

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟC
ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ
ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟϹ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ
ἐνετίησι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως· Ὃ
περιέχει πλεῖστα τροπάρια, ἰδιόμελα, κανόνας
τε καὶ συναξάρια, ἃ συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολ-
λῶν, καὶ καλῶν βίβλων οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις
τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων μηναίοις· διὸ
συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερου-
σίας τῶν ἐνετῶν, τῷ κυρίῳ ἀνδρέᾳ καὶ ἰακώβῳ τοῖς
σπινέλλοις στατηροποιοῖς τῆς ἐνδοξωτάτης ταύτης
πόλεως τῶν ἐνετῶν δι' ἐτῶν κ', ἵνα μηδεὶς τολμήσῃ
ταυτὶ τὰ μηναῖα τυπῶσαι, μήτε ἄλλοθι τυπωθέν-
τα πωλῆσαι ἐν τοῖς χωρίοις ταυτησὶ τῆς
ἀρχῆς· εἰ δὲ μὴ, τοιαύτην δώσει δί-
κην, οἷα συνέχεται ἐν τῇ
χάριτι:~

ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας
χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ
πεντηκοστῷ πρώτῳ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕϹΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙϹΤΟΥ

Digitized by Google

Τῷ παναγιωτάτῳ ἀρχιερεῖ κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Διονυσίῳ.
Ἰωαννης ὁ μιτυληναῖος ἐν κῷ χαίρειν.

Τὸν διδάσκαλον οὐδεὶς ἐπαχθῶς: χρὴ ποιεῖν τῶν εἰς σωτηρίαν τῶν μαθητῶν σπουδαζομένων, εἰ γὰρ ὁ μακάριος ἰακὼβ νυκτὸς καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν προβάτων φυλακήν, πολλῷ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐμπεπιστευμένον καὶ ἐπίμοχθον ἔργον ἦν, καὶ ἀτελές, παντὰ δεῖ ποιεῖν ὡς ἐν ὁρῶντα μόνον τὴν σωτηρίαν τῶν μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκεῖθεν δόξαν χιονομένην τῷ θῷ. οὕτω δὴ καὶ σὲ θειότατε πάτερ· οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο τι βιάζει παρεκβαίνειν τῆς συνεχοῦς πρὸς τὸ ποίμνιόν σου μελίμνης, ὃ δὲ οἱ σὺν ἁγίᾳ διατελοῦντες εἰδότες σοφίας ἔμενον τῶν λιμενοφώλων τυποῦντα ταυτασὶ ταῖς βίβλοις τῇ σῇ παναγιότητι προσφέρουσιν, αἳ καὶ χαρακτῆρος οὐκ ἀμόρφους καὶ διορθώσεως οὐ χρήζοισι, κάλλιστος γὰρ ὀρθῆ καὶ ὀρθότατος παντῶν τῶν τύπων ὅ γε παρών, ἔχει γὰρ ἐπισκάτας ἄνδρας σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ τοὺς ἄλλοις ὑποφέροντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξὸν πρωτοπαπᾶν ναυπλίου· ὃς πάσῃ σπουδαιότητι αὐτὰς ἐν κρήτῃ διώρθωσε· καὶ ὡς τούτοις τοὺς πρώτους τῶν ἀγώνων, οἳ καὶ δαπάνης καὶ πόνων οὐ φειδόμενοι ὁ σημέραι ὑμέτερον ἀνάρρυσιν γένος, ἵνα γοῦν λαμπροτέρα διαφανῇ τούτων προθυμία, καὶ ἵνα ταδὶ τὰ μικρὰ μειζόνως λάμψωσιν, δέχου παναγιώτατε πάτερ, καὶ κήρυττε τῇ οἰκουμένῃ· σοὶ γὰρ ὡς πρέπω τῶν χριστιανῶν ἀρχιερεῖ προσφέρομαι:— ἔρρωσο.

Ἰωαννου μιτυληναίου τοῦ ἰατροῦ.

Ὅστις ἐπορφύρωσε μυρίεια γλίχεται ἄνδρα·
Βίβλοις ταῖσδε φάος πουλὺ χέουσας ὁρᾷ.
Ἂς μεγάλῳ καμάτῳ, γραικοῖς παρέχει μέγα δῶρον·
χαλκοῖς συμβλίψας ἀνδρέας ὧν δὲ τύποις.

Digitized by Google

ΜΗΝ ΦΕΥ

ΡΟΥΑΡΙΟΣ ΕΧΩΝ

ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙ ΟΚΤΩ,
ἢ κθ'. ᾗ ἡμέρᾳ ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ μὺξ
ὥρας, ιγ'. Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ὁσ-

πα τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ, καὶ τοῦ ἁγ'ου μάρτυρος
Ῥούφωνος. Εἰς δ κὲ ἑκάστην ἀκμὴν τοῦ ὁσ-

Ὡς γεγραῖον ἐν μαρτυσιν.

Ἡ σεσωσμένη ἀνθρωπίζεται, ἐκκλησία εἰς δέ-
χεσθαι· ἐν αὐτῇ τὸν κῦ, ὥσπερ νήπιον·
ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι· μοι τῶς φαι-
δρυόμενα· δ πρόσταγμα αὐτῆς, καὶ φι-
λόθεον σύγκημα· ὦ καὶ κέκραγε· σὺ εἶ
δόξα καὶ δ κλέος· καὶ ὁ κόσμος, τοῦ
πληρώματός μου λόγε· ὁ μὴ πάσας
σαρκὶ δι' ἐμέ:~

Ἡ πασῶς νῆ πολύφωτος· καὶ σκιωὴ νῆ ὑ-
ψόρημος· καὶ ναὸς ὁ ἅγιος, καὶ εὐρύ-
χωρος· ἔμβολη θαλάμων εἰσάγουσα·
τῶ ναοῦ τὸν κῦ· προμηνεύεται αὐ-
τόν· τῇ σεσωσμένῃ ἐκκλησία αὐτῶ· ἱκε-
τεύουσαν· ἐκφθορᾶς καὶ κινδύνων,
λυτρωθῆναι· τοὺς κυρίως θεόν· τοῦ-
την ἀπαύστως δοξάζοντας:~

Ὑμεῶν ἱδρώσατε· τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτη
σαι· τὸν χῦ θεάσασθαι· δεῦρο πρόσελ
θε· ἐν τῷ ναῷ δ εἰς δέδεξαι· αἰκάλαις
καὶ βόησον· μοῦ ἀπόλυσον σῶρ· ἐκ τῆς
γῆς με τὸν δοῦλόν σου· δ συγκάλεσον·
τὴν προφήτιδα αἴνεσαν, τῶ δοξάσαι·
μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέτην· σαρκὶ φει-
κτῶς μὴ παίζοντα:~

Ἕτερα τοῦ ἁγίου· ἦχος α'.

Μαρτύρησον μάρτυρι·

Τ ρύφωνα παναοίδιμε φυφῆς, ἀκμαίου
μέτοχος· ἐν οἴνοις ἐχρημάτισας· δια-
φανέστατα· γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλή-
σας ἔνδοξε· καὶ μάρτυς ἀληθείας γε-
νόμενος· χῦ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ δ μέ-
γα ἔλεος.~

Τ ρύφωνα παναοίδιμε φωτὸς αἰδλα λάμ
ψεσι· φωτοφόρος ὅλος γέγονας· κατα-
στραφέμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην· δ
τοὺς κοσμοκράτορας· τῶ σκότους κατε-
λῶν θεία χάριτι· διὸ ἱκέτευε· δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δ
δ μέγα ἔλεος:~

Τ ρύφωνα παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλ
λιάσεως· ἀοιδίμως κατηξίωσαι· ἀ-
παρνησάμενος· τὰ τέρπνα τοῦ βίου·
καὶ ψυχῆς στερρότητι· τὰ πάντα παρ'
οὐδὲν ἡγησάμενος· δ καρτερώτατα·
διανύσας δ μαρτύριον· καὶ πρεσβεύε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα· ἦχος β'. κυριακοῦ.

Υ πὲρ φρονήσας τῶν τῇδε γενέσθαι, παν-
μάκαρ Ῥούφων σεβάσμιε· πρὸς δ σκάμ
μα αὐθρείως ἐπανάστας· καὶ τῇ πάλη

δι' αἵματος σὺ μὲν τέχνως μάρτυς τοῦ ὑ-
ποφήφαμον καλελῶν· ἐκομίσω τῆς μί-
κης ζέφος· χῇ τοῦ θῷ ἡμῶν ἐκλιπα-
ρῶν δι' ἡμᾶς· μὴ ἐλλίπης αἰτλοφόρε εἰς
ὃ σωθῆναι:~

Ϛ καὶ μνῶ ϗ. ὅμοιον· χερμαγοῦ·
ἡμέρων συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τ κῇ
τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τοῦ
μόφου πρώην, ὁ μωυσῆς ἐλεάσατο· ἐν
τῷ ὄρει τῷ σινᾶ πλάκας δόμεναι αὐ-
τῷ χορς δεῖν ὁ μὲν τοῖς πρωφήταις λα-
λῶν, καὶ τῷ νόμου ποιητής· χορς δεῖν
ὃν ὁ δαῦδ καταπέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φο-
βερὸς, ὁ ἔχων ὃ μέγα καὶ πλούσιον
ἔλεος:~ ἀποφίχου σχερά·

ἦχος π δ'. Ψιὼ αἰάσασίν σου·
ϵ ἔλας ὃ πρηλίον ἐμφανῶς· λάμ-
ψαν ἐκ παρθένου καμοπρεπῶς· ἀφθο-
παῖς τῆς ὑποφθώτου δεότητος· ἐφαί-
δρυνε τοὺς σύμπασαν ἀῤῥήτως·

ϛ. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·
Ι ιὼ ἐκ παρακβάσεως τῶν ἀδάμ· τοῦσιν
ἐμπαφέασαν τοῖς θεοτοῖς· ὁ χς ἐπα-
νορθώσων ἐπέφανεν· ἀῤῥέτως μη-
πάσας ἐκ παρθένου:~

ζ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·
Ν όμον τὸν ἐν γράμμασι ἐκπληρῶν· ὁ τῶν
νόμου κε καὶ δοτήρ· ἐν μαῶ τῷ μονο-
κῶ μνῶ προσάγεται· ὑπὸ μρὸς παρ-
θένου βρέφος θεῖον:~
Δόξα, καὶ νῦν· ἦχ β'. χερμαγοῦ·
οἱ δὲ, ἰωακείμου μοναχοῦ·
Ι ὸν ἰσραὴλ ἰσραὴλ παρθένος προσεκόμι-
σεν, ἐν ἰσραὴλ τῷ ἰσραὴλ· ἁπλώσας δὲ ἀγ-
κάλας ὁ συμεών, ἐδέξατο τὸν τὸν ἀγαλ-
λόμενος· καὶ ἐβόησε, νῦν ἀπολύεις
τὸν δοῦλόν σου δέσποτα· κατὰ ὃ ῥή-
μα σου ἐν εἰρήνῃ κε:~

Ο τερπάτορ τῷ ἁγίου· ἦχος δ'.
μάρτυς σου κε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶ· ὃ
ζέφος ἐκομίσατο· τῆς ἀφθαρσίας ἐκ
σοῦ τῷ θῷ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν
σου, τοὺς τυραύνους καθεῖλεν· ἔθεσυ-
σε καὶ δαιμόνων τὰ αἰσχύνα θεσίσι·
αὐτῷ ταῖς ἱκεσίαις χε ὁ θς, δώρησαι
ἡμῖν ὃ μέγα ἔλεος:~

Ο τερον, προεόρτιον· ἦχος α·
ὐραυίος χορὸς, οὐρανίων ἀπέλων· προ-
κύψας ζωὴ γῆς, ἀφανιόμενον βλέπει·
ὡς βρέφος βασταζόμενον, προσκαλῶ
τὸν πρωτότοκον· πάσης κτίσεως· ὑπὸ
μρὸς ἀπειραμίδρου· προεόρτιον οὖν σὺν
ἡμῖν μελῳδοῦσι· τὸν ὕμνον γηθόμενοι·
Εἰς τὸν ὄρθρον καιρὸν ὁ προεόρτιος με-
τὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ἡ, ἐς τῦ ἁγίου εἰς δ·
ὁ προεόρτιος· ὠδὴ α· ἦχος δ·

ὁ εἱρμός·

Α σομαί σοι κε ὁ θς μου· ὅτι ὠδήγησας
λαὸν ἐν μέσῳ θαλάσσης ἐκάλυψας δὲ
ἄρματα φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν:~
Α σομαί σοι κε ὁ θς μου, τῷ γὰρ παθητῇ
σαρκὶ, ϗ νόμῳ ὑπακούσαντι· ἐ σώσαν-
τι τ ἄνθρωπον, δόξα σοι γεγονας τῶν:~
Α γκάλαις δεξάμενος ὁ πρεσβύτης· τὴν
ζωοδότην καὶ θῆ τῆς ζωῆς ἀπελύετο·
βοῶν μνῶ ἀπολύεις με· κατ' εἰδὸν γὰρ
σε σήμερον:~
Τ οῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις· καὶ
τοῖς τῦ γράμματος δεσμοῖς κατὰ νό-
μον ὑπῆχθης χε, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας
μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει σινᾶ:~
Α σομαί σοι κε ὁ θς μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ
μρὸς παρθένου ἁγίας· ϗ ταύτην αἰέσθη-
ξας· ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~
Ε τερος καιρὸν τῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ψ υφῆς μελέξω, ἀξίωσόν με ῥύψων·
ὠδὴ α· ἦχος π δ'. Γραμμὴ διοδεύσας
Ι ῆς ὅμως ἐν λέου ἐν οἴκοις· ῥυφῆς ἀπο-
λαύων, ὡς ἀήττητος ἀθλητής· ϗ σὰς
ἱκεσίαις τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν πεπ-
θῶν ῥῦσαι συγχύσεως:~
Ρ ημάτων τῶν θείων ἐμπνευσθείς· ἐτέλε-
σας ταῦτα, παμμακάριστε πανευφή-
μως· τὴν ἁγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφρο-
σύνην ἀσπασάμενος:~
Υ πῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός· ποιμαί-
νων ψυχὰς σου ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς
ψυχὰς ἐπτερέφων πλανωμένας· καὶ

τῷ θῷ

τῷ θῷ προσπάγω ἔμθδξε :~ Ϯ.

Φ ωτίζῃς με φέρῃ τῷ μοι τῷ· ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα δ πατρικόν· πολεμῶ με κόρη, καὶ τὸν ζόφον· τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον :~ ὠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Ε μοῦ θῷ μου, ἐστερεώθη μι καρδία μου· διὸ οἱ ἀθετοῦντά σε περιεζώσαντο δυνάμιν·

Α μοι γέθω ὁ μαός· ὁ τῶ θῦ γὰρ μῶ ἐπέσκεψε μαὸς, μαὺς μᾶς ποιῆσαι· τῶ ἁγίου ἀυτῶ πνεύματος :~

Η εῶ παρῆλθεν μι σκιά, καὶ αὐτεισήχθη μι ἀλήθεια· τῆς χάριτος ἐλθούσης· μῶ ἀποδέχου, τὸν χῦ συμεών :~

Χ ίρες αἷμα σώφρων· μεμολυσμένη καὶ χρωσὶ τῷ θῷ· μῶ ἀθρόμολογείτω· τῷ μη πάσαντι σαρκὶ δι' μᾶς :~ Ϯ.

Π ιῶ θεομήτορα παρθένον· ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ μῶν πρὸς τὸν κῦ :~

ἄλλος· ϛυ εἶ δ ἱερέωμα·

Η μβλωνας τὴν δυνάμιν, τῶν ὑποφή φαμον ἔμθδξε· μάρτυς χῦ· τὴν ἐκ τῆ ὑψίστου· ἐμδυσάμενος δυνάμιν :~

Θ αρκα προσλαβόμενος· ὀφρῶν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας· τῶ δυσμενοῦς· καὶ σεσαρκωμένον, θῦ λόγον ἐκήρυξας :~

Μ όνη φυλαδεύομαι, τῇ παρουσία σου πνεύματα· τὰ πονηρὰ, πνεύματος ἁγίου· διωκόμενα χάριτι :~ Ϯ.

Ε χων σε βοήθειαν· οὐκ αἰσχυνθήσομαι πολέμιε· μῆρ θῦ· ἔχων σε προστάτην τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι :~ ὁ εἱρμός·

Θ υ εἶ δ ἱερέωμα, τῶν προφθόντων σοι κε· σὺ εἶ δ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε δ πᾶμου :~ καὶ τῶ ἁγίου

ὠδὴ δ'· Ψαλῶ προκατάλαβε·

Π οῖς πόνοις μακάριε· καταπειφθῶν τῆς σαρκὸς· τὴν θείαν καὶ ἄπονον σὺ παρεδείσου φυφλὴν, ἀξίως ἀπείληφας· στέφος ἀθλησίας· ἐκ θῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι μάρτυς τῇ σκέπῃ σου :~

προφεόρτιον· ἦχ ά· Ψοῦ λίθου σφρα

Θ ισθέντος·

ησαυρὲ τῶν αἰώνων· ἰζωὴ τῶν ἀποθνήτων· δι' ἐμὲ μη πάσας· τὸν νόμον ἐγέμου· ὁ πάλαι χαράξας σὺ πλαξὶ, τὸν νόμον σὺ τῷ ὄρει σινᾶ· ἵνα πολύτας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τῦ νόμου πάλαι δουλείας· δόξα τῇ ἀπλαγχνία σου σῆρ· δόξα τῇ βασιλεία σου· δόξα τῇ οἰκονομία σου μόνε φιλανθρωπε :~

ὠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Τ ους οὐρανοὺς ἰ ἀρετή σου κατεκάλυψε· καὶ ἰ γῆ ἐπλήρωθη τῆς σῆς δόξης χε· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου κε :~

Ἰ τάξεις τῶν ἀγγέλων ἔξεπλάγησαν· σὺ ταῖς ἀγκάλαις, τῶ πρεσβύτου θεασάμενοι· τὸν σὸν υἱὸν καὶ θν ἡμῶν :~

Τ ὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος· ὁ πολυτέλφος θς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ δ τέλφον· τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο·

W ς βρέφος σὺ ἀγκάλαις δεχόμενος· καὶ θν τῷ πνι δεώμενος· ὁ συμεὼν σεσοφισμένος τῶ κόσμου τὸν χῦ ἀνεκήρυττεν :~

Μ ωσέος τιμιώτερος γέγονας· τῶ δεξαμένου μόνου σὺ τῷ ὄρῃ σινᾶ· ὅτι χῦ τὸν κῦ, ἀγκάλαις σου πρεσβύτα ἐβάστασας :~

Η αῖμα προφητεύουσα δ μέλλον· τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου θν προσηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι δεομένοις τοὺς δούλοις σου :~ Ϯ.

ἄλλος· Ἐστερεώθησαν χε·

Θ εωμένους κατέπληξας· τῇ τ καρτερίας μάκαρ ἀρρότητι· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς σὺ ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι :~

Ε μφρύφας μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις μυηθέντες· μῶν φυφᾶς δὲ καθαρώτερον· ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος :~

Ζ εομένου τῶ σώματος· ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν· σὺ ἀνεύρυτο σου θεατέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόμος θεία χάριτι :~

Π ιστὲ τὴν ἐλπίδα μου· πᾶσαν αἰρετὴν

μοι μητρὸς παρθένε· τὴν ψυχήν μου διὰ
φύλαξον, ἵνα θῦ τεκοῦσα τὸν σεσάμου·
ὠδὴ ε· ὁ εἱρμός·

Ο αἰματείλας σ' φῶς· καὶ φωτίσας τὸν ὄρ
θρον· καὶ δείξας τὴν ἡμέραν· δόξα σοι
δόξα σοι ἰῶ μὲ τῦ θῦ:~

Ε μ τῇ τῦ μόνου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λό
γον· γραφῶς ἐχρημάτισθη, συμεὼν ὁ δί
καιος· σωματικῶς τὸν χν̄ δεξάμενος·

Ο ὗτος εἰς ταπείνωσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖ
ται· εἰς ταπείνωσιν μὲν ἀπίστων, εἰς πιστῶν ἀ
ναστασιν ὁ συμεὼν ἀρτίπροεφήτευσεν·

Θ εοκαίτορ ἀχμή· τὴν ἐμήν σου δυσώπει·
ξ. λυτρώσασθαι κινδύνων, πάσης τοὺς ἀνά
σεως· τοὺς σὲ δοξάζοντας, θκὲ ἀχραντε·
ἄλλος· Ὀρθριζόντων

Ι μνδάλματα τῆς πλάνης καταργήσας,
ἀθλοφόρε· εἰκόνι λαμπρύνειν γάρ· θῦ
τὸν ὅμοιος ἰνάπησας:~

Η ερώτικας σ' φθόγγημα τῦ τυράννου· σ'
ἄθεον πλάνησε, χν̄ τῇ πίστει μαρύ
μενος:~ θκὸν·

Α μέκφευκτος ἡ σύλληψις γέγονε· σοῦ παρ
θένε· ὁ τόκος ἀπόῤῥητος· διαμεμένη
κεν ἄχραντε:~ ὠδὴ ς· ὁ εἱρμός·

Ω ς ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τῦ
κήτους χέ ὁθ· καμὲ τῦ βυθοῦ τῶν ταρ
τάρων αἰμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με φιλαν
θρωπε:~

Ε χρημάτισθη πρεσβύτης· μὴ θανεῖν πρὶν
ἰδεῖν τὸν δεσπότην χν̄· εἰσήγαγε δὲ σή
μερον φθάσ, ἐ τῶν προφητῶν πλέ
ον λαῶν ἰσ̄λ:~

Ο μοιοτέλευτον τῶν αἰώνων, ὁ πρεσβύτης
ὡς βρέφος δεξάμενος· θν̄ προαιώνιον
ἔγνω· καὶ ὡς ἐθνῶν καὶ δόξαν τῦ ἰσ̄λ
τὸν χν̄:~

Η ν συμεὼν προφητεύει· μιᾷ ἁ ἀμφα
μφοτερομολογεῖ τῷ λῷ· ὁ μὲν τῇ μελ καὶ
παρθένῳ· ἁ δὲ τῷ ἐκ παρθένου αἰνε
δειχθέντι σαρκί:~ ξ.

Μ ακαρία κοιλία πόθεν ταύτην τὴν δό
ξαν ἐβλάστησας· θε̄ σ' τεχθὲν ὦ παρ
θένε· σ' φῶς ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀπο
λύτρωσις:~ ἄλλος· Ἰλαόθητί μοι·

Ζ ερέμιας τὰς μισαρὰς· απορδὰς σ' κρί
σις μιάσματα· μαμίας εἰδωλικὰς, σοῖς
αἵμασιν ἔμβδελε· καπήρδευσας ἁγνεύ
ματα· τὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀγεμὴ, ῥύ
φων βλασφήματα:~

Ι χῶρ μαρτυρικοί, ὡς μύρον ἀνωδαίζου
σι· σ' αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάμα
τα· ἁ κόμις τῦ σώματος· ψυχὰς ἀγιά
ζει· τῶν πιστῶς δεσποτευόντων αὐτούς·

Ω ς ἔμψυχος κιβωτός· ἐδέξω λόγον τὸν ἄ
ξ. μαρτον· ὡς ἅγιον ἱερεῖ, τὸν κτίσην ἐχώ
ρησας ὡς θεόμος πυρίμορφος· φθορεὺς
τὸν δεσπότην, νεομῦν πάσης κτίσεως·
Ὁ εἱρμός·

Ι λαόθητί μοι σ̄ῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
μου· σ' ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν· ἀνάγαγέ
δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά
κουσόν μου, ὁ θ̄ς τῆς σωτηρίας μου:~

Κ ομτάκιον· ἦχ̄ π δ̄· Ὡς ἀπαρχὰς
ειαδικῆς ἐῤῥόπτης, πολυθείαν ἔλυσας,
ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε· τίμιος ἐν χῶ
γενόμενος, σ' νικήσας τυράννους ἐν θῶ
τῷ σεῖ· σ' σέφος εἴληφας τῆς μαρτυ
είας σου, σ' χαρίσματα θείων ἰάσεων,
ὡς ἀνήβητος:~ Ὁ οἶκος·

Ι ερεὺς παμβασία προτέθραπται· φιλεόρ
των σ' σύγκλημα σήμερον προεόρτια σύμ
βολα φόρουσα· τῷ κῶ τεσσαρακονθη
μερον, τὴν ἐκ παρθένου φεικτὴν γέν
νησιν· καὶ πρεσβύτου σωτοῦ ἐναγκάλι
σιν, τῦ σωτοῦ ἀθλοφόρου μνημόσυ
νον· διὰ τοῦτον γὰρ τὸν χν̄ τελειοῦνται
μυστικῶς· ὡς ἀνήβητος:~

Μ ιᾷ φθορυαείου, ἔχων ἡμέρας, κ̄ ἡ·
εἰ δὲ ἔτι βίσεκτος, κθ̄· ἁ ἡμέρα ἔχει
ὥρας, ιά· καὶ ἁ μυξ ὥρας, ιγ̄· ἐπὶ
τὴν πρώτην, μνήμη τῦ ἁγίου μάρτυρος
ῥύφωνος· ξ.

Ε ὐδὲ ῥύφων σ̄ή; σ' ξίφος θνήσκω φθά
σας· ἁ σὰρξ δὲ τίς σοι τῦ τέλους; μου
μνία· ε μ φθορυαείοιο ῥύφων πρὸ
τομῆς θάνε πρώτη·

Ο ὗτος ὑπῆρχεν ἐκλαμψάκου τῆς κώμης,
τῶν

τῶν φρυγῶν ἐπαρχίας, Ϛπὶ τῆς βασιλείας γορδιανοῦ· ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς αὐγούστου βασιλείας· ἔτι δὲ κομιδὴ νέος ὤν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιών· χῆνας γὰρ ἔβοσκεν ὡς φασὶ, πνς ἁγίου ἐπλήσθη· καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων· ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην· ἔνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαπέλλοντα· καὶ πολλοὺς Ϛπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν μεταγαγεῖν· Ϛπὶ δὲ τοῦ βασιλέως δεκίου, ὃς φίλιππον διεδέξατο τὸν κρατήσαντα μετὰ γορδιανὸν, διεβλήθη ἀκλίνω τῷ ἐπάρχῳ τῆς ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει φησὶ τοὺς δαίμονας· ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν νικαίᾳ· καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ χυ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται· εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρα καταδυσβάτων, Ϛ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται· ἔτι δὲ μαστιχθείς· καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαείς· τὴν διὰ ξίφοις ἀπόφασιν δέχεται· ἣν προφθάσας, τῷ θῷ τὸ πνᾶ παρέθετο· τελεῖται δὲ κ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ ἀποστολείου, ἰωάννου τοῦ θεολόγου· πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας·

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς κ μῶν πέτρου τοῦ ἐν γαλατίᾳ·

Οὗτος παρὰ γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ ἀγκύρᾳ τραφεὶς, ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνών· ἔπειτα δὲ ἱστορίας ἕνεκα, τὰ ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει· ἐκεῖθεν δὲ εἰς ἀντιόχειαν παραγίνεται· Ϛ τάφον εὑρὼν ἐν αὐτῷ εἰσέδυ, ὑπερῷον ἔχοντα καὶ δρύφατον προβεβλημένον· δι' οὗ τοὺς ἀνιόντας ἐδέχετο· δι' κ μερῶν δὲ δύο ἄρτου βραχέος Ϛ ὕδατος γευόμενος μετρίου· ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ προσευχῆς τινὰ, ὃν καὶ συνοίκον ἐποιήσατο· ἀλλὰ καὶ τὴν μρᾶ τοῦ μακαρίου θεοδωρίτου ἐπισκόπου κύρου εὐλαβεστάτην οὖσαν Ϛ θεαρέστον, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο· Ϛ ὀψοποιὸν τινὰ ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμενον ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροῖκον, τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως διεκώλυσε πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν προῤῥηθεῖσαν μρᾶ τοῦ θεοδωρίτου, δυστοκοῦσαν ἐκινδυνεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο· Ϛπὶ ἐνενήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνοις, θεαρέστως βιώσας ἐν εἰρήνῃ τὸ πνᾶ τῷ κῶ παρέθετο, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα κομισάμενος:~

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς κ μῶν βενδιμιανοῦ· ϛι·

Βενδιμιανὸς δένδρον ἀρετῆς μέγα·
Φυτευθὲν εἰς γῆν καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον·

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ ἁγίου αὐξεντίου· καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτραν ὑποδύς· ἐν ᾗ κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ Ϛπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις διαβιούς· ἐν τῷ μέλλειν πρὸς κν ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ· τῷ θῷ τὸ πνᾶ παρέθετο:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς κ μῶν καὶ ὁμολογητοῦ, βασιλείου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ ἀθηνῶν·

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα, ὁ ὅσιος τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛι·

Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω·
Μὴ προκρίνας τί τῆς θυ τιμῆς κάτω·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ἅγιος μάρτυς θείων μετὰ δύο παίδων, ξίφει τελειοῦνται· ϛι·

Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους· Ὅλη θείων εἵπετο προθυμία·

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα ὁ ἅγιος μάρτυς καρίων,

τὴν

τὴν γλώτταν ἐκ τμηθεὶς τελεῖται· ἐξ.
φωνῆς στερήσει γλωττότμητος καρίων·
Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφω
νίαν·
Ψη αὐτῇ ἡμέρα τῆς ἁγίας μάρτυρος περ
πετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ· σατύρου
ῥευκάτου, σατορνίλου, σεκουνδου, καὶ
φιλικητάτης· ἐξ.
Ψὴν τῶν σφαγέντων περπετούα πεν
τάδα· Ἡ μείψε συσφαγεῖσα πρὸς τὴν
ἑξάδα·
Ἡ ἁγία μάρτυς περπετούα, ἦν ἐκ πόλεως
βουθρυταμῶν τῆς ἀφρικῆς· συνελή
φθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ ἤχθη τῷ
χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανί
σκων κατηχουμένων· τῇ δὲ ἁγίᾳ περ
πετούᾳ, ἅμα τῇ φιλικητάτῃ, ἀφίεται
δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διε
σπάραξεν αὐτάς· εἶτα μετὰ τῶν λοι
πῶν ἁγίων ὑπὸ ὄχλου μαχαίραις ἀ
νερουῦται:~ ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·
Ὁ τῶν πρῶν θς' μὴ καταισχύνης ἡμᾶς· ἀλ
λὰ δώρησαι ἡμῖν ἐν παῤῥησίᾳ βοᾶν σοι·
εὐλογητὸς εἶ ὁ θς':~
Ὁ ἐνοικήσας θς', ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου· ἐν
ἀγκάλαις συμεὼν, ὥς περ ἐν θρόνῳ πυ
ρίνῳ· σήμερον ἐν θρονίζεται:~
Εὐ τὸν γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος λό
γε· ἐνηπίασας σαρκί· καὶ νομικῶν κα
θαρσίων, μετέσχες ὥς περ νήπιον:~
Ἡ σώφρων ἄννα ἡμῖν· προφητεύει τὸν μέλ
λον· καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐ
θνῶν προσδοκίαν, Σιὴλ τὴν λύτρωσιν·
Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ· ἡ τὸν λόγον ἐκ μή
τρας, δίχα σπέρματος ἀνδρὸς, σεσαρκω
ξτ. μένον τεκοῦσα· ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡ
μῶν:~ ἄλλος· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·
Ἐτεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν
μαρτύρων συνευφραινόμενος, τὴν πλά
νην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας·
ἀναμέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν πρῶν ἡ
μῶν, θς' εὐλογητὸς εἶ:~
Ὁ δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημά
των στέφει τὸν μάρτυρα· καὶ τοῦτον ἐ
ναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις· κεκραγό
τα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν,
θς' εὐλογητὸς εἶ:~ ξτ.
Νέον φέρουσα βρέφος· τὸν πρὸ πάν
των αἰώνων θν' πανάμωμε· ἐκ σοῦ σω
ματωθέντα· μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ
σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πρῶν
ἡμῶν, θς' εὐλογητὸς εἶ:~
ὠδὴ η'· ὁ εἱρμός·
Τὸν βασιλέα χν'· ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰ
χμάλωτοι παῖδες· ἐν τῇ καμίνῳ λέγον
τες, μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔρ
γα ὑμνεῖτε τὸν κν':~
Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς βρέφος γενόμε
νον· ὑπὸ νόμον ἀχθέντα· ἵνα τοῦ νό
μου πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν':~
Εἶδόν σε φῶς νοερόν· φῶς ἀνεκλάλη
τον· φῶς ἐθνῶν τὸν σρᾶ· ὁ συμεὼν ἀγ
κάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις
με λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι,
ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου:~
Τὸν προαιώνων θν'· τὸν εὐδοκήσαντα δι'
ἡμᾶς νηπιάσαι· καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι
τοῦ πρεσβύτου συμεών· πάντα τὰ ἔρ
γα ὑμνεῖτε τὸν κν':~ ξτ.
Τὸν βασιλέα χν'· ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ παρ
θένος μαρία· Ὃ μετὰ τόκον ἔμεινε παρ
θένος ἁγνή· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
τὸν κν':~ ἄλλος· Θπιαπλασίως·
Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως· μέχρις αἵμα
τος χύσεως· μέχρι καὶ θανάτου τελευ
ταῖον ἤθλησας· ἀντικαθιστάμενος· πρὸς
ἁμαρτίαν μάρτυς χυ'· νῦν δὲ τῆς ζωῆς
τῆς ἐν χῷ κρυπτομένης· λαβόμενος
κραυγάζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι· δυσσεβέσι μαχό
μενος· πρὸς ἀπατηλὴν καὶ θεομάχον
πλάνησιν· πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐ
ρανοῖς δὲ τρύφων τρυφᾶς· στεφανηφο
ρῶν καὶ σὺν ἀγγέλοις κραυγάζων· οἱ παῖ
δες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑ
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

τυραν

Πυραμικὴν διήλεγξας· ἀλεότητα παλ-
σοφε· καὶ δαιμονικὴν λεομαχίαν ἔσβε
σας· ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· τὴν σὴν κλιά
δι ἔμαθεν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀ-
μαπέλλων· καὶ σέβων καὶ κραυγάζων·
ὁσίοις εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ἑτ.
Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι· μακαρίζομεν πά-
ντα χθε· σὲ τὴν μακαρίαν τὴν σαρκὶ γεν
νήσασαν· τὸν ὅντως μακάριον· τὸν φῶς
οἰκοῦντα ἄδυτον· καὶ φωταγωγὸν καὶ
φωτοδότην δεσπότην· ὃν παῖδες εὐλο-
γοῦσιν· ὁσίοις αὐυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦ
σιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
ὁ εἱρμός·
Ἑστὰς πλησίος κάμινον, τῶν χαλδαίων
ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, καθυπο-
λέμτας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ
λυτρωτῇ αὐεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,
ὁσίοις αὐυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·
Μεγαλυνόμεν πάντα, τὴν φιλανθρω-
πίαν σου κύριε σὴν ἰσχύν· καὶ δόξα τῶν δυ-
νάμεων σου· καὶ σέφανος τῶν πιστῶν, ὁ με-
γαλυνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε·
πλατεῖαν ἐχαράξας, τὸν τῶν γραμμάτων
νόμον χερσὶν ἀγκάλιζεται· πρεσβύτου
ὡς μήπω· καὶ ἀγιόγραφον ὑμῖν ὑπαγο
ρεύει νόμον θαυμάσιον :~
Ἡμέραν σὺν τῷ ναῷ, συμεὼν ὁ πρεσβύ-
της· ἀγκάλαις ἐδέξατο χν̄ τὸν θν̄ ἡμῶν
καὶ βοήσε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλον σου δέσποτα :~
Ὧν ἀπέλαυσαν αἱ ταῖξεις· σὺν σαρκὶ καταδοῦ
σαι· τὸν κτίσην τὸν ἴδιον· ὡς βρέφος
γενόμενον· ἀγκάλαις τῆς πρεσβύτου, τῆς
τὸν σὺν φόβῳ ὑμνεῖσαι ἐδόξαζον :~
Υμεῖς δεδόχε τῇ νῦν αὐτὸ τοτα καὶ νό-
μου θ χάριτος· ἀρχὴ θ συμπέρασμα·
μνείαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων
τὴν σε τοκὼ σου μετάστασιν :~ Ἑτ.
Αἶρε πάντας ἀγνή· παρθενίας καὶ σύ-
γκλημα· θ τῆς κόσμου ἡ χαρά· μαρία μὴρ
καὶ θύλη τῆς ορ̄ χῡ· αὐτὸν δυσώπει ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~
ἄλλος· Θεοτὴν ἀπειρόγαμον·
Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, αἱ τῶν μαρτύρων
προσδοκίαι· πλήρης ἀθαράτου λήξεως
καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς· πλήρης θυ-
μηδίας καὶ χαρᾶς καὶ φαιδρότητος ἀ-
μεκφράστου, ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται·
ὡς ἐγένου δεύτερον· φωτὶ τῷ πρώτῳ
προσπελάσας· αὐγὴν τῇ αὐτῆ πυρσού
μενος· καὶ μορφούμενος· ῥύφωμ σο-
φέ· καὶ ταῖς αὐτῆ χορηγουμέναις, ἐλ-
λάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντα
μακαρίζομεν :~
Ἄφθης ἀκαταπλήκτος· σὺν τοῖς ἀγῶσιν
ἀθλοφόρε· ὤφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος·
τῆς σὺν θεοῦ καὶ θείας ῥυφῆς· ἣν μὴ ἀ-
πολαύων· καὶ θαμῶς σὺν δόμβος σωτη
ρίαν· τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτήσαι :~
Ἐπρωσον θεόφρημα, δεσποινῆτορ τῆς
σαρκός μου· ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρω-
σιν· σὺν θεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ
τεχθείσης, κατὰ σάρκα δι ἄφατον ἀ-
πολαυχίαν καὶ σεῖαν τῶν σὲ ὑμνούν-
των :~ ὁ εἱρμός·
Ἐν τὴν ἀπειρόγαμον θν̄ μετὰ τοῦ υἱοῦ·
σὲ τὴν ὑπερνοῦν κωήσαν· διὰ λό-
γου τὸν ὅντως θν̄· ὑψηλοτέραν τῶν
ἀχράντων δυνάμεων· ἀσιγήτοις δοξο-
λογίαις μεγαλύνομεν :~
Δεσποτεκλαίριον· Ὃν πνῖ τῷ ἱερῷ·
ῥυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου
καὶ θείας· ἀπέλοις ὁ μοδίαιος, ἐγκρημά
πισας μάκαρ· τὰς χήνας μέμων σὺν μά-
παις· ὡς ὑπὲρ θῦ ἀπείληφας, τὴν χάριν
τῶν ἰαμάτων ῥύφωμ μεγαλομάρτυς,
θεραπεύων τῶν βροτῶν τὰς ἀδενείας
καὶ νόσους :~ Ἀνθέορτον, ὅμοιον·
Ὃν παῖδα προσκομίσασα, ἡ παναμώ-
μος κόρη σὺν ἱερῷ τετέλεκε τὰ τοῦ νόμου·
καὶ τῶν ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο συμεὼν
ὁ δίκαιος, αὐτέφησε τῇ παρθένῳ· ὅτι
κεῖται εἰς πτῶσιν θ ἀνάστασιν πολλῶν,
καὶ

καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ:~

Εἰς τὸν ἦχον γ΄ χερε, ἦχος β΄.

Οἶκος τῆ Θεοτόκε.

Ρύπου δίκα χς, γεμμᾶται ἐκ παρθένου· ὡς ἐκ πρε ἀῤῥάφως· ὑὸς πρὸ ἑωσφόρου· ὁ τὸν ἀδὰμ λυτρούμενος:~

Κύριε, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε χς γὰρ· ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· ὑπὸ μρὸς παρθένου, θεὸν πρὶ προσάγεται:~

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν· Δέχου ὦ συμεών· τὸν κτίστην τῆς δόξης· καὶ λῶς ἐγνώρισε πᾶσιν, ἐκ πυρὸς ἀγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν:~ Δόξα καὶ νῦν· ἦχος β΄· ἰωαννίκιου μοναχοῦ·

Σκηνὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο ὑπὸ ἁγίου συμεών, τὸν πρεσβύτην σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγεν· ναὶ ἐλεύσομαι εἰδὼν γὰρ τὸν σεσαρκωμένον:~

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχει ἐν κυριακῇ τῆ φαρισαίου, ἢ τῆ αἰσώτου, ἢ τῆς ἀποκρεω, ἢ τῆς τυρινῆς.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, ἐν ταῖς προγεγραμμέναις κυριακαῖς, ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς ὃ κε ἐκέκραξα, ψάλλομεν ἀναστάσιμα δ΄· Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ἦχον, ὃ ἀναστάσιμον ἦχον τῆ ἤχου, καὶ γ΄ τῆς ἑορτῆς, ἦχος βαρύς· καὶ τακόσμησον τὸν νυμφῶνα σου· καὶ τὰ ἕτερα δύο, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν· Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν στιχηρὰν ψαλμῶν· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἦχον α΄· καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα τ᾽ ὀκτωήχου γ΄· τῆ τριῳδίου γ΄· Σ τῆς ἑορτῆς, δ΄· δόξα τῆ τριῳδίου· Σ νῦν τῆς ἑορτ᾽· εἴσοδος· τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· καὶ εἰς τὴν λιτὴν, τρία γ΄ δευτερόησα τῆς ἑορτῆς, Σ τῆς ἡμέρας τὰ εἰς τοὺς αἴνους· δόξα τ᾽ ἡμέρας Σ εἰς τοὺς αἴνους, Σ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰ δ᾽ οὐκ ἔσῃ κυριακὴ τῆς ἀποκρεω Σ τῆς τυρινῆς, Δόξα Σ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ἦχον ἦχον ἀναστάσιμα τῆ ἤχου καὶ τῆ ἀλφαβήτου· Δόξα τῆ τριῳδίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἡ ἀπόλυσις τῶν ἄρτων, τετράριον τῆς ἑορτῆς, ἐκ γ΄· ἰδιόμελα εἰς τὰς Στιχολάς· αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, τῆς ἑορτῆς, ἢ ἐκ τῆ ἁγίου λουκᾶ τῆ σειρίου· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς Θ΄ κα, τετράριον Θ΄ ἀναστάσιμον δίς· Δόξα Σ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὰ ϑϑ΄ τῆς ἑλ᾽, ϑϑ΄ ἀναστάσιμα, μ᾽ τῶν ϑκώων αὐτῶν· ὁ ἄμωμος· ἡ ὑπακοὴ τῆ ἤχου, ὁ πολυέλεος· Σ τὰ ϑϑ΄ τῆς ἑορτῆς· οἱ ἀναβαθμοὶ τῆ ἤχου· προκείμενον· πᾶσα πνοή· καὶ ἀπόστολον, τῆς ἑορτῆς· Θ΄ ἀνάστασιν χῦ· ὁ μ΄· καὶ Θ΄ σιχηρὸν τῆς ἑορτῆς· οἱ καμόμενοι· ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ΄· τῆ τριῳδίου τῆς ἡμέρας, εἰς δ΄· καὶ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς΄· καταβασία τῆς ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί· ἀπὸ τριτης ὠδῆς, κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆ τριῳδίου· καὶ τὰ ϑϑ΄ τῆ τριῳδίου· Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀφ᾽ ς΄, Θ΄ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὠδῇ, σιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα· ὄξα προσκεφάλαιον Θ΄ ἀναστάσιμον· τῆ τριῳδίου, Σ τ᾽ ἑορτῆς· Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή· σιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν αἴνων, οἱ ἅγ᾽ τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ προσόμοια· Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν, ὑπερφυλογημένη· Εἰ δὲ ἔσῃ κυριακὴ τῆς ἀποκρεω ἢ τῆς τυρινῆς, μετὰ τὰ σιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἅγ᾽· ἀναγνῶσκεται ὁ ϑς μου· Θ΄ τ᾽ τῆς ἡμέρας· Δόξα Θ΄ αὐτὸ, καὶ νῦν· ὑπερφυλογημένη· δοξολογία μεγάλη· μ᾽ Θ΄ τριῳδίου, τετράριον Θ΄ ἀναστάσιμον· ἡ κατήχησις, ἡ ἀπόλυσις· ἰδιόμελον λιτήν· Δόξα καὶ νῦν Θ΄ ἑωθινὸν, καὶ ἰδιόμελα ὥρας ἐν τῷ μαθητῶν· ἐν ταῖς ὥραις, τετράριον ἀναστάσιμον· Δόξα τῆς ἑορτῆς· καὶ νῦν Σ τῆς ὥρας· Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τῆ ἤχου εἰς ς΄· Σ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελον γ΄ ὠδῇ, εἰς δ΄· εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· τετράριον

Digitized by Google

πάριον δὲ ἀναστάσιμον καὶ τῆς ἑορτῆς· προκείμενον, ὁ ἀπόστολος, ἀλληλούϊα, τῆς ἡμέρας, εἶτα, τῆς ἑορτῆς· Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας· κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας:~

περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχη τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω, ἢ τῆς τυρινῆς·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, Ψῆ κυριακῇ τοῦ ἀσώτου, ἢ τῇ γ', τῆς ἀπόκρεω, Ἀποδίδοται τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος· Εἰ δὲ τύχη τῇ, δ', ἢ τῇ, ε', ἢ τῇ, ϛ', ἢ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω, Ἀποδίδοται τῇ, γ', τῆς τυρινῆς· Εἰ δὲ τύχη τῇ κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω, ἢ τῇ β', τῆς τυρινῆς, Ἀποδίδοται τῇ, ε', τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος· Εἰ δὲ τύχη τῇ, γ', ἢ τῇ, δ', τῆς τυρινῆς· Ἀποδίδοται τῇ κυριακῇ, τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος:~

Περὶ τῆς ὑπαπαντῆς εἰ τύχη τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς·

Χρὴ εἰδέναι, καὶ τοῦτο· ὅτι ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτα, ἢ ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία τῶν ψυχῶν, ψάλλεται ἑσπέρας, καὶ πρωΐ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ ἰδικῶς· ἢ ψάλλεται τῷ σαββάτῳ τοῦ ἀσώτου:~

Περὶ τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη, τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς, τῇ, β', τῆς τυρινῆς, τῇ κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· Εἰς δὲ κε' ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'· δευτεροῦμεν δὲ, α'· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν στίχον, δὲ τῆς ἡμέρας· καὶ δὲ μαρτυρικόν· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔστιν ἐν τῷ τυπικῷ, ἀπαραλλάκτως· τριώδιον γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἐν ἡ ἂν ἡμέρα τύχη τῆς τυρινῆς, οὐ ψάλλομεν· ἀνεν τῆς κυριακῆς· Εἰ μὴ μόνον, δὲ τῆς ἡμέρας· λέγεται γὰρ αὐδὲ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ὡς προεγράφη, καὶ εἰς τοὺς αἴνους· μετὰ γὰρ δὲ εἰπεῖν τὰ, δ', στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, δόξα Σὺ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν στίχον δὲ τῆς ἡμέρας, Σὺ δὲ μετὰ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως εἰ τύχη ἐν τῇ, δ', ἢ τῇ, ε'· Εἰ δὲ τύχη τῇ, δ', ἢ τῇ ϛ', τῆς τυρινῆς· ἐν τῷ μικρῷ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ, β', ἀπαραλλάκτως· γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ὡρῶν, αἱ, γ', μεγάλαι μετάνοιαι μόνον· ἐν δὲ τῇ, ϛ', ὥρα· λέγεται δὲ τροπάριον τῆς προφητείας, καὶ ἡ προφητεία· καὶ ἡ λειτουργία τελεῖται τοῦ χρυσοστόμου, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς· ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ· μετὰ δὲ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ προφητεία τῆς ἡμέρας· ἢ δὲ προκείμενον, ἦχος πλ β'· ἐλπισάτω ἰηλ Ἐπὶ τὸν κν', μετὰ μέλους· γίνεται δὲ, θ', ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχη ἡ ἑορτὴ αὕτη:~

περὶ τῶν μεθεόρτων τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχωσι τὰ μεθέορτα ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς· ἑσπέρας εἰς δὲ κε' ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, γ'· καὶ τοῦ ἁγίου, γ'· δόξα τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ', ἢ παρασκευῆ, αἱ μεγάλαι, γ'· μετάνοιαι καὶ ἀπόλυσις· ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ μεσονυκτικῷ εἰ ἔστι, δ', ἢ παρασκευῆ· καὶ ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι· Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὸ θς' κς', τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς· δόξα, τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· Σὺ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰ δὲ μὴ, δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἰς τὰ κα τῆς στιλο, κα τῆς ἑορτῆς· οἱ καμόνες τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'· καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'· ὅτε δὲ ἔστιν ὠδὴ τοῦ τριωδίου, λέγεται τῆς ἑορτῆς, εἰς ϛ'· καὶ τοῦ τριωδίου, εἰς δ'·

καὶ

Ϛ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'· ἀπὸ γ', ὠδῆς, εἰ ἔχει κοντάκιον ὁ ἅγιος, λέγε τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· εἶτα κ̅α̅ τοῦ τριωδίου· δόξα, τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, τῆς ἑορτῆς· ὄξα ποστειλάριον, τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰ δὲ μὴ, τῆς ἑορτῆς δίς· Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτ̅· Εἰς τὸν στίχον, τοῦ ἰ̅ τῆς ἡμέρας, δίς· καὶ τοῦ μαρτυρικόν· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· τροπάριον τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· δόξα, τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν ἐκτενὴν, εἰς ἔστι τετράδα, ἢ παρασκευῆ, αἱ μεγάλαι, γ' μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις· ὡσαύτως Ϛ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰ ἔστι τετράδα, ἢ παρασκευῆ, αἱ μεγάλαι, γ', μετάνοιαι μόνον, κατὰ τοῦ τέλος γίνονται· ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις:~

περὶ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ τῆς τυρινῆς·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπαπαντῆς τῷ σαββάτῳ τῆς τυρινῆς· τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· Εἰς τοῦ κε̅ ἐκέκραξα, στιχηρὰ τ̅ ἑορτῆς, ἦχ̅ ά· λέγε συμεών· δευτεροῦμεν τοῦ, α̅· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ ἡ προφητεία· εἶτα τοῦ προκείμενον ὕστερον, ἦχ̅ π̅ β'· ἐλπισάτω ἰ̅η̅λ̅ ἐπὶ τὸν κν̅· μετὰ μέλους· Εἰς τὸν στίχον, τοῦ ἰ̅ τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τοῦ μαρτυρικόν· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· τροπάριον, τῆς ἑορτῆς· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν, τοῦ πρῶτον, ἀντίφωνον, τοῦ μακάριος ἀνήρ· Εἰς τοῦ κε̅ ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, ζ̅ι̅, ι̅· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, εἰς, ς'· Ϛ τῶν ἁγίων πρῶν, εἰς, δ'· δόξα τῶν ἁγίων πρῶν· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἴσοδος· τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· δόξα, τῶν ἁγίων· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς· καὶ τῶν ἁγίων, ἅπαξ· ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως Ϛ εἰς τοῦ α̅, κάθισμα· Εἰς τὰ κ̅α̅ τῆς ζ̅ι̅λ̅ο̅, κ̅α̅, τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν, β', ζ̅ι̅λ̅ο̅, κάθισμα· ἐν ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων· ὁ πολυέλεος· κάθισμα, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς· οἱ ἀναβαθμοὶ, τοῦ πρῶτον, ἀντίφωνον, τοῦ, δ', ἤχου· προκείμενον· πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ὁ πεντηκοστός· τοῦ πεντηκοστάριον τῆς ἑορτῆς· ὁ καινὼν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς, ἡ· καὶ τῶν ἁγίων, εἰς, ς'· ἀπὸ, γ', ὠδῆς, κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸν οἶκον· εἶτα κ̅α̅ τῶν ἁγίων· δόξα, Ϛ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ ἐνάτῃ ὠδὴ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα· ὄξα ποστειλάριον τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς αἴνους· πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν ζ̅ι̅, ς'· Ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· γ'· Ϛ τῶν ἁγίων, γ'· δόξα, τῶν ἁγίων, ἐν νῦν τῆς ἑορτῆς· δοξολογία μεγάλη· ἡ ἐκτενή· ἡ κατήχησις τοῦ στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις· ἡ οὖν λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα, ἐν τῷ νάρθηκι· ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς· ἡ, γ', ὦ, τῆς ἑορτῆς, εἰς, δ'· Ϛ τῶν ἁγίων, εἰς, ς'· ἢ εἰς, δ'· Εἰσοδικὸν, τῆς ἑορτῆς· τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων· δόξα τοῦ κοντάκιον τῶν ἁγίων· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· προκείμενον· ὁ ἀπόστολος, εὐαγγέλιον, καὶ κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς· εἶτα τῶν ἁγίων:~

περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ὑπαπαντῆς· εἰ τύχη τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη ἡ ἀπόδοσις· τῆς ὑπαπαντῆς, ἐν τῇ ἑβδομάδι τ̅ τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς· ἑσπέρας, εἰς τοῦ κε̅ ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ς', δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰ̅ τῆς ἡμέρας, δίς· καὶ τοῦ μαρτυρικόν· δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· τροπάριον, τῆς ἑορτῆς· μετὰ

τὴν

τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔτι δ', ἡ παρακλητική, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις· ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ ἀπόστιχα, καὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, εἰ ἔτι δ' ἡ παρακλητική, ἐν τῷ τέλει, αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μόνον· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ θς κά, τροπάριον τῆς ἑορτῆς· εἰς τὰ ϗα τῆς ϗλό, ϗα τῆς ἑορτῆς· ὁ καμὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς δ'· ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ὠδὴ τῆ δευτερωδίου, τῆς ἑορτῆς εἰς ἕ, καὶ τῆ δευτερωδίου εἰς δ'· ἀπὸ τετίμης ὠδῆς, κάθισμα τῆ δευτερωδίου· δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἕκτης κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸν οἶκον· ἐν τῇ ἑωθινῇ ὠδῇ, ἀγχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα· δοξαποστιλάριον τῶν αἴνων καὶ τῆς ἑορτῆς· εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα προσόμοια ἀγχερὰ τῆς ἑορτῆς γ'· ὁ τῶν αἴνων γ'· δόξα τῶν αἴνων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡ σωτήρος λιτή, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ μαρτυρικῷ· εἰς τὴν λειτουργίαν ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, ἡ τελίτη ὠδὴ τῆς ἑορτῆς εἰς δ'· καὶ τῶν αἴνων εἰς δ'· τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν αἴνων· δόξα κοντάκιον τῶν αἴνων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· προκείμενον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν αἴνων· ὁ ἀπόστολος, ἀναπέλιον, εὐαγγελικόν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν αἴνων :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, β'· ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ἱσῶμεν δὲ δ'· ἀγχερὰ ἦχος α'·

Τῶν ὁσίων ταχμάτων·

Ὁμνήσωμεν πάντες λόγον, καὶ ὑποδράσιον· τοὺς ὁσίους θεόμους, ἐποχούμενον δόξῃ· εἰς δέξεται αἰκάλαις, ὁ συμεών, ἐκβοῶν μηνὶ ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμα σου σῶτερ· ἡ τῶν προφῶν· σεῖται καὶ ἀπόλαυσις :~

Βρέφος ὁρῶν σε ἐβόα, ὁ θαυμαστός συμεών· τὸν προαιώνιον λόγον· ἐκ πρεσβυτέρας γεννηθέντα· φείδεσθαί μου, χαίρων ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου ἐκλύτρωσαι· μηνὶ ἀπόλυσον ὡς ἀπλανῆ λόγον :~

Ἡ πύλη ἡ ἐποπτικὴ ἀνοιγέσθω· ὁ ἐκ παρθένου ἀσπόρως γεννηθεὶς θεὸς λόγος· ἐτέχθη ἐκ παρθένου, σάρκα λαβών· τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσα-

σαθαι φύσιν ὡς ἀληθὸς· ἐφιζαίνειν δεξιᾶ τῦ πρς:~

Δόξα ς μῶ ἦχ δ'· αἰδρέα κρήτης· ἡμέρην ἱ ἱσφὰ μῆρ, καὶ τῦ ἱσροῦ ὑψηλοτέρα, ς ὁ ἱσρὸν παρεγένομεν· ἐμφαμίζουσα τῷ μόμῳ τὴν τῦ μόμου πάεργον, ς τῦ μόμου ποιητήν· ὃν ς ἐν αἰκάλαις ὑποδεξάμψος ὁ πρεσβύτης συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν σωτῆρά τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ᾱχον ᾱχηρά· ἦχος β'·

Οἶκος τῦ ἀΦερναῦ·

ἡμέραν ὁ σήρ· ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ κῦ· καὶ χερσὶ γηραλαίοις· ὁ πρέσβις τῦτον δέχεται:~

ᾱ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· μνθεὶς ὁ προφθεὶς, τῷ θείῳ ἡσαΐᾳ· ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς θκου· νῦν τῷ πρεσβύτῃ δίδοται:~

ᾱ· Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· ὄβω τε καὶ χαρᾷ, αἰκάλαις τὸν δεσπότην· ὁ συμεὼν κατέχων· ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν· ὑμνῶν τὴν θεομήτορα:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον·

ἔχου ὦ συμεών, ἱ τὸν ναχον ἐβόα· ἐν αἰκάλαις ὡς βρέφος· τὸν κῆ τῆς δόξης· καὶ κόσμου τὸ σωτήριον:~

προκείμενον· ᾱχος ά·

χαῖρε κεχαριτωμένη θκὲ παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλε χς ὁ θς ἡμῶν· φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· ἀνφαίνων δ σὺ πρεσβύτα δίκαιε δεξάμψος, ἐν αἰκάλαις· τὸν ἐλεύθρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀναάστασιν:~

Ἰστέον ὅτι εἰ τύχοι ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα, ἔμπτε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ· ἀναγέλιον δὲ, λέγεται τῆς ἑορτῆς:~

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ὁ μακάριος ἀνήρ, εἰς ὃν κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱ ἡ· καὶ ψάλλομεν ᾱχους ᾱ· ἦχος ά·

γερμανοῦ πατριάρχου·

ἔγε συμεών, τίνα φοβῶμαι ἐν αἰκάλαις ἐν τῷ ναῷ ἀνάλλη· τίνι κράζεις καὶ βοᾶς, μῶ ἠλάνθρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν σεσάρκου· χρς ὃς ἦν ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς· χρς ἦν, ὁ ἐκ θῦ θς λόγος· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀυτὸν προσκυνήσωμεν:~

ἔχου συμεών, ὃν ὑπὸ τὴν μόφον μωσῆς μομολετοῦται· προφέρα ἐν σπαργάνοις βρέφος γενόμενον, μόνῳ ὑποτασόμψον· χρς ἦν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· χρς ἦν, ὁ ἐν προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ἀυτὸν προσκυνήσωμεν:~

εὖτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐμμέλοις χῷ σωσαμενῷμεν καὶ δεξώμεθα αὐτόν· οὗ δ σεῖον ὁ συμεὼν ἐώρακεν· χρς ἦν, ὃν ὁ δαδ κατηγέλφ· ὅτος ἦν, ὁ ἐν προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φλεγόμενος, ἀνέτειλεν ἡμῖν· ὃν προσκυνήσωμεν:~

Δόξα καὶ νῦν· ᾱχος πλ β'·

ἰωαννίου μοναχοῦ·

μοιγέωθω ἡ πύλη τῦ οἴκου σήμερον· ὁ γὰρ αἰαρχος λόγος τῦ πρς, ἀρχὴν λαβὼν ἐνανθρωπῆσαι, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτῦ θεότητος· ὑπὸ παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον· μρς ἐκὼν προσφέρεται ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τῦτον αἰκάλαις εἰς δέχεται ὁ πρέσβις· ἀπόλυσιν κράζων ὁ δοῦλος τῷ δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδόν σου τὸ σωτήριόν, ὃ ἑλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων· κὲ δόξα σοι:~

Περκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Τῆς ἐξόδου τὰ ἀναγνώσματα·

λάλησε κς πρὸς μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς ἰσρλ ἐκ γῆς αἰγύπτου· λέγων, ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον προτοκεῦσαν, διανοῖγον μήτραν, ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσρλ· καὶ ἐπορεύθη μωυσῆς καὶ

Digitized by Google

συνήγαγε πάντα τὸν λαὸν, καὶ εἶπε· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ, κ̅ς̅ ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐν τεῦθεν· ἐ φυλάξατε τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγη ὑμᾶς κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου· Ϛ ἀφοριεῖς πᾶν πρωτότοκον διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ κ̅ῷ̅· καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· τί τοῦτο· καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κ̅ς̅ ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς· ἀπέκτεινε κ̅ς̅ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτω· ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά· Ϛ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι· καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ ὁ παντοκράτωρ, ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θ̅ῦ̅ πρὸς τὸν ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως· καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ κ̅ῷ̅, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα· καὶ νεοσσὸν περιστερὰς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα· ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει ἔναντι κ̅ῦ̅, δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι τοῦτοί μοι εἰσὶν, ἐκ πάντων τῶν υἱῶν ἰ̅η̅λ̅· καὶ εἴληφα αὐτούς· καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί· ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν αἰγυπτίων· ἢ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτω, ἀπὸ ἀνθρώποις ἕως κτήνοις· εἶπεν ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος ὁ ἅγιος ἰσραήλ:~

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα· γένετο τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ ζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν κ̅ν̅ καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ σεραφὶμ εἰστήκει κύκλῳ αὐτοῦ· ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· Ϛ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν· ταῖς δὲ δυσὶ, κατεκάλυπτον τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο, καὶ ἐκέκραγον ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κ̅ς̅ σαβαὼθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ· καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον· καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ, καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγὼ ὅτι κατανένυγμαι· ὅτι ἄνθρωπος ὢν Ϛ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλέα κ̅ν̅ σαβαὼθ, εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου· καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα· ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ· καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κ̅ῦ̅ λέγοντος· τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· Ϛ εἶπον· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπόστειλόν με· καὶ εἶπε, πορεύθητι καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσητε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς· καὶ εἶτα, ἕως πότε

κε· καὶ εἶπεν, ἕως ἂν ὀρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι· καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος· καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ πληθυνθήσονται οἱ καταλελειμμένοι τῆς γῆς:~

Ησ. λθ. Ἐφθητείας Ἡσαΐου τὸ ἀπάγωσμα· δοὺ κε κάθηται ἐπὶ μελένης κούφης· καὶ ἥξει εἰς αἴγυπτον· τὸ σεισθήσονται τὰ χειροποίητα αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία αὐτῶν πτήξεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς· καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσει· καὶ παραδώσω αἴγυπτον, εἰς χεῖρας κυρίων· ὅτι τάδε λέγει κε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος σαβαὼθ· πίονται οἱ αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν· ὁ δὲ ποταμὸς, ἐκλείψει καὶ ξηραθήσεται· τάδε λέγει κε ποῦ εἰσὶ μὴν οἱ σοφοί σου ἀπαγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσάν σοι τί βεβούλευται κε σαβαὼθ ἐπ' αἴγυπτον· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ αἰγύπτιοι ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, ἀπὸ προσώπου τ χειρὸς κῦ σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς· καὶ ἔσται θυσιαστήριον κῦ ἐν χώρᾳ αἰγυπτίῳ· καὶ στήλη πρὸς ὅριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ· καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κῦ σαβαὼθ, ἐν χώρᾳ αἰγύπτου, ὅτι κεκράξονται πρὸς κῦ καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς κε ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς· καὶ γνωστὸς ἔσται κε τοῖς αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ αἰγύπτιοι τὸν κῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται καὶ ἀποδώσουσι τὰς εὐχὰς αὐτῶν τῷ κῷ:~

Εἰς τὸν λιτὸν, ψαλμὸς ιδ΄ Δαβὶδ μέλας.

Ἦχος α΄. Ἀναστασίου.

Παλαιὸς ἡμέρων, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν σκιᾷ δοὺς τῷ λαῷ σήμερον βρέφος ὁρᾶται· καὶ κατὰ νόμον ὡς νόμου ποιητὴς, τὸν νόμον ἐκπληροῖ, μανθάνεται, καὶ τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται· δεξάμενος δὲ τὸν συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τῶν ἑκουσίων ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ δόξαν τοῦ μεσολέκτου ἰήλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ δὲ τοῦ σαρκίου, πρὸς τὸν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωήν· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὁ αὐτός· Ἰωαμήνου μοναχοῦ·

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ μωσεῖ ἐν σινᾷ, νόμον ἐπιδοὺς τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει δεσμοῖς· δι' ἡμᾶς ὡς ἄσπιλος ἀμνὸς καθ' ἡμᾶς γενόμενος, μυῶ ὁ καθαρὸς θς· ὡς παιδίον ἅγιον μήτραν διαμοιξάμενος ἀγνήν· ἑαυτῷ ὡς θς προσκομίζεται τῆς τοῦ νόμου κατάρας ἐλευθεροῦν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου τοῦ πυρσοῦ·

Οἱ νοεροὶ οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιταμένοις· κάτω μὲν ὁ συμεὼν, ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος· ὃ θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βρέφος τὸν ἀοίδιμον θν ὑποταμόμενος· ἀμάχως ἐρῶν τοῖς ἐπὶ γῆς· χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· ὁ τοῖς ἐν σκότει ὃ ἀνέσπερον φῶς, ἀποκαλύπτων κε δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός· Γερμανοῦ·

Σήμερον συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸν κῦ τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν χρόφον πρώην ὁ μωϋσῆς ἐθεάσατο· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾷ πλάκας δύο αὐτῷ λέγοντι ὄρος ὄρει, ὁ ἐν τοῖς προφήταις λαλῶν, καὶ τῷ νόμου ποιητής· ὄρος ὄρει, ὃν ὁ δαὸ καταπέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος:~ Ὁ αὐτός· Γερμανοῦ· οἱ δὲ, Ἰωαμήνου μοναχοῦ·

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ ἱερὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θς, σκηνοῦντα ἐν ὄρει σιών· παρὰ κυρίου ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ ἱερὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θς, σκηνοῦντα ἐν ὄρει σιών· παρὰ κυρίου ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·

ἀγκάλας ὁ συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος· καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα· κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ κε:~

Ο ἀυτός· τοῦ ἀυτοῦ·

Οκτίστης οὐ ὑνοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· ἀυτὸς γὰρ ἐν πνῖ ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν σωτῆρα μου:~

ὁ ἀυτός· ἀνατολίου·

οἱ δὲ, ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου·

Εἡμερον συμεὼν ὁ πρεσβύτης· ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται χαίρων τῷ πνεύματι· τὸν νομοδότην μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου ἀγκάλαις εἰς δέξασθαι· ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο· κεκαλυμμένω προσώπω, τῶν ἑβραίων τὰς ἀπίστοις καρδίας διήλεγξεν· οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον λόγον τοῦ πατρὸς σωματωθέντα ἐβάστασε· καὶ τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἄνα προφήτης ἀναδείκνυται· τὸν σωτῆρα λυτρωτὴν, τοῦ ἰηλ κηρύττουσα· ἀυτῷ βοήσωμεν, χὲ τῷ θῷ ἡμῶν· διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς:~

ἦχος δ'· ἀνδρέου κρήτης·

Εἡμερον ἡ ἱερὰ μήρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου πάροχον, ὃ τοῦ νόμου ποιητὴν· ὃν ὃ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης συμεὼν γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σρῖόν σου:~

δόξα· ἦχος πα'· τοῦ ἀυτοῦ·

Εὐνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν εὐαγγελίοις χς ὁ θς ἡμῶν· ἐν ἀυτῇ γὰρ εὑρίσκομεν ἀυτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον· τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον· περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ συμεὼν βασταχθέντα· οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασία, ἀλλ' ἀληθεία τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων θς δόξα σοι:~

καὶ νῦν, ὁ ἀυτός·

γερμανοῦ· οἱ δὲ, ἀνατολίου·

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί· ὑπὸ μρς παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται· τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν δοῦλον σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου κε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦ· ἦχος βαρύς·

κοσμᾶ μοναχοῦ·

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνα σου σιών· καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα χν· ἄσπασαι τὴν μαριὰμ τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ παρθένος· φέρουσα ἐν σαρκὶ υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἀυτοῦ ἐκήρυξε λαοῖς· δεσπότην ἀυτὸν εἶναι ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου:~

ἀι· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·

Τὸν ἐκλάμψαντα προαιώνων ἐκ πρς· ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς· φέρουσα ἐν τῷ ναῷ ἡ ἀπειρόγαμος μήρ· τὸν ἐν σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει· τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα· προσῆγεν ἱερεῖ πρεσβύτη καὶ δικαίῳ, χν τὸν κν ἰδεῖν χρηματισθέντα· ὃν δεξάμενος συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀυτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν, θς ὑπάρχει οὗτος· πρῖ συναΐδιος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ ἀι, φῶς εἰς ἀποκάλυ·

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρματι χερουβίμ· καὶ ὑμνούμενον ἐν ἄσμασι σεραφίμ· φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ θκός μαρία· ἀπειρογάμως ἐξ ἀυτῆς σαρκωθέντα· τὸν νομοδότην νόμου πληροῦντα τάξιν· ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἠτεῖτο λύσιν· λέ

γων, δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με· μηνύσαι τῷ ἀδάμ· ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, θν̄ προαιώνιον, Ϛ σρᾶ τοῦ κόσμου·

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος π̄ δ'·

Ἀνδρέου κρήτης·

Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ κατὰ νόμον προσφερόμενος· πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ ἰωσὴφ εἰς δέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον ἐκκλησίαν· καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς, ὡς ἀρχηγὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ συμεὼν τὸ πέρας δεξάμενος· εὐλογῶν τὴν παρθένον θκ̄ὸν μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ὄξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ὄξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με δέσποτα καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδον σε τὸ προαιώνιον φῶς· Ϛ σρᾶ κν̄, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ·

τροπάριον· ἦχος α'·

Χαῖρε κεχαριτωμένη θκ̄ε παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης χ̄ς ὁ θς̄ ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε· δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν· χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α', ϛ̄ιλ̄ο· κάθισμα, ἦχος α'· Αὐτόμελον·

Χορὸς ἀγγελικὸς, ἐκ πληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς· ἀνακράξωμεν ὕμνον· ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ θῡ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐ̄ν̄ῶν αἱ δυνάμεις· νῦν γηράλαιοι, ἐν ἀγκαλίζονται χεῖρες· τὸν μόνον φιλανθ̄ν·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Εἰς τὴν β', ϛ̄ιλ̄ο, κάθισμα ἦχ̄ β'· Ψὸν τάφον σου·

Ὁ ὢν σὺν τῷ πρ̄ι· ἐπὶ θρόνου ἁγίου· ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐκ παρθένου ἐτέχθη· καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ συμεὼν ἐν ἀγκάλαις· χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλον σου·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Μετὰ τὸν πολυέλεον· κάθισμα· ἦχος δ'·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ἡ ἡπιάζεις δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖς, ὁ καθαρώτατος θς̄· ἵνα τὴν σάρκα πιστώσης μου τὴν ἐκπαρθένου· καὶ ταῦτα συμεὼν μυσταγωγούμενος· ἐπέγνω τὸν αὐτὸν θν̄ φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο Ϛ χαίρων· πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζε, ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων:~

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ ᾱ, ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· προκείμενον· μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου· ϛ̄ι· Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου· πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν· ζήτει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς λειτουργίας ἀπὸ τοῦ μέσου· οὗ ἡ ἀρχή· καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱλῆμ· οὕτως δὲ ὀφείλει ἄρξασθαι· Ψῶ καιρῶ ἐκείνω· ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱλῆμ· καὶ μετὰ τὸν πεντηκοστὸν, τὸ ῑ, ἦχος π̄ β'·

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐ̄ν̄οῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος λόγος τοῦ πρ̄ς ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ θεότητος· ὑπὸ παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον· μρ̄ς ἑκὼν προσφέρεται ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰς δέχεται ὁ πρέσβις· ἀπόλυσον κράζων ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθ̄ν κε δόξα σοι:~ Ἡ τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ· ἦχ̄ β'· πρὸς τὸ ἀναστὰς ὁ ἰς̄·

Ἐν ἀγκάλαις συμεὼν, τὸν κτίστην πάντων λαβὼν ὡς βρέφος· ἠυλόγει αὐτὸν, προφητεύων τῇ μρ̄ι σὺν τῇ προφήτιδι:~ Ὁ καινὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς· χν̄ γεγηθὼς, πρέσβις ἀγκαλίζεται· ποίημα κυρίου κοσμᾶ μοναχοῦ· λέγομεν δὲ τοὺς εἱρμοὺς, ἀνὰ β'· τὰ δὲ τροπάρια ἀνατεσσάρων·

ὠδὴ

ὠδὴ ἀ. ἦχος γ'. ὁ εἱρμός.

Χ ὁρὸν ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος ἐπε-
πόλασε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπά-
γη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῷ πεζοπορ-
τοπορεωῦτι, δι' ἐρέως μέλποντι· ἄν-
σωμεν τῷ κῷ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Ρ ἐμάπωσαν ὕδωρ, μεφέλαι ἥλιος· ἐν νε-
φέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέβη
ἀνιρείτοις ὠλέναις· χὶ ἐν τῷ μαῷ ὡς
βρέφος· διὸ πιροὶ βοήσωμεν· ἄσωμεν
τῷ κῷ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ι σχύσατε χεῖρας συμεὼν τῷ γήρᾳ· αἰνέμε-
ναι καὶ κυῆσαι· παρθένεναι δὲ πρεσβύ-
του ἀνθυβόλως κυεῖσα· χὶ λοιὸς ὑπὲρ
τὴν χορείαν· σὺν ἀσωμάτοις ἐήσατε·
ἄσωμεν τῷ κῷ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Θ ευείσῃ ταλέντα ὀιῶν οἱ ἀφραίνητε· ἀ-
γαίλου δὲ λίχνι· ὑποδρλέων γὰρ ἐκκόλ-
πων ὁ τεχνίτης φοιτήσας· χὶ ἐπὶ μρὸς
παρθένε· δῶν πρὶ λοιπάγεται· μήπος
ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ὠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Τ ὸ ἱερέωμα τῶν Σωτὴρ σοὶ πεποιθότων· ἱε-
ρέωσον κὲ τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω
τῷ τιμίῳ σου αἵματι:~

Π ρωτότοκος, ἐκ τῆς πρὸ λοιὸ αἰώνων·
πρωτότοκος μήπος κόρης ἀφθόρου· τῷ
ἀδὰμ χεῖρα λοιπείνων ἐπέφανεν:~

Μ ηπόφρενα, τὸν γεγονότα ἀπάτη· πρω-
τόπλασμον ἔμπαλιν ἐπάντα ἀνορθώσων· θὸς
λόγος μηπάσας ἐπέφανεν:~

Ι ῆς ἀπόγονον, παλιν δρομήσασαν ταύ-
την· δεότητος σύμμορφον, φύσιν ὁ πλά-
σας, ὡς ἀρέστως μηπάσας ἀνέδυξεν·

καὶ, ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Μ τῷ ὄρει τῷ σωμᾶ, πάλαι κατεῖδε μωϋσῆς
τὰ ὀπάδια θῦ· καὶ ἀμυδρῶς θείας φω-
νῆς· καὶ τὲ ἐώθη ἐν χιόφῳ τὲ καὶ θυέλ-
λῃ· νῦν δὲ συμεὼν τὸν σαρκωδέντα
θῦ· ἀρέστως δι' ἡμᾶς ἐνηγκάλισατο·
καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ βοᾶ, νῦν ἀ-
πολύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα:~

ὠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Χ άλυψεν οἰκουὺς ἡ ἀρετή σου χέ· τῆς κυ-
βωτοῦ γὰρ πρεσελθὼν τὰ ἁγιάσματός
σου· τ' ἀφθόρου μρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
ξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορού-
μενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς
σῆς αἰνέσεως:~

Γ ηθόμενος, συμεὼν τῶν ἀπορρήτων μύ-
στης· ἰδ' ἦκος ἐβόα· ὃν ὑφ' ἁγίου πάλαι
κεχρημάτισαι· πνεῦ μηπάσαντα λό-
γον· χὶ ἐναγκαλίζου κράζων αὐτῷ· ἐ-
πλήθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως:~

Η ν ἤλπισας· συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν·
χαίρων ὑπόδεξαι χὶ· τὸ ἰηλ τὸ θείου
τιμῶν παρεικλησιν· τὸ μόνου ποιητοῦ
καὶ δεσπότην· πληρωῦντα μόνου τά-
ξιν, κράζων αὐτῷ· ἐπλήθη τὰ πάντα
τῆς σῆς αἰνέσεως:~

Θ εώμενος, συμεὼν λόγον τὸν ἀϊδιον· μ-
ετὰ σαρκὸς ὡς ἐν θεόμῳ· χερουβικῶν
παρθένων ἐποχούμενον· τὸν αἴτιον τοῦ
εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος ἐκ πλα-
γείς ἐβόα αὐτῷ· ἐπλήθη τὰ πάντα
τῆς σῆς αἰνέσεως:~ ὠδὴ ε'. ὁ εἱρμός·

Ω ς εἶδεν ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θεόμῳ ἐ-
πηρμένον θῦ· ὑπ' ἀπέλων δόξης δορυφο
ρούμενον· ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ
εἶδον σωματούμενον θῦ· φωτὸς ἀνε-
σπόρου, καὶ εἰρωνὶς δεσπόζοντα:~

Ι ωνεὶς ὁ θεῖος πρέσβις, τὴν πεφαμέ-
σαν πάλαι τῷ πεφθήτῃ δόξαν· χερσὶ
λόγον βλέπων μρὸς κρατούμενον· ὢ
χαίροις ἐβόα σεμνή· ὡς γὰρ θεόμος πε-
ριέχεις τὸν θῦ, φωτὸς ἀνεσπόρου, καὶ
εἰρωνὶς δεσπόζοντα:~

Π ερικύψας ὁ πρεσβύτης· καὶ τῶν ἰχνῶν
ἐνδέως ἐφαπτόμενος, τῆς ἀπειρογάμου
δεομήτορος· πῦρ ἔφη βαστάζης ἀγνή·
βρέφος φερίτω ἀγκαλίσασθαι θῦ· φω-
τὸς ἀνεσπόρου, δι' εἰρωνὶς δεσπόζοντα·
ὑ πατεται ἡσαΐας τὸ σεραφὶμ τὸν αἰ-
θερικὰ δεξάμενος· ὁ πρέσβις ἐβόα τῇ
δεομήτορι· σὺ ὡς πορ λαβίδι χερσὶ λαμ
πρωθεῖς με ἐπιδοῦσα ὃν φορεῖς· φωτὸς
ἀνεσπόρου, καὶ εἰρωνὶς δεσπόζοντα:~

ὠδὴ

ὠδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός.

Βόησέσοι, ἰδὼν ὁ προφήτης· τοῖς ὀφθαλμοῖς σου τὸ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέχει ἐκ θυ χέ σου θε μου:~

Ἰὼν σὺ λίθος, ἁπαπετέχης τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος· καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγὴς πιστῶν σεία:~

Βεβαίως φρονῶν, τὸν χαρακτῆρα τῆς πρὸ αἰώνων σε φύσαντος· τὸν βεγετὸν δι' οἴκτον· μιῶ ἀδέμφαν προλιέθου:~

Ἰὼν ὑψίστου, υἱὸν παρθένου· θυ παιδίον γενόμενον· προσκυνήσαντά σε· μιῶ ἀπόλυσον ἐν εἰρήνη:~

Κοντάκιον· ἦχος α'.

Μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου· καὶ χεῖρας τῷ συμεὼν ἐυλογήσας ὡς ἔπρεπε· προφθάσας καὶ μιῶ ἔσωσας ἡμᾶς χε ὁ θς· ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα· καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλανθρωπος:~ Οἶκος.

Ἣν θεῶ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι καταδεῖν τὸν υἱὸν αὐτῆς, προσ συμεὼν ἀπαγόμενον· ὅν προ ὁιῶόεν οἱ ἀσώματοι βλέπουτὰ δεπλήθυντο λέγοντα· θαυμαστὰ θεωροῦμεν μιῶι καὶ παραδόξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα· ὁ τὸν ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τῆς πρεσβύτου· ὁ θεὸς τῶν κόλπων τῶν ἀϖολιμπάτων ὑπάρχων τῆς πρὸς αὐτῆν, ἐκὼν προσλιμβάνεται, σαρκὶ οὐ δεόντι, ὁ μόνος φιλανθρωπος:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, β', ἰνδ. ὑπαπαντὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς· ὁ δίκαιος συμεών· ϛ', κ' ὅλποις πρὸ τυποῦσι τοῦ σοῦ χε μου· Ψ οὗ συμεὼν αἱ χεῖρες αἳ φορέουσί σε· Λ έξατο δευτερίνη χυ συμεὼν παρὰ μνῶ·

Τεσσαρακοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὸν σεῖον τοῦ κυ ἐναυθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου αὐτὰ ἀνδρὸς γέννησιν· κατ' αὐτὸν τὸν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ ἱερῷ ὁ κς ἡμῶν ἰς χς, παρά τε τῆς θεομάχου αὐτοῦ μρὸς, Σ ἰωσὴφ τοῦ δικαίου· κατὰ τὸν συνήθειαν τοῦ σκιώδους Σ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς συμεὼν Σ προσβύτης· ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνὸς κεχρισματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἰδεῖν τὸν χν κν· καὶ δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ θῶ δοξολογήσας καὶ ὁμολογησάμενος· νυν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· τὸ ἑτοιμασθὲν κατὰ πρόσωπον πάντων λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραήλ· καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἱερέως μετέστη· τὸν ἐπὶ γείων αὐτὰ λαξάμενος τὰ ὀψία καὶ ἀτελεύτητα· ἡ τοιαύτη δὲ σωτηρία τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχραντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου Σ ἀειπαρθένου μαρίας, τῷ ὄντι ἐν βλαχέρναις· Ψ ἡ αὐτὴ ἡμέρα, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀναργυροδώρου. ϛ'.

Ἀναργυροδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων, Δῶρον δοθέντι τῷ θῶ δι' αἱμάτων· Ὗτος μέσος ὤν, προσήχθη τῷ ἀρχοντὶ τῶν μεγέων· καὶ διὰ τὸν εἰς χν ὁμολογίαν, ξέεται· καὶ ζωὴ ἐχάρας πεπυρακτωμένης πλέκεται· Σ μαχαίρᾳ τὸν γλωσσαν τέμνεται· καὶ πυρὰ τοὺς ὀδόντας ἐκπλέκεται· τὸν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς μυήμας καὶ τὰ σκέλη σιδηραύεται· κοντῷ τὰς πλάγας εἰς τομὴν πείρεται· ὀβελίσκοις πεπυρακτωμένοις, διὰ τῶν μηρίγγων δέχεται· ζ' ὕτω Σ πνᾷ τῷ θῶ παρεπλήσιμ·

ὠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Ἐν τῷ ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας· καὶ παρθένῳ ἀνερίτῳ ἐμοιώσαντα· θν λόγον ὑμνοῦμεν· ἀσεβῶς μελωδοῦντάς· ἐυλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἱ[illegible]:~

Ἁδὰμ ἐμφαίσωμ ἄπειμι, εἰς ἄδου διατείβομαι· καὶ τῇ εὐα προσκομίσωμ ἀπέλια· συμεὼν ἀμέβοα· σοὶ προσφήναις χοράσω· ἐυλογητὸς ὁ θς ὁ:~

Ἐμος χοϊκὸν ῥυσάμενος, θς ἕως τοῦ ἅδου

ἦξεα·

ἄξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξῃ πᾶσιν ἄφεσιν· καὶ αὐτὰ βλέψιμ πηροῖς· ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· ἀλληλουϊα ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κ αὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελάσεται· συμεὼν τῇ θκῷ προσηγόρευσεν, ἐν ῥῷ καθορῶσα· σὸν υἱὸν ὦ βοῶμεν· ἀλληλουϊα ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ὠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Α έκτω πυρὶ ἐμωλέντας, οἱ θεοσεβείας προσεχῶντα μεαμίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηλέντας, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· ἀλληλουϊα τὰ ἔργα κῦ τὸν κτ'· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ὸς ἠλπίδα τὴν σὴν δέξαν, τὸν ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ παρθένου· προσπόσου τῆς θείας κιβωτοῦ μὴ χόρευε· ἀλληλουϊα τὰ ἔργα τὸν κτ'· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ι δοὺ συμεὼν αἰμεβόα· ὃ αἰπιλεγόμενον σημεῖον ἄπορς ἔσαι· θς ὢν καὶ παιδίον· τοῦτο πίστει μέλψωμεν· ἀλληλουϊα τὰ ἔργα τὸν κτ', ὃν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ ωὴ πεφυκὼς ἄπορς ἔσαι· τοῦτο εἰς ἀπειθοῦσι, μὴ πάσας θς λόγος, ὡς αἰάσασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλποισιν· ἀλληλουϊα τὰ ἔργα τὸν κτ'· ὃν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Ε μμόμω σκιᾷ ἐν γράμματι τύπον καπίδωμεν οἱ πιστοί· πάντ ἄρσεν ὃ ἀνοίγμα μήτραν διαμοῖρον ἅγιον θῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον· πρὸς αἰμαρχοῦ υἱόν· πρωτοτοκούμενον μεῖ· ἀπειρογάμβρως μεγαλυνόμεν.

Π οῖς πρὶν μεσολυθῶν φυγόμων ζεῦγος· δυάς τε ἦν μεσοστῶν· αἰθ' ὧν ὁ θεῖος πρέσβις· καὶ σώφρων αἵμα προφήτης· τῷ ἐκ παρθένου τεχθέντι· καὶ οἵῳ νόμῳ πρὸς ἐν τῷ μαῶ προσιόντι, λειτουργοιῦντα ἐμεγάλυνον.

Α πέδωκάς μοι ἐβόα· συμεὼν τὸ σὸν χέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτειν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα· μέσ τῆς χάριτος· ἱερογήρυκα μύστην· ἐν αἱμέσει μεγαλυνόμενα·

Ι ερὸς πρεπῶς αἰθωμολογεῖτο· αἴγμα ὑποφητεύουσα· ἡ σώφρων καὶ ὁσία· καὶ πρεσβυρὰ τῷ δεσπότῃ· ἐν τῷ μαῶ διαῤῥήδην· τὸν θκὸν δὲ αἰακηρύττουσα πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν·

δξα ποσταλάριον ἐκ τείτου·

Ε μπρῖ τῷ ἱερῷ· παραστὰς ὁ πρεσβύτης· αἰγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τῶν μόμου δεσπότην· κράζων μιῶ τῶν δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν, καὶ ἠλ σωτηρίαν·

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃ πᾶσα πηρὸν, ἰσχῶμεν ἀ, δ' ἀχαρεὶ, ἠχ δ'. Θδωκας σημείωσιν· ὁμοῦ τὸν ἐν γράμματι· ἀπεπλήρωσ ὁ φιλαμάθρωπος· τῷ μαῶ μῦν προσάγεται· καὶ τῶν τοῦ εἰς δέχεται, γηραιαῖς αἰγκάλαις· συμεὼν ὁ πρέσβις, μῦν ἀπολύσε με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκείνου μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν προσλαμβάνοντα· τὸν ζωῆς κυριεύοντα, ὃν θανάτου δεσπόζοντα·

Φ ῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας κέ· σοὶ κούφης καθήμενος· μεφέλης ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης· μόνου ὃ σωδες· ἀπεπλήρωσ καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς μέας χάριτος· διό σε δεξάμενος, ὁ συμεὼν αἰνεκραύγαζε· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδον σε σήμερον·

Κ όλπων τῶν γενιτόρων· μὴ χωρισθεὶς τῆς θεότητι· σαρκωθεὶς ὡς ἐνυδόκησας· αἰγκάλαις κρατούμενος, τῆς ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τῷ θεοδόχου συμεών· ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ μῦν ἀπολύεις με, σωτηρίως αἰνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε θέαστα·

δξα, καὶ νῦν, ἠχ π β'. γερμανοῦ·

Ε ν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὸν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφάπαξ τοῦ χερουβὶμ, αἰγκάλισθήναι δίδωσιν χ ὁ θς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦν-

Digitized by Google

ὕμνοῦμτας σε· τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀμαχαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λῃτουργίαν τυπικὰ δ' ἐκ τῆς κανόνος, ὧ γ' ἐ ς'· Εἰσοδικὸν· ἐγκώμιόν κε δ' σεῖον αὐτῆς ἁγιασμόν τῶν ἐθνῶν· Κοινωνικὸν ποτήριον σεῖον λήψομαι· Ἰδέον ὅτι εἰ τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν τῇ ἁγία τεσσαρακοστῇ, ἑορτάζεται ἡ μέρα μία· ἐν δὲ τῇ τυρινῇ ἡμέρας, τέσσαρες· εἰ δὲ τύχη ἔξωθεν τῆς τεσσαρακοστῆς δ' τῆς τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ· Μετὰ δὲ τ' ἀπόλισιν τῆς ὄρθρου, ποιοῦμεν λιτὴν, ἔξω τῆς μοναστηρίου·

Ἰδὲ Φθάσαν ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, ἐπιτελοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῆς, οὕτως ἑσπόρας ἐν τῇ παρασκευῇ, λέγομεν πρῶτον, ψάλλομεν τοῦ τελωδίου, εἶτα τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως καὶ τὰ αἰνεσίσματα· καὶ καλέσης ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλισιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν τράπεζαν· τοῦτ' δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς, κρούει τὰς βαρέας, ὅ σημερόν, καὶ ὅ μέγα, καὶ σωζόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησία, καὶ ψάλλομεν τὰ ἀπ' τῆς ἑορτῆς· Μετὰ δὲ ὅ δόξα, καὶ νῦν, λέγ' ὁ ἱερεὺς τὰς σωθέντες ψυχάς, ὅ γίνεται ἀπόλισις, ἐ δίδοται ὅ κατακλαρόν· εἶθ' οὕτως γίνεται αἰνέσιμος μεγάλη· καὶ καλέσης ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας· ἡ δὲ γ' ὥρα, καὶ ἡ ἕκτη, γίνεται οὕτως· σημαίνει ὥρα γ' τῆς ἡμέρας· καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας αὖθ μεταμοιῶν· ἀκολουθοῦμεν δὲ καὶ τὰ κάθ' αὐτῶν· μετὰ δὲ τὴν τούτων ἀπόλισιν, σημαίνει τὴν θ' ὥραν, καὶ ψάλλομεν ὅ αὐτὴν μετὰ τῆς ἀκολουθίας· εἶθ' οὕτως λέγομεν καὶ τοὺς μακαρισμούς, κύμα, καὶ καλέσης, τὸν ἑσπερινόν· Εἰς ὅ κε ἐκέκραξα, προηγοῦνται τὰ ἀκόλουθα τῆς ἑορτῆς, ἔπειτα τῆς τελωδίου· εἴσοδος μετὰ τῆς εὐαγγελίου· Φῶς, φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ αἰνεσίσματα, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῆς τελωδίου· ὅ κατευθυνθήτω· ἡ σωματωτή· ὅ τελεσθήσομαι· προκείμενον τῆς ἀποστόλου ἦχος γ'· ὁ ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· ἀλληλουία ἦχος δ'· καὶ καλέσης ἡ θεία λειτουργία τῆς χρυσοστόμου·

Ἀπόλυσις

Πλωὶ τῷ αὐτῷ, γ'· τῆς ἁγίου καὶ δικαίου συμεὼν τῆς θεοδόχου· ἑσπόρας, εἰς ὅ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχηρὰ, ς'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'· ὅ τῆς ἁγίου, γ'· τῆς ἑορτῆς, ἦχος α'·

Φῶν οἰκίων ταγμάτων·

Ποιητὴς τῶν ἀοράτων καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν· τοῦτο μὲν παρθένου· τῷ μαῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ πρεσβύτης, τῆς τοῦ λαοῦ· μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνη ὡς ὑπέσχησας:~ ὅμοιον·

Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ αἰώνων ἀνθρωπον· γεννηθέντα σωτῆρα· εἶδον ἀνεβόα, τοῖς φωτισμόν· τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνη ὅτι εἶδόν σε:~ ὅμοιον·

Ὃν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν· ὁ συμεὼν βαστάσας· ἐν ἀγκάλαις σοῦ· χαίρων ἀνεβόα· εἶδόν σε φῶς, τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἶπας ὡς θεὸς· ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου:~ ὅμοιον·

Ἕτερα τῆς ἁγίου· ἦχος δ'· Θδωκας σημαίνει ὁ δίκαιος καὶ τέλος· Ὃ κατὰ τὸν ἀοίδιμος· χρηματίζων θεόπνευστε· θεῖ μόνον τέλειον· εἰς ὅ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα· καθυποδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα, καὶ ἀπολέλυσαι· τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, ἐν εἰρήνη φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον:~

Ἑαυτῷ τῷ πνεῦ· βεβηκὼς δὲ τῷ σώματι συμεὼν κεχρημάτισαι· μὴ ὄψεσθαι θάνατον

μα τον

μα τοῦ· ἔως ἴδῃς βρέφος, μέσον τῶν προόμ
τα· περὶ τῶν αἰώνων ποιητὴν· θεὸν τῶν
ὅλων σάρκα τωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀν
μεσίρητος· καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἴπτη
σας· πρὸς τὰ θεῖα σκιρτήματα, με τα
βὰς ἀλαλάζομενος·

Ἅγια ἡ λεόπρεπος, καὶ συμεὼν ὁ θεόλ
βιος· περιφητεία λαμπόμενοι· σὺν μό
μοτε ἄμεμπτοι, ἀποδεδεγμένοι· τὸν
νόμου δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡ
μᾶς· ἰδόντα τὸν τοῦτον μὴ περισκήνη
σαν· ἀν τὸν τὴν μνήμην σήμερον, περι
χαρῶς ἑορτάσωμεν· καταχρέος δοξά
ζοντες, ἰσχὺν τὸν φιλανθρωπον·

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος πά·

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, γηπάσας σαρκί· ὑπὸ
μοῖρ παρθένου τῷ ἰσχυρῷ περισάγεται· τὸ
οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν
συμεὼν δεξάμενος ἔχαιρε· νῦν ἀπολ
λύεις σὺ εἰρήνη, κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν
δοῦλον σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου,
τὸ σωτήριόν σου ἄγιε·

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἦχος β'·

Οἶκος τῆς ἀφράστου·

Ἡμέραν ὁ σὴρ· ὡς βρέφος περισπαργάνωτος,
ἐν τῷ ναῷ κεῖ· καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ
πρέσβυς τὸν δέχεται·

Σὺ, Κύριε ἀπολύεις τὸν·

Ἄπρος τῇ σαρκί· ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ·
ὁρᾶται παραδόξως· τὸν σήμερον ἡμέ
ραν· καὶ τῷ ναῷ περισάγεται·

Σὺ, Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·

Ἔχουν ὡς συμεών, ἡ πλάγχνος ἐβόα· ἐν
αἰῶσιν ὡς βρέφος, τὸν κύριον τῆς δόξης·
καὶ κόσμου τὸ σέβας·

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ά·

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν· ὁ καὶ τὸν νόμον πά
λαι ἐν σινᾶ δοὺς τῷ μωσεῖ, σήμερον βρέ
φος ὁρᾶται· καὶ κατὰ νόμον ὡς νόμου
ποιητὴς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν ναῷ προσά
γεται, ἐν τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται· δεξά
μενος δὲ τοῦτον συμεὼν ὁ δίκαιος, ἐν τῷ
δεσμῷ τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖ
σαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμ
μένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φα
νερωθέν· φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπί
στων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, ἐν δόξαν
τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν
δοῦλον σου ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦτο τοῦ σαρ
κίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν
ἄληκτον ζωήν· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος·

Περιπάριον, τῆς ἑορτῆς·

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν ἁγίαν, καὶ ἦχος ά·

Ψοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Ἠσπάσατο τῶν αἰώνων ζωὴν τῶν ἀπαλ
των· διὰ ἐμὲ πάσας, ὑπὸ νόμον ἐγέ
νου· ὁ πάλαι χαρείσας ἐν πλαγίᾳ, τὸν
νόμον ἐν τῷ ὄρει σινᾶ· ἵνα πάντας ἀ
παλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δου
λείας· δόξα τῇ ἀνεκλαλήτῳ σου σὴρ·
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονο
μίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Εἰς τὴν β', ἁγίαν, καὶ· ἦχος πά·

Ἐν τῷ ναῷ περισπαργάνωτος, τὰ εἰθισμένα
πληρῶν· ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης καὶ τοῦ
νόμου σὴρ· καὶ ἀληθείας συμεὼν ἀδυκίτ
τῃ σῇ· βαστάζηται ἐν σαρκί· ὁ τοῖς πᾶ
σι φοβερός, καὶ πᾶσιν κτίσιν συνέχων·
τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Εἰς τὸν ὄρθρον καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ
τοῦ ἁγίου· οὗ ἡ ἀκροιχίς· δέχου τὸν
ὕμνον συμεὼν θεοδόχε· Ἰωσήφ·
ὠδὴ ά· ἦχος δ· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·
ταῖς ὠδαῖς σκιρτώμασι, τοῦ μὴ χαρῶς ἀνιζό
μενος· τὸν δίκαιον κῦριον, συμεὼν δίκαιε·
τοὺς τὴν θείαν σου· τελοῦντας δικαιώ
σας· μετάσχεσιν αἴτησαι μακαριώτατε·
τοῦ νόμου γενόμενος· ἱσχυρὸς ἰσχυρώτατε·
ὁ νόμος ἐκήρυξε· βρέφος τελέαστι·
ὁ τῆς φύσεως· τῷ νόμῳ θεοδόχε, δαμῶν
πρὸς ἄθλημα τοῦ χαίρων μετέβης ζωήν·
ἐκεῖ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ
πέρατα· παρθένου φερόμενον· χερ
σὶν ἑώρακας· καὶ τιμίως σου· δεξάμε
νος

Digitized by Google

νος ἀγκάλαις· μωσέως αὐώτερος, ὤφθης πανόλβιε:~ Ἐπ.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται· ὁ λόγος παχύνεται· ὁ πλάστης πλάττεται· ὁ ἀχώρητος· χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ· τῇ σῇ σωματούμενος θεοχαρίτωτε:~ ὠδὴ γ'· Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν·

Ὑψωθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς θεηγόρε· φωτοειδὴς ὡς στύλος· ἐπερειδόμενος σαφῶς· τῷ παναγίῳ πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε:~

Τὸν τοῦ νόμου κν· καθ' ὑπανοίξαντα μήτραν· παρθενικὴν καὶ βρέφος· σωματοφόρον συμεὼν· γεγενημένον ἔβλεψας· δωρούμενον πᾶσιν ἀπολύτρωσιν·

Ὁ χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· δημιουργήσας χερσί σου· σωματωθεὶς κρατεῖται· καθαγιάζων σε σαφῶς· καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε·

Νοητὴν λαβίδασε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον· τὴν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν· ὁ συμεὼν ὡς ἔβλεψε πανάμωμε· χαίρων ἐμακάριζεν:~

Ὁ εἱρμός·

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξεθνῶν ἐκκλησία· καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή· τῷ θαυμαστῷ θῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κε:~

κθ'· ἦχος γ'· Ψὴν ὡραιότητα·

Ἐκ τῆς παρθένου σε σωματωθέντα χε· χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς συμεών· νῦν ἀπολύεις ἐκ βοῶν, τὸν δοῦλον σου δέσποτα· ἄνναν δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος· νῦν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγεσοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι:~ Δόξα, καὶ νῦν, ὃ αὐτό·

ὠδὴ δ'· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Ὑπερήκμασας τῷ γήρᾳ, τῇ δὲ πίστει ἐνέαζεν· νέον βρέφος θέλων· βλέψαι συμεὼν τὸν παντέλειον· ἀνακαινίζοντα κόσμον· τὸν γηράσαντα· ἐπιθέσεσι τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος:~

Μακαρίσωμεν συμφώνως· συμεὼν τὸν μακάριον· ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν θν τὸν μακάριον· σάρκα φορέσαντα ὅπως ἀπεργάσηται· μακαρίοις, τοὺς πρὶν ἀθλίοις χρηματίζοντας:~

Νομοδότην σε γινώσκω· καὶ νομίμων τῆς φύσεως· σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικήσαντα· ὁ συμεὼν ἀνεβόα· μόνε κε· νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον:~ Ἐπ.

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων· ἐν χερσὶ βαστάζομενος· τῆς ἀεὶ παρθένου· ταύτην χερουβὶμ ἀπειργάσατο· καὶ σεραφὶμ ἀνωτέραν· ὡς γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν· καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν:~

ὠδὴ ε'· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα·

Νοὸς καθαρότητι θῷ τῷ παντοκράτορι· ἄγγελος καθὰ περ λειτουργήσας· μάκαρ ἐναίμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ ἰηλ· αἷμα ὃ σωτήριον, προδηλώσας τραυώτατα:~

Ἑαυτὸν ἀπετέλεσας· ναὸν θυ πανάγιον· πράξεσιν ἐνθέοις θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ· ἔβλεψας θν μετὰ σαρκός· σὲ μεταβιβάζοντα· πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα:~

Ὑμνήσωμεν σήμερον· πνευματικῶς χορεύοντες· πάντες συμεὼν τὸν θεοδόχον· καὶ σὺν ἐκείνῳ, ἄνναν τὴν σώφρονα· προφήτας ὑπάρχοντας θυ· τοῦτον κατιδόντας τε· δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα:~

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου· ὁ φύσει ἀναλλοίωτος· μόνη χερουβὶμ ἁγιωτέρα· Ἐπ. ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· Ὃ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ· πάντας ἀνεσώσατο, θεομῆρ πανάμωμε:~

ὠδὴ ς'· Ἐβόησε προτυπῶν·

Ἐβόησας· ὁ πηνίκα κατεῖδες τὸν κν· ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλον σου σὲρ ἀπόλυσον· τοῖς ἐν ἅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν· μηνύσοντα σάρκωσιν:~

Ὡραιώθης· καὶ μωσέως λαμπρότερος γέγονας· ἐν ἀγκάλαις· τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος· συμεὼν πρεσβύτα· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα:~

ναμάτων

Digitized by Google

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπαράντα· καὶ πρὸς ἅδου· τοὺς κεθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες· οἱ ἐκεῖ δεσμῶται· συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν:~ ϛ̅ι̅.

Θηρεῦσαι με, καθ' ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος, ἀλλ' αὐτοῦ μετῶν παγίδων ἐξάρπασον δέσποινα· καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ· τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον·

ὁ εἱρμός·

Εβόησε· προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον· ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκφθορᾶς με ῥῦσαι, ἰοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων:~

κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ γ'· μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου συμεὼν τοῦ θεοδόχου, καὶ ἄννης τῆς προφήτιδος· Ἡ δὲ αὐτὴ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς ἁγίας θκοῦ, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας:~ ϛ̅ι̅.

Ἡ γγέλε νεκροῖς πρέσβις ὡς θ̅ς̅ λόγος· Ἄνθρωπος ὀφθεὶς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει· Ψῆ τριτάτη δεσμοῖο βίοιο λύθη συμεώνης·

Ὡς ἐν τῷ παρόντι βίῳ, τὴν παρατεταμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν χ̅ν̅ θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα, πνῖ ἁγίῳ θεοφορηθεὶς, καὶ προμηνύσας, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο· Ἡ δὲ προφῆτις ἄννα, θυγάτηρ μὲν ἦν φανουὴλ, ὃς ἐξ ἀσὴρ κατήγετο· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ, νηστεία καὶ προσευχῇ ἐν τῷ ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει· ὅθεν ἀδιασπάστως τούτων ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ, αὐτὸν τὸν κ̅ν̅ ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς παναγίας αὐτοῦ μητρὸς, καὶ ἰωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τὸ κατὰ σάρκα, τῷ ναῷ προσφερόμενον· ἀνθωμολογεῖτο δὲ τῷ θῷ, καὶ προεφήτευε φανῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν οὐ̅ν̅ὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας κ̅ς̅ ἐστίν· αὐτὸς ἐστὶν ὁ χ̅ς̅, περὶ οὗ οἱ προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες· τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ θ̅υ̅ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκατάβασιν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀνδριανοῦ καὶ εὐβούλου· ϛ̅ι̅.

Ἀνδριανὸν χαίροντα τμηθῆναι ξίφει· χεὶρ ἡ φόνοις χαίρουσα τέμνει δημίου· ϛ̅ι̅.

Ξίφει θανὼν εὔβουλε κ̅ν̅ χάριν·
Βουλὴν ἐπέγνως ὡς ἀρεστὴν κ̅ω̅·

Οὗτοι τὸ γένος εἷλκον ἀπὸ τῆς βανέας· πόθω δὲ τῷ πρὸς τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ χ̅υ̅ ἑλκόμενοι, εἰς καισάρειαν ἀφίκοντο· φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παῤῥησίας καθαρὸν ὡς εἶναι χριστιανοὶ, προσάγονται φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι· Ὃ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται· Ὃ ἑτέροις μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται· ὡς δὲ οἱ μὲν εἰς προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἵσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βοραὴ ἐκδίδωσι· καὶ ὁ μὲν μακάριος ἀνδριανὸς, λέοντι παραβληθεὶς, ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν· ἔπειτα, ξίφει τὴν καφαλὴν ἀφαιρεῖται· ὁ δὲ ἅγιος εὔβουλος, πολλὰς παρακλήσεις Ὃ θωπείας ὑπομείνας καὶ μὴ πισθεὶς, τὸν αὐτὸν θῆρα καταγωνισάμενος τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν· ἵστατος τοὺς ἄθλοις ἐπεσφραγίσατο:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος βλασίου τοῦ βουκόλου· ϛ̅ι̅.

Βοῶν ἐπαύλεις βλάσιον εἶχον πάλαι· Ἀυλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν κυρίου·

γ ἔτος

Οὗτος ἐκ καταρείας τῆς καταδοκίας, ἔλκων τὸ γένος γονέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱός, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πληθύος τῆς τοῦ λουσίας αὐτῶν αὐξανομένης· ἐξ ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς ἀνδρεσίας· ἐπεὶ δὲ διωγμοῦ γενομένου, ὡς χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο καὶ οὐχ' ἁλίσκετο· καὶ μάπαι καὶ ὀρνιμίαι ἐξηράνθησαν· ὃν περ μαθὼν ὁ γεννάδας καὶ ὡς τοῦ Θεοῦ δεῖπνον κεκλημένος βασιλικὸν, προθύμως ἑαυτὸν ἐδίδωσι τοῖς διώκουσι, ὡς ἀνδρεῖτας ξεναγεῖ· ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη καὶ ἱρωτήθη, ἐξέπεσε καὶ ὃ ὄνομα καὶ τὸν πίστιν, καὶ ἐπτύσευμα· καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τείνεται· καὶ μάστιξι ὠμοῖς μαστίζεται· εἶτα κουφίζει ὁ θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτῶν, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς· οὗ γενομένου, γονατείαν τὸ καλέσας ὁ ἡγεμὼν, λέβητι μεγίστῳ ὕδατος καχλάζοντος πλήρη, τὸν ἅγιον ἐμβάλλει· καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις ὁρώμενον· ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀμφιβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγξατο· καὶ τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐν διατρίβειν ὁ ἅγιος τῷ λέβητι κατακρίνεται· ἄγγελοι δὲ αὐτῷ θαρρεῖν ἐκελεύσαμενοι· τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς χάλκεον καὶ βλάβιον ἀπεσκέδαζον· ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν ἅγιον ἐξεμεγκεῖν γραπτῶται προσταχθέντες ζῶντα τοῦτον ἰδόντες, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συμφάλλονται, χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν· τοῦτο μαθὼν ὁ ἡγεμὼν, ἑτέρους γραπτώτας ἐξέπεμψεν· καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνηγόρευσαν· εἶτα καὶ αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν ἐλθὼν, καὶ τὸν ἅγιον ἐν τῷ τοῦ λέβητος βυσσὸν πηδησάμενος, ὃν τρόπον πάσας ἐψύχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀπλῆναι προσέταξε· καὶ τούτου γενομένου μετὰ τὸν ὄψεων, ὃν ψυχὴν ἀπεβάλετο· ὁ δὲ τοῦ μαρτυρίου τοὺς πιστεύοντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου τοὺς βαπτίσας, εἰς τὸν τῆς ἁγίας τριάδος ἐβάπτισεν ὄμομα· ἐπὶ δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων γενόμενος· τῇ τε μετὰ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, ὃν παρὰ τῷ θῷ παρακλῆσιν· οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελφώσει, εἶδον ὡς περιστεραὶ φωτοειδεῖς καὶ λευκαὶ, τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου καταστᾶσαν τοῦ μαρτυρος, ἐς τοὺς οὐρανοὺς ἀπελθοῦσαν· διὸ δὴ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ βλαστήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, ὃ θυσιαστήριον κατεσκίασεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ προφήτης ἀζαρίας υἱὸς ἀδδὼ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἅγ· χρησμοὺς διδόντος πρὶν θαμεῖν ἀζαρίου· ὅτι προφητεύουσα λοξὰ πυθία·

Οὗτος ἦν υἱὸς ἀδδὼ ἐκ γῆς συμβαθᾶ· ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα· ἐ θαμὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, παῦλος καὶ σίμων οἱ μάρτυρες ἐτελειοῦνται· ἅγ·

Καὶ παῦλον ὧδε καὶ σίμωνα χρατέον· Μὴ καὶ λαθῶσιν ἐκκοπέντων τὰς καρδίας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἅγ·

Ἐχαρεν ἀνδρῶν κλαύδιος βίου τέλος·
Ὃς εἵπερ εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα·

Ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα κατὰ τὸ σάββατον τῶν τυροφάγου, μνήμη τῶν δικαίων ψυχῶν· ἅγ·

Ψυχαῖς δικαίων ὧν ἀεὶ μνήμη μένει·
Χοαὶς μυρούσας προσκομίζω τοὺς λόγους·

ὠδὴ ζ· Οὐκ ἐλάθρασαν τὸν· μομώτατα κῶ, πολυτοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας· δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν μόμοτε ἄμεμπτος· μάκαρ γενόμενος· ὅθεν ἔφαλλε· ὁ τῶν πατέρων κύ·

καὶ

καὶ θ' ᾠδὴ τοῦ αὐτοῦ εἱ :~

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ἱκετηρίας ἀληθῶς, ὡς ἄμωμος· ἐν τῷ μαῶ ἑαυτῆ, ἀπολύωμαι· πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν· συμεὼν ἐβόα χαίρων :~

Ἀκατάλυτα οἰκτιρμῶν σου, κεκμηκότα με, μόνου τῷ χράσματι· καταπαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον· σῶτορ τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε ὁ συμεὼν ἐκφαύλαζεν, σὰρκὸς γῆς φορεσθέντα σάρκα :~

Ὑπερεώσας ὁ πληρέστατος, τὸν ἄχραντον χόλπον τῆς φωτὸς πρὸς σοῦ ἐν τοῖς κόλποις ἀγκὴ· ὡς βρέφος καθέζεται· ἑτοιμαζόμενος· οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι ἀχράντε· ἰσχὺν σαφῶς καθέδραν·

ᾠδὴ ε'. Παίδας διαγεῖς·

Χρῆσαντα κόσμον θείας δέξης· ἐλθόντα συμφοιτῆσαι τὴν ὑπόδλεον· χέρσα χρηματίζουσα, αἷμα ἡ πανάφθιμος· καὶ προφητείας χάριτι, περιγράπτουσα· ἐδέξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον· πᾶσι τοῖς παροῦσιν· ἐδήλου θεῖον λύτρον :~

Ἐμμόνοις θυσίας προσηγάγω· ἀμνοῦ τῷ δι' οἴκτον ἀδήγητον· αἷμα τὸ σωτήριον· χυθὲν ἰσχὺν τὸν αἰῶνα τὸν προμηνυούσας πόρρωθεν· ὃν σωματούμενον· κρατήσας συμεὼν ἐδοξάσθης· ὑπὲρ μωυσέα καὶ πάντας τοὺς προφήτας :~

Ἰδὼν τὸν πολυούμενον τὴν λύσιν· ὑπέρχης τῷ σώματος λεπτύνεσθε· καὶ καθαίρω ὤφθης· σῖτος μεταβέβηκας· πρὸς τοὺς πατέρας ἐμόδξε· γραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῶ· διό σου τὴν πανέορτον μνήμην· ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς σωτηρίου λοῦμεν :~

Σκεῦος ὡς εὔοσμον ὡς ῥόδον· ὡς θεῖον ὀσφρέδιον ἐδρέψατο, λόγος ὁ νυμφίος, πάντα με λεόνυμφε· καὶ σοῦ τὴν μίτραν ὤνησεν· ἀνωδιάζων ἡμῶν· τὴν φύσιν δυσωδίας πληθεῖσαν, τὴν ἐξ ἁμαρτίας, μαρία θεὲ :~

ᾠδὴ ς'. Εἱρμός·

Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ· ὁ τόκος τῆς θεοῦ διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνσαρκούμενος· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἤγειρε ψάλλουσαν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Θεία μὲν τῆς παρακοῆς· ἐστραί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς· πρὸς ψαύσασαι θεοδόχε θείοις μέλεσι· τοῦ ἀποτομέως τῶν ὀρέων· ὡς δάδ μελωδεῖ καὶ καπνίζονται· μακάριος τὸν πανσυγέγονας· ὅθεν ἀξίως ἐνφημοῦμέν σε :~

Ἡθικὴν σου βλύζει τοῖς πιστοῖς, ἰάματα· ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται· λάμπουσα πλέον τοῦ ἡλίου· καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα· πρὸς φῶς θεογνωσίας αἰτάγουσα· ἱερομύστα πάντων βάσμιε :~

Φωτίζουσι φέγγει μονοτρόπως, ὡς ἥλιος καὶ σελήνη τὸν ὑφ' ἥλιον· αἷμα ἡ σώφρων καὶ προφῆτις· ὁ πρέσβις συμεών τε ὁ ἔνδοξος· διὸ ὑμᾶς φιλανθρώπε κύ· ἁμαρτημάτων σκότος λύτρωσαι :~ Ἠξιωμένος μεθέξεως θεοῦ· ὡς ἔβλεψε θεὲ ὁ πρεσβύτατος· ἔφησεν οἷα πρόπροφήτης· ἰδοὺ ὁ σὸς υἱὸς εἰς ἀνάστασιν· καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον :~

Εἱρμός·

Ἵνα μὲν τῆς παρακοῆς μοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ παρθένε θεὲ· τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι· τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξιώθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Πρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ θεογενήτεια· σαρκὶ ἐνοῦται ἀπορρήτως· καὶ μὴ πάσχει ὁ λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· χερουβικὸς ὡς θρόνος μοῦ· ὦ πρὶν προσήγαγες· καὶ συμεὼν ὁ πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τὸν τόν :~

Digitized by Google

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος πλ β'· Ψριήμερος ἀνέστης·

Υπόδεξαι φησὶ συμεών· τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν· ὦ πρεσβύτα ἀγκαλίζου τὸν χν̄· ὃν ἡ παρθένος κόρη· ἐγέννησεν ἀσπόρως· εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν:~

ζ̄· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·

Τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ θν̄· ὃν φρίττουσιν ἀγγέλων πληθύς· συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί· τὸν μόνον εὐεργέτην· ἐν νόμου νομοθέτην· εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ζ̄· Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·

Νῦν ἀπολύεις δέσποτα· τὸν δοῦλον σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδόν σε χε̄ τὸ φῶς τὸ προαιώνων· δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ἰη̄λ·

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος β'·

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ παρθένος προσεκόμιζεν· ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος· καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμα σου, ἐν εἰρήνῃ κε̄:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ'· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιώτου· Εἰς τὸ κε̄ ἐκέκραξα· στιχηρὰ, τῆς ἑορτῆς τρία· καὶ τοῦ ἁγίου τρία· ἦχος α'·

Δ Ψῶν ὀῡρ̄ίων ταγμάτων·

Θεοφανείας ἀῤῥήτου, νῦν ἑορτάζομεν σωτηριώδη χάριν· ἐκ παρθένου γὰρ κόρης· ἀτρέπτως νηπιάσας, χ̄ς̄ ὁ θς̄· ἐν ναῷ τῷ θῷ καὶ πατρί· ὑπὸ μρς̄ νῦν προσάγεται ὃν λαβών· συμεὼν ἐνηγκαλίσατο:~

Ἐν τοῖς προφήταις ὡράθης, ὡς θέμις ἦν ἰῡ· σὲ θεαθῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν θῡ λόγε· σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ· ὤφθης ἑκών· ἐκ παρθένου μαρίας χε̄· σοῦ τὸ σρ̄ίον πᾶσι τοῖς ἐξ ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος:~

Ὁ ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει, τὸν νόμον τάξας ποτέ· νῦν ἐν σιὼν τῇ πόλει· ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου· χερσὶ τῆς θκοῦ· βρέφος χε̄· σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι· τοῦ συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναόν· εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί:~

Ἕτερα τοῦ ἁγίου· ἦχος δ'·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Θεωρίαις καὶ πράξεσι· πρὸς θν̄ ἀνυψούμενος· διὰ βίου πάνσοφε διετέλεσας· τῆς θεωρίας ἐπίβασιν· τὴν πρᾶξιν πηξάμενος· καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης· μακαρίου· ἀξιούμενος νῦν τέλοις· Ὁ τρισηλίου ἐλλάμψεως·

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος· καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου· καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γάρ· κρατῆρι τὸ στόμα σου· ἐπιθεὶς ὡς ἐκπηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξηύτλησας· καὶ διέδωκας· πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας· τῶν δογμάτων· ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νουθετῶν ἀξιάγαστε:~

Ἐγκρατεία τὸ φρόνημα· τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας· ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν· πλατύνας πανόσιε· ἐναργῶς χωρητικόν· χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, ἀπετέλεσας· καὶ δοχεῖον ἐγένου· θεοπνεύστων διδαγμάτων, καὶ σοφίας· τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα:~

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος βαρύς·

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· ἦλθεν ἐπὶ γῆς ἐξ ὀῡρ̄ου σῆρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς παρθένου· ἐπανα παύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου συμεών· ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμα σου· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στίχον, ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

δέχου

Λέχου ὦ συμεών· τὴν κῆ τῆς δόξης· καὶ ὡς ἐχρημάτισθης· ἐκπνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν :~

Φῶς· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ἐρρυσμένον ἀγνῆ· καὶ ἄχραντος παρθένος· τὴν πλάσιν ἐδεήσατην· ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις· ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται :~

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·

Μέγα καὶ φοβερὸν, μυστήριον καὶ ξένον· ὁ πάντα τοῦ βλέπων· τὰ βρέφη διαπλάττων, εἰς βρέφος ἀγκαλίζεται :~

Δόξα, καὶ νῦν· ἦχος β'·

Σήμερον συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὴν κῆ τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν χρόφον πρώην, ὁ μωϋσῆς ἐλέασε· τὸ· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ· ἄρχοντ' ὄντ' ὁ ἐν τοῖς προφήταις λαλῶν, ἐν τῷ νόμου ποινητής· ἄρχοντ' ὄντ' ὃν ὁ δαὶδ καταπέμπει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος :~ τεσσαρεσκαιδεκατάριον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν ά, ἦχος ά· χορὸς ἀγγελικός·

Ὧν σὺ τῷ πρῶ, ὑπὸ θρόνου ἁγίου· ἐλθὼν ὑπὸ τῆς γῆς, ἐκ παρθένου ἐτέχθη· καὶ βρέφος ἐγένετο· χρόνοις ὢν ἀπείρατος· ὃν δεξάμενος ὁ συμεὼν ἐν ἀγκάλαις· χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον· ἀνθρώπους τὸν δοῦλόν σου·

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Εἰς τὴν β', σχολὴ, ἦχος δ'·

Ψυχὴ προσκατάλαβε·

ἀρχὴν μὴ πάσαν τὰ, ὃς ἀπειράνδρου μήτρας· χερσὶ γηραλαίαις σου· ἀγκαλισθεὶς συμεών· χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν· ἔλαβε τῆς ὑπάρξεως, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἰληφὼς τῶν θαυμάτων, τὸ ἀέναον χαίρειν· διόπερ ἀξιοχρέως ὑμνοῦντες δοξάζομεν :~ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου· οὗ ἡ ἀκρόπολις· ἐστὶ τῶν μοναζόντων τὸ κλέος μέλπων πάτερ· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ. β'·

Ὡς ἐν ἡμέρᾳ πεδήσας· πεπτωκυίας καρδίας τὸ σεσαγμένον·

ἐπακούσας δέσποτα· τῆς ψυχῆς μου τὴν ὀδύνην, σωτείρᾳ θεράπευσον ἀγαθὸς· τὸ ὅσιόν σου χεῖρας ὡς ὑμνῳδοῦμεν :~

Βάσις θεοσόφως τῆς πρακτικῆς· ἀρετῆς ἰσίδωρε· θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερπνὴν ἐμφάνειαν θεῖ· ὁμιλῶν διαπαντὸς· σαφῶς ἐπλούτησας :~

Ὦ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγών· ὃ σὸν σῶμα πανόσιε· τῶν ἐκείθεν δωρεῶν· τὴν ῥοὴν ἐξεπλήσας θεῖ, ἐπιμίκιον ᾠδὴν αἰωνρουόμενος :~ Θεοτ.

Σὲ τὸν κούφης μεφέλης ὁ πλασουργός· σοὶ σοὶ ἐλήλυθε· καθελεῖν ὡς δίψαντος· τὰ αἰγύπτου δέσποινα ἁγνὴ, χειροποίητα χθὲς, ὡς πανταναύμενος :~

ᾠδὴ γ'· Οὐκέτι ἅγιος ὡς σύ·

Οὐδὲ ὑπάρχει σαφῶς· τὴν τῶν ὅλων ἀθροίσας, πανοικτίρμον φύσιν· δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν ὡς καθαρὸς θεολόγος· ἁπλανῶς κατέλαβόν :~

Μελέτην δεόμενος γραμῶς· τῆς θανάτου τὸν βίον· θεοφόρε τεσσαράκαρ· τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἐξέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας· συζεθεὶς τῷ ἔρωτι :~

Πίσω χαίρων τῆς χῆ· τὸν ζόφον σου βαθάσας· ἰκολούθησας πέρ· ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ· καὶ τούτῳ ὡς δίψαντα τὸν, ὁμοιώθης βίου καθαρότητι :~

Ὁμίμων φύσεως ἐκτὸς· τὸν δεσπότην τεκοῦσα· θεὲ παρθένε· τῆς πάλαι παρακοῆς· διέλυσας τὴν ἀρᾶν· ἀντὶ λογίας· τὴν πηγὴν βλυστάνουσα :~

ὁ εἱρμός·

Οὐκέτι ἅγιος ὡς σὺ, κῦ ὁ θς μου· ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαλλιάσασθαι· ἱερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου :~ καθίσμα, τὸ ἁγίου· ἦχος γ'· Θείας πίστεως·

Βίβλος χρώσεως διδασκαλίας· πλούτου χρώσεως σωτηριωμένη· τῷ παναγίῳ αἱμοδεύχθης πνεύματι· ἁγιάσματα λυτρωτὰ τὰ θεῖα τοῖς χρίζουσι· τὴν ψυχὴν θησαυρίζων τοῖς ἕλκουσι· πάτερ

Digitized by Google

ὅσιε· χμ̄ τὸν θν̄ ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Εἰς μνῆν τῆς ἑορτῆς.

ἦχος π̄ δ̄· Ἀμέσης ἐκμεκρῶν·

Ἐτέχθης ἐκ μρ̄ς· ὁ πρωτοαίαρχος λόγος· πρωτοσύγχυτε τῷ μαῷ· ὁ ἀκατάληπτος· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης· εἰς τὰς ἀγκάλας σε ὑπεδέξατο· κράζων μνῖ ἀσπολύεις· ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμα σου· ὁ ἀνθρώπους σῶσαι ὡς θς̄ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:~ ὠδὴ δ̄· χς̄ μου δύναμις·

Ἀφθόνως ὅσιε, χῶ πεινῶμενος· τὴν δούλην τα σοι πλοῦτον ὡς ἀπένης· δοῦλος διὰ δέδωκας· καὶ τῆς ἀφθείρουσε χαρᾶς· ὁ δεσπότης κατηξίωσεν:~

Ὁφίας πέλαγος, διαμηξάμενος· τὸν κα λὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐ κέρδησας· καὶ τὸν μόνον θησαυρὸν, ἀνθ᾽ ἁπάντων ἐπλούτησας:~

Πωθείω πνῖ, καταλαμπόμενος· τὰς ἀ κτῖνας τῶν λόγων λιλιακῶς, πᾶσιν ἐ ξαπέστειλας· τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν· θεοφαντορ ὀρεγόμενος:~ Κν̄.

Ὡς ὄντως ἀφλέκτα, καὶ ἀκατάληπτα· τὰ τῆς σῆς θκ̄ θεοπρεπῶς, πέφυκε νικήσεως· τῆς Θεοτόκου καὶ ὀπώρου· ἀειπαρθένε μυστήρια:~

ὠδὴ ε̄· Ψῶ θείω φέγγει σου·

Νεκρώσει πολύσοφε τῶν παθῶν· ἔξω γενόμενος καὶ τῆς σαρκός· πόθω θῶ πρωτοσυμίλησας· τῷ καθαρωτάτῳ, καὶ λαμπρωτάτῳ φωτί· καὶ μόνῳ ἀπαυτοπτῖ τὴν καθαρότητα:~

Πῶ θείω φέγγει σου ἀγαθέ· μνῶ ὁ θεοφόρος ἀνακαθείς· σύλος ὁλόφωτος γέγονε· πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς ταῖς θείας ἀυγάς· καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσκεδάννυμενος:~

Θέλων πολίτας ὡς ἀγαθὸς, πολύσοφε σωθῆναι ποθήσας, τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε· πολλοὺς ἐπιστρέφων πρὸς σωτηρίας ὁδόν· ἰσίδωρε τελειοτάκαρ, πάτερ πανόλβιε:~ Θκ̄ὸν·

Κυρίως σώματι καὶ ψυχῇ, δέσποινα τὸν κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦσε πολυάνυμνε· σεσωματωμένον θν̄ τεκοῦσαν ἀχρῆ· Σὲ βίου σε πρωτοστάτην πίστει προβάλλομαι·

ὠδὴ ς̄· Ψοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Πολίων τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς ἱερεύς· λογικῶς ἐδίκασας· θεοφόρε καὶ σῶμα τι καὶ ψυχῇ· δ᾽ χείρων τῷ κρείττονι· ὑποταξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε:~

Ὑπόνως τὴν αἰγυπτον· τῶν παθῶν καὶ τῆς φυφῆς· συμμαχῶν δ᾽ καύχημα· τῆς ἐγκρατείας ἔνδοξε ταῖς πληγαῖς· ἐπάλαιων ἐμάχεσας· τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν:~ Χν̄.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα· δωρεὰ θεϊκὴ· καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος· σαῖς ἀγκάλαις πολύαγνε σαρκωθείς· ὡς βρέφος βαστάζεται, ὁ πρὸ κατ᾽ οὐσίαν σωματίδιος:~ Θεοτόκε.

Ποῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῷ κλύδωνι· τῷ ἀνέμῳ λιμένι σου πρόσδραμών· βοῶ σιαμάχαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· εἶτα δ᾽ σωματάριον·

Ψῶ αὐτῷ μνῖ, δ̄· μνήμη τῶν ὁσίου πρὸς ἡμῶν ἰσιδώρου τοῦ πλουσιώτου· ᾱ·

Πλουσιῶτα χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι· Ψὸν πλοῦν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης· θν̄ δ᾽ ἰσίδωρον ἔλεγχε τετάρτη σὺν μαπλυκρῶ·

Ὅλος ὁ ἅγιος αἰγύπτιος ὑπάρχων δ᾽ γένος· ἀγγέλων καὶ θεοφιλῶν γονέων, υἱὸς ἐγνωρίζετο· συγγενὴς μὲν ὢν θεοφίλου καὶ κυρίλλου τῶν τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας Θεοσκόπων· ἄμφω γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἀσκημένος· πάμπολλα συγγράμματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια, τοῖς φιλομαθέσι καταλέλοιπε· καταλιπὼν γὰρ πάντα τὸν πλοῦτον· γένος λαμπρόν· ἀνδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνῃ δ᾽ πλούσιον ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπόρχεται βίον· ἐκεῖσε σχολάζων, δ᾽ τῷ θῷ ἐν τυγχάνων· ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζεν·

Digitized by Google

πίζειν· ἁμαρτάνοντας ἐπιτρέφων· τοὺς κατορθοῦντας ζωπυρίζων· τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τιμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων, αὐτοὺς μὲν· ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς μὲν· ὃ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νουθετῶν· καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς ἀντὸν ὁρῶσι τὰς τῆς θείας γραφῆς ῥήσεις, σοφώτατα ὁρμηνεύων· λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου ἐπιτολάς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα· οὕτω γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ θεὸν πολιτευσάμενος, εἰς γῆρας βαθεῖ κατέλυε τὸν βίον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μιχολάου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ γουδίτου· ϛ.

Θ δοξε τῷ σιναΐτῃ μέρα τῷ βίῳ·

Καὶ μιχόλαον ἐκμερῆσαι τὸν βίον·

Οὗτος ὁ ὅσιος, ἔφυ μὲν τῆς τῶν χριστιανῶν μέσου· τὴν συμπεμέαν δὲ αὐτοῦ θεὸν φάμενος βουλόμενος θεάσασθαι· τὴν κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· ὃ τοῦτον συγκατειλεγμένον τῇ ἀδελφότητι τῶν γουδίου, ἀνδρῶν· καὶ αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον ὑποδύεται· διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθών· καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθείς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος· εἰς γὰρ ὃ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε· τί δεῖ μεταλέγειν; δεξιότατα σὺν θεοδώρῳ τῷ τῆς μονῆς προεστῶτι θεῖος μιχόλαος κατακρίνεται· κἀκεῖθεν ἀμαχλιθέντων, βυζαντίοις τύπτονται, παρὰ λέοντος τοῦ ἡγεμονεύοντος δὲ μισοχείρου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων εἰκόνων τυγχάνουσιν· εἶτα φραγελοῦνται· ὃ αὖθις ὁρώντες δεσμοῦνται, εἶτα πορρίπτονται· θεῖοι δὲ ἔτεσι τῇ φραγελῇ προσκαρτερήσαντες· καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προαναλώσαντες· εἰς τὴν σμυρναίων ἐκπέμπονται· κἀκεῖσε μαχιζόμενοι, καὶ τῇ φραγελῇ ἐμβαλλόμενοι, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται· εἴκοσι δὲ μησὶν παρωχηκόσιν, τελοῦσι τὸν βίον ὁλέως· καὶ ὡσεὶ τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παρεπέμπεται· τότε οἱ μακάριοι τῷ χῷ ὁμολογηταὶ αἱμαθέντες, τῷ χαλκηδόνα καταλαμβάνοισι· καὶ τὸν τελευταῖον μικροφόρον κατασασάμενοι, διῆγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν εἰς τὴν ὡσεύσιν πεισορέζονται, μιχαὴλ τοῦ καίσαρος τοῦτο ὡσεσάξαντος· εἶτα εἰς τὴν ἀκρίτα, εἰς ἣν καὶ ὁ πολύαθλος θεόδωρος ὡσεὶς κῦ ἐξεδήμησεν· ἀλλὰ μιχαὴλ τοῦ αἱμάκτου τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τῷ βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν εὐσεβῶν αἱρέσεις ἐπέζετο πόλεμος· καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ θεοφίλου τὸν βίον καταφέψαντος, καὶ θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ τῆς βασιλείας ἐπειλημμένων· καὶ εἰρήνης καθιερᾶς γενομένης· ἐπεὶ βασίλισσα ἡ ἐκ μακεδονίας τῷ βασιλείαν διεδέξατο, τὸν ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον μιχόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσασα, εἰσάγεται τῶν γουδίου καθιερᾶ· τοσούτοις οὖν καὶ τηλικούτοις ἀγῶσι ὁ τελευταῖος διαφύσας· καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας ῥυχωθείς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, εἰς εἰρήνην ἀπεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀβερκίου, ἐπισκόπου ἱεραπόλεως τῆς φρυγίδος· ϛ.

Ἐπὶ τοῦ τοῦ φρικτοῦ τοῖς ἀθλητὰις κῆρυξ φάσκε δηλοῦν ἀβέρκιος ὃ ξίφος·

Ἔτι τοῦτο ἔτει τῷ ἐν περσίδι κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀδέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκραταιώθη ὁ ἅγιος ἀβέρκιος παρὰ τοῦ ἀρχιμάγου· καὶ ἱμαλκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν χῦ, καὶ προσκυνῆσαι τῷ ἡλίῳ· ὁ δὲ μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε· πῶς οὐ μαρκᾶς τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν· εἰκὸς δῆτα ἔασαι τὸν ποιητὴν, ὃ κτίσμα καὶ ποίημα τῆς ἐμοῦ θῦ προσκυνῆσαι; ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἔξε

παρε-

παέραξαμ τὸμ τύραμμομ κατὰ τῦ ἁγίυ· καὶ ἀυτίκα ὁ ἀρχιμάγος, ἐκ δυθῆναι αὐτὸμ ἐκέλαυσε· ωεὸς γῆμ τε ῥιφθῶαι, Ὸ ἀγρίαις ῥάβδοις μαςίζεθαι· καὶ τύτου γεμομένου, ὡς εἶδεμ ὁ ἀρχιμάγος γεμμαίως φέρομτα τὸμ ἄγιομ, μᾶλλομ δὲ καὶ ὑωδράχμιομ τῶμ μαςιζόμτωμ Ὸ λέγομτα· κἂμ μὴ ςήσης ἀυτοῖς τὴμ ἁμαρτίαμ ταύτημ, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι, ξίφει τὴμ κεφαλὴμ ἀυτῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, Ὸ ἐτελφώθη ὁ ἅγιος ἀβεράμιος ἐμ κώμη λεγομένη δελμᾶμ, τῇ διὰ τῦ ξίφους ἐκτομῇ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πρεῖ βίμμῶμ, ἰωαμίκιου τῦ ἐμ εἰρηνοπόλει, ἐμὸς τῶμ ἁγίωμ πρώτυ, τῦ ἐμ νικαίᾳ· Ὸ μνήμη τῦ ἁγίου μάρτυρος θεοκτίςου· ἅ· θείοις σκεπασθεὶς πίςεως θεῖος ὅπλοις· Γυμνοῖ ῥάχηλον θεόκτιςος τῷ ξίφει· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος καὶ θαυματουργὸς ἰάσιμος ἐμ εἰρήνη τελφοῦται· ἅ· Ἀλλ᾽ ἰασί μου καὶ μόνη κωφὴ κόνις, Νέμει μοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν· Τῇ ἐμ τῷ κῷ πάχα, κυριακῇ τῆς τυροφάγου· ὅτε μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐξορίας τῶν πρωτοπλάςων· ἅ· Κόσμος γεν ἀρχαῖς πικραῖσιν ἠθρίωνσάτω· Βρώσει γλυκείᾳ συμπεσὼν πέτωτωκόσι·

ὠδὴ ζ· Δεσποβόλον μὴ τὸν κάμινον· τορεύματι τῆς πίςεως ἐμέβετο· καθάπερ ἥλιον, ὁ δεσπότης σε· καταλάμπειν φέγγει μοι τῷ· ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς· ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεῦ ἀπέπλυνας· μάκαρ δακρύων χεύμασι· καὶ γενόμενος· δεσπότου φῶς τοῖς βοῶσι τῷ θεῷ· τοὺς πάλαι ἐδίδαξας βοᾶν· ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Ἐπὶ τὸν ἄσειστον κρηπίδα ἑςῶτα τῆς πίςεως· σὲ δεόμενοι ἀγράφατε, ὁμολογοῦμεν· θεὸν λόγον γὰρ θεῦ· ἀσπόρως ἐγέννησας σεμνή, ἀλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἁγνή:~

ὠδὴ η· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις· Λογικὴν ὡς θυσίαν πάλαι τὸν βίον σου, εἰς ὁσμὴν ἀῤῥωδίας πέρ προσήγαγες· τῷ Χριςῷ τροῦσι κρεμαθέντι χῷ, ὃν ὑωδρυφοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Πλεομάζεις τὸν πλοῦτον· καὶ μετὰ θάνατον· τοὺς ἐμψύχοις σου λόγοις ὡς περ πολύτιμον· πᾶσι τοῖς πιςοῖς κληρονόμον λαβών· τοὺς ὑωδρυφοῦμσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὡραιώθης παμμάκαρ κάλλει τῶν λόγων σου· τῇ ἁγίᾳ γὰρ ὤφθης πνεῖ κάλαμος· γράφων ἀσεβῶς, γνῶσιν τοῖς ἔμβρυον· τοῖς ὑωδρυφοῦσιν χεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας· Πρὸς τὸν σὸν καταφάγω σκέπην πάντα μόμε· καὶ προσάπτομαί σου τῆς ζωῆς μου σὲ μοῦ προσβάλλομαι· σὲ τὸν ὑωδρυφοῦν, θεὸν λόγον κυήσασαν· ὃν ὑωδρυφοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἀπάντα γὰρ δρᾶς χάριτι, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑωδρυφοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὠδὴ θ· Θεῦ ἀοίδιος ἰδέαν· κτὶς καθάπερ φωτὸς ἐμήραφε· σοῦ τῇ ψυχῇ, τῆς χάριτος ὁ λόγος πάντα ὅλβιε· διὰ σοῦ δὲ πᾶσα γῆ πεπλήρωται· τούτου τῆς λαμπηδόνος· ἧς οἱ μετέχοντες· τὴν τῆς σῆς σοφίας ἴκασιν ἐγὼ πέρ θαυμάζομεν:~ Πᾶσι προσώποις, μονάδα φύσεως· τοῖς πατρικοῖς ἑπόμενος θεόφρον διδάγμασι· θεοφρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας· σέβειν θεολογοῦντας· ἄκτιστον ἀῤῥαφον· πᾶσι τοῖς πιςοῖς τὸν φωτισμὸν ἀναπνέουσαν:~ Ῥύσαι τῶν πόνων τῶν σῶν τοὺς ἐπαθλαν ἐν ὀδύναις· ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος· τοῖς ὑμνοῦσι πάντοτε τὴν μνήμην σου· αἴτησαι σεῖσαι, μάκαρ ἰσίδωρε· θεόν τὸν σωτῆρος, μετ᾽ ἀγγέλων παρισταμένος:~ Ἁγνὴν ὁ λόγος θεῦ ὁ ἄῤῥαφος· μορφὴν λαβών,

λαβὼν, αὐτοῦ ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν· ἀδοκία παρειπὼν σκιρτώσας σὺν σοί, τῇ κεχαριτωμένῃ· ὅθεν παρακράζομεν σοὶ ταῖς ὠδαῖς χαρᾶς σε μεγαλύνομεν·

ὁ εἱρμός·

Θεὸν ἀμοῖς ἰδεῖν ἀδυνάτου· ὃν οὐ τολμᾷ ἀπέλων ἀτενίσαι τὰ πάντα· διὰ σοῦ δὲ παρανεύει ὡραθῆναι βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνομέν σοι ἡ ὠδαῖς χαρᾶς, σὲ μακαρίζομεν·

Ἰδοὺ γὰρ ἐκ τοῦ νῦν· Γενεαὶ πᾶσαι ἀκουσὶ· ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσβεσας· καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος· αὐαδραμὼν θεοφόρε· τῷ τῆς χάριτος βήματι, παρέστηκας ἀγαλλόμενος· ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος· ἱκέτιδι τῷ τελοῦντί σου μνήμην·

Ἕτερα τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Ἐκ σοῦ θεογεννήτεια, ὁ κτίσης ὤφθη καὶ γῆς· τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν· ἐν τῷ μαζῷ μου ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος· ὃν συμεὼν δεξάμενος· θεὸν ὑπάρχεις δέσποτα· σὺν καὶ ῥύσης ἐβόα· βεβαίωσον τὸ γένος σου·

Εἶς τὸ ἔχομεν τῶν αἱμάτων· ᾠδὴ ε'· ἦχος β'·

Οἶκος τῆς ἀφράστου·

Ῥύπου δίχα χειρὸς· γεννᾶται ἐκ παρθένου· ὡς ἐκ πρὸς ἀρρύπου· υἱὸς ὡσαύτως ἐώσφορος· ὁ τὸν ἀδὰμ λυτρούμενος·

Ἑτέρα, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου·

Πύλαι τῶν οὐρανῶν· ἀνοίχθητε χθὲς γάρ· ἐν τῷ μαζῷ ὡς βρέφος· ὑπὸ μητρὸς παρθένου· θεὸν πρὶν προσάγεται·

Ἑτέρα, Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον καὶ ξένον· ὁ πάντα τρυφέπων· καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος αὐτὸς καλίζεται·

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον·

Θρόνου σε ἁγνή· ἡ ἄχραντος παρθένος· τὸν πλάστην ἡ δεσπότην· ὡς βρέφος ἐν αὐλαῖς, ἐν τῷ μαζῷ εἰσέρχεται·

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ ἀπόλυσις·

Ἰδιόμελα τῷ αὐτῷ, ἑ, τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγάθης, εἰς ὃ κε ἐκέκραξα ἰσοῦμεν ἦχ. γ'· καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς γ'· καὶ τῆς ἁγίας γ'· ἀνεκρεμάσθησαν τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος δ'· Ἔδωκας σημείωσιν·

Ὁμοῦ τῷ ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος· τῷ μαζῷ προσάγεται· καὶ τὸν τοῦ εἰς δέχεται· συμεὼν ὁ πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις· μὴν ἀπολύῃς με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκείθεν μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν συμπεφορημένον· τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα·

Ὡς εἰς ἀποκάλυψιν· ἐθνῶν ἐπέφανας κόσμῳ· Σὺν κούφης καθήμενος· μεφέλης ὁ ἥλιος· τῆς δικαιοσύνης· νόμου δ' σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν· καθ' ὑποφαίνων τῆς θείας χάριτος· διό σε θεασάμενος· ὁ συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε δέσποτα·

Κόλπων τῶν γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῆς θεότητος· σαρκωθεὶς ὡς ἐνυδόκησας· ἀγκάλαις κρατούμενος· τῆς ἀεὶ παρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης· τῷ θεοδόχῳ συμεών, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ μὴν ἀπολύεις με· θοῦ χαρᾶς ἀνεκραύγαζεν· ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον·

Ἑτέρα τῆς ἁγίας, ὅμοια·

Ἀφθορον ἐτήρησας, σῶμα χῶ τῷ μυρεφίῳ σου· παρθενίας ἐν κάλλεσιν· ἀγάμη θεόνυμφε· καθωραϊσμένη· καὶ λελαμπρυσμένη· μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς· καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν· τὸν σωτῆρα δοξάζοντα, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα·

Μαρτυρικῆς ἀφαιρέσεως· καὶ τῆς πρὸς τὸν κατάφλεξιν· καὶ δεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος· ὑπήνεγκας ἔνδοξε· τὰς αἰωνιζούσας· ὁμμασι καρδίας· ἀποσκοποῦσα

λαμ-

Digitized by Google

σα ἀμοιβάς· καὶ τὴν ἐκείθεν μακαριότητα· καὶ σέφος τὸ ἀμάραντον· ὅσοι χάριν μοῦ δεδώρηται· διὰ τοῦτον ἀθλησάσης λαμπρότατα· διὰ τοῦτον παλαιοίδιμε· ρμημα ἀκάθεκτον· πυρὸς ἐταίρου αἰθέριας· σαῖς δ' χαῖς ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας· ὅ σε τοῦ σου μάρτυς· λείψανον τιμῶσαν· ὃς οὗ ῥυγὰ τοὺς ποταμούς· τῶν ἱαμάτων σὺν θείῳ πηγῇ· σὺν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα· τὴν δυσμενῆ ἐταπείνωσας· καὶ τῆς νίκης τὸν σέφανον· ἐκομίσω παμμάθημε:~

Θ

Δόξα· ἦχος πλ δ'· συκεώτου·

Ἀρειόδοξον θαῦμα γέγονεν· ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς παμμεδόξου ἀγάθης, καὶ μάρτυρος χῦ τῆ θῦ, ἐφάμιλλον τῷ μωυσεῖ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν λαὸν νομοθετῶν, ἐν τῷ ὄρει τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξί, θεοχαράκτοις γραφὰς ἐδέξατο· ἐν ταῦθα δὲ ὁ ἄγγελος, οἰωνόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένῳ· μοῦς ὅσιος· αὐτοπροαίρετος· τιμὴ ἐκ θῦ, καὶ παντείδος λύτρωσις:~

Η

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός· ἀνδρέου κριτής·

τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ κατὰ νόμον προσφερόμενος· πρεσβυτικαῖς ἐν θεσμίζεται αἰκάλαις· καὶ ὑπὸ ἰωσὴφ εἰς δέχεται δῶρα θεοπρεπῶς· ὡς ζεῦγος τεκνόμων τὴν ἀμίαντον ἐκκλησίαν· καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν μέγα λεκτον λαόν· τῶν δὲ ἱερῶν δὲ δύο μεσουσῶν, ὡς ἀρχηγὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τῇ προσ αὐτὸν χρυσοῦ δὲ συμεὼν ὃ πέρας δεξάμενος· ἀλογῶν τὴν παρθένον θεόν μαρίαν· τὰ τῆ πάθους σύμβολα, τῇ δ' αὐτῆς προσηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ δέχεται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε ὃ προαιώνιον φῶς· καὶ σωτῆρα κῦ τῆ χριστωνύμου λαοῦ:~ Εἰς τὸν ἦχον ἦχος α· Παμμάθημοι μάρτυρες· οἱ τοῦ ὑπὲρ λαμπρὸς θῦ· κυβοῦντος ἐν

Ω

ἀγῶσι παντοδαποῖς· καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐκβαλόντες· τὸν τῆς ἁμαρτίας ἐχθρὸν· ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος· ἐν ἀγαθῆς· ἐν ἀγαθῆς ἐν ἀγαθῆς· ἐν ἀγαθῆς· ἐν ἀγαθῆς·

χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο· κράζων νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμα σου· ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θς· τὸ γένος τῶν αὐτῶν :~ Ο καινὼν τῆς ἁγίας·

οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ψὴν ἀγαθὴν ἀγαθοῖς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις· θεοφάνοις·

ὠδὴ α· ἦχος β· Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν·

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα· ἀγαθωνύμου κλήσεως· μάρτυς ἠξίωσαι· τῆς ἀφράστου προνοίας· τῶν τρόπων σου προγνούσης, τὴν ἀγαθότητα :~

Ἤρθης ἁγνὴ, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον· τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, καταφρονήσασα· καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα·

Νύμφη θυ, θεία ἀγάθη κεκόσμησαι· καὶ παρθενίας κάλλεσι· καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου· διπλοῖς στεφανουμένη, στέμμασιν ἔνδοξε :~ θτ·

Θεοπρεπὲς, σκηνώμα ἁγνὴ σὺ πέφηνας· τῶν οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ καθαρώτερον· θκε παρθένε· καὶ νῦν Σπὶ σοὶ χαίρει, ὁ τῶν παρθένων χορός :~

ὠδὴ γ· Στορέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε·

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τορπνότατον· τῶν θείων μαρτύρων ἄνθος ὁ κλέος· τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν· θεραπεύουσα μάρτυς κατακάλλυνον :~

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας· ἀγάθη, καὶ μάρτυς ἀνηγορεύθης· τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα· καὶ θυ βασιλείαν ἀγαπήσασα :~

Ἀπάντων τῶν τορπνῶν, χν προέκρινας· ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ· καὶ τυραννῶν τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας :~ θτ·

Θεόνυμφε σεμνὴ, θν ὃν ἔτεκες· δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας· πειρασμῶν καὶ περιστάσεων· καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε :~ ὁ εἱρμός·

Στορέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

κα τῆς ἁγίας· ἦχος γ· θείας πίστεως·

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας· ὁσιότητος καὶ παρθενίας· προθυμία κοσμουμένη ἀθλήσεως· ἀνηγορεύθης νοῦς ὅσιος· αὐτοπροαίρετος· ὄντως τιμὴ εἰς θν, πατρίδος λύτρωσις· χω νυμφικῶς πρεσβεύουσα· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς·

Ψὴν ὡραιότητα·

Ἐκ τῆς παρθένου σε σωματωθέντα· χε νῦν ὑπεδέξατο ὁ ἱερὸς συμεών· νῦν ἀπολύεις ἐκ βοῶν, τὸν δοῦλον σου δέσποτα· ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος· νῦν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὴν ὕμνον προσῆγεσοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμεν· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι·

ὠδὴ δ· Υμνῶσε ἀκοήν·

Ἠσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν· τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, χν ἐκ παρθένου ἀνατείλαντος· Σπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντας καταυγάσαντος :~

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον· ἐξασκήσασα ἀθληφόρε· τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλεν τῆς πονηρίας· χν ὁ πλισαμένη τῇ χάριτι· Ϛ τὸν στρον, ἐπ' ὤμων τούτου ἄρασα :~

Ἀγάθη, ἀγαθοῖς ἐν κάλλεσι· καθωραΐσαι καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῆς ἔνδοξε· ἑκάτερον ἐν ἑκατέρῳ λαμπρῶς, εὖ ποιοῦν ἐν σοὶ συνέδραμε· τῇ τοῦ χν προνοίᾳ συγκροτούμενον :~

Γενοῦ μοι προστασία πάνσοφε· τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη· καὶ πειρασμῶν ζάλης τε· καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθροῦ· λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσωσε· ὡς ἀγαθὴν προστάτιν ἀγαθώνυμε :~ θτ·

Ἀπείρως τῶν ἀγγέλων πάνσεμνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης· τὸν νοητὸν ἥλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως χν· τὸν ἀκτῖσι τῆς θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυγάσαντα :~

ὠδὴ ε· Ο τοῦ φωτὸς χορηγός·

θείοις

θείοις προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τῷ χῷ ἔμδοξε· συμβολικῶς, σαρκὸς πρόσπαθείας, ἐλύθης τῶν δεσμῶν· ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος:~

Ολω τῷ πόθω τῷ χῷ· τὰς φαιὼ τὰ τάς ἀγραπὰς βλέπουσα· τὰς Ϭῶι γῆς, χαμαὶ συρομένας· παρεῖδες ἰδοὺ ἀς· ἐκείμου καὶ μόνου ποθοῦσα τὸ ρπότητα:~

Ιμα τιὼ ἀφεκτον, ἀξιωθῆς διαχωνὴν ἔμδοξε· τῶν ἐκλεκτῶν· ἰδεῖν τὰς βασάνοις, ὑπέμειναν γερρῶς· ἀγαλλιωμένη· ἀγάθη πρόμάφημε:~ Ϟ.

Ϭοὶ τῇ τεκούσῃ χῷ· τὸν τῷ πρώτος δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἡ Ϭῶς αἰατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, θν τὸν ἀχώρητον:~

ὠδὴ ς'· Ἐν ἀβύσσῳ τῶν ταισμάτων·

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ τύραννος· σὲ τιὼ καλλιπάρθενον συλλῆσαι ἤλπισεν· ἀλλ' αἰσίως ἐλήλεκται, πρόσβαλὼν τῷ γερρῷ σου φρονήματι:~

Ξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι· μάρτυς ἀγαθώνυμε· γραφῶς γὰρ ἤλεγξας· τὸν πρόφαμῶς αἰμάχυτον· θεοδίδακτον λόγον πλουτήσασα:~

Ἦθος ὤφθης πρόμέμπτος ἔμδοξε· μιῶ αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα· καὶ τῆς πατρίδος λύτρωσις· ἀσφαλὴς γηθομένη ἀγάθη σεμνή:~ Ϟ.

Ψαλμικῶς ἀφνειοῦπάν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὄπόταμον ὄρος χῦ τῦ θῦ· ὃ κατοικεῖν ἀδόκησεν, δι' ἡμῶν σωτηρίαν θεόνυμφε:~ Ο εἱρμός·

Ενα ἀβύσσῳ τῶν ταισμάτων κυκλούμενος· τιὼ αἰχμαλωσίαν τῆς ἀπάτης χυρίας σου ἐπικαλοῦμαί ἄβυσσον· ἐκφθορεῖς ὁ θς με ἀπάγαγε:~

κοντάκιον· ἦχος δ'·

Ϭπεφανὴς σήμερον·

Πολιτεύου σήμερον ἡ ἐκκλησία· πορφυρίδα ἔμδοξον καταβαφεῖσαν ἐξ αἵματος, λύτρωσιν ἀγάθης τῆς μάρτυρος· χαῖρε βοῶσα, καταίνης ὄ καύχημα:~

Ο οἶκος·

Παρθενικὴν ἀπαγγέλλειν, καὶ ἄφθαρτον μυροφῶσα, καὶ πάθος μεταμείδων, λαμπρῶν σεμνῶν ὡραίων, ἐν ᾗ δὲ σήμερον ὁρῶ· γάμος ὁ γάμος· ἵ πασὰς ἐν ὑψηλοῖς, ὡς ὁ ὄντως κεκόσμηται· ὧν πάντων ὄ ἱ κοίτη ἀμίαντος· καὶ ὄ κάλλος θέλων ἀφημίαις διαγράψαι, ὐχ ἱκανῶ· σκώληξ γὰρ ὑπάρχω, καὶ πῶς ὁ χαμερπὴς, διώξω τὰ ὕψη· τὶς δέμοι τὸ ρύγας δώσει τὸ ὀμφερεῖς, καὶ πετάσας φθάσω, ὑμνῆσαι καὶ βοῆσαι· χαίροις καταίνης ὄ καύχημα:~

Ψῶ αὐτῷ μνηί, ἐ· μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγάθης· ᾳ.

χαίρει σκότει δοθεῖσα φρουρεῖς ἀγάθη· Μ ισοῦσα ὄ φῶς εἰ πλανῶν ὄψεις βλέπει· Μ έμπτη ἐν φυλακῇ ἀγάθη θάμε εἶδος ἀείση·

Ὕτη ἦν ἐκ πόλεως πρόμου τῆς κατὰ σικελίαν· ὥρα σώματος καὶ ἀφθορία καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα· καὶ πλούτῳ κομῶσα· κατὰ δὲ τοὺς χρόνους δεκίου τῦ βασιλέως, κωμπαῶ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται· καὶ πρῶτον μὲν δόθεται ἀφροδισία τινὶ γυναικὶ, τῦ μεταπεμψαμένου παρ' αὐτῆς, ἀπὸ τῆς εἰς χῦ πίστεως· ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἶχετο, ὄ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται· ὃν ὁ πρόμάφημος ἀπόστολος πέτρος κατέχησεν ὑγιῆ, εἶτα ἐπ' οὐρανοῦ σύρεται, ὄ πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ θῷ ὄ πνᾶ παρέδετο· λέγεται μέντοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς, ἄγγελος ἐπεγεγραμμένην πλάκαν ἐπεκόμισεν, οὕτωσί· μοῦς ὅσιος· αὐτοπροαίρετος· τιμὴ ἐκ θῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σωάξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ τειχόχῳ:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος, θεοδούλης· ᾳ.

Ϭ ωὐδοῦλον οὐκ ἔφερε πῦρ θεοδούλη· θῶ πεισθεῖσα δουλικῶς τὰς ἐλπίδας·

Ϭωὶ

πὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων· ἀπεστάλη ἐν ἀζάρβω τῇ πόλει πελάγιός τις, μέλλων ποιεῖσθαι τὴν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐξέτασιν· τότε κρατηθεῖσα ἡ ἁγία, παρέστη τῷ βήματι τοῦ πελαγίου· καὶ τὸν χν̄ ὁμολογήσασα ἐνώπιον πάντων θν̄ ἀληθινόν· κρεμᾶται ἐκ τῶν πλοκάμων· τῆς κεφαλῆς ἐν κυπαρίσσῳ· Ὃ σούβλαις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις, τοὺς μαστοὺς κατατιτρώσκεται· καὶ πρὸς τὸν ἡγεμῶνα εἰποῦσα· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σου· ὑπόδειξόν μοι τούτοις, ἵνα τιμήσω αὐτοὺς, κατὰ τὸ δυνατόν· κατάγεται εὐθὺς καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀδριανοῦ ὃν εἶχον περίφημον καὶ περιβόητον· εἰσελθοῦσα οὖν ἡ ἁγία ἐν τῷ ναῷ, προσηύξατο πρὸς τὸν θν̄· καὶ ἐμφυσήσασα τὸ τοῦ ἀδριανοῦ ἄγαλμα, ἔπεσε χαμαὶ, καὶ διερράγη εἰς τρία· καὶ πρὸς τὸν ἡγεμῶνα ἐξελθοῦσα φησίν· εἴσελθε καὶ δὸς χεῖρα βοηθείας ἀδριανῷ τῷ θῷ σου, ὅτι πεσὼν συνετρίβη· ὁ δὲ δρομαῖος εἰσελθὼν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπὶ τρισὶ τμήμασι κείμενον, ὀλώλυξε μετὰ βρυγμοῦ· ὡς οὖν καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως ἦλθε τὸ γεγονὼς, ἀπεστάλη εὐθὺς ὁ τῶν βασιλείων πρῶτος ὁρισθεὶς ἀπελθεῖν ἐν ἀζάρβω τῇ πόλει· καὶ εἰ ἀληθές ἐστι τὸ ἐν τῷ θῷ γενόμενον, ἐκ δοθῆναι εἰς βρῶμα τοῖς θηρίοις τὸν ἄρχοντα· ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἄρχων, προσέπεσε τῇ μακαρίᾳ θεοδούλῃ, ἐκλιπαρῶν αὐτὴν μετὰ δακρύων προσεύξασθαι τῷ θῷ αὐτῆς· ἐφ' ὧ τὸν συντριβέντα θεὸν ὑγιῆ γενέσθαι· καὶ ἐν ὧ ἵστατο τόπῳ, ἀποκαταστῆναι· καὶ ἐν τοῦτο γένηται, προσελθεῖν αὐτὸν τῇ εἰς χν̄ πίστει, καὶ χριστιανὸν γενέσθαι· τότε τῆς ἁγίας τῷ θῷ προσευξαμένης, εὐθὺς τὸ συντριβὲν εἴδωλον θῦ προστάξει ὁλόκληρον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀποκατέστη· καὶ εὑρὼν αὐτὸ ὁ ἀποσταλεὶς σῶον, ὑποστρέψας ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε διὰ γραμμάτων τῷ ἄρχοντι, ποικίλαις καὶ διαφόροις κολάσεσι τὴν ἁγίαν πρότερον τιμωρηθεῖσαν, καὶ πικρῷ θανάτῳ παραδοῦναι· ὡς δὲ καὶ σούβλαις αὖθις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις, ὁ ἄρχων καταξαίνεσθαι τὰς σάρκας αὐτῆς προσέταξε, Ὃ τούτου γενομένου, ἐχαλέπαινεν ὁ δύστηνος καὶ τρισάθλιος ἐκεῖνος· δόσμοι φησὶν ὁ κομενταρήσιος τῷ ἄρχοντι τὴν κατ' αὐτῆς ἐξουσίαν· καὶ εἰ μὴ πείσω αὐτὴν, θῦσαι ἀδριανῷ τῷ θῷ τὴν κεφαλήν μου ἔκκοψον εἶπε· καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ κατὰ τῆς ἁγίας ἐπέτρεψε πράττειν· ὁ δὲ ἥλοις πέντε ποιήσας, ἐνέπηξε δύο μὲν, εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς, καὶ κατὰ τοῦ μετώπου ἕτερον· καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τοῖς μασθοῖς αὐτῆς· καὶ πάντων ἐμπαρέντων, εἰς ὀυνὺς ἡ ἁγία τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς ἄρασα, προσηύξατο τῷ θῷ, ἰσχὺν αὐτῇ δοῦναι καὶ ὑπομονήν· διὰ τὸ τῆς κολάσεως ἀφόρητον, τοίνυν καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτο γέγονεν· ὁ γὰρ κομενταρήσιος ἰδὼν τὸ γενναῖον ταύτης παράστημα, ὡς ἀντ' οὐδενὸς τὴν πικρὰν βάσανον λογισαμένης, καὶ γνοὺς ὡς εἴπερ ἐκ πέσῃ τοῦ σκοποῦ, κίνδυνον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑποστήσεται ὡς ἐπηγγείλατο, προσκαλεσάμενος ταύτην εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρεκάλει θῦσαι σὺν αὐτῷ τοῖς εἰδώλοις· τότε ἡ ἁγία προσευχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιησαμένη, καὶ τοῦτον θείοις λόγοις καταντλήσασα, πείθει γενέσθαι χριστιανόν· καὶ πρωΐας γενομένης, σὺν αὐτῇ παραστὰς ὁ κομενταρήσιος, οὐκ ἴσχυσα πρὸς τὸν ἄρχοντα φησὶ τὴν δούλην τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ θῦ μεταπεῖσαι, καὶ μετακινῆσαι τῆς εὐθείας καὶ ἀγαθῆς ὁδοῦ· αὐτὴ δέ με μᾶλλον, ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας προσαγαγοῦσα ἐρρύσατο· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου φωτίσασα, προσήγα-

γε τῷ κώμου ἰῦ χῷ, τῷ ἀληθινῷ θῷ· ταῦτα ὁ ἄρχων ὡς ἤκουσεν, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐν ἀπορρίφῆναι τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ τούτου γενομένου, τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ κομενταρήσιος ἑλλάδιος τετέλεκε, τοῦτο γὰρ αὐτῷ ὄνομα, κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ ἰαννουαρίου μηνός· τὴν δὲ ἁγίαν καμίνου σφοδρῶς ἐκκαυθείσης, ἐν αὐτῇ ἀκοντισθῆναι ταύτην κελεύει· ἀλλ' ἡ μακαρία ἀβλαβὴς διέμεινεν ἐν τῇ καμίνῳ· προσευχομένη καὶ δοξάζουσα τὸν θν· ὅθεν ἀπορία βληθεὶς ὁ ἡγεμὼν, τί ποιήσω τὴν βιοθανῆ ταύτην μέγα ἀνεβόησεν, ἀγνοῶ· καίτις τῶν παρισταμένων, βοηθὸς οὕτω καλούμενος, παράδος μοι ταύτην φησίν· οὐ γὰρ εἰμὶ ἄφρων ὡς ὁ κομενταρήσιος, ἵνα πισθῶ ἀπατηθεὶς παρ' αὐτῆς· καὶ τοῦ ἄρχοντος ἐπιστρέψαντος, ἔλαβε ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀπαγαγών· ὃς καὶ αὐτὸς τοὺς λόγους τῆς μακαρίας ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὴν θείαν ὡς ὁ κομενταρήσιος ἠλλοιώθη ἀλλοίωσιν· καὶ τῇ ἑξῆς παραστὰς τῷ ἄρχοντι σὺν τῇ ἁγίᾳ· τὰ μὲν ἡμέτερα ὦ ἡγεμὼν φησὶν ὅπως ἂν ἔχῃ, παρεῖ μίσοι καὶ αὐτὸς τὸν χν ὁμολογῶν θν ἀληθινὸν εἶναι· καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐπαγγελιῶν κενάς σοι προυξένησα· κρεῖσσον γὰρ διαψευσάμενος συγκληρονόμος χυ γενέσθαι, εἴπερ ἀληθεύων τὴν τοῦ πυρὸς γέεννα κερδῆσαι· σοὶ δὲ δέον ὂν εὐχαριστῆσαι τῷ ῥυσαμένῳ σε ἀληθινῷ θῷ ἡμῶν καὶ προσελθεῖν ὡς ἐπηγγείλω, οὐ μόνον οὐδέν τι τοιοῦτον ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ ἀγνώμων φανεὶς, τὴν εὐεργέτιν σου κολάσεσιν οὐ φορηταῖς παραδέδωκας, οὕτως εἶπε, καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ ἄρχων ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε· τὴν δὲ μακαρίαν ἐσχάρας σφοδρῶς πυρακτωθείσης, ὑφαπλωθῆναι ἐν αὐτῇ· πίσσης, ἐλαίου, καὶ κηρῶν ἄνωθεν ἐπιῤῥαινομένων, εἰς σφοδροτέραν τῆς ἐσχάρας ἔκκαυσιν· καὶ ὁ μὲν βοηθὸς τὴν διὰ ξίφους μαρτυρίαν τελέσας, ἀπῆλθε πρὸς κν· ἡ δὲ μακαρία προσευξαμένη τῷ θῷ, ἐπέβη τῆς ἐσχάρας· καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο διαῤῥαγεῖσα, καὶ σπινθῆρας οὐκ ὀλίγας τοῖς παρεστῶσιν ἐκσφενδονήσασα, τοὺς πλείονας κατέκαυσεν· ἐν ἀπορρίφείσης οὖν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου ἀναφθείσης, ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ ἁγία μετὰ τοῦ εὐαγρίου, καὶ μακαρίου, ὃ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ σκοπέλῳ :~

Οὗτος ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος· λαμπρῶν καὶ περιφανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς κιλικίαν ὄρει νάπην τινὰ εὑρὼν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ὠκοδόμησεν, ἔνθα νηστείαις ὃ ἀγρυπνίαις καὶ χαυμενίαις ἦν σχολάζων· ἔνδυμα ἔχων τρίχινον· ἀλλὰ καὶ σιδηροῦ βαρὺ φορτίων ἔφερεν· ἔντε τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί· διὸ ὃ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ θῷ χάριτός τε καὶ παῤῥησίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξηνέγκεν· οὗτος δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι· παρεγένετο δὲ εἰς ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἰσαύρων τὴν τῶν κυλίκων χώραν· ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς κν ἐξεδήμησεν :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν πολυεύκτου πρίαρχου κωνσταντινουπόλεως· Καὶ ἡ ἐν τῷ κω πάσχα ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς· ἤτοι τῇ δευτέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος· ϛι· Ἄγουσιν ἀρχὴν χε νηστείας δρόμου· Ὦ τὰ κλίνοις σὰ, τοῖς κλίνουσί σοι γόνυ·

ὠδὴ

ὠδὴ ζ'. Εἱκόμος χρυσῆς.

Ως λίαν φαιδρῶς· φθεγξόμενη καὶ σα-
φῶς τυραμμοις ἔπληξας· λόγω σο-
φίας καὶ τῆς χάριτος· ὑπομονῆτε κο-
λάσεων· αἰθέρακας πυρὸς γὰρ ἀπό-
μως· καρτεροῦσα ἐκραύγαζε· ἀλλο-
γητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν:~

Μαμία ὀδυνῆ· συχεθεὶς ὁ δυσμενὴς ἄζη-
πορεῖτο ὀδμῶς· τῇ σὴν δεώμενος αἰχ-
μέωσιν· καὶ τῶ μαρτύρων σου τῇ βλάση-
σιν· χαίρουσα γὰρ μάρτυς ἐβόας· τῷ
σῷ νυμφίῳ κραυγάζουσα· ἀλλογητὸς
εἶ ὁ θς ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν:~

Πέρη φαιδρῶς· τοῦ χυ ὁ μαθητὴς σοὶ
φρονουμένη· τὰς σὰς ἰώμβρος· ὀδμὰς
μάγχας· ὡς ὑπὲρ ἀνήηντε· μάρ-
τυς τῶ σωτῆρος παρθένε· ἀγαλλιῶσα
καὶ λέγουσα· ἀλλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν
πατρώων ἡμῶν:~ Ψ.

Εκροῦται ἀδὰμ, παρεβὰς τὴν ἐντο-
λὴν τῶ πλαστουργοῦ· σὺ δὲ τεκοῦ-
σα τὸν αἰώνιον, ζωὴν παρθένε πλυνά-
μωμε· τῶ τὸν ἐλυτρώσω θανάτου, τῷ
υἱῷ σου κραυγάζουσα· ἀλλογημένη σὺν
θῷ σαρκὶ κυήσασα:~

ὠδὴ ἡ. Φῶς ἐκ χαμάνω·

Μ ἀφθορσύνη καὶ χαρᾶ· διαιώνως κα-
τοικεῖν ἀξιωθεῖσα· τῇ ἀφθάρτῳ σου δό-
ξῃ· καταγαλαθῆναι τοὺς σὲ, τιμῶν-
τας, ἀγάθη δυσώπησον· καὶ τῆς ἀνηρέ-
του ζωῆς καταρυφῆσαι:~

Ω καὶ καρδία καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα
χυ τ ὑπερλόγον, πολυέραστον θέαμ-
α ἐπτερώθης αὐτῷ· βοῶσα, δραμοῦ-
μαι ὀπίσω σου· καὶ κατασκιωσω σῶ
σοι εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ωρφυέσι χρωστοῖς· καὶ ὡραία τῇ κο-
λῇ ἱγλαϊσμένη· βασιλέως θυγάτηρ,
ἐν τῇ τιμῇ τῶ χυ· παρέχης, ἀγάθη κραυ
γάζουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας:~ Ψ.

Υ͂εν κεκρυμμένον ἡμῖν· ἐκ τοῦ χυ
κυοφοροῦσα· ὠδῖνας κόσμου, ἐν δεο
πνεύσεσι ὁδηγῆς· διὸ σοι δ χαῖρε κραυ-
γάζομεν· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Πὸν ἐν καμίνῳ τῶν πυρὸς, τῶν ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· ἐ τὴν φλό
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θν, ὑμνεῖ
τε τὰ ἔργα ὡς κν· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'. Φῶν ἐκ θῦ θν λόγον·

Ν ικητικοῖς ἐν σεφάνοις· κοσμηθεῖσα θεό
φρον· ἀγάθη δεξιᾶ χαρισθῆ· μὴ
λυπρωθῆναι δυσώπησον· τὴν παρεί-
δα σου χάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀμέσει-
λας ὁρμὴν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀ-
παύστως μεγαλύνομεν:~

Θεϊκὴ σωφροσύνη, σοὶ λέπων τὰ πάν
τα· χς μοῦ ἀμοιβόμβρος τὴν σὴν· μαρ
τυς αἰθρείαν κατώκησεν· ἐν σκιναῖς
οὐρανίαις· ὡς μύμφην πλυναμώμητον
ἀυτῶ· καὶ συγχαίρειν ἀγγέλοις· καὶ μαρ
τυσιν ἐξίωσαι:~

Ελεον ὦ ἀθληφόρε, τὸν κριτὴν τῶν ἁ-
πάντων, χν μοι παρασκάσασθαι σε
μνή· ταῖς ἱκεσίαις σου πλύσεμε· καὶ
πασμάτων τὰ πλήθη· καθαράμου
τὸν ἀσπλαγχνον ἀεί· δυσωποῦσα μὴ
παύση· μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα:~

Ωματωθεὶς ἀσωρρήτως· ὀξ ἀγνῶν σου
αἱμάτων· ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν·
πλάγμε μὴρ αἰνύμφευτε· τῶν αἰώ-
νων ἁπάντων, ὁ πρὶν πρωτάρχης
γός· καὶ δ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ
σύμπαντα:~ ὁ εἱρμός·

Πὸν ἐκ θῦ θν λόγον· τὸν ἀῤῥήτως σο-
φία εἰκότα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ,
βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς·
ὀξ ἁγίας παρθένου· ἀφθάρτως σαρκω-
θέντα δι ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

ὀξαποστειλάριον· γυναῖκα ἀκουτὶ·
γάθη μεγαλώνυμε, χῦ μύμφη ἀνύ-
ρατε· κάλλος ἀπόθετον θεῖον· ὃ μάρτυς
ἱγλαϊσμένη· μυείαν ποιοῦ τῶν πίστει
σε, τιμώντων καλλιπάρθενε· ἐ τ ἁγίαν
σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούν-

των, πταισμάτων λύσιν αἰτέσθαι :~

Ἕτερον · ὅμοιον ·

Πληρῶν σου τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν κέ· ἐν τῷ μαῶ πεσὼν ἐνέχῃς, ἀλλὰ μὴ τοὺς ἀπειραμάρτους · ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ πρέσβις μοῦ ἀπόλυσον, τὸν δοῦλον σου ὦ δέσποτα · σὴν γὰρ ἦλθε τῶν κόσμου, ὁ παντοκράτωρ φῶς χέμου :~

Εἰς τὸν ϛ΄ χορὸν ἀναγνωσθησόμενος · ἦχος β΄ ·

Οἶκος τῆς ἀνθρακιᾶς ·

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀληθείας τὸν δεσπότην · ὁ συμεὼν κατέχων · ζωῆς ἀπεῖπε λύσιν · ὑμνῶν τὴν θεομήτορα :~

Ἕτερον · Νῦν ἀπολύεις ·

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως · ὁ συμεὼν ἐβόα · σὴν μου εἶδον γὰρ σε · ὃν φῶς τῶν κόσμου δέσποτα :~

Ἕτερον · Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ·

Ἅγια προφητικῶς, ἱερόσωφρων ὁσία · μοῦ ἀνθωμολογεῖτο · τῷ ἐκ παρθένου φανέντι · βρέφει εἰς ἀπολύτρωσιν :~

Δόξα καὶ νῦν · ὅμοιον ·

Χαῖρε ἱερὰ τῶν χαρᾶς, τῶν κόσμου δεξαμένη · χῦ τὸν ζωοδότην · καὶ παύσασα τὴν λύπην, παρθένε τῆς θεομήτορος :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ΄ · τῶν ὁσίου πρεσβύτου Βουκόλου, ἐπισκόπου σμύρνης · Εἰς τὸ κατέβη ἐκράξε · ἀναγνωσθησόμενος τῇ ἑορτῇ · ἦχος α΄ ·

Ὡς οἰκείωμα ταγμάτων ·

Ποιητὴς τῶν ἀγγέλων, καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν · τὸν μετὰ παρθένου, τῷ μαῶ πεσὼν ἐνέχῃ · ὅθεν ὁ πρεσβύτης, τοῦτον λαβών · μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε · νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου ἀγαθέ · ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠυδόκησας :~

Ὁ συμεὼν ἐν δικαίοις · ἐκ τῆς παρθένου λαβών · τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεγεννημένον σωτῆρα · εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν · τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα · νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου ἀγαθέ · ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε :~

Ὁμοῦ ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν · ὁ συμεὼν βαστάσας · ἐν ἀγκάλαις σαρκὸς · χαίρων ἀνεβόα · εἶδον ὃν φῶς · τῶν ἐθνῶν δὲ τὴν δόξαν τοῦ ἰσραὴλ · νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς θεός · ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου :~

Ἕτερον τοῦ ὁσίου · ἦχος πλ. β΄ ·

Ψυχήμερος αἴσης ·

Φωτὶ τῶν λειτουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱεράρχατε · φῶς ἐτέχθης · ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς · τῆς θείας ἐκκλησίας · λαμπρύνων ταύτην πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου :~

Ὁ παῖς σε ὃν ἄναγον · βουκόλε ἁγιώτατε · ἁγιάσαν · διὰ σοῦ ἁγιασμόν · τοῖς πίστει προσιοῦσι · παρέχει θεοφόρε · καὶ φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν :~

Ἰλὺν ἄκραν ἀγαθότητα · κηρύττων τὸν θεὸν ἡμῶν · κακοὺς λέγεται · ἀγαθύνεις τοὺς λαούς · σοφὲ ἀγαθοδότως · προσάγων τῷ σωτῆρι · ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος :~

Δόξα, καὶ νῦν · ἦχος πλ. α΄ ·

Ῥάψατε τὰς γραφάς, καλῶς εἶπεν ὁ ἀγγελικὸς χῦ ὁ θεὸς ἡμῶν · ἐν αὐταῖς γὰρ εἰσκομεν αὐτὸν πικτόμενον, καὶ σαρκαμούμενον · πτυόμενον, καὶ χολακτοφορούμενον · σταυρούμενον δεχόμενον · καὶ τὸν συμεὼν βαστάσαντα · οὐ δοκήσει, οὐδὲ φαντασίᾳ · ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα · πρὸς ὃν βοήσωμεν · ὁ προσαιώνιος θεὸς δόξα σοι :~ Εἰς τὸν ϛ΄ χορὸν · ἦχος β΄ ·

Οἶκος τῆς ἀνθρακιᾶς ·

Φέρουσα ἡ ἀγνὴ · καὶ ἄχραντος παρθένος · τὴν πλάσιν ἣν δεσπότην · ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις · ἐν τῷ μαῶ εἰσέρχεται :~

Ἕτερον · Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου ·

Ἔχουν ὦ συμεὼν · τὸν κῦ τῆς δόξης · καθὼς ἐχρημάτισθης · ἐκπρόμαντος ἁγίου · ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν :~

Ἕτερον · Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν ·

Νῦν εἶδον ἀγαθέ · δεῦτε οἱ ὀφθαλμοί μου · τὴν σὴν ἐπαγγελίαν · ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλον σου φιλάνθρωπε :~

δόξα

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡ νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως· ὁ συμεὼν ἐβόα· σὴν μου εἶδον γάρ σε· ὃν φῶς τῶν κόσμου δέσποτα:~

Τὸ παράκλητον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τ' ὄρθρον εἰς τὴν ἁ, ᾠδὴν, κάθισμα.

Ἦχος ἁ. Ψοῦ λίθον σφραγισθέντος.

Ἐμ τῷ μαῶ προσηνέχθης, λίζωε τῶν ἀπλήστων· δι' ἐμὲ μυπάσας· ὃν πρό μου ἐγέννα, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει σινᾶ· ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας· δόξα τῇ ἀπλαγχνίᾳ σου σῶτερ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Δόξα καὶ νῦν, ὃ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' ᾠδὴν, κάθισμα. Ἦχος πλ. α.

Ψὸν σωσάρκον λόγον· Ἐμ τῷ μαῶ προσηνέχθης, τὰ ἐλλισμένα πληρῶν· ὁ ποικτὸς καὶ δεσπότης, καὶ τοῦ νόμου σὴρ· καὶ αἰκάλαις συμεών, ἀδοκία τῇ σῇ, βασταχθῆναι σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων· ἱλάσθητι μόνε οἰκτίρμον, ὃ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψαι λαοῖς:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὃ αὐτό.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς· Ὃ τοῦ ἁγίου· οὗ ἱ ἀκροᾷ· Ψὸ βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος· ἰωσήφ· ᾠδὴ ἁ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν λιπείραις θείκαῖς αἰγλαΐσαις, καὶ ἱματίοις· καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεί· τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχήν· τὴν λαμπρά σου ἑορτὴν, πάντοθεν γεραίρουσαν:~

Ὁλολαμπῶς ἀστέρων ὁ μονότος· αἰθαδείξας ἥλιος· ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν· ἱματίοις τῇ χῇ, βουκόλε κατάσφε:~

Βίον ἀεὶ λιγνισμένον καὶ καθαρὸν καὶ κελίδων ἄμικτον· ἐμβλημένος χῇ· ἱματίων κειμήλιον σοφέ· ἐγκωμιάσθης σωτὴρ γῆς, βουκόλε ἔμβδξε:~ Ὃν.

Ὁ τῷ πρὶ σωσυπάρχων μονογενὴς· ὑπὲρ μοῦν ἐν μήτρα σου, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐλέωσεν ἀγνή· διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν, ὁ ὑπεράγαθος:~

ᾠδὴ γ'. Ὁ ὑκὲρ ἅγιος ὡς σύ.

Ὑὸς λιμέρας καὶ φωτὸς· γεγονὼς ἱεράρχα· διὰ πόνων ἐν λέσι, κατεσκιώσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι μοῦν· τῶν ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος:~

Κηρύττων μίαν ἀσεβῶς· τῆς τελετῆς οὐσίαν· τὴν πολύθεον πλανίλιν· ἀξιρίζωσας ἐκ γῆς· ὡς ἱεράρχης σεπτός· ὡς τοῦ λόγου ἀληθῆς διάκονος:~

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς· πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι· δυσμενοῦς ἐπηρείας· καὶ προσήγαγες αὐτούς· οἷα ποιμὴν λογικὸς· σεσωσμένους· λόγῳ ἀρχιποίμενι:~ Ἦν.

Ἱμιλιὼ γενοῦμαι Σ φερυρὸς, ταῖς θλίψεσι τειχιζομένοις· τῶν παθῶν ἀμεμβότος· χειμαζομένῳ ἀεὶ· ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀγνή, τῇ τοῦ βίου, μόνη ἀειπάρθενε:~

Ὁ εἱρμός.

Ὁ ὑκὲρ ἅγιος ὡς σὺ, κέ ὁ θς μου· ὁ ὑψώσας κόρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· Σ τερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~ κάθισμα, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ· Ὀρθοσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων· ἐφωταγώγησας λαοὺς ἱεράρχα· Ὃ τῶν εἰδώλων σκότος τε λιφαίνησας· αἴγλη ἰαμάτων δὲ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην λύσας μεταβέβηκας· πρὸς Ὃ ἄδυτον φέγος· ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς· τῶν σὲ τιμώντων βουκόλε μακάριε:~ Δόξα, ὃ αὐτό· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Κατεπλάγη ἰωσήφ· Ἐμπαίζεις δι' ἐμέ· ὁ παλαιὸς τῶν λιμερῶν· καθαρσίων κοιμωμένης, ὁ καθαρώτατος θς· ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃς μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν θν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν λιαπάζετο καὶ χαίρων· πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ θς μου, λίζωε τῶν ἀπλήστων:~

Digitized by Google

ὠδὴ δ'. χρῖμου δύναμε·

Θεοφωτίσθην σου, θεομακάριστε· τῆς ψυχῆς δ' ὡραῖον καὶ τῆ νοός, τὴν καθαριότητα· ἱεροκήρυκα σοφόν· ἰδοὺ σε θεοχειρίζεται:~

Ὑπὸ τῆς πυρός, λαμπαδουχούμενος· τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς· διὰ βαπτίσματος, ἡμέρας ἐκτελεῖς· ἱεράρχα θαυμαοίδιμε:~

Μυρίων ἔσωσας, ἡρῶν δ' ποίμνιον· τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν· τῆς ἀμώμου πίστεως· ἀρχιερέων καλλονή· καὶ ποιμένων ἀκροθίνιον:~

Εὑρών σε χάριτι, θεόλαμπρον τα· ὁ κλεινὸς θεολόγος χειροτονεῖ· θείαις εἰσηγήσεσι· καὶ ἱερέα ἐκτελεῖ· ἱερὴν βουκόλε θαύμασθε:~ Ἅπ.

Γνωσθεὶς ἐν βάπτισε, μωσῆς ἑώρακεν· ἱερῶς τυπουμένην τὴν τῆς πυρός· μέλλουσαν λοχεύειαν· ἀμαθαμῆναι μυσικῶς· θεὸν ἀεὶ παρθένε:~

ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου·

Ἰδρωσιῶντες ἱερόν· ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς· τοὺς αἱρέσεις ἐφώπισας· σέβειν ἱεραρχα μονάδα ἄκτιστον· τελοῦντ' ἐν χαρακτῆρσι, βουκόλε θαύμασθε:~

Θόματος λύκου τοῦ μοκτῆ· ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς· τῆ δεκτόρου σου γόμφοις· καὶ αἱρετιζόντων πέρα πύλωτα· ταῖς σαῖς θεολογίαις ἔφραξας γόμφοις:~

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθείς· ὅσιε τῆ πυρὶ αὐγαῖς· φωτοειδὴς ὅλος γέγονας· λάμπων ταῖς ἐν σκότει ὑπαρχούσαις ψυχαῖς· βουκόλε ἱεράρχα θεομακάριστε· βδελυρὸς ἤπηται ταῖς σαῖς· ἱερολογίαις ἱεραῖς· μαρκίων καὶ ἀξωγράκισται· πάσης ἀποπίας ἀξιόλογος· βόρβορον ὁ λυμεὼν, βουκόλε ἔνδοξε:~ Ἅπ.

Ὁμοίως τῆς φύσεως ἰσ· ὁ θαυμασιούσιος θς· καινοτομεῖ θαυμαμώμητε· σοῦ ἐκ τῆς μηδύος ἀποπικτόμενος· ὁ μόνος οὐσιώσας δ' θαῦ βουλήματι:~

ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Ὑψώσαν ταπείνωσιν· καθαρότητα νοός· ἀγάπην ἀνυπόκριτον· πίστιν ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ· βουκόλος ὁ ἔνδοξος· τῆς τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον:~

Μεγάλως κοσμήσαντα· τῶν σμυρνέων ἱεραῖ· καθέδραν σε θαυμάζομεν· μυστα γωγεῖ δ' πατὴρ τὸν μετὰ σέ· ποιμένα πολύκαρπον· τῆ χειρί σου βουκόλε τῶν λειουμένων:~

Νοήσας τὴν κλῆσιν σου· διὰ πυρὸς σοφέ· τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι· τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητὴν, ἀνεσάλης τῷ βήματι· ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἀξιοπρέπτοντα:~ Θεῖον·

Πύλη τῆς χάριτος· ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς τὴν πύλην τὴν οὐράνιον· τῆς μεταμοίας πύλας μοι πλατυνῶς· διανοίξον θέασαι μα· ἐν πυλῶν τῶν θανάτου ἐλεύθερωσον·

Ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῷ κλύδωνι· τῷ ἀδίῳ λιμένι σου ἀνεσόδρομον· βοῶσι σωτήρ, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Τῷ αὐτῷ μνήμη, ς'· μνήμη τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν βουκόλου, ἐπισκόπου σμύρνης· ὁ σμύρνης ὁ ποιμὴν βουκόλος θυσπόλος, ἀρυτὸς ὄν, καὶ θαυμὼν ποίμνης φύλαξ·

Οὗτος ἐκπεπρασμένας ἱλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας· δοχεῖον γέγονε τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὃν ἀρρώ δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ θαυμάσιος καὶ φιλούμενος χριστὸ χῦ θεὸς ἰωάννης ὁ θεολόγος, ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστον τῆς σμυρνέων ἐκκλησίας προχειρίζεται· ὃς χριστὸ τοῦ ἁγίου λαμπαδουχούμενος πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ· καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθίστα· μυρίων θείων ἀνημέρων αὐτοὺς θωρίσωζων· αὐτὸς οὖν πρὸς τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον πολύκαρπον ἐν ταύτη τῇ πόλει, ποιμένα καὶ διδάσκαλον τῶν λογικῶν

Digitized by Google

κῶν προβάτων προχειρισάμενος, τῶ βίου μαθήσεται· καὶ ὑπὸ χῆν τῶ τιμίου σώματος τελέντος· φυτὸν αἰωνίαν ὁ θς ἐποίησε· παρέχων ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον :~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῶ ἐν Ἐμέση. ϕ.

Χς τέτρωται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας·
Ἰουλιανὸς προσήλωσι καὶ κάρα·

Ο ὗτος δὲ ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως· ἐν ἀκμῆ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς θν ἀσεβῶν· δοκῶν μὴ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων· πλείω δὲ ποιούμενος προμήθειαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἰατρός· συλληφθέντων οὖν στρατιωτῶν τῶ Ῥωμαίων σκόπου, καὶ λουκᾶ διακόνου, καὶ μωκίου ἀπαγμώρου, κατὰ τοὺς καιροὺς μουμελιανοῦ τῶ βασιλέως· καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορά· ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπαγομένοις αὐτοὺς καταλαβὼν ἠσπάσατο· διὸ συλληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν τῆ αἱρέσει αὐτῶν· καθηλοῦται τῆ κεφαλῆ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· καὶ ἔμπροσθεν ὧς τοῦ ἔχε μετὰ τῶν ἄλλων προσκληθείς· τῆ θῆ δὲ πρᾶ παρέδετο :~

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φαύστης, Ἰουλασίου καὶ μαξίμου. ϕ. Τρεῖς μάρτυρας πάσχοντας ἰχθύων πάθος· Ἰσμὴ τυχόντας ὀργάνου τοῦ τηγάνου·

Αὕτη ἡ ἁγία Φαύστα, ἦν ὑπὸ μαξιμιανοῦ τῶ βασιλέως ἐκ τῆς πόλεως κωλίκου· τυχοῦσα δὲ γενναιοτάτων πλουσίων καὶ ἀσεβῶν· ἐν πολλῆ τρυφῆ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῶν ἀπεβίωσεν κατελείφθη· οὔτε δὲ ὄντος τῆς ἡλικίας, οὔτε ἐν τῶ πλούτου ἀπάτη, τῶν ἀπουδαίων αὐτοῦ ἀπέσχετο πράξεων· ἀλλ' ἐν ἀφθορία τε ἑαυτοῦ συνεῖχε, καὶ νηστεία καὶ προσευχῆ, καὶ τῆ μελέτη τῶν θείων γραφῶν· τῆς δὲ τροφῆς αὐτοῦ φύσις μέχρι τῶ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεταλήν πρὸς αὐτοῦ ἀγιλάσιός τις τῶν σωτήφαμῶν τῆς συγκλήτου, τῶ πεῖσαι αὐτοῦ θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πιθεῖσαν, τῶ βουλῶ παραδοῦναι· ὁ δὲ πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῆ προσενεγκών, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα καταργασαμένην, ἐπίσευσε τῶ χῶ· καὶ αὖθις γέλεται σωτὶ ἀγιλάσιον καὶ τοῦ ἁγίαν, μάξιμος ὁ ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δημοσίοις βασάνοις ὑποβαλών· καὶ διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῶ χῶ· ὃ ἐν τῆ γάνωσιν κατὰ τῶν ἁγίων αὐτὸς κατεσκάσεν, αὐθερέτως ἐμβὰς μετ' αὐτῶν προσαίρει τῶ βασιλέως, ἀμφότεροι τὸν ἀγῶνα διανύσαντες τελειωθέντα διὰ πυρός :~

ὠδὴ ϛ. Προσοβόλον μὲν τοῦ κόσμου ἐπίζω ἀσεβέτοις καταρτίζω δὲ· τοὺς πλανῆ δεξωκείλαντας· πέρ ἔσωσας· καὶ θῶ προσῆξας καθαρούς· αὐτῶ μελωδοῦντας ἀσεβῶς· ἄλογητος εἶ ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ωραιώθησαν παμμάκαρσιν ἀγῶνάν σου· τοῦ σάρκωσιν κηρύττουσαι· τῶ διάφθορον ἀπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν· πρὸς ὃν αἰεβόας ἐμμελῶς· ἄλογητος εἶ ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Κυριεύσας διὰ ἀσκήσεως τοῦ σώματος· τῶν παθημάτων ἔνδοξε· ἀκμαιότατος· ταῖς τῶ πλανοῦ ὤφθης προσβολαῖς· καὶ νικῶν ἀμαμέλητος ἀπλανῶς· ἄλογητος εἶ ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Πυρωθέντα τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως· τῶ τόκω σου προσμάμωμε· αἰνυμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντα χόρη διὰ σοῦ· βοῶντα· ὃ λέγοντα πιστῶς· ἄλογητος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας ἀγνή :~

ὠδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις· κλασθήσας ὡς φοίνιξ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶ θῦ· ὀφειλόμενον ὕμνον δικαίοις ὕμνωσας· φόβῳ δὲ φυτὸν, τοῦ θείου μνήματος· θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, βουκόλε

κόλε θεοκῆρυξ :~

Θ θῦ θς̃ λόγος, ὁ σὺ ὑπόστατος· ἱερὸμ ἱδραί χμ σὲ προχειρίζεται· χείρ ὁ τὰ λαόν, ἱδρῶς ἱδρώτατε· πρόεδρε σμυρμέων, φωσφὴρ τῆς οἰκουμένης :~

Γ αρκωλέντα τὸν λόγον ἐθεολόγησας· καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας· θεῖος γεγονὼς μαθητὴς τῆ ἐκλαμψαντος, σὺ θεολογίαις, βουκόλε θεοκῆρυξ·

Ι ὁρῶς ἐμνεῖτο, τὰ σὰ μυστήρια· πρόφητα τῶν θκέ, ὁ θεῖος σύλλογος· πρόῤῥωθεν μαθὼν καὶ φανῶς ἐκπλήττομενος· τὰς θεομυμίας, τῆ θείου τοκετῆ σου :~ ὁ εἰρμός·

Ε κφλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἄπαλμα γὰρ δρᾶς χέ, μόνω τῷ βούλεσθαι· σὺ τῶφρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὠδὴ θ'· θῦ αὐτοῖς ἰδεῖν·

W ς φῶς ὡς φέπος, ὡς μέγας ἥλιος· ὡς ἀστραπὴ, χῦ τῆ ἐκκλησία ἀνέλαμψας· καὶ πηγὼν θλαυσίας ἐφώτισας· Ὃ τοὺς τοὺς αὐεσπέρους, τόποις ἐσκιώσας· μέλπωμ τεισαγίαις σὺ φωναῖς, τειάδα ἄκτισον :~

Θ αρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος· ἱδρυμένος· ἱδρυμένος· τοὺς τὰς ὑποδρακοσμίοις γηθόμβρος· μεταμάξευσας ταῖξ θεούμβρος· δέσεσ φαιδροτάτη· ὅθεν ἡ μνήμην σου· πίστει ἐκτελοῦμεν Σωτὴρ γῆς, βασκόλε πάμφοβε·

Η γῆ Ὃ σῶμα σου Ὃ μακάριον· κρύπτουσα φῶς· ἰάσεις αἰμάβλύζον καὶ χάριτας· οὐρανοὺς δὲ Ὃ πρᾶ σὺ τοῖς ἐκλεκτοῖς· φόβει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι· κατηγλαϊσμένον ἀληθῶς, βουκόλε ἔμβδοξε :~ ℣.

Φ ωμὴ ἀγγέλου μεγάλης ἄγγελον· βουλῆς ἀγγή· χῦ ἐμμανουὴλ ἀποστόλους· τοῖς ἀγγέλοις τοὺς κάτω σωματουμένους· μόνη ἀνθρωπίνη· μόνη πάνυμνητε· μόνη δι' αἰτία τῆς ὑμῶν κόρης θεώσεως·

ὁ εἰρμός·

Θ ῦ αὐτοῖς ἰδεῖν ἀδυνάτου· ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀγενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάντα γέγονε βροτοῖς, λόγος σε

σαρκωμένος· ὃν μεγαλύνομεν· σωτῆ ὠδαῖς γραπταῖς, σὲ μακαρίζομεν :~

Δ ξα προσκλάριον· Φοῖς μαθηταῖς·

Η σιμαγγικῶς ὠδήγησας, πρὸς μονὰς ἀσεβείας· Ὃ τῶ κῶ ποίμνιον· πάλαι σοφὲ ἱδρυχα· ἀποδιώξας ὡς ἥρας, πᾶσαν αἵρεσιν ὄθεν· μῶν ὡς ἐποτάδος ἴλεως, καὶ λιμὴν ὠδόλεν· ὡς παρεῶς, μετὰ τῆς πανάγνου καὶ θεοῦ, τῆ θεόμω τῆς θεότητος· παμμακάριστε πάτερ :~

ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Ω κόλπων τῆ γεννήτορος, οὐκ ἐκρὰς ἀπορρήτως· δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ παρθένος γεννᾶται καὶ νηπάζει ὁ λόγος· τῆ τὸν δὲ σὺ ἀγκάλαις, συμεὼν ὑποδέχεται, ἄματε καὶ πρεσβύτης· καὶ γραιὰ, ἀνθομολογήσατο ὡς δεσπότη· σὺ ὧ Ὃ προσεμήνυον, τὼ βροτῶν σεῖαν·

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος β'·

Οἶκος τῆ ἀφράδα·

Η μέραν ὁ σὴρ· ὡς βρέφος προσηνέχθη· σὺ τῷ ναῷ κῶ· καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ πρέσβις τῆ τὸν δέχεται :~

Ν ῦν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου· ῥήτος τῆ σαρκὶ· ὁ παλαιὸς τῷ χρόνω· ὁ ρᾶται παρακλήσεως· τῆ σήμερον ἡμέρα· καὶ τῷ ναῷ προσάγεται :~

Φ ῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· Δ ἔχου ὧ συμεών· λιμὴν πάναγνος ἐβόα· σὺ ἀγκάλαις ὡς βρέφος· τὸν κτίστην δόξης, τῆ κόσμου Ὃ σωτῆριον :~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον·

Μ έγα καὶ φοβερὸν, μυστήριον καὶ ξένον· ὁ πάντα προορώμενον· καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται :~

Μιμνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'· τῆ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν παρθενίου Σωτηρίου λαμπάδων· Ὃ τῆ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν λουκᾶ, τῆ σὺ τῷ σπηλαίω τῆς ἑλλάδος· Εἰς Ὃ κ̃ ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆ ἱδρύχου· ἦχος α'·

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

τῆς

Πᾶς ἐλλησπόντου ὁ κλέος, ὁ τῆς λαμψάκου φωςήρ· τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος· παρθένιος ὁ μέγας· πᾶντας ἡμᾶς· συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικόν· αἰνυμνοῦντας τὸν σεσαρκωμένον· ἡλικίας θεοφορούμενος· τὰ τῶν δαιμόνων σφῆνα· πυρὶ τῶν ψευδοσεβασμάτων· κατέφλεξας παμμάκαρ· ἰθυώσας σοφῶς, τῆς λαμψάκου ὁ ποίμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων κατέβαλλον· ἐμεούργησας θῶσεα τὸν μακρύτειν σου θαῦμα· ὁ αἰμάξας ἰχθύς· ὁ αἱμαχήσας ἄπνοις, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου· βρεχὴ ἱκμὰς· τῶν βαφῶν ἡ ἐπίτευξις· θαυμασιακά σου τὰ ἔργα ἱσχυρέ· ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

ἕτερα τῶν ὁσίων· ἦχος πλ. β'.

Ὅλως ἀποθέμενοι·

Ὁλος ἐκενώθης, ἀνολοθρήσας κόσμον ἡμῖν κατέλιπες, ἔνδοξε προσπάθειαν· Σταυρὸν κοσμικὸν, Σταυρὸν ὤκνησας, ἀσκητῶν τὸ βίον, ἤσκησας ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι· καλῶς ἐμπορεύσαμενος· μέλας σου τὰ ὄντα τοῖς πένησι· καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὗ δὲ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔσης ἀξιάγαστε:~

Φθορᾶς τυτώμενος· ὀμφιζόμενος πέρδιλα πληκτιζόμενος· παρὰ τῶν τεκόντος σε διὰ κύ· ὃν ἐπόθησε ἔνδοξε· οὗ χωθεὶς τῷ πόθῳ· τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· μόνος δὲ γέρησιν, καὶ τὸν ξεμιτείαν ἠγάπησας, καὶ σῶμα ἐμεδέδυσο· δι' ὧν μοναχῶν ἱσχνώτατε· ἀλλὰ φαιδρόϊσε· θεὸν καὶ μὴ βουλόμενον δύναις· ταῖς μετανοίαις λιταῖς ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλανθρωπος· ἵνα ἐκτελέσας σου· τὸν ἱερὸν πανιδρῶτα· θαύματα ἐτέλεσας· ἰσάγγελα, καὶ παράδοξα· τῷ θεῷ σοι μέμυστος· ἀρραβῶνα ἔνδεον· καὶ πρεσβεύοντα τῆς αὐτοπροδόσεως· τῶν θείων πόνων σου· μέμνει δὲ καὶ σέβος σοι ἀφθαρσίαν· καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν· ὅτε ὡς κρείττης παραγέγνηται· αὐτὸν οὖν δυσώπει· ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε ἀεί· ἀπὸ πολυποίκιλου κακώσεως, λυτρωθῆναι τοὺς:~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν· ὡς ἐφ' ἅρματος χερουβικοῦ, ἀναπαυθῆναι ἀξιωθεὶς ἐκλιθῆναι ἀξιώσας χέος θε· καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε, τῆς τῶν παλαιῶν τυραννίδος, ἀπολυτρούμενος ῥῦσαι· καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ἦχον τὸν αὐτόν· ἦχος β'.

Οἶκος τῆς ἀφράστου.

Ὕλαι τῶν ὀπτώντων· ἀμοίχνητε χαρᾶς γάρ· ἐν τῷ μαῶ ὡς βρέφος· ἐκ τοῦ μρὸς παρθένου· θεὸν πρὶν προσάγεται:~

Ἀγγελοπρόσωπος θεοφθεὶς, τῷ θείῳ ἡσαΐᾳ· χαρᾶς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς θεοῦ· μνῆμα τῷ πρεσβύτῃ δίδοται:~

Φῶς, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·

Ὁρῶ τε καὶ χαρᾶ, ἀγκάλαις τὸν δεσπότην, ὁ συμεὼν κατέχων· ζωῆς λύτειτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν θεομήτορα:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ὁρῶσα λιάνυμφε· Σταῦραμτος παρθένος· τὸν πλάσην Σδεσπότην· ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται:~

Ψευδάριον, τῆς ἑορτῆς·

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ά, ψαλ, καὶ, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ἡ παίζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος θε· ἵνα τὴν σάρκα πηρώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν θν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με σὺ γὰρ θς μου ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων:~ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό· Μετὰ τὴν β', ψαλ, κάθισμα, ἦχος ά· χορὸς ἀγγελικὸς·

Ὢν συνῶν τῷ πρὶν, ὡσὶ θεόμου ἁγίου· ἐλθὼν ὡσὶ τῆς γῆς, ἐκ παρθένου ἐτέχθη· καὶ

καὶ βρέφος ἐγένετο· χρόνοις ὧν ἀπε-
είρατος· ὃν δεξάμενος ὁ συμεὼν ἐν
ἀγκάλαις· χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις
οἰκτίρμον· ἀφραμίας τὸν δοῦλόν σου·

Δόξα, καὶ νῦν, ὅ αὐτό·

Ο καμὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων·
Ο καμὼν τῆ ἁγίου παρθενίου· ᾠδὴ ά·
ἦχος β· Ἐν βυθῷ κατέφρωσε ποτέ·

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συλλαμφθείς, περ ἱερώτατε· διαρετῶν φῶς καλλωπίσθης δεύτερον· διὸ τὸν φωσφόρον σου· καὶ νυμφίον σου, τοὺς τελοῦντας πανηγυρίειν· σκότος ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις λύσον·

Ὡς φαιδρὸς ἀμέτειλας ἀρχιερεὺς· ἐν τῷ χερεώματι· τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας παρθένε· ἰαμάτων λάμψεσιν· ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· χάριτι διώκων· καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι· ὀσημάτων σκότος πονηρόν· ἔλυσας παρθένε· τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐν πεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμέν σε· τῶν ψυχῶν λιμῶν τὰς ὠδίνας διεκπεῦσον· καὶ τὰς τῶν σωμάτων· πάσης μαλακίας ἀποδίωξον·

Χαλὸν κινήσασα θεοῦ· ἄχραντε ἀγάθυμον· τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην παθέσι· ταπεινὴν καρδίαν μου· καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον· τοῦ σωθῆναι πάντας· θέλοντος ἀνθρώποις λυτρωτοῦ Ἰησοῦ·

Θεοτόκε καμὼν τοῦ ὁσίου λουκᾶ· οὗ ἡ ἀκροθιξία· λουκᾶν ἐπαινῶ ὅλεος τῆς ἑλλάδος ἀμήν· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ β·

Ὡς ἐν λιπαίρω·

Λόγον μοι δίδου θεόπαρε παρεσκευάσε· θέμενον τοῦ δεσπότου σου· ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου λουκᾶ· διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου·

Ολοφερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερεύς· σὲρ προσέκτισιν· ἀπεδύσατο σεβάσμιον· ἀπεδύσατο σεβάσμιον· θλίψεις μόχθοις πόνοις καρτερῶν· αὐθ' ὧν εὕρατο ῥυθμὸν τὸν ἀτελεύτητον·

Ποταπάζων σῶμα περ λουκᾶ ἐγκράτεια
πάλαι τε· ἀγρυπνία συνεχεῖ· κακουχίαις
πάσι τε σοφῶς· τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔφησας·

Κυριοτόκε παρθένε μὴ τὸν θεὸν· ἐν σαρκὶ γεννήσασα· τὸν ἀχώρητον πάλαι· σαρκωθέντα οἰκτιρῶν· τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπερτέραν·

ᾠδὴ γ· Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως·

Πήρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος· παμμάκαρ τῶν δαιμόνων τῆς ὀλεθρίας· εἰδώλων τε κατέρεψας τὰ τεμένη· καὶ θείοις ἤγλαϊσας ναοὺς εἰς αἴνεσιν· τῆ χῦ παρθένε ἱερώτατε·

Μελίσσης διαπρέπων θαυματουργίαις· καρκίνου χαλεπώτατον παθῶν πάθος· καὶ ὄμματα διοίξας πεπρωθέντα· καὶ ἐφυλάδευσας πᾶν παρθένε· πονηρίας πνεύματα θεία χάριτι·

Μέσης κακίας θανατωθέντα· τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θεῷ ἔργω· θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε, μάκαρ παρθένε· ἀμίαντον τεθηκέναι τὸν ἐντεύξεως·

Μίλησεν αὐτοῖς ἐκ σοῦ τὸν σάρκα· ὁ κὲ φορέσας αὐθρώπων αὐτὸν οὖν δυσωπήσον θανατοῦσθαι, τῆ οἰκτειρῆσαι με, καταπονούμενον· πρεσβείαις τῆ θεοφεως καὶ δομουμένων·

Ἄλλος· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ·

Μετατρώθης τῷ θερμῷ· ἔρωτι τῆ σρς· καὶ γομέωμ ὃ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι' αὐτόν· ὃ γέγονας ὢ λουκᾶ· ξένος πάντων, τῶν τρυφῶν μακάριε·

Αὸν κῶ σεαυτόν· ἀπορράσασθαι θέλων· ὀρημίας κατώκεις· ὡς ὁ πάλαι ἠλιού· πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὗρες τέλος ὃ μακάριον·

Μ πάσι θεία ἐπλήν· δυπειθὴς ὡς οἰκέτης· ἀμεδείχθης παμμάκαρ· καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν· καὶ ταπεινῶν σεαυτόν· ὅθεν ὕψος, ἔλαβες οὐράνιον·

Παρθένε μῆτερ τοῦ θεοῦ· ἱκέτευσα τὸν λόγον· ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὃν ὑπὲρ ἡμεῖς· ἱκέτευε ἐκτενῶς· ἀλογίας,

πάσης

Ο πάσης με λυτρώσασθαι:~ ὁ εἱρμὸς
οὐκ ἔχων ἄλλος ὡς σύ· κε ὁ θς μου, ὁ ὑψώ-
σας τ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαλε· καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολο-
γίας σου:~ Κοντάκιον· τῇ ἁγίου
Τ παρθενίου· ἦχος γ· Ἡ παρθένος σήμε-
ρον θαυμάτων ἐλληφας τὴν θείαν χά-
ριν δεόφερον· ἱερὲ παρθένιε, θαυμα-
τουργὲ θεοφόρε· ἄσωμα τῶν πιστῶν
τὰ πάθη ἀποκαθαίρων· πρᾶτα τῆς πο-
νηρείας πέρ ἐλαύνων· διὰ τοῦτο σε αὐ-
τομοῦμφ, ὡς μέγαν μύστην θῦ τ χάριτος·

Ο οἶκος·

Φ ὡς μοερὸν ἐκ τῶ φωτὸς, πρὸς τὸ θεοπα-
ράρχου, ἐθῦ καὶ λόγε, ὁ καταυγάζων
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δεικῶς, φώτι-
σόν μου φρένας, καὶ τὸν νοῦν καὶ λογι-
σμόν, τῶ αὐτομῆσαι σήμερον, τὴν φανε-
ράν ταύτην πανήγυριν, Σ σεμνοπρε-
πεστάτην τῶ ὁσίου παρθενίε· αὐτὸς γὰρ
ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίαν διετέλεσε
ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο σωτελῶς
ὑμνοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν
μύστην θῦ τῆς χάριτος:~
Ἀλλ, ἦχος δ· Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·
Τ ἧς λαμπάκου ὁ μέγας θαυματουργός·
ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀφρά-
στως τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων·
τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, σκορπίζων σφο-
δρότατα· Σ ἐλαύνων νόσους, χαρισάμε-
νος κλῆσιν· ὅθεν καὶ τὴν πλατεῖαν,
τῶν εἰδώλων καθαίρας· πᾶσαν τὴν ἐλ-
λήνων τὸν κατελάμπεις τοῖς θαύμα-
σι· θεοφόρε παρθένιε· πρέσβευε χῶ τῷ
θῶ, τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~
Σ μικῶ τῆς ἑορτῆς· αὐλῶν ποιμενικῶν·
Θ τέχνης ἐκμαθὼν, ὁ θεοπάρχος λόγος,
θεοσήχνης τῷ μαῶ, ὁ ἀκατάληπτος·
χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο· κράζων μικῶ ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ ῥῆμα σου·
ὁ ἀνδοκήσας σῶσαι ὡς θς ὃ γένος τῶν
ἀνθρώπων:~ Ὧδ· Ἐλήλυθας ἐκ παρθέ-
Ν νου σήματα, θεοσεμνῇ ἐλευθερεύσας ἀ-
μέμπτως· σωσφίπων παρθένιε, τοὺς πα-
ραβλέπτας ἐν χάριτι· ὡς σωτὴρ ὁ δεσπότης
σου· οὗ τ πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα·
Ξ ὑ δέδωκας, ἐν ὀργείῳ τοῖς βαφεῦσι τὰ
θεόσφορα· τὸν εἴργοντα δαίμονα· ἀ-
ποσοβήσας παρθένιε· ταῖς θεοῖς τὸν
φιλανθρωπον ἱκετεύεις σου πέρ πα-
ραπτώσεσιν:~
Ο κᾶ, τὰς ἐντεύξεις σου πέρ δεξάμενος·
τὴν ἄνεσιν παρέδωκε· πλουσιωτάτως
τοῖς χρείοσι· τῇ τῆς αἰτήσεως τοῦ, σὲ
μεγαλύνομεν ἐκθύσιαστήριον ἱερώτατε:~ Σ.
Τ ὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου παρθένε
θεραπεύουσα· τὸν νοῦν μου εἰρηνεύσον
τὸν παθῶν ἀπαραπόμενον· καὶ ταῖς
παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τῆ σῆς σκο-
πίζομένην:~ Ἄλλος· χῆ μου δυνάμε-
Α κακώσεως ὅσης, ἀθλήσεις καὶ ἡμέρας· καὶ ἀκέ-
ραιος ὤφθης πέρ λουκᾶ· ὅθεν μεμακά-
ρισται, παρὰ τῶν πάντων ποιητῆ· καὶ
δεσπότου παμμακάριστε:~
Ι δὼν ὁ φθόνος σε· καλῶς διάγοντα· τὴν
ζωὴν ἐξεκαύθη· καὶ πειρασμῶν πλῆ-
θος σοι ἐξήγειρεν· ἀλλ' ἐξηλέγχετο κενός·
λύκος μάτην, ἐν τῷ λόγου χαμαί:~
Ν οὸς ἀθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας· πρὸς τὰ
κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν· πάν-
των δ ἀκρότατον· ἐπιποθῶν πέρ ἰδεῖν·
Ξ οὗ ἀγόχως καὶ τετύχηκας:~
Ω ραίαν κάλλεισε· πασῶν ἀνεύμενος·

γυναι-

γυναικῶν ὁ ὡραῖος, κόρη σεμνή· σοῦ τὴν μίτραν ὤκνησε· καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τῆς σκότους με ἐῤῥύσατο:~

ὠδὴ έ. Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει·

Η φωταυγὴς, ἐν σκιωθείσα χάρις, τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δόφρα μὴ περ· φιλαργυρείας ὃ βαθύτατον σκότος· τῆς πρεσβέδρου διώκει αἴσθησιν· τῆς τοῦ σωτη ροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσιν:~

Η όσω πολλῇ, τὸν κρατούμενον πέρ καὶ γεγονότα· ὅσιε λιμένα πρευσεύχαις σου· ὅλον εἰργάσω, ὑγιῆ ἀνάρχους· τὸν δεσπότην θν̄ δοξάζοντα· ϑ θαυμα τουργίαις πολλαῖς σε λαμπρύναντα· ρίσμα σε τοτόν· τοῦ μακείμενος πέρ ἰόρω σωῆς· ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδεί ξει, πολλῶν θαυμάτων· ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον· ἄγ γελος καθαρῶς βιώσας παρθένε:~

Χ πὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως κόρη· ἀπὸ σκανδάλων, τῶν προσκυνουμένων ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ἀλλοτρίου· μενουσῶν τε βασάνων· αἰωνίων τοὺς ἁμαρτάνοντας· ῥῦσαι με ταῖς σαῖς, δυσωπῶ παρεκλήσεσιν:~

Ἄλλος· Ψῶθείω φέλξ σου·

Τ ιὼ τῶν καμάτων σου ἀμοιβή, παρὰ τοῦ πλουσίου δοτῆρος· ἀπολαβὼν πέρ ὅσιε· πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο· ταῖς μόσεις ἀφαμίζων τῶν προσιόν των σοι:~

Ο ὐκ ἀτεμαρήσας τοῦ ἐχθροῦ, πέρ ταῖς μυ είας προσβολάς· οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔρις δὲ ὡς πύργος, ῥέρρος ἀν κλόνητος· ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐν δυσάμενος:~

Κ αλῶς τελέσας τὸν ἱερόν· βίον σου παν μάκαρ καὶ λαβών· ἀπὸ θῦ τὴν αὐτὴν δοσιν· χάριν ἰαμάτων τυφλοὺς ἐφώ πισας· χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀπο τελῶν ὑγιεῖς:~ Σῤ.

Α οὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς· τέξασαν τὸν λόγον· ἀῤῥήτως καὶ μείνασαν· πάλιν μετὰ τόκον παρθένον ἄφθορον·

Ρ καὶ πρὸ τῶν καμάτων σου, ἀνέχων τε δωρεῶν παρ θένε· μαοὶ ἐῤῥάγησαν, τῶν εἰδώλων θεία χάριτι· ϲ ἄπιστος λαός, πίστιν προσε λάβετο, μεγαλυνόντως συμφώνως τ κῇ· κέτευσας, τὸν φιλανθρωπον λόγον σὸν διάκρισιν· καὶ τοῖς αἰτήσασιν· ὄμ βρους αὖωθεν κατάγαγες· οἰκτείρων συμπαθῶς, λαὸν κινδυνεύοντα, ἰόφαρ χα κῶ παρθένε:~

Η αμάτων σου, μυσικῶν ἐπομβείαις κα πάρδευσας· καρδίαν πᾶσαν· προσφα τῶσαν σοι παρθένε· Σ γῆ ἱ τῷ ἀνύμνῳ, ξηραμθεῖσα δέχεται ὑετοὺς θαυμασῶς ἀνθορήσασα:~ Σῤ.

Μ ὴ σήσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκρι τον· μὴ σιλιτεύσης με· Σωτὴρ πάντων τὸν αἰσθητόν· δεόμου ποιητάν μου· ἔ χων ἱκετεύουσαν· τὴν τεκοῦσαν ἀπό ρως σε δέσποιναν:~

Ἄλλος· Ψοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Ε λύθη ἡ πάλαι σου, δολιόφρον καθ' ἡ μῶν· ἰχὺς καὶ φρουδὰ γέγονε· τὰ πολ λά σου σοφίσματα πονηρέ· ἰδοὺ γὰρ ἁπλούστατος· καὶ ἀπόνηρος μέσε κα τέβαλεν:~

Ο ὐκ ἔδωκας ὅσιε· τοῖς βλεφάροις νυ σταγμόν· οὐδὲ κροταφοῖς αὔπνιν· ἕως πᾶσαν κατέβαλλε μηχανὴν, τῆ πλά νου ποικίλοις σοι· πειρασμοὺς καθ' ἑκά στην ἀγωνισάμενος:~

Ε ὐφρόνως διήνυσας· σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς· φιλοξενῶν ἑκάστε· ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχη κας· ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀνεκλείπτου λουκᾶ:~ Σῤ.

Π ειάδες γεγέννηκας· σὺ τὸν ἕνα σαρκι κῶς· θεοκυήτορ παρθένε· ὑπὲρ μοῦ τε Σ λόγον δυσώπει· πειάδος τῆς θείας με, τ πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκτίρμον·

Ο εἱρμός·

Π οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καν θορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῷ κλύδωνι·

τῷ

τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών· βοῶ σι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου λουκᾶ· ἦχ ὁ πλ δ'·

Ψῆ ὑπερμάχω·

Ο ἐκλεξάμενος θς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε· εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι· προσλαβόμενος ἐκμήτρας καθαγιάζει· καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε· κατευθύνων σου λουκᾶ τὰ διαβήματα ὁ φιλάνθρωπος· ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι:~ ὁ οἶκος·

Ω πρῶν ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότητος· ὦ πάντων ἀσκητῶν κοσμιότης· χρ τῶν ἐντολῶν πληρωτά, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιωτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν· ἀλλ' ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω· χαῖρε λαμπρὸν μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε· χαῖρε τῆς σρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε· χαῖρε ὅτι κατεφρόνησας, τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια σὺν ἀντέλεις κατοικεῖς· χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχεινὲ παρακλῆτορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα· χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν χρ οἰκητήριον· χαῖρε δι' οὗ δόσις πᾶσα ἠυγάσθη· χαῖρε δι' οὗ ὁ θς ἐδοξάσθη· ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ ζ'· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παρθενίου ἐπισκόπου λαμψάκου· ζι

Ἀφῆκε τὸν χοῦν παρθένιος λαμψάκου· Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτῇ μέγα·

Παρθένιος κατέδραθε λαχὼν μακρὸν ἑβδόμη ὕπνον·

Ο ὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· υἱὸς χριστοφόρου διακόνου· τῆς κατὰ μελιτόπολιν ἐκκλησίας· γραμμάτων μὲν ἄπειρος· πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων· καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου· τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ θυ λαβεῖν δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ πάντοιας νόσους ἰᾶσθαι· ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, ὑπὸ φιλίππου ἐπισκόπου μελιτοπόλεως· καὶ αὖθις ἐπίσκοπος τῆς λαμψάκου, ὑπὸ ἀχιλλίου μητροπολίτου κυζίκου· πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας· καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντος ἰάσατο· καὶ μόνη σφραγίδι καρκίνου πάθος οὕτω λεγόμενον, ἀπό τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φυσήματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα, διαρραγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς τεθνηκότα, αὖθις ἀνεζώωσε· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς δ' ἀκάθαρτον ἀπήλλαξε πνεῦμα· καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι, τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε· ἀποδιώξας τὸν ἐμφολεύοντα δαίμονα· καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας· καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς κν ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, λουκᾶ τοῦ ἐν ἑλλάδι· ζι·

Ἔπλησε λουκᾶς θαυμάτων τὴν ἑλλάδα· Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων·

Ο ὗτος ὁ ὅσιος, τῆς ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐν τρύφημα· οἱ δὲ τούτου πρόγονοι, ἐξ αἰγίνης ὥρμηντο τῆς νήσου· οἳ, τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μεταναστάται γίνονται, καὶ τὴν ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος λουκᾶς· ὃς, ἐκ παιδόθεν, οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ ὠοῦ καὶ τυροῦ, ἀποχὴν ἐποιήσατο·

το· αὖτος δὲ κρίθινος καὶ ὕδωρ καὶ ὄξος πριον ἦν αὐτῷ βρῶσις καὶ πόσις· κακοπαθεία δὲ παίση καὶ σκληραγωγία κατατήκων ἑαυτῆ τὸ σῶμα· ὃ, πειμῶντα θρέψαι· καὶ γυμνητεύοντι τοῦμβόλαιον χαρίσασθαι, ῥυφιὼ λιγέτο καὶ κόρυ ὑπελάμβανε· ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτῆ τοῦμβόλαιον πολλάκις δεδωκώς, γυμνὸς ἐπανήει· ὃ πόταν τὰς ὀνχὰς τῷ θῷ αἰέπεμπε, τῆ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι ὡσεὶ πτηνοῦ ἔνα, ἄψαυστοι τιὼ γῆν ἐδόκουν φαίνεσθαι· ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μοναχὸν βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακοπαθείαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο· τὰς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, ὃ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτῆ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς, ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὸν τῆ ὄρους χῶρον καταλαμβάνει· καὶ ἕβδομον μὲν αὐτῷ διαμύσας ἔτος, πρὸς πατιὼ αὐτῆ τελευτιὼ πᾶσι· καὶ οὕτως τῷ τέλει τῆ βίου ἐχρήσατο:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων χιλίων μαρτύρων, καὶ τριῶν οἰκετῶν· ὃ τεσσαράκοντα προφητόρων, τῶν ἐν μικρομηδείᾳ μαρτυρησάντων·

οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσαράκοντα, ὑφ' ὧν κατεχέθη ἐκ προστάγματος Βασιλικοῦ ὁ τῆς ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος πέτρος ὁ ἀγωνιστὴς καὶ ἀπετμήθη τιὼ κεφαλιὼ· μετὰ γὰρ τιὼ τοῦτου τελευτιὼ, τῶν προφητόρων πιστευσάντων τοῖς χῶ καὶ μαρτυρησάντων· οἱ τούτων δοῦλοι τῇ εἰς χῦ πίστει, λιτομόλησαν πρὸς τὸν Βασιλέα διοκλητιανὸν ἐν μικρομηδείᾳ, σιὼ γυναιξὶ δ' παιδίοις καὶ βρέφεσι, καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι χριστιανοὶ, καὶ μὴ πιθέμενοι ἀρνήσασθαι τὸν χῦ, ὑπὸ τῆ στρατῆ κατεκόπησαν ξίφει:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἐκ φρυγίας πυρὶ τελειωθέντες· ἅτινα.

Μὴν Ὑπερβερεταῖος ἰσχὺν ἐξ φρύγες· Ψῆ τῶν φρυγῶν γῆ πύργος σὺν ἰσχύος·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆ ὁσίου πρὸς ἡμῶν πέτρου, τῆ ἐν μοναβάτοις ἀγωνισαμένου· καὶ τῆ ἁγίου μάρτυρος θεοπέμπτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῆ·

ὠδὴ ζ'. Ἁγιπίδεον πρόσταγμα· ἐν σοὶ ἐν σιὼσασα, λιθεία χάρις· προφήτην σε δείκνυσι τὰ μέλλοντα φθέγγόμενον· ἐντεῦθεν πρηνῆγλας τῷ θεῷ δεχεσθαι· μέλλοντι τὸν πρόεδρον σοφέωρατισμένου θείαις λαμπρύνησιν:~ αμψάκου τὸν πρόεδρον, τῆς ἐλκασσόν του· λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν· τιὼ γῆν τὸν φαιδρυσμένα, καὶ ἀπελάσαντα· μύκτα πολυώδυνον παθῶν· ὑμνολογοῦμεν πανόντων παρθένιον:~

Ὁλύχρων ἀπέδωκε· τὸν ταύτης σπόρον· λιγῆ τῇ ἐντεύξει σου, πανθαύμαστε παρθένιε· καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἀμίκτος· οὕτως σε δοξάσαντος θῦ, τῆ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου:~

Ὡς. Ἐκάθησε πανάμωμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων· θῦ καὶ ἐσωμάτωσας· ὃν τάξις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τῆν τὸν οὖν ἱκέτευε ἀεί· τῆ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας:~

Ἄλλος· Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι· ἦκαν τῶν σῶν λειψάνων· λουκᾶ πηγὴ αἱμαδέδεκται· ἰαμάτων ἐν ἧ· πᾶς προσπρέχων ἐκλυτροῦται πανωτοίων παθῶν· σὲ μακαρίζων ὅσιε· ὃ ὑμνῶν τὸν δεσπότην χῦ:~

Ἡμείοις μεγίστοις περ· ἐδόξασέ σε ὁ κὲ ὃν ἐδόξασας σύ· διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον· ἀλλ' ὁ τῶν πατρώων λιμῶν:~

Μ βίω πολυθαμὴς τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος· καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς· ἀμεδείχθης ἀπαράμιλλος ὅσιε· διὸ τῶν πόνων ἄρηκας, ἀμοιβὴν βασιλείαν θεοῦ:~ θεῶν·

Ἀὸν καὶ πόλιν σου σῶζε θεοκῶν τὸν πανάμωμε·

μάμωμε· πρεσβεῖα ἡμῶν, τῶν ἐμῶν πίστει
ἀδιαίκητω βοώντων σοι· ἀλογημένος
πλήρωμε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου:~

ὠδὴ ε'. Κάμινος ποτέ·

Μέλισι τοὺς σοὺς, καμάτοις αὐτοδόσεις, ἐν
τοῖς υἱάσι διεδέξαντο· μέλισε παρθέ-
νιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ ὃ αὐέσπερον· καὶ
δόξαν ἀδιάδοχον· ἐλιπάνας ἀειμάου,
πέρ χαρεῖς ἀξιούμενος:~

Ἄδυπος ἀσκὴρ γενόμενος ἐν βίῳ· αἱματο-
λαῖς τῶν θείων ἔρχων σου· ἔδυς μόνω
φύσεως· Ὃ πρὸς φέγος μετεχώρησας·
αὐέσπερον λιπὼν λίμν, ὅσιε τὰς ἀκτῖ-
νας τῶν ἀπορρήτων χαυμάτων σου:~

Δόξα·

Ἄμαρχος πῦρ· ὑὸς καὶ θεῖον πηγὴ· ὁμοβα-
σίλφος ὁμόθρονος· χωρίζεται ἕλλαμ-
ψις· ὀρθοδόξως τοῖς λαβύροισι· Ὃ μέλ
ποισι σοὶ πάτερσι, πλήτοτε ἀπέλωμ,
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.~ Καὶ

Ῥύπου με παλῶν, ἀχμὴ πρεσχυμομένου·
τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον· Ὃ λάμπρυ
μαν δέομαι· σκοτωθεῖσαν πλὴ καρδίαν
μου· δαιμόνων αἱμαυρότησιν· ὅπως σε
μακαρίζω δεομακάριστε δέσποινα:~

Ἄλλος· Νόμον πρῶον οἱ μακαριοί·
ὑμνῳ πλουσίου πάθους ἔμδοξε· ἀσπο-
διώκεις πέρ λουκᾶ μακάριε· τοὺς λε-
πρῶντας ἀξιώμβως· ῥωμυύων ἀσθενοῦν
τας· καὶ παρημένους, λύων τῆ κατέχο
τος δεσμοῦ· καὶ κωλοὺς καὶ χωλοὺς ὁ-
μοῦ· καὶ τυφλοὺς θεραπεύων· τὸν κῦ
ὑμνοῦντων βοώντων· καὶ ὑπερυψοῦν
των, εἰς πλῶντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄποτον εὗρε δόξαν ὅσιε· πόνοις πολ-
λοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα· ἀγρυ
πνίας πῆξιν σώματος· νηστείαν καὶ κα-
κουχίαν· χαμαικοίταν· πᾶσαν ἄλλην
πέσιν σαρκός· διὰ χάπην τῆ κτίσαν-
τος· ὧ σωτὴρ σοὶ δ' ἔφραίμην· αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπει σωθῆναι, πλῶντας τοὺς ἐμ
πίστει καὶ πόθω σὲ ὑμνοῦντας:~

Διὰ ποικίλων πόνων ὅσιε· τῶν ἀρετῶν
εἰσῆλθες εἰς πλὴ οἰκίαν, βασιλείαν ἀ-
φραινόμενος· τὰ μῶν εἰς τοὺς αἰῶνας,
Ὃ τῆ δεσπότου· πλήτοτε ῥυφῶν ταῖς
καλλοναῖς· σοὶ ἀπέλοις μελῴδημα·
τὸν τερσάγλον ἄδεις· τὸν κῦ ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πλῶντας
τοὺς αἰῶνας:~ Καὶ

Οὐκ ἀποσκάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τῆ
πρώου κόλπου ἀχμὴ γεγέννηκας· ἀπει
ραύδρως· αὐεκφράστως τε βρετὸν τέ
λειον ὄντα· ὃν ἐκ δυσώπει, δοῦναι μοι
ἰχνῆ τῶν πατρικῶν λογισμῶν· προσβο
λοὶ πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος καὶ
θέλημα Ὃ θεῖον ἐκείνου· πράττειν καθ' ἑ-
κάστην, ἵνα σε μεγαλυνῶ:~ Εἱρμός·
ὁμὸν πρῶον οἱ μακαριοί· ἐν βαβυλῶνι
μέσοι πρεσκυμδωνάντων· βασιλεύον-
τος κατέπτυσαν, πρεσταγῆς ἀλογί-
στου· καὶ σωφρονισμένοι ὧ οὐκ ἐχρονίσθη-
σαν πυρί· τῆ κραταιῶτος ἐπαξίων ἀ-
νέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν κῦ ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πλῶντας
τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'. Ἀναρχον γεννήτορες·

Ἴδεῖν κατηξίωσαι ἀπολυθεὶς τῆ σώμα-
τος· τὰ ἀθέατα, κάλλη πέρ παρθένιε·
ὅλως ἀρετῶν ἀνορφία· ὡς ἀληθῶς, κα
θαρισμένος· διό σε γεραίρομεν, καὶ
γνησίως μακαρίζομεν:~

Ὡς κεῖνον ὡς ῥόδον σε· ἀῶδες ὡς ὀσφρέ-
διον· ἀρετῶν ποικιλία ὡραϊζόμενον·
πέρ ὁ χὴς εἰς τὰς αὖω πολυφαμῶς· ἐ-
σκιώσε μάνδρας· ὁσίως ποιμάναντα
τὸν λαὸν αὐτῆ παρθένιε:~

Χορτήσωμεν αἴθροι· χοράσωμεν γη
θόμενοι· ἑορτὴν τε ἁγίαν γνῶ συσκευάσω
θα· ψάλλοντα δῶ ἐν αἰνέσει· τὸν θαυ
μαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα· παρθένιον
σήμερον· καταχρέος μακαρίζοντα:~

Μνήμην σου σήμερον· λιμῶν πολυμανα
χούσα· τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἐ-
λαμψεν· ἧν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει· ῥῦ
σαι παθῶν, σκότους ἰοβαρχα· καὶ νόσων
Ὃ θλίψεων, Ὃ πολυτίμων περισάσεων·
ὧν με καταύχασον τὸν ἐν τῷ σκότει κεί

μενον· ἡ θλιμμῆς ῥαθυμίας θεοχαρίτωτε· καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως τοὺς τῦ θῦ· νόμους σωτηρῆσαι· ὅπως ὡς προκατήκην μου· καταχρέος μακαρίζωσε:~

ἄλλος· ἐμ ἀνθρώποις ἰδεῖν·

Ους πόνοις περ ὃ ἀγωνίσματα· τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν, ὧν αὐτάξιον· τὴν μισθὴν ἐκομίσω παρὰ θῦ· γέγονας γὰρ δεχεῖον· τῦ θείου πνε· ὅσιος ἀνθὺς ἀληθινός· δίκαιος ἄμεμπτος:~

Απλοῦν ὃ ἦθος καὶ ἀπερινόητον, καὶ ταπεινόν· ἐλέους τε μεσὴν πρὸς τοὺς πένητας· καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον· ἥσυχον πρᾶον ὄντως περ ἀνδρὸς δείξε· ὅθεν σωετάγης ἀβραὰμ· καὶ ἰακὼβ, καὶ δαβ:~

Μοναῖς ἐκείναις ὡς ἀναλιζόμενος· ταῖς ὀρεκταῖς· ὃ καλλος δεῖκοῦ ἐμπιπλάμενος· παραδείσου τε θείου τοῖς αὖδεσι· μῶν ἐν φυφῶν εἰς κόρον· καὶ ἀναλισκόμενος· μισεαν πρὸς θν ὑπὲρ ἡμῶν, ποιοῦ πολέμιε:~ δόξα·

Μία φύσις ἡ τρισυπόστατος· ἡ τριλαμπὴς, οὐσία καὶ ἀχώριστος δυνάμις· ὁ πνρ ὁ ὑὸς ὃ ἅγιον, πνα· μία θεότης· σῶζε τοὺς πίστευσε, ἅπασα μεγαλυνόμενος θν, ἐν χαρακτῆρσι τρισίν:~ Ἀπ·

Ποεῖν οὐ δέμις σου ὃ μυστήριον· βρότειος μοῦς· παρθένε θεοτόκε· πρὸ γὰρ τόκου ἀφθόρως συνέλαβάς· ἔμεινας τε παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν· τόκος δὲ λόγον τῷ πρι, συναΐδιον:~

ὁ εἰρμός·

Θν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀπέλλων ἀπειπεῖν τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πεφάνηε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλυνόμενοι· σὺν ἁγίοις ἀγγέλοις, σὲ μακαρίζομεν:~

Δεξαποστειλάριον· γυναῖκα ἀκουτιλαμψάκου παμμέλιτος, ποιμὴν καὶ πατρὸς τοῦ χῦ ἐκκλησίας· ὃ ἑλληνοπόμπου καύχημα· καὶ τῶν πιστῶν ἐδραίωμα· πανάριστε μῶν παρθένιος· ὑπὲρ τῦ κόσμου γὰρ ἔκρας, ἀξιλεοῦται ὃ θεῖον:~

θτερον τῦ ὁσίου· ὅμοιον·

Μομάσας ἐκμεότητος· καὶ τὸν τρῦ ἀράμενος· ἐμάκρυνας ἐν ὄρι μῳ· λυκαφωσὴν μυαζόμενον, ἐκράτεια δὲ πάσι, ὃ χέρσν δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε· ὡς ἐφικτὸν συνεκφάνης, πᾶ ἀνθρωσίτῳ τειάδι:~

Τῆς ἑορτῆς ὅμοιον·

Πληρῶν σου τὸν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν κένσ ἐν τῷ μαῷ πνσημένης· ὑπὸ μρὸς ἀπειραμόρυ· ἰδὼν δέσε ἐκραύγαζεν· ὁ πρέσβις μῶν ἀπόλυσον· τὸν δοῦλόν σου ὦ δέσποτα· σὴρ γὰρ ἤλθες τῦ κόσμου, ὃ παντείκὸν φῶς χέμου:~

Εἰς τὸν ᾱχον ᾱχηρέ· ἦχος β·

Οἶκος τῦ ἀφράθᾶ·

Φρόυσα λίαν ἁγνή· ὃ ἄχραντος παρθένος· τὸν πλάσαντα δεσπότην· ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ μαῷ εἰσέρχεται:~

ἕτ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου·

Λέχου ὦ συμεών, τὸν χν τῆς δόξης καθὼς ἐχρημάτισε, ἐκ πνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παρεγένομεν:~

ἕτ, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·

Νῦν εἶδον ἀληθέ· δεῖ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σὸν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος· τὸν δοῦλόν σου φιλανθρωπε:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον·

Χαῖρε λίαν τῦ χαρᾶ, τῦ κόσμου δεξαμένη· χν τὸν ζωοδότην, ἃ πάσασα τὸν λύπην παρθένε τῆς προμήτορος:~

Μνὶ τῷ αὐτῷ ἡ· τῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τῦ στρατηλάτου, ἃ τῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα· ᾱχηρέ προσόμοια·

ἦχος πλ α· χαίρεις ἀσκητικῶν·

Χαίρεις ὁ στρατιώτης χῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὸν παράταξιν· τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν φρουρός· ὁ πολλοῖς βασάνοις ὠμησάμενος· θῦ τὸν

τὴν οὐραμίον· βασιλείαν δεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων· καὶ μελέξει δεούμενος καὶ λαμπόμενος· καθαραῖς διαδόσεσι· μέμνησο τῶν πιόντων σου· τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον· καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λῳψαύντων σου λαρνακα· ἀφ' ἧς αὐαβλύζει· τοῖς αἰτοῦσιν ἀρωσίαν· καὶ μέγα ἔλεος:~

Χ αίροις ὑ ἱερὰ κεφαλή· τῶν ἀθλοφόρων ὃ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνδέων, ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑφ' ἥλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· ςύλος ὁ μέγας· διαμείνας ἀσάλευτος· καὶ προσρήξεσι· τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου· ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀρετεύσας μεγάλως, ὡς πραπώτης ἀνίκητος· χῦ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι ὃ μέγα ἔλεος:~

Ο πλον τῆς ζωηφόρου σροῦ· τὴν τῶν εἰδώλων σωτειβιὰ ὀργασάμενος· μαρίγων, ὑπέρης πεῖραν· καὶ Σωὶ ξύλον ταθεὶς· ἀσαρκμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτόρησας· ὑφ' ὧν σωτειβόμενος· καὶ λαμπᾶσι φλεγόμβος, ςρῶ ὑψώθης· πρωσκόμενος βέλεσι· ὃ τὰ ὅμματα· ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν· καλῶς ἐναθλήσαντα· καὶ οἰκείως σεφανῶν· ἐπιτυχόντα δεόδωρε· χῦ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι ὃ μέγα ἔλεος:~

Θτερα τῆ προφήτου· ἦχος πλ δ'·

Ψί ὑμᾶς καλέσωμεν·

Ε χων πολιτείαν ἰσάγγελον· τοῖς ἀπέλοις δεοφαύτορ· σωνωμίλησε προφανῶς· δι' αὐτῶν τὰ ὑπὸρ νοῦν, καταλαμπόμενος τῷ νοΐ· συμβόλων, θαυμασίων ἀνακαθάρσιν· μεγάλων, μυσηρίων ἀποκάλυψιν· προφητικὴν προαγόρευσιν, πράγματικὴν ἀνακήρυξιν, ἱκέτευε τῆ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Α γελος ἐφάνης ἐπίγειος· Σωὶ γῆς τοὺς οἰκίοις συλαλοῦντας ἐχθρούς· δεοῦ ὑπερκοσμίων θεαμάτων γενόμενος· λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαςράπτουσα· ἐλαία· ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος· δεουργικῶν ἀποκαίζουσα· τοῖς ἀσεβέσι πότητα· ἱκέτευε τῆ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Π ῆς ἐλπιζομένης δεώσεως· ἀπολαύων ὡς προφήτης ἀληθέστατος θῦ· Σ φραγὶς τῆς ἀϊδίου ἐμπιπλάμενος φυφῆς· καὶ δόξαν, αἰνεκλάλητον δεώμενος· καὶ κάλλος, διαδήμασι κοσμούμενος· ὑπὸρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέςερον, δεόληπτε· τῆ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Δόξα· ἦχος πλ α·

Η μέραν αἰνέτειλεν ὑπὸρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τῆ ἀθλοφόρου χῦ· τῶν πιςῶν τὰς καρδίας αἰφνίδιος φωτίζουσα· ἐ τὰ μέθη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῆ ἐμφορεία καὶ χαρᾶ πνς· ὡς ὃν φιλομάρτυρα αἰνέσωμεν· χαίρεις, ὁ τοῖς πιςοῖς αἰνοθεὶς δεσπότης χαίρεις· καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προσφέρουσι δεόδωρε μακαρίεχῦ ἀπαύςως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου·

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Π αλαιὸς ἡμερῶν, νηπάσας σαρκὶ· ὑπὸ μρὸς παρθένου τῷ ἰδρῶ προσάγεται· τῆ οἰκείου νόμου πληρῶν ὃ ἐπάγγελμα· ὃν συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνη, κατὰ ὃ ῥῆμα σου· δοῦλον σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου ὃ σωτήριόν σου κε:~

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἑσπερά· ἦχος πλ β'·

Ψ ευδήμερος αἰρέσις·

Υ πόδεξαι φησὶ συμεὼν τὸν κτίσην τῶν ἀπαλῶν χερσὶν, ὃν πρεσβεύτα ἀνακαλίζου τὸν χῦ· ὃν ἡ παρθένος κόρη, ἐγέννησεν ἀπόρως· εἰς ἀναλλίασιν τῆ γένους ἡμῶν:~

Νῦν, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·

Ψ εῦ μόμου ποιητὴ καὶ θῦ· ὃν φοβήθησαν ἀπέλωμ πλῆθος· σωελθόντα τὰν αὐτυμμήτων λαοί· τὸν μόνον δυνάστην· καὶ νόμου νομοθέτην· εἰς σελαν τῶν ψυχῶν λύτρωσιν:~ Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·

Η ιῶ ἀπολύεις δέσποτα· τὸν δοῦλον σου· ὡς εἴρηκας· ἐν εἰρήνη, ὅτι εἶδόν σε χριστὸν φῶς τῶν ἐθνῶν· δεσμοῦ με τῆς σαρκὸς· εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν ἱκέτευσον:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ·

Ψ ῶν τῆς θεῖ δωρεῶν εἰς ἐπώνυμον· καὶ τῆς αὐτῆς κληρονόμων μακαριότητος· τοὺς τὰν δυσφημήσωμεν πρεσβύται· καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα· τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπερμαχον· πρεσβεύει γὰρ χριστῷ τῷ θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Θ οῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ κατὰ νόμον προσφερόμενος· πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· ὑπὸ ἱωσὴφ εἰς δέχεται δῶρα θεοπρεπῶς· ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον ἐκκλησίαν· καὶ τῶν ἐθνῶν τὸ μεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο μεοστούς, ὡς ἀρχηγὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τῆ πρὸς αὐτῶν χαρμονὴν δὲ συμεὼν ὁ θεόδεκτος δεξάμενος· ἀνυμνῶν τὴν παρθένον θεόνυμφον· καὶ τὰ τῆς πάθους σύμβολα, τῆ δεξ αὐτῆς προσηνόρασε· καὶ παρ' αὐτῆ δεξ αἰτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με δέσποτα, καθὼς προεπηγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς· καὶ σεσὲ κῆ τῆ χειρωμένου λαοῦ:~

τρισπάρειον· ἦχος δ·

Θ ραπολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε· τῆ σῆ ἐραγίου θραπηγὸς βασιλέως· τῶν μεγαλλῆς γεγένησαι θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως παρεταξω ἐμφρόνως· καὶ καταξολόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ σφῆνα· καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν:~

Ψοῦ προσφήτου· ἦχος β·

Π οῦ προσφήτου σου τὴν μνήμην κατέορτάζομτάν· δι' αὐτῆς σε δυσωπῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τ' ὄρθρον· εἰς τὴν ά, φίλο, κά, ἦχος δ·

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Θ μεγαλώνυμος καὶ ἀθλοφόρος· ὁ ἐπιπόθητος θεῷ καὶ ἀγγέλοις· ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος θεόδωρος· πάσας τὰς ὑφ' ἥλιον ἱερὰς ἐκκλησίας· σήμερον τῷ πανσέπτῳ ἁγίῳ ἀνθραίνει· καὶ ἑορτάζειν ταῖς ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον:~ ἕτερον· κατεπλάγη·

Θ τῷ ὄρει τῷ σιγᾷ· πάλαι κατεῖδε μωυσῆς, τὰ ὀπίσθια θῦ· καὶ ἀνδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν νόφω τε καὶ θυέλλαι· μεῖ δὲ συμεὼν τὸν σαρκοδέγτα θν̄, ἀρρέτως δεξιμένος ἐκαλίσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα:~

Εἰς τὴν β', φίλο, κάθισμα· ἦχος ά·

Ψοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Θ νσαυρὲ τῶν αἰώνων, καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων· δι' ἐμὲ μὴ πάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει σινᾷ· ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς· ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας· δόξα τῇ ἀπλαγχνίᾳ σου σῴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλανθρωπε:~

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτό·

Ο καμὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς', καὶ τῶν ἁγίων ἁπάντων θεατρίζων· Ο καμὼν τοῦ ἁγίου θεοδώρου· φορῶν ἀκροστιχίδα, τὴν δε· φορώμενον δῶρον σε τοῦ θῦ σέβω·

Ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις, μικολάου· ὦ ά· ἦχος πλ. δ· Ἁρματηλάτην φαραὼ

Φ θρωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος· καὶ δωρεῶν θείων, ἐνσαυ ρὸς ἀγκυμύμφος· καὶ μαρτυρίου χάριτι μάκαρ κεκοσμημένος· τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον ὑμνοις σε τιμῶντας θεόδωρε·

Ξ ρῳ σῷ λόγῳ σου τὴν θεοδώρητον· κλῆσιν πιστούμενος· τὰς δωρεὰς μέμεις·

δωρεαὶ

δωρεαὶ τοῖς χρήζοισι· δώρημα τὸ γὰρ τέλειον· ἄνωθεν κατα βαῖνον· ἐκ τῆς πρὸ ωρὸς δεχόμενος· ἄπαντας πλουτίζεις τιμῶντας σε :~

Ρώμην δὸς ἡμῖν μηπόθεν πάμφορε· λαβὼν καὶ σώσεσιν· πάσης σαρκὸς πάντα ωρότερον καὶ δαίμονας, ἀμόρειος κατα βέβληκας· ὕστερον δὲ καθεῖλες· ἐχθρῶν τυραννίων δ φρόαγμα· μάχαρ συμμαχία τῆς πυρ :~

Ως σὺ βρέχεις καὶ μουβρέχεις καὶ βρέχιμος· κατεσοφίσω σοφῶς· τὸν σοφιστὴν μάχαρ· τῆς κακείας ῥήμασι· καὶ πράγμασι λικμήσιον· ἐδελέασας δείξας· μεκρῶς ξοανοῖς λαβρύοντα· καὶ κενεαῖς ἐλπίσι βρεφύμενον :~ ℣.

Ηῖκος μοι δίδου θεὲ ἄχραντε· τῷ καταφάγοντι, ζωὴ τὴν σὴν σκέπην· τῶν δυσμενῶν ἀξαίρουσα· ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· δ γὰρ τέτοκας λόγον· τὸν τῷ πρωτοσωματίδιον· ὁμοῦτε τῷ πρωτοσώθεντι· ἕτερος καμὼν τὸ ωρωφήτου· οὐκ ἀκροαχὶς· ἐκπλήτρομαί σου τοὺς λόγους ζαχαρία· ὠδὴ ά· ἦχος πλ δ·

Ἀσωμεν τῷ κῷ·

Ἔχων τὴν φωτοδοτὴν· ταῖς σαῖς ὑποκούομαι δεήσεσι· φωτισμόν μοι παρέχου ζαχαρία ωρωφήτα θεαπέσιε :~

Κατακεκοσμημένος· κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος· τῶν ἀπέλων δ κάλλος· ἐνθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι :~

Πλήρης ἀγιωσύνης· ἀπελομμήτου δ φερεθρότητος· συλαλοῦντας ἀπέλοις· καὶ φωτίζοντας ἔθνη ἐθεολόγησας :~ ℣.

Ἑλυταὶ ἡ κατάρα· εὖας τῆς ωρομήτορος ωρᾴμωμε· τὸν χν̄ γὰρ τεκοῦσα· εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτησας :~

ὠδὴ γ· Οἱ ὠιὰς ἀψίδος·

Νεαμίας ὡραῖος· ωρωάγρεπτος δέδοξαι· κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων· ψυχῆς καὶ σώματος· ὡραϊζόμενος· τῶν ἀρετῶν δίμορφίαις· καὶ μαρτύρων ἁγιάσμασι καλλωπιζόμενος :~

Υπὸ θείας ωρομοίας· ὁδηγηθεὶς ἔνδοξε· τείχων μαρτυρίων θεασάμενος τὸ τῶν πλὴ καρδίαν σου· μάκαρ πλατύνας τος· ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων· δ ωρὸς τὸν οὐρανίμιον κλῆσιν ἰθυνας τος :~

Μεγαλόφρονι χώμη· ωροφρονῶν πάνσοφε· ωρώτων τῶν ἰδέων τὸ κόσμου καὶ τῶν τῆς βίου τρυφῶν, οὐδὲν ωρονέκριμας· τῆς τῆς σρς ἀγάπης· ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς ἀθύτητι :~ ℣.

Ικετεύωσε μάρμαρε, τὸν τὸν θν̄ τέξασαμ· τὸν εἰς ὀλοθρίαν, καταράν, τὸν πρὶν ἀμείψαντα· δ χρηματίσαντα· ὑπὸρ αὐτῶν καταράν· κόρη ωρωτευλόγητε· καὶ κόσμον σώσαντα :~

ἄλλος· Οὐκ εἰμὶ ἄγιος ὡς ὁ κς̄·

Ἀνώλεθρε χάρις σοι ἐπεσκίασε· τῆς ωρογονίας δ ἄφερκτον· θείαν κυοφόρησιν· δι' ἁγίων ἀπέλων διδάσκουσα ωρώτοφρε· μάκαρ καὶ φωτίζουσα :~

Πρὸ θείαν χρηστότητα παιδευόμενος· ἐν μυήσις ωρώτολβιε· ὡς καθαρότητος· κατάκαρπος οἰκεῖσθαι· δ θεῖον ἁγίασμα, τὸν πόλιν τὸν ωρώτιερον :~

Ὁ τεῖχος δ ἄρρηκτον, μὴ ἀσφάλεια· τῆ λαοῦ τῆ θεόφρονος, γέγονας κε· καὶ ψυχῶν σεῖα· ὡς πάλαι ωροφήτευε, ωροφήτης ὁ θεαπέσιος :~ ℣.

Τόκος ὁ ἄφθορος· καὶ μὴ ἄχραντος θεὲ σοῦ κώνησις· τὸν κόσμον ἐρρύσατο· ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· σὲ γὰρ ἔτεκες, λόγον τὸν ἀΐδιον :~

κάθισμα, τῆ μάρτυρος· ἦχος πλ δ·

Ψυχῶν σοφίαν τῆ λόγου·

Εἰκόνι ωρωτευχίαν αἰκαλαβών· καὶ εἰδώλων τὸν πλανίλον καταβαλών· ἀγγέλοις διήγειρας, ἀθνμεῖν τοὺς ἀγῶνας σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν μοῦμ πυρπολούμενος· τῆ σὺ πυρὶ θανάτου γεννικῶς κατετόλμησας· ὅθεν φόρωμύμως, τοῖς αἰτοῦσι σε μέμοις τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε θεόδωρε· διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν ωταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τ' ἁγίαν μνήμην σου·

δόξα,

καὶ βρέφος ἐγένετο· χρόνοις ὢν ἀπε-
ρίγραπτος· ὃν δεξάμενος ὁ συμεὼν ἐν
ἀγκάλαις· χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις
οἰκτίρμον· εὐφραίνας τὸν δοῦλον σου·
Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό·
Ὁ καινὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων·
Ὁ καινὼν τοῦ ἁγίου παρθενίου· ὠδὴ α'·
ἦχος β'· Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ·
Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεὶς, πέρ ἱερώτα-
τε· δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτε-
ρον· διὸ τὴν φωσφόρον σου· καὶ πανέορ-
τον, τοὺς τελοῦντας πανήγυριν· σκό-
τοις ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἠλευ-
θέρωσον :~
Ὡς φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ· ἐν τῷ στερεώ-
ματι· τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας παρθένιε·
ἰαμάτων λάμψεσιν· ἱερώτατε τῶν πα-
θῶν τὴν σκοτόμαιναν· χάριτι διώκων·
καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι·
Νοσημάτων σκότος πονηρόν· ἔλυσας παρ-
θένιε· τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐν
τεύξεων· ὅθεν δυσωποῦμέν σε· τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν τὰς ὠδίνας θεράπευσον· καὶ
τὰς τῶν σωμάτων· πάσης μαλακίας
ἀποδίωξον :~ Τρ.
Ἀγαθὸν κυήσασα θν̄· ἄχραντε ἀγάθυ-
νον· τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πά-
θεσι· ταπεινὴν καρδίαν μου· καὶ τὸ θέ-
λημα ἐκτελεῖν ἐν δυνάμωσον· τοῦ σω-
θῆναι πάντας· θέλοντος ἀνθρώποις
λυτρωτοῦ ἡμῶν :~
Ἕτερος καινὼν τοῦ ὁσίου λουκᾶ· οὗ ἡ ἀ-
κροστιχίς· Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς
ἑλλάδος ἀμήν· ὠδὴ α'· ἦχος π' β'·
Ὡς ἐν ἠπείρῳ·
Ἀόγον μοι δίδου θεόπτα παρεστικώς· θρό-
νῳ τοῦ δεσπότου σου· ἀνυμνῆσαι τὴν φαι-
δρὰν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου λουκᾶ·
διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου :~
Ὁλοσχερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερός· σέρ πρὸς
τὴν ἄσκησιν· ἀπεδύσατο στερρῶς, θλή-
ψεις μόχθοις πόνοις καρτερῶν· ἀνθ' ὧν
εὕρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον :~
Ὑποπιάζων τὸ σῶμα πέρ λουκᾶ ἐγκρατεία
πάντοτε· ἀγρυπνία συνεχεῖ· κακουχία
πάσῃ τε σοφῶς· τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπα-
θῶν ἡδονῶν ἔστησας :~ Τρ.
Κυριοτόκε παρθένε ἡ τὸν θν̄· ἐν σαρκὶ
γεννήσασα· τὸν ἀχώρητον πάντι· σαρ-
κωθέντα οἴκτω τῶν βροτῶν· τυραννί-
δος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον :~
ὠδὴ γ'· Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως·
Ὑπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος·
παμμάκαρ τῶν δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου·
εἰδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη·
καὶ θείοις ἤγειρας ναοὺς εἰς αἴνεσιν· τοῦ
χῡ παρθένιε ἱερώτατε :~
Μεγίστως διαπρέπων θαυματουργίαις·
καρκίνου χαλεπώτατον παύεις πάθος·
καὶ ὄμματα διηνοίξας πηρωθέντα· καὶ
ἐφυγάδευσας πέρ παρθένιε· πονηρίας
πνεύματα θεία χάριτι :~
Ἀνέστησας κακίστως θανατωθέντα· τὸν
πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ· θς̄
γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν
σοι δέδωκε, μάκαρ παρθένιε· ἀνιστᾶν
τεθνήξαντας δι' ἐν τεύξεως :~ Τρ.
Ὡμίλησεν ἀνοῖς ἐκ σοῦ τὴν σάρκα· ὁ κς̄
φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν δυ-
σώπησον πανάγια, τοῦ οἰκτειρῆσαι με,
καταπονούμενον· προσβολαῖς τοῦ ὄ-
φεως καὶ δονούμενον :~
ἄλλος· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ·
Ἀνεπτερώθης τῷ θερμῷ· ἔρωτι τοῦ σρς̄·
καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι'
αὐτόν· Ὁ γέγονας ὦ λουκᾶ· ξένος πάν-
των, τῶν τερπνῶν μακάριε :~
Ναὸν κῡ σεαυτόν· ἀπεργάσασθαι θέ-
λων· ἐρημίας κατώκεις· ὡς ὁ πάλαι
ἠλιού· πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν
εὗρεν τέλος τὸ μακάριον :~
Ἐν πάσῃ θεία ἐντολῇ· εὐπειθὴς ὡς οἰκέ-
της· ἀνεδείχθης παμμάκαρ· καλῶς αὐ-
τὰς ἐκτελῶν· καὶ ταπεινῶν σεαυτόν·
ὅθεν ὕψος, ἔλαβεν οὐνίον :~ Τρ.
Παρθένε μήρ τοῦ θῡ· ἡ τεκοῦσα τὸν λό-
γον· ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς
ὅπερ ἡμεῖς· ἱκέτευε ἐκτενῶς· ἀλογίας,
πάσης

Ο πάσης με λυτρώσασθαι:~ ὁ εἱρμός·
οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ· κε ὁ θς μου, ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαλέ· καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~ Κοντάκιον· τῆ ἁγίου παρθενίου· ηχος γ· Ἡ παρθένος σήμε·
Τ ρον θαυμάτων ἤλπιφας τὴν θείαν χάριν δεόφρον· ἱερὲ παρθένιε, θαυματουργὲ θεοφόρε· ἄπαυστα τῶν πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων· πράτα τῆς προμηνείας πέρ ἐλαύνων· διὰ τοῦτο σε αἰνοῦμεν οὐμῆ, ὡς μέγαν μύστην θυ τ χάριτος·
Ο οἶκος·
Φ ῶς μοερὸν ἐκ τοῦ φωτὸς, πρ τὸν προστάτην μαρχον, ὑμνθῦ καὶ λόγε, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου φρένας, καὶ τὸν νοῦν καὶ λογισμόν, τοῦ αὐυμνῆσαι σήμερον, τὴν φαιδραν ταύτην πανήγυριν, Σ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ ὁσίου παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῆ θαυμασίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο σωτηρίως ἀφηνοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν μύστην θυ τῆς χάριτος:~
ηχος πλ δ· Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·
Τ ῆς λαμπάκου ὁ μέγας θαυματουργός· ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀφράστως τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα· Σ ἐλαύνων νόσους, χαρισάμενος σωτηρίαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθαίρας· πᾶσαν τὴν ἐλληνισμὸν τὸν· κατελάμπεις τοῖς θαύμασι· θεοφόρε παρθένιε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~
Δόξα, τοῦ ὁσίου· ὅμοιον·
Π ὸν βρέφος ποθήσας τὴν ἀρετὴν· τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων σοφέ· μηχείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῶς ἐνδεικνύμενος· καὶ μετὰ τὸν πόνον, οὐδὲν λιχνεύσας· ἐν σημείῳ φθορᾶς, σαυτὸν λάθρα δέδωκας· πάλιν δὲ μιμούμενος· σὲ θς τὴν μέλουσαν θριαμβεύσει τὴν κτίσιν, σοῦ δικαίως ἀφαίρεσις· ἣ καὶ μισῶ σωνδόμενος· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~
Σ μικρᾶς τῆς ἑορτῆς· αὐλῶν ποιμενικῶν·
Ε τέχθης ἐκ μητρ, ὁ πρωταίτιος λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ, ὁ ἀκατάληπτος· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο· κράζων μικρὸν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμα σου· ὁ δόξασας σῶσαι ὡς θς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:~ Ὧδ· Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου σήματα, προσευχῇ ἐλεύσπευσας ἀνθρώπων· σωσφίλητε παρθένιε, τοὺς παρακαλέντας ἐν χάριτι· ὡς πρὸ ὁ δεσπότης σου· οὗ τ πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα· ὑ δέδωκας, ἐμφορεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ προσφορα· τὸν εἱργομένα δαίμονα· ἀποσοβήσας παρθένιε· ταῖς προς τὸν φιλανθρωπον ἱκεσίαις σου πέρ παρακλήσεσιν:~
Ο χς, τὰς ἐντεύξεις σου πέρ δεξάμενος· τὴν ἄνεσιν παρέδωκε· πλουσιωτάτοις τοῖς χρηζουσι· τῇ τῆ αἱματηρᾶς ἐξαιτήσεως, σὲ μεγαλύνομεν ἰχθύος ἱερώτατε:~ Στ·
Τ ὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου παρθένε θεραπεύσον· τὸν νοῦν μου εἱλικρίνησον πρὸς τὸν παλαιὸν πρωτόπλαστον· καὶ ταῖς παρειμένοις, τῶν ἐντολῶν τοῦ σ σκοπὸν ὁμόρρυθμον:~ Ἄλλος· χς μου δύναμις·
Α κακος ὅσιος, ἀνὴρ καὶ ἥμερος· καὶ ἀκέραιος ὡφθης πέρ λουκᾶ· ὅθεν μεμακάρισται, παρὰ τοῦ παμμακάριστου· καὶ θεασάμενος παμμακάριστε:~
Ι δὼν ὄφθημος σε· καλῶς διάγοντα· τὴν ζωὴν ἐξεκαύθη· καὶ πειρασμῶν πλῆθος σοι ἐξήνεγκεν· ἀλλ' ἐξηλέγχετο κενός· λύκος μάτην, τοῦ λόγου χαμαί:~
Ν οὸς ἀνθύπτει, τὸν βίον ἴθυνας· προς τὰ κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν· τῶν τ ἀκρότατον· ἐπιποθῶν πέρ ἰδεῖν· οὗ ἀφόρως καὶ τετύχηκας:~ Στ·
Ω ραίαν κάλλει σε· πασῶν ἀρετῶν· γυναι-

γυναικῶν ὁ ὡραῖος, κόρη σεμνή· σοῦ τὴν μίτραν ὤκησε· καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τῶν σκότους με ἐρρύσατο:~

Η ὠδὴ ε· Ο φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει· φωταγωγὸς, ἐν σκιρτώσασα χάρις, τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεόφρον πέρφιλαργυρίας δ' βαθύτατον σκότος· τῶν προσέδρου διώκει αὖσον· τῶν τὸν σωτῆρα ροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσιν:~

Η ὅσῳ πολλῇ, τὸν κρατούμενον πέρ καὶ γενόμενα· ὅσιε ἱκέτευε προσευχαῖς σου· ὅλον εἰργάσω, ὑγιῆ δ' ἀχαρίστως· τὸν δεσπότην θ' δοξάζοντα· τ' θαύματα τουργίαις πολλαῖς σε λαμπρύναντα· εἴσμα σε τοτόν· τοδυκείμενος πέρ ἱδρωσιώνης· ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδεξῃ, πολλῶν θαυμάτων· ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον· ἄγγελος καθ' ἁγνῶν βιώσας παρθένε:~

Α πὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως κόρη· ἀπὸ σκαμβάλων, τῶν προσκυνομένων ταῖς ἐπηρείαις τῶν ἀλλοτρίου· μεμουσῶν τε βασάνων· αἰωνίων τοὺς ἁμαρτάνοντας· ῥῦσαι με ταῖς σαῖς, δυσωπῶ παρακλήσεσιν:~

ἄλλος· Ψῶθείω φέγγός σου· Ι ὼ τῶν καμάτων σου ἀμοιβῶν, παρὰ τῶν πλουσίου δοτῆρος· ἀπολαβὼν πέρ ὅσιε· πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο· τοὺς μόσεις ἀφαμίζων τῶν προσιόντων σοι:~

Ο ὐκ ἀτεμάρκησας τῶν ἐχθροῦ, πέρ τὰς μυείας προσβολάς· οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔσης δὲ ὡς πῦργος, σερρὸς ἀκλόνητος· τὰ πείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος:~

Κ αλῶς τελέσας τὸν ἱερόν· βίον σου παμμάκαρ καὶ λαβών· ἀπὸ θῦ τὴν αὐτὴν δοσιν· χάριν ἰαμάτων τυφλοὺς ἐφώτισας· χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀσθενῶν ὑγιεῖς:~ ℣.

Α οὶ ὑμνοῦντες τὴν ἀληθῶς· τέξασαν τὸν λόγον· ἀφράστως καὶ μείνασαν· πάλιν μετὰ τόκον παρθένον ἄφθορον·

καὶ πολίτων πρεσβεύσασαν, καὶ σωτηρίαν βροτῶν:~ ὡς· Πρεσβεῦε ἐκκύτους· Ρ ημάτων σου, ἀνθρώπου τε δωρεὰς παρθένε· μαοὶ ἐρράγησαν, τῶν εἰδώλων θεία χάριτι· ὁ ἄπιστος λαός, πίστιν προσελάβετο, μεγαλυώνως τ' κῆ· Ι κέτευσας, τὸν φιλάνθρωπον λόγον σωθῆναι· καὶ τοῖς αἰτήσασιν· ὄλβον βρύσαι αἰώνιον κατήγαγες· οἰκτείρων συμπαθῶς, λαὸν κινδυνεύοντα, ἱκέτευε καὶ παρθένε:~

Η αμάτων σου, μυσαρῶν ἐπομβρείαις κατήρδευσας· καρδίαν πᾶσαν· προσφόρως σοι παρθένε· Σὺν λίτῃ τῷ ἀνύμνῳ, ξηραμθεῖσα δέχεται ὑετοὺς θαυμασίως ἀφορήσασα:~ ℣.

Μ ὴ κρίσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον· μὴ σκληρεύσῃς με· Σὺ τὸν πλάστην τὸν αἰσθητόν· δεῖ μου ποιητά μου· ἔχων ἱκετεύουσαν· τὴν τεκοῦσαν· ἀπόρως σε δέσποινα:~

ἄλλος· Ψοῦ βίου τὴν θάλασσαν· Ε λύθη ἡ πάλαι σου, δολιόφρον καθ' ἡμῶν· ἰχὺς καὶ φρουδὰ γέγονε· τὰ πολλά σου σοφίσματα πονηρέ· ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος· καὶ ἀπόνηρος μέσος σε κατέβαλεν:~

Ο ὐκ ἔδωκας ὅσιε· τοῖς βλεφάροις μυσταγμόν· οὐδὲ κροτάφοις αἴσιν· ἕως πᾶσαν κατέβαλε μηχανὴν, τῶν πλάνου ποικίλοις σοι· πειρασμοὺς καθ' ἑκάστην δεχείρωτος:~

Ω φελίμως διήνυσας· σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς· φιλοξενῶν ἐκάστοτε· ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας· ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀνεκλείπτου λουκᾶ:~ ℣.

Π ειράσεις γεγένησαι· σὺ τὸν ἔμψυχον σαρκικῶς· θεοκήπτορ παῦσαι με· ὑπορ γοῦν τε Σ λόγον διοβοῶ· πειράσεις τῆς θείας με, τ' πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκτήριον·

Ο εἱρμός·

Π οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῷ κλύδωνι·

τῷ

τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών· βοῶ σι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου λουκᾶ· ἦχος πλ δ'·

Ψῆ ὑπερμάχῳ·

Ὁ ἐκλεξάμενος θεῖ πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε· εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι· προσλαβόμενος ἐκμήφας καθαγιάζει· καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε· κατευθύνων σου λουκᾶ τὰ διαβήματα ὁ φιλάνθρωπος· ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι:~ ὁ οἶκος·

Ὡ πρῶν ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότητος· ὦ πάντων ἀσκητῶν κοσμιότης· χῦ τῶν ἐντολῶν πληρωτά, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιωτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν· ἀλλ' ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω· χαῖρε λαμπρὸν μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε· χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε· χαῖρε ὅτι κατεφρόνησας, τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια σὺν ἀπέλεις κατοικεῖς· χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχεινὲ παρακλῆτορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα· χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν χῦ οἰκητήριον· χαῖρε δι' οὗ δόσις πᾶσα ἠυγάσθη· χαῖρε δι' οὗ ὁ θεῖ ἐδοξάσθη· ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ ζ'· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παρθενίου ἐπισκόπου λαμψάκου· ϛι

Ἀφῆκε τὸν χοῦν παρθένιος λαμψάκου· Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτῇ μέγα·

Παρθένιος κατέδραθε λαχὼν μακρὸν ἑβδόμη ὕπνον·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· υἱὸς χριστοφόρου διακόνου· τῆς κατὰ μελιτόπολιν ἐκκλησίας· γραμμάτων μὲν ἄπειρος· πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων· καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου· τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετή, ὡς καὶ χάριν παρὰ θῦ λαβεῖν δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι· ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται πρεσβύτερος, ὑπὸ φιλίππου ἐπισκόπου μελιτοπόλεως· καὶ αὖθις ἐπίσκοπος τῆς λαμψάκου, ὑπὸ ἀχιλλίου μητροπολίτου κυζίκου· πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας· καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντος ἰάσατο· καὶ μόνη σφραγίδι καρκίνου πάθος οὕτω λεγόμενον, ἀπό τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φυσήματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα, διαρραγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς τεθνηκότα, αὖθις ἀνεζώωσε· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς, ὃ ἀκάθαρτον ἀπήλλαξε πνεῦμα· καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι, τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε· ἀποδιώξας τὸν ἐμφολεύοντα δαίμονα· καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας· καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς κν ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεῖ ἡμῶν, λουκᾶ τοῦ ἐν ἑλλάδι· ϛι·

Ἐπλησε λουκᾶς θαυμάτων τὴν ἑλλάδα· Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων·

Οὗτος ὁ ὅσιος, τῆς ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐν τρύφημα· οἱ δὲ τούτου πρόγονοι, ἐξ αἰγίνης ὥρμηντο τῆς νήσου· οἳ, τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μεταναστάται γίνονται, καὶ τὴν ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος λουκᾶς· ὃς, ἐκ παιδόθεν, οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ ᾠοῦ καὶ τυροῦ, ἀποχὴν ἐποιήσατο·

το· ἄρτος δὲ κρίθινος καὶ ὕδωρ καὶ ὄξος πριον ἦν αὐτῷ βρῶσις καὶ πόσις· κακοπαθεία δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ καταπόνων ἑαυτῆς τὸ σῶμα· ὃ, πειρῶντα θρέψαι· καὶ γυμνητεύοντι τῷ μολιβόλαιον χαρίσασθαι, ῥυφλὸν λίγετο καὶ κόρην ὑπελάμβανε· ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτῆς τῷ μολιβόλαιον πολλάκις δεδωκώς, γυμνὸς ἐπορεύετο· ὁ πόταν τὰς ψυχὰς τῷ θεῷ ἀπέπεμπε, τῇ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι ὥστε πτῆναι ἔοικα, ἄψαυστοι τῆς γῆς ἐδόκουν φαίνεσθαι· ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μοναχὸν βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο· τὰς δὲ παρειὰς πάσας διαμείψας, ὁ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς, ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ ὄρους χῶρον καταλαμβάνει· καὶ ἕβδομον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προσέπεσε τῷ αὐτοῦ τελευτῷ πᾶσι· καὶ οὕτως τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων χιλίων μαρτύρων, καὶ τελιῶν οἰκετῶν· ὁ τεσσαράκοντα προσκτόρων, τῶν ἐν μικρομηδείᾳ μαρτυρησάντων·

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσαράκοντα, ὑφ' ὧν κατεχέθη ἐκ προστάγματος Βασιλικοῦ ὁ τῆς ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος πέτρος ὁ ἀγωνοθέτης καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν προσκτόρων πιστευσάντων παροικίᾳ τῷ χῷ καὶ μαρτυρησάντων· οἱ τούτων δοῦλοι τῇ εἰς χν πίστει, λυτρωθέντες τὸν βασιλέα διωκληπιανὸν ἐν μικρομηδείᾳ, σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι, καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι χριστιανοί, καὶ μὴ πειθέντων ἀρνήσασθαι τὸν χν, ὑπὸ τῶν τραπεζῶν κατεκόπησαν ξίφει·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἐκ φρυγίας πυρὶ τελειωθέντες· ξα·

Μὴ τὸ πυρὸς φείσασθαι ἰσχὺν ἐξ φρύγες· Τῇ τῶν φρυγῶν γῇ πύργος ἐστὶν ἰσχύος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πέτρου, τοῦ ἐν μοναβάτοις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοπέμπτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν·

ὠδὴ ζ· Ἀμπλέον τοῦ σώσαντα· Ε

μ σοὶ ἐν σιωπήσασι, λίθεια χάεις· προφήτην σε δείκνυσι τὰ μέλλοντα φθέγγόμενον· ἐντεῦθεν τοῦ σηγλας τῷ διαδέχεσθαι· μέλλοντι τὴν προέδρου σοφέωρεϊσμένου θείας λαμπρότητος·

Α μνῶν ἄκου τὸν πρόεδρον, τῆς ἐλληνοπόμου· λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασιν· τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα· νύκτα πολυώδυνον παθῶν· ὑμνολογοῦμεν τοῦτον παρρέμιον·

Η ολύχοιν ἀπέδωκε· τὸν ταύτης σπόρον· λίγη τῇ ἐντεύξει σου, τοὺς θαυμάσαντάς σε παρρέμιε· καὶ βόθρυας ἡμέτερα ἄμπελος ἀμίκμος· οὕτως σε δοξάσαντος θῦ, τὴν δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου·

Ω ερῶς τοὺς μόνους ἁγιωτέρους, τῶν ἄνω δυνάμεων· θῦ καὶ ἐσωμάτωσας· ὃν πάντες ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τὸν τὸν οὖν ἱκέτευε ἀεί· τὴν οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας·

Ἄλλος· Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι· Η ὑμνουν τῶν σῶν λειψάνων· λουκᾶ πηγὴ αἱμαδέδρηκται· ἰαμάτων ἐν ᾗ· πᾶς προσερχόμενος ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν· σὲ μακαρίζομεν ὅσιε· ὁ ὑμνῶν τὸν δεσπότην χν·

Α νυμνοις μεγίστοις πέρ· ἐδόξασέ σε ὁ κς· ὃν ἐδόξασας σύ· διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως προτέρων· ἀλλ' ὁ τῶν πατρῴων λιμένων·

Ε μβίω πολυφαμής τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος· καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς· ἀμεδείχθης ἀπαράμιλλος ὅσιε· διὸ τῶν πόνων ἄρηκας, ἀμοιβὴν βασιλείαν θεοῦ·

Θεόν· Α ἀὸν καὶ πόλιν σου σῶζε θεοκυήτορ παμάμωμε·

Digitized by Google

νάμωμε· προστασία ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀδιστάκτω βοώντων σοι· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου:~

ὠδὴ ἡ· Κάμινος ποτέ·

Μέγιστοι τοὺς σοὺς, καμάτοις ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο· μέγιστε παρθένιε· φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον· καὶ δόξαν ἀδιάδοχον· εἴληφας ἀεννάου, πέρ χαρᾶς ἀξιούμενος:~

Ἄδυτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ· ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου· ἔδυς νόμῳ φύσεως· ὃ πρὸς φέγγος μετεχώρησας· ἀνέσπερον λιπὼν ἡμῖν, ὅσιε τὰς ἀκτῖνας τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου:~

Δόξα·

Ἄναρχος πήρ· υἱὸς καὶ θεῖον πνᾶ· ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος· γνωρίζεται ἔλλαμψις· ὀρθοδόξως τοῖς λαφρεύουσι· ὃ μέλποισι σὺν τάξεσι, πάντοτε ἀγγέλων, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος:~ Ἅγ.

Ῥύπου με παθῶν, ἁγνὴ προσγινομένου· τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον· ὃ λάμπρυνον δέομαι· σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· δαιμόνων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω θεομακάριστε δέσποινα:~

ἄλλος· Νόμον πρῶον οἱ μακαριστοί·

Λύμην πάντοίου πάθους ἔνδοξε· ἀποδιώκεις πέρ λουκᾶ μακάριε· τοὺς λεπρῶντας ἀξιώμενος· ῥωννύων ἀσθενοῦντας· καὶ παρειμένοις, λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ· καὶ κυλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ· καὶ τυφλοὺς θεραπεύων· τὸν κῆν ὑμνούντων βοώντων· καὶ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄπονον εὗρεν δόξαν ὅσιε· πόνοις πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα· ἀγρυπνίας τῆξιν σώματος· νηστείαν καὶ κακουχίαν· χαμαικοιτίαν· πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός· δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος· ὦ συνὼν σὺν εὐφραίνῃ· αὐτὸν οὖν ἐκ δυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντας:~

Διὰ ποικίλων πόνων ὅσιε· τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν οὐνίον, βασιλείαν εὐφραινόμενος· τὰ νῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃ τοῦ δεσπότου· πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς· σὺν ἀγγέλοις μελώδημα· τὸν τρισάγιον ᾄδεις· τὸν κῆν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ἅγ.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πρῶου κόλπου ἁγνὴ γεγέννηκας· ἀπειραμδρως· ἀνεκφράστως τε βροτὸν τέλειον ὄντα· ὃν ἐκ δυσώπει, δοῦναι μοι ἰχὺν τῶν πονηρῶν λογισμῶν· προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου· πράττειν καθ' ἑκάστην, ἵνα σε μεγαλύνω:~ ὁ εἱρμός·

Νόμον πρῶον οἱ μακαριστοί· ἐν βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες· βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προστάγης ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι ὦ οὐκ ἐχονεύθησαν πυρί· τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν κῆν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'· Ἀναρχου γεννήτορος·

Ἰδεῖν κατηξίωσαι ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος· τὰ ἀθέατα, κάλλη πέρ παρθένιε· ὅλως ἀρετῶν εὐμορφία· ὡς ἀληθῶς, καθωραϊσμένος· διό σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν:~

Ὡς κρῖνον ὡς ῥόδον σε· εὐῶδες ὡς ὀσφράδιον· ἀρετῶν ποικιλία ὡραϊζόμενον· πέρ ὁ χς εἰς τὰς ἄνω περιφανῶς· ἐσκηνώσε μάνδρας· ὁσίως ποιμάναντα τὸν λαὸν αὐτοῦ παρθένιε:~

Εκιρτήσωμεν ἄνθρωποι· χορεύσωμεν γηθόμενοι· ἑορτήν τε ἁγίαν νῦν συστησώμεθα· ψάλλοντες θῶ ἐν αἰνέσει· τὸν θαυμαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα· παρθένιον σήμερον· καταχρέος μακαρίζοντες:~

Ἡμνήμη σου σήμερον· ἡμῶν περιαυγάζουσα· τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει· ῥῦσαι παθῶν, σκότους ἱεραρχα· καὶ νόσων ὃ θλίψεων, ὃ πάντοίων περιστάσεων·

Φωτί με καταύγασον τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον·

μενον· τῆς δεινῆς ῥαθυμίας θεοχαρίτω
τε· καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως τοὺς
τοῦ θυ· νόμοις συντηρῆσαι· ὅπως ὡς προ
στάτην μου· καταχρέος μακαρίζωσε:~
ἄλλος· θν αὐθρώποις ἰδεῖν·
Σοὺς πόνοις πέρ ϛ ἀγωνίσματα· τίς ἐ
ξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν, ὧν αὐτά
ξιον· τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ θυ· γέ
γονας γὰρ δοχεῖον· τοῦ θείου πνς· ὅσιος
εὐθὺς ἀληθινός· δίκαιος ἄμεμπτος:~
Ἁπλοῦν ϛ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ
ταπεινόν· ἐλέοις τε μετὸν πρὸς τοὺς
πένητας· καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέ
ρημον· ἥσυχον πρᾶον ὄντως πέρ ἐν δέ
δειξε· ὅθεν συνετάγης ἀβραάμ· καὶ
ἰακὼβ, καὶ δαδ:~
Μοναῖς ἐκείναις ὡς ἀυλιζόμενος· ταῖς
ὀρεκταῖς· ϛ κάλλοις θεϊκοῦ ἐμπιπλά
μενος· παραδείσου τε θείου τοῖς ἀν
θεσι· νυν ἐν φυφῶν εἰς κόρον· καὶ ἀ
γαλλόμενος· μνείαν πρὸς θν ὑπὲρ
ἡμῶν, ποιοῦ πανόλβιε:~ δόξα·
Ἡμία φύσις ἡ τρισυπόστατος· ἡ τρίλαμ
πης, οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις· ὁ πήρ
ὁ υἱὸς ϛ ϛ ἅγιον, πνα· μία θεότης· σῶ
ζε τοὺς πίστει σε, ἕνα μεγαλύνοντας
θν, ἐν χαρακτῆρσι τρισίν:~ θι·
Νοεῖν οὐ σθένει σου ϛ μυστήριον· βρότειος
νοῦς· παρθένε θκε πανύμνητε· πρὸ
γὰρ τόκου ἀνάνδρως συνέλαβες· ἔμει
νάς τε παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν· τέ
τοκας δὲ λόγον τῷ πρι, συναΐδιον:~
ὁ εἱρμός·
Θν αὐοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾶ
ἀπέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σε
σαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες· σὺν τῆς
ὀυνίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν:~
ἕξαποστειλάριον· γυναῖκες ἀκουτί·
Ὁλαμψάκου παμμέγιστος, ποιμὴν καὶ πε
ριβόητος· θαυματουργὸς ἱεράρχης τῆς
τοῦ χυ ἐκκλησίας· ϛ ἑλλησπόντου καύ
χημα· καὶ τῶν πιστῶν ἑδραίωμα· τι
μάσθω νυν παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ κό
σμου γὰρ ἔτρος, ἐξιλεοῦται ϛ θεῖον:~
Ὕτερον τοῦ ὁσίου· ὅμοιον·
Μονάσας ἐκνεότητος· καὶ τὸν στρον ἀρά
μενος· ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμω· λουκᾶ
φωστὴρ μοναζόντων, ἐγκρατεία δὲ πά
σῃ, ϛ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττο
νι θεόληπτε· ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης,
τῇ ἀπροσίτω τριάδι:~
Ψῆς ἑορτῆς ὅμοιον·
Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν
κε· ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης· ὑπὸ μρς
ἀπειραμδρου· ἰδὼν δέσε ἐκραύγαζεν·
ὁ πρέσβις νυν ἀπόλυσον· τὸν δοῦλον
σου ὦ δέσποτα· σήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κό
σμου, ϛ πατρικὸν φῶς χέμου:~
Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος β·
Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·
Φέρουσα ἡ ἁγνή· ϛ ἄχραντος παρθένος·
τὸν πλάστην ϛ δεσπότην· ὡς βρέφος ἐν
ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται:~
στι, Νυν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·
Δέχου ὦ συμεών, τὸν κν τῆς δόξης καθὼς
ἐχρηματίς, ἐκπνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ
γὰρ παραγέγονεν:~
στι, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·
Νυν εἶδον ἀγαθέ· θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου
τὴν σὴν ἐπαπελίαν· ἀπόλυσόν με τά
χος· τὸν δοῦλον σου φιλάνθρωπε:~
Δόξα, καὶ νυν, ὅμοιον·
Χαῖρε ἡ τὴν χαραν, τοῦ κόσμου δεξαμέ
νη· χν τὸν ζωοδότην, ϛ παύσασα τὴν
λύπην παρθένε τῆς προμήτορος:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η· τοῦ ἁγίου μεγαλο
μάρτυρος θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, ϛ
τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου· Εἰς
ϛ κε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος π α· χαίροις ἀσκητικῶν·
Χαίροις ὁ στρατιώτης χυ, ὁ τροπωσάμε
νος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν· τῷ ὅπλω
τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στυριγμός·
ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος· θυ
τὴν

τὴν οὐραν̄ίον· βασιλείαν θεόδωρε· ἐν ἣ χορεύων· καὶ μεθέξει θεούμενος καὶ λαμπόμενος· καθαραῖς διαδόσεσι· μέμνησο τῶν τιμώντων σου· τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον· καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα· ἀφ' ἧς ἀναβλύζει· τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν· καὶ μέγα ἔλεος:~

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή· τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθήνιον· ὁ κόσμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων, ὁ ἐπώνυμος· λαμπτὴρ τὴν ὑφ' ἥλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· στύλος ὁ μέγας· διαμείνας ἀσάλευτος· καὶ προσρήξεσι· τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου· ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος· χν̄ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὁπλῶ τοῦ ζωηφόρου στροῦ· τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος· μαστίγων, ὑπέστης πεῖραν· καὶ ἐπὶ ξύλου ταθείς· σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος· καὶ λαμπᾶσι φλεγόμενος, στρῶ ὑψώθης· τιτρωσκόμενος βέλεσι· ἐν τὰ ὄμματα· ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν· καλῶς ἐναθλήσαντα· καὶ οὐ̄ν̄ίων στεφάνων· ἐπιτυχόντα θεόδωρε· χν̄ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἕτερα τοῦ προφήτου· ἦχος π̄ δ'·

Ψί ὑμᾶς καλέσωμεν·

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον· τοῖς ἀπέλοις θεοφάντορ· συνωμίλεις προφανῶς· δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν· συμβόλων, θαυμασίων ἀνακάθαρσιν· μεγάλων, μυστηρίων ἀποκάλυψιν· προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακήρυξιν, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἀπέλος ἐφάνης ἐπίγειος· ἐπὶ γῆς τοὺς οὐ̄ν̄ίους συλλαλοῦντας ἐσχηκώς· θεωρὸς ὑπερκοσμίων θεαμάτων γεγονώς· λυγχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα· ἐλαία· ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος· θεουργικὴν ἀποστάζουσα· τοῖς εὐσεβέσι πιότητα· ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Τῆς ἐλπιζομένης θεώσεως· ἀπολαύων ὡς προφήτης ἀληθέστατος θῡ· ἐν τρανῶς τῆς ἀϊδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς· καὶ δόξαν, ἀνεκλάλητον θεώμενος· καὶ κάλλοις, διαδήμασι κοσμούμενος· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, θεόληπτε· τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα· ἦχος π̄ α'·

Ἐνήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου χῡ· τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀραρώτως φωτίζουσα· ἐν τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ πνς̄· πρὸς ὃν φιλομάρτυρα ἀνακράξωμεν· χαίροις, ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θεοδώρητος χάρις· καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι θεόδωρε μακάριε· χν̄ ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου·

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί· ὑπὸ μρς̄ παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται· τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμα σου τὸν δοῦλον σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου κε̄:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος π̄ β'·

Ψριήμερος ἀνέστης·

Ὑπόδεξαι φησὶ συμεὼν τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων χερσὶν, ὦ πρεσβύτα ἀγκαλίζου τὸν χν̄· ὃν ἡ παρθένος κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως· εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν:~

ἐξ, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου·

Τοῦ μόμου ποιητὴ καὶ θῦ· ὃν φοβήθησαν
ἀγγέλων πληθύς· σωτελῶν τὰν αἰωνίαν
σωτηρίαν λαοί· τὸν μόνον ἀόρατον· καὶ
μόμου νομοθέτην· εἰς σελίαν τῶν ψυχῶν
ἱκέτευσον :~ Φῶς, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·
Ἡ ιῶ ἀπολύσις δέσποτα· τὸν δοῦλον σου·
ὡς εἴρηκας· ἐν εἰρήνη, ὅτι εἶδόν σε χρι-
στὸν φῶς τὸ προαιώνιον· δεσμοῦ με τῆς
σαρκὸς· εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν ἱκέτευσον :~

Δόξα· ἦχος πλ. δ·

Τῶν τῆς θῦ δωρεῶν εἰς ἐπώνυμον· καὶ τῆς
ἀυτῆς κληρονόμου μακαριότητος· πάν-
τας ἀφνημίσωμεν πιστοί· καὶ μακαίσω-
μεν ἐπαξίως, θεόδωρον τὸν γενναῖον
μεγαλομάρτυρα· τῆς οἰκουμένης τὸν ὑ-
περμαχον· πρεσβεύει γὰρ χῶ τῷ θεῷ,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

καὶ μιῶ, ὁ αὐτός·

Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνού-
μενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· σήμερον τῷ
θείῳ ἱερῶ κατὰ νόμον προσφερόμενος·
πρεσβυτικαῖς ἐν θεωρίζεται ἀγκάλαις·
ὁ ὑπὸ ἰωσὴφ εἰς δέχεται δῶρα θεοπρε-
πῶς· ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον
ἐκκλησίαν· ἐ τῶν ἐθνῶν τ μεόλεκτον
λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς
ἀρχηγὸς παλαιᾶς τε ὁ καινῆς· τὸ πρὸς
ἀυτὸν χαρισμοῦ δὲ συμεὼν ὁ τερπνὰς δε-
ξάμενος· ἀλλοιῶν τὴν παρθένον θεὸν
μαείαν· τὰ τῶ πάθους σύμβολα, τῆ
δεξ ἀυτῆς προεμήνυσε· ὁ παρ ἀυτῶ δε
αἰτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπο-
λύεις με δέσποτα, καλῶς προεπηγεί-
λω μοι· ὅτι εἶδόν σε ὁ προαιώνιον φῶς·
καὶ σεσὶ κῆ τῶ χειροωμένου λαοῦ :~

τροπάριον· ἦχος δ·

Ρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε· τῶν ὠ-
ραίου γραπτὸς βασιλέως· τρόμαλα-
λῆς γεγένησαι θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς
πίστεως παρετάξω ἐμφρόνως· καὶ κατε-
ξολόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ σφῆ-
νη· καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε
πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν :~

Τοῦ προφήτου· ἦχος β·

Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην σήμερον τε-
λοῦντες· δι ἀυτῆς σε δυσωπούμεν· σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τ ὄρθρον· εἰς τὴν ά, φίλοι, καί, ἦχος δ·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ·

Ὁ μεγαλώνυμος χῦ ἀθλοφόρος· ὁ ἐπιπό-
θητος θῦ καὶ ἀγγέλοις· ὁ θαυμαστὸς καὶ
ἔνδοξος θεόδωρος· πάσας τὰς ὑφ ἥ-
λιον ἱερὰς ἐκκλησίας· σήμερον τῷ πα-
τρῷ ἀγίῳ ἀνφραίνει· καὶ ἑορτάζειν τε-
λοῦντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει ἀυτοῦ τὸ
μνημόσυνον :~ ἕτερον· κατεπλάγη·

Ὁ τῷ ὄρει τῷ σινᾶ· πάλαι κατεῖδε μυ-
σῆς, τὰ ὀπίσθια θῦ· καὶ ἀμυδρῶς θείας
φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε ὁ θυέλ-
λη· νῦν δὲ συμεὼν τὸν σαρκωθέντα
θν, ἀῤῥήτως δι ἡμᾶς ἐμπλησθέντα· ὁ
γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· νῦν ἀπο-
λύεις τὸν δοῦλον σου δέσποτα :~

Εἰς τὴν β, φίλοι, κάθισμα· ἦχος ά·

Ψοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Ἀσαυρὲ τῶν αἰώνων, ζωὴ τῶν ἀπολω-
λότων· δι ἐμὲ μὴ πάσας, ὑπὸ νόμον ἐγε-
νου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν
νόμον ἐν τῷ ὄρει σινᾶ· ἵνα πλήρωσας ὁ
παλλάξῃς· ἐκ τῆς τῶ νόμου πάλαι δου-
λείας· δόξα τῇ ἀπλαγχνία σου σῆρ·
δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονο-
μίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ὁ καμὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς', καὶ τῇ ἁγίῳ
αἰῶνα πεποίηκεν· Ὁ καμὼν τῶ ἁγίου θεο-
δώρου· φόρων ἀκροχειρίαν, τὴν δε·
φορώμενον δῶρον σε τῶ θῦ σέβω·

Ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις, μικολάου·

Ὦ ἀ· ἦχος πλ. δ· Ἁρματηλάτην φαραώ
Ἡ φωνὴ μία θεοληπτου κλήσεως, καλ-
λωπιζόμενος· καὶ δωρεῶν θείων, ἐπλου-
τισμένος· καὶ μαρτυρίου χάριτι κε-
κοσμημένος· τοὺς ὑμνητάς σου
χαρίτωσον· ὑμνοις σε τιμῶντας θεόδωρε
ρῶν Ὁ λόγου σου τὸν θεοδώρητον· κλή-
σιν προύμενος· τὰς δωρεὰς μέμεις·

δωρεαὶ

δωρεαὶ τοῖς χθίζοισι· δώρημα τὸ γὰρ τέλειον· ἄνωθεν καταβαῖνον· ἐκ τῆς πρ̄ωτοκτίστου δεχόμενος· ἄπαντας πλουτίζεις πιστοὺς σε:~

Ῥώμην δεδεν μηπόδεν πάλισφε· λαβὼν καὶ σωσεσιν· πάλη σαρκὸς πάλιν τοὺς πρεσβυτέρους καὶ δαίμονας, ἀμόρεως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ καθεῖλες· ἐχθρῶν τυραννίων δ̄ φρύαγμα· μάκαρ συμμαχία τῆς πνς̄:~

Ως σὺ ῥεχθεὶς καὶ μουμεχθεὶς καὶ φρόνημος· κατεσοφίσω σοφῶς· τὸν σοφιστὴν μάκαρ· τῆς κακείας ῥήμασι· καὶ πράγμασι λικμίσιον· ἐδελέασας δείξας· μεκρῶς ξοανοῖς λατρεύοντα· καὶ κενεαῖς ἐλπίσι βεβρεμένον:~ ℣.

Ἥκουσε μοι δίδου θεὲ ἄκραντε· τῷ καταφεύγοντι, σωτὴρ τὴν σὴν σκέπην· τῶν δεομένων ἀξαίρετα· ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· δ̄ γὰρ τέτοκας λόγον· τὸν τῷ πρ̄ι συναΐδιον· ὁμοῦτε τῷ πν̄ι σωθέντα μου· ἕτερος καινὸν τὸ πρωτόκτιστον· οὗ ἐκραύγασε· ἐκπλήρωμά σου τοὺς λόγους ζαχαρία· ὠδὴ ά· ἦχος π̄ δ̄.

Ἀσωμεν τῷ κῷ·

Ἔχων τὴν φωτοδότιν· ταῖς σαῖς ὑποκούομαι δεήσεσι· φωτισμόν μοι παρέχου ζαχαρία πρωφήτα δεσπόσιε:~

Κατακεκοσμημένος· κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος· τῶν ἀπέλων δ̄ κάλλος· ἐθεώρεις ψυχῆς ὡραιότητι:~

Πλήρης ἀγιωσύνης· ἀπελομμήτου δ̄ φαεδρότητος· συλαλοῦντας ἀπέλοις· καὶ φωτίζοντας ἔθνη ἐδόλιχωσε:~ ℣.

Ἐλύθη ἡ κατάρα· εὐας τῆς πρωτοπλάστου· πάλαιμος· τὸν χν̄ γὰρ τεκοῦσα· εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτησας:~

ὠδὴ γ̄· Ὁ τῶν ἁγίων ὕμνος·

Νεαμίας ὡραῖος· πάλαι ῥεπὶς δέδοξαι· κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων· ψυχῆς καὶ σώματος· ὡραϊζόμενος· τῶν ἀρετῶν δ̄ μορφαῖς· καὶ μαρτύρων σήμασι καλλωπιζόμενος:~

Υπὸ θείας πρωτοπλάστου· ὁδηγηθεὶς ἔνδοξε· τείχους μαρτυρίου δεσπότου τῆς πλατυτέρας δ̄ σου· μέγας πλατύνας τοὺς δωρεαῖς τῶν χαρίτων· δ̄ πρωτόκτιστον οὐρανίου κλῆσιν ἰθυνάμενος:~

Μεγαλόφρονι χώμη· πολυφρονῶν πάμσοφε· πάλιν τῶν ἰδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τρυφῶν, οὐδὲν πρωτοκρινας· τῆς τοῦ σρ̄ς ἀγάπης· ἀλλ' ἀυτὸν ἐπόθησας ψυχῆς ἀθύτητι:~ ℣.

Ἱκετεύσει μάρτυ, τὸν τὸν θν̄ τέξασαν· τὸν εἰς ἀλογίαν, καταράν, τὸν πρὶν ἀμείψαντα· δ̄ χρηματίσαντα· ὑπὸρ αὐτῶν καταράν· κόρη πάντευλόγητε· καὶ κόσμον σώσαντα:~

Ἄλλος· Οὐκ εἰμὶ ἅγιος ὡς ὁ κ̄ς̄·

Ἀπώλεσε χάρις σοι ἐπεσκίασε· τῆς πρωτοκτίστου δ̄ ἄφθορον· θείαν κυοφόρησιν· δι' ἀγίων ἀπέλων διδάσκουσα πάμσοφε· μάκαρ καὶ φωτίζουσα:~

Ἰῶ θείαν χρηστότητα παιδευόμενος· ἐμνήσθης πάμπολυβιε· ὡς καθαρότητος· κατάκαρπος οἰκεῖσθαι· δ̄ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανιέρου:~

Ὁ τεῖχος δ̄ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια· τοῦ λαοῦ τῆς θεοφρουρήτου, γέγονας κε̄· καὶ ψυχῶν σεῖα· ὡς πάλαι πρωφήτευσε, πρωφήτης ὁ θεσπέσιος:~ ℣.

Τόκος ὁ ἄφθορος· καὶ ἡ ἄκραντος θεὰ σοῦ κύησις· τὸν κόσμον ἐρρύσατο· ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· σεσ̄ γὰρ ἔτεκες, λόγον τὸν ἀΐδιον:~

κάθισμα, τῆς μάρτυρος· ἦχος π̄ δ̄.

Ψυχὴ σοφίαν τοῦ λόγου·

Εἰκὼν πανσεβάσμιος· πάλαι ῥεπὶς δέδοξαι· κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων· ψυχῆς καὶ σώματος· ὡραϊζόμενος· τῶν ἀρετῶν δ̄ μορφαῖς· καὶ μαρτύρων σήμασι καλλωπιζόμενος:~

Ὑπὸ θείας πρωτοκτί

Δόξα, τῷ πνεύματι. ἦχος γ΄.

Ψιλὴ ἁρμονία.

Λιτανεύομεν ἅγιε τὰ ἔνδυσας· λιμιοχούμενος χειρὶ τῷ παντων θῦ· τοὺς ἀσωμάτοις λειτουργοὺς, χαρείς δεσπόσε· οἷς σωναγαλλόμενος, ὡς πνεύματος ἀοίδιμος· αἴτησαι ἰθυνθῆναι πρὸς ὁδὸν θείας χρώσεως· τοῖς πίστει ἀδιαλείπτως τελοῦντας μνήμην σου τὴν πανίερον:~

καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐκ τῆς παρθένου σε σωματωθέντα χέρσὶν ἐδέξατο ὁ ἱερεὺς συμεών· νῦν ἀπολύεις ἐκ βοῶν, τὸν δοῦλον σου δέσποτα· ἅγιον δὲ καὶ ἄμεμπτος, καὶ πνεύματος ἔνδοξος· νῦν ἀθανασίας ἐν ὕμνοις προσήγορι· καὶ ἡμεῖς δὲ χορδότας βοῶμέν σοι· δόξα τῷ ἔντος ἀνδρώσαντί σε.

ὠδὴ δ΄. βύθου χέ κε.

Ποτὲ θῦ πόθος σου πᾶσαν καθαίρωσε πνεύματος ἀπαθείας ὕλην παμμάκαρις· δόξαν τορπνὸν, πλοῦτον καὶ φυσικόν· ὃν πολυφαμείας, ὃν πολυβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνύψωσε, πρὸς πολύβλεστον ὕψος· μαρτυρίου καὶ δόξαν ἀμάραντον:~

Ἡνόμων καινῶν, ζωοποιὸν πῦρ πνεῦμα· πεφλεγμένος, νόμον ἀνόμωτον· παραυομοιώτων μεταμιγῶς· ἀνέρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθλησας· καὶ στέφος ἀνεδήσω· ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης· ἐκ χειρὸς τοῦ δεσπότου λαβών:~

Δῶρον θῦ, δέδωται κόσμῳ φορώμενον· δῶρον θεῖον· δῶρον ἀξιέραστον· δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν· δῶρον δεχόμενος· γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα· ὃ πᾶσι κατὰ πέμπον· κατὰ μίλως τοὺς δόσεις· καὶ πληροῖ τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου:~

Ὡς μιμητὴς, τοῦ πνεύματος ἐν ξύλῳ χῦ· μετὰ πάσης, αἰκίας τοῦ σώματος· μετὰ πολλὰς, τρέβλας ὑπομείνας· τὰς τῶν μαιφόνων· χειρομιμήτους ἐτάξης τρῶ· καὶ βέλεσιν ἐρρώθης· καὶ ὅλως σωνεκότης· ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει χῦ:~

Ἕτερον.

Καλλοποιὸν, ὑγιῆς δεσπότην κτίσασαν· ἀπορρήτως· τόκῳ καταχρέος σε, πάντα πνεῦμα, γλῶσσα καὶ ψυχὴ· κόσμου βασιλέα· καὶ δέσποιναν ὁμολογοῦμεν· διὸ τῆς τυραννούσης· πονηρᾶς σωτηρίας· ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας:~

Ἄλλος. ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτὸς οὐσίαν σέβειν· ἐν τρισὶν δὲ τρισὶν ὁριζομένην· τὰς εἰς τὰ ὄντα προόδους πληθυνομένην· σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε:~

Ἅγιον τοῦ θεοῦ γενόμενος πνεῦμα· ἅγια ὁρῶν· ποικίλα τῶν ἀγγέλων· περιδεῶς τὰ πάντα κατηξιώθης· μετ' εὐταξίας πορευόμενα:~

Ἱερὸν πρέπον πολύφωτον λυχνίαν· σύμβολον ὁρᾶς, τῆς θείας φωταυγίας· ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς πανυπερτάτου· δι' ἧς τὰ πάντα τρανοῦται· ὑμνολα τῆς σῆς· ἀγνῆς κυοφορείας· οἱ θεοειδεῖς, πνεύματα πνευματοῦσι· πολυειδῶς πνευματικῶς τε ποικίλως· δι' αἱμάτων οἱ θεόφρονες:~

ὠδὴ ε΄. ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡτορεύεις τὴν δόξαν· ἔνδοξε θεόθρεπτε, σὺν παῤῥησίᾳ πολλῇ· τῇ σαρκὶ παθόντος· καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος· καὶ μαρίγνῃ πείραν, πολλῶν λαβὼν λύσιν τυραννίου· σωτηρικὴν κατανύξιν ὑπηνέγκας:~

Ὁλοτελῶς προθέσει· χρῶσιν ἑκουσίῳ χῦ μαρυόμενος· τὴν αὐτοῦ ὑπέρτιμον εἰκόνα χρῶ πνευματούμενος· ἀμοιβὴ δὲ τῆς λόγχης· βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω· ὀφθαλμῶν κόρας ἐξορυττόμενος:~

Ἡσυχοφόρος ὡράθης· ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν χρῶσιν· καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν· τῶν μελῶν συνοχὴν τε καὶ μέκρωσιν· ὁ μικτὸς κόσμου· σὲ γὰρ χεὶρ ἀγγέλου· ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν:~

Ξηρανθέντα τὰ πλήθη· ὃ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα θεόδωρε· τὴν φωνὴν ἐπήραν· μεγαλύνοντα χῦ τὴν δύναμιν·

τῆ

τῆς δὲ λυμεῶνος· Ϛ ἀλαζόνος λιμιῶνα, ἐλιτεύοντα λύονται τὴν ἄλογον:~

Ο ἕξ. λως τε τόκας κόρη, Ϛ φῶς Ϛ αἰώνιον, τοῖς αὐυμνοῦσι σε· τὴν χῆ ἀσπόρως, σωματώσασα· ὃν ἐξιλέωσαι, τῆς σωθῆναι πολίτας· ἐκ πειρασμῶν τῆς ἀλλοτρίου· πολυαγία παρθένε θεόνυμφε:~

ἄλλος· Ο ἐκμυτὸς ἀγνοί·

Ο καθαρὸς καρδίᾳ· Ϛ διανοίας πρεσβεύ- πων ὀξύτητι· πάθος Ϛ τῆς σωτῆρος· ἀ- ξιοπρεπῶς μακαρίζεται:~

Υ ωδὴ φυῶς ἁγία· χαῖρε σιὼν ὁ πρεσβή- της πρεσβεύεται· ἥξει ὁ βασιλεύς σου· δίκαιος καὶ σώζων πραότητι:~

Ψ ὧν πρεσβητῶν ἡ δόξα· τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ ἀνάπτρεπεια· κόσμον τρυφαλαίζῃ· τῇ τῆς πρεσβητείας λαμπρότητι· τῆς παρθένου τόκος· ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλάνθρωσε· τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος:~

ὠδὴ ϛ'· Ἐλαόθητί μοι σῶρ·

Ϛ ἐλαμψας ἀρεταῖς· καὶ διδαχαῖς διαβίου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς· ἀναχώσι θεόδωρε· καὶ μιῶ τρυφῶντος· ἐμθαυματουργίαις· καὶ θερμὸς πρεσβάτης πέφιλωας:~

Ψ οἷς κάμνοισιν ἰατρός· τοῖς αἰχμαλώτοις ἀφάρπαξ· μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθυνοις ἄφεσις· πενθοῦσι παράκλησις· πρὸς θῦ ἐδόθης· συμπαθέστατε θεόδωρε· ὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν· καλῶν ἀπείρων θεόδωρε· οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς· κορεσθεὶς ἰσοτάσιος· διὸ τὸν διάπυρον· πόθον μου πρόσδεξαι· χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον:~ ἅγ.

Α μνάτω μιῶ ἐπ' ἐμέ· ἡ ἄφατος ἀνοχή σου· βυθοῦ με ἁμαρτιῶν· καὶ τῆς ἀπογνώσεως· κόρη ἀπάλαιωσα· καὶ πρὸς μετανοίας· τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα:~

ἄλλος· Ψιὼ δέησιν ἐχεῖ·

Υ παρέχων πρεσβητικῆς ἀμάπλεως· ἐπιμοίας ἐσωμένῳ τὴν χῶσιν, ὑπορφυῶς· μηθεὶς ἀπεσάλης· ἀμακρύτειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν· ἡμέραν τε τὴν τῆ τροῦ τὴν γνωσὴν τῷ κῷ δεόληπτε:~

Ϛ ωσέσι πνάματικῆ κοσμούμενος· δωρεῶν τῶν ὑπορμοῦν ἱξκώθης· ἀπελιπὰς ἐμφανείας καὶ τάξις· καὶ ὁμιλίας καὶ δόξας δεώμενος· τερπόλβιε τὰ θαυμαστά· διδασκούσας καὶ θεῖα μυστήρια· Π αμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος· φωτὶ αμὸν δεογνωσίας πυρσεύεις τὴν μυστικὴν προμηνύουν λαμπάδα· τὸ ὑπὲρ λόγον τῆ λόγου σαρκώσεως· φανήσεσθαι δεοπρεπῶς· ἐκσιὼν ζαχαρία δεόληπτε:~

Ο ξήσας τὸν οἶνον ἀνέδηξεν· οἶνόν σε λογικὸν θεὲ· τὴν καλλονὴν ἰασκὼν ἁγαπήσας, Ϛ ἐκ χαρός σου δεότητος ἅλιος· ἀνέτειλε σωματικῶς· καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι:~ ὁ εἱρμός·

Ψ ιὼ δέησιν ἐχεῶ πρὸς κῦ· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θς με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον· ἦχος β'· Ψυχὴ αὐτῶ ζητῶν· ῥυπαρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος· καὶ ῥῆμα θῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος· τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας τῶν μαρτύρων μέγιστε θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς χῶ τῷ θῶ πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπορ πάντων ἡμῶν:~ ὁ οἶκος·

Ψ ὧν ἀθλητῶν Ϛ ἔκλαμπρον κάλλος· δεῦτε πάντες τοῖς ὕμνοις τῶν σεφάνων περιθέωμεν θεόδωρον κατασέψωμεν· δῶρον θῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνικήσας βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς· ὀμβείζῃ αὐτὴ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων παράδοξα· σὺν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει χῶ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπορ πάντων ἡμῶν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ἡ· Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος, θεοδώρου τῆ

στρατηλάτου· ϛι· Ὧν θεόδωρος ἀ-
ξίαν στρατηλάτης· Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ
θυ στρατηλάτης· Ὀβριμον ὀγδοάτη·
θεοδώρου ἀυχένα κόψαν·
Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνοις ἦν λικινίου τοῦ
βασιλέως· τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν εὐ-
χαΐτων· τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος, ἐν τῇ
πρὸς πόντον ἡρακλεία, κάλλει δὲ ψυ-
χῆς καὶ ὥρα σώματος, ὃ κράτει λόγων
τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε· πάντες δὲ ἐφι-
λοτιμοῦντο, τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦ-
σθαι· ταύτητοι καὶ λικίνιος, περὶ πολ-
λοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ· καί περ
ἀκούσας χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, ὃ τοὺς
λεγομένοις θεοὺς βδελύττεσθαι· διὸ καί
τινας ἐκνικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως
ἀποστείλας, ἐν τίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν
μάρτυρα προσέταξεν· ὡς δὲ ὑπέστρε-
ψαν, τὸν μακάριον θεόδωρον λέγοντες
αὐτειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον
παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐ-
τοῦ θεῶν· εὐθὺς τὸν βασιλέα ἡ ἡράκλεια
εἶχεν· ὁ δὲ ἅγιος θεόδωρος ὄψεσι νυκτε-
ριναῖς θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις
προθυμοποιηθείς· ἐπεὶ τὸν λικίνιον ἤ-
δη πλησιάζοντα ἐπείθετο, ἐπικαθεσθεὶς
ἵππω ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα
τοῦτον ἐτίμησεν· ὁ δὲ δεξιὰς αὐτῷ δοὺς,
καὶ κατασπασάμενον, εἰσελθὼν ἐν τῇ
πόλει· καὶ ἐφυψηλοῦ βήματος προ-
καθήσας, τὸν μακάριον θεόδωρον προε-
τρέπετο, τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προ-
σενεγκεῖν· τοῦ δὲ ἁγίου τοὺς ἐπισημοτέ-
ροις θεοὺς ἐξαιτησαμένου· ὡς ἂν αὐτοὺς
οἴκοι πρότερον θεραπεύσας, αὖθις δη-
μοσία προσαγάγη αὐτοῖς σπονδάς· ἐ-
πεὶ δὲ κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, τοὺς
χρυσοὺς καὶ ἀργυροὺς ἔλαβε, κατὰ τὸ
μέσον τῆς νυκτὸς, συνέτριψεν αὐτοὺς,
καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι
δέδωκεν· μεθ' ἡμέραν δὲ, μαξεντίου τοῦ
κομενταρισίου εἰπόντος εἰδέναι τὴν κε-
φαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος,
ὑπὸ πτωχοῦ τινὸς περιφερομένην,
εὐθέως ἀναρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφό-
ρων, ὁ ἅγιος γίνεται· τοῦ λικινίου ὀξει-
πόντος· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς ἐκ
τεσσάρων ὁ ὅσιος τείνεται· καὶ νεύροις
βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἑπτακο-
σίας δέχεται, ὃ πεντήκοντα κατὰ τῆς
γαστρός· καὶ σφαίραις μολυβδίναις κα-
τὰ τοῦ τένοντος τύπτεται· εἶτα ξέε-
ται· λαμπάσι καταφλέγεται· ὀστρά-
κοις τὰς εἱλκομένας καὶ κεκαυμένας
πληγὰς ἀνατρίβεται· καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀ-
πορρίπτεται· τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς
ἐν τῷ ξύλῳ· διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν
αὐτῇ, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά· αὖθις ὀξάγε-
ται· καὶ στρῶ καταπήγνυται χεῖρας καὶ
πόδας· καὶ περώνην κατὰ τοῦ κρυφίου
πόρου δέχεται· καὶ μέχρι τῶν ἐγκάτων
ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν· περιεῖ-
στήκησαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν
ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολίσι τῶν
βελῶν τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφ-
θαλμῶν ὀξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ· ἕτεροι δὲ ἀνακαρσίοις τομαῖς
κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελά-
σαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον
μέλη· ἐν δὲ τῷ στρῶ τὴν νύκτα διαγα-
γὼν, νομίσαντος ἤδη τοῦ λικινίου ὅτι τέ-
θνηκεν· ὑπὸ γὰρ θείου ἀγγέλου ἀπε-
λύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑ-
γιής· καὶ ἦν ψάλλων καὶ εὐλογῶν τὸν
θν· ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφανούσης, ἀ-
ποστείλας ὁ λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ σῶμα τοῦ
μάρτυρος, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον
τὸν ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα ὃ ὅλον ὑγιῆ,
ἐπίστευσαν τῷ χῷ· ἀνδρὲς ὄντες τὸν ἀ-
ριθμὸν, ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα·
ὃ μετὰ τούτοις, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶ-
ται· ὧν ὀξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος κέστης· οἵ τι-
νες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσι τῶν πρώτων, σταλέν-
τες, ὃ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ χῷ· ἰδὼν δὲ
ὁ λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην· ἐ-
κέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου ἀπο-
τμηθῆναι· ἔνθα δὴ εἱστήκεισαν τῶν χρι-
στιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώ-

Digitized by Google

λυσμ αὐτούς· μόλις οὖμ ὁ ἅγιος κατεπαύτας αὐτούς, καὶ τῷ χῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τῆ μαρτυρίου τελέσας· μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου, ἐν ταῖς Δυχαίταις· ἐν τῷ γονικῷ αὐτῆ οἰκήματι· καθὼς ἀνεγράφη τῷ ταχυγράφῳ αὐτῆ, ὁ μάρτυς διεκελεύσατο· ὃς, πᾶσαν αὐτῆ τὴν ἄθλησιν σωσὰν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος σπάσεις, καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη· ἃ τὰς δεόντως ἐπιτασίας καὶ αἰκιλήψεις, πλατύτερον διεξελθεῖν· ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ:~

Ϯῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου· ϗ.

Ἵπποις ἑώρας τοὺς μόας Ζαχαρία,
Λίαν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφεστάσας·
Οὕτος ὁρμηνεύεται μνήμη θεοῦ· ὃς ἦν ἐκ γόνοις ἱλλ, φυλῆς λευί· ἐγεννήθη δὲ ἐν Χαλααδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκώς· ϗ ἐκεῖ ὢν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε· ϗ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν· ὅτε ἔπεμψεν ὁ ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, ϗ ἐν ἱλὴμ ἱερατεύσει τῷ κῷ· ὅτε καὶ τὸν σαλαθιὴλ Χῷ υἱῶ ἀνέλόγησε· λέγων· ὅτι γεννήσεις υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζοροβάβελ· ϗ Χῷ κύριε τῆς βασιλέως προνοίας, τόρας δέδωκε προνοίαν κρείσσονα τῆς λυδῶν βασιλέως· τὰ δὲ προνοίας τῆς προρρήσεως ἱλλὴμ, καὶ προνοίας τοῦ τέλους ἱλλὴλ· καὶ ἀρχῆς ἐθνῶν καὶ τέλους· καὶ πῆς τοῦ μαοῦ ἕως τέλους κατατροφῆς· καὶ ἀγίας προφητῶν, καὶ ἱερέων καὶ σαββάτων· ϗ προνοίας διπλῆς κείσεως ἔχθετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρει καλῷ:~

Ϯῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, μηνοφόρος, καὶ στέφανος ξίφει τελοῦνται· ϗ· Ἐν εὐθείσι μηνοφόρῳ ϗ τῷ στεφάνῳ Μηνοφόρου στέφανος, ἐπλάκη τέλοις·

Ϯῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιαι μάρθα καὶ μαρία αἱ ἀδελφαὶ, καὶ ὁ ὅσιος λυκαρίων ὁ μάρτυς ξίφει τελοῦνται· ϗ·

Ἅ ϲωτὴρ παρῆξεν εἰς ϑ φῶς γαζηρ μία,
Μ άρθαν μαρίαν ἔν στερεῖ φωτὸς ξίφος·
Ἅ φωνος ἦκει προὸς ξίφος λυκαρίωνα,
Ἔ γαμπτ τῆ κείρυκτος οἷον ἀρνίον·

Ἅ ῦται αἱ ἅγιαι ἀδελφαὶ οὖσαι· καθ' ἑαυτοὺς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι· παροχομένου δὲ τῆ ἡγεμῶνος τῆς χώρας ἔμαθα κατέμενον, προσκύψασαι ἀπὸ τῆς θυείδος χειρομαὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν· καὶ οἰκτιζομένου τῆ ἡγεμῶνος τὴν ἐν τῇ μετανοίᾳ αὐτῶν θάνατον· αἰτεῖτον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ χῦ, ἀλλὰ ζωὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκέρυσαν· ὡσαύτως δὲ καὶ λυκαρίωνος παιδὸς σωτερόφου αὐτῶν ὄζει πόνος, προσάξαι τῆ ἡγεμῶνος ἐσταυρώθησαν· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει πυγῆσαι, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς, ἀφῆκαν εἰς χεῖρας θῦ:~

ᾠδὴ ζ· θῦ συϊκατοίβασιν·

Ψούμενον κῷ, Χῷ τῶ ξύλου καὶ καταῤῥάξαντα· τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· καταγοήσας σωαμυψώθης αὐτῷ· χειρομμήτως· ἐν ϲρῷ καὶ θάνατον· ὑπεμεγκὼν ἀθλητὰ σωεξαμένης αὐτῷ:~

Ὗσε θεόδωρε· τῆς ἀνηρέτου δόξης ῥομόν ἐρασθήν· ἐμωκὼς τῷ σῷ πόθῳ· ὅλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα· τὴν προς δοκίαν· πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου· αἰματεθεὶς Χῷ σοὶ μὴ ὑποδίδης με:~

Δόξασας κῷ· τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον· ἐν βουλαῖς τῶν ἁγίων· τὸν σὲ μεγαλως αἰνοδοξάσαντα· τεραστουργίαις, καὶ ποικίλοις θαύμασι· ϗ πεισθέντα τῇ γῇ καὶ μετὰ τέλος σοφέ:~ ϗ·

Ἁγίων τὸν ἅγιον· τέκνας μόνη θεοχαρίτωτε· ἀπορρήτω κινήσει· καὶ γὰρ παρθένος ἔμεινας ἀληθῶς τε· ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διόσοι κραυγάζομεν· τὴν τῆ ἀγγέλου φωνὴν, ἀνεγνωσμένην ἀχμή:~

ἄλλος· Παῖδες Ἑβραίων·

Ἣν Χῷ πᾶσαν σου προφῆτα· διελήλυθεν ὀφθαλμὸς ὁ θεόπνους· ϗ ῥημάτων τῶν σῶν ἰδιώταις βοῶσα· ἀνυμνοῦσι

εἰκῆ,

εἰ κέ, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ λος ταῖς αὐγὼ λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας· ὡς παρόντα δηό· πολυόλβιε ἐβόας· ἀλλ' ὁμνοῦντός σε κέ, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Ἐξ.

Ὑμνοις γεραίρωσε παρθένε· τὴν τιμήσασαν τὸ γένος τῶν αὐτῶν· ἀτιμίαν ὀδυνῆ· τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν· ἀλλ' ὁμνημένος πάντα χρόνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας :~

Ὠδὴ ἡ· Ἑτοιμασίαν ἑτοίμασον·

Ὁ λυμεῶν λιχμητὴς ὁ λυσιπόλης καὶ βέβηλος· ὅλον ἑαυτὸν ὁλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν· ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε· τιμωρίαν ποικίλων ποινῶν· μῶμον καὶ ὄνειδος τοῖς βουνάροις συγκότταν· ἐν σφαίραις μολιβδίναις· τὸν αὐχένα σιτεῖται ξίφεσιν· ὃν φλέγων ταῖς λαμπάσιν :~

Ὑπομονὴν αὐτοῦ· καρτερίαν αὐτάλλωτον· καὶ ὑπόφυσιν αὐδρείαν ἐν ὀδύναις ἐνδεξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι· καὶ χαλεπαῖς τρεβλώσεσι· πολύτιμον τὸν μάρτυρα, ὑπόδειξις τοῖς ἄθλοις· παλαῖσμα δεσποτικὸν δὲ· τῷ τρισσῷ κοιμωμήσας· ὃν πλέον ὑπομείνας· μείζονος ἐδοξάσθης· τρισσῷ ταθεὶς δεδώρησαι· τὰ χθόνια ἡμέρωσας· ἐν σαρκὶ οἰκεῖα· ἐκ πληροῖς τὸν θλῖψεων· οὐ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς· ἀλλὰ δι' πενίαν σιδηρᾶ διεπάρης, ὃ κρύφιόν σου μέλος· ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους· δι' βέλεσιν ὀμμάτων, ὀξορυχθεὶς τὰς κόρας· ὠμοφαγίαν κλίμακα· μονοτόμῳ σε χαμώσκομεν· δι' ἧς καταβὰς μετὰ σαρκὸς ὁ ὕψιστος· αὐτοῖς ὡμίλησε· καὶ ταπεινοὺς αὐτοὺς ὕψωσε· πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν αὐτοτράγαν, οὐρανῶν καὶ ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε παρθένε :~

Ἄλλος· Ψὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δεξαμένη· ἰὼν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἁγία· χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος χαρακτὴρ· ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προσέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγαλλου· ἁλῆμι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἁγαλείου τοῦ προφήτου κατὰ τόπον· πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους· οὓς προσηγόρασας τῷ πνεύματι λαμπόμενος· καὶ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄγαμέσου, ὀρέων κατασκίων· ἐλεώρεις, ἐρχῶτας τοὺς ἀπέλοις· τὸν Χριστὸν πάντων πρόνοιαν μυούμενος σε, ἔμβδελε προφῆτα· αὐτυμολογοῦντα χαῖρε εἰς τοὺς αἰῶνας·

Χαῖρε θεόνυμφε πυεμόρφε καὶ· χαῖρε πύλη, αὐλοῦ φρυκτωρείας· χαῖρε μεφέλη κούφη ἱ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης· λάμψασα τῷ κόσμῳ ἀχμὴ θεοκήρυκτον·

Ὁ εἱρμός·

Ὃν ἐν ὄρει ἁγίῳ δεξαμένη· καὶ ἐν βάτῳ τυρεῖ τῆς παρθένου, τὸν μωυσῆν μυσταγωγὸν χωρείσαντα· καὶ ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη Χριστὸν τοῦτο·

Ἐξέστη τῶν ἀπέλων δῆμος τὴν σὴν· τραπηλάτα τηρῶν γεννητότητα· πᾶς ὁ παρὼν, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγαθίας ἔμβδελε· ἔφριξε δαιμόνων ἡ τραπεζα· τὰ σὰ τρόπαια μὴ δὲ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα· καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα :~

Ῥοᾶται παρὰ πάσης ᾠδὴν πρεπῆς - τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια τὰ Χριστοῦ· τέρατα δηχθέντα καὶ διὰ σοῦ· ἡ ἐκμεκρῶν ἀνέγερσις· ἡ ὁλοκληρία ἐκ σιωτειβῆς· ἡ ῥῶσις τῶν μυσσωτῶν· ἡ λύσις τῶν δεσμίων· καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις :~

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν· ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπηνέγκας· μέχρι τοῦ μῆς· καὶ σταυρὸν θανάτου τε καὶ τροῦ· ἐν καρτερῶν δεδώρησαι, αἴτησαι συγχώρησιν ἡμῖν κακῶν· τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην· νίκας τοῖς βασιλεῦσι· καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε :~ Θεοτ.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν· καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος· διὰ τῆς σῆς, κόρη συγγενείας καὶ δεήσεως· ὑπολήσιας ἔτυχε· τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ γὰρ θεὸν ἐγέννησε σαρκὶ

φόβος·

φόρος· ἐκ σοῦ ἀῤῥήτω τρόπω· ἄρε-
τος μείζας τῇ θεότητι :~

ἄλλος· Θὲ τὴν ἀπειρόγαμον·

Α πασαν τὴν αἴσθησιν· καταλιπὼν μοί
τῷ θείω· καὶ καθαρωτάτω πάνσοφε-
φωτοφόρος παείσασαι· τας ὑπὲρ τὸν
κόσμου ἱκεσίας ποιούμενος· ὅθεν πάν-
των· σὲ χαίρειν μεγαλύνομεν :~

Ρ ήσεσιν ἑπόμενοι· τῶν σῶν χειλέων θεο-
φάντορ· καὶ σῴζεσθαι καλούμεθα· διὰ σὲ
τε σωζόμενοι· ὡς τῆς ἀληθείας σε πρε-
φήτην καὶ κήρυκα χαίρειν· τῆς ἀσε-
βείας μακαρίζομεν :~

Ι λεον ἀπορήσασαι· ταῖς σαῖς πρεσβείαις
τὴν θεαπότητα· τοῖς τὴν ἱεραν καὶ εὔση-
μον ἑορτὴν σου θεοπρέπησε· πίστει ἐκτελοῦ-
σι καὶ πόθῳ γεραίρουσιν· ὡς πρεφήτην
καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον :~ Σε·

Α βυσσον θαυμάτων σε· καὶ χαρισμά-
των θεῖε· πέλαγος ἀχρὴ χυθόμενον πά-
σαις καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι· τῇ σῇ πρεσβεί-
σια, πεποιθότες πρεσφέρομεν· καὶ σπου-
δῶς, πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύ-
γομεν :~ Θεοτοκίον·

Ε τὴν ἀπειρόγαμον θεὸν μεθ' ὑψους·
σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν· διὰ λό-
γου τὸν ὅμως θεόν· ὑψηλοτέραν τῶν
ἀχράντων δυνάμεων· ἀσιγήτοις δοξο-
λογίαις μεγαλύνομεν :~

δόξα ποτε ἐλάφριον· τοῖς μαθηταῖς·

Μ εγαλομάρτυς ἔμδοξε· τὸν χὸν φανερω-
τα· καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν στε-
φανιτῶν ἀθλοφόρων· θεόδωρε γεννα-
φορον· μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, τῷ βασι-
λεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρηνεῦσαι τῷ κόσμῳ·
καὶ ἱλασμὸν τῶν ἁμαρτημάτων καὶ στε-
φανίαν· τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν
φωσφόρον σου μνήμην :~

ἕτερον τῆς ἑορτῆς ὅμοιον·

Ε μπρέπων τῷ ἱερῷ παρέστας ὁ πρεσβύτης·
ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου δε-
σπότην· χαιρόμενος μεθ' οὗ τοῦ δεσμοῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον· ὡς εἰρήνας ἐν εἰ-
ρήνῃ, εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκά-
λυψιν ἐθνῶν, καὶ ἴλεω σωτηρίαν :~

Εἰς τοὺς αἴνους ἀναστασιμον·

Ἦχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Α θλητὴς γενναιότατος· στρατιώτης ἀήτ-
τητος· ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀναδέδειξαι· καταβα-
λὼν τὸν πολέμιον· σοφία τῶν λόγων
σου· καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ· καρτεραῖς
ἐπιδείξεσιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφα-
νους τῆς νίκης· καὶ ταῖς ἄνω· ἀναγύρεσι συ-
μπέφυκε· κλεὸς μαρτύρων θεόδωρε :~

Κ αὶ σῶν αἰχαρτώμενος· καὶ τὰς σάρκας
τυπτόμενος· ὀξυτάτοις βέλεσι πρωσκό-
μενος· καὶ ξύλου τειρόμενος· καὶ
πλαγαῖς ξεόμενος· καὶ θανασίμοις χα-
λεπαῖς· ἀλγηδόσι κυκλούμενος· ἀπα-
ραίτητος· καὶ ἀήττητος ὤφθης· τῇ δυ-
νάμει, τοῦ σταυροῦ πρωτοπαλαίστος· κλεὸς
μαρτύρων θεόδωρε :~

Θ εῖον ἄναλμα γέγονας· ἀσεβείας πα-
νόλβιε· δυσεβῶν ἀναλματα βδελυ-
ξάμενος· καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον· καὶ
θυμα ἀπροσδεκτον· τῷ τυλέντι διὰ
σέ· καθαρῶν προσαγόμενος· τῷ δοξά-
σαντί σε· τὴν ἁγίαν σου μνήμην· καὶ θαυ-
μάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δω-
ρησαμένῳ θεόδωρε :~

Δόξα· Ἦχος πλ. δ'·

Α θλητικὴν ἀνδρείαν ἀσεβῶς καθοπλι-
σθείς, ἀθλοφόρε χῦ, μιαιφόνως ὑπερμα-
χῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων δ'
ἀσεβὲς, καὶ τῶν τυραννων δ' ἀπηνὲς ἀ-
πεδέξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων,
καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· ἀλλ' ὦ θείων
δωρεῶν καὶ πράγματα καὶ ὀνόματα, ἀπὸ
πάσης ἀπολυτρώσεως, τῇ πρεσβεία σου
σῶσε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου·

καὶ νῦν Θε· ἡ τῆς ἑορτῆς·

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀναστασιμον· Ἦχος δ'·

Θεῖκος τοῦ ἀῤῥαβῶνος·

Π άντα τῇ χειρὶ συλλέχων ὡς κτίσης·
καὶ δεσπόζων ἁπάντων· ὑπὸ χειρῶν
πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται :~
Ἅγιε, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου·
γάλλου συμεών· καὶ λύει ἀῤῥαβῶνα ἀῤῥαι-

ζ μου·

μου· ἰδοὺ γὰρ ἐπιφαύσκω ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος τεχθησόμενος:~

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν·

Ἐλθὲ τῆς φθορᾶς· συμεὼν θεοφόρε· ὡς χερσὶ τὸν τὰ πάντα· κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ ὃ σωτήριον:~

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικῶς συσχισάμενος σάδιον, καὶ τὴν πλάνης, λιμὸν ἀγαθωσύνης σου, καταλύσας θεόδωρε· τῇ πυρίφλογι γλώττῃ σου, καταλέγων λιμνίου θ' ἁπάντων· διὸ καὶ σὺ ἀγγέλοις, χορεύων μακάριε· αἴτησαι χῶ τῷ θεῷ· ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:~

καὶ νῦν, ἦχος βαρύς·

Φῶς εἰς ἀπόκαλυψιν ἐθνῶν· ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ σὴν ἡμῶν· καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς παρθένου, ἐπαύσω πάσῃ ἐν ἀγνείαις τὸ δικαίου συμεών· ἔδει γάρ σε ζωοδόταν τῶν ἁπάντων ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι· ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ'· τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικηφόρου· ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ἐν οὐκ ἔτεσι τετρακοσιοστῷ· καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς ἑορτῆς· ὁ δὲ ἅγιος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποστείχοις· εἰδ' οὕτως ὃ κὲ ἐκέκραξα· ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Νόμοις, πειθαρχῶν τοῦ δεσπόζοντος, σάρκα ἐνεδύσω ἐλεήμονος, καὶ πάθος ἡμῶν· μάρτυς ἐνδεικνύμενος, θεομακάριστε· τὴν ἀγάπην ἐτήρησας· τὴν πρὸς τὸν πλησίον· νόμου τὸ κεφάλαιον· οὕσαν καὶ τῶν προφητῶν· ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος· εἴληφας πυκνὴ τῆς ἀγάπης· μισθὸν ὦ νικηφόρε παρισάμενος:~

Κλίνεις· τὸν αὐχένα τῷ θεῷ, ὦ τὰ πάντα κλίνοισι νόμου μάρτυς θαυμάσιε· καθαρὰν ἐκ τεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος τοῦ γεννήσαντος σώματος· χῶ δὲ τῇ πλάνῃ, κεφαλὴν ἐνούμενος καθαρστάτου νοῒ· οὗ μισῶ τῷ φωτὶ πλησιάζων· αἴτησαι ἡμῖν νικηφόρε· πᾶσι φωτισμὸν τοῖς ἀφημοῦσι σε:~

Ῥείθροις, τῶν αἱμάτων σου σοφέ· τῶν ὑπὸ χῦ κεκωλέντων· τὴν γῆν ἡγίασας· πρὶ δὲ πνεύματα ἐχαρποίησας· ἀσωμάτων δυνάμεων· μαρτύρων ἀγέλας· πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύτας ἐνούμενος· μάκαρ, ὡς γενναῖος ὁπλίτης· ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς· ὑπὲρ ἡμῶν θεὸν δεόμενος:~

Δόξα ἦχος πλ. β'· ἰωαννίκου μοναχοῦ· ἀξίας πᾶσιν ἐμφανῶς, ἀθλητὰ νικηφόρε· ὅτι τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν φιλῶν, οὔτε τὸν δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται· διὸ σοφὸς, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν πρὸς τὸν θεὸν αἰτήσεως ἔρωτα· καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας ὑπὲρ τῆς εἰς χῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως· σὺ πρίκιος δὲ ὁδυσσώνυμος, ἄσπονδον πρὸς σὲ ζῆλος κτησάμενος, ἁρπακτὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ δεσπότου χῦ· ὧ μισῶ αὐτὸς παρεσῶς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'· Ὅλην ἀπορρήξασθαι·

Πεφραγμένον με· ταῖς λογισμοῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον· ὅλον ἀμεμφῆ τὸν παναμώμητε· ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσπίλου βίου· καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἴκτιρμον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον· τοῖς ἀμαρτίαις μώλωψι· καὶ πρὸς ἀρωγίαν εἴσαγε· ὅπως σε δοξάζω· σὺ πόθῳ καταχρέος αἰτοῦμαι· τὰ μεγαλεῖα σου ἄσχετα· μὴ ἀπαρνήσῃ:~

Τρῳ. ὁμοίως.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν· ὁ συμεὼν τὴν καρδίαν· τὴν σὴν διελήλυθεν· παναγία δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας· τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ· ὑπ' ἀνόμων

Digitized by Google

αὐόμων ὡς κατάκριτον, τρῶ ὑψούμενον· ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον· καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζεν βοῶσα μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον· ὃ καινὸν μυστήριον:~

τροπάριον· Ο μάρτυς σου κε·

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καινών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κλεινὸν ἐν ἀθλοφόροις νικηφόρον ἄσμασι μέλπω· θεοφάνοις·

ὠά· ἦχος πλ δ· Ἁρματηλάτην φαραῶ·

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν· Ὁ κυματοῦσαν δεινῶς, ὃ τῆς ψυχῆς σκάφος· πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν· ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος· πρὸς γαλήνην βαθείαν· ὡς εὐεργέτης μετάβαλε· μάρτυρος χε ταῖς ἐντεύξεσι:~

Πελογισμένη διανοία πάνσοφε· τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς· ὃ τῆς ὀργῆς πάθος· εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, σαπρικίω σπουδάζων· διαλλαγῆναι θεσπέσιε· νόμοις τοῦ σωτῆρος πειθόμενος:~

Ἐν δεδυμένος τοῦ τροῦ τὴν δύναμιν· ἐρρωμενέστερον· τῷ δυσμενεῖ μάρτυς· συμπλακεὶς κατέρραξας· καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φορωνύμως, ὦ νικηφόρε πανεύφημε· μάρτυς τοῦ χυ πανοίδιμε:~ τριαδικόν·

Ἰσοσθενῆ ὁ μοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον· τὴν τριφεννῆ αἴγλην· τῆς μιᾶς θεότητος· ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις· ἀδιαιρέτως κηρύττοντες· λόγον σὺν πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι:~ θκίον·

Νοῦς ὁ ὀυνίος ὃ σὸν μυστήριον· ὃ ἀκατάληπτον· καταμοεῖν ὄντως· ἀτονεῖ πανύμνητε· τοῦ πρς γὰρ ὁ σύνθρονος· ἐν γαστρί σου σκηνώσας· ἐκ σοῦ τεχθῆναι ἠυδόκησε· φύσεσι δειτταῖς γνωριζόμενος·

ὠδὴ γ· Ο στερεώσας·

Ο νικηφόρος προκληθεὶς, ὑπὲρ τῶν ἔργων ἐδείχθη νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυσε· κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~

Νενεκρωμένον διὰ σὲ, πεπιστευκὼς τὸν δεσπότην· ἀνθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις· τὴν ἑκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν· ὡς νικηφόρος μάρτυς· θεία δυνάμει ῥωννύμενος:~

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής· ἐν ὀυνοῖς στεφανίτης· ὁ θεράπων τοῦ χυ νικηφόρος· ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν ἀσωμάτων τάξεσι· κράζων οὐκ ἔστι πλήν σου ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~ τριαδικόν·

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ πρς, ἐξορμηθέντα τὸν λόγον ἐκ πορευθὲν δὲ καὶ ὃ ἅγιον πνα· φωτιζόμενοι πιστῶς· τοῖς θεοπνεύστοις δόγμασιν ὁμολογοῦμεν πάντες ἄκτιστον μίαν θεότητα:~ θρ·

Ἀπειρογάμως ἐκ πρς· τὸν προαιώνων τεχθέντα· ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν· θν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ἐν ἑκατέρᾳ φύσει· τέλειον οὐ διαιρούμενον:~ ὁ εἱρμός·

Ο στερεώσας καταρχὰς τοὺς ὀυνοὺς ἐν συνέσει· καὶ τὴν γῆν ὑπὲρ ὑδάτων ἑδράσας· ἐν τῇ πέτρᾳ με χε τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~

κθ, ἦχος πλ δ· Ψὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Ἐντολῶν τοῦ κυ ἐκ πληρωτής· πεφηνὼς κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ· πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τῶν αὐτοῦ μάρτυς ἔχοντι· ἐν τὴν διὰ ξίφοις, τελείωσιν εἴληφας· ἀντ' ἐκείνου μάκαρ, θυ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον, φορωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν· ὡς δεσπότης ἀξίως σε, ἀθλοφόρε ἀήττητε· πρέσβευε χω τῷ θω· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα καὶ νυν, θρ· ὅμοιον·

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς· ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά· προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ Ὁ βοήθεια· πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεί με ἐξαίρου

ζ ιι σα·

σα· ὄθεν ὡς ἐκμέσου, φλογιζούσης κα-
μίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· ἐκ
καρδίας κραυγάζω σοι· θεέ βοήθει μοι·
πρεσβύουσα χῶ τῷ θῷ, τῶν τασιμά-
των ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου:~

τρῳ Ϟ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμπελῶνα καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν·
τὰ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ τρῷ· ἱλά-
λαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύ-
γαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δε-
χόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σταύρω-
σιν· ἂν γὰρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους, δεῦ ὑπερήλθε, ἀνέξικα-
κε· ἢ πῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνί-
σητι παρθένε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τασιμά-
των δώρησαι τὴν ἄφεσιν· τοῖς προσκυ-
νοῦσιν ἀυτῦ τὰ πάθήματα:~

ὠδὴ δ'. Εὐφροσύνη ἰσχύς κέ·

Θείας ζωῆς, ὦ μνηφόρε τετύχηκας·
θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι· θείᾳ
φωτὸς ἀκτῖνοειδῶς· μυῶν αὐτὰ μακλά-
σεις· τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου·
θεόφρον ἀμπέμπεις· τοῖς ἐν πίσει·
βοῶσι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρω-
πία σπεύδουσα· μάρτυρ σωκεκλημένος·
ἔλυσας γάρ, πλανώμενον τὸν πολύθεον
ξίφει τιμηθείς, σοῦ τὴν κεφαλήν· καὶ
ταῖς τῶν αἱμάτων· ῥοαῖς σου πᾶσαν
κατέκλυσας· εἰδώλων τὴν ἀπάτην·
τῷ δεσπότῃ κραυγάζων· τῇ δυνάμει
σου δόξα φιλανθρωπία:~

Θ τοὺς δεσμούς, σοῦ μὴ φυλάξας σα πρό-
νοιος, σῆς γυμνοῦται· σὺν θείας χάριτος·
καὶ τοῖς ἐχθροῖς, μῶτα δεδωκώς, Ὃ τῶν
σῶν μαρτύρων, χορεῖται δύξης ὁ δεί-
λαιος· διό σου τῆς δικαίας, ἐκ πλά-
νης τῶν ἀθεμοίας· τῇ δυνάμει σου δό-
ξα κραυγάζομεν:~ δόξα·

Φῶς ὁ πὴρ· ἀΐαρχος καὶ ἀνάρχων αἴτιος
φῶς ὁ λόγος, φῶς πνᾶ Ὃ ἅγιον ἐκ τῶ
πρὸ, ὡς ὤρ ἐκ πηγῆς· ἀθεὸ ἀνάρχων
αἰώνων, ἀφθείρως ἀπαυγαζόμενα·

τεισήλιος θεότης· ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ· καὶ
δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται:~ Ϟ.

Ὅλον ἐν σοί· ἀμακαμίζῃ τὸν ἄνθρωπον·
ὅλος ὅλῳ· ἀνάμαγμε ἑνούμενος· ὁ πα-
τεικοὺς κόλπους μὴ λιπών· καὶ τὴν σὴν
γαστέρα, οἰκήσαι καταδεξάμενος· ὁ πλού-
τῳ ἀπλαγχνίας, ἑκουσίως τωχεύ-
σας· Ὁ πλουτήσας τὸν κόσμον θεότητι·

ὠδὴ ε'. Ἐματήμε ἀπώσω·

Ῥοὴν τῶν σῶν αἱμάτων· τὸν τῆς ἐκκλη-
σίας παραδόξως ἤρδευσας· ἀφορίζο-
μένη, εἰς ἀρχὰς τεθραρίθμους μακάρι-
ε· ἀρετῶν ἐμπλέων δὲ ὧν ψυχῶν· ὦ μνηφό-
ρε· ἀῤῥυόμεθα θεία χαρίσματα:~

Ο σπορὰς τῆς κακίας· τῇ μνησικακίᾳ τὸν
δειλαιοῦ ἥρπασε· τῆς χρηστότητος δε-
καὶ εἰρωνίας ὁ αἴτιος ἔλκωσεν· αὐτ' ἐκεί
νου θεῖον φωτοφόρ, λυγλαϊσμένον· μν
νηφόρον θεόφρονα μάρτυρα:~

Ἱ ῥάνεται σὲρ· Ὃ σὸν ἐλελούσιον πάθος
μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκπλάνεσι σου·
ὁ θεόφρων ῥαμνίσι ταζόμενος· τῶν
ἀυτῦ αἱμάτων, σοῦ τοὺς κροτοὺς αὐτὶ
κομίζει· διὰ ξίφους τοὺς σὲ πορθμευό-
μενος:~ τειαδικόν·

Σωτηρίας κρηπῖδα· τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδό
τες στεμμάρχον· τῷ πρῖ τὸν λόγον·
καὶ Ὃ ἅγιον πνᾶ κηρύττομεν· ἐν τρισὶ
τοῖς προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν·
μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν:~ Ϟ.

Ἱ ορῶς ἐμνήθη· προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ
σὰ μυστήρια· οὗτος γὰρ πύλην· Σωτῆρος
ὁ δεσπότης σε ἔδηξε· καὶ ἐκ σοῦ παρῆ-
λθε σωματωθείς· δικαιοσύνης, τοῖς ἐν
σκότει ὡς ἥλιος ἔλαμψεν:~

ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων·

Ἰασαι τὴν σωτειβιώ· τῆς ψυχῆς μου μν
νηφόρε θεόφρον· καὶ τῶν παθῶν τὸν
ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον· λαμπη-
δόσι τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος· ἱκε
τεύων· τὸν λυτρωτὴν χῦ μακάριε:~

Κ λύδωνος εὐθηλικοῦ· τειχημέναν ἀθλη-
τὰ μνηφόρε· τῷ τῦ τρῦ ἰσίω· καὶ
ταῖς αὔραις τοῦ πνεύματος, ἀναλῶσε

διαπορῶν

διαπορῶν, μαρτυς αἰτῆται τε· τῷ λιμένι τῷ γαλιλαίῳ χῷ προσορμισαι:~

Ηθλησας μαρτυρικῶς· καὶ τῷ ὁμοπνευμονι φόρος ἐγένου· τας μηχανας αὐτόμως· διαλύσας τῶ δράκοντος· Ὦ παθῶν ὡς κοινωνός· μάκαρ γενόμενος τῶ δεσπότου· μιῶ ἐπαξίως συνδεδόξασαι:~

Φῶς εἰσποιεῖ αἱ γοφραί· τῶν ἀπέλαιν ἐκπληρόμεναι ταξεις· τὸν τῷ πρῖ συνόντα, προσαιώνιον καὶ πρῖ· ἐκ χαρᾶς σου σαρκικῶς· βρέφος πικτόμενον καθορῶσαι, θεογεννῆτορ θεοτοκε βασιλεῦ:~

Ο εἱρμός·

Βυσσος ἁμαρτημάτων καὶ τωταισμάτων με καταιγίς με ταράττει· καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς χρατιαιᾷ χειρί μοι ἔκτεινον ὡς τῷ πέτρῳ· καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι:~ Κοντάκιον· ἦχος γ'·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Τῷ ρωθεὶς ἀοίδιμε, τῇ τῆς κῶ ἀγάπῃ· καὶ τὸν τούτου ἔμβολον, τρόπον ἐπῶμον βασάσας· ἥλωμας τῆς διαβόλου τας μεθοδείας· ἠθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀμεδεῖχθης μυροφόρος, ὁπλίτης μύρης θῦ τῆς χάριτος:~

Ο οἶκος·

Τῷ τοῦ παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας· καὶ τοῖς χέρνιξι τοῖς σοῖς ἔμβδυξε κατεφύτευσας βοῶν· Ἰ ἀγάπη οὐκ ἀχνυμενεῖται· αὕτη τὸν κτίσην, ἄνθρωπον τέλιον ἡμῖν ἐχαρίσατο, δι' ἀγάπης πάντα ὑπέμειμεν· ἅλοις καὶ χρόν· ὄξος, ἐμπαιγμονάς, λόγχη ἐπάρη πλευρᾶν ἁγίαν· δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὕδωρ θεουργόν· ὃν πεθήσασα φρενῖς, μυροφόρος καὶ τῇ κλήσει· ὁπλίτης μύρης θῦ τῆς χάριτος:~

Μιμνὶ τῷ αὐτῷ, θ'· μνήμη τῆς ἁγίου μάρτυρος μυροφόρου· ᾳ·

Ψαλμὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν μυροφόρων· Ψαλμὸν τα χῶδι πρακτικὸν μυροφόρων· Φασγάνῳ ἀμφ' ἐμάτι μυροφόρε θεοτομήσας:~

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους οὐαλεριανοῦ καὶ γαλλιήνου τῶν βασιλέων· ἰδιώτης τὴν τύχην· εἶχε δὲ φίλον πρεσβύτερον τῆς ἐκκλησίας χειραμόν, ὁμόματι σαπρίκιον· ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐμφορείας, ἐμίσησε τὸν ἅγιον μυροφόρον καὶ ἐμμανικάκει αὐτῷ· συλλαβόντας δὲ τῶ σαπρικίου περὶ τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ ἅγιος μυροφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἔπεμψε συγχώρησιν δεόμενος· ὁ δὲ, οὐκ ἤκουσεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος μυροφόρος, ὅτι ἀπάγεται σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τῶ χῦ νόμων τοῦ μὴ τῆς καταλλαγῆς ὑπομνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπεῖξε, διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐπὶ τῶ ξέφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἔμελλεν ἀποτιμᾶσθαι τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο, τῆς τῶ θῦ βοηθείας χορηγηθεὶς, εἶπε τοῖς δημίοις· ἄφετέ με καὶ θύσω τοῖς θεοῖς· ὅτῳ δὲ ἰδὼν ὁ ἅγιος μυροφόρος, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις καὶ τὸν χῦ ὡμολόγησε παῤῥησίᾳ· προσῆκε δὲ τῶ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμῆσθαι τοίχου εἰληφὼς τὸ γόνυ τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἐπαίδευεν ἐκ πλανεωῦ, διὰ τὴν τῆς ἀγάπης δοτῆρα χῦ· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ὁσίου πρεῖμεῶν ῥωμαιοῦ κύλικος· ᾳ·

Ἀκμὴν βαθείαν ἔχε καὶ ζῶν τῶ βίου· Ῥωμαιὸς ὄχθος, ὃς μετέσχε τῶ βίου·

Οὗτος ὅσιος ῥωμαιὸς κύλιξ ὑπάρχων τῷ γένος· ἐκ πόλεως τῆς ῥωσοῦ, ἐμαρτύρησε τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλοις· ἔξω μὴν γὰρ τῶν τῆς πόλεως πυλῶν παρὰ τὴν ὑπόρθαν διημέμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἐνωμίλειτο· μὴ πυρὶ χρησάμενος· μὴ λυχνίαιον φῶς· τροφὴν δὲ ἦν αὐτῷ αὐτὸς ἡ ἄλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρουνοῦ γάμα· ἐώθης ἐκ ῥιχῶν· κόμη δὲ μέχρι ποδῶν διήκουσα·

τῷ φαχήλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρου βαρύτης ὠδυνέκειτο· πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ θῦ· πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· πολλαῖς δὲ χείραις γυναιξὶ δὶ ἀὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας· οὕτω καλῶς ἀθωμισάμβος ἐν εἰρλὴν ἐκοιμήθη.

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων μαρκέλλου ἐπισκόπου σικελίας· φιλαγρίου ἐπισκόπου κύπρου· καὶ παγκρατίου ἐπισκόπου ταυρομενίου· ἁγ.

Ὑδέ τὰν αὔδρὰν σαρκικῶς ῥεῖς αἱμάτων· Ψῶν τῆς ἐδέμ μετέχων ἐν ῥυφημάτων·

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου· ἔπι τοῦ χῦ πολυπαθοῦντος, σωματικῶς ζῶντι τῆς γῆς καὶ θαυματουργοῦντος, ὁ μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ αἰμοπτοΐας εἰς ἰλλυρικόν, μετὰ παγκρατίου ἰδίου αὐτοῦ· ὁ οὖν παγκράτιος ἔκτοτε γενόμενος χωρεπίσκοπος τῷ ἁγίῳ πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ χῦ ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ χειροθετηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος ταυρομενίου καὶ διάκονος ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ χῦ, ἐφορμήθη κρύφα ζῶντι τῶν ἑλλήνων· ὁ δὲ μάρκελλος ὁμοίως χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος σικελίας ἐπολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς κῦ ἐτελειώθη· ὡσαύτως, καὶ φιλάγριος τῆς κυπρίων ἀρχιεραπεύσας· καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ζῶντι τῷ ὀνόματι τοῦ χῦ· καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, μέχρις κῦ ἐξεδήμησε·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς πέτρος ὁ δαμασκηνὸς, ξίφει τελειοῦται· ἁγ, ὃ διελέξας τοὺς παραπλήγας πέτρος, θ μήσκῳ μογοπλὴξ τῷ διὰ ξίφους τέλει· ὠδὴ ζ'. θῦ συγκατάβασιν·

Θάματος γέγονεν· σὴ μυροφόρε διαβατήριον· ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ· μέχρις οἴκου τε καὶ τὰ οἰκεῖα· διαβιβάζων ἀγγέλοις συμψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Ρωννύμενος πάθεσι· τῆς ἀθεμείας τῶν τυράννων κράτος, ὃ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλε, εἰς γῆν δεδεμένον κραυγάζων τῷ κτίσῃ σου· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Οδὸν μαρτυρίου σου· ὁ μυροφόρος ἔδραμε διώκων· πλανηθεὶς τὴν καρδίαν· τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου πνεύματος· καὶ μιμηθεὶς τὸν θεῖον, κραυγάζοντα· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Δόξα· σὴν πρώτην καὶ ἀπαρχὴν γεγεννηκότα λόγον συναπάρχον· ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως· σὲ τὸν πρὸ εἰδότα κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν·

Μφότερα πέφυκας· παρθενομῆτορ θεονυμφοτόκε μήτηρ ἁγνὴ· ἐν χαρᾷ συλλαβοῦσα θεὸν ἀφθείρως, ἐκ σοῦ σαρκούμενον· ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον· δεσποτικῶς ζῶντι γῆς πολιτευσάμενον·

ὠδὴ ἡ'. Ὑπεραπλασίως κεκμηκὼς· ἡμεκωθεὶς τῇ χάριτι· τῶν σῶν ἀνυτόκλητος· σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας αὐθορμήτως ἐχώρησας· καὶ νίκην ἀρεσάμενος· κατ' αὐτῶν πάλῳ μάρτυς χῦ· τοῖς μυστικοῖς κατεκοσμήθης σφαγίοις· ἐν θεῷ σὺν αὐτῷ μέλπων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Υσικωτέρᾳ κλίμακι· κεχρημένος τῷ αἵματι· πρὸς τὸν σωτῆρα σου διὰ χροῦ ἐκχέομενον· Ὃ αἷμα ἴδιον· σφαγιασθεὶς αὐτῷ λέγων φαιδρῶς· τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγὼν μεθοδείας· καὶ χαίρων ἀνακράζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Γιασθεὶς δι' ὕδατος· μυροφόρε καὶ πρὸς, καὶ μαρτυρικοῖς πεφαιδρυμένος αἵμασιν· ἐκτήσω τοὺς μάρτυρας· τοὺς ἁγνισθεῖς χῷ τῷ θῷ· τ' φωτοειδοῦς λαμπρότητός σου παμμάκαρ· ἐν ᾗ μυῶν αὐτὰ κράζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· δόξα· καὶ ἀσωμάτοις τάξεσιν· ἐν τούτοις ὑποτάσσεσιν· μίαν ἀλαλότητος παγκοσμίου ἀέναον·

μαον·

Digitized by Google

μασμ· ἀγέμμητον αὖαρχον· ὑπερτελεῖ
θεότητα· δημιουργικὴν καὶ βασιλίδα
τῶν ὅλων· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε· ἰσφεῖς
αὐυμμεῖτε· λαὸς ὑπόφυλοῦτε εἰς πολύ
τας τοὺς αἰῶνας :~ ϛ.

Ι ερωτέρα πέφιλωας, θεὸν πολυύμνητε·
τῆς ὑπερκοσμίου τῶν ἀπέλλων ταξέως·
τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν Ϛ
κτίν· ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου μηδύος·
ἐν δύο φύσεσιν οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀδιαιρέτως·
μιᾶ δὲ ὑποστάσει· θῦ σεσαρκωμένον·

ὁ εἱρμός·

Ε στα πλασίως κάμμορον, τῶν χαλδαίων
ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ
ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, τοὺς μισο
θέους τούτους ἰδὼν· τῷ δημιουργῷ καὶ
λυτρωτῇ αἰεβόα· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε,
ἰσφεῖς αὐυμμεῖτε· λαὸς ὑπόφυλοῦτε,
εἰς πολύτας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· Θξέρη Ϛωὴ τοῦτο ὁ οὖτος·

Μ ετέρησε ὡς μυμφίος ὡραιωθεὶς ἐν φλαῖς
ὑφαιμαθείσαις δὲ αἵματος, μαρτυρικοῦ,
θείας ἀγλαΐας ὡραῖς μετοχῇ· τῶ κο
σμικλέους ἐμδοξε, ϗ καλλωπιδέους ἐν
τῷ χρῷ· τῷ πάθει τῷ τιμίῳ· τῶ πολύτων
ἀθλητοῦ· ὦ μυιφόρε παμμακάριστε·
Ε λέλυθης τῶ δεσπότου ταῖς καλλοναῖς·
ὧν οὐδὲν ὡραιότατον ἔμδοξε· καὶ τῆς
αὐτῶ, ἀνάδωμα πολαιέως ἀλυσκοῦς,
καὶ ἀπρεποῦς λαμπρότητος· ἐφφένε
τεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· λιθόλισας τυ
ραννοις· πυρούμενος τῷ πόθῳ· ὦ μυιο
φόρε τῶ κῶσου :~

Α μπρῶς κατὰ τῆς πλανῆς μάρτυς χῦ
θείρεύσας καὶ ταύτην ῥεψάμενος ὡς
μυκτῆρα· ζέφος ἐκομίσω σῆ κορυφῆ· τῆ
τῶν χαρίτων ἔμδοξε· καὶ μῶν συγχο
ράϊων μαρτυρικῶς· μαρτύρων ταῖς χο
ρείαις· παμμάκαρ μυιφόρε· σωζὶ τὸν
θεόμον τῶ πολυτάγκτος :~ δόξα·

Ρ ᾶξ ἀγέμμητου δεσπρεπῶς· τὸν υἱὸν
γεννηθέντα δοξάζοντων, καὶ σ' ἀΐδες,
πνᾶ σωσαιώνων ἐκ πορδίας· ῥεῖς ὑ
ποστάσεις σέβομεν· τῆς ὑπερουσίου καὶ

ἀρχικῆς· τειάδος λιτομένας, ἐνώσει ἀ
συγχύτω· θεολογοῦντων μεγαλυνόμεν·
εὐφήμως ὦ παρθένε μῆτερ θεοῦ· ὑπὸρ φύσιν
τεκοῦσα ἐν σώματι· τὸν ἀγαθὸν· λόγον
ἐκπαρδίας τῆς ἑαυτῆς· ὃν ὁ πὴρ λιτράξα
το, πολύτων τῶν αἰώνων ὡς ἀγαθὸς, ὃν
μνῶ καὶ τῶν σωμάτων· ἐπέκεινα μοεῦ
μεν· εἰ καὶ τὸ σῶμα πολυμέθλητται :~

Ψ ϛ. Ο εἱρμός·

Ξ έρη Ϛωὴ τοῦτο ὁ οὖτος· καὶ τῆς γῆς κα
τεπλάγη τὰ πέρατα ὅτι θς· ὤφθη τοῖς
αὐτοῖς σωματικῶς· καὶ ἡ χαρά σου λέγο
μεν· ὑπερυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
θεὸν πολύτων καὶ αὐτῶν, ταξιαρχαὶ με
γαλυύοισι :~ Θξαποστειλαρίου·

ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Φ ρουυμος ἐδείχθης· τῆς μίνης ὦ μυιφό
ρε· ἀγάπη τὸ μαρτυρίω· μεμυημένως τοὺς
τυραννους· ὅθεν καὶ μίνης τὸ σέφος ἐδέ
ξω παρὰ κῦ :~ θκίου· ὅμοιον

Τ ὴν καταιδᾶ σου σκέπην· ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπι
βουλῆς· λιμᾶς ἀγνὴ τοὺς δούλους· φύ
λαξε πολύτας ἀβλαβεῖς σὲ γὰρ κεκτη
μεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν αἰθίκαις·

Ψῶ αὐτῷ μνηὶ, ἱ· τὸ ἁγίου μάρτυρος
χαρακλάμπους· Εἰς ὃ κὲ ἐκέκραξα·
ἦχος π' β'· ὅλιω ἀπολέμεμοι·

Ω λος ἐκμεότητος· αἰματτεθεὶς τῷ δεσπό
τῃ τῶν ἐπεπόθησας· καὶ αὐτῶ ταῖς ἴχνε
σιν ἰκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δε
τῶν παθῶν κηλίδος· θείαν χάριν κατε
πλούτησας· τελεῖν ἰάματα· καὶ θαυ
ματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ μάρτυς
ἐχρημάτισας· πάσας προσβολαῖς τῶν
κολάσεων· ἀκλόνητος μείνας· διὸ μα
μει τῶ τυθέντος ἐν σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς κα
θικέτευε· ὑπὸρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Η λοις πολυσκλούμενον, σοῦ τὸ σεῖον σῶ
μα τὸ καρτερικώτατον· ἀθλητὰ χα
ρακλάμπες, καὶ ἀήττητον· τὴν ψυχήν
ἄρετον, ὃν τὸν μῦν ἄσυλον· διατήρᾳς
σωτεῖ·

Digitized by Google

σωτειβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε· ἔμ-
δδλεν πλουσίως αὐέφλεγε· καὶ φόρ-
τῳν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε·
μάρτυς ἀθλοφόρε· χῦ τῶν παθημάτων
κοινωνέ· ὧν παῤῥησία ἱκέτευε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Χαρᾷ τὴν ὑπερλαμπρον· καὶ τὴν ὑ-
πέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωται·
ὃ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν· ἱδρεῦ
σε· ἀθλητὰ τίμε· γραπώτα γεννάιό
τατε· ὁ τὰ γραπεύματα, καὶ τὰς πα-
ρατάξεις τῦ δράκοντος· αἱμάτων σου
τοῖς ῥάσμασιν· ἀῤῥηγ κατακλύσας τῇ
χάριτι· καὶ θεία ἐνέργειᾳ· νεκροὺς ἔξα
ναστήσας ἀληθῶς· καὶ παῤῥησία δεόμε
νος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν, ϗ. ὅμοιον.

Πεφραυματισμένον με· ταῖς ληστρικαῖς
τῶν δαιμόνων· ἐφόδοις καὶ κείμενον·
ὅλον αὐεννόητον· κατῳκτισμένε· ἐν
ὁδῷ κακίστῃ· τῦ ἀγαθοῦ βίου· καὶ ἐ-
λέους προσδεόμενον· τάχος ἐπίσκεψαι·
ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις· καὶ δώ-
ρησαι τὴν ἴασιν· καὶ τὴν σεῖσαν μοι δέ-
ησιν· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατα-
χρέος ἀνυμνῶ· τὰ μεγαλεῖα σου ἄ-
σχραντε, μόνη μητροπάρθενε :~

Ὁμοίως· ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν· ὁ συμεὼν τὴν καρ
δίαν, τὴν σὴν διελήλυθε· κατακλίσια δέ
σπορα, ὅτε ἔβλεψας· τὸν ἐκ σοῦ λαμ-
ψαντα· ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων
ὡς κατάκριτον· σταυρῷ ὑψούμενον· ὄξος
καὶ χολὴν πιὼν γευόμενον· πλευρὰν δὲ
ὀρυσσόμενον· χεῖρας τε καὶ πόδας ἥλου
μενον· καὶ ὀδυρομένη· ἠλάλαζε βοῶ
σα μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυκύτα
τον, ὃ καινὸν μυστήριον :~
τεθνάρμον· Ὁ μάρτυς σου κύ· Εἰς τὸν
ὄρθρον ὁ κανών· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ. β·

Ὡς ἐν λιπαρῷ πεδίῳ σας·

Χορεῖα τῶν ἀῤῥενικώτατα τὰ μοναί· οὐ-
ρανίων σκηνώματα· καὶ λαμπόμενος
φωτί· αἰθεροδόρως ῥύσαι με παθῶν· πάσ-

Ἡ πρεσβείαις σου σοφὲ, ὅπως ὑμνήσωσε·
φωτοφόρος σου μνήμη, λίαν ἱκάς· ἀπο
γράτῳ χάριτας· καὶ φωτίζει τοὺς πι-
στῶς· ἐν αὐτῇ τιμῶντας σε χαρᾶς· λαμ
πρυνομένους ἀληθῶς ταύτης ἐπύμνυμε·

Πᾶς τῶν αἱμάτων ῥαντίσει τὴν ἀλυσεάν
ἀπιστίας θάλασσαν· κατακλύσας πο-
ταμός· ἀσεβείας γέγονας χῦ· κατορ
θεύων ἀληθῶς, τὴν ἐκκλησίαν ἀεί :~

Μαρτύρων καταυγίδες ϗ λογισμῶν· ὁρμη
τικαί, κύματα, ϗ παθῶν ἐπαγωγαί· ἐπ'
ἐμὲ διήλθοσαν τῇ σῇ· θείᾳ κραταιᾷ·
πρεσβεία σῶσόν με :~

Ἁγ. ᾠδὴ γ· Θύκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ·

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξαπεῖν· τῶν θαυμάτων
τὰ πλήθη, ἅπερ ἔθρασας ἐπὶ, ἐν τῷ βίῳ
σου δυνάμει· καὶ νῦν θῇ μετελθών, ἀ-
θλοφόρε μάρτυς αἰτιάσασθε :~

Λιιαμει θεία κραταιθύς· ϗ αὐτοχυσον
θεῖσος, τῶν αὐτόμων καθεῖλε· κρατιό
τητος ὡς ῥέρρος· χαρίλαμπες ἀθλητά·
ὡς ὁ πλίτης θείας παρατάξεως :~

Αἱμάτων ῥάσμασιν ὁ κροιωοί· σοῦ τὸ σώ
ματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα· ϗ
δίψης πυρκαϊὰν, κατέσβεσαν τ' ῥυφῆς
τὸν χειμάῤῥοων· σοὶ δὲ νῦν ἐξέμησαν·

Ἁγ. νίων ἄγιον θῇ· τέτοκας πανάγια· ἀ-
γιότητος οἶκος· δεδηγμένη καθαρός· ϗ
πύλη μόνη χῦ· ἣν διῆλθε σῶζον καὶ θ'
αὐθρώπινον :~ Ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, κύ ὁ θς μου· ὁ ὑψώ-
σας θ' κόῤῥας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· ϗ
στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμο-
λογίας σου :~

Κάθισμα ἦχος γ· Θείας πίστεως·

Πύλος ἄσειστος τῆς ἐκκλησίας· λύχνος
ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης· ἀθλοφόρε ἀ-
μεδεύχητε χαρίλαμπες· καὶ ἀγαλλόμε
νος λίλιου φαιδρότερος· τὴν τῶν εἰ-
δώλων ἐλαύνῃ σκοτόμαιναν· μάρτυς
ἔνδοξε· χῦ τὸν θῦ ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν θ' μέγα ἔλεος :~

Δόξα, καὶ νῦν, ϗ. ὅμοιον·

Θεία γέγονας σκηνὴ τῦ λόγου· μόνη πάν-

μαχε

μαχμε παρθενομῶρ· καθαρότητι ἀπέ-
λοις ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὸρ πάντας
ἐμὲ χοῦν γενόμενον· ῥύπωμένον σαρ
κὸς πλημμελήμασι· ἀπόπλυνόν μου
πρεσβείαις σου ἐλέους μάσμασι· παρέ-
χουσα σεμνὴ δ μέγα ἔλεος :~

τροπ· ὅμοιον·

Ἡαμίαντος ἀμμὰς τῦ λόγου· ἡ ἀκήρα-
τος παρθενομῶρ· ἐν τρῶ θεασαμένη
κρεμάμενον· τὸν δὲ αὐτῆς αὐτοδιώκως
βλαφήσαντα· μητρεπτῶς θρηνω-
δοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου·
πῶς πάσχεις θέλων, ῥύσασθαι παθῶν,
τῆς ἀπιμίας τὸν ἄνθρωπον :~

ὠδὴ δ· χς μου δυνάμις·

Ὡραῖος γέγονας, χριθεὶς ἐν αἵματι· τ σε
ωτῆς μαρτυρείας ἐ καλλονᾶις· ταύτην
καταγλαΐσας χαρέλαμπες τῶν ἀθλη
τῶν· εἶκαλλώπισμα καὶ εἰρηνικόν :~

Δαιμόνων ξόανα· τῆ σῆ σωτέρειψας· ἀ-
θλοφόρε αὐδρεία μαὸν σαυτόν· τῦ ἀ-
γίου πνς· καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς· σή
μαντρ δείξας καὶ ὑπόδειγμα :~

Εἰς ὕψος ἀέρωτον· τὰς χεῖρας ἔνδοξε·
οἱ τῦ σκότους πρωτάται· σοῦ τὰς πλά-
νας· ἔξεον τοῖς ὄμμυξι, τῆ διαιῶνος ἀ-
ληθῆ· προξενοῦντάς σοι ἀπόλαισιν·

Ἰχὺς μου ὕμνησις, χς ὁ κς· ὁ ἐκ σοῦ ἀ-
γαπτείλας ὑπόρβολῆ· πάντα με χρη-
σότητος, καὶ λυτρωσάμενος λιμᾶς, τῆς
ἀρχαίας παραβάσεως :~

ὠδὴ ε· Ψῶ θείω φέγγει σου·

Τὸ θεῖον πάθος τῦ δι' ἡμᾶς· πάθη τοῦ
μεγάλου τος ἐρρῶς· μάρτυς χῦ μιμησά-
μενος· φορᾶς τὰς ἐν ὅλω σώματι ἔν-
δοξε· τῶν ἄλλων προσκλώσεις καρτε-
ρικώτατα :~

Τιὼ ἀλογίαν τῶν διωκτῶν· λόγος ὁ συ-
μαύαρχος πρῖ· ἐπαμορθούμενος πάν-
σοφε· λόγον τοῖς ἀλόγοις, σαφῶς ἐμ-
πίθησιν· λυθλιῶαι τῶν δεσμῶν σε, δια-
γορεύοισιν :~

Τοῖς ὁ βελίσκοις πρωρωνηθείς· ἔρωσας
καρδίαν τῦ δήμου, τῶν γηγενῶν πολε
μήτορες· λόγχη τῆς αὐδρείας καὶ καρ-
τερίας σου δεόφρυν· ἀθλοφόρε ἄξιο
θαύμαστε :~ ᾠδὴ ς·

Τῶ θείω φέγγει σου ἀναθή· τιὼ ἐσκοτισμέ
νῳ μου ψυχήν· ταῖς ὁδηγαῖς φωτα-
γώγησον· καὶ πρὸς σεῖας τείβον ὁδή-
γησον· ἡ μόνη τὸν σεσαρχωκότα·

Ἀμωτὴρ ἐρημάπτας· τῶ τῶν ἀθλων
σου φωτί· φωταγωγῶν τὰ πέρατα·
ὁμολογῶν δ ὄμοια τῦ χῦ· τυραύνων
ἐμώπον· ἀθλοφόρε κῦ ἀξιάγαστε·

Μέλου πυρούμενος· ἀγαπήσεως πυρί·
τῶ δροσισμῶ τῆς πίστεως· τῶν δυσε-
βούντων ἔσβεσας τιὼ πυρανί· χῦ τὰ
θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δηλώσας ἀ-
ξιάγαστε :~

Ζωῆς ἐφιέμενος· ἀθανάτου τῆς σαρ-
κός· χαρέλαμπες ἐμέκρωσας· τὰς ἐμ-
παθεῖς κινήσεις καὶ προσευχῆ· με-
κρούς δεξαμένισας· αὐυμνῶν τὸν ἐν πᾶ
σι σε δοξάσαντα :~ ᾠδὴ ζ·

Παθῶν με κλονούμενον· ἐναυπίαις προς
βολαῖς· μέρ θῦ γερέωσον· ὡς ἀπα-
θείας τέξασα τιὼ πηγήν· προς σὲ γὰρ
κατέφυγα· τῶν ἀνθρώπων δ μέγα κα
ταφύγιον :~ ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τιὼ θάλασσαν, ὑφουμένην κα
θορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῶ κλύδωνι·
τῶ ἀδίω λιμένι σου προσδραμών·
βοῶ σοι ἀνάγαγε· ἐκφθορᾶς τιὼ ζωήν
μου πολυέλεε :~

Μνωὶ τῶ αὐτῶ ἰ· μνήμη τῦ ἁγίου μάρ
τυρος χαρελάμπους· ζῆ·

Καταξιώθης χαρέλαμπες ἐκ ξίφους·
Καὶ λαμπρότητος δ χαρᾶς τῶν μαρ
τύρων· Ψῆ δεκάτη χαρέλαμπες ἐσώ-
τμήθης ἀπὸ λαιμοῦ·

Ἄγιος χαρελάμπης ὑπῆρχεν Θεῶι τῆς
βασιλείας σεβήρου, καὶ λουκιανοῦ λι-
γεμονεύοντος ἐν μαγνησίᾳ τῆ πόλει·
τῶν χριστιανῶν δὲ ἦν ἰσχύς· καὶ τιὼ ὁ-
δὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων· τιὼ ἱερα
τικιὼ στολιὼ ἐκοσμήθη· εἶτα ἐκαθάρη δ

δέρμα

δέρμα ὅλον τῦ σώματος· ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν καρτερῶντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησεν ξέειν τὸν ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἀξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτῦ· καὶ ἀπηωρήθησαν σὺν τῷ τῦ μάρτυρος σώματι· καὶ προσευξάμενος ὁ ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ· τότε ἰδόντες οἱ δήμιοι Πορφύριος καὶ Βάπτος οὕτω καλούμενοι ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ χῷ· ὁμοίως καὶ γυναῖκες ἓξ τῶν παρεισαμένων ἐκεῖσε· οὓς πολλὰς κρατήσας ὁ ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ ἰάθη, ἀλλ' ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπειρίᾳ· Ϯ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες· Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ πιμωρησάντων τὸν ἅγιον χαρακτῆρα, ξίφει τελειοῦνται· ⁊.

Π Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκκοπῆ ξίφος· Ἀ θλήσεως Βάπτοισιν κομιῶ πορφύραν· Ἀ ἱπτεύσασαι ἅγιαι ῥεῖες γυναῖκες, ξίφει τελφοῦνται· ⁊.

Ψ ας ῥεῖς γυναῖκας ἀῤῥεμωπους μνημονεύει, Ἀ ῥῥιψ ἀριθμὸς ὁ τεία προς Θ ξίφος·

Ϯ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σ παρθένων· σμαραγδᾶ, οὐαλεντίνης, καὶ παύλου· ⁊.

Ω ς ἀεραβῶνα παρθένοις κόραις δύο· Ο μυμφίος δίδωσι ἁρπαγὰς προς φλόγα· Θ κῆνος ὄβρις παῦλος ὁ χῦ φίλος· χ ῦ πόθῳ ῥάχιλον ἐκ τετμημένος·

Θ ΕΟΔ

οὕτων, ἡ μὴ σμαραγδᾶ, ὥρμητο τῆς χαλεπῆς χώρας· ἡ δὲ οὐαλεντίνα, ἐκ τῆς καισαρέων· φιρμιλιανοῦ δὲ τῦ ἡγεμόνος προσκαλέσαντος, ἄγεται σμαραγδᾶ ἡ γεννικωτάτη παρθένος, καὶ ὁρωτηθεῖσα καὶ τὸν χν θν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαχίζεται· ξύλῳ αἰκίζεται· τὰς πλευρὰς καταξαίνεται πλήκτροις· οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις· ἡ δὲ τιμία οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα· καὶ τῶν πραττομένων ὑπὸ ὠμοῦ καὶ ἀπανθρώπου οὐκ ἀνεχομένη, παῤῥησιάζεται· καὶ αὐτίκα θύμῳ κελεύεται· αὐτοῦπου πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ ἀῤῥεπαδέντος· ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λαξ ἐπ' αὐτὸν γεννικῶς ἀνάλεται· καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένῃ πυρᾷ καταῤῥέφει αὐτόν· ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλαγῶν ἐπιθήσει βασάνοις, ὅσας οὐκ ἔσχεν εἰπεῖν· καὶ ἀπαγορεύσας ἀμφοτέρας, τὴν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον· μετὰ ταῦτας, ζωὴ τὸν ἀγῶνα παρήχθη παῦλος, καὶ πολλοῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑποδράμων πασῶν τῇ τῦ χῦ χάριτι χρώμενος, τῇ τῦ ξίφους καταδικάζεται πυρεία· ὁ δὲ τῷ θῷ ἀνταρεσήσας, καὶ τῶν ὁμοψύχων πιστῶν ὑποδραξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς θῷ ὃ αὐτοῦ πνεῦμα·~

Ϯ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πρ' ἱερέων ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· ⁊.

Α ναστάσιος τὴν δρόμον τετέλεκεν· προς Θ ῆς ἀχαμασείας, προς τὸν ὕψιστον φέρει·

Ϯ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πρ' ἡμῶν χρυσόστομος·~ ⁊.

Χ ρυσόστομε τὰ τρόπαια τῆς ἐδέμ χιτῶν μόνα· Ε ἰς τρύφην εἶχε τὴν λύσιν τῦ σαρκίου·

Ο ΕΟΔ

ῦτος ὁ ὅσιος χρυσόστομος, καισαρὺς μὲν ἦν Θ γένος, τῇ προς καππαδόκιαν κειμένῃ· γονέων πλουσίων Σ εὐφραμῶν· καὶ ἐπιλεκτὸς δὲ τοῖς γραπτοῖς, τοῖς τὰ βασιλικὰ ὀξέως διακομίζουσι γράμματα· διαμοιράσας δὲ Σ ἅπασαν καὶ ἐπικηρυξ τῦ βίου, τὴν γραπτοπικὴν ἀποθέμενος χρυσόστομος, σὺν ἑνὶ τῶν πολυανδρίων, πολλὰ δὲ ἔχει Σ τῆς αὐτόχου παρακείμενον ὄρος· εἰσῆλθε τὴν ψυχὴν ἐκκαθάρων· οὐ κλίνην ἔχων, οὐ λύχνον· οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ γραμμάτων,

στρωμνὴν, ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτῷ στιβὰς χόρτων, ἐκλίθων ἐστρωμένη· ἐσθὴς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφὴ δὲ εἷς ἄρτος, δύο χορηγούμενος ἡμέρας· ὃ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ, πόῤῥωθεν ὑπεκόμιζεν· οὗτος ἐκ τούτων τῶν πόνων, πολλὴν θεόθεν ἐπεσπάσατο τὴν χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνη τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις· οὐ πολλὴν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν:~

ὠδὴ ζ'· Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι·

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, ἀθλοφόρε χυ· ὡς χρυσίου εὐριζότερος γέγονας· καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας:~

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παραμομοιούτων ἡ κάμινος κατεσβέσθη σοφέ· καὶ ἐῤῥύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψήκομον· συσκιάζων πιστοὺς ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, θκε ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον· ὃ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε:~

ὠδὴ η'· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων, ἐπισταζόμενος· τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος, θῶ παρέστης μάρτυς:~

Τῶν βασάνων τὰ πάθη, οὐ κατεκάλυψαν· τὴν ἀνδρείαν σου μάρτυς ὁ γενναιότητα, ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἡμαύρωσεν ἔνστασις· σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν:~

Ἱερεύς τε ὁ μάρτυς ἀκαταγώνιστος· στρατιώτης γενναῖος, ὁ στύλος ἄσειστος· ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης, θεόφρον ἀθλοφόρε· τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι· βουληθεὶς ἐν γαστρί σου ὤκησεν ἄχραντε· ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς χε, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὠδὴ θ'· θυ ἀνοῖς ἰδεῖν·

Οὐ πῦρ οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος· οὐ διωγμὸς οὐ θλίψεις, οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων πάντοιων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε·

Ζεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας ταῖς στολαῖς τοῦ ἐξ αἵματος, σεαυτὸν ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παῤῥησίᾳ, μάρτυς ἀήττητε· πάντων τῷ δεσπότῃ καὶ θῶ χαίρων παρίστασαι:~

Χαρᾶς ὁ πλήρης θείας λαμπρότητος· παρεκτικὴ ἡμνήμη σου, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε· τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα· πάντας φωταγωγοῦσα· ἣν ἑορτάζοντες· εὕρομεν παισμάτων ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου:~ θυ·

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσειμε· καὶ ἡδονῶν βυθίζει τρικυμία πανάμωμε· κυβερνήτην χν ἡ κυήσασα· χεῖρά μοι βοηθείας ἔκτεινον σῶσόν με· μόνη προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε:~

ὁ εἱρμός·

Θν ἀνοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀπέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες· σὺν τοῦ ὀυνίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιά· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα στιχηρά.

ςιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν ὀυνίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαςήσας, ὅσιε βλάσιε. ἱερωσύνης δόξη· ὥς περ φοίνιξ δικαίως, ἐξήνθησας παμμάκαρ· καρποὺς θεϊκοὺς, μαρτυρίου προσάγων θῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν :~

Ποιμαντικῶς διαφρέψας, ἱερομάρτυς χυ· ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως· ἓν διαμφοτέρων, ςέφος λαβών· ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς :~

Θείω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίςεως· τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐςέφθησαν σὺν τέκνοις· θαῦμα φρικτόν· τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι χυ, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθῆσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν :~

Ὡς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν βλάσιε· καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων παςόντων, πάντας γὰρ ἰςύεις, θεράπων χυ· ἐνεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιςῶς· τὴν γὰρ τοῦ πνς χάριν, πεπλουτηκὼς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια :~

Χς ὃ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ ὃ θανεῖν ἀληθῶς· κέρδος ἐδείχθη πίςει· κατὰ παῦλον τὸν μέγαν, βλάσιε θεόφρον· ἐπεὶ δι' αὐτόν· προθυμώτατα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ πάντος, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον :~

Δόξα ἦχος τὴ β΄. τοῦ ςουδίτου.

Βλαςήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως βλάσιε· ἐξήνθησας δαβιτικῶς· ὥς περ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς κυ, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθυνοῦσα ἐν οἴκῳ θυ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς· ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητὸν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πλησθείημεν· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε· αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην καὶ ὃ μέγα ἔλεος :~ καὶ νυν, θτ.

Θν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, θκε παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ςροθτ. ὅμοιον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε ἐπὶ ςροῦ κρεμμάμενον, θρηνωδοῦσα· ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φερεις πάθος ἐπονείδιςον :~

Εἰς τὸν ςίχον, ςιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τοῦ μαλαξοῦ.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου· τὴν ἱεραὶ διπλοΐδα σου, παμμακάριςε βλάσιε· φοινίξας εἰσέδραμες· εἰς τὰ τῶν ἁγίων, ἅγια ἁγίως ἔνθα εἰσέδυ ἰς, πρόδρομος πάντων ὁδοποιῶν ἡμῖν· τὴν τρίβον τὴν σωτήριον· καὶ νυν θυσίαν αἰνέσεως· ἀναφερεις δεόμενος, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε :~

ςι. θαυμαςὸς ὁ θς ἐν τοῖς.

Οβίος κατάλληλος· τῇ σῇ ἀξίᾳ ἀοίδιμε, προφανῶς ἀναδέδεικται· ταύτῃ δὲ συνέμιξας, ἁρμόδιον λόγον, καὶ αὖθις τῷ λόγῳ, πρεπωδεςάτην τελευτὴν· τῇ τελευτῇ δὲ ςέφος ἀμάραντον· ἀξίως ἀναδέδησαι· μεθ' οὗ εἰσῆλθες τερπόμενος· εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, ἱερώτατε βλάσιε :~ ςι. τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ.

Υπέρτερον ἔςηκας, τὸν νοῦν γηΐνων συγχύσεων· διὰ τοῦτο ὡς ἄγγελος· θῷ ἐλειτούργησας· ὡς δὲ πάλιν ἄλλου, πάςχοντος θεόφρον· τὰ τῶν βασάνων ἀλγεινὰ, γενναιοφρόνως ἔφερες βλάσιε· δι' ὧν πρὸς τὴν ἀνώδυνον· ζωὴν μετέςης γηθόμενος· σὺν ἀγγέλων ςρατεύμασιν, ἀνυμνῶν τὸν φιλάνθρωπον :~

Δόξα, ἦχος δ΄. βύζαντος.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέοις

θεὸς ὑπείληφας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς· ὃ ἀδενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωμυύων ἐμ χῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τετελεκώς· εἰς μυμφῶνα οὐρίον φαιδρῶς σωαγάλλη· διπλῷ κεφαύω τῆς θείας δόξης σεμυυόμενος· καὶ ὄξαι τούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρωίλω λίμῃ δοθῆναι καὶ ὃ μέγα ἔλεος:~

Ϥ καὶ μῶ, ℣. Ὡς γεγραῖον ἐμ μάρτυσιν πομπείαις ἐνμάχραντε, τῆς τῦ πνεύματος χάριτος· τὴν ἐμὴν διαύοιαν κατα γλύκαμον· ἡ τὸν ταγόνα κνήσασα, χῇ τὸν θῇ λίμῶν, αὐομίας τῶν βρεπτῶν, οἰκτρμοῖς ἀποσμήχουσα· καὶ ἀπόπλυνον, τῶν κακῶν μου τὸν ῥύπον· καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον ῥυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου:~

τροℛ. ὅμοιον.

Ὡ ς εὐφράνε κέ, λί παρθένος καὶ μῆρσου, ἐμ τρῶ κρεμάμενον ὄξε πλήρετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι αὐτα πέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀποστολαύσαι μὲν δέαστα· ἀλλὰ δέομαι, μήμε μόνον ἐάσεις, ἐμ τῷ κόσμω· ἀλλὰ σεῦσον αὐτα ἥμαι, σωαμιζῶν τοὺς προπάτορας·

Ἀπολυτίκιον· ἦχος δ'.

Κ αὶ τεύπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος· τὴν πρᾶξιν εὑρὼν ἱεράτευσε, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν· καὶ τῇ πίστει σὺν ἤθλησας μέχρις αἵματος· ἱερομάρτυς Βλάσιε· πρέσβευε χῷ τῷ θῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς λί(ῶν):~

Ἐτ: τὸν ὄρθρον ὁ καιρὸς, οὗ ἡ ἀκροτελεύτ μμοις κροτῶσε μάρτυς ἀσεβοφρόνως, ὁ ἰωσήφ. ὠδὴ ά· ἦχ πλ δ·

Ἄσμα αἱματέμψωμεν·

Υ μνοις τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱεραύ σου ἄθλησιν, αὐάφημοῦντα πιστῶς· χῦ ἱερομάρτυς, τὸν μοῦν μου κατωύασον, αἴγλη φαειροτάτη παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν κτίσην:~

Μ ίαν χαρακτῆρσιν ἐμ τρισὶν, ὁμολογῶν θεότητα, πολυθείας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ ὀρθρος, ἀυγάζων ἀσέβειαν ὧν φῆς ἱερομάρτυς, τοῖς ἐμ ζόφω, πλάνης κρατυμένοις:~

Ν ύκτα ἀθείας ἀρραπαῖς τῦ ἱερῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωσὴρ κοσμοίμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότητι· φέρῃ τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζῃς:~ ℣.

Ὁ λην καθαρὰν σε ἀνικῶς· ὁ καθαρὸς ἐσκιώσεν, ἐμ τῇ μνδίῃ σου, ἀγνὴ παρθενομῶρ, ὃ σὰρξ ἐχρημάτισε, δῖα τῆς ἀμαρτίας ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ·

ὠδὴ β'. Ἴδετε ἴδετε·

Ἴ δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι θς· ὁ θαυμαζώσας πολλαῖς θεοσημείαις μάρτυρα τὴν ἐμὴν· καὶ τῦτον λιμένα· τοῖς ἐμ πελάγει θλιμμῶν χειμαζομένοις παρεχώμ:~

Θ εὸς φυλάξαντα, ὃ κατ' εἰκόνα καθαρῶς· ποιμένα ὡς λογικὸν· φύσις ἠδέωθη ἄλογος ἰδρὲ, ἐποίμανεν δὲ διωκτῶν τὴν ἀλογίαν κερτομῶν:~

Κ όσμου τὸν πότητα· καὶ κοσμοκράτορα λιπὼν· τῆς ἐγκρατείας πυρί· ἔφλεξας πάθη βλάσιε τῆς σαρκός· καὶ ῥείθροις αἱμάτων ἐβέβησας φαραῶ τὸν ἀλαλάζωντα πλανητί:~ ℣.

Ῥ ίζα ἀπόπτιξε δζ ἧς ἐβλάστησεν λίμῃν, ὁ φυτουργὸς τῦ παντὸς τῇ πρὸς αὐτὸν πρεσβεία σου τῆς ἐμῆς· καρδίας πρόῤῥιζος, ἀπότεμε πονηρούς, λογισμούς:~ ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη·

Ὁ ῖς ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι, ταῖς τῦ βίν ἀπαύστως· βλάσιε συμπατωμάτων· σῆς πρεσβείας, τῇ δρεπανίδι καθαίρομαι, προστάτην σε προσκαλούμενοι· ἢ πρὸς ὃ θεῖον, αἰμαιμάσει ὀλικωτάτη, βασάνων ἤνεγκας τελειμίαν· ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πῦρ πάσχοντος ἐν τόρου, σὺ διακείμενος:~

Ὡ ς ἱεράρχης, ὡς ἀνίκητος ἀθλοφόρος· ὡς θεία δόξη ἠγλαϊσμένος ἀκροτάτῳ ἐφετῷ μῶ παρίστασαι· πρεσβεύων

ἡ ὑπὲρ

ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου:~ Κε.

Ἐτὶ τὴν φαμείσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων· ὡς πάντων ὕσαν ἀγιωτέραν· ἐν αἰνέσει, γενεαὶ μακαρίζοισιν, αἱ ὧν δεσποσύνης:~ ὁ εἱρμός·

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν σοί· ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπὶ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου:~

Ὠδὴ ηʹ. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου· κ βλαστήσας ὡς δένδρον παράδεισε· ἐν τῷ οἴκῳ κυ ἱερουργέ· πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σεσιν· καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγνισάμενος· δεσμάθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος· τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων αὐέδραμες, πρὸς αὐτὸν πᾶν βλάστε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ θεῷ, τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

θεῖον· ὅμοιον·

Διὰ κόσμον παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ παγμάτων τῶν ἀνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου κοσμήτορα· περὶ γὰρ τούτου κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα· μὴ βρέφη τῶν βλεπόντων, μὴ δὲ μόνων τῶν κυ· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὡράϊσε μητρόθεε, καὶ σμιότητι τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ ἀπέλων πάντα τὸν διάκοσμον· ἐν σοὶ κατοικοσμεῖς κόσμον σῴζουσα:~

σρῶν. ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν· Ἰσ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σρῷ, ἠλάλαξε θακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγομαι, ὁρῶσις σου τὸν σταύρωσιν, ἣν ὡρ ὑπομένης διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δεῦ ὑπεραγάλε, ἀνεξίκακε κύ, ἵ πῶς ἐκ βοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς σεβασκιωοῦσιν ἀυτῆ τὰ παθήματα:~

ὠδὴ δʹ. Ἐξ ὄρους κατασκίου· χων τὴν ψυχήν, ἀὔλω φωταυγία· μάρτυς καὶ ποιμήν, φαιδρῶς ἀναζομένων· δικαίων πρὸ βημάτων, ἔσης ἀνδρείως ὁμολογῶν θῦ τὴν σάρκωσιν:~

Μύσης ἰδρὼς, καὶ μάρτυς σεφηφόρος· φύλος ἀκλινής· καὶ βάσις ἀσεβείας· Σ ἀληθείας ἑδραίωμα ἐγκωμίσθης, τῇ ἐκκλησία μάρτυς βλάστε:~

Ἄρνας λογικοὺς, ἐποίμανας ὁσίως· θύμα δὲ δεκτὸν, σεσήχθης τῷ δεσπότῃ, ὁλοκαυτούμενον, αὐθεξεῖ μαρτυρίου, ἱερομύσα θεσεβάστε:~

Ῥήσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράχθη, χείλη πονηρά· λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην Σ βασιλέα, ἱερόκηρυξ ἀξιάγαστε:~ Κε.

Ὅμοιόν σε καινόν· σεσεῖδεν ὁ σεσφήτης· ἔχοντα θῦ τὸν λόγον γεγραμμένον· τὸν διαῤῥήξαντα κόρη τῆς ἁμαρτίας· τῶν σεσπρῶν Σ χειρόγραφον·

ὠδὴ εʹ. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου· πεμείνας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰσθήσεις ἀοίδιμε· ἐν τῷ θέλειν φαυματοῦσθαι, Σ πλανᾶσθαι φαυματίζων, Σ κατασιώπων ἐχθρούς, τῇ σεσῆ αὐτῶν ἁγνείᾳ, ποιμὴν ἀξιάγαστε:~

Ῥῶ τὸν σεσπαγέντα· ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων μακάριε· τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπεφόρθ γενναίως· καὶ νικητὴς γεγονὼς, στεφανιθμήθης ἀξίως, μαρτύρων γραπεύμασιν:~

Μνεῖόν σε πεποιήσει· σεσευχῶν σου μάξει, θεσπερ πᾶν σεσωθῆσας, ἀσπαβαλέσθαι τὴν θήραν· ἣν ἀδίκως σεσέχε· πρῶν γεναῖς πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδία, τὴν αἴτησιν βλάστε:~ Κε.

Μνησῶμεν σε μακάρια, τὴν δεῶσαν τῶν αὐτῶν Σ φύραμα· τῇ ὑπερ μοῦ σου λοχεία, Σ αἷμα πλάσασαν καταφθαρέντας λιμᾶς· καὶ σωτειβέντας ἀπάντων τῆς ὄφεως τὰ μάγματα:~

ὠδὴ

ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι σήρ.

Ϛωπήθλησέ σοι χορὸς σε τῶν γυναίων
ἀοίδιμε· ῥωσθεῖσαι γὰρ τῷ σῷ, δυνάμει σε συνέτειψαν· ἐχθροῦ πολυμήχανον κεφαλιῶ καὶ νίκης, αἰωνίου πλέξαντο διάδημα:~

Ε ῥῥώσθη δ' ἀθλητές, θεῖ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ μεμιγμένως, γυναῖκες ἠείσευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, ἃ ποτὲ τῇ εὔᾳ, παρεισδείσου ξενοικήσαντα:~

Β υθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα· ἐποιῶν ἱερῶν, κειμήλια ἔμψυχα· ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῷ πρωτοτόκῳ, ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε:~

Θ εόμος ὁ τοῦ θεοῦ, τῶν χερουβὶμ ὑποδύτερος· μεφέλη λίαν τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παναγία φώτισον, δ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον:~ ὁ εἱρμός.

Ἱ λάσθητί μοι σήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Κοντάκιον· ἦχος β'. Τὰ αἰῶνα ζητῶν·

Θεῖος βλαστὸς, δ' ἄνθος δ' ἀμάραντον· ἀμπέλου χῦ, δ' κλῆμα δ' πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε τοὺς σὺν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ἀφθονίας τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Ο οἶκος.

Ῥ ώμην θεῖ χαρισθεὶς ὦ θεόφρον, ὡς ἱερεὺς ἱεραρχῆς καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀγγέλων σὺν ἀγγέλοις χορείαις, ἀγγελοφόρος ὡραΐζῃς καὶ χερουβίτης· ἀφορῶν ὑπερφυῆς θυσίας, ὡς μύστης χῦ σὺν αἵματι δ' θεῖον αἷμα κεράζει θῶ τὴν σφαγήν σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος, παρεστὼς σὺν ἀγγέλων τοῖς τάγμασι· πρεσβεύσας ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ψῶ αὐτῷ μνήμη ιά· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου, ἀρχιεπισκόπου σεβαστείας. ἀπ.

Ἅ αιμὸν βλάσιος ἐκχοπεὶς διὰ ξίφους· Ἀ λγοῦσι λαιμοῖς ῥάμμάτων εἴργ' βλάβας.

Ε νδεκάτῃ βλασίῳ τάμῃ αὐχένα χαλκὸς ἀτρεής.

Ὅ τος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους λικιμίου τοῦ βασιλέως, ἐπίσκοπος σεβαστείας· οὗ ἐγὼ ἔμπνοι τῶν κατ' ὄρος ἀσκηταίων, ἐν ὧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ξενημερούμενα, διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ ἁγίου, χειρήθη ἐφαίνοντο· ὧν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς σοφίας ἔμπειρος, πολλοὺς ἰάσεις ἐπετέλει, τῇ τῶν θαυμάτων ἐνεργείᾳ παρὰ κῦ λαβών· χὸρς καταχθεὶς, ἦλθε πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἀγριοκόλαον, καὶ ὁμολογήσας δ' ὄνομα τοῦ χῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἁρπασθεὶς ξέεται· εἶτα ἀπαγόμενος ἐν τῇ φυλακῇ ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἳ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, θν τὸν χῦν εἶναι ὁμολογήσασαι· ὁ δὲ ἅγιος βλάσιος τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθείς, ξίφει τῇ κεφαλῇ ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ· λέγεται δὲ ὅτι χὸρς ἦν ὁ τῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγραπίου διατάξει ἐπιτροπεύσας κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας· καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὑρηται εἰκονισμένος ὁ ἅγιος βλάσιος, ἱσταμένος μέσον τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων, ἔπειτα τοῦ ἁγίου ἀγραπίου, καὶ δεχόμενος ἐκχειρὸς τούτου, τὸν τόμον τῆς διατάξεως· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου φιλίππου, ἐν τοῖς μελαπάδου:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ σωαθλήσαντες τῷ ἁγίῳ βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται. ἀπ.

Β αβαὶ τοσαύτης παιδίων ἀθαρσίας ἀνδρισιν ἄμφω ποιῶν ἐκτμηθῆναι.

Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τοῦ ξίφος· Οὐ τῇ γυναικῶν συσχεθείσας δίλια·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ζαχαρίου τοῦ προφήτου, τοῦ πρ̄ς τοῦ προδρόμου· ϛ̄ι·

Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ ζαχαρίου·

Ψοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζῃ χάριν·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, τῆς ποιησάσης τὴν ὀρθοδοξίαν·

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἱρετικὴ ὥς περ ὁ ταύτης ἀνήρ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν ἅγιον μεθόδιον τὸν πατριάρχην κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισε· αὐτὰ ἐκείνου δὲ προεβάλετο ἰωάννην τὸν λεκανομάντιν, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν· αὕτη δὲ εἰ Ϛ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν θν̄, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων· ἐγέννησε δὲ υἱὸν ὀνόματι μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν ἅγιον μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱεραὶ σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς εἰκονομάχους, καὶ τὸν ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, Ϛ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἶτα ἐτελεύτησε· καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν, τῷ υἱῷ αὐτῆς μιχαήλ·

ὠδὴ ζ'· Ψῶν χαλδαίων ἡ κάμινος·

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεον, κτησάμενος καρδίαν· ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφὲ τῇ παρουσίᾳ σου :~

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλὸξ ἀπεσβέσθη, τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου· ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα βλάσιε· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις· πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον· λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~ ϛ̄ι·

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, παρθένε ἀμελείας· ἁμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, ἁγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσον με :~

ὠδὴ η'· Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι·

Ὡς κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν· καὶ μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει· μέλπων σὺν ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην παμμάκαρ ὑμνῳδίαν :~

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθείας μάρτυς· ἔβλυσας κόσμῳ ἰαμάτων κρουνούς· παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων, χν̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Οὐκ ἀρνούμεθα κν̄, τὸν ἐπὶ πάντων θν̄· ἱερῶν γυναίων χορὸς ἐβόα ὁ μακάριος· ὅθεν ξεόμεναι· καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι· ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, χν̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ϛ̄ι·

Ἱεραί σε προήγγειλαν, παρθενομήτορ φωναὶ, ἐσομένην κόρη τοῦ ποιητοῦ σου· ὑπὲρ φύσιν τροφόν· γέννησιν ἄῤῥητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ εἱρμός·

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς θαλάσσης ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τοῦ πάν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ δημιουργῷ, καὶ κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· Ψὸν προδηλωθέντα·

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι μάρτυς ἐπιβάς· τὰς ἄνω μονὰς κατέλαβεν ὡραίως· ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς

τῶν

τῶν ἀγώνων· καὶ τῷ στεφωδότῃ σου παρίστασαι:~

Ἐ τὸν φωταυγῆ ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες· ἐ τῶν ἡδυπνόων χε̅, ὀσφραμθεῖσαι σου μύρων· διὰ πάθοις δ̅ σὸν εἰκόνισαν πάθος· καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν·

Ἡ μεροδρα ἡς ὡς ἀστήρ· ταῖς ἄνω χωρείαις, ἀυλιζόμενος βλάσιε· τὸν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας, ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα:~ θκι̅ον·

Φ ερεις ἐν ἀγκάλαις χν̅· τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν χειρὶ, ἁγνὴ παρθενομῆτορ· ὃν ἱκέτευε ὡς υἱόν σου καὶ κτίστην· σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε:~ ὁ εἱρμός·

Τ ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀεὶ παρθένου· εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σρι̅αν· ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλυνόμεν:~

ὄξα ποστειλάριον· Ἐν πνι̅ τῷ ἱερῷ·

Μ αρτύρων σε ὡραΐσμα, ἱερέων δ̅ κλέος· γινώσκομεν πανόλβιε, βλάσιε ἱεραρχα· ὡς θῦμα γὰρ προσέφερεν σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀῤῥήτῳ:~

Ἕτερον, τοῖς μαθηταῖς συνέλθομεν·

Λ εῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ χῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ θς̅ ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, δ̅ θαύμασι πολυτρόποις· τὸν σοφὸν ἱεραρχην, καὶ μάρτυρα ἐδόξασε· βλάσιον ὃν τιμῶντες· καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεραν πανήγυριν ἐκτελοῦμεν· ἁμαρτιῶν λυτρούμενοι, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις:~ θκι̅ον· ὅμοιον·

Ζ ητῶν με δ̅ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, θς̅ ὁ πλαστουργήσας με σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε κόρη· δ̅ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐ̅ν̅ οὐς ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας τῇ πατρικῇ· οὗ τὴν ἀνυπερβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω:~

Εἰς τοὺς αἴνοις, στιχηρὰ, προσόμοια·
ἦχος α̅· Παν εὐφημοι μάρτυρες·
Τοῦ μαλαξοῦ·

Μ αρτύρων τὴν εὔκλειαν τρανῶς· κηρύττων ὦ βλάσιε· ὡς ἱεραρχης θεόληπτος· ταύτην κεκλήρωσαι, εὐκλεῶς ἀθλήσας, διὰ πόθον ἔνθεον, χῦ τοῦ βασιλέως τῆς κτίσεως· ὃν νῦν ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· τὴν εἰρήνην καὶ δ̅ μέγα ἔλεος:~

Ἐ δείχθης ὦ βλάσιε τερπνὸν, δοχεῖον τοῦ πνς̅· δι' ἀρετῆς ὅθεν χρίσματι, ὅλος ἠγλαΐσαι· τῆς ἱερωσύνης· ταύτης δὲ ἐπέχρωσας, στολὴν τοῦ μαρτυρίου ἐν αἵματι· διὸ ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· τὴν εἰρήνην καὶ δ̅ μέγα ἔλεος:~

Ν ομίμως κω̅ λειτουργῶν, καὶ τοὺς νόμους βλάσιε· αὐτοῦ διδάσκων ὡς ἔννομος· νομίμως ἤθλησας· καὶ διπλοὺς στεφάνους, ἐννόμως ἀπείληφας· νομίμως ἐκτελέσας ἀμφότερα· διὸ ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· τὴν εἰρήνην, καὶ δ̅ μέγα ἔλεος:~

Δόξα ἦχος π̅ β̅· τοῦ μαλαξοῦ·

Ἐ κ τῆς νοητῆς ἀμπέλου χῦ τοῦ θυ̅ ἡμῶν, βλαστὸς ὡραιότατος βλαστήσας, ἱερώτατε βλάσιε, ἀθανασίας βότρυας τῇ πίστει ἐξηύθησας· καὶ ὡς οἶνον ἀμβροσίας ἐν καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, δ̅ αἷμα σου ἐξέχεας· δι' οὗ δ̅ κατηύφρανας πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν· ἥτις ἐπαξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου:~

καὶ νῦν, θτ̅, ἢ στρο̅θ̅ τ̅ ὅμοιον·
Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·
Δόξα ἦχος π̅ δ̅· τοῦ αὐτοῦ·

Ὡ ς ὑπήκοος χῷ, μέχρι θανάτου γενόμενος ἀοίδιμε βλάσιε· τοὺς ἀτιθάσους θῆρας, ὑπείκοντάς σοι ἔσχες, ὡς πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παρακοης· ὡς μιμητὴς δὲ τῶν ἀποστόλων, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ὡς ἐκεῖνοι ἐπλούτησας· ὡς ἱεράρχης δὲ καὶ ποιμὴν, ἔνθεν μὲν τὸν λαὸν κυ̅, ἐν τῇ πίστει ἐστήριζες· ἐκεῖθεν δὲ τοὺς μάρτυρας χῦ, πρὸς δ̅ στάδιον

τῶν ἀγώνων ὑπείληφεν· καὶ ἀσθένειαν γυναικῶν καὶ παίδων, πρὸς τὸ μαρτύριον ἐνείρωσας· ὡς δὲ τύπος τοῦ χριστωνύμου λαοῦ, τέθυκας τὴν ψυχήν σου, ὑπὲρ τῆς χῦ ὁμολογίας· ὅθεν ὡς διδάξας καὶ ποιήσας, μεγίστην παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν, τῆς· ἢ στρο τῆς ὅμοιον·

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιβ'· τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν μελετίου ἀρχιεπισκόπου αὐτιοχείας τῆς μεγάλης· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ'·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Μελετήσας μακάριε, ἱεραρχα μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον καθὼς γέγραπται· ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι· τοῦ φωτίσαντος τὴν ἁγίαν ψυχήν σου· καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων:~

Ὡραιώθησαν πάνσοφε, γραφικῶν σιαγόνεν σου, ὡς τρυγόνος στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν· καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι· ἐφέσει μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς, ἣν χς σοι χαρίζεται· προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς σου ἀγῶνας· Ὃ τὸν ζῆλον· τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες· προκινδυνεύων τῆς πίστεως.~

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· καὶ παθῶν μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι· σεαυτὸν ἐφαίδρυνας· καὶ ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ χῷ ἱερούργησας· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον· καὶ πρι συναμάρχον, λόγον πάνσοφε· δίχα τροπῆς Ὃ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας· ἐν ἐργουῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν· ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται· εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοούμενος:~

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς· ὅμοιον·

Εν θαλάσσῃ με πλέοντα· ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα· ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου πανάμωμε· καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ κυ τὸ θέλημα· ὅπως εὕροιμι· ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης· τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν· ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου:~

στρο τῆς· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν· ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο· ὃ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· ἡ ἐποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ στροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε, προσηλώθης· ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα:~ Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τοὺς σοὺς ἐπαίνοις ἐξυφαίνω παμμάκαρ·

ὠά· ἦχος πλ δ'· Ἁρματηλάτην φαραώ·

Τῷ φωτοδότῃ παρεστὼς ὁλόφωτος· φωτὶ τῆς γνώσεως· τὸ ζοφερὸν ὄμμα τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· ὡς ἱεραρχης γὰρ ὅσιε, ἔχεις παῤῥησίαν μελέτιε:~

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πρς καθήμενος· ὁ συναΐδιος, Ὃ συμφυὴς λόγος· τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος· ὡς ἀποστόλων ὁμότροπον· σὲ νῦν θεοφόρε μελέτιε:~

Υπὸ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως· τὸν ἐξ ἀνάρχου πρς, μονογενῆ λόγον, ἄκτιστον αἰώνιον, θεολογήσας ὅσιε· τοὺς ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας· θεία πανταυχία φραξάμενος·

Εσαρκωμένον πανάγια τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν λόγον· μόνη ἐξ

τῆς·

νη δὲ αἰῶνος γὰρ, ἀκτῖσι καθαρότητος· παρθενίας τε κάλλει, καὶ πανάμωμοις χαρίσμασι· πέφηνας ἀξία πανάμωμε·

ὠδὴ γ'· Ὁ στερεώσας καταρχὰς·

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος· δὲ σαθρόν τε τῆς αἱρέσεως δόγμα εὐσεβεία πυρσωθεὶς, πανόλβιε κατέπαυσας· διὸ πιστοί σε πάντες· ὕμνοις θεόφρον δοξάζομεν:~

Ὁμοιωθεὶς δι' ἀρετῆς, τοῖς τοῦ χυ ἀποστόλοις· τὴν ἐκείνων ἀνθεντίαν καὶ θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς· μελέτιε πανένδοξε· ὀρθοδοξίας στύλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος:~

Υἱοθετούμενος θῶ· τὸν ἐκ θυ θν λόγον· οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως· ἀλλ' ἐδόξασας πρι, συναίναρχον, καὶ σύνθρονον· δημιουργὸν καὶ κτίστην, τῶν γεγονότων θεόληπτε:~ θτ·

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ θς· γαστέρα κατασκηνώσας· ἐσαρκώθη ὡς οἶδε θεομόρ· καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην παρθένε γινώσκομεν:~ ὁ εἱρμός·

Ὁστερεώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐνοὺς ἐν συνέσει· καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας· ἐν τῇ πέτρα με χε, τῆς ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε:~

κα, ἦχος πλ δ'· Τὴν σοφίαν δὲ λόγον·

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ κυ πέρ σοφέ· ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ πνς· φυτευθὲν ὡράθης, διὸ ἱεράτευσας, τῷ θῶ, ἀμέμπτως, ἀρείου δὲ ἄθεον· καὶ τοῦ σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυγξάμενος· ὀρθοδόξω φρονήματι, ἱσραήλα μελέτιε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~ Δόξα, ὅμοιον·

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου καταμαθὼν, καὶ δὲ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν· πᾶσιν ἀνεκήρυξας, δὲ τῆς χάριτος λόγιον· δὲ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου· ἐν ἀνταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβὰς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι· ἀναλάμπεις τῷ πνι· ἱσραήλα μελέτιε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

καὶ νυν, θτ· ὅμοιον·

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής· δὲ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν· προστάτην σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· ἱλασμὸν πταισμάτων αἰτούμενοι δέσποινα· καὶ αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου, δὲ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα· ἵνα πίστει βοῶμεν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι κόρη ἄφεσιν· τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου:~ στρο θτ· ὅμοιον·

Ὁ στρόν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν· μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε κε· τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε δὲ κράτος κατέλυσας· καὶ τῷ πάθει σου δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι· ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· καὶ δόσμοι πανοικτίρμον ὁ θς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος· ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος:~ ὠδὴ δ'· Εὐμου χε κς·

Ἐπιφανῶς ἱερομύστα διέπρεψας· τὸν τοῦ πέτρου θρόνον κληρωσάμενος τοῦ πρωτουργοῦ, παρὰ τοῦ χυ, χειροτονηθέντος· οὗ δὲ τὸν τρόπον ἐζήλωσας· υἱὸν θυ τοῦ ζῶντος, τὸν σρα δοξάζων· διδαχαῖς τε ἐκείνου ἑπόμενος:~

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι· μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας· τῆς ἐν πρι καὶ μονογενεῖ, λόγῳ νοουμένης· δὲ θείω πνι πάνσοφε· μονάδα γὰρ οὐσίας, καὶ τριάδα προσώπων· ὑφεστώτων ἐδίδαξας ὅσιε:~

ἀνα-

Ἀνακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ θεσπέσιε· καὶ τῇ αἴγλῃ τούτου συμμορφούμενος· καὶ πυρσωθεὶς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐφαίδρυνας· γεγονὼς φῶς τρισμάκαρ, φωτισμοῦ εὐσεβείας· ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν:~ θκῖον·

Ἵνα μορφὴν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν· ἐκ ζητήσης, πλούτου ἀγαθότητι, παρθενικὴν ὤκησας νηδύν· ἐξ ἧς ἡ σοφία, ναὸν θῦ ὠκοδόμησας· δι' οὗ συναναστράφης, τοῖς ἀνοῖς οἰκτίρμον· καὶ διέσωσας κόσμου τὰ πέρατα:~

ὠδὴ ε'· Ἵνα τί με ἀπώσω·

Νεμομένης ἀτόπως, πάντας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος· ὑπερῆρας πέρ· εὐγενεία ψυχῆς καὶ φαιδρότητι· Ὦ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθηρᾶ θεοσεβεία· θεοφάντορ παμμάκαρ μελέτιε:~

Ὁλικαῖς προθυμίαις, τοὺς ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος· ὀρθοδόξω πίστει· θεοφόρε ὃ κράτος ἐκύρωσας· ἐν τριάδι ἕνα, θν̄ ἡμῖν ἀνακηρύττων· παμμακάριστε πέρ μελέτιε:~

Ὑπερθέου τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας πανάληθέστατος· τῷ πρῖ τὸν λόγον ὁμοούσιον λόγον καὶ σύνθρονον· καὶ ὃ θεῖον πνᾶ· ὁμοφυὲς πρῖ Ὦ λόγῳ, πανσεβάσμιε πέρ μελέτιε:~ ϛ̄ν·

Στρατηγίαι τῶν ἀνω· πάναγνε δυνάμεων· σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνῶν ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς ὀυνίοις· συναφθέντες, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου:~

ὠδὴ ϛ'· Ἱλάσθητί μοι σῆρ·

Ἐξήρανας ποταμοὺς, θεόφρον τοὺς τῆς αἱρέσεως· ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος· ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας· γεγονὼς ὦ παμμακάριστε:~

Ζηράνας ὃ θολερὸν, ἀρείου ῥεῖθρον καὶ ἄθεον· κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι· πιστῶν τὰ συστήματα, Ὦ τῆς ἐκκλησίας· τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας:~

Ὑπάρχων διαπρεπὴς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν· ἐγένου περιφανὴς, πέρ πρακτικώτατος· ἀκλόνητος πρόμαχος, τῆς θεοσεβείας, καὶ ποιμένων προηγούμενος·

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε· αἱ ῥήσεις τῶν προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν· Ὦ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεονύμφευτόν σου γέννησιν:~ ὁ εἱρμός·

Ἱλάσθητί μοι σῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ θς̄ τῆς σῖας μου:~

κοντάκιον· ἦχ ος β'· Ψοῖς τῶν αἱμάτων·

Ὀρθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος· τῆς ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολος· ἐδείχθης μελέτιε ἀοίδιμε· καταπυρσεύων τοῖς δόγμασι τὰ πέρατα· λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας φαεινότατε:~ ὁ οἶκος·

Τῶν ἀποστόλων ὁμότροπόν σε, καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοί· καὶ σύνθρονον πέρ ὅσιε· καὶ τῆς τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ διδάσκαλον μέγαν τῆς ἐκκλησίας· ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχήν σου τρισμάκαρ προθέμενον· τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον μελέτιε· συμφώνως πάντες γεραίρομεν, τὴν σε πτήν σου καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν· λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας φαεινότατε:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρς̄ ἡμῶν μελετίου ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας τῆς μεγάλης· ϛ̄ι·

Ψὰς χεῖρας αἴρων μελέτιος κω̄·

Ψαῖς χερσί σου τίθημι, τὴν ψυχὴν λέγει· Δωδεκάτη μελέτιος ἔδυ χθόνα πολυβότειραν:~

Οὗτος διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, Ὦ τὴν εἰς χν̄ καθαρὰν ἀγάπην·

Ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε Ὦ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθω τῷ εἰς αὐτὸν ἑλκόμενος ἕκαστος, εἰς

τὴν

τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἐκάλει τὸν ἄγιον, ἀγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος· τελεώτατα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη· τότε τῆς βασιλέως παραπειθέντος, ὑπὸ τῆς θεοῦ ταῦτα συγχωρηθέντος· μετὰ δὲ τὴν παραίνεσιν ἐκείνην δίωξιν ἐπηγέλθη, πλείονα τῶν δύο ἐνιαυτῶν ἐν κωνσταντινουπόλει διέτεινε· καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τῆς βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐπιτυχόντως, ἀλλ' εἰς τὴν θεραπείαν· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρυσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ δὲ τὰς ἐκκλησίας ἐκμακροῦ χειμῶνος ἀμεγεθούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνει· τότε δὴ θαυμασθεὶς ὁ μέγας ἅπασι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας θεοῦ· καὶ συνεπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῆς ἀλλοτριότητος· τῇ τοῦ τὸν μακάριον, καὶ ὁ τίμιος χρυσόστομος, καὶ γρηγόριος ὁ μύστης ἐκκομισθεὶς ἀξίως ἐτιμήσαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίας μαρίας, τῆς μετ' ὀνομαστείσης μαρίνος. ᾗ.

Ὁ τολὴ μαρίνον μαρτυρεῖ τὴν μαρίαν· Ἡ αφὴ μαρίαν δηλοῖ τὸν μαρίνον· ὕτη τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολήν· μετὰ τοῦ ἰδίου πρὸς κατὰ σάρκα διγενοῦς εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἀπεκείρατο· καὶ δικνόμενα μετὰ τῶν μεσοτόρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν· εἰς μίαν οὖν καταλύσασα μετ' ἑτέρων εἰς πανδοχεῖον, ὡς διαφθείρασα τὴν τῆς πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται, καὶ καταδέχεται ὁ ὄνειδος· καὶ ἦν οὐκ εἰνήργησεν ἁμαρτίαν ὁμολογεῖ· ὅθεν τῆς πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς μονῆς, καὶ ἐπὶ ῥισὶ χοίνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ· ὅπερ οὐκ ὠδύνησεν ἐκφέρσα μήποτε· ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς μονῆς εἰς τὸ, σωλὴν αὐτῇ τὸ παιδάριον ἄρρεν ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν· αὕτη μὲν γὰρ εἰς τὸ κινδυνεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τῆς πανδοχέως θυγάτηρ πυρὶ ληφθεῖσα, τὸ γραπτὸν πρὸς ἔφη διαφθαρῆναι· καὶ οὕτως, ὅτε ἡγούμενος καὶ οἱ μοναχοί, ἦμεν εἰς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου αὐτωνίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. ᾗ.

Οὐδένα τι παρελθὼν αὐτώνιος τῶν κάτω· Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω· οὗτος, ὁ γένος ἕλκων, ὁ μὴ ἐξ ἀσίας, ὁ δὲ ἐξ ἀνθρώπης· ἡνίκα πεῖσιν ἦν αὐτῷ ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο καὶ ἐν ἠγκαλίσατο· καὶ τῶν παιδικῶν ἀπαρχάνων ἀπεβάλλετο, καὶ εἰς μέγεθος ἡλικίας ἦγε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσεν, καὶ μετὰ ταῦτα, ποιμένα ἐκτήσατο· ἐπεὶ δὲ τὰ ἐσύστερον συμβήσεσθαι μέλοντα, ἡ τῆς χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τῆς τοῦ τὸν θαυμάσιον· κομιδῇ μήπω ὄντα, ἀρτον προπλέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι· καὶ καθὼς καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν θείαν λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ὡκονόμησεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβαίτος τὸν μοναχὴν ὑπέδυ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο· καὶ μὴ βουλόμενος εἰς ὃ τῆς πρεσβυτερείου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τῆς φερνιτικείου ἡγούμενος γίνεται· ἐν τούτῳ ἀνυπερθεσία καὶ ἀσιτία, καὶ ὃ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει· τότε καὶ ὁ πὴρ αὐτῆς ὃ μοναδικὸν ἦθος ἐνδύεται· καὶ ἔστιν καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσὶν ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο· ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ διὰ γέροντι παρεμύθι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ὀργαζομένῳ, ἀπόδεσμός τις, ἐγχειρίζεται χρυσίου· λάβε τοῦτο

εἰπὼν

εἰπὼν εἰς ἀμάλωσιν τῶν τοτωχῶν· καὶ
λίμνην χεῖρ ἔχε τ χρυσὸν, τοῖς δὲ ὀφθαλ
μοῖς ἄληστος ἦν ὁ παραχώμ· Σοὶ τού
τοις ὁ μέλας ἀνήμφ τοῖς καλοῖς· διὰ τοῦ
τα καιροῦ ἐπισάμτος, καὶ ἀρχιερέως ζη
τουμένου, ψήφω τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ
τῦ βασιλέως Σοὶ τὸν θρόνον κωνσταν
τινουπόλεως ἀμάγεται· καὶ καθάπερ
ὑπόπτερος τῇ τῦ πνς δυνάμει σὺν γη
ραιῷ τῷ σώματι, πάσας διαβρέχει τὰς
ἐκκλησίας, λιταῖς Θεῖον δξύμενιζό
μενος· καὶ τὰς χρόνω πεπονημένας κα
τὰ δ δυνατὸν ἀνακτώμενος· καὶ τοῖς
ἀπορία συνεχομένοις τῶν κληρικῶν,
καὶ τῶν ἀναγκαίων σπάνει ἔχουσιν, ἀν
θρώπω τῶν χρημάτων χορηγία, τὴν
παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε· καὶ τὰς
τῶν πενήτων μυριάδας σὺν τοῖς πανσό
δοις διέλεημοσύνης παρεμυθεῖτο· πολ
λοῖς δὲ πολλῶν καλῶν αἴτιος γενόμε
νος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασά
μενος, σὺν γήρα βαθεῖ πρὸς κν ὡδέδη
μησε· τελεῖται δὲ καὶ αὐτῦ σύναξις, σὺν
τῇ αὐτῦ μονῇ :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι, σατορνῖνος καὶ
πλουτῖνος, ξίφει τελειοῦνται· ᾗ·
Ψαθυμησιμᾶς ταῦτα τῶν τετμημένων·
Θ ατορνίνου πέφυκε Σ τῦ πλουτίνου·

ὠδὴ ζ'· θῦ συγκατάβασιν·

Ἁγία σε σιώδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε
θεόληπτε· ἣν Σ ἅγιον πνᾶ ἐκ τῶν πε
ράτων εἰς ἓν συνήθροισεν, ὑμνολογοῦ
σαν αὐτῦ τὴν θεότητα· ἀλογητὸς ὁ
θς ὁ τῶν πρώων λίμνης :~

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν πρεσβείαν τοῖς
ἀποστόλοις χν· καὶ τὴν ἔμθεον τούτων
διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας· καὶ πο
λιτείαν μιμούμενος ἔφαλλάν· ἀλογη
τὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων λίμνης :~

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεωρίαν ἀ
ναπτερούμενος· τὴν τῶν αἱρετιζόντων
ἀβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας· τοὺς ἀσε
βεῖς δὲ διδάσκων ἐκφαύλιζες· ἀλογη
τὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων λίμνης :~ Κτ·

Ὡς ἔσωτερον ἄχραντε· τῇ τῆς ἀγνείας φίλ
βουσα χάριτι· φωτοτόκος παρθένε, Σ
θεοτόκος ὡμάγησε γέγονας· διὸ συμ
φώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· ἀλο
γητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων λίμνης :~

ὠδὴ η'· Θ ωτα πλασίως κάμνον·

Ἱεριφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν θεό
τητα· τριὰς γὰρ τῷ πρὶ καὶ τῷ ὑῷ καὶ πνί,
καὶ δυνάμει ἄπειρον· καὶ βασιλείαν
μίαν σαφῶς· τῶν ἰδιωμάτων ἀσφα
λῶς τηρουμένων, ἑκάστη ὑποστάσει, ἣ καὶ
ψάλλων ἐβόας· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἁγιωσύνης τέμενος, ἱεραρχία γενόμενος·
πάντας ἁγιάζεις τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι,
καλεῖσθαι σπουδάζοντας· καὶ τὴν εἰκό
να πέρ τὴν σήν· ὀφθεῖσι τῇ πρὸς σὲ δια
χαράττοντας πόθῳ, Σ πίστει μελῳδοῦ
ντας, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν μνήμην ἐ
φώτισας· μυῶν δὲ πρωτοτόκων ἐκκλη
σίαν ἤυξησας· προθύμως γενόμενος, τοῖς
ἀπαύστως λάμψασιν· ἱεραρχικαῖς καὶ
μυστικαῖς λειτουργίαις· μεθ' ὧν βοᾶς ἀ
παύστως· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυ
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Κτ·

Μεμνημένοι πάντα γε, Σ Σοὶ σοὶ μυστή
ριον· καὶ τὴν γενομένην διὰ σοῦ δρε
πόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν· καὶ σω
τηρίαν κράζομεν, σοὶ τῷ χαριτηλ τῷ
ἀρχαιοπέλῳ Σ χαῖρε, βοῶμεν θεέ· καὶ
πίστως μελῳδοῦμεν, λαὸς ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ εἱρμός·

Θωτα πλασίως κάμνον, τῶν χαλδαίων
ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ
ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, τοὺς σε
βέντας τούτοις ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ
λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες ἀνυμνεῖτε,
ἱερεῖς αἰνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· Θ ξέχυσε Σοὶ τοῦτο ὁ ὀΐων·

Ὕλως τῷ ὑλῳ παρεσκῶς· ὃν Σ κτί
σην τῶν ὅλων καὶ κν· Σ τὸν πρὸ, λόγον
καὶ

καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς· καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐλεολόγιε εἰλικρινῶς· αἰτούμενος μὴ παύσῃ· σωθῆναι τοὺς ἐμπίσει, σὲ δεηγόρε μακαρίζοντας:~

Καμάτοις ἐμιδρούμενα πνεύματικοῖς· καὶ προθύμως εἰς ἔτι μαχόμενον, ὑπὸρ αὐτῶν· τοῖς πνεύματομάχοις σὲ καθορῶν, ὃ καθαρὸν καὶ ἄγιον, πνεῦμα σεφαμώσαν ὡς νικητὴν· προσέλαβεν ἀξίως· ταῖς αἰώνιε παμμάκαρ, χορείαις σωνηρίθμησεν:~

Γώνας διανύσας τοὺς ἀγῶνας· καὶ τὸν δρόμον τελέσας τὸν κάλλιστον· καὶ τὴν ὀρθὴν· πίστιν ἐκδιδάξας πανσόφως· δικαιοσύνης σέφανον, παρὰ τοῦ τῶν ἀπάντων δημιουργοῦ· ἐδέξω δεηγόρε· σωιόδω διδασκάλων· ὑμνοις δὲ ὑμνῳδοῖς προπεμπόμενος:~ Ἦχ.

Ραδίως ἁγνὲ διαπεφοίτηκας τὸν τοῦ βίου παραίχουμοι κλύδωνα· τῶν πειρασμῶν τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀληθῶς πραΰμνησα, ὃ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετὴν· σωτήριον πορείαν, ὅπως ὡς ἀθλητὴν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωσε:~

Ὁ εἱρμός·

Ξέστη Θεὸν τούτῳ ὁ οὐρανός· καὶ τῆς γῆς καταπλάγη τὰ πέρατα· ὅτι θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ χαρά σου γέγονεν· ἀρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε θεοτόκε· ἀπέλαμψε καὶ αἰῶνας, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι:~ Θεοπρεπέλαιον·

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Παμφαὴς ἐπέστη, τῇ ἱεραρχου ἑορτῇ· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ αἰνέσωμεν Χῦ· τὸν θαυμαστὸν ἐν ἁγίοις, καὶ μόνον κῦ ὑμνοῦντας:~

Θεῖον· Ὅμοιον·

Ελπὶς ἀπελπισμένων, καταφυγὴ χειμαζομένων· σὺν ἀποστόλοις προφήταις ὃ μάρτυσι τὸν σὸν υἱὸν, ἱκέτευε ὑπὸρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων:~ Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆ ὄρθρου, καὶ ἡ πόλισις:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ· Τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν μαρτυριαμοῦ· Εἰς ὃ κὲ ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια· Ἦχος δ·

Ἐδωκας σημείωσιν·

Ασκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε· ἐν ἀσπιλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας· φυγαδεύων πέρ, καὶ ταῖς θηρείαις, ὃ ἀμβάσεσι τὸν μοῦν· ἀποκαθαίρων καὶ καλυπόμενος· ἐν πεύθει ἐλαμπρύνας, θεῖον δοχεῖον τοῦ πνεύματος· θεοφόρε παμόλβιε· μοναζόντων ὃ καύχημα:~

Μαρτυς ἐλευσίος· καὶ δικαιὸς καὶ κατήγορος· ἑαυτοῦ ἐλαμπρύνας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἰδομῆς ἀτόπου, πυρὰν λαμπροτάτην, πέρ αὐτὸς καὶ σαυτὸν· μέσον εἰσῆξας καταναλισκόμενος· ἱδρόσας δὲ τῷ πνεύματος, ὃ ὀμβρου σε ἀμέψυξε· καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνιον μετήγαγεν:~

Μέσον κατεσκιώσας, θαλάσσης πέρ τὰ κύματα· ἀποφάσγω τοῦ ὄφεως· κακεῖ δέσμοι ἡέρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει· τῇ διασωθεῖσαν, ἐκ τειχομίας χαλεπῆς· ἠρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος· τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας· ξεμιτεύων θλιβόμενος· θεοφόρε παμόλβιε:~ Δόξα, Ἦχος β·

Χαίροις ἔμπνοον καὶ πολυθαύμαστον, παλαιστῶν ὃ κῦδος· αἰθέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τῆς ἐχθροῦ καταφλέξας ἄπασαν δυναστείαν· τῶν μελῶν σου ἦφω πυρὶ μαχάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ὀρήμοις καὶ μήσοις, παντὰ πειρασμόν σοι προσήγαγεν· ὃ μὴν, ἐν ὀρήμῳ γηναίου σοι παρεχήσατο· ὃ δὲ ἐν θερέχει θαλαττίῳ, ὁ πειράζων πειράζῃ σε, ἐπειρᾶτο σοφέ· ἀλλ' ὦ μαρτυριαμὲ τειτόλβιε· Χῦ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ· τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς ὃ μνημόσυνον:~

καὶ νῦν, Ἦχ. Θεοτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

σὺ εἶ

Σὺ εἶ τῶν ἀπέλπιστων ἡ χαρά· σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα· σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς· δέσποινα πανάμωμε· καὶ πρεσβεία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σὲ πίστει βοῶμεν· ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν δεινῶν τῶν ἐχθροῦ· λύτρωσις, ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πανύμνητε· οἱ σὲ μακαρίζοντες.

Ὠδὴ ς'. Ὅμοιον.

Ὅτε, σὲ τρῶσαι ἡ ἁμαρτία, ἄρμα τὸν οἰκεῖον ἔρωτα, κατακεντοῦμενον· ἵλιος ὠλοφύρετο, ἐκπλησσομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις ἡ μου λέλως ὁ χειρόγραφον τῆς πρωτοπλάστου ἀδάμ· ῥῆξαι θανάτου λυτρῶσαι, ἄνθρωπον ἀνθρώπινον δόξα· τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος β'.

Πεποικιλμένος φολίδι ἀγνείας· καὶ πεπυρσευμένος σὺ τεύξει θεία· ἔμοιγε τε ἔχων χιτῶνα ἐκ παρθένου τεχθέντα· γυναικεία φολὶς οὐ σωτηρίας, οὐ δέ μοι δομαὶς σαρκὸς κατεδέξω· ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρί· θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρόσκαιρον πυρός, θεμπαλὲς πῦρ κατέφλεξας, τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας· διὸ πρέσβευε, μαρτυριαμφιτρισόλβιε· σῶσαι ἡμᾶς τῶν ὀλεθρίου σαίωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ μνῶ, κτλ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε· εὔσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσιν ἁγνή, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παρέσχου, πυκνὰς δακρύων λιμνῶν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων λιμῶν, τὰς κηλίδας πανάμωμε· καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ὅλης καρδίας, σὲ τὸν τοῦ δεσπότου μητέρα, ζωοκαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς· τρὶς κτλ. Ὅμοιον.

Τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς· ὦ τῆς ὑπερπόντου ἀπλαγχνίας· ὦ τῆς πολλῆς ἀμαχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, λόγε προαιώνιε· πῶς ὑπέμεινας ἀνθρωποκτονίαν ἐκδικῆσαι, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, ἐν καιρῷ τῆς ἐκδικήσεως; ἀλλ' ἐπιστρέψας ἐλέησον, τὸν σὸν λαόν, ὃν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι· καὶ μὴ ὀργὴν διατηρήσῃς εἰς τέλος· ἀλλὰ τὸν ἔλεον ἐπιδείξῃ, τοῖς ἐπὶ σοὶ πεποιθόσι· καὶ κράζουσι σοι· ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τοῦ σωτηρίου ἡμῶν.

Δόξα ἦχος δ'. Θεοτοκίον.

Ἀνάρχου λόγου ἀνάρχου πατρὸς ἀνάρχου υἱὸς ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη· ἐν σοὶ γὰρ ἐσκήνωσε, καὶ ἐν σοὶ ἐνηνθρώπησε· καὶ ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ Ἀδάμ· καὶ ἐν σοὶ ἐκτίσθη ἡ Εὔα· καὶ ἐν σοὶ ἐκτίσθη πᾶσα ἡ κτίσις· καὶ ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ κτίστης· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ποιητής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἐλεήμων· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ οἰκτίρμων· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἐλεήσας· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ σώσας· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναπλάσας· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀνακαλεσάμενος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστήσας· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσιμος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀνάστασις· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχή· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγός· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεός· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτήρ· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχή· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγός· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεός· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτήρ· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτής· ἐν σοὶ ἐκτίσθη ὁ ἀναστάσεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ θεὸς καὶ σωτὴρ καὶ λυτρωτὴς καὶ ἀπολυτρωτὴς καὶ ἐξαγοραστὴς καὶ ἀναπλαστὴς καὶ ἀνακαλεσάμενος καὶ ἀναστήσας καὶ ἀναστάσιμος καὶ ἀνάστασις καὶ

Οἰκίσας σου τὴν μηδιὰν, ὁ κατοικῶν τὴν οἰκουμένην ἄλλον σε· μὴ θῦ ἔμψυχον, ὅπως οὐρανὸν ἀπειργάσατο:~

ὁ εἱρμός·

Ἐφράιμε ταῖς σοῖς, ἡ ἐκκλησία σου χεῖρας κράζουσα· σύμουιχυς κέ, καὶ καταφυγὴ καὶ σκέπασμα:~

Καὶ ἦχος. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος· μὴ πέτρα ἀσεβείας κατασκείσας τὴν πόδα σου· ἐχθροῦ ταῖς μελῳδείαις ἀτρόμητος ἔμεινας· πυρὶ δὲ δοκιμασθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες· ἀλλ' ἀθικτος ἐλεύσιος μάρτυς· ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσι ἰάματα·

Δόξα Τὸ ὅμοιον·

Τὰς χεῖρας σου τὰς θείας· εἰς τὴν κτίσιν ἐκβάσασας· παρθένε πανάγια, σαρκωθέντα χρηστότητι· κατοικτείρουσα δυσωπήσον Χριστόν· λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων· τοὺς ἀφθόνως σε πόθῳ βοῶντας σοι, δόξα τῷ σωτηρίαν ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τὸν τόκον σου:~

καὶ Τὸ ὅμοιον·

Κρῶσον σωτηρίαν τοῖς τῶν πανάγιόν σου, Χριστιανῶν σὺν λόγῳ τὴν πλάνην ὀργάνοντος· ἡ πανάμωμος ᾠδύνατο τυχόντως· καὶ ὃ πολύσυν καὶ φρενητόν, τῆς αἰσχύνης ἔξίστατο βοῶσα· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα σου τῇ θεότητι· δόξα τῷ ἐν γαστρί σου βρέφει τοὺς ἀθανατίζοντι:~

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθένευσε σε ἰδοῦσα· ποτε πάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις· τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου· φέρος εἰσεδέξω, πῦρ ὃ τῇ πυρί· καὶ χαίρων ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου κέ:~

Αἷς τῇ πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις· ὃ σκοτεινὸν παρέδραμες μέφος τῶν δαιμόνων· μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου κέ:~

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας· ὀδυσμενὴς ὁ σεσορήξας σοι· κύματα κακίας· πέτρα γὰρ ἐφάνεικτο, θῦ ἀγαπήσεως μαρτυριαμὲ ἀξιάγαστε:~ Ὑπερτέρα τῶν ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη· βουλῆς μεγάλης ἄγγελον· τέτοκας γὰρ λόγον· σωζόμενοι τὸν φωτίζοντα· παρθένε τοὺς κράζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου κέ:~

ᾠδὴ ε'. Θυ κέμου φῶς·

Ἰσοδύναται τὰ σὰ, ὄζειπεῖν κατορθώματα· ἰσάγγελον πολιτείαν· σοὶ γὰρ ἀσκήσας· ὁσίως ὑπερήθλησας:~

Ὀργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραννος· προσβάλλει σοι δελεάσαι, ἰδομὴ ἀλλ' ἠθετήθη· ταῖς σαῖς πάτερ ἐντεύξεσιν:~

Πῆρξας σεαυτοῦ, δυναστὴς ἐθελούσιος· τῷ φλόγα γὰρ ὑπεισδύνων τῶν παθῶν τὰς καμίνους· μακάριε κατέσβεσας:~ Θεόν·

Ἐ ὅπλον ἀεργὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα:~

ᾠδὴ ς'. Θύσωσι μετὰ φωνῆς· ὀλίσαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν· ὡς τῷ προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄφις· ἀλλ' ὁσιομία, τῇ σοφίᾳ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα:~

Ῥᾳδίως, διοδεύσας τὸν τοῖχον τὸν φέρουσαν· πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω πάτερ διϊχεύσαι· τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν:~

Ὄρεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας· ὃ τῆς ἀγνείας καλόν σου, ἰδρῶσι μελέταις καρπούμενος· καὶ στεφάνων λαμπρότατον σοφὲ ἀξιούμενος:~

Ἔλεησον, τῇ πρεσβείᾳ καταφλέγεσθαι δέδοκας· τὰς ὑπεκαύσεις σβέννυσιν, ἰδόμων τῇ δρόσῳ τῶν πνευμάτων, θεοφόρε

μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα :~

Ὅλην σε, καθηγία σε λόγος ὁ ἅγιος· σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀῤῥήτω λόγω· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου :~

Ὁ εἱρμός·

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε· ἡ ἐκκλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι :~

Κοντάκιον· ἦχ. β'· Ψοὺς ἀσφαλεῖς·

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον· καὶ τῆς ἐρήμου πολιτὴν καὶ συνίστορα· ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν :~ ὁ οἶκος·

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, διεξῆλθεν ὀφθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, ὃ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι· ὕμνοις χῶ ψαλμωδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων ἀεί· ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ δάκρυσιν· ἁγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σαφῶς τὸν ἀρχέκακον ἤσχυνας· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'· μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν μαρτινιανοῦ· ϛ̄·

Μαρτινιανὸς σαρκικὴν σβέσας φλόγα· φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα· ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδυ μαρτινιανός·

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ καισαρείας τῆς κατὰ παλαιστίνην· ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς· ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας· ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος· ἐκτελέσας δὲ ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι· μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ τοιούτω τινὶ πειρασμῶ περιπεσεῖν παρὰ μικρὸν ὑπὸ τοῦ πονηροῦ ὑποβάλλεται· ἑταίρα τίς περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς ὃ πενιχρόν, ὃ ὄρος κατέλαβεν ἔνθα διῆγεν ὁ ἅγιος· καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφὴ, καὶ τὸν ὅσιον παρεκάλει, εἴσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι· ὁ δὲ καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτὴν, ἐν τὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς ὃ ἐνδότερον αὐτὸς κελλίον ἐχώρησε· τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς ὃ πρωὶ ὁ ὅσιος θεασάμενος, ἐπεφέρετο γὰρ ἱμάτια οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῆς, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἕνεκεν παρεγένετο· ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδίας εἰποῦσα, σοῦ ἕνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, ὃ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ νόμου δικαίους, γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν αὐτόν· ὁ δὲ ἡρέμα παρακινούμενος, ὃ χειροήθης ἤδη γεγονὼς ὃ κατήκοος, ὃ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος πρὶν πεσεῖν ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος· ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν νουθετῶν καὶ λέγων, εἰ δυνατὸν ὃ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν ἡδονῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῇ γυναικί· οὕτω τε καταφλέξας ἑαυτὸν, ὃ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν· τήν τε γυναῖκα ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖσαν, ἐν μοναστηρίῳ ἐξέπεμψε· ὃ αὐτὸς τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεὶς ὁδηγήσαντος τινὸς ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδὸν, ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνοις διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ ναυκλήρου τρεφόμενος· πάλιν ἐκεῖθεν ἀπανέστη, διὰ ὃ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν, ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ ὁσίου· αὐτὸν δὲ κακεῖθεν ἐξελθεῖν ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός· ἐπὶ νώτων δὲ δελφίνων ὀχούμενος, τῇ γῇ προσεπέλασεν· εἶτα ἐκεῖθεν

θεμ χώρας καὶ πόλεις ἀμείβων· καὶ ὃ, φεῦγε μαρτύριαμ ἐμίσει καταλείβη περισμὸς ἐπιφλεπόμενος· οὕτω γὰρ ἔχω καὶ ὃ λειπόμενον τῦ βίυ διατελέσαι, τὰς ἀθλίας κατέλαβεμ· ἔνθα γενόμενος, πρὸς κῦ ἀξεδήμησεμ· ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τῦ ἐπισκόπου Θ τῶν τὸς τῦ πλήθους ἀξιωθείς· λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας· τὴν μὲν ἀπὸ τῦ ὄρυς, παρεγενομένην ἐν μοναστηρίω καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργιῶν ἀξιωθῆναι· ἡ δὲ Gὸς τῇ τῆς θαλάσσης πέρα, μέχρι τέλους τῦ βίυ αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἐνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τῦ γαυκλήρυ κομισθεῖσι τοῦ μὴ βληθεῖσαμ· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῦ σύναξις ἐν τῷ σεστῷ αὐτῦ ἀποστολείῳ, τῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου, τῷ συνκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ μαρτύρων, ἀκύλα καὶ πρισκίλλης· ἐν· Τὸ μυηδὲν γνώριον ἀκύλας φησὶ βλέπων·

Οὐκ ἐνδρισύμαι πρὸς τομὴν ἐνὴρ καίρας·

ἅγιος ἀκύλας, σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ τοῦτ τῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτῦ πρισκίλλης· Θ βαπτισθέντ ὑπ' αὐτῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι· κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντ, καὶ συγκυνδυνεύοντ ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς· τοσοῦτον δὲ ἰσχύσησεν αὐτὰς ὁ μέγας ἀπόστολος παῦλος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς χν̄ πίστιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτῦ· οὕτω δὲ τῷ χῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ ἀρεσάντων, καὶ πολλὰ τελέσαντ θαύματα, ὑστερον κρατηθέντ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· καὶ οὕτω μεταβάντ τῶν Gὸν γῆς, καταικοῦσι τοὺς οὐρανούς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν ἀνλογίου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας· ἐν·

Ψυχὴν δίδωσιν ἀνλόγιος κῷ·

Βοῶν πρὸς αὐτὸν κν̄ σὺν ἀνλόγῳ·

Οὗτος ἦν Gὸς τῆς βασιλείας ἱερακλείας, ἀρχιεπίσκοπος ἀλεξανδρείας πρὸ τῦ ἁγίου ἀθανασίυ τῦ ἐλεήμονος· ἐποίησε δὲ θαύματα πολλά, ἐξ ὧν ὅτι καὶ τοῦτο· τῦ ὁσιωτάτου Gὸς ἐπισκόπου λέοντος γράψαντος διὰ τὸν ἐν χαλκηδόνι συνόδου ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας· αἰχμαλώτους αὐτὸν ὁ ὅσιος ἀνλόγιος, οὐ μόνον ἐπέμεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν· ὁ οὖν Θς θέλων ἀμφοτέροις ἱερα πεῦσαι, ἔπεμψεν ἄγγελον ἐν σχήματι τῦ ἀρχιδιακόνου λέοντος, ἀνχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ ἀνλογίῳ ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὸν ὀφλωθέντα ἐπιστολήν· ὁ δὲ ἀνλόγιος, Θ τῦ Θῦ ἀγγέλου, ὡς ἀνθρώπου καὶ ἀρχιδιακόνου τῦ πάπα διελέγετο, καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῦ· ἔγρως τῷ Θῷ ἀνχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτῦ τὸν ψυχὴν ἐμαπέθετο· Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι πὴρ Θ υἱὸς σαυρωθέντ τελειοῦνται· ἐν·

Ἡ πὴρ σὸν υἱῶ σαυρικὴν πάσχει πάθος· Ὑ ὠδὴ πατρὸς τῦ δόντος υἱὸν εἰς πάθος·

ὠδὴ ζ'· Ἐν τῇ καμίνῳ·

Ὑπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος πάτρ χειρός· ὡς περ ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης ὅσιε· θηρσὶν ὀχούμενος· καὶ τῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος :~

Συμπαθεσάτη, προσαιρέσει πάτρ σώζεις σαφῶς, κόρῃ, πικροτάτης ζάλης Θ ἀκλιμῆ, Gὸν πέραν θείας χνώσεως, σηείζεις ψάλλουσαν· καὶ Θῷ ἀρέσως λαμπρύνουσαν :~

Ὑ προσάξει, θαλασσίου ῥιφθεὶς ἐκκλύδωνος· ταύτην, μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβήν· τὴν τοῦ σώματός σου μέκρωσιν· καὶ τὴν ὁλόκληρον, πρὸς

τὸν πάντων δεσπότην διάθεσιν :~

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης, θεογεννῆτορ λάμψας
ἥλιος πάντων, τῶν πιστῶν ἐφώτισε τὰς
ψυχάς· μελωδουντων θείω πνι· εὐλο-
γημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κε·

ὠδὴ η· χεῖρας ἐκπετάσας·

Ἰσχύς μου, καὶ ὕμνησις αὐτὸς, ὑπάρχεις
κε· μερὶς καὶ κλῆρος μου· σοῦ τὴν ἑκού-
σιον νέκρωσιν, περιφερῶν περιερ-
χομαι· πόλεις καὶ χώρας ἐμμελῶς, πέρ
ἐκραύγαζεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα κυ τὸν κν :~

Οὐ ψύχει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐ δὲ
καύσωνι· ψυχὴν φλεγόμενος· ὅλως
ἐνέδωκας θλίβειν σου, τὸ σαρκίον ἀλλ'
ὑπέφερεν· τὴν τοῖς δικαίοις ἐν νοῶν
μακαριότητα· καὶ κραυγάζων· πάν-
τα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~

Ἰστίω πτερούμενος σοφέ· τοῦ θείου πνεύ-
ματος· κοῦφος διέπλευσας, βίου τὴν
θάλασσαν ὅσιε· καὶ λιμένι προσεπέ-
λασας· τῆς βασιλείας τοῦ θυ, μέλπων
γηθόμενος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα κυ τὸν κν :~

Ἐκηναῖς ἐναυλίζη φωτειναῖς· ἀποδυ-
σάμενος, νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς
φαιδρυνὴ δὲ ὅσιε· ἐξ ἱδρώτων ὑφαν-
θείσαις σου, ἀσκητικῶν· καὶ μελωδεῖς
καθαρωτάτη ψυχῇ· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~ θν·

Αὐτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς· ἐκ σοῦ
σεσάρκωται· ὑπερούσιος, θεοχαρίτω-
τε δέσποινα· ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι·
διπλοῦς ὁρώμενος· μιᾷ τῇ ὑποστάσει
δέ· ὦ βοῶμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, κυ τὸν κν :~ ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσά-
μενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυ-
γάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
κυ τὸν κν :~

ὠδὴ θ'· Πίθος ἀχειρότμητος·

Ὅλην τὴν τοῦ πνεύματος αἴγλην, καθα-
ρωτάτη διανοία, μαρτινιανὲ εἰσεδέξω·
καὶ φῶς ὡράθης καὶ στύλος ὅσιε· ἀπὸ
τῆς γῆς αἰρόμενος, Ὑμοναζόντων προη-
γούμενος :~

Ἱέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέ-
της σου παμμάκαρ· οὗ τινος τοὺς νό-
μους φυλάττων, ἀνεπιστρόφως τῆς συνει-
δήσεως, τὸ καθαρὸν διήνυσας, πέρ ἀοί-
διμε μαρτύριον :~

Οἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' ἀστέλων· βίον ἰσάγ-
γελον βιώσας· θείας ἡδονῆς ἀπο-
λαύων· καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος·
ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι· γεγενημέ-
νος ἀξιάγαστε :~

Ἱερεύσας τὸ σῶμα θεόφρον· τὸν λογι-
σμὸν καὶ τὴν καρδίαν· μαρτινιανὲ τῷ
κω· καὶ θύμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως,
περιφανῶς ὀπτόμενον, καὶ εὐωδίαν
συντηρούμενον :~ θν·

Ἐκ τὴν τοῦ ἡλίου τῆς δόξης· κούφην νε-
φέλην θκε· ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατεί-
λας· τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγη-
σεν, εὐσεβοφρόνως ἄσμασι, παρθενο-
μόρ μεγαλυνόμεν :~ Ὁ εἱρμός·

Πίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξαλοξεύτου
σου παρθένε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χρὸς
συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
παγαλλόμενοι, σὲ θκε μεγαλυνόμεν :~

Ἐξαποστειλάριον·

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις·

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ μάρτυς μαρ-
τινιανέ· σὺ ἐθελούσιος ὤφθης· καὶ ὁδη-
γὸς ταῖς γυναιξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νι-
κήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις :~

θκίον· ὅμοιον·

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθω
παρθένε· σὺν τῷ ἀστέλω τὸ χαῖρε, βοῶν-
τες σοι θκε· χαῖρε ἀνύμφευτε μήρ, τοῦ
βασιλέως τῆς δόξης :~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, ι δ'· τοῦ ὁσίου πρς ἡ-
μῶν αὐξεντίου· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα·

στιχηρὰ

φχμεσὶ πρεσβύμοια· ἦχος δ·
ϑδωκας σημείωσιν·

Ἀ ὔξησιν ἀσκήσεως· Σωτὴρ ἀμνύων ἀυξέμπε· χαρισμάτων τὴν αὔξησιν· δεῦρο μακαρίλησας· δεῦρο πεύξῃ μόσους, δαίμονας ἐλαύνειν· τῇ ἐπικλήσει τῦ χῦ· πιστευόμενος καὶ τῆς τῦ πνς· παμμάκαρ θείας χάριτος· ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως· σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλιλαίαν πρεσβεύσας:~

Χ άριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας· καθαρθεὶς τὴν διανοιαν· παθῶν γὰρ μυσήματα· καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον· καὶ τὴν τειχωμίαν, ἀποπνίξω καὶ φαιδρανῶ· τὴν τῆς ψυχῆς εἰρηνάσω καταπαύσιν· ἐμπεύδεν καὶ διέλαμψας· ἐν μοναχῶν ὁμηγύρεσι· δυσωπῶν τὸν φιλανθρωπον· ὑπὲρ τῶν ἀνθημουμένων σε:~

Ἀ ὔξησας δ ταλαντον· δ πιστευθέν σοι μακάριε· δαψιλῶς ὀργασάμενος· καὶ ἐπείρας ἐν δάκρυσιν· ἐν ἀγαλλιάσει περ μὴ δειλίας· πολυπλασίονα χαρὰν· καὶ θυμηδίαν, ὅπως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παῤῥησίαν οὖν· πρὸς τὸν δεσπότην δυσώπησον· ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε ἀυξέμπε:~

Δόξα, ἦχος πλ δ· ἀπολύσου·

Κ αθαρσὶ τῦ πνς, τῦ ἁγίου σοφία· σκιωσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδία σου· παμμακάριστε ἀυξέμπε· ὅσιε περ· καὶ τὰ τῶν πνμάτων τῆς πονηρείας· φοβερόν σε δίωκτην ἀνέδειξεν· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν μοσημάτων ἰατρόν· διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλανθρωπον θν· τῇ ἀπαύστῳ πρεσβεία σου· τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλεύθερωσον:~ καὶ νῦν, ἅπ·

Ὠ τῦ παραδόξου θαύματος·

Χ αῖρε ἀγγέλων ἐγκώμιον· χαῖρε βροτῶν καλλονή· χαῖρε δόξα τῦ γένους ἡμῶν· χαῖρε θεία εἴσοδος· πρὸς βασιλείαν θῦ· χαῖρε μεσίτεια πρὸς τὸν πλάσαντα· χαῖρε λυτήριον, δ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· σοὶ πρὸς πάντα ἄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεοστικῶς, οἱ κατα πολλάκις τῶν ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν:~

τρο ἅπ· ὁμοιον·

Ἥ λιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, Σωτὴρ τρῦ ἱῦ· ἱ πλωμένον δεινήματι· καὶ ἱ γῆ ἐσείετο· καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο· καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο· καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἔκλαιον· σὲ ὡς ἑωρακεν· ἱ παρθένος δέσποτα ὁλολυγμῶ· οἴμοι ἀμέκραύγαζε, τί δ ὁρώμενον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ καμὼν, ᾠδὴ ἀ· ἦχος δ·

Ἀ υξέμπιον τ θεῖον ὑμνῶ πρεσβεύμως·

θεοφανίοις· ᾠδὴ ἀ· ἦχος δ·

θαλάσσης δ ἐρυθραῖον·

Ἀ ὔξησας τὴν πρὸς θν ἀγάπησιν· πέρ ἀυξέμπε· καὶ κοσμικὴν ὀργὴν καταλιπών· θεοφόρε κειμήλιον· χωρητικὸν τῦ πνός· τῶν χαρισμάτων αὐτοδέδεξαι:~

Υ πῆλθες ἐθελουσίοις μύμασιν· πάτερ ἀυξέμπε· σὺ τὸν ζυγὸν κῦ τὸν χρηστὸν καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας· τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπαίνῳ ταύτην ἐμόδξε:~

Ζ εμώσας βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν· καὶ πρὸς θν σωσάψας ἐμμελῶς· ἐν σωτηρίοις ἀσκήσεσι· Σωτὴρ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος· ἐπολιτεύσω παμμακάριστε:~ ἅπ·

Ε μοὶ μὴ ἐθεωρήθη δέσποινα· ἱ ἀκατάληπτος· θεαμδρικὴ πορεία τῦ χῦ· ὡς θς γὰρ καὶ ἀνθρωπος· ἐκ σοῦ ἀχμὴ γεγέννηται· αἰκαιμίζωμι τὴν ὑσίαν μου·

ᾠδὴ γ· Οὐκ ἐν σοφία·

Ε μάρωμένος· τῦ κρου τῇ δυνάμει καπήρησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμάς· καὶ μεθοδείας διέλυσας· ἀσκήσει βρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον:~

Μ ὴν τῶν ἀγγέλων, Σωτὴρ γῆς πολιτείαν μιμούμενος· δ καθαρὸν ἐν πνσευχαῖς· ἐν ἀκρυπνίαις δ εὔτονον· πρεσθύμως διήθλησας, πέρ ἀυξέμπε:~

Ἰδὼν θαμάτου, ταῖς ψυχαῖς προσεμοῦσαν
ἀυξέντιε· ἐπιγνοὺς τὴν ἰδομωὼ· δι' ἐγ-
κρατείας ἐμέκρωσας· αὐτῆς τὰ μυήμα-
τα· δεόφερμ ὅσιε:~

Ὁ διαπλάσας· κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν
αὖθρωπον· πλαστουργεῖται δι' ἐμέ· ἐν
τῇ χαρί σου σωμάμωμε· τὴν πάλαι
κατάπτωσιν ἐσφορθούμενος:~

Ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῶ πρᾶ, ἐμυ-
σταί τω σοφία θῦ· αὐ γὰρ ὄφθη ἄγιος,
πλὴν σου φιλανθρωπε:~

Κάθισμα, ἦχος α· Τὸν παῖδόν σου σπέρ-
ματος ὄρος ἀμέλθων, θεωρίας παμμάκαρ·
καὶ πράξεως σαφῶς, ἀφραπὰς τῶν θαυ-
μάτων· ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν πα-
νήγυριν σου μνήμην· ἑορτάζομεν· ὑμνο-
λογοῦντάς σε πίστει· καὶ πόθῳ γεραίροντες·
Δόξα, ἦχος πλ. δ· Τὴν σοφίαν τῶν λό-
γων ἐλθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν· βρυ-
χυτάτῳ κελεύσματι σαυτόν· συγκλεί-
σας σεμνούμενος· σὺν γῆς δι' ἀσκήσεως·
καὶ πρὸς πλάτος θείου· πολυσόφως
στρουμενος· λογισμῶν τελείων, αἰχμᾶ-
λωτος μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πεσό-
σιμῶν ἐκπεσόντας· ἀνεῖλκυσας ὅσιε·
ἐνθρῴσκω τὰ τερατία, θεοφόρε ἀυξέν-
τιε· πρέσβευε χῶ τῷ θῷ, τῶν ταισμά-
των ἄφεσιν:~ καὶ νῦν, θεοτ. ὅμοιον·

Ὡς παρθένον σε μόνην σὲ γνωμεν ἐν γυναιξί· σὲ γὰρ
απόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί· πᾶσαι μα-
καρίζομεν· γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· θεοτόκον γὰρ πῦρ
ἐσκίρτησεν· ἐν σοὶ τῆς θεότητος· καὶ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίσαντα καὶ κύ-
ριον τῶν ἀπάντων· καὶ αὐτῶν θεὸν γάρ· ἀ-
ξίως δοξάζομεν· τὸν παμάγιον τόκον
σου· καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· πρέ-
σβευε χῶ τῷ θῷ· τῶν ταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀ-
ξίως τὴν δόξαν σου:~

ᾠδὴ ζ· Ὅμοιον·

Ὃν ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν· ἡ
ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ· ἰλαλάξατε
δακρύουσα, θεοτόκε βοῶσα· ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύ-
τρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγον-
ται· ὁρῶσης σου τὸν σταυρῶσιν· ἣν πόθῳ ὑ-
πομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· μα-
κρόθυμε κύριε· τῶν ἐλέους ἰκέτας ἄβυσσος· καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι θεὸς
δώρησαι· τῶν ταισμάτων ἄφεσιν τοῖς
πίστει ἀνυμνοῦσί σου τὰ θεῖα παθήματα·

ᾠδὴ δ· Θεοπαρθένται σε ἰδοῦσα·

Ἡσυχὴς κατὰ πνεῦμα τῆς πομπείας, τῇ τῶ
ἁγίου πνεύματος· πέρι σωτηρία· ὥφ-
θης καὶ τῇ χάριτι· κραυγάζω ἀυξέν-
τιε· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ὦν χειμάρρων θεοφόρε τῆς ἀνομίας·
τῇ προσοχῇ παμμάκαρ· ἔφυγες τὸν
πέραχον· τειφῆς τὸν χειμάρρουν δὲ·
πέποκας ἀξίως πολυόλβιε:~

Ὁ θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην·
τὴν πρὸς θν ἀυξήσας· πρὸς μετάρσιον
ὕψος· θείας οἰκειώσεως· ὑψώθη κραυγά-
ζων σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ὁμοιος·

Ὡς παρθένον σε μόνην σὲ γνωμεν ἐν γυναιξί· σὲ ἀ-
πόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί· πᾶσαι μα-
καρίζομεν· γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· θεοτόκον γὰρ πῦρ
ἐσκίρτησεν· ἐν σοὶ τῆς θεότητος· καὶ ὡς
βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίσαντα καὶ κύ-
ριον τῶν ἀπάντων· καὶ αὐτῶν θεὸν γάρ· ἀ-
ξίως δοξάζομεν· τὸν παμάγιον τόκον
σου· καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· πρέ-
σβευε χῶ τῷ θῷ· τῶν ταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀ-
ξίως τὴν δόξαν σου:~

ᾠδὴ ε· Θεὸς κέμου φῶς·

Ἀσυνεχῶς πέρι προσκείμενος τῆς τῶν προ-
σκαίρων· καμπτοὺς καρδίας· τὴν
μὴ σαλευομένην θείαν ὡραιότητα·
προθύμως ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυ-
νάμει σου κύριε:~

Ὁ λόγον τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότα· σω-
ματικῶς κυρίως· οἱ πιστοὶ θεοῦν· πανύ-
μνομάζομεν· τὴν κλῆσιν κατάλληλον·
φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντα·

ᾠδὴ ς· Θὺ κέμου φῶς·

Ἐχόμενα τῆς σῆς· ὁδοῦ πέρι τὰ σκαμβά-
λα· ὀξύτητι διανοίας· ἀλωβήτως διῆλ-
θες· καὶ ψυχῆς καθαρότητι:~

Σότητι φρενῶν· τὴν ζωὴν διελήλυθας·
τὰ προσκαιρα παραπέχων· αἰωνίοις
δὲ πέρι· ἐμφρόνως προσαθέμενος:~

Ὁ βίος σου λαμπρὸς· καὶ ἡ πίστις ὀρθόδο-
ξος· ἡ ἄσκησις θαυμασία· ἱερυμένος
ὁ λόγος· τῇ χάριτι ἀυξέντιε:~

Οὗν ἔχοντά ὀρθὸν· διδαγμάτων αὐτά-
πλεον· σὲ πανάγιε θεοῦν· ὁμολογοῦμεν
πανύ·

Digitized by Google

ωλήτην· καὶ πόθω μακαρίζομεν:~

ὠδὴ ϛ'· θύσωσοι μετὰ φωνῆς·

Υἱόν σε, καὶ φωτὸς Ϭ ἡμέρας αἰέδηξεν,
ἡ πολιτεία σου μάκαρ· ἀϛημόνως ὅμ-
πως ϖολιπατοῦντα· Ϲ φωςῆρα· ζωῆς
ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα:~

Μελέτην, τῦ θανάτου τὸν βίον σου δέμε-
νος· διαφερόντως τὸν ὄρον, τῆς σοφίας
πὲρ καταμοήσας, μετετέθης, ϖρὸς τὴν
σοφίαν τὴν ἐνυπόςατον:~ Ϟ.

Ναόν σε, τῦ θεῦ Ϭ παςάδα χιτώσκομεν·
ϛάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημέ-
νην ἔνδον ἐγγεγραμμένον· Ϭ δι' οἴκτου,
σωμα ϖολέντα λόγον ϖαναίμωμε:~

Ο εἰρμός·

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κέ· ἡ ἐκ-
κλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τ' πλά-
γας σου ῥάσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχ. β'· Ψυχὴν ἐν πρεσβείαις·

Καταφυφήσας ϖεόφρον τῇ ἐγκρατείᾳ·
καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας·
ὥφθης τῇ πίςει σου αὐξανόμενος· Ϭ ὡς
φυτὸν ἐν μέσῳ τῦ ϖαραδείσου ἐξανθή-
σας· αὐξάντε ϖερ ἱερώτατε:~

Ο οἶκος·

Τίς τοὺς ἀγῶνας σου μὴ ᾄσεται· ἢ τοὺς
πόνους ϖερ· οὓς ὑπέσης ἐν γῇ, διὰ τὴν
θείαν ἀπόλαυσιν· νόμοις κῶ ἀκολουθή-
σας· καὶ ϖροσκαίμασι τούτου ὑπηρε ϖή-
σας· νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης ἰὼβ τοῖς ϖα-
λαίσμασι· τῦ κόσμου ϖάσοκως ὤφθης·
καὶ τῆς γῆς ἁπάσης ἀλλότριος· μηςεία,
πίςει ἐξανθήσας· ἀγρυπνίαν, ἀχρείαν
ἐξήσκησας· αὐξάντε ϖερ ἱερώτατε:~

Ψῶ αὐτῷ μοναχὶ, ὠδ' μνήμη τῦ ὁσίου ϖρ'
ἡμῶν ἀυξεντίου τῦ ἐν τῷ βουνῷ· ϟ.

Ο βουνὸς ὡς κάμηλος ἦν αὐξεντίου·
ᾧ ἀμέτρητ' ἄλλα ϖολιὼ τελάντης ἡλίας·
Ἦν εἶλε βίον δεκάτη αὐξέντιος ἡδὲ τε-
τάρτη·

Οὗτος ἦν ϹΘὶ τῆς βασιλείας, ϖεοδοσίου
τῦ μικροῦ· ὁρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου
αἰατολῶν· χαλασκὰς γεγονὼς· ϖεὶ τὴν
δὲ τὸν μοναχὸν βίον, καὶ εἰς Ὄρος ἀν-
μελῶν, Ϭ καταντήκει, τῆς ὀξείας κε-
μενον· ἣν δὲ τὴν ἄσκησιν καρτερικώ-
τατος· τὴν πίςιν ὀρθοδοξότατος· ϖο-
λὰ δὲ φαυλίσας τὴν ἀτυχοῦς καὶ μα-
ρείου κακοδοξίαν· καὶ ἀϖοδεξάμενος
τὴν ἐν χαλκηδόνι τετάρτην συνόδον
γέγονε καὶ βασιλεῦσιν αἰδέσιμος· καὶ
πᾶσι τοῖς ἐν τυγχάνοσιν, θεία χάρι-
τι τὴν ὄψιν λιγλαϊσμένος· καὶ πηγὰς θαυ-
μάτων ἰάσεων τοῖς ϖροσιοῦσιν βρύων
ἑκάστοτε· ἐν εἰρήνη δὲ ἁμαρτησάμενος,
κατετέθη ἐν τῷ ἀυτῦ ἀνοικοδομητέρι
ἀσκητηρίῳ· τελεῖται δὲ ἡ ἀυτῦ σύναξις,
ἐν τῇ μονῇ τῶν καλλιςράτου:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου ϖρ' ἡ-
μῶν μαρώνος· ϟ.

Ἄυσει μαραμθεὶς σαρκὸς θάλλῳ μαρώνι,
Μετεμφυτευθεὶς τῆς ἐδὲμ τῷ χωρίῳ·
ὗτος ὁ ὅσιος, τὸν ὕπαθρον ἀσπασάμε-
νος βίον, κορυφὴν ὄρους κατέλαβεν ὄ-
ρους· ὃν τῶν πάλαι δυσεβῶν ἡμω-
μένων· καὶ Ϭ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων
τέμενος· τῷ θῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ
διέτριβε· σκηνὴν πρὸς βραχείαν πηξά-
μενος· ὀλιγάκις δὲ ταύτῃ χρησάμενος,
πόνοις δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο μό-
νοις· ἀλλὰ καὶ ἐπεμόει ἑτέροις· ὁδὲ ἀ-
γωνοθέτης, τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπε-
μέρισεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν, καὶ πυρετοὺς
σβεννυμένους τῇ τούτου ϖροσευχῇ· Ϭ
φείσαν ϖαυομένων· καὶ δαίμονας δρα-
πετεύοντας· καὶ ϖολυποδαπὰ καὶ ϖοι-
κίλα νοσήματα, αὐχῆ μόνη θεραπευό-
μενα· ἀλλὰ Ϭ πολλὰ κατασκάσας
μαρασήλια· πολλοὺς διὰ ἀσκήσεως τῷ θῷ
ϖροσήξε· οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐ-
ϖιμελούμενος· καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θερα-
πεύων καὶ σώματα· καὶ ἀῤῥωσίαν ὑϖο-
μείνας βραχείαν, ὑπεξῆλθε τὸν βίον
ἐν εἰρήνῃ:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου ϖρ' ἡ-
μῶν, ἀβερκάμου· ϟ.

Ἐξ ἧς ταύτ' εὗρε κλήσεως Ϭ πλέον·

ϖρὸς

Περὶ τ σωοικον ἀβρααμ ἀβρααμης·

Οὗτος ἦν Θεοῦ τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἐκ πόλεως κύρου· ἐν ᾗ καὶ τεχθείς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο· τοσαύτη γὰρ ἀγρυπνία καὶ γάστρι τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀνύμητος Θεοῦ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον· μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος· μεμαθηκὼς δὲ κώμην τινὰ πλησίον τοῦ ὄρει τῷ λιβανῷ κειμένῳ κατειδωλολογεῖσθαι· ταύτην καταλαμβάνει· καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, Θεοῦ θείς μὴν ἡμέρας διετέλεσεν ἐν συχάζων· Θεοῦ δὲ τῇ τετάρτῃ ἐν σύχως προσορχόμενος· πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν· οἳ πολλῷ κατεχώννυται· εἶτα πόρρω αὐτῶν ἐκελεύετο αἰσχυνηρῶς ἀπιέναι· ἀλλὰ πρακτορᾶν διῦσι ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κώμῃ δημοσίᾳ ἠνίζοντας εἰς φορεῖς ἀπαιτοῦντα· ὁ δὲ θεῖος ἀνὴρ τὰς ὑποβρυχίους αὐτῶν εἰς φορεῖς τοῖς πράκτορσι δεδωκώς, τοὺς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἐλυδλέρωσεν· οἱ δὲ τὸν τοῦ ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑποβρυθμίσαντα, ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο χειρίαμοὶ γενομόταν· καὶ αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζοισιν· ὁ δὲ τεῖα συσσεμόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν ἀσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας· πάλιν δ' μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον· ἕτερον αὐτοῖς αὖτ' αὐτῷ ἱερέα καταλιπὼν, σὺν τούτοις διαλάμψας, τὴν χαρὸν ὑποδέχεται πρεσβείαν· πόλις δὲ αὕτη τῆς παλαισίμνης κατειδωλος· ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίοις καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, θῶ σὺν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέσχησεν· οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὴν ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε ἀσπείρων, οὔτε λαχάνων, ὁμιλησάντων πυρί· οὐχ ὕδατος· ἀλλὰ θεοδακρύμας καὶ σέρις· καὶ ὅσα τοιαῦτα, πρόφιλα ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο· τούτου τὴν φήμην δ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο· καὶ ὀλίγον χρόνον ἐκτοτε ἐπιβιοὺς σὺν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ θεῷ παρέδετο· τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὁ ἀσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς θεοδόσιος σὺν κάραις μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν· ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ στεφωμένος, τῇ τοῦ δεσπότου περιθείᾳ ὀργῇ· πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀμέμδοτον τὴν ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, ἀλλογημένος εἶ ὁ θεός μου κραυγάζων καὶ κδ':

Ἐφωτισμένος, τῇ τοῦ σωτῆρος αὐγῇ πολυσόφε· σκότους, τὸν πρωτόγονον ἠλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καὶ θείλαν δὲ· ἀλλογημένος εἶ ὁ θεός μου κραυγάζων καὶ κδ':

Ῥύσασθαι πάλαι, τῆς πρὸς ὃ κρεῖττον αἱμαμάσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων πάναγνε βουληθείς· ἅπαν πλάσαι κατεσκεύωσεν· ὁ πλασουργὸς θεός· σὺν τῇ χαρίσου μόνῃ πολυύμνητε:

ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τῆς πολυτίμου·

Ὅλικῶς πρὸς θεὸν μεταδέμενος, ἀπεστέρησα σαρκὸς τὴν ἀπάθειαν· καὶ τῶν θαυμάτων ἐλλιπὴς, τὴν σωτήριαν μέλπων· πολύτα τὰ ἔργα, ἀλλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:

Φοβερὸς ἀπεφαίνης τοῖς δαίμοσι· τὸν χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὗ τὸν σταυρὸν ἀσπάσμενος, ἠκολούθησας μέλπων, πολύτα τὰ ἔργα· ἀλλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:

Ἡ πορφύρει φανεὶς ὁ ἀρχάγγελος· καὶ μηνύει τὸ τόκου σου πολύαγνε· τὴν ὑποβρόλογον σύλληψιν· καὶ σωτήριον κόσμῳ πολύτα τὰ ἔργα, ἀλλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:

ὁ εἱρμός·

Λυτρωτὰ τῆς πολυτίμου πολυτλήμονες· τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας· συνκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πολύτα τὰ ἔργα, ἀλλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον· ὠδὴ θ'. Πίδος ἀχειρότμητος·

Ὅλη τῇ θεότητι πῦρ· τῷ βαπτισμῷ σου σωματόξω καὶ διαπρήσας ἀκραιφνῶς,

ὃ τῆς

ὃ τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα· τελοῦσά φεγγὶ λαμπρότητι· μετ' ἀφθόνου μῆνος πρεσβεύσασα·

Ἡ ὢν οὐκ ἐν αἱμάτι πάτερ, οὐδ' ἐν ἐδώτρω καὶ τρώσεις· τὸν τῆς δεσποτείας φωτισμόν· πρὸς πρόσωπον δὲ πάσοφε πρόσωπον· τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος· ἐν θεωρίαις ἀξιούμενος·

Ὡς ἔχων παρρησίαν· πρὸς τὸν ἀπάντων βασιλέα· πέρ λυτρωθῆναι δυσώπει· τοὺς τιμῶντάς σε πίστει· ἐκπάσης πολιορκίας· ἵνα σε πάντα μακαρίζομεν·

Θεοτ. Εἰρὴς τῶν ἐμῶν μιαιφονημάτων· λῦσον παρθένε θεοτόκε· ἡ τῆς ἀπωλείας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη δεσποτείας· καὶ θυμηδίας ἔμπλησον· ὅπως ἀξίως μεγαλύνωσε·

Ἄξια πρεσβεύσασα· γυναῖκες ἀκουτί· ὑξήσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ πάλαιστα· ἃ ἐπίστευσας καὶ ταῦτα· τῷ σῷ προσέξας δεσπότῃ· καὶ ὃ δοῦλε ἥκουσας· ὃ τὰ τούτου ἀκόλουθα, πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, αὐξέσπερε θεοφόρε·

ᾨδὴ ὁμοίως·

Καὶ σεπτῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσενέγκω πίστει καὶ πόθῳ· τῇ παναγίᾳ καὶ θείᾳ· εἰκόνι σου προσπίπτω· ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζοισι, ἰάματα τοῖς σώμασιν δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ θεόν κυρίως·

Εἱρμός·

Ἦθος ἀχειρότμητος ὄρεως ἐξ ἀλόξου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, ὃς σώσας, τὰς διεφθαρμένας φύσεις· διὸ ἐκβοῶμέν σοι, σὲ θεὸν μεγαλύνομεν·

Τῷ αὐτῷ μηνί, τε· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα· ἱκετηρία· ἦχος δ'· Ὡς γεννηθέντα ἐν μαφόρτου τὰ ὁρμήματα, τὸ τῆς χάριτος κήρυκος, ὡς θεῖα φαιδρύνατα σε πόλιν ἔμψυχον· διαφερόντως ἀφραίνοισι· τὰ ἄρρητα ῥήματα, σοὶ γῆς τὸ τῆς φθορᾶς· παραδείσου πλουτήσαντος, οὗ ἐγένοντας· δρασικὸς ὑπηρέτης, ἐκ μαθήμων, τὰ οὐράνια παμμάκαρ· ἃ οὐκ ἔξεστι βροτοῖς φθέγξασθαι·

Ὁ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, ἀγγελεία πίστεως λαμπρυνόμενος, τῆς ἐπιγείου σε πλάσαντος δουλείας ἀπήλλαξε, καὶ τῇ ζυγλῃ τοῦ ζυγοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἐδραμες, μονῆς ἐκδουλείας, τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ σῴζων, ἐλευθερίας τῆς χάριτος·

Ὡς ἀκτῖνα σε πάσοφε, φερόβολον ἐξήφαψεν, ὁ τοῦ κόσμου ἥλιος καὶ διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνασαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, ἐν ταῖς θείαις ἀφράστοις, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλως δαιμόνων, ἐμφορεῖσαν· τῶν πίστεων τὰς διαμοίας· καταφαιδρύνουσαν ἐμβόησε·

Δόξα, καὶ νῦν ὁμοίως·

Κατακρίσεως λύτρωσαι, πάσης ἁγία θεόνυμφε, καὶ σθένει τῶν σῶν ἁγίων, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τὸ θανάτου ἀπάλλαξον, ἀνόμων σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν· ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον· τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, μεταμοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸς τέλος· καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν·

Τροπ. ὁμοίως·

Ὡς εὐώρακε κε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἔξεπλήττετο· καὶ ἀναβοῶσα ἔλεγε· τί σοι ἀμνὰ πεπόθωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντά σε δέσποτα· ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς· ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ σπεῦσον ἀμάρτησαι· σωσαμένους τοὺς προπάτορας·

Ἀπολυτίκιον·

Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε·

Εἰς τὸν ὀρθρεύοντας, ὁ καιρὸν οὐ λιπὼν ἀκροθίνιον· Παλαιῶν με δούλων ὄντα, λύτρωσαι μιάσματος·

καρ· θεοφαμίοις· ὠδὴ ά· ἦχ π β·

Ὡς ἐμ ἠπείρω πεζεύσας·

Πεφωτισμένος τῇ θεία καὶ φωταυγεῖ· τῇ σωτῆρος χάριτι· τὴν ζοφώδη μου ψυχήν· δυσωπῶν ὁμήσιμε χῦ· τὸν φιλάνθρωπον θῦ μάκαρ διάσωσον:~

Ἀκτινοβόλοις τῇ παύλου καταυγασθείς· λαμπηδόσιν ἐμόδευε· τῆς ἀχλυοίας τὴν ἀχλύν· ἀχερῶς διέφυγες χῶ· χαρᾶ γήϊον ὠδὴν βοῶν ἀνυμνόλυσε:~

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργός· τῷ θείῳ πνεύματι· διαλάμπων πλανῶν ὡς· ἀνάστατα χοῦ διέδραμες χῦ, αἰσθήσει ἀσεβῶς θεομαχήσαντα:~ Ἑτ·

Ἐραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν· Ἰσαποστολε βασίλισσα· τὸν θῦ τὸν ἀληθῆ· ἀρετῇ σου ἐλαβὰν ἱμᾶς· τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς καταφαιδρύναντα:~

ὠδὴ γ· Θυκ ἔστιν ἅγιος·

Ἁγιάσματων θείων τῇ πηγῇ, ἀνανεωσαμένη σου τὸ σῶμα· καὶ φυφῆς τὸν χειμάρρουν ἐξ αὐτῆς ἀναλαβών· σου πρόσωπον τῆς σωτῆρος ἐκκλησίας ἐμόδευσε καταῤῥυσας·

Μελέξει φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὢν φῶς· ἀσεβείας λαμπάσι· τὰς καρδίας τῶν πιστῶν· καταφωτίζων λαμπρῶς· τῇ φωσφόρῳ αὐγῇ τοῦ κηρύγματος:~

Ἐλύθης παύλου τοῖς δεσμοῖς· ἐκ δουλείας τῆς πλανῆς· σὺν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος τιμηθείς· υἱὸς θῦ γεγονώς, κληρονόμος, θεῖος ἀναδέδειξαι:~ Ἑτ·

Ἀολίως ὄφις με σὺν πρίν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε· δι' ἀπάτης ὀρύξας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ· δουλείας ἀπαλλαγείς, θεομήτορ· ὕμνοις μακαρίζωσε:~

ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ· κέ ὁ θός μου, ὁ ὑψώσας σὺν κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· καὶ καὶ στερεώσας ἱμᾶς, ἐπὶ τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~ κάθισμα, ἦχος πλ δ·

Ψυχὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Κ δουλείας τῆς πλανῆς ἀπαλλαγείς· ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ δῷ· αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος· χρηματίσας ἐν χάριτι· κοιμωμὸς δεσμῶν δὲ τοῦ παύλου γενόμενος· διὰ χῦ ἐκτάφθης, ἀδίκως ἀπόλεσε· ὅθεν ἱξιώθης· μαρτυρήσας μιμήσως, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος· ἱεράρχα ὁμήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ δῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα, καὶ νῦν, Θτ· ὅμοιον·

Ὡς παρθένον σε μόνην ἐν γυναιξί· σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θῦ σαρκί· πᾶσαι μακαρίζουσι· γενεαὶ τῶν αὐτῶν· ὃ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις· τὸν κτίσην Ὃ κῦ· ὅθεν τῶν ἀπέλαυσε· καὶ αὐτῶν ὃ γένος· ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παμάγιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ δῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἐορτάζουσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου:~ κρὸ Θτ· ὅμοιον·

Ὁμμοῦ καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν· ἐν ἁγίαις θεωροῦσα ἐν τῷ κρῷ· ἱλαλάζε δακρύουσα· Ὃ πικρῶς ἐκ βοῶσα, ὁ μὴ κόσμος ἀγάλλεται· δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν κρῶσιν· ἣν τοκρυπομένης, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κέ· τῶν ἐλέους ἱκάνυστος· καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν· τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσι σου τὰ θεῖα παθήματα:~ ὠδὴ δ· χῦ μου δυνάμις·

Θέλω ἅπαντας, σωθῆναι κῦ· ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργόν· μάκαρ προσχωρεῖται· ἱερουργοῦντα Ὃ σε τὸν θεοφάντορα ἀναπέλιον:~

Υἱὸς σὺ γέγονας, θῦ τῇ χάριτι· τὸν αὐτῶν καταπέλων μονογενῆ· λόγον τὸν ἀΐδιον· μετὰ σαρκὸς τοῖς ζῶσι γῆς· παραδόξως ὁμιλήσαντα:~

Ἁγίῳ κείσεως, καὶ θείῳ χείσματι· τῆς ἱερωσύνης ὡς ἱερεύς, πανόσοφε διέπρεψας· καὶ καρτερεία τῶν ἀγώνων·

μάρτυς

Ο μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας:— Ἅγ.
Φύσει ἀΰαρχος, ὑὸς δ' ἀχέρσιος· χέρνι
νὴν ἐκ παρθένου κόρης ἀρχέμ· θέλων
καταδέχεται· τοὺς τοῦ χέρνου ἐκ
φθορέας, ἁμαπλάσαι προμηθούμενος·
ὠδὴ ε'· Ψῶ θείῳ φέγγει σου·
Ηοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς· μάκαρ καθαρό
τητι· τῶν δυσμενοῦς ὑποδυομένους·
βερέχοις αὐγυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηνάς·
τοῦ ροῖς θεοχωσίας ἁμαφερόμενος:—
Ο σὸς ἀπόστολος ἀγαθέ· τὴν διὰ σαρκός
σου παρουσίαν πρὸς αὐτοὺς ἐκήρυξε τοὺς
πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν·
ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αὐγὴ τοῦ πίστεως·
Ηλιος ἐδύ ἐχθης τὸν μὲν πρεπῆς· ἔμδυν κε
κτημένος ὡς λυχνίαν ὁ φέγγος τῆς χά
ριτος· τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου πνός· τελε
μελιωμένος ὁμήσιμε:—
Ρῆς ἁμαρτίας μου τὰς σπορὰς, τῇ σῇ μεσι
τείᾳ καὶ πρεσβείᾳ παρθένε διαῤῥηξομ
τῶν ἀπεγνωσμένων· σὺ γὰρ ὑπάρχεις
ἐλπὶς· τῶν πίστει προσφευγόντων, τῇ
θείᾳ σκέπῃ σου:— ὠδὴ ς'· τοῦ βίου·
Ραφὰς ὡς ἥλιος, ὁλοφαῆ ὁλη θείς·
τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος· ἐπαφῆκαν
ἀκτῖνας πλάνης· αὐτόμως ἐλαύνων
σαν· τὰ ἀχνοίας τ' ζόφου παμμακαρίστε
αμπρῶς ἐφηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰς
σαθρὰς, καὶ δυσεβῆ φρυάγματα· ἀν
σεβείας φθειρόμενος ἀσεβῶς· τὰ θεῖα
διδάγματα, ἰσφαράχα κῶ τὰ μυσεβάσμα
παρέχων ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις καὶ ὀφ
λῶς· γραμματοθεὶς ὁ δείλαιος· ζωὴ σὰ
δεομένων τὴν συμπαθῆ· προσφάγα
δόμενος· τὰς οὐλὰς ἀλείψαι τῶν
τραυμάτων μου:— Εἱρμός·
Ρῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα
θορῶν· τῶν πειρασμῶν, τῷ κλύδωνι·
τῷ ἀΐδίῳ λιμένι σου προσδραμών·
Βοῶσοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορέως τὴν ζωήν
μου πολυέλεε:—
Κοντάκιον· ἦχος δ'· Ἐπεφάνης σήμε
ρον τῇ οἰκουμένῃ· καὶ
ἡ τῆς ἀληθείας φαεσφόρος λαμπάς, τῇ
βολαῖς λαμπόμενος· λιλίου μάκαρ
παμφαοῦς· παῦλον τὸν κόσμον φω
τίσαντος· διὸ σε πάντες τιμῶμεν ὁμή
σιμε:— Οἶκος·
Ἐ τοῦ παύλου τῆς σοφοῦ τῆς σάλπιγος
τῆς θείας τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ
λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυσ
τικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ὀρθρασίᾳ ἀρ
ετῆς· καὶ πίστεως στερρότητι· τῆς ἐκκλη
σίας ἰσχύσαντα ὄντως κατ' ἀξίαν· ἣ
τοὺς πόνους ἀθρήσασα, ἐν οἷς στερρῶς ἐν
πᾶσι τῷ πλάνῳ· χειρωθεὶς γὰρ ἱε
ρᾶς ἐν πνεύματι θείῳ, ἐκ δουλείας κα
νονικῶς, τὸ ἀποστόλου κήρυγμα λαβών,
μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάν
τες τιμῶμεν ὁμήσιμε:—
Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, ιέ· μνήμη τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου ὁμησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου παύλου· ζ'·
Ηπλωσεν ὁμήσιμος εἰς θάλασσαν σκέλη·
Π αύλου σκελῶν δραμόντα γεννάδας
δρόμους· Π έμπτην ὁμησίμου σκέλεα
θραῦσαν δεκάπτε:—
Ο ὗτος οἰκέτης ὑπῆρχε φιλήμονος ἀνδρὸς
ρωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος ἀπό
στολος παῦλος· ὧ καὶ μαθητευθεὶς ὁμή
σιμος καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ
τελείωσιν συλληφθεὶς, προσήχθη τύρ
τύλω τῆς χώρας ἐπάρχω, καὶ παρ' αὐτοῦ
εἰς ποτίολοις ἐκπέμπεται· ἔνθα παρα
γενόμενος ὁ τύρτυλος, τὸν ὁμήσιμον ἐν
τιμέμενον τῇ εἰς χῦ πίστει, πρῶτον μὲν
ῥάβδοις τύπτεται σφοδρῶς· εἶτα τοῖς
σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς
μεθίστα:—
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς μαΐωρ,
ἀνακαλούμενος τελειοῦται· ζ'·
Μάξῃ πληθεὶς τὰς ὕβρεις ἐμπαιγμάτων· Λάβρης φάσκε μάρτυς μαΐορ
Ο τος ἦν ζῶν μαξιμιανοῦ καὶ διοκλητια
νοῦ τῶν βασιλέων στρατευόμενος ζῶν
τάγμα τῶν μαύρων· ἐν τῇ χαλέπῃ δὲ
διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ὀργι
θεὶς, καὶ χειρισαμένῳ ἑαυτὸν ἀμακιρύ
ξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἄτε δ' ὤμα
κατα-

καταξανθείς· τριακοντα ἐξ δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, ὃ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι δὲ λύθρω ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικὸς, γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκὼν, τελευτᾶ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς, εἰς δύναμιν θῦ στρατιᾶς:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν εὐσεβίου· ϛ̄ι·

Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον, Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν ἀστέλων·

Οὗτος ὁ ὅσιος, ὅθεν ἦν· καὶ ἐκτίνων ἔφυ γονέων, ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐνὸν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο πατρίδα, καὶ πρῶτον μὲν ἔντινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄρους καταλαβὼν· ἐν κώμῃ ἀσιχᾶ λεγομένῃ, θριγγίον μόνον ἐκτήσατο ἐκξηρολίθων· ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον· ἐσθῆτι μὲν, δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος· ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν· εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθὺ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφὴν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε· φερῶν καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητας, ἐρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μὴ δὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν· κατηνάλωντο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία, πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικομένων τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον μοναστήριον καταλαμβάνει· ὃ θριγγίω μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἡγωνίζετο πόνων· λέγεται δὲ τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάδας εἰς τροφήν· τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιῤῥεόμενος, ἐπὶ ἐνενήκοντα βεβιωκὼς, ἢ καὶ πλείω ἔτη· ἀσθενεία περιπεσὼν δυσδιηγήτω, πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν.~

ὠδὴ ζ· Προσοβόλον μὲν·

Τὸ μακάριον ἀπείληφας ὀνήσιμε· τέλος καὶ τὴν ἀνόλεθρον, ἀθανασίαν· δι' ἐλπίδος μάκαρ καθορᾶς· ὃ μέλπεις γηθόμενος χῶ· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ῥωμαλαίω σου φρονήματι ὀνήσιμε· πλάνης τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας· εὐσεβίας ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις θεόσοφε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ ϛ̄ι·

Ὡς ὑπάρχουσα πανάμωμος θεόνυμφε· λόγον θῦ συνέλαβες· τὸν ἀχωρήτως, ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ πρ̄ς· χερσίτε κρατούμενον ταῖς σαῖς· εὐλογημένη θεομῆτορ ἀπειρόγαμε:~

ὠδὴ η· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Εὐν ἀστέλοις χορεύων μάκαρ ὀνήσιμε· μαρτυρίου στεφανῶ κατακοσμούμενος· θρόνῳ τε φαιδρῶς τοῦ δεσπότου παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἀποστόλω τῷ θείῳ διακονούμενος· ἀπορρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κῆρυξ ἀληθής· χῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς· τοῦ σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας· τούτου πειθαρχεῖν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ϛ̄ι·

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως· ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπερέννοιαν· πάναγνε σεμνὴ, θεομῆτορ μυστήριον· καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς:~

Ὁ εἱρμός·

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς χε̄, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὠδὴ θ'· θν̄ ἀνοῖς ἰδεῖν·

ἀστὴρ

Χαὶρ ὑπερλαμπρος αἰμαδέλφε· φω-
τὶ καὶ ἀκτῖσι διαλάμπων τῦ πνεύ-
ματος· τὰ τῦ κόσμου πέρατα λαμ-
πρύνων φωτὶ, τῷ τῆς θεογνωσίας, μά-
καρ ὁμήσιμε· ὅθεν ἀσπάζομαι σὴν χα-
ρὰν ἐν ἁγίοις σὲ μεγαλύνομεν :~

Καρποῖς τῦ πνεύματος ὢν κατάκομος,
εἰς οὐρανούς· ἐπήρθης θεοφόρε γενό-
μενος· τῦ χῦ ἀπόστολος ὤφθης σε-
πτός· παλάμη φος ἱεραρχῆς, μάρτυς ἀήτ-
ττητος· κῆρυξ ἀληθῆς τῶν ὑπερ μοῦν
θεομακάριστε :~

Εἰ πεφίκατο τῶν ὑμνούντων σε· διὰ
παντὸς· καὶ τὴν σὴν ἀῤῥημοσύνην πα-
νήγυριν· τῷ θεσπότῃ παρεχὼς ὁμήσιμε·
ὅλος πεφωτισμένος· ὅλος ὑπερλάμ-
προς· ὅλος ταῖς ἐκείθεν ἀγαθοπαῖς κα-
ταλαμπόμενος :~ Ἅπ.

Ρυθεὶς τῷ τόκῳ σου παναμώμητε· μή-
τηρ θῦ τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώ-
σεως· καὶ καταίραν καὶ φθορὰν καὶ
θάνατον· τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀπο-
σεισάμενος· σὺν ταῖς οὐρανίαις χορ-
ταῖς μὴν μεγαλύνωσε :~

ὁ εἱρμός·

Θῦ αἰδοῖς ἰδεῖν ἀδυνάτου· ὃν οὐ τολμᾷ
ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ πάνατα· διὰ σοῦ
δὲ πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σε-
σαρκωμένος· ὃν μεγαλύνομεν· σὺν Ἁ
γίοις ᾠδαῖς χορταῖς, σὲ μακαρίζομεν :~

Δέξαι ποτε ἐλαίαν· Ἁγίοις μαθηταῖς·

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, παύλῳ τῷ κο-
ρυφαίῳ, τῶν ἀποστόλων πάνσοφε·
σὺν αὐτῷ ποθοῦμέν σε τὴν γῆν σοφίζων
τῷ λόγῳ· παρθένους καρδίας· τῇ πλά-
νῃ τῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρό-
μον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ χῷ παρέστασαι σὺν
ἀγγέλοις· ἀπόστολε ὁμήσιμε· ὑπερ
κόσμου πρεσβεύων :~

Θεῖον· ὅμοιον·

Τῆς ὑπερ μοῦν λοχείας σου, ὃ παρέ-
δοξον θαῦμα, μοῦς οὐκ ἀπέλωλε δῶρα
ται· οὐ βροτῶν ὀρμηνεύσαι· ἢ ἐμνόησαι
παρθένε· πίκτεις γὰρ ἀπορρήτως· θῷ
τὸν ὑπερούσιον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις,
ὡς ποιητὴν· σωτῆρι καὶ πατρὶ τῷ ἁγίῳ·
οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς θεὲ :~

Ψῶ αὐτῷ μνεῖ, ις· τῦ ἁγίου μάρτυρος
παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· Εἰς ὃ
κε ἐκέκραξα· χειρὶ, ἦχος δ·

Ὡς γεννάιον ἐν μάρτυσιν·

Ποθόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφόροι γενό-
μενοι· λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβε-
τε· μὴ τοκλέπτειν τὴν ἄθεον· τυραν-
νων ὠμότητα· ἀλλ' ἀνδρείως καὶ σε-
βῶς· τὸν σὸν κηρύξαντες· ὑπεμείνατε·
τῶν μελῶν τὰς τρεβλώσεις· τῇ ἐλπί-
δι· τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις· ἤδη
καρπούμενοι πανόσφοι :~

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν
ἔνστασιν· καὶ ποικίλοις εἴδεσι τρυπα
λαίσαντες· κολαστηρίων τὸν σέφανον·
ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς·
κληρουχίαν ἀνώλεθρον, μνῶ πλουτή-
σαντες· ἐν σκηναῖς αἰωνίοις· τῷ σωτῆ-
ρι, καὶ θεσπότῃ τῶν ἀπάντων· συμβα
σιλεύοντες ἔνδοξοι :~

Γνῶ παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ οὐαλερι-
ανῷ σέλινος· δαιμὴλ θεόδουλος λισαίας
τε· ἱερεμίας λίλίας τε· καὶ θεῖος πορ-
φύριος· παῦλος ἰουλιανός· σαμουὴλ
ὁ θαυμάσιος· μνῶ τιμάσθωσαν· ὑμνω-
δίαις ἀσμάτων· καὶ ποικίλοις· ἐγ-
κωμίοις οἱ γεννάιοι· καὶ ἀεισέβαστοι μάρ
τυρες :~

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅπ· ὅμοιον·

Πομφείαις πανάχραντε· τῇ τῦ πνεύ-
ματος χάριτι· τὴν ἐμὴν διανοιαν κα-
τάλαμπρυνον· ἵν' τὴν ταλάντωσιν κινήσα-
σα· χῦ τὴν ἀμέριστον· ἀνομίας τῶν
βροτῶν· οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· ὃ
κατάκλυσον· τὴν πηγὴν τῶν παθῶν
μου· καὶ χειμάῤῥους· καταξίωσον ῥυ-
φῆς με· τῆς ἀεὶ ζώου πρεσβείας σου :~

Δρο Ἅπ· ὅμοιον·

Πὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, Χῶν ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς λί τέξασα ἐπωδύρε-
το· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγετο· ἰὲ πο-
θνήτατε· πῶς ἐν ξύλῳ τῷ σταυρῷ· αἰκη-
νῆνες μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖρας σου·
καὶ τοὺς πόδας σου λόγε· ὑποσηλώ-
θης, ὑπ' ἀνόμων καὶ ὃ αἷμα· ὃ σὸν ἔξέ-
χεας δέσποτα :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Δημον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀ-
μαμέλπω· ὠδὴ ά· ἦχος δ·

Θαλάσσης ὁ ῥυθραῖος·

Λιωλάμει τῷ παναγίου πνεύματος· ἡ δω-
δεκάριθμος· συγκροτηθεῖσα φάλαγξ
καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον·
καὶ πονηρὰν παρέταξιν· ὡς νικηφό-
ρος ἐνεπώσατο :~

Ηχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις μάρτυσιν, ὁ δυ-
σμενὴς ὑποβαλών, τὴν γὰρ αὐτῶν
φαρέτραν ὁ δόλος· ἐκκενώσας πικρό-
τατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀ-
ειρέων τὴν θερρότητα :~

Μαρίας ἐλλιμενικῆς ὁ φρύαγμα, κατε-
πατήσατε· θεία σωθέντες μάρτυρες Χῦ·
καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἣ αὐτεπεῖν οὐκ
ἴσχυσαν, οἱ δυσσεβέσιν αὐτηκείμενοι :~

Θεῖος καὶ θεηγόρος πάμφιλος, ἐπαλη-
θεύουσαν, πεπλουτηκὼς, τὴν κλῆσιν
ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν συνδεσμον,
ὃς τὸν Χῦ ἐτήρησε, μέχρι θανάτου
ἀδιαῤῥήκτου :~ ᾨδὴ·

Νεφέλιον δικαιοσύνης ἥλιον, λίμνην ἐκ-
λάμψασαν, τὸν τῆς παντὸς ὑμνομο-
γητὴν, θεὸν ὑμνήσωμεν, καὶ μάσεβῶς
δοξάζοντας, διὰ παντὸς σε μακαρί-
ζομεν.~

ὠδὴ γ'· Εὐφραίνεται Χῶν σοί·

Λιεπρεψας δυσσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ
σε τοῦτῳ χείσματι, μάρτυς Χῦ πάμφιλε,
τῆς ἱερωσύνης δεδόσθε :~

Ως λύρα παναρμόνιος, ὁμολογίας ἐμ-
μελῶς ἄδουσα· φθόγγοις Χῦ μάρτυρα·
συγκεκροτημένοι γεγόνατε :~

Γεραμόντων τοὺς τὸν σκοπὸν· τῆς οὐ-
ρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως· ὡς νικη-
ταὶ σέφανον· παρὰ τοῦ δεσπότου ἐλ-
λήφατε :~ θεῖον·

Σκιλώσεν ἐν λιμνῃ· ὁ ἐν ὑψίοις κατοι-
κῶν πανάγιε· ὑποφθυῶς σάρκα γάρ·
ἐκ σοῦ προσλαβὼν λιμφιάσατο :~

ὁ εἱρμός·

Ὑφραίνεται Χῶν σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου κε-
κράζουσα· σύμου ἰσχὺς κέ, καὶ καταφυ-
γὴ καὶ σερέωμα :~

κάθισμα ἦχος δ'· Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυ-
ολαρηρίῳ φοβερῶν προκειμένῳ μ·
οἱ τοῦ κῦ ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι· ἐν αὐτοῖς
τοῦ χαίρειν τὰ φρονήματα· τούτοις προ-
σομίλησαν· τῆς σαρκὸς ἀλογιῶντες·
ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δό-
ξαν· ὑπὲρ λιμῶν πρεσβεύοντες ἀεί·
τῶν ἀφημοιώτων αὐτῶν τὰ παλαί-
σματα :~

Δόξα, καὶ νῦν, Θτ· ὅμοιον·

Υσιωπήσωμεν ποτὲ θεὲ· τῆς ἀχαρίστου
αὐτομενῆς ἐκκαρδίας· τὰ στὰ ἐλέη δέ-
σποινα οἱ δοῦλοί σου· κράζομεν καὶ λέ-
γομεν, παναγία παρθένε, πρόφθα-
σον καὶ λύτρωσαι· ἐξ ἐχθρῶν ἀορατῶν·
καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ
γὰρ ὑπάρχεις λιμῶν λί αὐτάρκεια :~

στιχηρὰ· ὅμοιοι·

Τὸν ἐξ αὐταρχου τῆς πρὸ γεννήσεως λί
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεκοῦσα· Χῶν σοῦ
κρεμάμενον ὁρῶσα κε· ὤιμοι ποθεινό-
τατε· ἰοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος
ὡς θς ὑπ' ἀνέλεως· ἐτὸ ἀνόμων μυῶ
βροτῶν ἡδέως, θέλων σταυροῦσαι· ὑμνῶσε
μακρόθυμε :~

ᾠδὴ δ'· Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα·

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν ἀσωμάτων·
καὶ προφητῶν χαρίσμασιν· λί χορεία, ὤφθη τῶν μαρτύρων σου· λί τού-
των ἰσάριθμος· δέσποτα φανεῖσα προ-
νοία σου :~

Πὸ ποικίλων ἀχθέντων πολιτευμά-
των· ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον· τύ-
πον ἐκκλησίας, σώζειν λιξιώθητε· συμ-
φώνως

Digitized by Google

φώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ρ αδιουργίαι τυραννων καὶ μεθοδεῖαι· τοὺς ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν· οὐ δὲ τῶν βασάνων· πόνοι ἐμαλάκισαν· προθύμως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ι θυνόμενος παλάμη τῇ τοῦ δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἑκούσιον· θάνατον ὑπέστη· δῆμος ὁ πανεύφημος· μαρτύρων κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου κε·

Θ εηγορίαις ἐνηχούμενοι θεοτόκε· ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες· τούτων τὰς ἐκβάσεις· χαῖρε σοι κραυγάζομεν· παρθένε πανάμωμε· οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου:~

ὠδὴ ε'· Εὐ κέμου φῶς·

Μ ὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ· προσανέχειν ὦ πάμφιλε· τὴν ἔνθεον πολιτείαν· ἣν ἐκβρέφοις μετῆλθες· ἀθλήσει κατελάμπρυνας:~

Ο θεία πολιᾶ, καὶ συνέσει κοσμούμενος· τῆς πόλεως τῆς ἁγίας· ὡρμημένος οὐάλης· ὡς μάρτυς ἐστεφάνωται:~

Ν οῦν ἔχων τοῦ χυ, ὡς τοῦ παύλου ὁμώνυμος· πανεύφημε τῶν μαρτύρων· τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι:~ ϛ.

Α νώρθωσας ἁγνὴ, τοῦ τῆς εὔας ὀλίσθημα· κυήσασα θν λόγον, τὸν τῶν κατερραγμένων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα:~

ὠδὴ ς'· θύσωσοι μετὰ φωνῆς·

Ε λπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι· τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις· γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναίοι· οἱ τῶν θείων, ὑπὸ φητῶν σου σὲρ ὁμώνυμοι:~

Θ ανάτω, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο· ὁ σαμουὴλ καὶ ἡλίας, δανιὴλ καὶ θεῖος ἱερεμίας· καὶ πρὸς τούτοις· ὁ ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος:~

Λ αμπτῆρας, τῷ θῷ φαεινοὺς νῦν ἡ αἴγυπτος, ἔξανα τέλλει ἡ πάλαι· βαθυτάτω σκότει καλυπτομένη· τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φθέγγος πλουτήσασα:~

Ο ρος σε, δανιὴλ ἐθεώρει πανάμωμε· ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος· ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας· θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα:~

Ο εἱρμός·

Θ ύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε· ἡ ἐκκλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

κοντάκιον· ἦχος β'· Ψὰ ἄνω ζητῶν·

Φ ιλήσας χυ, τὰ θεία θελήματα· ἐδείχθης πιστῶν· ἀκέστωρ φιλόχριστος· γενναιόφρον πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν· πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ ὁ οἶκος·

Ι δὲ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στερροῦ ἀθλητοῦ παμφίλου, τοῦ θεοκήρυκος· πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα, φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ περιχαρῶς ὦ φιλέορτοι δεῦτε συνδράμωμεν, τὴν τούτου θείαν ἡμέραν· ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταστέψωμεν· εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα· πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Ψῶ ἀντῷ μηνὶ, ι ς'· μνήμη τῶν ἁγίων, μαρτύρων, παμφίλου, οὐάλεντος, παύλου, σελεύκου, πορφυρίου, ἰουλιανοῦ, θεοδούλου, ἠλία, ἱερεμίου, ἡσαΐου, σαμουὴλ, καὶ δανιήλ· ϛι.

Υ πὲρ τοῦ πᾶν σε πάμφιλος φιλῶν λόγε· Κ αὶ τὴν τοῦ μὴν ἡγεῖτο τῆς κάρας, φίλην· Π αῦλον σέλευκος, καὶ σέλευκον οὐάλης· Ρ λέπων τομῇ χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει·

Μ λαντο πρὸς πῦρ μάρτυρες θεῖοι δύο· Θ είου πόθου πῦρ ἓν τρέφοντες οἱ δύο· Ε τροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης Ἐπὶ ξύλου· Κ αὶ θεόδουλον δοῦλον ἐσταυρωμένου· Κ λήσεις προφητῶν καὶ τελευτὰς μαρτύρων·

ι ιι ἀυχοῦσι

Ἃ ὐχοῦσι πέντε μάρτυρες τετμημένοι, ἓκτη καὶ δεκάτη ξίφοις τάμε πάμφιλον ἀκμή·

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι μάρτυρες· ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ μαρτύριον ἤχθησαν· ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν χῷ πίστιν συνενωθέντες· ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως, γέγονεν οὕτως· ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως καὶ σαρείας παριέναι· τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τὲ εἶεν καὶ ὅθεν ὥρμηνται, χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν· καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν ἱερουσαλήμ· ὅθεν κατασχεθέντες, φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν ἡλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες αἱ γύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνοις, τὴν διὰ ξίφοις ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς, παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ πορφύριος τοῦ κυρίου αὐτοῦ παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρί· ὡσαύτως δὲ καὶ ἰουλιανός· τὰ τῶν ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη· ὁ δὲ θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ ὁσίου μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν μαρτύρων· ϛι.

Ἠκλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμω πόλει· Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει· ἓ τέρξας μαρουθᾶς τὸν θν̄ σφόδρα σφόδρα·

θῶ παραστὰς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα·

Οὗτος ὁ ὅσιος μαρουθᾶς, ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεστάλη δὲ παρὰ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως ῥωμαίων πρεσβευτὴς, πρὸς τὸν βασιλέα περσῶν· διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς πέρσαις ἀξιωθείς· μάλιστα ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ὀξαιτήσας τὰ τῶν ἐν περσίδι ἀθλησάντων λείψανα· καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· ἐς χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη, συμπανηγυρίζεται τοῖς μάρτυσιν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν, φλαβιανοῦ· ϛι.

Ὁ ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον· ζῆ φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· οὗτος ὁ ὅσιος πήρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, ἐς οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν· καὶ ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων καὶ τὸν θν̄ φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· κατατρύφησον τοῦ κῡ, καὶ δώσοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· διὰ δέ τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο, ἵνα μὴ πρόκειται τοῖς ὁρᾶν βουλομένοις ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐγκάρσιον ἑλικοειδῶς κατασκευασμένον· τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα· οὕτως οὖν ὁ ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τοσύνολον, μήτε τὴν τροφὴν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγήν· ἐκ τούτου οὖν, θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ θῡ ἐπεπλούτιστο· καὶ δράκοντα παμμεγέθη, διὰ προσευχῆς ἐθαμάτωσεν, καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς, δαίμονα

μονα ἀπήλασεν· ἐς καρκινωθέντα μα-
σθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγί-
δι μόνη ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρου-
σθέντα τινὰ καὶ ἀποψύξαντα, διὰ
προσευχῆς ἀνέστησεν· οὕτως οὖν βιώ-
σας ὁ ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος,
βίου βίον ἠλλάξατο· καὶ τὴν ἀγήρω ἐς
ἄλυπον, ἀντὶ τοῦ πολυφρόντιδος ἔλα-
βεν· εὐφραινόμενος ἐν αὐτοῖς:~

Ψη αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις
πρ̅ς̅ ἡμῶν φλαβιανοῦ, πατριάρχου
κωνσταντινουπόλεως·

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει
ἁγίας τοῦ θ̅ῦ̅ ἐκκλησίας πρεσβύτερος·
καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν
καὶ ἐναρέτον πολιτείαν, εὐδοκία θ̅ῦ̅,
καὶ ψήφω τοῦ βασιλέως καὶ τῆς συγκλή-
του καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου, χειροτονεῖ-
ται πατριάρχης τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας·
συγχωρήσει δὲ θ̅ῦ̅, ἐκβάλλεται παρὰ
τοῦ αἱρετικοῦ διοσκόρου καὶ τῶν ὁμο-
φρόνων αὐτοῦ· κρατήσας τῆς πατριαρ-
χείας, χρόνον ἕνα, καὶ μηνὰς δέκα, ἐς
εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται· ἔνθα θλί-
ψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πί-
στεως ὑποστὰς, καὶ ἀσθενεία περιπε-
σὼν, πρὸς κ̅ν̅ ἐξεδήμησεν:~

ὠδὴ ζ'· Ἐν τῇ καμίνῳ·

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθα-
ρότητι· μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν
σε χαράν· τῶν βασάνων κατεφρό-
νησας· καταξιόμενος ἀνηλεῶς παμ-
μάκαρ πορφύριε:~

Ὀνεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας θ̅ς̅·
οὗτος ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν
πυρὶ ὁλοκαυτούμενον· σαφῶς προς-
δέχεται· ὡς εὐωδέστατον θῦμα πορ-
φύριε:~

Ἰώμη ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώ-
ματος· πᾶσαν τοῦ τυράννου σέλευκε
τὴν ἰσχύν· καταβέβληκας πανεύφη-
με· εὐλογημένος εἶ ὁ θ̅ς̅ μου κραυγά-
ζων καὶ κ̅ς̅:~ Ἐν.

Ὡς θεοτόκος, ὡραιοτέραν πάσης τῆς κτί-
σεως· ἔφις, τοῦ θ̅ῦ̅ γὰρ γέγονας ἀλη-
θῶς· ἐνδιαίτημα πανάγιον· εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανά-
μωμε δέσποινα:~

ὠδὴ η'· Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ·

Νόμοις σὺ πειθόμενος χ̅ῦ̅, ἀπέθου ἅπαν-
τα πάνσοφε σέλευκε, ὡς στρατιώτης δὲ
γέγονας· εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος·
καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπιμελού-
μενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔρ-
γα κ̅ῦ̅ τὸν κ̅ν̅:~

Αἴγλη ἀναλάμπων νοητῇ· πρεσβύτα
ἔνδοξε· μάρτυς θεόδουλε· καὶ δοῦλος
γνήσιος γέγονας· τὸν δεσπότην ἐκμι-
μούμενος· οὗ τὸν στρ̅ὸ̅ν ἐπιποθῶν·
χαίρων ὑπέμεινας· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κ̅ῦ̅ τὸν κ̅ν̅:~

Ναὸς φανεὶς ἰουλιανὲ, τοῦ θείου πνεύμα-
τος· τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμη-
σαι· πλήρης μὲν εὐσεβείας καὶ πραό-
τητος· πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς, ὁλο-
καυτούμενος· εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα κ̅ῦ̅ τὸν κ̅ν̅:~ Ἐν.

Ἀμήτωρ ὁ λόγος ἐκ πρ̅ς̅· ὑπάρχων πρό-
τερον· ἀπάτωρ γέγονεν· ἐκ σοῦ δ' δεύ-
τερον πάναγνε· σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀ-
σώματος· δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθείς·
σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα κ̅ῦ̅ τὸν κ̅ν̅:~

Ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσά-
μενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ παῖδες κραυ-
γάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
κ̅ῦ̅ τὸν κ̅ν̅:~

ὠδὴ θ'· Λίθος ἀχειρότμητος·

Μόνην τὴν οὐνίον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦν-
τες ἀθλοφόροι, τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρ-
τῆς· μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε,
καὶ νῦν τρυφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μα-
καρίας ἀπολάβετε:~

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχο-
ρεύετε προθύμως· τῶν ἀπαυγασμά-

των τῇ πηγῇ, παρεσηκότων μάρτυράν ἔμ-
δοξοι· ἀφ' ἧς ἀπαρρύομενοι· τὰς λαμ-
πηδόνας καταλάμπεθε:~

Ἀγω καθηγιάμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν
ἡμῶν κηλίδας· καὶ τοὺς δερματίνους χι-
τῶνας· διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι·
τῷ μύρεπες ἱματίῳ· τῆ σωτηρίου ἡμ
φιάσασθε:~

Ἁγίων τῶν ἐν πίστει τελούντων· τὴν
τῶν μαοίδιμον μνήμην· τῆς δωδεκαέ-
θμου χορείας· μιῶ μεμνημένοι· πρὸς
τὸν δεσπότην χῦ· τῆς μετὰ σοῦ σκιρτώ-
σεως· ἀξιωθῆναι καλιστεύσαν:~ Ἅγ.

Ὡς μὴρ τῆ μόνου δεσπότου, τῶν ὅλων κτι-
σμάτων ὑποβρτέρα· πέφυκας παρθέ-
νε μαρία· διὸ πιστοί σε τῶν τῶν μέ-
μομε, σεσωσμένοι ἐπαγαλλόμενοι· καὶ γε-
γηθότων μεγαλυνόμεν:~ εἰρμός·

Ἴδος ἀχειροτμητος ὄρεως ἄξαλος ἐτμήθη· χς
σωσάψας τὰς διεφθαρμένας φύσεις· διὸ ἐ
παγαλλόμενοι, σὲ θκὲ μεγαλυνόμεν:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ· τῆ ἁγίου μεγαλο-
μάρτυρος θεοδώρου τῆ τήρωνος· ἐγκω
μιαὶ πρεσβύμοια· ἦχος β·

Ὁ τε ἐκ τῆ ξύλου σε νεκρόν·

Ὡρεν, ὁ χς πλουτοποιῶν, σὲ τὴ οἰκουμέ-
νη παρέσχεν· ὡς ἀθλοφόρε θε· δῶρον
σου ἅγιον· αἷμα θεόδωρε, δι' αὐτὸν
ἐκχεόμενον· ἁγνὸ θεοσεβείας· ζήλω προ
σφερόμενον· αὐτῷ δεξάμενος, ὦ μιῶ,
ἀσεβεῖ παῤῥησία· μάρτυς παρισταμέ-
νος πρὸς αὐτὸν· τοὺς εἰς σὲ πρεσβεύον-
τας διάσωσον:~

Ἥρως, σχηματίζεις ἀσφαλῶς, τὰς τῶν
ἐναντίων ἐφόδους, ἀποκρουόμενος, πρό
μαχος ἀήττητος τῶν ἀθεμιτούντων σε,
ὀξυτάτη αἰτήλητος, θερμὴ προστασία,
σωτήριός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια,
πρέσβις, δυνατώτατος μάκαρ· ῥύσης ἑ
τοιμότατος τοὺς ὑμνοῦντας, τῶν πίστως αἰτουμέ-
νων σε θεόδωρε:~

Ἐχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς ῥυθῆς· καὶ ὃ
τῆς ἀφέσεως ὕδωρ· χῦ ἀίλατον, μάρ
τυς ἀληθέστατος, αὐτὸ γενόμενος· τῶν
χειμάῤῥων με λύτρωσαι· τῶν τῆς ἀνο-
μίας· ὕδωρ μοι κατεύνασον· ὃ αὐτὸπό
στατον, παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας·
σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην· ἀξιο-
μακάριστε θεόδωρε:~ Δόξα, ἦχος β·

Θεῶν δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω τει-
σμάκαρ θεόδωρε· τὸ φωτὸς γὰρ τὸ
θείου, ἄδυτος φωσφὼρ αὐγασθείς, κα-
τέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν
κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φα-
νείς· τὴν φλόγα κατέσβεσας· καὶ τὸ
δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτρι-
ψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου χῦ ζωτικαν-
θείς, ἐξεφαίνωσε τὴν θείαν κάραν σου
μεγαλομάρτυς ἀθλητά, ὡς ἔχων παῤ-
ῥησίαν πρὸς θν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ νῦν, Ἅγ. Ὁ τε ἐκ τῆ ξύλου σε·

Ἕξαι τὴν οἰκέσιον ὠδήν· τῶν σῶν οἰκε-
τῶν θκέ, ἣν σοι προσάγομεν· δέησιν σω
διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς· καὶ κιν
δύνων ἄξαγε, τὴν ποίμνιόν σου ταύ-
την, πίστει σοι προσπίπτουσαν· ἐν τῇ
σεσωσμένου ναῶ· σὺ γάρ, τὴν σωτῆρα τε-
κοῦσα· ἔχεις παῤῥησίαν ὡς μήτηρ, ἐκτε-
νῶς πρεσβεύειν τῆ σωθῆναι ἡμᾶς:~

τροπ. Ὅμοιον·

Ὁ τε ἁιμάτους ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον
αἷμα, ἐπισφαγὴν ὡς κριτόν· θέλοντα
ἑλκόμενον, θριαμβοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶ
σαι μιῶ σπάσῃς με· χὲ τὴν τεκοῦσαν·
τί τῆ τὸ πεποίνκας· ὁ λυτρωτὴς τῶν πά-
ντων, ὅμως, αἰνέσω καὶ δοξάζω· σοῦ τὴν
ὑπόστασίν τε καὶ λόγον, ἄκραν συνκα-
τάβασιν φιλανθρωπεύσαντα:~

Ἀποστίχον, ἦχος τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα, ἦχος β·

Πιὼ θεοδώρητον χάρισμα τῶν θαυμάτων
σου μάρτυς θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς
τοῖς πίστει σοι προσφέρουσι· δι' ἧς δίψη-
μοῦμεν

μοῦμεν σε λέγοντά· αἰχμαλώτοις λυτρωτοῦσαι, δεξιοπεύεις μοσοιῶντας· πεινῶντας πλουτεῖς, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν· καὶ ζημίας φαμόρωσιν ποιεῖς, τοῖς συλληθεῖσιν ἀθλητά· καὶ γραπτώτας παιδεύεις τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι· μηπίοις χαρίζη συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· δερμὸς ἀρείσκη σωτῆρας, τοῖς Χῶτε λοῦσι σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν ἀθλητὰ ἱλαρώτατε· αἰνοῦμεν σοῦ τὸ μαρτύριον· αἴτησαι παρὰ χῦ τὸ μέγα ἔλεος:~ καὶ νῦν, ℣.

Ὁ τὸν ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ἥλιον, ὀντῶς καινοφαμῆ· οἱ τοῦ ὀντῶς ἀνατέταται· σὲ καθορῶντα θῦ· δόξαν δικαιοῦνται σοι ὀντῶς μιμεῖσθαι σὴν νέκρωσιν πρὸς γῆν· καὶ χειρῶν τὰν σῶν ποίησιν, ἀπέλλοισι κόσμου ἔχοντά σε ρεέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ· φθόνος, γὰρ ὁ τούτων ἔξηλε· μέχει γῆς περάτων παρέμε· τόκον κηρυττόντων σὴν τοῖς ἔθνεσιν:~

Ὁ τὸν ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν· ὅμοιον.

Ὁ τὸν ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν· ἀλλὰ τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον· ἥλιος ὠλοφύρετο, ἐκπλησσομένη σφοδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θυήσκεις ὁ μου λέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου ἀδὰμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι· ἄτιμον τὸ ἀνθρώπινον δόξα, τῇ οἰκονομία σου μακρόθυμε:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς Χῶτε ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθείς· ὡς ἄρτος ἰδύς, τῇ τελειάδι προσήνεκται· ἣν αὐτοῦ ἱκεσίαις χε ὁ θς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τ ὄρθρον ἱσωνήχ φιλό, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου, τὸ πεντηκοστήριον τοῦ μαλαξοῦ.

Ἦχος β'. προσ, αἰμαξαὶς ὁ ἰς'.

Ὡς ἐρρύσω τοὺς τρεῖς· τῶν μιασμάτων θεία προσοία· οὕτω καὶ ἡμᾶς· πάσης βλάβης δυσμενῶν σῶζε θεόδωρε:~

Ὁ καμών, οὐκ ἀκροᾶται· Φοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ·

ὠδὴ α'. ἦχ πλ δ'. Ἐρυθρὰν διοδεύσας·

Φῶς θεῖον ἀνέτειλε μάρτυς χῦ· δικαιωσύνης καὶ τὸν θρόμον τετελεκώς, τὸ πίστιν τηρήσας τῆς εὐθέου, δικαιοσύνης εὗρε στέφανον:~

Ὁ ὑὸς ἔνδοξε χορὰν τῆς, σὺν τοῖς ἁγιάνοις χρηματίζων τοὺς Χῶτε γῆς· σὲ προσκαλουμένους ἐκκινδυνεύων· καὶ τοῦ λυτρώσεως ἐκ λύτρωσαι:~

Ὑποδρυφὴν δόξαν παρὰ χῦ· λαβὼν ἀθλοφόρε· τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς· ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει· μετ' ἀνάληψείας αἰνοῦντας σε:~ ℣.

Ὀσφίαν καὶ λόγον ἐν τῇ πρὸ· ἀφεκάστως τεκοῦσαν· τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπόν· δεξάπευσον φαῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον:~

ὠδὴ γ'. Θυεῖ τὸ ρεέωμα·

Πῦρ τῶν βασάνων σε, οὐκατεστόησεν ὅθεν πῦρ· τῶν ἰδρώτων· τῶν σοὶ προσφερόντων· καταπαύσας θεόδωρε:~

Ῥῦσαι τὰς πρεσβείας σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως· μάρτυς χῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου ταραχότητα:~

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, τὴν διανοίαν τείνωσον· καὶ τὴν ψυχήν· τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος:~ ℣.

Τῆσον μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγκυροβόλιον, μὴρ θῦ· τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου, κατευθύνουσα κάθησιν:~

ὁ εἱρμός·

Θυεῖ τὸ ρεέωμα, τῶν προσφερόντων σοι κέ· συεῖ τὸ φῶς· τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμου:~

ὠδὴ δ'. ἦχ πλ δ'. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Εἰκὼν πάντευχαν αἰνάλαβῶν, καὶ ἐνδώλων τὴν πλάνην κατάβαλών· ἀγγέλοις διήγαρας, ἀθμεῖν τοὺς ἀγῶνας σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν μοῦν πυροπλούμενος, τῷ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φορωμύμως· τοῖς αἰτοῦσι μέμεις· τὰ θεῖα

δωρήματα

δωρήματα· ἀθλοφόρε θεόδωρε, πρέσβευε χῶ τῷ θῶ· τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα. καὶ νυν, ᾱ.

Παρθένε μῆτερ χῦ· ᾱ. ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, Μαρία θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ· ἐλάλαζε δακρύουσα καὶ πικρῶς ἐκ βοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὸν σταυρόν, ἣν τόκον ὑπομένεις· διὰ σπλάγχνα ἐλέους· μακρόθυμε κύ· τῶν ἐλέους ἡ ἄβυσσος· καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι· τῶν ταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα·

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύ τῆς·

Κυβερνήτην σωτῆρα λέγομαι, σὲ θεὸν δεσπότην σύμε κυβέρνησον· τῷ ἰδίῳ τῷ τῶν πρ̄ς· Ὃ ταῖς θείαις αὔραις σωθέντα οἰδίμενοι πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς, παμμάκαρ θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας:~

Πάτερ ἀνώμων θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον· τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐσωμώρθωσας· πὸ χεόμενον γεόμενον, τὸν ἐκ τῆ πρ̄ ἀχεόμως ἐκλάμψαντα· θεομῆτορ ἰδοῦ τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε:~

ᾠδὴ ε'. Ὀρθριζόντων βοῶμεν·

Μαρτύρων πεφυκὼς εἰκαλώπισμα, μάρτυς χῦ· τῶν πιστῶν βοήθεια· γεγονὼς καὶ τεῖχος ἀκράδαντον:~

Γνώσει ἀπολάβω τῆς χρείας ὁμοῦ, τῶν ὑπὸ μοῦν, ἀγαθῶν θεόδωρε· τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον:~

Ἡνιόμενος τῷ φίλτρῳ τῆ κτίσαντος· τὴν τῶν κτισμάτων, ἀπώσω προσπάθειαν· καὶ τῷ θῶ ἀνήρεσας:~ ᾱ.

Ὃν ἔτεκες παρθένε ταλαίπωρε· θῦ λόγον· ἐκτενῶς ἱκέτευε· ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε:~

ᾠδὴ ς'. Ἐλάθητί μοι σπ̄ρ·

Ὑπόμαχος πεφυκὼς, τῆς ἀσεβείας θερμότατος· καὶ πλανῆς ζηλωτὴς· εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαυλότατα· καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον:~

Τρεόμασί μου γενοῦ, καὶ τεῖχος μάρτυς ἀσάλευτον· Ὃ ἀθεμὲς καὶ σαθρόν· Ὃ τῆς διανοίας μου· ζηλῶ θεόδωρε· ταῖς σαῖς προσταισίαις· καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον:~

Γραπείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἐλόγησας· γραπείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ θεόδωρε· τελείως ἠγάπησας· ἐν ᾗ νικηφόρος· ἀμεδεήτως ἐξάλαμψας· ἐξέλαμψεν ἐκσιών, ἐλ τῦ ὑψίστου ἀντρέπεια, Ὃ προσκλημα τῆς σαρκός· καθ' ἕνωσιν ἄφθαρτον· ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε· σωλαβεβλημένη· καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν:~ Ὁ εἱρμός·

Ἐλάθητί μοι σπ̄ρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγέ δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θ̄ς τῆς σωτηρίας μου:~

Κοντάκιον· ἦχος β'.

Πίστιν χῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδυσαι λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις καταπάτησας πολύαθλε· καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐσέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος:~

Ὁ οἶκος.

Ὁ ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενος, ἀγαλλίως σε πίστει ὑμνοῦμεν· ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις θεόδωρον· τῶν ἐν τῷ βίῳ τερπνὰ κάλλιστον· ὡς ὑπόμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, Ὃ λαμπρὸν κεφαλίτην σου χ̄ὸ θ̄ς· ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀντέσχεν ἀθλῶν, ὡς ἀήττητος:~

Ψῶ ᾠδῷ μνήμη, ιζ'. μνήμη τῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τῦ τήρωνος. ᾱ.

Ψήρων ὁ δηλῶν ἀρίστην ὁ πλίτην, θῶ προσέσχεν ἀρίστην ὁ πλίτης·

ἑβδο-

Digitized by Google

Ϛ βδομάτη δεκάτη, πυρὶ πίρωμα φλέ-
γοισιμ·

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους
ἦν μαξιμιανοῦ Ϛ μαξίμου τῶν βασιλέ-
ων· ἐκ τῆς μεγ πόλεως ἀμασίας ὁρμώμε-
νος· ἐκχωρείου λεγομένου, χουμαλῶν·
αἴτιπ δὲ τῇ στρατεία τῶν τυράννων κατα-
λεγείς· καὶ ἐλθὼν τὴν τάξιν τῆς πρωτο-
στάτου βρίσκα τυγχάνων, παρ' αὐτῆς εἰς
ἐξέτασιν κατέσχη· τὸν χν θν εἶναι ὁμο-
λογήσας· καὶ τὰ σεβάσματα τῶν ἑλ-
λήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χει-
ρῶν ἀνθρώπων κατακλάσας· καὶ καιροῦ
δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀ-
πραξίᾳ τῆς τοῦ· ἀλλὰ τὴν μεγίστην, τῶν
πραγματειῶν ἐξετέλεσε· Ϛ γὰρ εἴδω-
λον τῆς τῶν θεῶν μορ ὡς ἔλλινον λι-
θοδοῦσι κατέφλεξεν· ὅθεν συλληφθείς,
καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τῆς
ἐμπρησμοῦ· πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέε
ται· εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλε-
ται· καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τελεῖται
δὲ καὶ αὐτῆς σωάξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐ-
τῆς μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς φωσφορίου·
ἐν τῷ σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν νη-
στειῶν ἑβδομάδος· ὅτε καὶ Ϛ θαῦμα γέ-
γονε παρ' αὐτῆς τῶν κολύβων, ῥυσαμέ-
νου τὸν ὀρθόδοξον λαόν, ἐκ τῆς μεμια-
σμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μαριά-
μμης, ἀδελφῆς τῆς ἁγίου φιλίππου· ϛι·

Ἁ φεῖσα τὴν γῆν μαριάμμη παρθένος·

Ψ ὃν ἐκ μαρίας παρθένου χν βλέπει·
ετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς χυ, παραγενό-
μενος ὁ ἅγιος φίλιππος, μετὰ καὶ τῆς
βαρθολομαίου καὶ μαριάμμης τῆς ἀ-
δελφῆς αὐτῆς εἰς ἱεράπολιν· καὶ διὰ Ϛ
κηρύξαι τὸν λόγον τῆς χυ, κρεμασθεὶς
καὶ τελειωθεὶς, λύξατο πρὸς τὸν θν
καὶ κατεχώθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ, τε ἀν-
θύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτῆς λαός· οἱ δὲ λοι
ποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν ἅ-
γιον βαρθολομαῖον καὶ τὴν ἁγίαν μα-
ριάμμην· κρεμαμένοις καὶ αὐτοὺς ὄμ-
τας· ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ κατα πομπαθῶσι·
Ϛ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν ἅγιον φίλιπ
πον, καὶ οὐκατε πόμπισεν αὐτούς· ἀλλὰ
καὶ τοὺς κατα πομπαθέντας ἐξήγαγε·
τὸν δὲ ἀνθύπατον καὶ τὴν ἔχιδναν, ἀν-
φῆκε κάτω· τότε ἀπελύθησαν ὁ βαρ-
θολομαῖος καὶ ἡ μαριάμμη· καὶ ὁ μὲν
βαρθολομαῖος ἀπελθὼν εἰς ἰνδίαν τὴν
ἐνδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται· ἡ δὲ
μαριάμμη, ἀπελθοῦσα εἰς λυκαονίαν,
καὶ κηρύξουσα τὸν λόγον τῆς χυ· Ϛ πολ
λοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνη·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίου πρς
ἡμῶν ἀυξιβίου· ϛι·

Ψ ὁ μὲν ἀυξίβιος, οὐ παρέλειπται λόγος,
φ αμέν τα ληξίβιος ἐξ ἐναντίου·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίου πρς ἡ-
μῶν θεοσηέκτου, καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λει
ψάνων τῆς ἁγίας μνμς τῆς καλλικελάδου·

Ψ ἰὼ γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ·

Μ ιλωαῦ ἐκείθεν ἐκφορώ κε κριμένομ-
πὶ τῆς βασιλείας βασιλείου τῆς φιλο-
χείρου βασιλέως· ὁ μακάριος μνμᾶς·
μα τῶν μυκτῶν ἐπισκ πνὶ αὐθρὶ φι-
λομμάτη λεγομένῳ· καὶ τῇ τῶν ἱκανά-
των κατειλεγμένῳ σχολῇ· ὡς αὐτὸς εἴη
μνημᾶς ὁ καλλικέλαδος ὁ ἔνδον γῆν κρυ-
πτόμενος ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν
αἰγιαλῶ καταμηνύει· καὶ τὸν τόπον
ἔνδειξ μύδακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμε
νος· ὁ δὲ φιλόθεος χορς αὐτὸν ὀρθειώτε
ρον αἰνάσας· Ϛ μαριαμῶ τῷ μουμεείῳ
φίλῳ αὐτῆς ὑπάρχοντι· τὰ ὁραθέντα
μηνύει ἀκριβῶς· χορς δὲ πάλιν τὰ ἀ-
κουσθέντα, δῆλα ποιεῖ τῷ βασιλεῖ· καὶ
αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον,
σκαπτῶται ἐξαποστέλλονται· οἱ πρώ-
ην διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σὺν ἐρ-
λάρνακα· ἐν ᾗ Ϛ μαρτυρικὸν σῶμα·
ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἔνδον πλα-
κὸς ἐγκεκολαμμένην· καὶ δηλοῦσαν ἐν
κεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν μάρτυρα, ἐν ᾧ κ
ρετίσατο τόπῳ· ψηφίσαντες οὖν κατὰ
τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρωχη-
κότας

Digitized by Google

κότας χεφμοις τεβ ακοσιοις· ὅθεμ δ τῷ θῷ ἀχαειφίαμ ωλμθμει ὀξέπεμψαμ· Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῦ οσιου πρς ἡμῶμ σαλμάμου·

Οὗτος ἦμ ἐκ πόλεως ωῤῥσαμᾶ καλουμένης· ωρὸς ἐσπέραμ τῦ ἀφεάτου ποταμοῦ, ἐμ αὐτῇ ἐπικειμένης τῇ ὄχθῃ· δ τὸμ ἡσύχομ ἀσπασάμενος βίομ· ἐμ τῇ αὐτῇπερα κώμῃ, οἰκίσκομ μικρὸμ ἀρῶμ, ἑαυτὸμ ἐμ αὐτῷ καθεῖρξεμ· οὔτε θύραμ, οὔτε θυρίδα καταλιπών· ἅπαξ δὲ τῦ ἔτους παρὰ τὴμ γῆμ ὀρύπῳμ, ὑπεδέχετο τὴμ τεφρίμ· οὐδεμί ποτε τῶμ αμῶμ διαλεγόμενος· ἀλλὰ τῷ θῷ ζῶμ μόμω καὶ ἑαυτῷ· ὅθεμ οἱ ἐκ τῆς κώμης ἀφ' ἧς ὥρμητο, τὸμ ποταμὸμ μύκτωρ διαπερᾶσαμτες, ωρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴμ κώμημ ἀπήγαγομ, οὐκ αὖπλέγομτα, οὐδ' αὖ πάλιμ προθύμως ἀπαίρομτα· καὶ ὁ τῆς πόλεως δὲ ἐπίσκοπος εἰς ἦμ ἀφίκετο, τῆς ἱρωσύμης αὐτῷ δ δῶρομ δοῦμαι θελήσας, καὶ διορύξας μέρος τι τῦ οἰκίσκου εἰσελήλυθεμ· ὡς δὲ πρεσβύτερομ αὐτὸμ κεχειροτόμηκε, τῦ ἁγίου μήτε φλεγομένου, μήτε ὅλως ἀπόρεισιμ δόμτος, ἀπῆλθεμ οἰκοδομηθείς, κελεύσας αμαχωθῆμαι καὶ φερυμῆμαι δ ὄρυγμα· ἐμ πάσῃ δὲ ἐγκρατεία καὶ ἀσκήσει, ἀπραγμοσύμῃ τε καὶ σιωπῇ θεαρέστως ὅσιος βεβιωκώς, ἐμ εἰρήμῃ ἐτελειώθη, πολλῶμ θαυμάτωμ πηγὰς μετὰ θάνατομ αμαδιδούσης τῆς αὐτῦ σοροῦ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τῶμ ἐμ ἀσεβεῖ μνήμη γενομένωμ βασιλέωμ· μαρκιανοῦ δ πουλχερίας· Ψελεῖται δὲ ἡ αὐτῶμ σωάξις ἐμ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησία·

ὠδὴ ζ· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Ἐζωῆς μου ωρὸς τὴμ, καὶ συλλήπτορά μοι φόβῳ τῆς σωτηρίας μου· καὶ φύλακα θεόφρομ, ἀσφάλειαμ διδύμτα, τοῖς ἐμπίπτουσιμ κραυγάζοισιμ· ὁ τῶμ πρώμ ἡμῶμ θς ἀλογητὸς εἶ:—

Ωσ τορπηότατον θῦμα· σεαυτὸμ τῷ κῷ καὶ ἱρώτατομ· ωροσήνεγκας παμευκαρ· καὶ πυρὶ τῶμ βασάνωμ· ὡλοκαύτωσας ἐμδοξε· ὁ τῶμ πρώμ ἡμῶμ θς ἀλογητὸς εἶ:—

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τῇ θείᾳ πυρί, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις· καὶ κραυγάζεις γηθόμενος, ὁ τῶμ πατρώωμ ἡμῶμ θς ἀλογητὸς εἶ:—

Κχαρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶμ ὅλωμ παρθένε κε, διό σε θεῶμ· φερμοῦμ τὴμ ὀρθοδόξως, τῷ υἱῷ σου κραυγάζομεμ, ὁ τῶμ πρώμ ἡμῶμ θς ἀλογητὸς εἶ:—

ὠδὴ η· Ἐκ ταπλασίως κάμινομ·

Ημαρτοδαπαῖς ωλημμέλημε, τειχομμίαις κωκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τῆς βίᾳ σωεχόμενοι, ωροσάτην ὀξύτατομ· καὶ σωφρόμ καὶ σύμμαχομ, ωλήτην οἱ πρό σε, πρεσβύτην τῷ θεασότῃ, ωροσάγομεμ βοῶμτά, καὶ πρῴως μελωδοῦμτα, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς ωλήτας:—

Αμαρτιῶμ ἀλύσεσι, δεδεμένος ωλημόλοις, καὶ ταῖς τῶμ πταισμάτωμ μου σειραῖς πεδυόμενος, ωροσφάγω τῇ σκέπῃ σου· ῥεφαμηφόρε λύσιμ αἰτῶμ, ἀλλ' ὡς δαυμαχῆμ ωρὸς τὸμ τῶμ ὅλωμ δεσπότῃμ, δεόφρομ παῤῥησίαμ· κεκτημένος δυσώπει σωθῆμαι τοὺς ὑμμοῦμτας, χῦ εἰς τοὺς αἰῶμας:—

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις παμάῤῥημε, ταῖς ἀγγελικαῖς σωηριθμίοις τάξεσι· μεθ' ὧμ ἀγαλλόμενος· καὶ συγχοράυων μάρτυς ἀεί, θαυματοποιαῖς ἰάμασι φαιδρυόμενος, τοὺς πόθῳ σε τιμῶμτας· καὶ πρῴως μελωδοῦμτας, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς ωλήτας τοὺς αἰῶμας·

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς αμοῖς ὡς εὔσπλαγχμος, ὁ δημιουργὸς καὶ λυτρωτὴς τῆς κτίσεως· ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε· θεογεμμῆτορ ταύτῃ λαβών, ὅθεμ θῶμ·

οἱ πρό

οἱ πιστοί σε κυρίως· δοξάζομεν βοῶντάς· καὶ πιστῶς μελωδοῦντάς· λαὸς ὑποφυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ε ὄντα πλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐ-
ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, τοὺς ἰσω-
θέντας τούτοις ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ
λυτρωτῇ αἰνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,
ἱερεῖς αὐυμνεῖτε· λαὸς ὑπεροψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Θὲ τὴν ἀπειρόγαμον·

Α χρυπτόν σε φύλακα μεγαλομάρτυς κε
κτημένοι· τῶν δυσμενῶν κακώσιαν· ἀ
χερῶς ἀπελαύομενα, καὶ ταῖς ἐκκλη
σίαις τὴν εἰρήνην βεβαιόμενα· ἀθλο
φόρε ἁγία παύτως μεγαλυνόμεν :~

Κ εἵτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος
θεραπεύειν μακάριε· πάντα δυσεβεσάτη
παῤῥησία δεόμενος τῷ σωτῆρος· ὅθεν σε
πάντα μεγαλυνόμεν :~

Α ἤλιον τὴν τεισήλιον, καὶ ἐμιαίαν ἐπο-
στάσιν, μίαν ἐν τρισὶ θεότητα· καὶ ἀρ
χὴν ὑποφάσκον πηγὴν ἀγαθότητος ἀ-
θλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντο-
φρούρησον :~ θεῖον·

Τ ῦσαι με πάντα μωμένον, τῆς μοιχῆς αἰσχύ
λωσίας· λύτρον ἐμοὶ δοῦσα δέσποινα,
τῆ υἱῷ σου τὴν ῥῶσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς
πάντων γενομένην λυτρώσεως· καὶ εἰ-
ρήνης, καὶ σεπτὰς τῶν ὑμνούντων σε :~

ὁ εἱρμός·

Θ ὲ τὴν ἀπειρόγαμον θεοῦ μεσῖτα καὶ παρθέ
νον· σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν ὑμνοῦμεν· ὡς ἁγίασαν· διὰ
λόγου τὸν ὄντως θεόν· τὴν ὑψηλοτέραν
τῶν ἀγγέλων δυνάμεων· ἀσιγήτοις
δοξολογίαις μεγαλυνόμεν :~

Ἁγία πρεσβεία τοῦ· Γυναῖκες ἀκουτί·

Π οἷς πᾶσι τὰ χαρίσματα· τῶν ἰαμάτων
ἄνωθεν· σὺ δαψιλῶς παρέχεις· θεόδω-
ρε ἀθλοφόρε· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν κύ-
τὴν παῤῥησίαν πάντοτε· τοὺς ἐκλε-
κτῆς σε πίστεως· προσκαλουμένους προσ
φθάνων· καὶ διασώζων πανυμνήτους·~
αἷς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε· βαστάσα-
σα τὸν κύριον· ἐν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, δια
κρατοῦντα τὰ πάντα· αὐτὸν δεόμεθα
κάθισε· ἱκέτευε ῥυσθῆναι με· χειρὸς δο-
λίου δράκοντος, τῆς αἱμαιδῶς αἱρεσίτ-
ρυτος· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου·
εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους :~

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἱκέτιν ἔχομεν σε, δέ· καὶ φάλ-
λομεν ἀσιγήτως· ἦχος α'·

Ὧν οἰκείων παθημάτων·

Ἡ παμφαὴς πάντων ἐγείρει, τῆς θείας μάρτυ
ρος· ἀοχλήτως ἐμὲ πάντα· καὶ πιστῶς ἀ
φραγῆναι· φιλέορτοι τιμῶντάς· φαι
δρᾶς ἑορτῆς, τῆς αὐτῆς τελειώσεως· ἀ
σματικῶς αὐυμνοῦντάς τὸν ἰσχύν· τὸν
δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτῆς :~

Ὁ ἀεισέβαστος τῆς ἄνω, θρασυλογίαις πρέ-
πως καρτερὸν πολίτην, τῆς ἡμῶν πολι-
τείας, συμφώνως συνελθόντάν, ὠδαῖς
μυσταῖς, ἀφνημόσωμεν λέγοντάν· ἀ-
ξιοθαύμαστε μάρτυς τῆς ἰσχύος· ὑποφάσκου
τῶν ὑμνούντων σε :~

Ἧς ἀσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμ
πρότητα· ἀθλητικοῖς καμάτοις, ἐσωτῆ
σωσεύσας· πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου· δω
ρεὰν δεκτὴν, σεαυτὸν προσενήνοχας·
ἅμα πληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ ἀσου-
δίας· τὴν θεοδώρητόν σου προσκλησιν·
Δι' ὑπερβολὴν δόξα, ἦχος πλ. β'·

Γλωσσῶν δωρεαὶ, καὶ πλοῦτος θείας
ζωῆς, πεφαιδρύνσαι τῷ κόσμῳ θεόδωρε·
χὲ χάρις σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξα-
σεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότάν
ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου·
καὶ νῦν, &c. Θλίψει ἀπολλύμενοι·

Ε ῤῥαντισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς
τῶν δαιμόνων· ἐφόδοις καὶ κείμενον·
ὅλον αἱμορῥύητον πάντα μώμητε· ἐν ὁ
δῶ πάντοτε· τῆ ἀσφαλείᾳ σου βίᾳ· ἐλέους
προσδεόμενον· τάχος ἐπίσκεψαι· καὶ
τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις· καὶ δώρη
σαι τὴν ἴασιν· καὶ τὴν σεπτὰν μοι δέησι
μα· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος
ἀνυμνῶ·

αὐυμμῶ· τὰ μεγαλεῖα σου ἄχραντε·
μόνη μητροπάρθενε:~

χρῶ Ἦχ. ὅμοιον.

Ψὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνὰς λίαν ἄσπιλος
πάλαι, καὶ ἄμωμος δέσποινα· ἐν χρῶ
ὑψούμενον ὡς ἑώρακε· μητρικῶς λί-
λάλαζε· καὶ ἐκπλησσομένη, αἰνεῖ σὰ
τὸ ὄρεσμα, τέκνον γλυκύτατον· τὸ
τὸ καινὸν καὶ παράδοξον, πῶς δῆ-
μος ὁ ἀχάριστος· βήματι πλάτου πα-
ρέδωκε· καὶ κατακριυοῦσι θαμάτῳ τὸν
ἀθανάτων σε ζωήν· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν
ἄφατον· λόγε συγκατάβασιν:~

Εἰς τὸν ἦχον· δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικῶν ἀνδρείαν· ἀσεβῶς καθόπλι-
σθεὶς ἀθλοφόρε Χῦ· καὶ λογικῶν λα-
ρείαν· μυσικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνά-
μει αὐτῶν, τῶν εἰδώλων σὺ δυνατεύες, σὺ
τῶν τυραννων σὺ ἀπηνές, ἀθεμὲς ἀπε-
δύξας· καταφρονῶν τῶν βασάνων
σὺ τῶν προσκαίρων πυρός· ἀλλ' ὦ θείων
δωρεῶν καὶ πράγματα καὶ ὀνόματα· ἀπὸ
πάσης μολυσμάτων, τῇ πρεσβείᾳ σου
σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου·
Καὶ νῦν ἦχ. Ὦ τῆς παραδόξου θαύ-
λος ὁ βίος μου ἄσωτος· ἀλλ' ἡ ψυχή μου
σελήνης· καὶ σῶμα παμμίαρον· καὶ
ὄνους ἀκάθαρτος· καὶ τὰ ἔργα παμ-
βέβηλα· καὶ ὅλος ὅμως εἰμὶ ὑπεύθυ
μος, τῆς κατακρίσεως καὶ κατακρίσεως·
ποῦ μοῦ πορεύσομαι· καὶ προσπίπτω
φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ· δέσποινα
σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με:~

χρῶ ἦχ. ὅμοιον.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος, ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ· ὦ φρικτῆς ἐγκυμοσύνης· ἡ παρ
θένος ἔλεγεν· ἐν χρῷ ὡς ἑώρακεν· ἐν
μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον· ὃν αὐτῶ
δίκως φρικτῶς ἐκύησε· κλαίουσα ἔ-
λεγεν· οἴμοι τέκνον φίλτατον πῶς σε
δήμος· δῆμος καὶ ἀχάριστος· χρῷ προσ-
πίλωσε:~

Φῶ αὐτῷ μνεί, ἡ· τῶν ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν, λέοντος πάπα ῥώμης·
χρεσ· ἦχ. α· Ἡ αἰθέριοι μάρτυ-
μφιλοσοφώτατα τοῦ· λέων πάμ-
μακάριστε· σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτο-
ρα· ἀνορθρασάμενος· ἀρετῶν ἰδέαις·
καὶ λίθων σεμνότητι· εἰκόνα τῶν ψυ-
χῶν ἐζωγράφησας· διὸ αἰτοῦμέν σε·
ὡς πιμένα καὶ διδάσκαλον· τὸν εἰ-
ρηνεύειν τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι:~

Θεσύτητα λέοντος χῦ, δυνάμει πα-
μόλβιε· δυναμωθεὶς οὐ κατέστηξας,
ἀλλ' ἐξεφαύλισας· ἰοβόλα τοῦτου,
τῆς ψυχῆς σὺ ἄσπατον· καὶ χώμην ἀλη-
θῶς τὸν ἀχώμονα· καὶ τῆς αἱρέσεως·
τὸν τελείαν ἀλεότητα· καὶ τῶν τρό-
πων σὺ δόλιον φρόνημα:~

Ἡ θεοθήκη γενόμενος πιστοῖς, ἰσχὺν τῶν μόλ
βιε· τοῖς ἰοβόλοις καὶ μάρτυσι· σὺ γὰρ
ἀήττητος· ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀῤῥαγὴς
ἀκλόνητος· ὡς πῦργος εὐσεβείας καὶ
προβόλος· ὀρθοδοξότατος· δογμα τί-
ζων δὲ σαφέστατα· τῶν κῦ τὴν ἄφεσι-
ρον γέννησιν:~

Δόξα, καὶ νῦν ἦχ. ὅμοιον.

Ἡγνήν σε γινώσκομεν ζωῆς, αἰδίου δέ-
σποινα· τὸν ξηραθεῖσαν οὖν παθεσι·
ψυχήν μου ζώωσον· ἐν τῇ χάριτί σου·
καὶ πηγάζειν μάματα· σωτηρίας ἀεὶ
παρασκεύασον· καὶ νῦν μοι σάλαξον·
τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφεσιν· τῶν πρα-
σμάτων, καὶ κάθαρσιν δέομαι:~

χρῶ ἦχ. ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ τέ· ἡ παρθένος ἔ-
λεγεν· Σοὶ τῷ ξύλου ὡς ἔβλεψε· χεῖ-
κρεμάμενον· τὸν ἐμὸν καρδίαν· καὶ
παρεκτεῖα δέσποτα· ὡς πάλαι συμεών
μοι προσέφθεγξεν· ἀλλὰ σώσῃ· καὶ
σωδόξασον ἀθάματε· σὴν μητέρα καὶ
δούλην σου δέομαι:~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ· εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ

Digitized by Google

καὶ σεμνότητος· τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ· τῶν ὀρθοδόξων δεσπόζουσαν ἐγκαλλώπισμα· ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας· λύσα τῦ πνεύματος λέων τὴν ἡμῶν· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὀρθρον, ὁ καμὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ψ ῶ πανσόφω λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω· δεσποσύνη· ὠδὴ ά· ἦχος πλ· δ·

Ἄσωμεν τῷ κῷ·

Π ῶς τῆς ἱερωσύνης, χείσματι παμμάκαρ σεμνυνόμενος· κατεκόσμησας ταύτην· ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε:~

Ω ειμον ὡς πρὸ βόρρω, πέρ ἀπωθλίψας πλὴν διανοίαν· ἀθρησύνης κρατῆρα· τῆς σοφίας σου πᾶσι πεπότικας:~

Π έπεσον τοῦ κορυφαίου, θρόνου κλῆρος ἐγκρημάτισας· πλὴν αὐτῦ ἔχων γνώμην· καὶ τὸν ζῆλον θεόφρον τῆς πίστεως:~

Ἄ ῖγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον· διεσκέδασας γνόφον, ἰσχὺν ἀρχαῖκὴν δεδωκότα:~ Σπ·

Η όμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν σωτῆρα τεκοῦσα, δεσπότην ἀγνὴ ἠλάθρωσας:~

ὠδὴ γ· Θ ωΐας ἀψίδος·

Τ ήλιον ὀρθοδοξίας, τῇ τῦ κῦ πανσόφως· λέων ἐκκλησία πανθύμως φορῶν ἀνέσησας· ἣν περ κατέχουσα· αἱρετικῶν τὰς ἀθέους· διαλύει φάλαγγας καὶ τὰ συστήματα:~

Θ υσιαστηρίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος· τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων περιῄστατο· πάσας μαχόμενος αἱρετικῶν τὰς ἀθέους, γλωσσαλγίας ἔμδοξε, λέων πανόλβιε:~

Φ ωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ καταυγασθεὶς ὄντως· τὸν τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας σύναυθρωπήσεως· λόγον ἐγράψωσας· διπλῷ εἰπὼν τὴν οὐσίαν· καὶ διπλῷ σύνδρομα τῦ σαρκωθέντος θῦ:~ Σπ·

Ω ραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι· κεχαριτωμένη παρθένε· μὴ αἰνίσσεσθαι φάτε· πάσης γὰρ κτίσεως· σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πανάγιον λόγον χωήσασα:~ ὁ εἱρμός·

Θ ωΐας ἀψῖδος, ὀρθοφουργὲ κέ· τῆς ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στερέωσον· ἐν τῇ ἀγάπῃ σῇ· τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης· τῶν πιστῶν δ' σύνεργμα, μόνε φιλάνθρωπε·

κάθισμα, ἦχος γ· θείας πίστεως·

Θ είοις δόγμασι πανσυναρτήτως· φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας· καὶ τῶν αἱρέσεων δ' σκότος ἐμείωσας· καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε· πρὸς δ' αἰέσπερον φῶς κατεσκίωσας, λέων ὅσιε· χῦ τὸν θῦ ἱκέτευε· δωρήσασθαι λιμὴν δ' μέγα ἔλεος:~ Δόξα, καὶ νῦν, Σπ·

Θ εία γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη πάναγνε παρθενομῆτορ· τῇ καθαρότητι ἀγγέλοις ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ἐρρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀπόκαθαίρε σοῦ πρεσβείαις σου· τοῖς ἐμθέοις μάμασι· παρέχουσα σεμνὴ δ' μέγα ἔλεος:~

τρῳ Σπ· ὅμοιον·

Η μίαγνος ἀμνάς τοῦ λόγου, ἡ ἀνύμφευτος παρθενομῆτορ· ἐν τρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς αἰῶνος βλαστήσαντα· μητρυπρεπῶς θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου· πῶς πάσχεις θέλων· ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον:~

ὠδὴ δ· Ἐξ ὄρους κατασκίου·

Π έων σὺ ὡς ἀληθῶς παμμάκαρ ὤφθης· τὰς συλλυπικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα:~

Κ ρυψας τῇ περισσολῇ τῶν σῶν δογμάτων· τῶν δεσμυχῶν αἱρέσεων, τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀληθείαν ἀνιχνεύσας· ἱερομύστα πανσεβάσμιε:~

Ρ ῆσις ἐκ δυσμῶν ἀπέστειλας τερπνάκαρ· τόμον ἀσεβῶν δογμάτων ὡς ἀκτῖνας· τῇ ἐκκλησίᾳ θεόφρον δῶρα πορέλλων· καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ν ἐκφωσον ὁρμὰς, παρθένε τῶν παθῶν
μου· παῦσον ἀγαθὴ τὸν σάλον τῶν
ετ. τραυσμάτων· τῆς ἁμαρτίας τὴν κλύ-
δωνα σὴ χαλιὼν, θεογεννῆτορ ἀφα-
νίζουσα:~

ὠδὴ έ. Ἐματί με ἀπώσω·

Π ῆς δι πλῆς ἐμφορίας, κύριε ἐλεημάτι-
σας· τῆς τῆ σωτῆρος χῦ· ἐμφορεῖν γὰρ
ἔφης· ἑκάτερα μορφῆ ὅ τῶν ἔσχηκε·
με τὰ τῆς πατέρου· καὶ συγκλμένης κοι-
νωνίας· ἰσοβάρχα θεόφρονα κακάρισε:~

Ι σοδιάαμον ὅμοια, τῷ γεγεννηκότι λό-
γον ἐνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τῆ τον· γε-
νόμενον τεισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλ-
λήλως ἔφης· τὰ τῆς σαρκὸς, ἴδια πρά-
ττειν· ἀσυγχύτως ἀρέτως ἀμφότερα·

Π ὁ σοφὸς παλαίτων αἰώνων, μόνω γινωσκό-
ετ. μενον θεῶ μυστήριον· ὃ βροτὸν γενέ-
σθαι· τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπό-
ζοντα· ὃ σαρκὶ πλακῆναι· δίχα τρο-
πῆς ἐκ σοῦ παρθένε· καθορᾶται ὃ πέ-
ρας δεξάμενον:~

ὠδὴ ς. Φλῶ δέησιν ἐκχεῶ·

Θ πέτρου μιῶ τῆ σε τοῦ διάδοχος· καὶ
τὴν τούτου σοφοδρείαν πλουτήσας·
ὃ θρόνου, κεκτημένος τῆ ζήλου· θεο
κυρήτως τὸν τόμον ἐκπέτεται· αἱρέσεων
συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρά-
σιν συγχέοντα:~

Υ ἱὸν ἔμα χῦ ὃ κῦ, σοφὸν αἰώνων ἐκ πρὸ
γεννηθέντα· καὶ δι ἡμᾶς ἐκ παρθένου
τεχθέντα· καὶ πεφυσιότα ἡμῖν ὁμοού
σιον· ἐκήρυξας ὑσόρθρως· λειτουργὸ
τῶν ἀῤῥήτων θεόληπτε:~ ετ.

Ε ὐ σοφίαν με σωτηρίας σοφόξενον· οἱ πι
στοὶ ὁμολογοῦντά βοῶμεν· χαῖρε σε
μνή· χαῖρε νύμφη παρθένε· χαῖρε ὄ
ρος θῦ ὃ κατάσκιον· τῷ κόσμω γὰρ σὺ
τὴν χαρὰν· τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐ
πήγασας:~ ὁ εἱρμός·

Π λῶ δέησιν ἐκχεῶ σοφὸς κῦ· καὶ αὐτῷ ἀ
παγγελῶμου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
ἐπλήσθη ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή μου τῷ
ᾅδη σοφσήγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωμᾶς·
ἐκφθορᾶς ὁ θς με ἀνάγαγε:~

κοντάκιον· ἦχ γ. Ἡ παρθένος σή-
μερον ἐν θρόνου ἔνδοξε, ἱσοβασιλεύουσαν καθίσας·
καὶ λέοντων φόβατα· τῶν λογικῶν
ἐκτοφράξας· δόγμασιν ἐν θεοπνεύ-
στοις σε τοῦ τῆς τριάδος· ὑψώσας, φῶς τῆ
σῆ ποίμνη θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδόξα-
σθης· ὡς θεῖος μύστης θῦ τῆς χάριτος:~

Ο οἶκος·

Π ὸν πατέρα καὶ υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισα-
γίαν δυνάμιν· θεότητα μίαν, καὶ μίαν
οὐσίαν, ταύτην κηρύξας· χείλη τὰ δό-
λια εἰς τέλος ἀφέρεξας, αἱρετιζόν-
των λέων θεόσοφε· ὅθεν τὴν ἀγνὴν
χῦ λοχεύτειαν, θεὸν ὁμολογήσας, τοῦ
μεσαρείου τὴν ὀφρὺν καὶ φλυαφίαν
καθεῖλες· διὰ τοῦτο ἐγκώθης ἐν τῷ κό-
σμω καὶ ἐν ῥώμη· ὡς θεῖος μύστης θῦ τῆς
χάριτος:~

Φῶ αὐτῷ μιμοῦ, ιή· μνήμη τοῦ ἐν ἁ-
γίοις πρὸ ἡμῶν, λέοντος πάπα ῥώμης·
ἵ· ψυχὴν ὁ θεῖος ἀνέρχεται λέων·
Κ αὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐκβάλλει
φόβου· Ὑγιᾶ πᾶσι δεκάτην τε λέων ἱ-
ράξατο θυμόν·

Θ ὗτος ὁ θαυμάσιος πὴρ ἡμῶν λέων· διὰ
τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύ-
νην καὶ καθαρότητα, καὶ ὅτι τοῦ βίου εἰ-
λικρινὲς, προέδρος τῆς πρεσβυτέρας
ῥώμης παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος προ-
χειρίζεται· ὃς, βίον θεάρεστον καὶ ἀ-
νέκδοτον ἐπιδεξάμενος· καὶ ὑπ' αὐ-
τὸν ποίμνιον ὁσίως ποιμάνας· ἔτι καὶ
τὰς τῶν αἱρετικῶν βλασφημίας, ἐξέφα-
νισε τέλεον· κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον
τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συ
νόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα πα-
τέρων ἐν χαλκηδόνι συγκροτηθείσης,
καὶ πολλὰ τοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
ἐκπλέμενος· καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν ἢ

θέλησιν

θέλησιν ἐπὶ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν φλῆνα φουντῶν αἱρετικῶν ἀναστρεπούσης τὰ δόγματα· ἔτι δὲ τῶν θεοσυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θείων πρῶν θεόπνευστα δόγματα, ὁ μακάριος οὗτος ἱκετεία τῆς συνόδου πάσης ἐπικαμφθείς· καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, νηστεία δ' ἀγρυπνία δ' προσευχῇ συντόνῳ πρὸς κν χρησάμενος, δ' παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ πνς ἐμπνευσθείς· ἐγγράφως περὶ τῶν τηνικαῦτα ζητουντῶν ἐξέθετο· διπλὴν ἐν ἐργείαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν, διαῤῥήδην ἀνακηρύξας· δ' ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν συνόδον· ἣν περ ἡ πληθὺς τῶν ὁσίων πρῶν δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἡγησαμένη· καὶ ὡς ἀπὸ στόματος θῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα· δ' ταύτη οἷον ἐπαναπαυσαμένη θαρσαλαιότερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἱρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτροπώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ ἱερώτατος διελύετο σύλλογος· ὁ δὲ θεσπέσιος λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ· καὶ ὡς φωστὴρ τῆς ἀρεταῖς διαλάμψας· ἐν βαθεῖ γήρα πρὸς κν ἐξεδήμησεν· Ψελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, λέοντος καὶ παρηγορίου· ἀθλησάντων ἐν πατάροις τῆς λυκίας· ἀρ.

Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς αἰκίας·
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα·
Ἕλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ θῦ λέων·
Ἕλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτερεῖ·

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις, τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν χῷ ἐτελειώθη· ὁ δὲ ἀοίδιμος λέων, μόνος ἀπολειφθείς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ· ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐῤῥιμένον ἦν τοῦ μάρτυρος παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη τούτῳ ἐπιδακρύσας· εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν εἰδωλολατρῶν· οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον· δ' ἰδὼν τοὺς λύχνους καὶ τοὺς κηρόαπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν· ἐκ τούτου κρατηθείς, τῷ τῆς πόλεως ἐπιτρόπῳ παρέστη· καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τὸν χν θν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύροις ὠμοῖς, σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως· ὁ δὲ, ταῖς βασάνοις ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐνεκαρτερεῖ· εἶτα παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἕλκεται τυπτόμενος καὶ συρόμενος, ἐπί τινος χειμάῤῥου ὑψηλοῦ δ' κρημνώδους· συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸν πνα τῷ θῷ παρέθετο· εὐθὺς δὲ οἱ δήμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες, κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία:—

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἀγαπητοῦ, ἐπισκόπου σιναοῦ, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ· ἀρ.

Ὃν ἠγάπησας ἀγαπητὲ δεσπότην,
Οὗτος καλεῖσε πρὸς τόπους οὓς ἠγάπας·

Οὗτος ἦν ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ· ἐκ καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος· καὶ χριστιανῶν γονέων υἱός· ἔτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔντινι τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων πλῆθος ἔχοντι· περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητὰς, εἰσέρχεται· ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος· ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ κυ, νηστεία καὶ ἀγρυπνία καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζων κατέστη· ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις κεχρημένος ἐχρῆτο· καὶ σποδὸν ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλοις ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε, καὶ τοῦ ὕπνου περιεγένετο,

ἄχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς μονῆς
καὶ τῶν ἀδελφῶν ἀξεγένετο ἄπαντας
ὡς δεσπότας ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο·
δρέπομενα δὲ χεὶ ἐθαμάτωσε· καὶ παρ
θένον πινὰ ὑπὸ μόσου διαπεπωμένην
ἰάσατο· πολλὰ τούτου μαθὼν ὁ λικίνι-
ος· ὅτι πορρὸ χρεὼς ὄζει τῷ σώματι, πρα
πωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βου
λόμενον σιναριθμεῖ ὁ κατάρατος· ὁ
δὲ οὐδὲ οὕτως κατημέλει τῶν ἀσκητι-
κῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς πρακτι-
κῆς ὑποθεσίας ἀπέπεμπε· δ μόσους χα
λεπὰς καὶ ἀμιάτους διὰ μόνης ἐπφα-
μείας ἐθεράπευεν· οὐκ ἀνθρώπων μό-
νον, ἀλλὰ καὶ ἵππων καὶ βοῶν, καὶ
πολλοτοίων ἀνθρώπων θεραπεύων ἀρ-
ρωστήματα· κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖ-
νον, βικτωρίνου καὶ δωροθέου, θεοδού
λου τε καὶ ἀγρίππα τῶν καλλινίκων
μαρτύρων καὶ ἑτέρων πλειόνων ὑπὸ
τῆς εἰς χῦ πίστεως αἰκιζομένων σφο-
δρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ἱρεπίσατο γε-
νέσθαι καὶ ὁ μακάριος· ἐκείνων δὲ ἐν
χῶ τελειωθέντων διὰ τῆς ξίφους, οὗ-
τος διεσώθη δόρατι πληγείς· τάχα εἰς
πολλῶν σωτηρίαν βουλοσωθείς· εἶ-
τα τῆ λικινίου ἐκποδῶν γενομένου,
καὶ τῆ μεγάλου κωνσταντίνου τὴν ῥω-
μαίων ἀρχὴν ὅλην ὑποζωσαμένου,
τοιοῦτόν τι γίνεται· πᾶς γὰρ ἄχρηστος
αὐτῷ δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτω, τὸν
ἄγιον ὄζεκαλεῖτο· ὅθεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς ἑαυτὸν μεγάλετο· καὶ ὀξαμέ-
νου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἐλάμβανεν·
αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν
κρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φί-
λην μου ψυχὴν ἀσπάσασθαι· διὸ δὴ τὸν
βασιλέα πρὸς τοῦτο σπεύδοντα ἔ-
σχεν· μετὰ δὲ τὸ ὑποφρέψαι αὐτὸν οἱ-
κοι, μεταπεμψάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πό
λεως σιναρχὸς, καὶ μὴ βουλό-
μενον, ἱερέα χειροτονεῖ· καὶ μετ' οὐ
πολὺ τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου,
ὁ μέγας ἔξορ ψήφῳ θῦ καὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ, ἀρχιερεὺς σιναοῦ ἀναδείκνυ-
ται· καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων
αὐτουργὸς γίνεται· καὶ πνευματικοῦ
χαρίσματος ἀξιοῦται· ὧν εἰς ἀπόδειξιν
ἐν ἀρχῇ πνευματικῶν πόνων ἐπιμνησθή-
ναι τοῦ ἁγίου καὶ μεγαλουργῶν πρέπει· γυνὴ γάρ τις πολλὰ αὐτοῦ ἀκούσα-
σα, καὶ ἀλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχο-
μένη παρεγένετο· ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐ-
τῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα
αὐτῇ, παιδόθεν ἔξεπε· δ μουδετήσας,
ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν· καὶ διάκο-
νον δέ πινα πρὸς τὴν θεράκλω ἡρακλεί-
ας πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον ἀλο-
γίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι δι-
έλεξε· καὶ θαυμαστοῦ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπι
σκόπου σιλαυδέως, χωρία πινὰ ὁ πα-
ραῤῥέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι οἰκού-
μενος ἠφανίζεν· ὧν εἰς ἑτέραν κοίτην
καὶ ὁδὸν, ἀχῆ μόνη κατηγεικε· καὶ ἕ-
τερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν
τὸν ἀριθμὸν πολλὰ τὰ ἑκατὸν δ πλείο
να, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· οὕτως
οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμε
νος· καὶ ἀφῆ χειρὸς, σκιᾶ σώματος· δ
λόγῳ μόνῳ ἀμύατα νοσήματα θερα-
πεύσας· καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμε-
νος, ἀνεπαύσατο ἐν κῶ:~

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Υ πρὸν οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρὸ
ῤῥιζον ἀνέσπασας τὴν πλανίην· διὸ τυ-
χοῦς τῆς παραφρονήσαντος κραυγά-
ζων· ὑλογητὸς εἶ κε· ὁ θς ὁ τῶν πα
τέρων ἡμῶν:~

Μ ίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὴν
χῦ ὁμολογήσας· ἐνόρχωτα διηῶς·
καὶ θέλοντα μὴ ψάλλεις· ὑλογητὸς
εἶ κε ὁ θς ὁ τῶν πρώην ἡμῶν:~

Η ιῶσοι πορφύρα θεομήτορ, τῶν τοκε
τόμων τὰς σπαργὰς κατεσφιγμένος·
διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥύσαι με βορ
βόρου· ὑλογημένος παράχρεος· ὁ καρπὸς
τῆς σῆς κοιλίας:~

ᾠδὴ η'. Ὅτι πλασίως κάμινον·

Ο λολαμπὴς ὡς ἥλιος· ἐκδυσμῶν αἰὰ τέταλκας· ὃ δὴ θεορρήμων ἐμφανὲς παράδοξον, τῇ κράσιν καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀτύχους ξηραίας σαφῶς· καὶ τῶν μεφρείσιν τῇ διαίρεσιν τέμνων· διδάσκων ἕνα σέβειν· τὴν χύσιν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀῤῥέτως ἀσυγχύτως· Υ πὸ θεῦ κοιμούμενος, ἀσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύποτας· μωσῆς οἷα δεύτερος, αἰαφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ· ἐ τῇ ὁμηγύρει τῶν σεπτῶν διδασκάλων· κραυγάζων αὐτοῖς· ἰδρεῖς ἀλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ε σαρκωμένον ὅσιε· τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας· λόγον τῶν πρὸς μονογενῆ συναΐδιον· ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον· πεῖραστὸν μὴ σώματι· ὡς δὲ ποιητὴν σοφὸν γραφεῖ οὐκείδότα· διδάσκεις ἀμακράζων· ἰδρεῖς ἀλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Η ερίβολον τῶν σώματος, σοφὸν ἔδειξε τὸ πάναγνε· ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων ὁ φωσφόρων καθέλεσιν· ἱλίου σελήνη τε· τὸν οἰκεῖον φαιδρύνας θεόν· ἔμψυχόν σε ἄλλον οἰκεῖον ἀναδείξας· ὃν παῖδες ἀνυμνοῦσιν· ἰδρεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ὁ εἱρμός·

Θ ετα πλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, σοφισθέντας τούτοις ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνέβοα· οἱ παῖδες ἀνυμνεῖτε, ἰδρεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ'· Θφρίξε πᾶσα ἀκοή·

Α μπεις μιᾷ μύρα τῇ χύσει ἀπρεπείας ἐν σεφαίνῳ κοσμούμενος· ἐ ὡς πρὸς ἱδρῶτας, δικαιωσιώλιν ὅντως ἐνδέδυσε· ἐν παραδείσῳ τῆς ῥυφῆς, χορεύων θεασέσιενωτὸν τῆς ποίμνης σου, τὸν θεασότην ἐκτενῶς καθικέτευε:~

Ε μμανιῶν τῶν πατειαρχῶν, προεδρείαι τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα· λέων παμόλβιε· σὺ ἐπαξίως πέρ ἐσκιώσας· ὡς πατειάρχης ἀληθὴς· καὶ πίσει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος· διὸ πάντα σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν:~

Κ λύδωνος ἐκβιωτικοῦ, ἀποστὰς σὺ τῷ χῷ προσεπέλασας, λέων θαμάρεισε· ἐν τόπῳ χλόης αἰαπαυόμενος, ἔνθα χειμάῤῥοις τῆς ῥυφῆς, καὶ φῶς ὃ αἰέσπερον· καὶ ἱ αἰέκφερος, ἀῤῥησιν καὶ χαρὰ διαμένουσα:~ Ξ.

Ειμὼν δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαστόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ παραμάμωμε· ζωῆς δ' ξύλον χῦ ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς· τοῖς πᾶσι χωρείσαν τα, διό σε θαμάζομεν· θεὸν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμεν:~ ὁ εἱρμός·

Φ ρίξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον θεῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἀνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, θεὸν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμεν:~ δεξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουσθῆτε·

Ε λέων αἰαδέδηξαι, καὶ ῥήμασι, καὶ πράγμασι, βασιλικῶς κατεπλήξω· βρυχήματι τῶν δογμάτων· τὰ ἀσεβῆ βλάσφημα, ὡς ἀλώπεκος θαμίσοφε, θήρα μηχανουργήματα· Θ τὴν ὁμόγνιον τρόπων τῶν θεολέκτων πρῶν:~

θεόν· ὅμοιον·

Ο πάλαι μοι τὴν οἴκησιν· τῆς ἐν ἐδέμ βιώσεως· φθονήσας δόλιος ὄφις· καὶ δεῦρ' αὖτις ἐκβαλών με· διὰ τὸ θεῖον τόκου σου, ἀγία μὴ τὸ παρθενεῖόν μου· κατεπέσωμεν ἐνέκρωται· ἐγὼ δὲ αὖθις ἀνῆλθον· ὅθεν ἦν ἀπώλεσα δόξαν:~

Ψ ῶ αὐτῷ μιᾷ, ιθ'· τῷ ἁγίου ἀποστόλου ἀρχίππου· Θεὸς ὃ κὲ ἐκέκραξα· ἀρχιερεῦ· ἦχος πλ. δ'· Οἱ μάρτυρές σου· ὦπ τῷ λόγῳ ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε·

φώτισε· καὶ ἀγνωσίας, σκότους ἐῤῥύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρόν· φέστος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε· καὶ σὺν τοῖς ἀστέλοις νῦν εὐφραίνεται· ἀν τοῦ ταῖς ἱκεσίαις· δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ευρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος· καὶ πάσαις ἄλλαις περικυκλούμενος· δεινῶν ἰδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν χν̄· οὐ δὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας· ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας· ἀεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, μάρτυς ἡγίασας· τὴν γῆν θεόφρον καὶ ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασί σου πληθὺν δαιμόνων πονηρὰν, βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, καὶ νῦν, θτ̄· ὅμοιον·

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια· τὰ ἔργα μου δὲ, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω· πῶς ὑπαντήσω τῷ κριτῇ· δέσποινα παρθένε καθικέτευσον· τὸν υἱὸν καὶ πλάστην καὶ κν̄· ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνᾶ· ὡς μόνος εὔσπλαγχνος:~ στρ̄ο θτ̄· ὅμοιον·

Ηδάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα· ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον· ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς· οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον· τί σοι δῆμος αὐτὰ πέδωκεν, ἀχάριστος ἑβραίων· θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἀρχίππον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον·

Ἰωσήφ· ὠδὴ α΄· ἦχος δ΄·

θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον·

Ἀστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος· παῦλος ὁ πάνσοφος· ὥς περ ἀκτῖνα μάκαρ σε φαιδρὰν· ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν· πολυθείας ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν πνεύματι:~

Ῥημάτων θείαις πλοκαῖς ἠλίευσαι· παύλου τοῦ κήρυκος· καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγρησας, ὡς λογικὸν ὀψώνιον, θεία τραπέζη προσενήνοχας:~

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος ἄρχιππε· ἐνθέου χάριτος· τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεικῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, καὶ σρίου ἔνδοξε· καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας:~ θτ̄·

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόῤῥωθεν πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες μυστήριον· οἱ θεηγόροι ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατεστράνωσαν:~

ὠδὴ γ΄· Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί·

Πυρούμενος νοητῶς, τοῦ παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας· ὕλην πικρὰν ἄρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε:~

Πιστόν σε δοῦλον χῡ, παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ ἄρχιππε· καὶ ἱερὸν κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριον:~

Οβίος σου φωταυγὴς, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε· φωταγωγῶν ἄρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας:~

Ναὸς ἐδείχθης θῡ· χωρητικὸς περιφανῶς πάναγνε· καὶ καθαρὸν σκήνωμα· θτ̄· καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα:~ ὁ εἱρμός·

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου χε̄ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κε̄, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα:~ κᾱθ̄, ἦχος α΄·

Τὸν τάφον σου σῆρ·

Τοῦ παύλου μαθητὴς, γεγονὼς θεοφόρε, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν τριάδα· ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας· ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, χν̄ μάρτυς ἄρχιππε·

Δόξα, καὶ νῦν, θ΄·

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας· ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας· καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας κν̄, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνῶν· θῡ ἐνδιαίτημα:~ στρ̄ο θ΄· ὅμοιον·

Ηἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρε-

Digitized by Google

να, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα· θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον ἡέμου· συγκατάβασιν· καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, θεὲ ὑπεράγαθε:~

ὠδὴ δ'· Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα·

Ὑφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα· ἄνομος διώκτης, πόνοις καθυπέβαλεν· καὶ μάστιξιν ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι:~

Μακαρίως διανύων τὸν βίον μάκαρ· τέλος εὑρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθης· μάρτυς γὰρ γεγένησαι· χῦ γενναιότατε, πόνοις κατερήσας τοῦ σώματος:~

Νεμομένην ἀθεΐας τὴν σηπαιδόνα· τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔστησας νοστίμω ἅλατι τῶν λόγων σου· καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· δόξα τῇ δυνάμει σου κε:~

Ὡς κατάσκιον, προβλέπεισε πάλαι ὄρος, ὁ ἀββακοὺμ πανάμωμε· φερούσαν τὸν λόγον· πάντας συσκιάζοντα· φλογμοῦ παραπτώσεων· καὶ ἁμαρτιῶν κόρη καύσωνος:~

ὠδὴ ε'· Εὐ κέμου φῶς·

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος· ἐφώτισας ἀγνωσίας· τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, θεόφρον παμμακάριστε·

Ὀθεῖος ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάῤῥοις· τῆς ἀπάτης ἐκ φρένας, πιστῶν καρδίας ἤρδευσε·

Ἠευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας· συρόμενος ἐκ τεσσάρων· καὶ τὴν γῆν ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι θεόληπτε·

Ἐὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο· ὁ κς θκε· καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη· θεώσας τὸ ἀνθρώπινον:~

ὠδὴ ς'· Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς·

Οὐ δόλως, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει· ταῖς πληγαῖς θεόφρον ἀποσκοπούντα· πρὸς τὴν δόξαν, ἣν χς σοι παρέχει δοξάζων σε·

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ· τῆς σαρκός σου ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανας:~

Οἱ λίθοις, ἀναισθήτω καρδία θρησκεύοντες· λιθολευστοῦσισε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα μάρτυς συντρίβοντα·

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο· ἐν παραδείσω παρθένε· ὁ ἀδὰμ τῷ σῷ δὲ ἠθανατίσθη, ζωηφόρω· τοκετῷ παναγία θεόνυμφε:~ ὁ εἱρμός·

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κε· ἡ ἐκκλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχος δ'· Ἐπεφάνης σήμε·

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ ἐκκλησία· κεκτημένη ἄρχιππε· ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς· φωτιζομένη κραυγάζει σοι· σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου·

Ὁ οἶκος·

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ χῦ, ὁ κορυφαῖος παῦλος ἄρχιππε ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις· καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς, πληρωτὴν τοῦ λόγου· καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν· καὶ κήρυκα σοφώτατον· ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες· καταλάμποντα τῷ κόσμω ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ ἀπφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσόν· φαεωσφόρον δαδουχητικῶς, φωτίζοντα τοὺς βοῶντας· σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, ιθ'· μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀρχίππου, φιλήμωνος καὶ ἀπφίας· ϛι·

Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον, ἄρχιππος λίθον· Κατηλοήθη τῷ πόθω τούτου λίθοις· χώραν φιλοῦντα τὸν φιλήμωνα χλόης· χλωροῖς λύγοις, τύπτουσιν ἠκανθωμένοις· Ἠπλωμένην παίουσιν, εἰς γῆν ἀπφίαν· Εἰς οὐνοὺς ἔχουσαν, ὄμμα καρδίας·

ὕστρι

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς βασιλείας μόρ-
μος· μαθηταὶ χρηματίσαντες παύλου
τοῦ ἀποστόλου· ἑορτῆς δὲ τῆς ἀρτέμιδος
ἀγομένης ἐν κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ πόλις
φρυγίας· καὶ αὐτῶν τῷ θεῷ τὴν δοξολο
γίαν ἀναφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ· ζῆλ
θεμένοι αὐτῆς οἱ εἰδωλολάτραι, τῶν ἄλ
λων φυγόντων· μόνων δὲ ὑπομεινάν
των, συνέσχον αὐτούς, καὶ ἤγαγον πα
ρὰ ἀνθρακλεῖ· τύπτεται οὖν παραυ
τίκα ὁ ἀρχιπτος· καὶ μὴ πειθεὶς θύσαι
τοῖς εἰδώλοις, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται
μέχρις ὀσφύος· καὶ οὕτω λιθολάκου-
ται· ὕστερον δὲ τοῦ παίδων γραφίσι
κεντηθείς· ὁ δὲ ἅγιος φιλήμων καὶ ἀπ
φία, διαφόρως βασανισθέντων· τέλει
βίου ἐχρήσαντο:

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρ
τύρων μαξίμου, θεοδότου, ἰσυχίου καὶ
ἀσκληπιοδότης. ᾗ.

Ἀνδρῶν τελεία σώματος ἀθεμελίωτον·
Ἀνδρίζεταί σοι καὶ τομῆς τελείας μέχρι·
Ἐφέλξεις τὴν ἀσκληπιοδότην·
Ὡς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν ὁ ξίφος·

Οὗτοι παρεχάραττον τῷ ἄρχοντι καὶ μὴ πα
θέντων, τὸν χριστὸν ὁμολογῆσαι, πολλαῖς
αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, ὕστε
ρον μὲν ζῶντι ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ
ξεσθέντων σιδηροῖς ὄνυξιν· εἶτα ἐκ πό
λεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ πε
ριελκόμενοι· θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδί
δονται· οἱ δὲ ἀσκληπιοδότη τοτρηθεῖ
σα, καὶ ζῶντι ξύλου ταινωθεῖσα ὑπερέ
κυψε τῶν βασάνων ἐγένετο· ἄθεν ἀμφό
τεροι λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδε
σι τόποις, συρέντες, ξίφει τελειοῦνται·
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ὁσίου πρε. οἱ
μῶν ῥαβουλᾶ. ᾗ.

Βουλὰς ῥαβυλὰς θεὶς ἀπράκτους δαι
μόνων, Ἀπῆλθε βουλὴ τοῦ θεοῦ τῶν
ἐν Ἅιδου.

Ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ῥαβουλᾶς, ἐν τῇ πό
λει σαμοσατέων γεννᾶται· παρέπιμος
βαρυσαβᾶ παιδευθείς, ἀνδρὸς ἐνδόξω
τάτου· ὃς τῇ σύρων γλώττῃ διαλεγόμε-
νος· καὶ ἐκπεσὼν ἡλικίας πᾶσαν ἀρε
τὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑ
ποδύεται· καὶ μονωθεὶς ἐν ὄρεσι καὶ ἀσκη
ταῖς, κατὰ τὴν μεγάλην λιβανίαν ὑπὸ ἰωάν
νην τὸν βαπτιστὴν, διῆγε· μετὰ δὲ πέν
τε χρόνους γενόμενος ἐν φοινίκῃ μετ'
ἐτέρου πλείονος, ταῖς ἀρεταῖς διαγένεσθαι
λάμψας, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφα
νὴς τοῖς μεγάλοις γίνεται· διὸ δὴ τῇ συμ
μαχίᾳ χιλίωνος τοῦ βασιλέως· ἐν σωτη
ρίᾳ ἰωάννου μετέβη τὸ βυρητὸν, μέσον
τοῦ ὄρους μοναστήριον μέγα πεποίηκε· τό
τε δὴ καθαίρων παῦλος ὁ βαρμάβας·
ἢ εἰπεῖν πέτρος ὁ ἰωάννης· ῥαβυλᾶς ἐν
οἰκοδομοῦντα τῷ, μέσον τῶν εἰδωλομανούν
των ἐλογίζοντο· πῶς μὴ ἐλέγχοιντο· πῶς
δὲ μὴ βουλεύσωνται, μικροῦ δεῖν πάντας
τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνω
σίαν μετέβαλεν· τοῦτο δὴ πρῶτον ἔρ
γον τοῦ μακαρίου ἀξαίρετον· μετὰ δὲ
χιλίωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς
βασιλείας ἀμαζάσιος· τῇ αὖ τούτου
πάλιν σωφρονίᾳ, ἕτερον μοναστήριον κα
τεσκάσατο, ὃ, ῥαβουλᾶ προσαγορεύ
μενον καὶ τοῦτο ἐν τῷ βυζαντίῳ· μετὰ
δὲ τούτων, δ' ἕτερα πολλὰ μοναστήρια
συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις· ἦν δὲ
ὁ μακάριος ἐν πᾶσι μηφάλιος, κόσμιος,
ἐπιεικὴς, ἱκέσιος, διδακτικὸς, ἀόργητος,
συμπαθὴς, φιλάδελφος· ἐπὶ πρὸς πάν
τας εὐσπλαγχνος· οἷος δὲ πάθει ὁ πονη
ρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισήρχετο, πεπυ
κνωμένος ὢν τοῦ τῆς παλαιᾶς καὶ
μέας γραφῆς, ὃ αὐτίρροπον ἐπλέγων
καὶ ὀργαζόμενος, ἐφυγάδευε δ' ὀχλοῦν
αὐτῷ· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ μακάριος· ἔζη
σε δὲ μέχρι ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως,
τοῦ μὴ ἰουλίου, ἤγουν τοῦ μεγάλου τοῦ,
τὴν ἁγίαν σοφίαν οἰκοδομήσαντος· καὶ
γενόμενος ἐπὶ τὴν ὁδὸν κομιστὰ· δ' μικρόν
τι πρὸς, ἤκουσε φωνῆς αἰφνίδιον λεγού
σης αὐτῷ, δεῦτε τὰ μὴ τὰν οἱ κοπιῶντες δ'
πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς·

ταύτης

ταύτης ὑπακούσας δὲ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς κν̄:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων πρῶν ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, εὐγενίου καὶ μακαρίου· ϛι̅·

Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῇ μακάρων, Ὁ ἰκοῦσιν εὐγένιος σὺν μακαρίῳ·

Ἰουλιανοῦ κατὰ συγχώρησιν θυ̅ βασιλεύσαντος ἐν βυζαντίῳ· οἱ χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ καὶ ἀναγεῖς θυσίας· οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ ἕλληνες· οὐ μόνον ἀσελγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκεύαζον, ἀλλὰ δὲ τοὺς χριστιανοὺς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας· τότε ὁ μακάριος καὶ ὁ εὐγένιος οἱ τοῦ χυ̅ θεράποντες κρατηθέντες, ὡμολόγησαν τὸν χν̄ ἐνώπιον αὐτοῦ θν̄ εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ θυ̅, καὶ ἕλληνα καὶ εἰδωλολάτρην γεγονότα· διὸ καὶ εἰς ὀργὴν τραπεὶς, ἱμᾶσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτοις, ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς, δριμείαν κόπρον ὁ ἄθλιος· εἶθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τοὺς ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν· οἱ δὲ μακάριοι τὰ ὄμματα πρὸς οὐ̅ν̅ὸν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ ἀβλαβεῖς διαμένοντες· τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν· οἱ δὲ μάρτυρες πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ χυ̅ διωκόμενοι· καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ, ὅ, μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυ̅, ἠγαλλιῶντο τῷ πνι̅· φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες· οἱ δὲ ἐγχωρίοι ἔλεγον αὐτοῖς· ἐξέλθατε ἀδελφοὶ μακρὰν τῆς δε τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος· καὶ τῶν ἁγίων· ὑποδείξατε ἡμῖν εἰπόντων ὃ σπήλαιον ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν κέκτηται ὃ θηρίον· καὶ ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν ὃ σπήλαιον· δὲ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ μακάριοι· καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἄνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρησεν αὐτόν· προσφάτως τοῦ δράκοντος ἐκπηδήσαντος· ὥς τε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς, σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι· καὶ τὸν ἀέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι· τοῦτο ὃ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, ἕλληνες ὄντες· ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κν̄ ἡμῶν ἰν̅ χν̄· καὶ εἰσελθόντες οἱ ἅγιοι εἰς ὃ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα· μὴ ἔχοντες τί πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν· ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· δοῦλοι τοῦ ἀληθινοῦ θυ̅ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰυ̅ χυ̅, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ὑμῶν πέτρα· οἱ δὲ προσχόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ· δὲ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη· καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ· ἐξ οὗ ἀρρυσάμενοι οἱ ἅγιοι, καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πίνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθέως· καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ἠτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι καὶ σὺν χω̅ εἶναι· δὲ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ κς̅, μετέστην ἀμφοτέροις· δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πρς̅ ἡμῶν κόνωνος:~

Οὗτος ἦν, κίλιξ ὃ γένος· ἀπετάξατο δὲ ἔτι νέος ὢν, ἐν τῇ μονῇ τοῦ πενθουκλᾶ, τῇ οὔσῃ πλησίον τοῦ ἰορδάνου· πρεσβύτερος δὲ γεγονὼς, καὶ εἰς αὐτὸ ὃ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας, ἐπεὶ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς αὐτοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε ἀρχιεπισκόπῳ πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ ἰορδάνῃ προσερχομένους· ἔχριεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε· καθότι οὖν ἔχριε γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο

ἐβούλετο

ἐβούλετο ἁμαχωρῆσαι τῦ κοιμοβίου, ὁ σάκις οὖν ἔχε λογισμὸν ἁμαχωρῆσαι, ἐφίσατο αὐτῷ ὁ μακάριος ἰωαμμης ὁ βαπτιςὴς ὁ θεόδρομος τῦ κῦ, λέγων, καρτέρησον γέρον, καὶ κουφίζωσε τῦ πολέμου· ἐν μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἦλθε κόρη πέρσισα τῦ βαπτισθῆναι, ἦν δὲ αὐτῆς σφόδρα· καὶ τοσοῦτον ἦν ὡραία, ὥς τε μὴ δυνηθῆναι τὸν ἄγιον γυμνὶ χεῖσαι αὐτὴν ὃ ἔλεον· ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ὠργίσθη σφόδρα τῷ γέροντι· καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα διὰ τοῦτο· ἀλλ' οὐκ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον· ὁ δὲ γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτῦ, ἐξῆλθεν εἰπὼν, ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ὑπάγω τὰ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος θεόδρομος ἐξῆλθεν τοῦ κοιμοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πρεσβεία τῇ φωνῇ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ μοναστήριόν σου καὶ κουφίζωσε τῦ πολέμου· τότε ὁ ἀββᾶς κώμων, λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· πίστευε οὐχ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχου καὶ οὐδὲν ἐποίησας· κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ θεῖος θεόδρομος, καὶ ἀπασκυλάσας τὰ ἱμάτια αὐτῦ, ἐσφενδόνισε τῷ σημείῳ τῦ φρου, ὑποκάτω τῦ ὀμφαλοῦ αὐτῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πίστευσόν μοι ἀββᾶ κῶμον, ἦλθόν σε ἔχειν μοδὸν ὑπὲρ τῦ πολέμου· μὴ οὖν ὑποστρέφε μηδὲν ἐνδιαίζων ἕνεκεν τούτου, ὁ γέρων οὖν ὑποστρέψας εἰς τὸ κοιμόβιον, τῇ ἐπαύριον χείσας ἐβάπτισε τὴν πέρσισαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν· ἐπιζήσας οὖν ὁ ὅσιος, ἄλλα ἔτη εἴκοσι ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας, ὥς τε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη :~

ὠδὴ ζ'. Θν τῇ καμίνῳ·

Θ ενηχείαις, θεοσόφοις παμμάκαρ χρησάμενος· χιόνι ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας· σοφίας χάριτι· τοὺς τῷ σεπτῷ πηδήσαντάς λόγω σου :~

Ε μὲ λάκκω μάρτυς, σὲ καταπατάτω χωμένοι, δήμοι δυσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, βαλλόμενον αἱματέλπτα· ἀλλ' ὁ γεμόμενος εἰ ἐν τῷ μαῶ τῆς δόξης σου κέ :~

Η γῆ δ' αἷμα, δ' ἐκχυθὲν μάρτυς δέδεκται, βρύον, ἰαμάτων μάματα τοῖς πιστοῖς· οἱῶνος δὲ δ μακάριος, ἀρχιπτε πρᾶσον ἀθλοφόρων ψυχὰς ἀριθμούμενον :~

Ι ἦν μὲν ὁ μίχλη, τὸν οἱῶνον νεφέλαις δὲ κε· κόρη τροβιβάλλων σάρκα δέλων θυμτιὼ· δ' αἱμάτων σου ἐνδύεται· καὶ ταχὺ δόξης· ἁβαμάτου ἐνδύων τὸν αὐτὸν :~ ὧ ἡ· χεῖρας ἐκπετάσας·

Θ παῦλος ἐπαύροις ἱδρῶς, ἐγκωμάζων σε· ἀρχιπτε ἔμδοξε· συγραπώτην σε ἔγραψε· πληρωτὴν ἐνδέων πράξεων· διακονούμενον αὐτῷ, ἐκ πίστει μέλπομεν· ἀλλ' εἶτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ·

Ρ ἡμᾶσιν ἐπίλειφε σεπτοῖς, θεὸς δ μαρτύριον· ἡ ἀξιάγαστος· ἀμφὶ γέρουσα ἔμδοξε, ὡς ἰδόν σε χρησιώτατον· μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια· ἀλλ' εἶτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Θ ἐμπροὶ ὄντων ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, μητρὸς παίχμιον, παραδιδόασιν ἀρχιπτε· ἐναθλοῦντα καρτερώτατα· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον· δ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ ξ'.

Η εκρὸς διαβρώσεως μιᾶς, ἀδάμ γεγένηται· φυγήσας δάματον· φυτῆς τῆς γνώσεως ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται· καὶ παραδείσου τιὼ ῥυφλῷ, πάλιν ἀπέλαβεν· ἀλλ' εἶτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ ὁ εἱρμός·

Χ εῖρας ἐκπετάσας δαμινὴ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀφετιὼ τροφίζωσάμενοι· οἱ ἀσεβείας ἐραταὶ παῖδες κραυγάζοντες· ἀλλ' εἶτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ ὠδὴ θ'. Πίθος ἀχειρό-

Ι γατιὼ αἰωνίου δόξαν, κληρονομήσης ἀθλοφόρε· δόξης ἐπιγείου παρεῖδες· δ ἄστατόν τε ἐκ παροχόμενον· καὶ πρὸς

χῦ ἐχώρησας· δόξη τοῦ τούτου κλεϊ
ζόμενος·~
Ὡς τῷ κορυφαίῳ παμμάκαρ, τῶν ἀσω-
μάτων μαθητεύσας· παύλῳ τῷ σοφῷ
θεηγόρῳ· σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνί
ζουσαν· κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, κο-
λαστηρίων ἐξαλλώτισμα·~
Θέσπεσε ἀμέδητον θεόφρον, νικητικὸν τῇ
κορυφῇ σου, καὶ τῶν μεβάλλου πορφύ-
ραν· τῶν σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν ἀρ-
χιπτε· καὶ τῷ χῷ γηθόμενος· συμβα-
σιλεύεις παμμακάριστε·~
Ἥθροισαι λαὸς σὴν τῇ μνήμῃ· τῇ φωτοφό-
ρῳ σου ὑμνῆσαι· τὴν ἀναθοδότην σε·
Σὺ τοὺς γεμμαίους ἀρχιπτε πόνους σου,
οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας· καταβαλὼν
τὸν πολυμήχανον·~ Ἀντ.
Φθουσα χῦ σὺ ἀγκάλαις, μάμμα τὸν
φέροντα τὰ παλμάτα· τῶν τοῦ ὡς ὑὸν σου
δυσώπει· ἐχθροῦ χειρῶν με παλμα με
ρύσασθαι· καὶ δι' ἐλέους ἄφυστον, σῶσαι
καλίσασθαι καὶ σῶσαι με·~ Ὁ εἰρμός·
Ἶθος ἀχειρότμητος ὄρους ἄξα λοξάτου
σου παρέμε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χὲ
σωσάψας τὰς διεφώσας φύσεις· διὸ ἐ-
παγαλλόμφοις σὲ θεὲ μεγαλυνόμεν·~

Ψῷ αὐτῷ μηνὶ, κ'· τῶν ἁγίων πρ̃ς ἡ-
μῶν λέοντος Ζωτικοῦ κατάμυξις·
Εἰς Ὃ κε' ἐκέκραξα· στιχηρὰ, ἦχος πλ. δ'·
Ὡ τῶν παραδόξου θαύματος·
Ἀέων θεόφρον παμόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀ-
γωγαῖς· καὶ τελείαις καθάρσεσι· τῷ θῷ
καὶ κτίσῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμε-
νος· φωτὸς ἁγίου ἔμπλεως γέγονας·
καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας·
πάθη ἀμύητα· θεραπεύειν παντοτε
Ὃ προσευχῶν· μάστιγι ἀκάθαρτα, δι-
ώκειν πνεύματα·~
Ἀέων τῷ ὄντι μακάριος, ἀρχιφῶς γεγο-
νώς· Ζωτικὸν χλόιον ἀξιέθρεψας· ῥαβδω
θείας πίστεως, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁρ-
θοδοξίας καὶ τελειότητος· τὴν σὴν ἀγέ-
λην ἀφέντει τῇ πνῇ· ἧς κατ' ἐμφύτου, ἐκ
τελῶν τερπνὰ θεοπρεπῶς· κλέος ἀ-
μαραίρετον, ἐκληρονόμησας·~
Λεον θεῖον ἀρρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς
προφήτου· βλυσταγούσης ἀέννασον, τῆς
τιμίας λάρνακος· τῶν σοφοῦ ἀρχιποίμε
νος· καὶ τῷ τῶν ὅλων θῷ, βοήσατε· ὁ
σὺν ἁγίοις σου θαυμαζόμενος· τούτου δεή
σεσι· σῶσον ἡμᾶς οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς·
πίστει ἑορτάζοντας τὴν θείαν μνήμην σου·
Δόξα, καὶ νῦν, Ἀντ. ὅμοιον·
Εὐρυψυχήμου χεναίζουσα, καὶ τῶν δα-
κρύων κρουνούς· ἐκκαρδίας πηγάζου-
σα· τῇ παρθένῳ βόησον· καὶ μετὰ τοῦ θυ
ἱμῶν, διὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἀχμή· τῆς φοβερᾶς μερύσαι κολάσεως·
Ὃ καταπαύσωσον· ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις,
καὶ ἱ χαρά· ἱ διαιωνίζουσα, καὶ ἱ ἀ-
πόλαυσις·~ Προκ. ὅμοιον·
Ἥλιος τέκνον ἱμαύρωται· καὶ ἱ σελήνη
Θ φῶς· εἰς ζοφώδες ἱμάτιον· χροφε-
ρῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥή-
γνυται· Ὃ τοῦ μαοῦσου δὴ καταπέτα-
σμα· κἀγὼ πῶς τέκνον οὐ διαῤῥήξομαι·
σπλάγχνα καὶ ἔνατα· παφειὰς γλυ-
κύτατε καταξαμῶ· ἀδίκασε θνήσκον-
τα, βλέπουσα σέρμου·~
Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ καμὼν, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἄεσμα πηγὴν, ὕμνα θαυμάτων σέβω·
ὁ ἰωσήφ· ὠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'·
Χαρᾷ διοδεύσας·
Ἀπαστῆρα σε θεῖον ἱ τοῦ χῦ· φαιδρὰ ἐκ
κλησία· κεκτημένη λέων σοφέ· πᾶς
τῶν ἀρετῶν σου φρικτοπρεία· καὶ τῶν
θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται·~
Ἐβρέφους ἀμέθηκας σεαυτὸν· τῷ παλ-
λίστῳ δεσπότῃ· Ὃ τῇ θηκείᾳ τῶν ἱδρώτων·
ζῶσι τούτου γέγονας θυσία· θύων σαυ
τὸν αἱματόκτους μακάριε·~
Βίος σου φέρει τῶν ἀρετῶν· κατηγλαϊ-
σμένος· Ὃ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς·
καθωραϊσμένος θεοφόρε· τοῦ φαιδρῇ
σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο·~ Ἀντ.

μαὸς

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ θεοῦ· ἀμόλυντος κόρη· τὸ οἰκίσαντος λόγου μου· ἐν σοὶ σκηνὴ καὶ τὸν πλαστουργὸν ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικίσαντος:~

ᾠδὴ γ'. Θεοῦ ἐκκλησία ἀψίδος.

Πᾶσα σεμνὰ πέρα, καὶ εὐσεβῆ δόγματα· τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων· ἀδιαλώβητα, τοῖς μύθοις ἐξέθρεψας· ἐν τῇ μονῇ σου ζωοφόρος· καὶ λογικὸν ἐποίησε μάνδραν εἰσηλάσας:~

Ἐμελέτων ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν ὅσιε· χείσματα ἱερὰ ὑπεδέξω· καὶ τὸν ἀκηλιτον· ἀκηλιτόφωτον ἤνεσας· ὑψηλοτάτη καθέδρα· λειτουργήσας χάριτι· τοῦτο ὡς ἄγγελος.~

Ἱερασμοὺς ὑπομείνας, διὰ χριστὸν ὅσιε· τῆς ἁγιασίας μετέσχες· ἐκ τῆς θεώσεως· μεθ' ἡμῶν ἀνῶδες δέ· διὰ σὲ ἐκκλησία· ἀκαταύλιστος· ἀγαθὸς πίστει σοι τοὺς προσελαύνοντας· λαβὶς ἐν τῷ θείου, καὶ φωταγωγοὺς αἰθέριος, βάτος ἐν πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς θεότητος· τὰ φρυαγμώδη μου, καὶ τὰ καταφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἁρπασον διανοίξαντος:~

Ὁ εἱρμός·

Θεοῦ ἐκκλησία, ὀρθοφουργὲς· καὶ τῆς ἐκκλησίας δομήτωρ, σύ με στερέωσον· ἐν τῇ ἀγάπῃ σου, τῶν ἐφετῶν ἐν ἀκρότητι· τῶν πιστῶν σου σημεῖωμα, μόνε φιλανθρωπε· κάθισμα· ἦχος γ'. θείας πίστεως·

Μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ· ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου· ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συνήθματα· καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα· λέων ὅσιε, Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον·

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη· σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ θεανθρωπήσας μεμένηκεν· ὁ μετὰ τόκον μένων παρθένον σε· ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας ἀμόλυντον· μόνος κύριε· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ

Χ μέγα ἔλεος:~ Θεοτ. ὅμοιον·

Ἀεὶ σὲ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσα σε· χαίρει μακρόθυμε, σοῦ ὑψουμένου, ἐν παγκρατέστοις ἁγίοις σου· ἐν οἷς καὶ ἀμώμητος· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο· διὰ σοῦ φιλάνθρωπε· ξύλῳ γὰρ ἰάσω, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἀλλ' ἐγὼ τὰ σπλάγχνα δυσωποῦμαι· μὴ φθείρουσα ἁγνὴν σε ἁμαρτανόμενον:~

Γ ὦδ'. Εἰσακήκοα κύριε· κτησάμενος τὸν ἄρουραν σου τῆς διανοίας· ἑκατοστεύοντα· σάλπιγξ ἤνεγκας ἀμώλυβδε· ἀρετῶν σου θέων καὶ ἰάσεων:~

Ἁγία σου ἄγγελε, θήκη ἀειμνάστως ἔλαιον ἄγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα· τὰς ψυχὰς τῶν πίστει σοι θερμῶς προσερχομένων σοι:~

Ὁσιομάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυλακτήριον· ἱεραρχὰ ἐκκλησιάσας· ἐκ πιστῶν αὐτῶν κατάφυγον:~

Θ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, ἀλλ' ἀγαθὲ χωρεῖται ἐν τῇ μυδύσῃ σου· διασώζων με χρηστότητι· τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν·

ᾠδὴ ε'. Ἐκ πολλῶν με ἀπόσωσον.

Ὁσίων καθαρώτατον, μονῆς τῶν ἀθλητῶν ἄθλον ἐκπριζόμενος· παρ' αὐτῆς ἐδέξω· χαρισμάτων ἐκ ἀγγέλων θεόπνευστε· καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωταυγούσας· δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· ὁμοῦ ἀπάταις δαιμόνων, ἀθλητὰς τοὺς πιστεύοντας χωμωραίνοντα· τῷ πυρὶ δικαίως· παραδέδωκας ψήφῳ μακαρίε· καὶ ψυχὰς ἐρρύσω· τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης· ὡς ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σεσοφισμένος·

Μ αφθείσης ἐν μέσῳ· ἔρις ἀκατάφλεκτος πυρὰς ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος· τὴν ἁγίαν ἐκύκλουσε πυράν· ὡς ἱερομύστην· ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης· ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον:~ Θεοτ.

Θ εωρήσαντάν πάλαι, ἐν θεαρχικῶ τάγματι θεοχαείτωτε· οἱ σεσωσμένοι προφῆται· μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον· τῆς σεσωσμένης λοχείας· σοῦ τῆς ἀμήτορος ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησας τὸ προφήλαμ·

ᾠδὴ ς'. Ψυχή μου δέησιν ἐκχεῶ·

Ὁμματοι τῇ ἐντεύξει σου πέρ, ἐκομίσαντο τὸ βλέ-

δ βλέπειν δεόφρυν· τὸν γὰρ χῖ σωφρονοῦντα κεκτημένος· καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα· κτησάμενος διηνεκῶς· τὰς αἰτήσεις πλουσίως ἐλάμβανεν·

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμάσιε· φοβερώτατος ἡμῖν προβαίνων· ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς αὐτῆς Θεοτόκου· τῷ ἱματίῳ τοὺς ἄτομους αἱμάτους· ἐδόξασε γάρ σε χς̄· ὃν τῷ βίῳ σου λέων ἐδόξαζεν·

Μυείζει σου λίσορες τῶν λειψάνων· καὶ πρόχειρα ἀεννάως παμμάκαρ ὡς πρόπυλον· καθαρὰ δ ἀνώδυς, ἔλαιον θεῖον· δι οὗ φυλαδεύονται· μοσήματα ἐκ τῶν πηγῶν· δ ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδοται·

Ἁγ. γίασον τὴν ψυχήν μου παρδένε, λίτομεν ἅγιον κτήσασα λόγον· τὸν ἀληθῆ, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις αἰτουμένη μόνον θεῖ λιμῶν· καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς· καταμύξεως ὄμβροις πλημμύρας·

Ο εἱρμός·

Πολὺ δέησιν ἔχω πρὸς κν̄· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, λίψυχή μου ἐπλήσθη· καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς· ἐκ φθορέας ὁ θς̄ με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον· ἦχος β̄·

Πολὺ ἐν πρεσβείαις·

Πολὺ ἀπὸ βρέφους κῶ αἰατέλεγτα· καὶ ἐκ σπαργάνων ἐχαρίτωσε· καὶ ἀειληφότα, πλήρη τοῖς ἄσμασι σεφαμώσωμεν· λέοντα τὸν φωνῆσαι τῆς ἐκκλησίας δ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει δ ῥῆγμα·

ὁ οἶκος·

Πραΰνόν μου τὴν γλῶτταν χέμου· καὶ παρέσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων, δοτήρ· καὶ παρέχευς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τὴν σοφοῦ ἱσρέως τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπείρω ἀγάπη ἐτέλεσε· καὶ εἰλήφει οὐρανόθεν, τῶν ἀπείρων θαυμάτων δ πέλαγος· καὶ τῶν δογμάτων τὴν δυνάμιν· δι ὧν τὴν ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει δ ῥῆγμα·

Ὦ τῆς μιᾶς, κ· μνήμη τῆ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ, λέοντος, ἐπισκόπου κατάνης· ᾗ·

Ο μὲν νεκρὸς, λέοντος, εἰδ' οἷον πύθη, Ἡ αὐτὸς ὁρῶμεν τῇ προέδρᾳ κατάνης· ὕπνος ὁ ἅγιος, ἐκραβέντης εἵλκε δ γέρος· ἀγερῶν δ' ὁσίων γονέων ὑπαρχῶν υἱός· διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πλήστας τοὺς ἱερωτάτους βαθμοὺς ἐν νόμῳ διαμείψας, θεία ψήφῳ, πρωτέδρος τῆς κατανιαίων μητροπόλεως ἀναδείκνυται· ἥτις κατὰ τὸν περίμυμον κεῖται σικελίαν· ἐν ᾗ καὶ δ ἑτναῖον πῦρ, εἰσέτι καὶ νῦν καταῤῥεῖ· χορὸς οὖν φορωμύμως ὡς λέων πεποιθώς, καὶ φωνῆσας δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας· ψυχῶν ἐπιμελούμενος· χηρῶν προΐσταμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος· ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς, εἰδωλικὸν ἄναλμα εἰς γῆν κατέῤῥαξε, καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ μαρτυρεῖ λουκιανόν, τοῖς αὐτῆς φιλοτεχνήμασιν αἱρεῖται· δ τὸν μαγαμείαις τερατοποιὸν λιλιόδωρον, ἀπετέφρωσεν· χορὸς γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, δ φαντασιοσκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τῦ θῦ ἐκκλησίας, τοῖς αὐτῆς κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τῆτον ἀπουδὴ χειροσάμενος, καὶ τῷ αὐτῆς ἱδρῶ ἐπράχνιλίω δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτῆς πᾶσαν μαγαμείαν, δ σωσθεμένον ἔχων τῷ ῥαχήλω, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρώτερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος· τῆτο ἐξέχησεν ἅπαντας· οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμειγεν ὁ μέγας· ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱδρῶν ἐν δυμάτων αὐτῆ, δ καθόλου ἱ φλὸξ καθήψατο· τούτου τῆ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ αὐτοκράτορες λέων καὶ κωνσταντῖνος κατήκουσι

λ γεγονό-

γελομότων, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν ἅγιον μετεκαλοῦντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸρ αὐτοῦ ἐλιπάρουν· χῶρος, οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν· ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια· Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαδὼκ ἐπισκόπου· καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· ιζ.

Φραὶ σὺν ὀκτὼ, καὶ σαδὼκ Ϛ̀ισκόπω· Ἡ δωδεκάπλη, μαρτύρων δεκάς ξίφος·

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν πορσίδι, Ϛ̀ὶ τοῦ βασιλέως σαβωρίου· διὰ τὴν εἰς χῆ πίστιν πολίται ἀποτμηθέντων τὰς κεφαλάς· ἱερεῖται δὲ ὁ ἅγιος σαδὼκ πρὸ τοῦ καταχθῆναι αὐτὸν, ἰδίᾳ καθ' ὕπνους τὸν πρὸ αὐτοῦ ἱερομάρτυρα συμεὼν ἰσαμβρον Ϛ̀ὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ πρὸς τὴν αὐτοδομ ἐκκαλούμενον, διλοιῶτα ὡς ἔοικε τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἄβασιν·

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̀ὸ ἡμῶν βησαρίωνος· ξα.

Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων βησαρίων· Πολλὰς δαιμὼν εὕρηκεν αὐτὸν μαθίας·

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν αἰγύπτῳ· ἀποπλανηθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος φῶς τὸ ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκπεραιοῦσα ἡλικίας· καὶ ἠνάπτησεν ἐν χῆ σφοδρὰ· μηδ' ὁπωσοῦν ἐν γραφαῖς ἐν οἰῳδήποτε πράγματι τὸ δοθὲν αὐτῷ ἅγιον βάπτισμα μηπόθεν· ἀπελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον· ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσατο, Ϛ̀ὶ τὸ σαρκὸς καταφρονήσας, ὡς φθαρησόμενος τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε· καὶ εὗρε τὸν ἐν χῆ βοηθὸν ὃν ἐπόθησε, τεσσαρακοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαρακοντα νύκτας, ἕξη ἀκλόνητος ὡς πορ σήλη αἴρω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων· καὶ τὴν ψυχὴν ἀχωρίστον ἐκ θῦ· διὸ καὶ χάριτος ἀξιωθεὶς, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ θς ἐποίησε δι' αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα· φυλάξας γὰρ ὃ κατ' εἰκόνα ὅσης δυνάμεως εἶχεν· ἐκεῖνα εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι προφῆται οἱ τῷ θῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες· μωυσῆς γὰρ ῥίζαν τῶν προφητῶν ῥάβδον, τὰ πικρὰ ὕδατα, εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ κῦ σταυρὸν εἰκονίζοντος· ἵνα τοὺς γογγύζοντας ἰουδαίους κατασιγάσῃ· χῶρος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ· καὶ τῇ δίψῃ φλεγομένου· διὰ χαράγματος τοῦ ἐναερίου, τὸν ἁλμυρὸν καὶ ἄποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτητα μετεποίησε· Ϛ̀ ψυχρὰν Ϛ̀ πότιμον εἰργάσατο· διὸ καὶ ἐμπλησθέντων ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ θῷ λιτυχαρίστησαν· ὁ ἰς̀ ποτὲ τοῦ μαθητοῦ, τὸν ἅλμυρον συγκόπτων, τὸν ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως σωσάμενος ἀπῆλθε· καὶ χῶρος ποτὲ ὁ μακάριος ἐν τόπῳ τινὶ εὑρεθεὶς, ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας λιμώττουσης τὸν θν̀ αἰτησάμενος ἔστησεν, ἕως οὗ ὁ παρῆλθε τῆς ὁδοῦ διώδευσεν· χῶρος ὡς ἠλίας ὕδωρ ἐξ ὀπώρου κατήγαγεν· οὐχ ἅπαξ καὶ δίς· ἀλλὰ Ϛ πολλάκις τοῦτο αἰτησαμένῳ αὐτῷ· ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ προφήτης τῇ μιλωτῇ τοῦ ἡλίου, τὸν ἰορδάνην ἀναχώρησιν ἐπέρασεν· χῶρος δὲ, αὐτὴ μὴ ἰορδάνου, τὸν μέγιστον ποταμόν· αὐτὴ δὲ μιλωτῆς, ὃ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὅπλον κρατιστον χρησάμενος· ὃ ὕδωρ ἄπαν εἰς λιβάδος ἀθυτητα μετεποίησε· καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων περιπορήσας, ὡς τοῦ βάπτισματος, μέχρις ἀσφαλῶς ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες· τί τούτων τῶν τεραστίων ἕτερον; τί θαυμασιώτερον; οὗτος καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ὀργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ· καὶ ἐν γήρει πλείονι τὸν θν̀ λατρεύσας· ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς·

τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἀγαθωνος πάπα ῥώμης. ᾠδὴ α'. Ῥώμης ἀγάθωνα, οἷα κας διάθυίας. Γρύμμαν ἐκρούσω πρὸς μοναστὰς λιμένας.

Οὗτος ὁ ὅσιος πὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς ἀγάθων, ἐκ τῆς ἰταλίας ἐγένετο. ὑὸς χρισιαμῶν γονέων, ἀλαβῶν δ' ἀσεβῶν, οἱ δὲ γονεῖς αὐτῶ φιλοπονήσαντα, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον· τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς καὶ κατανύξη, ὡς μετὰ ὃ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτῶ· σωναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ πρὸς καλεσάμενος πτωχοὺς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτόν· καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον καὶ μοναύσαι· δ' δ μοναχὸν ἅπαν ὑπεδύσαθαι· καὶ δουλεύειν τῷ θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεσθαι· εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ποιεῖν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, πάπας ῥώμης ἐγένετο· καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν·

ᾠδὴ ζ'. Παιδες ἑβραίων.

Πάξις τῶν θείων ἀσωμάτων, μιᾷ σώματος μιμούμενος, θεόφρον· ἐλεουργίας θεῶ, ἀπαύστως ἁμαρτάνων, ἀλογιστὸς εἰ κέ ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ψαι κωφάνοντα παμμάκαρ· διδάσκαλε ξεως ἡμέρας σου θείας· καὶ χωλοῖς πρόφαμῶς, παρέχεις ἀνδρομίαν· ἀλογιστὸς εἰ κέ ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ηὐμάτι θείω τῶ δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσω· εἰσελθὼν τῷ πυρὸς ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαία φλέγεται, ἰδιάρχα θεόφορε·

Ϛ οὐ πλοῦ μηδαμῶς κατασφλέξαν· τῆς θεότητος δ' πῦρ παρελθόμενον· σωματῶται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζων· ταῖς θείαις λαμπρύνσι· διὰ τοῦτο σε ὑμνοῦμεν·

ᾠδὴ η'. Κίνηται τυραμμου·

Ξεχύθη χάρις, πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσιν ἱερομύστα· διὰ τοῦτο λέων· ὁ θς σε ἔχρισεν ἀρχιερέα, τῶ λαοῦ βοῶντα· ὑμνεῖτε τὸν κν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Βασιλεῖ παμμάκαρ· τῷ διαιωνίζοντι ἀρέσας· ἐπιγείω λέων· βασιλεῖ παρέσχας, αὐθέντας φρόνων· καὶ πλοῦτον πάτερ· καταπλήσσων ἔνθεοις θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις·

Ως ἐλαία πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ κυ· φέρε μετὰ τέλος· ἐκ τοῦ θείου σκιώδους σου ἔλαιον θεῖον, πᾶσιν πᾶσαν νόσον· ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ καταφεύγοντων ἀεὶ ἀμάρτημοιούτων·

Θεῖον·

Βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν παναμώμε ἀλογημένη, βληθεὶς πλοῦ μίσους· πλοῦ σὴν κατεσκίωσε· καὶ σάρξ ὡράθη· δ' ἐλέωσέ με, φθαρέντα δ' πρότερον· τῷ ἀπατεῶνος, κακίᾳ συμβουλίᾳ·

ᾠδὴ θ'. Θφθεις πᾶσα ἀκοή·

Ἰμα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζομεν ὁσίως βιώσαντα· καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον· παθῶν δ' θλίψεων ἡμᾶς· ἀνύσας σου διάσωσε, καὶ τρυφάσεως, ἰδιάρχα δ' ποιμὴν ἀξιάγασε·

Ως κλῆμα τῆς ἀληθείας, γεγονὼς πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας· ἀρετῶν βότρυας· θαυμάτων γλεῦκος ἐναποζέοντας· δ' οὗ οἱ πίνοντες πιστῶς· ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν· ἀφημοῦντά σε ἀεί, λέων ὅσιε·

Ϛ ῶμα σου γέγονε μαός, τῶ ἁγίου καὶ σεπτοῦ πάτερ πνς· δ' μοῦ κατάκειται· τῶ θείου ἔνδον μαοῦ οὗ ἤγλας· εἰς δόξαν λέων καὶ τιμιώ· λουκία τῇ μάρτυρι· θαυμάτων βρύων ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς ἀσεβῶς σε γεραίρουσι·

Ηλιος ὤφθης φωταυγὴς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, πολυμαγά-

ζων ἀεί· καὶ νῦν πρὸς φέτιος μετέβης ἄῤῥητον, τὴν φωτοφόρον σου διὸ, μνήμην ἑορτάζοντας, λέων πανόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας δεινῶν ἀπολύτρωσαι:~ θκίον·

Φρίττω σου μόνε βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι· καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθὸς, ἐπίστρεψον σῶσον με, τῆς κυνησάσης σε, εὐπρὸς δέκτοις ἰῦ παρακλήσεσι:~ ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον θῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, θκὸν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμεν:~ ἐξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Ἀαμπτῆρα καὶ διδάσκαλον· καὶ ἱεραρχὴν, μέγιστον, ἡ τοῦ χῦ ἐκκλησία· γνωρίζει σε ἱεράρχα· τὰ γὰρ ταύτης τέκνα καλῶς ἐποίμανας· Ἐπὶ νομὴν σρίον· λέων θεόφρον ὅσιε· αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθὰ πρὸ θῆρας ἀγρίοις:~

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος· τερατουργὸς ἱεράρχης· λέων ὁ μύστης τριάδος· κυρίως θεοτόκον σε· ἀγνὴν τρανῶς ἐκήρυξεν· νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν· σαφῶς θῦ σε μητέρα:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κά· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν τιμοθέου τοῦ ἐν συμβόλοις·

Εἰς δ κε ἐκέκραξα· στιχηρὰ, ἦχος πλ δ·

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Πάτερ θεόφρον τιμόθεε· δι' ἐγκρατείας πολλῆς· καὶ συντόνου δεήσεως· τῶν παθῶν σκιρτήματα, πάντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τοῦ θείου πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα· ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρά· ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, θεομακάριστε:~

Πάτερ θεόφρον τιμόθεε· τοῦ ἁβραὰμ μιμητής· ἀψευδὴς ἐχρημάτισας· θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· ἰὼβ ἐκτήσω δ ἐν τοῖς πόνοις στεῤῥόν· δὰδ τὸν πρᾶον ἀνατεινόμενος· βίον ἰσάγγελον· Ἐπὶ γῆς διήνυσας τῶν ὀρεκτῶν· ἔφθασας δ ἔσχατον· ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν:~

Πάτερ ἱερὲ τιμόθεε· τῆς σωφροσύνης εἰκών· ἐγκρατείας ὑπόδειγμα· εὐσεβείας ἴνδαλμα· Ὃ πηγὴ κατανύξεως· ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον· τῶν ἰαμάτων ῥεῖθρον ἀέννανον· ἥλιος ἄδυτος· τέκνον θείας χάριτος, καὶ μοναστῶν· ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε:~

Δόξα, καὶ νῦν, θτ· ὅμοιον·

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος· ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής· καὶ δ σῶμα παμμίαρον· καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος· καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα· καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος· τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως· ποῦ νῦν πορεύσομαι· καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ· δέσποινα σπλαγχνίσθητι· καὶ δεῦρο σῶσον με:~

στρο θτ· ὅμοιον·

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὦ μυστηρίου φρικτοῦ· ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ παρθένος ἔλεγεν· ἐν στρῷ ὡς ἑώρακεν· ἐν μέσῳ δύο λυστῶν κρεμάμενον· ἡ ἀνωδίνως φρικτῶς κυήσασα· ἔκλεε λέγουσα· οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁδεινῶς· δῆμος καὶ ἀχάριστος στρῷ προσήλωσε:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καινών· ὠδὴ α· ἦχος πλ δ· Ἄσωμεν ὠδὴν τῷ θῷ·

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα· τῶν ἐν τῷ ὕψει πάτερ· τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς· καὶ τῶν πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν ἀεί:~

Ἔχων πρὸς θν ἐκτενές· τῆς διανοίας ὄμμα· τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον· ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω

ἀπετινάξω πέρ· καὶ ναὸς ἐγένου θείου πνς· Ϛ ἁγιάσματος τόπος τιμόθεε :~

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς· τῇ ταπεινώσει πάτερ συμπεφραγμένος· διῆλθες ἀβλαβῶς καὶ πρὸς θν ὑψώθης· καὶ αὐτοῦ τῆς δόξης διαπαντὸς ἐν τρυφᾶς μάκαρ τιμόθεε :~ θ·

Τὴν ἀνερμηνεύτως θν, τὴν ποιητὴν τῶν ὅλων ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν ἀσπόρως· ἀληθῶς τεκοῦσαν θκὸν κόρην· Ϛ παρθενεύουσαν ὕμνοις τιμήσωμεν :~

ᾠδὴ γ· Ἐτερέωμάμου·

Οἰκτείρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ· ἄλλος ἁβραὰμ ἐχρημάτισας· δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν παραβάλλοντας· ὦ τιμόθεε· καὶ δι' αὐτῶν τῶν πόνων, θεραπεύων θν :~

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου πέρ· ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος· τῆς ζωῆς τῆς αἰδίου συμμέτοχος ἀναδέδειξαι· ἐν ᾗ τῶν σὲ τιμόντων ἀεὶ μέμνησο :~

Ἀνατολῆ σου τῶν ἔργων πέρ· ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος· ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· εἰς τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεί· ἐκ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν :~ θ·

Ἀγνὴ παρθένε τοῦ βασιλέως· τῶν βασιλευόντων γεννήτρια· τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων διάρρηξον· καὶ ὁδήγησον πρὸς μετανοίας τρίβοις ταῖς πρεσβείαις σου :~

κάθισμα· ἦχος δ· Ψαχὺ προκατά·

Παρθένος ἀναδέδειξαι, πιστῶς τῷ ποιήσαντι· ὃ σῶμα πεφανέρωσαι· πῆρ ἡμῶν ὅσιε· ὅθεν καὶ συνευφραίνη· ταῖς φρονίμοις παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις· τοῖς ὁσίοις πατράσιν· ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης· βρύων τὰ θαύματα :~ θ·

Ψαχὺ προκατάλαβε· πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς· ἐχθροῖς βλασφημοῦσι σε· καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν· χε ὁ θς ἡμῶν· ἄνελε τῷ στρῷ σου· τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· μάθοιεν πῶς ἰσχύει· ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε :~

στρόθι· ὅμοιον·

Παρθένε πανάμωμε· μέρ χυ τοῦ θυ· ῥομφαία διῆλθε σου· τὴν παναγίαν ψυχήν· ἡνοίκα στρούμενον· ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θν σου· ὃν πέρ εὐλογημένη· δυσωποῦσα μὴ παύση· συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι·

ᾠδὴ δ· Ἐξ ὄρους κατασκίου·

Εὐ ταῖς προσευχαῖς· ἀεὶ ὠχειρωμένος· τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη· ὡς πέρ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω· πέρ ἀοίδιμε τιμόθεε :~

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς· χυ οἰκονομίας· σχέσει προσκυνῶν, θεόφρον χαρακτῆρα· πεῖραν ὑπέστης μαστίγων· ὑπὸ τῶν τοῦτον· ἀπαρνουμένων ὦ τιμόθεε :~

Ἐστης ἀνδρικῶς· ἀσάλευτος ὑπῆρξας· ἐν τῇ πρὸς θν· ἀεὶ δοξολογία· μὴ δ' ὁποσοῦν ἀνθρωπίνης ἀνα παύσεως, ἐν ταῖς ταύτης ὥραις μετέχων ὦ τιμόθεε :~

Νέον ἐπὶ γῆς· ἐγέννησας παιδίον· τὸν ἐκ τοῦ πρς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρεύστως· μέρ ἁγία χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις :~

ᾠδὴ ε· Ψὸν ζόφον τῆς ψυχῆς·

Νοΐ κεκαθαρμένω· παρεστὼς τῇ τριάδι μακάριε· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι πυρσευόμενος πέρ· τοὺς ἐν τῷ σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντα· τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε :~

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος· τοῦ βασιλέως τῶν ὅλων· θεράπων ἐγνωρίσθης· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων· ἐδέξω τιμόθεε χάριτας :~

Οὐ γνώμη περιέργω· ἀλλ' ἀπλάστω καρδία αἰτήσασα· ἡ προσελθοῦσα σοι στεῖρα· διὰ πιστοῦ οἰκέτου· εὔτεκνος δείκνυται· ἐξ ἀτεκνίας ὑμνοῦσα χν τὸν θεὸν ἡμῶν :~ θ·

Οἰκίσας ἐν γαστρί σου· ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπειργάσατο· ὀυνῶν πλατυτέραν, μαρία θκε ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς

ἁγαθὴ, μὴ ἐλλείποις προσβάλειν θεὸν μυμφε:~ ὠδὴ ς'. Ἐλάθητί μοι. Κ αλῶς σοι διαπρῶν· τῆς παρθενίας ἀξίωμα· ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ· γυναίων οὐδέποτε· κατ' ὄψιν σωέτυχες· Ἢ ἐκ τούτου βλάβλιω· ὡς τελῶς ἀποχρυσάμβρος· ιμένι τῷ μοητῷ· ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι· τῶν ἰδίων μὴ βεαχύς· παμμάκαρ πιμόλεε· ἀλλὰ ταῖς τῆς πνς· ζωηφόροις αὔραις· ἀνπλοίσας ὡς ναοειδῆμε· μάκριως ψαλμικῶς· ἐν ὄρεσι διαπόμενος· καὶ ταῖς ὀρήμοις ἀεί· σοφὲ ἀυλιζόμενος· ἕως οὗ εἰσήλασας· εἰς θῦ τὴν πόλιν· τὴν ἀυῖον πιμόλεε:~ Ἅγ· Ο μώτοις χερουβικοῖς· ἀσωζυγράτως ὡς καθήμενος, ὡσζυγράτως ἐν τῇ σῇ· κοιλία ἐνώκησε, σαρκὶ οὐδεότητι· Ὃ ἐκ σοῦ ὡσηλθεν· διασώζων με ὡς μάμωμε·

ὁ εἱρμός·

Ἐλάθητί μοι σῆρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· ὡς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁθς τῆς σωτηρίας μου:~ κομτάκιον· ἦχ γ'· Ἐπεφάνης σήμερ· ον ἀϊρ πολύφωτος ἀυτῆς ἑώας, ἀνατείλας ἤυγασας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν· τὰς ἀρετάς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον πιμόθεε:~ Ψὼ ἀυτῷ μηνί, κά· μνήμη τῶν ἁγίων πρς ἡμῶν πιμολέω τῶν συμβόλων· ἅγι· Κ αὶ ζῶντα πιμόλεε καὶ τεθνηκότα, Ψ ιμᾶθς σε ζώντων σε καὶ τεθνηκότων· Ε ἰκάδι πιμόλεον πρώτη κατὰ σῆμα κλυσμόν·

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν ὀνύχων, τὸν μοναδικὸν βίον ὑποδύς· δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ σωτηρίου δεήσεως, τῶν παλαιῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας· καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τῆς ἁγίας πνς· παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας· γυναικὶ καὶ οἴκοι ποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν οὐθέλησεν· ἐν ὄρεσι διαπώμενος· καὶ ἐν ὀρήμοις αὐλιζόμενος· τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἡρδευσεν· ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ αὐτῶν ἀπήλασε· καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν· οὕτω βεβιωκὼς, καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ, καταλύει τὸν βίον, καὶ ὡς πρὸς κῦ ἐκδημεῖ:~

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν δικαίου πατριάρχου αὐτοχείας τῆς μεγάλης·

Οὗτος ἦν Θεοῦ κωφθαλμὸς τοῦ πρώτου ἐν βασιλεῦσι χειραμοῦ· τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος· λόγω σοφίας ὡς ταχυδρομούμενος ἐκ πέμπων· ὃς καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ κατὰ μικαίαν πρώτῃ συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πρώτων, τὸ δόγμα τῆς ἀσεβείας κρατύνων· ἐξελέγχων δὲ καὶ αἱρέτους τοὺς Θεοῦ τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας· καὶ τὸν υἱὸν κτίσμα λέγοντας· καὶ τῆς πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριοῦντας· διὰ οὗ Ἐν ἔλεον αὐτῶ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑστῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτῶ ἀσέβιος ὁ μικομηδείας· δεόγμις ὁ μικαίας· καὶ ἀσέβιος ὁ κεσαρείας· καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἡμᾶλλον ἐπεῖν ἀθεΐας, ἐπύγχανον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ παῤῥησίαν ἐπισκέψεως· Ἐ γὰρ τὴν Θεοῦ τὰ ἱερόσυλα πορείαν ἐπλάσαντο· ἐναυτοχεία παραγενόμενοι, τὴν τῶ ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεσιν· ὅτι δίκαιον ἐταυεικὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις αἰσχροκερδείας πεπληγμένος παιδίον ἐπιφερόμενον· ὡς ὤφθη αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τῆς ἁγίας συνῳκηφέναι λέγον· καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον, βρέφος· οἱ καὶ γὰρ ἦσαν τῆ τοιούτου δράματος αὐτουργοί· ὅρκω μόνω τὴν κατηγορίαν βεβαιώσαι, τὸ γνήσιον ἀπαιτήσαντες· ἀλλ' ὡς τῆ ἁγίᾳ τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται· καὶ τὸν βασιλέα πείθουσιν ὅπλοις ἀποφλοιῶσαι κατ' αὐτῆς· καὶ ἐπέμφθη

διὰ

διὰ τῆς θρᾴκης εἰς φιλίππους πόλεως μακεδονίας· ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν· ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας ζήνωνος, ἀνήχθη ὅ ἅγιον αὐτῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς αὐτόχειαν, πολλοὺς τῦ πλήθους παρεχυλέντος τῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ· καὶ μεθ' ὕμνων καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό· τῦτον καὶ ὁ τίμιος χρυσόστομος, ἐγκωμίοις ἐτίμησε· λέγεται δὲ, ὅτι ὅ συκοφαντῆσαι τ' ἅγιον δίκαιον γυμνόν· μόσω χαλεπῆ πολλὰ πεσόν, πολὺ κατ' αὐτῦ πᾶσαν δίκαν παρεῦσαι ἐπιβουλῶ, καὶ τῶν ὑποδεμένων ἕκαστον δίκαιεῖλαι· ὅ ὅτι ζωὴ χρήματα ὑπ' αὐτῶν δίκ ἀπατηθεῖσα καὶ πειθεῖσα, πολὺ κατηγορίαν δίλυσε· τὸν μέντοι ὅρκον παρελογίσαθαι, ὅ μὴ πάντελῶς διαψεύσθαι· ὑπὸ τίμος γὰρ δίκαίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, γεμνηθῆναι ἔφη ὅ βρέφος :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ ἐν ἁγίοις πρ' ἡμῶν γεωργίου ἐπισκόπου ἀμάσριδος· ϛ.

Ο γεώργιος καὶ λιπὼν ὅ ἀρχιον·

Η ἀλλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν· ὕτος, ἀσεβῶν ἔφυ γονέων· δεδώρευ καὶ μεγάλους προσαγορευόμενων· πολὺ χρώμενος δὲ, παιδεία κεκτημένων· εἰ τὸν βίον ἐν παιδία διαιτύμενον· ἀγχῆ καὶ μηχανία, ὅ θεῖον ἐλιτάνευον, δυθῆναι αὐτοῖς τέκνον· ὃ καὶ γέγονε· διὰ γὰρ θείας φωνῆς, πίν τε σύλληψιν, ὅ πολὺ κλῆσιν, καὶ ὅ τῆς ἱερωσυνης χάρισμα τῦ μέλλοντος δίξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθυγήρας ἐλάσαντα ἐμνήσθην· τε χθέντος δὲ αὐτῦ, καὶ τοὶ τῆς μεότητος ἰδέα ἀπωθουμένου· ὅ τῶν μεμόντων αὐτποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων· τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων, οὐδ' ὅλως κατωλιγώρει· θεωρεῖτο οὖν εἰ γονεῖς αὐτῦ, τὸν καλὸν δρόμον τῦ παιδός· ἐδόξαζον τὸν θν· ἱκανῶς οὖν παιδευθείς, καὶ τῆς παιδός ἀπαλλαγείς, καταλαμβάνῃ ὅ ὄρος τῆς συρικῆς· καὶ ἀνρὼν γέρων τα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτῦ λαμβάνῃ ὅ ἀγγελικὸν σχῆμα· καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος· πολὺ βόμβυσαν καταλαμβάνει, πάσι σκληραγωγία καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλών· ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς ἐκκλησίας ἀμάσριδος πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος ἀμάγετο χῶρος ὁ ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον· ὡς λύχνος ζωὴ πολὺ λυχνίαν φέρων θεία, ἐ συμφωνία ἱερέων· ἀπαράλυτος δὲ αὐτῦ τ' βασιλεύσης· ἐ τὸν αὐτῦ θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο, καὶ ἐπαιδάζετο· διατάξεις ἱεραί· ἀνακομία τῦ βήματος, καὶ τάσεις τῦ ἱερατικοῦ συχήματος· ὀρθαμῶν καὶ χειρῶν προσασία· καὶ τῶν λοιτουργία, χρεῶν ἐπιτροπαί· καὶ ἡ πρὸς ὅ θεῖον ἀσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ θεσημεῖαι, καὶ τερατεία πάντα τελούμενα δι' αὐτῦ· οὕτω καλῶς τὸν βίον πολαμάς· τῶν τῇ δὲ μετέρᾳ· ἐν εἰρήνη ὅ πνα, τῷ θῷ ἀποδούς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἐν ἁγίοις πτρ ἡμῶν ἰωαννης πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως· ὁ ἀποσχολαστικῶν, ἐν εἰρήνη τελειοῦται· ϛ.

Χ ὦ τέθνηκας, ὁ σχολαστικὸς θάνατος·
Κ αὶ τῶν μακρῶν σου μῆ σχολὴ ἄν ἐγκρύψῃ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ζαχαρίας πατριάρχης ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνη τελειοῦται· ϛ.

Μ ακάριος εἶ, καὶ θαμὼν ζαχαρία·
ζαχαρία πρόεδρε, γῆς μακαρίας·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ἁγίου μάρτυρος, μαυρικίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἑβδομήκοντα μαρτύρων·

Ὕτοι ὑπῆρχον, ἐν ταῖς ἡμέραις μαξιμιανοῦ τῦ βασιλέως· διερχομένου οὖν αὐτῦ διὰ τῆς ἀπαμέων πόλεως, διεβλήθησαν ἕως τῷ βασιλεῖ ὡς χειραγωγοί· ἐ παρεκάλυπτον, καὶ χειραγωγοὺς ἑαυτοὺς ἀποφωνάσκοντο, ἀλλέως ἀφαιρεῖσθαι τὰς

τας ζώμας καὶ τὴ φρουρᾶ ἐγκλείομ..
Σ μετὰ ῥεῖς ἡμέρας πορσκλητέντ',
ὁρῶτῶμται· ὡς δὲ ἔμεμον τῇ πίστει ἀ-
κλάμητοι, τύτοτμται σφοδρῶς· Σ Ϛὸν
πυρᾶς ῥίτοτμται, εἶτα ξύλοις αἱμαρτη-
θέντ', ξέομται τὰς πλάγας· βουλό-
μενος δὲ ὁ μαξιμιανὸς τοῦλοιτοῦρως
λυπῆσαι τὸν ἅγιον μαυρίκιον· φωτι-
νὸν τὸν υἱὸν αὐτῦ ἀποτμηθῆναι πορ-
σέταξε, ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν
πίστιν τηρῶντας, Σ μὴ πειθαρχοῦντας,
πέμπει αὐτοὺς ἔμπυρι τόπω ἀλσώδη·
μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμέ-
νω· σφηκῶν τε καὶ μυιῶν, Σ κωνώπων
καὶ σκνιπῶν ὑπαρχόντων αἱματέρω·
καταλαβόντων δὲ οἱ δήμιοι τὸν τόπον,
Σ γυμνώσαντων αὐτοὺς, καὶ δεσμήσαν-
των· καὶ πάλοις προσδήσαντων, καὶ μά-
λιστ' τοῦλιχείσαντων· Σ μάλιστα τῦ τοιού-
του καιροῦ πορὸς τὴν τοιαύτην ἐπίνοιαν
ἐπιτηδείου ὑπάρχοντος, καὶ Ϛ τῦ ἁγίου
φωτεινοῦ σῶμα πορὸ προσώπου τῦ πρὸς
αὐτῦ μαυρικίου ἀνομήσαντ' ἀπῆλ-
θον· οἱ δὲ μακάριοι καὶ γενναῖοι χρι δὲ
καὶ νυχθημέρους τῇ αὐτοπίστω ταύτη βα-
σάνω, καὶ ταλαιπωρίᾳ προσκαρτερή-
σαντ'· καὶ τῷ θῷ προσευξάμενοι· ἐκ
εἰρήνη ἐτελειώθησαν :~

ὠδὴ ϛ'. Ο διὰ πέλου παῖδας.

Βέσας παλῶν φλόγα· τῶν δακρύων
τῇ δρόσω· χάριν θαυμάτων ἔβλυσας,
δι' ὧν ἀποκαθαίρεις τὴν μολυσμούς,
τῶν παθημάτων πιμόδε :~

Μακαρισμοῦ τῦ θείου, ἀψευδῶς τε τύχη-
κας· τὴν τῶν πραέων ὅσιε· κληρονο-
μήτας χώραν· καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλε
κτῶν ἐμφορούμενος :~

Υσιν ἁμαρτημάτων· τοῖς τελοῦσιν ἐκ
πόθου· Ϭ ἱερόν μνημόσυνον· τῆς μετα-
στάσεώς σου· ὡς παῤῥησίαν ἔχοντες, παν-
μάκαρ αἰτησαι :~

Ελυτρωμένοι παλάι, τῆς ἀρχαίας κα-
τάρας· τῷ παναγίω τόκω σου ὑλογη-
μένη· σὲ ὑλογοῦμεν θεὲ ἁμίαντε :~

ὠδὴ η'. Ο μεγαλύνων ὕδασι.

Παγκοσμόνικος γέγηνσαι· διὰ τῆς πρατείας πολ
λῆς· Σ σωτόνου πέρ τῆς ἀῤῥυπίας ἀ
ναβάσεις ἀεὶ ἀρετῶν ὅσιε· μελετῶν ἐν
καρδίᾳ· Ϛ ἐκ δόξης βαίνων Ϭ εἰς δόξαν
τῆς ἀτελεύτητου· ζωῆς Σ ἀφθαρσίας·

Ως θυμίαμα ὅσιε τὰς προσευχάς σου θῷ·
τῷ καθαρωτάτως σὺ προσηγάγω· κα-
θαρᾶς ἐκ ψυχῆς· θείαν ἐνόβλαμ· παῤ
αὐτῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων· δαίμο-
νας ἐλαύνῃν· Σ τὰς τῶν αἰῶν, ἰᾶσθαι
ἀσθενείας :~

Μισοπόνηρος ἄκακος· καὶ συμπαθὴς καὶ
πραΰς· καὶ δικαιοσύνη· κεκοσμημένος
πέρ γέγονας· ὅσιος ἄμεμπτος· ἀπεχό-
μενος πάσης ἀδικίας· ζύλος μαρτύ-
των, ὤφθης σε τιμώμενος παρὰ εἰς τοὺς
αἰῶνας :~ θκίου·

Μόνον σε ἐξελέξατο· τὴν καλλονὴν ἰα-
κὼβ τῦ πρὸ ὁ λόγος· καὶ σοῦ ἐμνήσα-
κατεσκίωσε Σ ὡς ἰουδύνησεν· ὑπὸρ
πάντας ὡραίους τοὺς αἰῶνας· πᾶσα χρι
πρὸς ἦλθε· τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἰκμῶν
καθαίρων φύσιν :~ ὁ εἰρμός·

Μεγαλύνων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπόδρια αὐτῦ· ὁ
πιθεὶς θαλάσσης ὅριον ψάμμον, καὶ συ-
νέχων Σ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξά-
ζει σελήνη· σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶ-
σα κτίσις, τῷ δημιουργῷ καὶ κτίσι εἰς
τοὺς αἰῶνας :~ ὠθ'. Ευλογητὸς κα-
τανύξεως τέμενος· καταμύξεως πηγή·
συμπαθείας ῥεῖθρον· ἀμεθύστου σοφὲ
ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος· κῦ θεοῦ
πων ἀψευδής· Ϛ οὐρανοπολίτης· Ϛ ἀσπί-
λων σύσκιος, καὶ θαυμάτων βρύσις·
ατα καυχᾶσθαι ἔλαιον· πέρ κείσεως εἰ
δώς· οὐ παρεῖδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρη
στῶς· τὰ σπλάγχνα διϊόιξας ὅσιε· πῦρ
χρηματίσας ὀρφανῶν· καὶ τῶν χηρῶν
προστάτης· καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ
πτωχῶν πειρόμενος :~

Πὸ τῆς γῆς ἐχώρησας· πρὸς αὐτὸν τὸν
οὐρανόν· ἔνθα εἶχες ἔπι πόθον ἐν σαρ-
κὶ, καλῶς Ϭ πολίτευμα ὅσιε· ἡμῖν ἱλα-

σμὸν

σμὸν ἁμαρτιῶν· προσβάλωμεν δωρεῖσθαι·
τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἁγίαν μνήμην·
εἴθε γὰρ ἡμῖν ἐκάστοτε· αἱ τιμίαι σου σορὸς·
ἰαμάτων πέρας ἀναβλύζῃ παντοίων, ἐκχέουσιν ὠφελείαις ξηραίνοντα· τὰς πάσας
ἀρδεύοντα τὴν ψυχήν· πρὸς δικαίαν
πίστιν θείαν· ἱερὰ τιμῶντες, τῷ Χῷ θεραπεύ-
μασι σοῖς ἑπόμενοι· γενεαὶ πᾶν γε-
νεῶν· μακαρίαν σε μακαριοῦμεν ἀεί·
θεμεῖ γὰρ τὸν ὄντως μακάριον· ἐκόντας
ἄρξαντα εἰς μὴ· τὸν πανόντας μακαρίους,
τοὺς ἀντῷ δουλεύοντας· ἀψευδῶς
ποιοῦντας:~ ὁ εἱρμός·

Ὑλογητὸς κς, ὁ θς τῶν πατ. ὁ ἐνισχύσας κέ-
ρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ δαβὶδ τοῦ παι-
δὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀ-
ναστολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ'· ἡ εὕρεσις τῶν λει-
ψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν
τοῖς ἀνεμίου· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα·
ᾠδὴ ε', ἦχος δ'· ὁ ἐξ ὑψίστου·

Αἷς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων
ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς μεκρώσεως·
χιτῶνας μάρτυρες ἔνδοξοι· τῆς ἀφθαρ-
σίας· θεῖον ἱμάτιον ἐπενδύσασθε· καὶ
νῦν τὰ ὑπάτια ἐπενδύσασθε· τῷ θεί-
ῳ θρόνῳ παρεστῶτες· παρεστῶτες, λε-
λαμπρυσμένοι θεομακαρίστοις· ὅθεν ἐν
πίστει, τὴν ὑποδοχὴν ποιούμενοι· μνήμην ὑ-
μῶν ἑορτάζομεν· καὶ λειψάνων τὴν θή-
κην· ἰσχὺν παρ' ὑμῶν κτυπούμεθα:~

Ξανθείας βροτῶν δυνάμει θεία· ἰά-
σεως πρόεισι τοῖς προσπελάζοις· κό-
μις βραχεῖα τοῦ σώματος· τῶν ἀθλοφό-
ρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι·
προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρρύσω-
μεθα· ῥῶσιν ψυχῆς ῥῶσιν σώματος· ἀ-
ναβοῶντες· χαρισηρίοις φωναῖς καὶ
λέγοντες· σὺ τοῦ κόσμου, δίδου ἤθλη-
σαν· οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτα-
τοι· τοῖς ἀντῶν ἱκεσίαις· πᾶσης βλά-
βης ἐλεύθερωσον:~

Ὡσεὶ χερσὶν μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι·
καλλίνοικοι μάρτυρες μοῦ πεφαμέρευ-
ται· καθάπερ ὅλβος πολύτιμος· τὴν
βασιλίδα· κατακλουτίζοντες πασῶν
τῶν πόλεων· παλαίμαις φερόμενοι,
ἀρχηγέως σοφοῦ· καὶ εἰς μακὸν κομιζό-
μενοι· σεπτῶς τὸν θεῖον· καὶ τοῖς αὐτοῦ
σι διαμεμόμενοι· εἰς πᾶσαν ῥῶσιν εἰς
ὠφέλειαν· εἰς φωτισμὸν εἰς αὐτίληψιν
τῶν ὑμᾶς δεχομένων· ὡς πιστοὺς θῦ λει-
τουργούς:~ Δόξα ἐμοὶ, Ἅπ. ὅμοιον·

Ξαναρδίσω ἀχμήσοι θεῖ· τὰ δάκρυά μου
τραίσματα· εἰ γὰρ ἐκρύψω αὐτὰ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· αἰσχυνόμενος· τῶν
βίβλων παντὸς φανερωθήσονται· ὅμ-
ματα ἐρρύπωσα· βλέπων τὰ ἄτοπα·
χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα· καὶ αἱμορρυ-
γίαις· σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος·
καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα· ἁμαρ-
τίαις ἐλέησον οἰκτίρμον· καὶ μερίδος με
δεξαι· σωζομένων τῶν προσβείαις σου·
χρῶν· ὅμοιον·

Μὴ ἐποδύρου μου μᾶρ καθορῶσα· ἐν ξύλῳ
κρεμάμενον τὸν σὸν υἱὸν καὶ θν· τὸν ἐφ'
ὑδάτων κρεμάσαντα· τὴν γῆν ἀσάλευτον
καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ
γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι· καὶ
τὰ τοῦ ἅδου βασίλεια· σωτείλω δέ-
μει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν·
καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι· τῆς αὐ
τοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ
πρὶ τῷ ἰδίῳ προσαγάγω ὡς φιλανθρωπος·
Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ καμών· ᾠδὴ α'·
ἦχος πλ. δ'· Ἁρματηλάτην φαραὼ·

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι· καὶ τῷ
μεγάλῳ φωτὶ· ὁλολαμπεῖς πόθῳ· πα-
ρεγένοντο μάρτυρες· τὰ μέρη τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· καὶ παλαίων τὰ χειμῶνα· διασκε
δάσατε χάριτι· τοῦ παντοδυνάμου θυ
ἱμῶν:~

Ματεθεὶς ὁ τῶν μαρτύρων ὅμιλος· τῷ
παντεπόπτῃ θῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ·

τας

τὰς ψυχὰς προσδήσαντάν· διέλυσαν τὸν συνδεσμόν· τῆς κακίας καὶ λύσιν ἁμαρτημάτων βεβαίοισι πίστει τοὺς αὐτοὺς μακαρίζοντας:~

Οἱ φαιδρῶς τὸν πυγμὴν σωτείψαντάν· πόνοις ἀθλήσεως· καὶ φθονερῶς χεύμοις· πλείοσι κρυπτόμενοι· σήμερον πεφανέρωνται· καὶ χερσὶν ἱερέως· δεύφρονος συγκομίζονται· κόσμῳ σωτηρίαν βεβαιούμενοι:~ ἅγ.

Ἐξ ὄρεος τῶν καὶ ἀνερύτων ῥῦσαί με· παρθενομήτορ ἐχθρῶν· καὶ τὸν θῆ λόγον· ὄρεος τὸν γεγεννήσασα· ἀόρεος τὸν ὑπάρχοντα· καὶ παλῶν μου τὸν σάλον· τῇ σῇ χαλινῷ κατεύνασον· μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις:~

ᾠδὴ γ'· Οἱ Ἰωνίας ἀψίδος.

Πυρωθέντα τῷ πόθῳ· τῷ θείκῳ μάρτυρα, πῦρ τῆς ἀθεΐας αἱμάτων· ῥείθροις ἐσβέσατε· καὶ ἀμαλάμψαντά φωτοφθεῖς ὡς ἀστέρα· πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνατε:~

Παράστατει μαρτύρων· τὰ φωταυγῆ λείψανα· φέλος ἰαμάτων τοῖς πίστει· τούτοις προσφέρουσι· χάριν γὰρ ἤντλησαν· ἐκ τῶν πηγῶν τῆς σῆς· τούτου δ' ἑκούσιον· πάθος ζηλώσαντάν:~

Οἱ τῆς πίστεως πῦργοι· τὰ τῆ χῦ θύματα· χεύμου ὡσὶ μήκιστον ὕδασι κρυπτόμενοι· μὴ πεφαμόρωνται· ἀρχόρεως παλάμη· δ' εὐσεβῶς ὁσίως τε συγκομιζόμενοι· χαῖρε μόνη τεκοῦσα· τὸν τῆ πάντος κύριον· χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς αἰῶσι τὴν προξενήσασα· χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἄλατον ὄρος· τῶν πιστῶν δ' σπέρμα, χαῖρε πανάμωμε:~ ὁ εἱρμός.

Ἰωνίας ἀψῖδος, ὄρεος φυγὲ κέ· ἐν ἐκκλησίας δομήτορ, σύ με σπέρωσον· ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ· τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης· τῶν πιστῶν δ' σπέρμα, μόνε φιλανθρωπε· καὶ, ἦχος α'· Τὸν πάθον σου σῆρ·

Τιὼ πλανίῳ τῆ ἐχθροῦ· φαιδρῶς καθελόντάν· ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι· λιμὴν πεφανέρωσε· παναοίδιμοι μάρτυρες, θεραπεύοντάν· τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι· τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας, εἰς δόξαν θῦ λίωσιν:~ Δόξα καὶ νῦν, ἅγ.

Κυβέρνησον ἀγνή· τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἰκτείρων αὐτὴν· τὸν πολὺν τῶν σταυσμάτων· βυθῶ ὀλιθαίνουσαν· ἀπωλείας θαλάμωμε, σῶ ὄρεϊ με τῇ φοβερᾷ τῶ θανάτου, ἐλεύθερον· κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως:~ ὁμοίως.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς· καὶ ἀμώμου παρθένου· δι' ἧλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, ὡς ὅτε ἑώρακας, τὸν υἱόν σου ὑψούμενον· παναμώμητε· ἀλογημένη μαρία· σὺ προσφύγιον· ἀμαρτωλῶν θεᾶ· πίστις σὺ κραταίωμα:~

ᾠδὴ δ'· Σὺ μου χᾶ κᾶσυ.

Σοῦ τὴν σφαγήν, καὶ τὸν ἑκούσιον θάνατον· ζωοδότα· δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν ἀθλητῶν, καὶ πολυφθεῖς, πόνοις τὸν μείονας· εἰς ἄπονον μετανέβηκε· καὶ θείαν ἀφθορσύνην μελῳδῶν ἀκαίρως· τῇ σῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρωπε:~

Τῶν τοῦ σροῦ· τοῦ φθορᾶς ἐξαίμενοι δώρακι, καὶ ἀγάπη, θεία κρατυνόμενοι· σωματισμόν· ἔλυσαν ἐχθροῦ· καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτου πίστει ἰφαμίσαν· οἱ μάρτυρες οἱ θεῖοι· μελῳδοῦντάν προθύμως· τῇ σῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρωπε:~

Παῖς καλλοναῖς· τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι· δι' αἱμάτων· χλαῖναν ἐρυθάνθησαν· ἱερυθρωμένην μαρτυρικῶν· σκήπτρων δὲ καλὰ σπόρ, σροῦ δ' τεύταιον φέροντάν· χῶ συμβασιλεύειν ἠξιώθησαν ὄντως, μακαρίως ἐλπίδων λαβόμενοι:~ θεοτόκιον.

Μήτηρ θῦ· ἀνυμνημένη πανάμωμε· ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα· ἱκέτευε μώσασα τὸν κύριον· φύσιν ἀπωθεῖσαν· τῇ συμβουλίᾳ τῶ ὄφεως· διάσωσόν με πανάμωμε, τῶν τῶ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον:~

ᾠδὴ

ὠδὴ ε΄· Ἰνατί με ἀπώσω·

Τῶν ἁγίων σου σε͂ρ· χρόνον Ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα· τὰ ὀστᾶ φυλάξας· ἐφανερώσας νῦν ὡς ἠυδόκησας· εἰς λαοῦ σου λόγε· ἁγιασμὸν Σ σρίαν· Σ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε·

Τὸν κρυμμὸν τῆς ἀπάτης· θέρμη διελύσατε πίστεως ἔνδοξοι· καὶ πολλῶν βασάνων· ὑπερβάντες πολύπλοκα βάσανα· πρὸς τὴν ἄνω πόλιν· ἐπιστρωμένοι τῇ ἀγάπῃ· κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι:~

Καρτερία μαστίγων· πᾶσαν ἀπερράπισαν ἐχθρῶν ἀπόνοιαν· οἱ στερροὶ ὁ πλῖται· καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι· Σ πυρὶ ἐνύλω προσομιλοῦντες, πᾶσαν ὕλην· ἀθείας ἐνέπρησαν χάριτι:~

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω· πέφυκας δυνάμεων θεοχαρίτωτε· συλλαβοῦσα λόγον· τὸν τὰ σύμπαντα λόγω ποιήσαντα· Σ τεκοῦσα τοῦτον· τὸν ἐκ πρ͂ς πρὸ τῶν αἰώνων· γεννηθέντα ἀρρεύστως ἀμόλυντε:~ ὠδὴ ς΄· Ἱλάσθητί μοι σε͂ρ·

Ὡς κρῖνα ταῖς νοηταῖς· κοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, ἐνθέου πάντας ὀσμῆς· πληροῦτε πανεύφημοι· καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε· δυσωδίαν πᾶσαν, ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι:~

Ἰχῶρες μαρτυρικοί· ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· ἐν τούτοις γὰρ τ͂ ἐχθρόν· στερρῶς τραυματίσαντες· ἰατρεῖον ἄμισθον· τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι· θείω πνῖ γεγόνασι·

Τῷ βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν· αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια, ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς· ὑμᾶς συνικομίσαντι· τὴν ἄνωθεν μάρτυρες· παρὰ τοῦ σρ͂ς· ἔξαιτήσασθε εὐμένειαν:~

Ἐκ σοῦ θ͂ς τοῖς θνητοῖς· σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι· ὁ πλούσιος τὴν ἐμήν· πτωχείαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο· τῆς ἀθανασίας· τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος:~ ὁ εἱρμός·

Ἱλάσθητί μοι σε͂ρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θ͂ς τῆς σωτηρίας μου:~ κοντάκιον· ἦχ͂ δ΄· Ἐπεφάνης σήμε·

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες· φωστῆρος δίκην· ἀσεβείας ἅπασαν· ἀπεμειώσατε ἀχλύν· καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε· μάρτυρες θεῖοι· τριάδος ὑπέρμαχοι:~

Ὁ οἶκος·

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν· τὰ λείψανα ἀνθοῦντα· ὀσμὴν ὀρθοδοξίας· πηγάζετε ἐν κόσμῳ· μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί· κόσμου τὰ ὡραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς· ἀνοῦς ὑπεμείνατε· βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, καὶ τὸν βασιλέα καὶ δεσπότην τῶν ἁπάντων κηρύξαντες μετὰ παρρησίας· διὰ τοῦτο ὀυνοῦ τὰ κάλλη ὁρῶντες· ἐκτενῶς ὑπερ ἡμῶν, τὴν ἱκεσίαν τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα μάρτυρες θεῖοι, τριάδος ὑπέρμαχοι:~

Ψῷ αὐτῷ μηνί, κ β΄· μνήμη τῶν εὑρεθέντων λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐν τοῖς εὐγενίου, ἅτινα εὑρέθησαν ἐν τοῖς χρόνοις ἀρκαδίου· ἐτι·

Φανέντες ἐκ γῆς, μάρτυρες κεκρυμμένοι· Ἠ ἴρουσιν πᾶσαν, ἐκ προσώπου γῆς βλάβην:~

Θωμᾶ τοῦ ἁγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύνοντος κωνσταντινουπόλεως· εὑρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆν· καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ ἀρχιερέως· συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης· ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα· μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρὶ τινὶ νικολάω κληρικῷ καλιγράφω· εἶναι τὰ λείψανα τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, ἀνδρονίκου Σ ἰουνίας· ὧν ὁ θεῖος ἀπόστολος παῦλος μέμνηται· ἐν τῇ πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῇ:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ὁσίου πρ͂ς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ παυλοπετρίῳ· ἐτι·

ἀθανάσιος

Ἀθανάσιος θρέμμα παυλοπετρίου·
Ἀποστόλοις συνέστι παύλω καὶ πέτρω·
Οὗτος ὁ ὅσιος ἐγεννήθη ἐν κωνσταντίνου πόλει γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ· γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα· καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς νικομηδείας πορθμοῦ· τὴν κόμην ἀπεκείρατο· τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι· Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ οἰκονομάχου διαβληθεὶς ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντοις εἰκόνας· βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς· καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσι· ἀνένδοτος οὖν διαμείνας· Ὃ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας· πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν :~
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία ἀνθοῦσα· καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται· ἐξ· Ὁ ὕνοις ἐφεῦρεν, ἀνθοῦσα τοὺς οἰκέτας· ξίφει θανούσῃ συνθανόντας σοι ξίφει·
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς συνετὸς, ξίφει τελειοῦται· ἐξ·
Ψάλλει συνετὸς, καὶ πρὸ ἐκ θνήσκων ξίφει· Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην·
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων πρῶν ἡμῶν, θαλασσίου καὶ λιμναίου· ἐξ·
Λιμὴν λιμναῖον καὶ θαλάσσιον φέρει, Ὡς πρὸ θάλασσαν, ἐκ φυγόντας τὸν βίον·
Τούτων ὁ μὲν θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθους καὶ φρονήματος ταπεινότητι, πάντας ὑπερβάλλων· ὁδέγε λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγασθείς· παρ' αὐτὸν μὲν, τὸν μέγαν ἀφίκετο θαλάσσιον· νέος πάνυ ὑπάρχων· καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκ διδαχθεὶς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παρεγένετο μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας· ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο· καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένην γάλγαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν, ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνὴν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίω μόνω, ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας· τὸν οὖν εἶχεν ὄροφον· ἐν τεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ θῦ ἐκομίσατο· ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν· καὶ νόσοις ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς μιμούμενος· βαδίζων ποτὲ ὁ ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδείχθη· ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ, κρείττων ὤφθη θανάτου, καὶ πάθει ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκώς· δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπόν· τῇ τοῦ θῦ Ἐπικλήσει, τὴν θεραπείαν ἐδέξατο· τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένοις καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένοις, συναγαγών· καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος· ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζόμενος· ἐν ὅλοις δὲ τριακοντα ὀκτὼ ἔτεσιν· ὑπαίθριος βιούς· ἐν εἰρήνῃ τὸ πνᾶ τῷ θῷ παρέθετο :~
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος τελεσφόρος ἐπίσκοπος ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἐξ·
Ἡ νεῖκε καρπὸν τῇ τομῇ τελεσφόρος·
Ψελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος·
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν βαραδάτου· ἐξ·
Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει παῦλος μέλη· ζωῆς μετέσχεν, ἐν πόλῳ βαραδάτος· οὗτος, πόλεως μὲν ἦν αὐτιοχείας, τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν, ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν, ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑποκειμένην λαβὼν ῥαχίαν· Ὃ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε· κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐσανὶς αὐτῇ συνείρμοστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι

παρα·

παρεπλησίως διωύοικτο· καὶ φωταγωγοῖς ἐώκει ταῖς ἀρυτρίσαις ἐχούσαις τὴν φωτὸς εἰσόδους· οὔ χαλκὸν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλαττεροῦτο φλογός· πολλῷ δὲ χεῖρον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξελήλυθε, τὴν ἐπισκόπου αὐτοχέων θεοδωρήτου, εἴξας ταῖς παρακλήσεσιν· ἵστατο μὴν οὖν δικαίως εἰς οἶκον, τὰς χεῖρας ἐκτείνων· καὶ τὸν τῶν ὅλων θν̄ αὐυμνῶν· ὃ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δέρματίνῳ χιτῶνι, τοῦτο τὸ εἶναι καὶ ὃ φόμα· βραχείαν τῷ πῑ παρείσδυσιν καταλέλοιπε· καὶ τὴν τοῦ ἁγίου τὸν πόνον ὑπέμεινεν οὐδὲ σῶμα εὕρωστον, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον πάθεσι· ζέουσα δὲ προθυμία πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο δ πονεῖν μὴ δυνάμενον σῶμα, διὰ τὴν τῶν ἀποκειμένων στεφάνων αὐτίδοσιν· οὓς καὶ προὸς θν̄ ἐκδημήσας, αὐταμείψεσθαι λήψεται·

ὠδὴ ζ'. θῦ συγκατάβασιν·

Γ μνοῖ τῷ ποιήσαντι· τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι· ἀφαρῶς κεκρυμμένοι· λίμνην ἀρτίως μὴν ἐπεγνώσθητε· τοῖς μελῳδοῦσι θαυμάσιοι μάρτυρες· ὑμνεῖτε τοὺς θεοὺς ὁ τῶν πρώτων λίθων·

Α μνήσατε ἄνθρωποι· πηγὴν βρύουσαν μάννα σεσῖον· ὀχετῶν δὲ αὐλῶν· διὰ λαμπάδων μαρτύρων σήμερον· καὶ μελῳδεῖτε τῷ τούτοις δοξάσαντι· ὑμνεῖτε τοὺς θεοὺς ὁ τῶν πρώτων λίθων·

Φ ωτὸς οἰκητήρια· αἱμαθλίβεντες διὰ βασάνων πολλῶν· κατακρύπτει ζωφόρα δέ· ἐν τῷν διαύλοις καταχρυτόμενοι· ὡς δὲ ἀδύτων φωσφόρα δεξάμενοι· οἱ ἀθληταί σου χε, φωταγωγοῦντάς ἡμᾶς·

Η σφῆται προνήσειαν· ὃ βάθος κόρης τῆς μυχείου σου· δὲ ἀχράντου σου αἵματος· θν̄ παρθένε ἐκυοφόρησας· καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας· εἰς σεσῖαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν·

ὠδὴ ἡ· Ὅτι πλασίως κάμινον·

Ω ς τῆς ἀμπέλου κλήματα· τῆς αὐλοῦ ὑπάρχοντες, βότρυας λίαν θεογνωσίας ἤνεγκαν· καὶ οἶνον ἐκέρασαν· ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς· μέθην ψυχικῆς ἀποκρυόμενον βλάβης· οἱ μάρτυρες βοῶντες· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Τ οῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος· ποταμοὺς ἀπεξήραναν· εἰδωλομανίας καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν· ἀλλ' ὅμως στεφάνους οἱ ἀθληταὶ τῆς δόξης χυ· πᾶσαν δὲ πίστιν αἱμαβαφοῦσαν καρδίαν· κατηρδευσαν πλουσίως, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ι ερὰρχῶν ὁ στρατηγός· ἱερῶς συγκινούμενος· τοῦ συγκομιδὴν τοῦ ἱεραν πεποίηται· ὑμῶν παμμακαρίστοι· καὶ ἐπισίως ταύτην τιμᾷ· μέλπων σοι πάντα τῷ ἱερῷ καταλόγῳ· οἱ παῖδες ἀνυμνεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Α γαθεῖσα πνῑ· θν̄ὲ πάντα μέλπομεν· τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις ἐπαινούμενον· ἐκόντας ἄγιον· δ ἀρχέτην μόνον θν̄· πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζονται πίστει· οἱ παῖδες ἀνυμνεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ὁ εἱρμός·

Ε ὅτε πλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανὴς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, σωρισθέντας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες ἀνυμνεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ὠδὴ θ'. Ἐξέστη σοὶ τοῦτο·

Α γγέλοις συνωθοῦντάς πρὸς τὸν ζῶντα καὶ θαρρεῖν ἔστω τοῖς ἐγκαλοῦσι τοὺς αἰνισμούς· ἤνεγκαν βοῶντες οἱ ἀθληταί· ἴδε καιρὸς ἀπροσδέκτως· γῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν· χς γὰρ ἀθλοθέτης· προστείνει τοὺς στεφάνους· ὁ δὲ λίμνας παλῶν ἑλόμενος·

Ψωλῶμεν Θεὸν ξύλου λόγε θεοῦ· καὶ μάρτυ-
ρων ἀγέλας αἰθέλκυσας· πρὸς ἑαυ-
τὸν· πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγήν·
ἣν ἑκουσίως δέδοται· ἔλαω δ' ἀσπαλί-
χνια τῇ καθ' ἡμᾶς· δύο σε οἱ γεννηταῖοι·
ποιήσαντά τ' ὁπλῖται· ὡς ἱερεῖα σφα-
γιάζομαι :~

Χῶ συμβασιλεύειν διαπαντὸς, ἀθλο-
φόροι παμφάφημοι μάρτυρες, πολυ-
χαρῶς· καταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς· τῷ
βασιλεῖ τὰ τρόπαια· καὶ τῷ ποιμε-
νάρχῃ τὴν ψυχήν, αἰτεῖσθε σωτηρί-
αν· καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει· αἰώνιον
σὺν ὑμῖν σήμερον :~ Ζῆτ.

Ηφέλη τῆ ἡλίου τῆ γοητῆ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ μέθη ἀπέλασον· πύλη θεοῦ·
ἀνοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ· δικαι-
σύνης δέδοιμα· καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους
τὰς ἀγαθὰς· εἰσάγαγε παρθένε· σκιρ-
τάλλων πολυτρόπως· τῆ πομπρῷ ἐκ
λυτρουμένη με :~ ὁ εἱρμός·

Ξέρη Θεὸν τοῦτο ὁ οἶνος· καὶ τῆς γῆς κρα-
τερπλάγη τὰ πέρατα· ὅτι θεὸς, ὤφθη τοῖς
ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ χαρά σου γέγο-
νεν· ἀρυχωρητέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
θεοκῆρυξ, ἀνυμνῶ καὶ αἰνῶ, ταξιαρχίαι
μεγαλυνοῦσιν :~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κγ'· τῆ ἁγίᾳ ἱερομάρτυ
ρος πολυκάρπου ἐπισκόπου σμύρνης·
Εἰς ὃ κε' ἐκέκραξα· ᾠδὴ ἠχος β'·

Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρῶν·
τε, τῆς παρθένου ὁ καρπὸς, καὶ ζωαρ-
χικώτατος ἀπέφανε, εἰς γῆν ἐμέπεσε·
τότε σε πολύκαρπον, ταχὺ ἐβλάστη-
σε· τοὺς πιστοὺς διαρέφοντα, τοῖς τῆς
ἀσεβείας· λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ
τῆς ἀθλιότητος· τούτοις, ἀγαλλόμενα
θεῖε, αἵματι καὶ ἱερωσύνης· μύρῳ κα-
θαγιάζοντα πολύκαρπε :~

Ξύλου, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς θεὸν· ταῖς μαρ-
μαρυγαῖς ἀποφάλπων, τοῦ μαρτυρίου
σου· ἔρις τῆς ἐφέσεως, ὡς ὁ ἀκρότα-
τον· ὀρεκτῶν φθαίσας ὄσιε· καὶ τῆς μα-
καρίας· αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς μοι
ἱκέτευε· πάντας, ἀξιοῦσθαι τοὺς πίστει·
μοῦ τὴν σὴν πανίερον μνήμην· πάτερ
ἑορτάζοντας πολύκαρπε :~

Οτε, Θεοῦ ξύλου τῆ φοῦ, ἡ ἀληθινὴ κρε-
μασθεῖσα· ὑψώθη ἄμπελος· τότε σε
κατάκαρπον· κλῆμα δέδειγε· τῇ δρε-
πάνῃ τεμνόμενον, σε τοῦ μαρτυρίου·
καὶ ταῖς τῶν κολάσεων, λιμοῖς πατού-
μενον· οὗ πόρρω, ἀφροσύνης κρατῆσα·
πίστει συγκεράσαντα πάτερ· τοὺς σε-
αυτοῦ ἀγῶνας σου δοξάζομεν :~

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅγ'· ὅμοιον·

Αὐτῶν, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδι-
κουμένων προστάτις· καὶ πενομένων
πλοῦτος· ξένων τε παράκλησις· χει-
μαζομένων λιμήν· ἀθετουμένων ἐπί-
σκεψις· καταπονουμένων· σκέπη καὶ
ἀντίληψις· καὶ βακτηρία τυφλῶν·
μήτηρ, τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου· σὺ ὑπάρχεις
ἄλλα σε πρεσβεύουσαν· δυσωποῦμεν σῶσαι
καὶ τοὺς δούλους σου :~

ρῶ Ἅγ'· ὅμοιον·

Βρεις, ὑπομείναντα πολλὰς· Σὲ Θεὸν
θεοῦ ὑψωθέντα, τὸν τῶν πάντων ποιη-
τήν· βλέψασα πανάχραντε ἔσεσθαι
λέγουσα· ὑπομνήσθητι κύριε· ἐμοῦ καὶ δεή-
σεως· πῶς τιμῆσαι θέλω σου, ὃ πλάσ-
μα δέδοται· φθορᾶς, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν·
δόξα τῇ πολλῇ ἀσπαλιχνία· καὶ συγ-
καταβάσει σου φιλανθρωπε :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ καιρὸς, οὗ ἡ ἀκρο-
τὸν θεῖον πολύκαρπον ἐν ἁγίασμα
ἀθανασίου· θεοφαμίοις· ᾠδὴ ἀ·
ἦχος β'· Δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τῇ καθ-
ῆ τοῦ χοῦ, φωτοχυσίαν λαμπόμενος· Σ
τῆς ἀντοῦ ἐλλάμψεως· πᾶν πληρούμε-
νος· τὴν ζοφώδη ψυχήν μου· καταύγα
σον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου :~

Φωτισμὸς, τοῦ σεσίου κηρύγματος· τὴν
καθαρὰν καρδίαν σου, καθαίρων ἔσω-
τερον· ἀκηλίδωτον πᾶν· ἀφαίψας

τὰς

Digitized by Google

πᾶς ἀκτῖνας πᾶσιν ἀξέλαμψεν:~
Νόμιν καινοῦ· χηλογραφίας σὺ γέγονας·
ἔγγεγραμμένον ἔχουσα, πάτερ οὐ μέ-
λαν· ἀλλὰ πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς
θείας δ' ἀναστέλιον:~ Ὦδ.
Θ
ν' ἐκ σοῦ· σωματωλέμτα γινώσκομεν·
αἷμά σαρκὸς ἐλήματος· τὸν λογὸν τῆς
πίστεως· καὶ λογὸν ἁγίων αἰώνων·
κυρίως θεὸν ὁμολογοῦντων σε:~
ᾠδὴ γ'· Στερέωσον ἡμᾶς.
Ἐ
λαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος ἐ
γένου πολύκαρπε θεοφαίτωρ· ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ κυρίου· ἱλαρύνητι φόβῳ τοῦ
κηρύγματος:~
Ἰ
θυϊκὰς ἐμμελῶς θεομακάρισε· τὸν μοῦν
σου λογοχάραγμα σὺ τοῦ σωτῆρος· ἐπα-
ξίως ἐχαρακτήρισας· τῆς ἀμπέλου ἐκκλη-
σίας ποιμὴν ἄριστος:~
Ὁ
λόκληρον σαυτὸν, χῷ λογοσήκαγες·
εἰς ζῶσαν· θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ· συνε-
δήσεως μαρτύριον· λογοβλήσας παν-
μάκαρ διʼ ἀσκήσεως:~ Ὦδ.
Ἤ
κρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐπήξας·
τεκοῦσα, τὸν ὄντως ἀθανασίαν· καὶ
φωλεὰς ἡμῖν ἀξύφαμας· ἀφθαρσίας
παρέσχες τῇ γεννήσει σου:~
ᾠδὴ δ'· Τὸν σοφίαν ἐν λόγοις.
Π
όθῳ τῆς χάριτος βόθρων ἐν τῇ ψυχῇ· ἀ-
ληθῶς γεωργήσας πάτερ σοφέ· ὡς οἶ-
μον ἀξέβλυσας· τὸν τῆς πίστεως λόγον·
τὸν ἀῤῥαιμοτα πάντων πιστῶν τὸν
διαμοιαν· καὶ θαυμάτων ὤφθης, ἀπέ-
ραντον πέλαγος· ὅθεν καὶ μαρτύρων·
καλλονὴ ἀνεδείχθης· πυρὶ τελειού-
μενος· καὶ φωτὸς ἀξιούμενος· αἰδίου
πολύκαρπε· πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ·
τῶν τατασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι·
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου:~
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον.
Ροῦ ἡλίου μεφέλη τοῦ γονοῦ· θεὸν φέ-
ροις λυχνία χρυσοφανὴς· ἁπάντων ἀμέ-
λητε, ὑπερέχουσα δέσποινα· τὸν
σκοτεινὸν ψυχήν μου· τυφλώττου-
σαν πάθεσι· τῆς ἀπαθείας αὐγὴν, κα-
τάσχασον δέομαι· καὶ μεμολυσμέ-
νην, τὸν καρδίαν ἀπόπλυνον· ῥοαῖς
κατανύξεως, μετανοίας καὶ διάκρισι·
καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον τῶν ἔργων
μου· ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· θκὲ ἀεὶ
παρθενε· πρέσβευε χῶ τῷ θῷ· τῶν τατα
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι, σὲ γὰρ ἔ-
χω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου:~
ᾠδὴ ε'· Ὁ φωτὸς χορηγός.
Π
όμ ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν·
ἱλάσμιας θεωροῦσα ἐν τῷ σῷ, ἱλάσλα
ζε διακρύουσα· καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα αὐ
τῷ· ὁ μὴ κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμε-
νος τὴν λύφωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται· ὁρώσης σου τὸν σῶ-
σιν· ἣν τοῦ λατομένεις· διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους· φιλανθρωπε κὲ τῶ ἐλέους
ἱλάσθητι· καὶ πηγὴ ἀμέξαμπλητος·
σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι· τῶν τατα
σμάτων ἄφεσιν· τοῖς πίστει σου ἀνυ-
μνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα:~
ᾠδὴ ς'· Εἰσακήκοα κὲ.
Π
ολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν·
πολύκαρπος φυτεία· τῷ δεσπότῃ ὤφ
θης πάτερ πολύκαρπε:~
Ὁ
λοκαύτωμα τέλειον καὶ καθαρὸ· θυ-
σία λογοσημέχθης· τῷ σεῖ θεῷ πάν-
των πάτερ πολύκαρπε:~
Λ
αὸν ἀσεβῶς ὄσιε, καθοδηγῶν λογὸς
φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀληθείας ζό-
φον ἀπήλασας:~
Ὑ
μνολογοῦμέν σε ἔνδοξε· τὴν τῆς ψυχῆς,
χερσὶν σου καρτερίαν· καὶ τῶν σῶν ἀ-
γώνων σε ἀκαταίρετον:~ Ὦδ.
Κ
αταλάμπρυνον ἀχράντε· τὴν ζοφε
ραν· ψυχήν μου τῷ φωτί σου· ἡ σὲ φῶς
τεκοῦσα σὲ ἐμύπόστατον:~
ᾠδὴ ζ'· Ὁ τῶ φωτὸς χορηγός.
Ἄ
γγελι τῶ πνεύματος, καταλαμπόμενος
τὸν μοῦν ὅσιε· συμβολικῶς· πυρὶ φλε
γομένω τὸν μοῦν ἐμνήσθης· τὴν διὰ πυ-
ρὸς σου· θεόφορον τελείωσιν:~
Ῥ
αθυμον ἐδέξω ζωῆς· ὡς ἐκ χειμάῤῥου

τῆς θυφῆς ὅσιε· τῇ μαθητῇ· τῷ ἱλαρο-
πνεύμονι· μεμαθητευμένος· τῷ ἀῤῥύσα-
μένῳ· σοφίας τιμῆ ἄβυσσον:~

Ἥλιε τὸν καὶ δόξαν λαμπραν, καὶ μῆκος
βίου καὶ ζωὴν ἄφθαρτον· ἱ ἀληθὴς·
σοφία χε σοι, δεδώρηται περ· ὡς δια-
φερόντως· αὐτὸν ἀγαπήσαντι:~ Ἦχ·
παλαιὸς ἡμερῶν· ὡς Θεὸν πόκον ὑετὸς
τωλύχνιε· Θεὸν τιμῶν σὴν, χαρέσσα κατῆλ-
θε· τιμῶν ἡγιασμένην· καὶ μέσε ἐφαμίλ·
ἀδάμ ὁ φιλαμάρωπος:~

Νῦν ἡ· ἐν ἀβύσσου ταπεινώσεως·
ἐκρωθεὶς δεηγόρε τῷ κόσμῳ τωλυτὴ· μό-
νῳ δὲ χῷ· ζῶν καὶ πολιτευόμενος·
θεὸς τὸν χν μεθ' ἑαυτοῦ ἔχοντας· ζωτικὴν ἀ-
φθαρσίαν καρπούμενος:~

Ἐχθρῶν ὁ χν ἀγαθὲ μακάριε· τέκνον τε
φωτὸς, καὶ εἰρήνης δεκτικόν· τὸν
τῆς νυκτὸς πρωτότοκον· καὶ πολέμου
ἔνυλος μαρκίωνα:~

Νουθετούμενοι περ τοῖς λόγοις σου· πᾶ-
σαν ἐκβεβήκαμεν βέβηλον αἵρεσιν·
καὶ πονηρὰ συνέδρια· τῶν διπλᾶς πρε-
σβεύοντων ἀρχὰς δυσεβῶν:~ Ἦχ·
μαρτίαν τῷ κόσμῳ τὸν αἴροντα· ἀγνὸν
τὸν ἀμνὸν συλλαβοῦσα τωλύτωσε·
ἁμαρτιῶν συγχώρησιν· ἐκ δυσωπεῖ δοθῆ-
ναι τοῖς δούλοις σου:~

Κοντάκιον· ἦχ ά· χορὸς ἀγγελικὸς·

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς· τῷ κῷ προσφέ-
ρων· πολύκαρπε σοφέ· ἀρετῶν ταῖς οὐ-
σίαις· διὸ καὶ ἀξιόλογος· ἰσαρίθμως δεδό-
ξασαι· ὅθεν σήμερον· οἱ φωτοδέκτας
σοῖς λόγοις· αἰνοῦμεν σου· τιμῶν ἐ-
ξιέπαινον μνήμην· δοξάζοντά κῦ:~

Ὁ οἶκος·

Πιῶν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀῤῥυσάμε-
νος δὲ αὐτῆς περ ἔπλησας, θεογνωσίας
τιμῶν ποίμνιόν σου· καὶ τῆς τωλυαγίας
καὶ ἀῤῥήτου θεότητος, ὃ τειχίλιον ἐ-
γραψας· τῶν πρ᾽ ᾧ ἀγέννητον· ἱοῦ δὲ
τιμῶν γέννησιν, ἐκ πατρὸς ἄνευ πυ᾽· μίαν
θεότητα· μίαν δόξαν φαμῶς ἐκ διδά-
ξας· καὶ εἰδώλων ἀλείαν, ἐκ πολῶν

ἀνεσοφίσας· καρποὺς δὲ ὠφέλιμους ψυ-
χὰς πιστευόντων, προσάγων τούτῳ ἔμ
δοξε· ἐν ὧν βεβαιωτίσμεθα, εἰς ὃν ὃ πι
στεύομεν· δοξάζοντά κῦ:~

Ἦχ ὠ αὐτῷ μιμνί, κγ· μνήμη τῶ ἁγίου
ἱερομάρτυρος πολυκάρπου ἐπισκόπου
σμύρνης· ἀπ·

Ὁ οἱ πολύκαρπος ὡλοκαυτώθη λόγε·
Καρπὸν πολιτὸν δοὺς ἐκπυρὸς ξενο-
τρόπως· Ὃ ἰκάδι ἐν τετάρτῃ κατὰ
φλόξ πολύκαρπον ἔκαυσεν·
ὗτος ἐμαθητεύθη τῷ θεολόγῳ ἰωαμνη
καὶ ἀγγελικῇ σιῶ ἰγνατίῳ τῷ θεοφό
ρῳ· καὶ μετὰ βουκόλον τὸν ἁγιώτα-
τον ἐπίσκοπον σμύρνης, χειροτονεῖ-
ται παρὰ τῶν ἐπισκόπων· προθεσπί-
σαντος αὐτῷ, τιμῶν ἰσαποστόλων τῶν μακα-
ρίων βουκόλου· ἐν δὲ τῷ κατὰ δέκιον
διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ ἡγε-
μόνι· καὶ διὰ πυρὸς τῶν ἀγώνων
διήνυσε· καὶ θαυμάτων δεξαισίων δη-
μιουργὸς γέγονε· προῤῥὰς γὰρ τῆς ἰσαποστό-
λους, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς,
τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' ἀγχῆς, οὓς
προέτερον εἰς ἦ τῶν δεομένων χρείαν
ἐκένωσε· καὶ πυρὸς καταφλέγοντος
ἐπέσχεν ὁρμῶν, μετὰ τιμῶν τῆς ἰσαποστό-
λους αὐτοῦ ἅρπαγεν· ἐν δὶ ἱκεσίας ὑετὸν ἀνα-
μώσει τῇ γῇ κατήαγε· καὶ πάλιν τού-
του τιμῶν ἀμειβείαν αἰτεῖται· τελεῖται
δὲ ἡ αὐτῶ σωμαξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ με-
γάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Ἦχ ἀυ τῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέ-
ρων ἡμῶν, ἰωαμνου, μωυσέως, αὐτονόμου, ἐ
αὐτωνυμίου· ἀπ· Ὃ ὠν τὰ χμα τεθρά-
ειθμον, αὐδρῶν τριῶν· ὃ ἀνυτάσσε-
ται σοι καὶ μελέτα ται βίου·

Οὗτος, ὁ μὴ ὅσιος ἰωαμνης, χωρέ-
μος καὶ φοιτητὴς γέγονε λιμνιαίου τοῦ
ἐν τῷ ὄρει τῷ τῆ κώμη ταῤῥαλα πε-
λαλίζοντι ἀσκήσαντος· ῥαχίαν δὲ κα-
ταλαβὼν, τωλὺ δυσχείμερον, καὶ
προσαρκτίου· ἐνενήκοντα πέντε ἡ-
μέρας ἐκεῖσε διετέλεσε· κἀκεῖθεν με-

ταβὰς

ταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε καὶ πεποίηκε χρόνοις ἑπτὰ πέντε ὑπαίθριος· τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος ϗ ἅλας, ἐσθὴς ἐκ τριχῶν· καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἄπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο· ἐπὶ τούτῳ οὖν βαρυνόμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ἰλίγγων ἀκτίνων φλεγόμενος· οὐ δὲ μᾶς ἰδέλησε πώποτε παρὰ ψυχῆς μεταχεῖν· ἐπειδὴ γὰρ τῶν σωμάτων τὰς παρὰ τὴν διβάδα ἀμυγδαλιὰ ἐφύτευσεν· εἶτα δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένης· σκιὰν τῷ ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτμηθῆναι ταύτην προσέταξεν· ἵνα μὴ δὲ μᾶς ἐκεῖθεν ἀπολάβοι παρὰ ψυχῆς ἐν τούτοις ἀγωνιζόμενος, προσκαίρως ἐδίδημσε· καὶ ὁ θαυμασίδιμος μωυσῆς τὸν βίον τοῦτον ἐπανάσατο· ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ ῥαμᾶς ὑποκειμένῃ τῆς κώμης ἀγωνιζόμενος· καὶ ὁ μέγας αὐτόχος, ἀνὴρ πρεσβύτης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ϗ θεσβίτου διαιτώμενος· καὶ ὁ τεισόλβιος ἐν γεγηρακότι σώματι, αὐτοπάτωρ τοῖς γένεσι παρεπλησίως ἀγωνιζόμενος· ἐν οἷς γὰρ ἦν ἡ αὐτὴ καὶ τροφὴ καὶ στάσις καὶ προσευχαὶ θαυμάσιαι καὶ πανημέριοι· καὶ οὔτε χρόνου μῆκος· οὐ γήρως, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἠλέγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ὡς τοῦ ἀγωνιζόμενα ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα τὸν ἔρωτα τῆς διὰ χριστοῦ πορείας ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ· ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ θεῷ παρέθεντο· τοσοῦτον ἀπόναντο τῆς βιωτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θείου ἰωαννίου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία γοργονία ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου γρηγορείου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϗ

Τὸν μὲν τελευταῖον, τὸν σὴν σιγὴν γοργονίαν· Γρηγορείου μέλψατος αὐτὸν ἐκλόγων·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς κλήμης, ξίφει τελειοῦται· ϗ

Κλήμης ὁ κλῆμα τῆς μονοτ' ἀμπέλου· Καιμόντι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέῃ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς θέκλα, ξίφει τελειοῦται· ϗ

Θέκλα ἀποστολώτατον σὲ εἰς θεοὺς πλάμους· Θεῖ τῆς πλαμύς κτείνοισι πρεσβεύεται ξίφει·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ζεβινᾶ, πολυχρονίου, μωσέως, καὶ δαμιανοῦ· ϗ

Θεῖος ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θεὸν φθάνει· Ἑξαετὸς αὐτῷ τῷ παρ' αὐτοῖς βίου· Πολυχρόνιος, καὶ σωσκηταὶ δύο· Οἱ φῶς ὁμοῦ πλουτοῦσι, τοὺς ζωῆς χρόνους·

Οὗτος ὁ μὲν θεῖος ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τῷ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον· πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γήρως αὐτὸν κεχρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτῷ αὐτοὺς τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ, ὅθεν ἐκ τοῦ γήρως φόβον τῷ σώματι μὴ δυναμένῳ, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐχόλαζε· θαυμασίως δὲ βιώσας ϗ τεταρέσως, τῶν τῇδε μετέστη· ὁ δὲ θεῖος πολυχρόνιος· τούτου μαθητὴς γεγονὼς, ἔτος τῷ διδασκάλου ἀρετῷ ἀκριβῶς ἀμείβαιτο· ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμίσεται· τῇ γὰρ αὐτῇ διωσκεῖ σάσει καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς, ϗ ἔτος ἐχρῆτο· σίδηρα μὴ οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ ϗ μήτηρας ἀχνείκτοις ἐπ' αὐτῷ βλαβῶσαι· δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων ὡς μὴ δυνάσθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, ϗ σῶμα κατεβάρυνεν· ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ δεόσδοτος αὐτῷ ἐπήνθησε χάρις· καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς ἀνεκόμησε, ϗ λυκάνθρωπον κεκομηκὸς ἐλαίου, προσευχῇ πλήρης πεποίηκε· πολλά τε τέρατα ἕτερα πεποιηκὼς, ἔτος ἐκδημεῖ· οἱ δὲ τούτου φοιτηταὶ, ὁ μὲν μωυσῆς ἐν τῷ τῆς θείου πολυχρονίου κελλίῳ παρώκησεν· ὅλλιν τὸν αὐτῆς ἐκμαξάμενος ἀρετῷ· ὁ δὲ δαμιανὸς, κώμην τινὰ καταλαβὼν ἱερὰ καλουμένην·

καὶ παρὰ τὰς ἄλλως οἰκίσκον ἀνρὼν ὄρη μόταπον, ἐν ἐκείνῳ δήνε, τὴν αὐτὴν μετὰν τὸν διδασκάλω πολιτείαν· οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίω, εἰ μὴ μόνος ασυρὲς τὴν φανὴν ἔχουσα ἦν τοφλιὼ ἐποιεῖτο· τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τῶ πολυχρονίου σιωπῆς ἔφερε τοὺς εὑρόντο ὁσίως πολυτευσάμενος:~

ὠδὴ ζ'. Εἱκόμος χρυσῆς·

Γ τορῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης ἔμδοξε· ὡς οἱ θεῖς παῖδες εἰ τὴν κάμινον, πυρὶ αὔλω δροσίσαν πνεύμενον δὲ πυρὸς αἰακράζων, ἀνατάφλεκτος ἔμεινας· ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μ ακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔρχαι μῶν κατασκιωώσαν πι· ἔνθα δικαίων τὰ σκηνώματα· ἔνθα μαρτύρων χορευτήρια, ἔνθα τῶν σοφῶν ἀποσόλων· αἱ χορεῖαι χραυγάζουσιν, ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Α καρπὸς ὃ πρίν, πολυκαρπὸς τῷ χῷ ψυχὰς προσηνείκας· τῇ γεωργίᾳ τῇ τῆς πνς· προσομαλίσας καὶ εὐσταχυν, ταῖς καταδέμβρος ἀόρων, καὶ χραυγάζειν ἐπαίδευσας, ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς:~

Ν ὐμόνη θῦ, τῆ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος· μὴν ἐδείχθης ἀπειρόγαμος· παρθενομόρ πανάχραντε, ὅθεν ἀσεβῶς σοι παρέλθε, αἰακράζομεν λέγοντά, ἀλογημένη ἡ θῦ σαρκὶ κυήσασα:~ ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ·

Ι ερουργήσας ἀσεβῶς· τῆ χῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον· αὐτὸς προσήχθης θῶ· θυσία, δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπουμένη, πολύκαρπε ῥισμάκαρεαμικὴν ἐν πολιᾷ, καὶ βαθύτατον αὐδρείαν ἐπεδείξω· τῆ χρῶ τῇ δυνάμει, διαμαχήσας σαυτῆ· προφῆτας, ἀγῶνας ὃ φέρημα, ἱερομαρτύρων χῦ κλέος ἐδόφερν:~

Θ εοφθόγγως χρῶ καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἐξίως· ἐνδυσάμενος πέρ, εἰς τὸν ναὸν τῆ θῦ, εἰσῆλθες, ἰδίων σου αἵματι·

Υ τῷ ἀρχιποιμένι, χῷ ἐμφανισθῆναι:~ ωθεὶς χῦ σφαγιασθείς, ὡς ἐπίσημος κριὸς ἱερόφαντορ μιμητὴς, αἰεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτῦ, καὶ δόξης ἐκείνου συμμέτοχος, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῦ συγκληρονόμος.~ θῶν·

Φ ωτοειδὴς ζύλος πυρὸς, καὶ μεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη· πρὸς οἰῶνον κλῆρον· δεοπεμπῆτορ ἀγνὴ γενοῦμεν, παρθένε παμάκμωμε· τῷ σῷ τῇ ὀρήμῳ, τῆ βίου πλανωμένῳ:~

ὠδὴ θ'. Ψὸν ἐκ θῦ θῷ λόγον·

Η φωτοφόρος σου μνήμη, αἰατείλασα πέρ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν ἀσεβῶς· ταύτην τελούντων δεαπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖν, ἣν αἰξίως δεόφερν ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμεν:~

Ι ετὰ τῆς ἀνω χορείας, τῶν ἀγίων ἀπέλων· τῷ θρόνῳ τῆ δεσπότου παρεστώς· τῆ τοῦ δυσώπει τῆ φθάσαι ἡμᾶς, ὃ σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτῆ αἰμάξασην φαιδρῶς ἀρετῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας:~

Ι τῆς ἁγίας τριάδος, καταμόνοις πέρ· φραμῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρίν· ὡς καθαρῶ τὴν καρδίαν σοι, διαχόμπτην ὕλην, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντ τῆς φθορᾶς· κατατρύφατε μάκαρ, πολύκαρπε πανόλβιε:~

Θ εοφορούμενος τὰ σε πέρ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης· δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα· πιστεύομεν τὸν πολύκαρπε σοφέ, πρεσβεύειν τῷ χῷ σε προθύμως προσβαλλόμεθα:~ Κ.

Ω ς θεὸν σε κόρη, καὶ μετὰ τοῦ λόγου· καὶ προέξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς αἰωνίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμεν:~

Ὀξαποστελάριον· Γυναῖκες ἀκουτί· ολοὺς καρποὺς προσηνείκας, χῷ σοφὲ πολύκαρπε· τοὺς διὰ σὲ σεσωσμένους,

βεστοὺς

βρετοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων· ἱερο-
μάρτυς ἔνδοξε· ἀπόστολων ἰσοστάσιε, καὶ
ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε
πάντων, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου :~

Ἦχος· ὅμοιον·

Ῥῆξαι μὴ τολμήσαντες, τὸ τοῦ φαραὼ μυ-
σαρὸν ἴσχυον· καὶ οἱ ἔμπαλιν τοῖς ἀπέλοις·
τῷ σῷ σωτῆρι ἤλπισαν τότε, καὶ μὴ θεο-
γεννήτειραν· μνηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον,
καὶ φλάσαι τὴν τεκοῦσαν· αἱμάτασιν
τῆς ἰοῦσης, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι·
Περὶ τῆς ἀνέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῇ κυριακῇ τοῦ
τοῦ φαρισαίου, ἢ τοῦ ἀσώτου, ἢ τῆς ἀ-
πόκρεω, ἢ τῆς τυρινῆς :~

Χ ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τι-
μίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, τῇ κυ-
ριακῇ τοῦ τελώνου, ἢ τοῦ ἀσώτου, ἢ τῆς
ἀπόκρεω, ἢ τῆς τυρινῆς· ἐν τῷ μικρῷ ἑσ-
περινῷ, ψάλλεται αἰνοστάσιμα τῆς ὄκτω
ἐξ σιτίλες· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ,
μετὰ τὴν σιτίλην ἱλαρόν, εἰς ὃ κε ἐκέκρα-
ξα, ψάλλεται αἰνοστάσιμα γ'· αἱματολι-
κὸν, ἐν· τοῦ τριῳδίου, γ'· καὶ τοῦ προ-
δρόμου γ'· Δόξα τοῦ τριῳδίου· καὶ νῦν,
Θτκ· Θεοτοκίον, τοῦ ἤχου· Εἰς τὴν λιτὴν, ψάλ-
λεται τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμε-
λα τοῦ τριῳδίου τὰ εἰς τοὺς αἴνους·
Δόξα ἦχος β'· ἐκ τῶν θείων ἀναβάσεων·
Καὶ νῦν, Θτκ· εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Εἰς τὸν
στίχον· ψάλλεται αἰνοστάσιμα τοῦ στίχου, ἐκ
τοῦ ἀῳ· δόξα, ἐπαυρέσεις ἐμέλλομεν δωρεῶν·
καὶ νῦν τοῦ τριῳδίου· Εἰς τὴν ἀπόλυ-
σιν τῶν ἄρτων, θκε παρέλαβε, ἐκ γ'· καὶ ἀ-
ναγράφωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς, αἱ δὲ ἕτεραι
ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ χρυσορ-
ρόου· Τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου· Εἰς τὸν ὄρ-
θρον, εἰς ὃ θς κα, τροπάριον τὸ αἰνοστά-
σιμον δίς· δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν Θτκ· Ὃ
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Εἰς τὰ κα τῆς στιχο-
λογίας, κα αἰνοστάσιμα μὲ τῶν ἀναβάσεων
τῶν· ὁ ἄμωμος· ἡ ὑπακοή· οἱ ἀναβα-
σμοὶ τοῦ ἤχου· προσκείμενον· πᾶσα
πνοή· ἀναστέλλον αἰνοστάσιμον· Ὃ ἀ-
ναστάσιμον χῦ· ὁ πεντηκοστός· Ὃ αἰνοστά-
σιμον στιχηρόν· οἱ καμόντα· ὁ αἰνοστάσι-
μος εἰς δ'· τῆς θκοῦ εἰς δύο· τοῦ τριῳδίου
δ'· καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'· ἀπὸ τρίτης, ὠ-
δὴν κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὸν οἶκον·
εἶτα, τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου· δόξα καὶ
νῦν τοῦ τριῳδίου· ἀφ' ἑσπέρας, κοντά-
κιον τοῦ τριῳδίου· Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶ-
σα πνοή· στιχηρὰ αἰνοστάσιμα δ' καὶ τοῦ
ἁγίου προσόμοια γ'· καὶ ἰδιόμελον ἦχος
πλ β'· τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν κάραν, μετὰ
τῶν στίχων τοῦ ἁγίου· ἀνθρωπάρεσκος δί-
καιος· ἅγιος ὡς φοίνιξ· καὶ εἰ μὴ
ὅτι κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω, ἢ τῆς τυρι-
νῆς, μετὰ ταῦτα λέγεται ἅγιος· αἰνέσατε
κε· καὶ ἀνθυς, Ὃ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας·
Δόξα Ὃ αὐτό· καὶ νῦν· ὑπερδόξου μη-
μένη· δοξολογία μεγάλη· προπάτειον
Ὃ αἰνοστάσιμον· ἐκτενή· ἡ κατήχησις,
καὶ ἀπόλυσις· ἡ σωτῆρος λιτή· δόξα Ὃ
νῦν Ὃ ἑωθινόν· καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ
μαθητῇ· ἐν ταῖς ὥραις, προπάτειον Ὃ αἰ-
νοστάσιμον· δόξα τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν, Θτκ·
τῆς ὥρας· κοντάκιον τοῦ τριῳδίου· Εἰς
τὴν λειτουργίαν τυπικά· οἱ μακαρισμοὶ
τοῦ ἤχου εἰς ς'· καὶ τοῦ ἁγίου· προπάτειον
αἰνοστάσιμον· δόξα τοῦ ἁγίου· Καὶ νῦν τοῦ
τριῳδίου· προκείμενον· ὁ ἀπόστολος·
ἀλληλούϊα· κοινωνικὸν πρῶτον τῆς ἡ-
μέρας, εἶτα τοῦ ἁγίου :~

Περὶ τῆς ἀνέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῆς ἑβδομάδι
τῆς τυρινῆς·

Χ ρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τι-
μίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν τῆς τυρινῆς, ἑσπέρας, μὲ
τὴν σωτῆρος στιχολογίαν· Εἰς Ὃ κε ἐκέ-
κραξα, ψάλλεται τοῦ προδρόμου εἰς ἔξ·
Δόξα τοῦ προδρόμου, καὶ νῦν τῆς ἡμέ-
ρας, Θτκ· προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ
προφητεία· ὕστερον Ὃ προκείμενον
ἦχος πλ β'· ἐλπισάτω Ἰσραὴλ τὸν κν, με-
τὰ μέλους· Εἰς τὸν στίχον, Ὃ τῆς ἡμέ-
ρας, δίς· καὶ Ὃ μέ· Δόξα τοῦ προδρό-

μου

μου· Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν· Ὁ νῦν τῆς ἡμέρας· ἡ ἐκτενή· Εἰ ἔστι τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις· ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ νάρθηκι· Εἰς δὲ ἀπόδειπνον, καὶ εἰς δὲ μεσονυκτικὸν, εἰ ἔστι τετάρτη ἢ παρασκευή, ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς δὲ θ̅ς̅ κ̅ς̅, τροπάριον τοῦ ἁγίου, δίς· δόξα καὶ νῦν, θ̅ τῆς ἡμέρας· ἡ συνήθης στιχολογία· οἱ ἀναβαθμοί· δὲ α̅ ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου· προκείμενον ἦχος δ'· ἐκεῖ ἐξαναστελῶ κέρας· ἐστι· μνήσθητι κ̅ε̅ τοῦ δ̅α̅δ̅· πᾶσα πνοή· εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν· Ὦ καὶ ρῶ ἐκείνω· ἐξῆλθεν ὁ λόγος· ζήτει τῇ πέμπτῃ τῆς τρίτης ἑβδομάδος· ὁ πεντηκοστός· δὲ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου· τῷ κ̅ω̅ ἄσωμεν οὐ λέγομεν· οἱ κανόνευ· ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ προδρόμου εἰς ἕξ· ἔνθα δὲ τύχη ἡ ὠδὴ τοῦ τριωδίου, καταλιμπάνεται ὁ β' κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ λέγεται ὁ πρῶτος τῆς ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς δ'· καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ἕξ· ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, κ̅α̅ τοῦ ἁγίου· δόξα καὶ νῦν τοῦ τριωδίου· ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον τοῦ ἁγίου· ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου καὶ θ̅· Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς δ'· Δόξα ἦχ̅ο̅ς̅ π̅ β'· τὴν πανσεβάσμιον κάραν· καὶ νῦν θ̅ τῆς ἡμέρας· Εἰς τὸν στίχον δὲ ι̅ τῆς ἡμέρας, καὶ δὲ μ̅ρ̅ι̅· δόξα ἦχος π̅ β'· ἡ πρώην σὺν πίνακος· καὶ νῦν θ̅, τῆς ἡμέρας· ἡ ἐκτενή· Εἰ ἐστὶ τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον· εἶτα ἡ πρώτη ὥρα· ἐν ᾗ λέγεται δὲ τροπάριον καὶ δὲ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, Ὁ ἀπόλυσις· ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ ἁγίου καὶ δὲ κοντάκιον· ἐν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἔστι τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μόναι· ὡσαύτως δὲ εἰς τὴν ς', ἡ προφητία τῆς ἡμέρας· Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά· οἱ μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ἕξ· καὶ τοῦ ἁγίου ἡ γ' ὠδὴ εἰς δ'· προκείμενον· ὁ ἀπόστολος, Ὁ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου:~

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν:~

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου τῷ σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ψάλλεται τῇ παρασκευῇ τῆς ἀπόκρεω ἡ ἑορτὴ τοῦ προδρόμου:~

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου:~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου, ἐν τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθην στιχολογίαν· Εἰς δὲ κ̅ε̅ ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου γ'· καὶ τῶν ἁγίων γ'· δόξα τοῦ προδρόμου· Ὁ νῦν, θ̅ δὲ α̅ τοῦ ἤχου· προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ προφητία· εἶτα δὲ προκείμενον ἦχ̅ο̅ς̅ π̅ β'· ἐλπισάτω ἰ̅η̅λ̅, μετὰ μέλους· Εἰς τὸν στίχον, δὲ ι̅ τῆς ἡμέρας ἐκδευτέρου· καὶ δὲ μ̅ρ̅ι̅· ἐστι· εὐφανθήσεται δίκαιος· στιχηρὰ τοῦ προδρόμου ἦχος π̅ β'· ἡ πρώην σὺν πίνακος· δόξα τῶν ἁγίων· ἦχος π̅ δ'· τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη· ἐν νῦν θ̅ τῆς ἡμέρας· τροπάριον τοῦ προδρόμου· δόξα τῶν ἁγίων· καὶ νῦν θ̅· δὲ α̅ τοῦ αὐτοῦ ἤχου· μετὰ τὸν ἑσπερινὸν, ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ ἤχου, ἐν τῷ νάρθηκι, ἢ εἰς τὰ ἀπόδειπνα· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς δὲ θ̅ς̅ κ̅ς̅, τροπάριον τοῦ προδρόμου, δίς· Δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θ̅ δὲ α̅ τοῦ αὐτοῦ ἤχου· Εἰς τὰ κ̅α̅ τῆς στιχολογίας, κ̅α̅ τῶν ἁγίων, καὶ θ̅κ̅ι̅α τὰ πρῶτα· καὶ ἀνάγνωσις, τοῦ προδρόμου καὶ τῶν ἁγίων· οἱ ἀναβαθμοί, δὲ α̅ ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου· προκείμενον· πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον τοῦ προδρόμου· ὁ ν̅· δὲ στιχηρὸν τοῦ προδρόμου· τῷ κ̅ω̅ ἄσωμεν,

οὐ στιχο-

Digitized by Google

οὐ ϛιχολογοῦμεν· οἱ καμόνες· καμὼν τοῦ προδρόμου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς ἕξ· καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ἡ· ϛιχολογοῦμεν καὶ τὴν δευτέραν ὠδήν· ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, κοντάκιον τοῦ προδρόμου ϛ τὸν οἶκον· εἶτα, κ̅α̅ τοῦ προδρόμου· δόξα τῶν ἁγίων· ϛ μυῦ θ̅ τῆς ἡμέρας· ἀφ' ἕκτης, τὸν κοντάκιον τῶν ἁγίων· ἐξαποϛειλάριον τοῦ προδρόμου, καὶ τῶν ἁγίων, καὶ θ̅· Εἰς τοὺς αἴνους· πᾶσα πνοή· ἱϛῶμεν ϛ̅ϛ̅ ϛ'· καὶ ψάλλομεν ϛιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου γ'· καὶ τῶν ἁγίων, προσόμοια γ'· δόξα τῶν ἁγίων, καὶ μυῦ θ̅ τῆς ἡμέρας· ἡ ἐκτενή· ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις· ἡ συνήθης λιτὴ, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ μαρθηκι· ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ προδρόμου· δόξα τῶν ἁγίων, καὶ μυῦ θκ̅ι̅ον τῶν ὡρῶν· κοντάκιον τοῦ προδρόμου· ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις, λέγονται τὰ τροπάρια οὕτως, τὰ δὲ κοντάκια ἐναλλάσσονται· λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τοῦ προδρόμου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τῶν ἁγίων· Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, ϛ ἐκ τοῦ καμόνος τοῦ προδρόμου· εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν, πρῶτον τοῦ προδρόμου, εἶτα τῶν ἁγίων·

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς τεσσαρακοϛῆς:~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ἡ αὐ ἡμέρα τῆς πρώτης ἑβδομάδος τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, αὐ ἐν τῆς β', καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι ὡς ἐν τῇ λοιπῇ τερακοϛῇ, αὐ ἐν τῶν τριῶν μεγάλων· εἰ γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτης τῆς ἑβδομάδος τύχη, ψάλλεται τῇ κυριακῇ τῆς τυρινῆς ὡς προδεδήλωται·

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν νηϛειῶν·

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου τῷ σαββάτῳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος, τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, μ̅τ̅ τὴν συνήθη ϛιχολογίαν, Εἰς δ̅ κ̅ε̅ ἐκέκραξα, ἱϛῶμεν ϛίχοις ι'· καὶ ψάλλομεν δ̅ ι̅ τῆς ἡμέρας, δίς· καὶ δ̅ μ̅ρ̅ι̅ δ̅ ἓν, τοῦ προδρόμου γ'· καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου ι̅ τοὺς, λ', δευτέροις· δόξα τοῦ ἁγίου· ἦχος π̅ β'· Ὀργάνῳ χρησάμενος· καὶ μυῦ, θ̅ δ̅ α̅ τοῦ ἤχου· καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων· αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μετὰ δ̅ κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τὸ μυῦ αἱ δυνάμεις, καὶ εἰς δ̅ εἴη δ̅ ὄνομα κ̅υ̅· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, ὁ καμὼν τοῦ ἁγίου θεοδώρου ὡς συνήθες· εἰς δ̅ ἀπόδειπνον, τροπάριον τῶν ἀμφοτέρων, κοντάκιον τοῦ προδρόμου· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς δ̅ θ̅ϛ̅ κ̅ϛ̅, τροπάριον τοῦ προδρόμου δίς· δόξα τοῦ ἁγίου· καὶ μυῦ, θ̅ δ̅· δ̅ α̅ τοῦ αὐτοῦ ἤχου· Εἰς τὰ κ̅α̅ τῆς ϛιχολογίας, κ̅α̅ μαρτυρικὰ, ϛ τοῦ ἁγίου θεοδώρου· καὶ αἰνάγνωσις τοῦ προδρόμου, καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου· οἱ αἰναβαθμοί· δ̅ α̅ αὐτίφωνον τοῦ δ' ἤχου· προκείμενον· πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον τοῦ προδρόμου· τῷ κ̅ω̅ ἄσωμεν, οὐ λέγομεν· οἱ καμόνες· καμὼν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς μ̅τ̅ τοῦ εἱρμοῦ, εἰς δ'· τοῦ προδρόμου, εἰς δ'· καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ϛ'· ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, κοντάκιον καὶ κ̅α̅ τοῦ προδρόμου· δόξα τοῦ ἁγίου καὶ μυῦ, θ̅ δ̅· δ̅ α̅ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· ἀφ' ϛ' κοντάκιον τοῦ ἁγίου· ἐξαποϛειλάριον τοῦ προδρόμου· τοῦ ἁγίου, καὶ θ̅· Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή· ἱϛῶμεν ϛίχοις ϛ'· καὶ ψάλλομεν ϛιχηρὰ προσόμοια τοῦ προδρόμου γ'· καὶ τοῦ ἁγίου θεοδώρου προσόμοια γ'· ϛ̅ι̅· εὐφραμθήσεται δίκαιος· καὶ ι̅ τοῦ προδρόμου· τὴν παμσεβάσμιον κάραν· δόξα τοῦ ἁγίου ἦχος π̅ β'· ἁγιωσύνης δωρεά· καὶ μυῦ θ̅ τῆς ἡμέρας· ἡ ἐκτενή· ἡ κατήχησις· καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ μαρθηκι· ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ προδρόμου· δόξα τοῦ ἁγίου· καὶ μυῦ θ̅ τῶν ὡρῶν· κοντάκιον τοῦ προδρόμου· Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ καμόνος τοῦ προδρόμου

ὠδὴ

ὠδὴ γ' εἰς δ'· καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ϛ' ὠδὴ εἰς δ'· τροπάριον τοῦ προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου· δόξα κοντάκιον τοῦ προδρόμου· καὶ νῦν θ', προσόμοιον· προκείμενον· ἀλληλούϊα, ϛ κοινωνικὸν τοῦ προδρόμου ϛ τοῦ ἁγίου· ἀπόστολον ἐ εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἡμέρας· εἶτα τοῦ προδρόμου:~

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῇ πρώτῃ, κυριακῇ τῶν νηστειῶν·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη τῇ τρίτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν:~

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῇ κυριακῇ τῆς στρο προσκυνήσεως·

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, ἐν τῇ κυριακῇ τῆς σταυροπροσκυνήσεως, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τ θκοῦ ὡς σύνηθες· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, εἰς δ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχοις ι'· ϛ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· τοῦ στροῦ, δ'· καὶ τοῦ προδρόμου γ'· δόξα τοῦ στροῦ· καὶ νῦν, θ'· δ α τοῦ ἤχου· εἰς τὴν λιτὴν δ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· ϛ γ' τ τοῦ προδρόμου· δόξα ἐ νῦν τ ἑορτῆς, ἦχ π α'· ὁρῶσασε ἡ κτίσις ἅπασα· εἰς τὸν στίχον· στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου· δόξα ἦχος π β'· θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν· καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος δ'· ὁ συμμαχήσας κε· εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, θκε παρθένε, δίς· καὶ δ, σῶσον κε τὸν λαόν σου, ἅπαξ· εἰς δ θς κς, τροπάριον ἀναστάσιμον, δίς· δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· εἰς τὰ κα τῆς στιχολογίας, κα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θκίων αὐτῶν· ὁ ἄμωμος· ἡ ὑπακοή· οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· προκείμενον· πᾶσα πνοή· καὶ εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον· οἱ καμόνες, ὁ ἀναστάσιμος· εἰς δ'· ϛ τοῦ προδρόμου, εἰς δ'· καὶ τοῦ στροῦ, εἰς ἕξ· ἡ καταβασία· ὁ θειότατος πρετύπου, ὁμοῦ οἱ δύο χοροί· ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, κοντάκιον τοῦ προδρόμου· καὶ κα· δόξα καὶ νῦν τοῦ στροῦ· ἦχ π β'· σήμερον δ προφητικόν· ἀφ' ἕκτης, δ κοντάκιον τοῦ στροῦ· ἐν τῇ θ' ὠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα· δόξα ποστειλάριον, δ ἀναστάσιμον, τοῦ προδρόμου, καὶ τοῦ στροῦ· εἰς τοὺς αἴνους, δ πᾶσα πνοή· στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ προδρόμου· καὶ τοῦ στροῦ δ' μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου· ξι· ὁ δὲ θς βασιλεὺς ἡμῶν· ξι· ἀνάστηθι κε ὁ θς μου· δ τ τῆς ἡμέρας· δόξα δ αὐτό· καὶ νῦν· ὑπόρευλογημένη· δοξολογία μεγάλη· μετὰ δ τρισάγιον, εἴσοδος μετὰ τοῦ στροῦ· τροπάριον· σῶσον κε τ λαόν σου· ἐ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου στροῦ ὡς σύνηθες· ἡ ἐκτενή· ἡ κατήχησις τοῦ στουδίτου· καὶ ἀπόλυσις· ἡ συνήθης λιτή· δόξα καὶ νῦν, δ ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ ναρθηκι· ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον, ἐν μὲν τῇ μιᾷ, δ ἀναστάσιμον, δόξα τοῦ στροῦ· καὶ νῦν θ' τῆς ὥρας· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τροπάριον δ ἀναστάσιμον, δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θ' τῶν ὡρῶν· μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον, κοντάκιον τοῦ στροῦ· εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ'· καὶ ἀπὸ τοῦ καμόνος τοῦ στροῦ ἡ γ' ὠδὴ εἰς δ'· καὶ τοῦ προδρόμου ἡ ϛ' ὠδὴ, εἰς δ'· τροπάριον τοῦ στροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου· δόξα κοντάκιον τοῦ ἁγίου· καὶ νῦν τοῦ στροῦ· κοντάκιον προκείμενον· ὁ ἀπόστολος· ἀλληλούϊα· εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν, πρῶτον τοῦ στροῦ, εἶτα τοῦ ἁγίου:~

Ψῷ αὐτῷ μηνὶ, κ δ'· ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου· εἰ μὲν

οὐκ ἔστι

οὐκ ἔστι μ· Ἐπορᾶς εἰς τὸ κέ ἐκέκραξα· ἰσῶμεν δι σ· καὶ ψάλλομεν σχηρέ· Περισσόμοια τοῦ προδρόμου, γ· Δι τερωῦτὸν αὐτά· Εἰ δὲ ἔστι μ· ἰσῶμεν δι· καὶ ψάλλομεν τὸ ϗ· τῆς ἡμέρας δύς· Καὶ τὸ μαρτυρικόν· καὶ τὰ προσόμοια τοῦ τελωδίκ· Ἔπειτα τοῦ προδρόμου γ· Δι τερωῦτὸν τὸ α· ἦχος π· α·

χαίροις ἀσκητικῶν·

Χ αίροις ὁ ἱερεὺς κεφαλή, καὶ φωτοφόρος καὶ ἀπόστολος αἰδέσιμος, ὁ ξίφει, τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος, διακόψασα· πηγὴ δὲ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ σοῦ τῷ σείρῳ ἔλαιον· καταπείλασα, καὶ τῇ ὠσῆσιν τοῦ πνεύματος παλαι καταμοήσασα· πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας· ὁ μεσιτεύσασα χάριτι· χῷ ἐκ δυσωπεῖ, ἢ ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

Θ εσπεσίως ἐβόησε δωρεῶν, ὁ θεοφρούρητος κούρα σου πρόδρομε· ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων σε ἐπέστειλεν, ὃν ἡμεῖς πιστῶς ἐρρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν ἔνδοξε πλευσοῦμεν διὰ σοῦ χῷ βαπτιστά· θαυμάτων τὰ παρείδεξα, ὃ τῶν τιμαισμάτων τὴν συγχώρησιν·

καὶ νῦν, ὅτε·

Μ εταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀθυμούντων· ὑπάρχουσα θεοπαρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαόν· τῶν πολεμουμένων ὁ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ὁ γαλήνην· ὁ μόνη προστασία τῶν πιστῶν·

τρῶπ· ὅμοιον·

Ξ ύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν ὁρῶσα ὁ ἀπαθὴς μωμος, θεὸς, κρεμαμένην μυστικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· μέμου καὶ θεέμου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε·

Εἰ μὴ οὐκ ἔστι ψάλλομεν ἀποστίχου· σχηρὲ περισσόμοια, ζήτει τὴν ἐπαύριον εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἢ τῆς ὀκτωήχου·

Εἰ δὲ τύχοι ὁ ἑβδομὰς τ̄ τιμίας, ψάλλομεν ϐ̄ ϗ τῆς ἡμέρας καὶ ϐ̄ ρ̄ῑ, καὶ ἀνάθυς ϐ̄ ϗ· Δόξα, ἦχος β·

Η τῶν θείων ἐμνοκῶν ἀξιοσεβάσμιος ἦν· καὶ τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας σαφῶς ὁ προβλέψασα, ὃ μυστήριον κούρα σου· ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀναπέταλεν, ἰωαμὴν ἀποφάσκε· καὶ ἀνωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ πανδοχέουσα μύρον, καὶ μοναῖς κηρύττουσα μεταμοίας ὁδόν· καὶ τῷ σείῳ τῶν ὅλων προσβάλουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

καὶ νῦν, ὅτε·

Χ αῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν θεὲ ἀλλαγμάτε, χαῖρε ὁ δι ἀπέλου δεξαμένη ὃ χαῖρε· χαῖρε ὁ τεκοῦσα τὸν πρ̄ὸ ἀπαύγασμα, ἄλογημένη χαῖρε σεμνή· πανάμωμε παρθένε μόνη πανύμνητε, σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν μετὰ τοῦ φωτός·

τρῶπ· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

Β όθρυν, ὁ πανπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως, ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ σὲ ἑώρακας,

Digitized by Google

ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον· θρηνω-
δοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον
γλεῦκος ἐν ἀπόσταξον δι' οὗ ἡμέθη ἀρθῆ·
πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα· ταῖς ἐμοῦ
τῆς σὲ τετοκυίαις, θείας παρακλήσε-
σιν ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος δ'·

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ προδρόμου
κεφαλή· ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρ-
σίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συνα-
θροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀπέλων, κά-
τωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνῶν τὸ γένος·
ὁμόφωνον ἀνάπεμψαι, δόξαν χῷ τῷ θῷ·
Ψὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ θς κς· Εἰς τὸν ὄρθρον
μετὰ τὴν συνήθη ϛιλο· Οἱ ἀναβαθμοὶ
τὸ α, ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, προκείμε-
νον· ἦχος δ'· Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας
τῷ δαδ· ϛι· Μνήσθητι κε τοῦ δαδ καὶ
πάσης· Ψὸ, πᾶσα πνοὴ, εὐαπέλιον ἐκ
τοῦ κατὰ λουκᾶν·
Ψω καιρῷ ἐκείνω, ἤκουσεν ἡρώδης· ὁ ν·
Δόξα· Ψαῖς τοῦ σοῦ προδρόμου· καὶ
νῦν· Ψαῖς τῆς θκοῦ πρεσβείαις·
εἶτα τὸ, ἐλέησόν με ὁ θς· καὶ ψάλλομεν
τὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β'· πρὸς, ἀνάστας ὁ ἰς·

Ἐκ τῆς γῆς ὥς περ χρυσός· ἐκ τῶν με-
τάλλων ἀναδοθεῖσα· θεία κεφαλὴ, τοῦ
προδρόμου τοὺς πιστοὺς πλουτίζει χάριτι·
Θίσρεις· σῶσον ὁ θς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ
καινὼν τοῦ προδρόμου μετὰ τῶν εἱρμῶν,
εἰς ϛ'· Ὃ τὰ τριάδια τῆς ἡμέρας, ὡς καθ'
ἑκάστην· ὁ καινὼν τοῦ προδρόμου·
ὠδὴ α'· ἦχος π β'· Ὡς ἐν ἠπείρω·

Λεῦτε εὐφήμω τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ,
κροτουμένη πνεύματι· ἐκ χειλέων ῥυ-
παρῶν· τὴν τοῦ λόγου πρόδρομον φω-
νήν· ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς πιστοὶ δο-
ξάσωμεν :~

Εἰρηνικῆ καταστάσει γαληνιᾶ, καὶ ἀπεί-
ροις πλήθεσιν· ἡ χῦ ἐκκλησία, εὐσταθῶς
κυμαίνεται τῶν σοὶ, τὴν ἐτήσιον ὠδὴν
βοώντων πρόδρομε :~

Τὴν πρὸς θῦ δεδομένην ὡς θησαυρὸν, ἡ-
μῖν ἀναφαίρετον· θεοφόρον κορυφὴν
τοῦ προδρόμου ἅπαντες ὠδαῖς, ἐπα-
ξίως πανδημεὶ, πιστοὶ τιμήσωμεν :~

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργὸν, ὡς αὐ-
τὸς ἠθέλησεν· ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός·
ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἁγνὴ, τῶν κτι-
σμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα :~

ὠδὴ γ'· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ·

Γαστὴρ στηρεύουσα βλαστὸν, σὲ προσήνεγ-
κεν θεῖον· τῆς ἐθνῶν ἐκκλησίας, εὐ-
κλεῆ νυμφαγωγόν· χῦ τοῦ ὄντως θῦ,
Ὃ νυμφίου, ταύτην μνηστευόμενον :~

Τὴν σὴν θεόφθοπον φωνὴν, πρόδρομε
ἰωάννη· οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν· ἡ ἀθλία
μιχαλίς· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμ-
φανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον :~

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε
πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον· εὑραμένη
μυστικὸν, καὶ κρήνην ἀνέλλιπη, ἰαμάτων,
πρόδρομε τὴν κάραν σου :~ ϛι·

Τοῦ θείου τόκου σου ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως
τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· θν γὰρ
ὑπερφυῶς· συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ
τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος :~

Ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κε ὁ θς μου· ὁ ὑψώ-
σας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· Ὃ
στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμο-
λογίας σου :~

κα, ἦχος π δ'· Ψὸ προσταχθέν·

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος· ἡ τοῦ
προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο· ἐν
ὑδρίᾳ κρυβεῖσα ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὡς
σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἐ-
ξήνθησε, καρποφοροῦσα θείαν ζωήν·
ταύτης πάντες τιμήσωμεν τὴν εὕρεσιν·
τὸν χν δοξάζοντες, τὸν δόντα αὐτῇ,
χάριν βρύειν ἰάματα ~: ὅμοιον·

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ, κατεκρύπτε-
το· ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ὑδρίας,
καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη·
ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ πάν-
τι· ὡς ὄρθρος ἔξανατέλλων πάνευ πρε-
πής· τοῦ ἡλίου ὁ πρόδρομος, καὶ ἀνε-

σπέρω

ασόρω φωτὶ μιωύων πάλαι λίμῃ· ἴδε
κραυγάζῃ ὁ ἀμμὸς τῷ θῦ:~ ϗ.
Ὁ ωεφσαχθὲμ μυσικῶς, λαβὼμ σὲ χμώ-
σει· σὲ τῇ σκιωῇ τῷ ἰωσὴφ ασουδὴ ἐπέ-
χη· ὁ ἀσώματος, λέγω τῇ ἀπειρογάμω·
ὁ κλίμας τῇ καταβάσει τοὺς οὐμνὸς· χω
ρεῖται αἰμα λοιώτως ὅλως σὲ σοί, ὃμ Ϛ
βλέπων σὲ μήρα σου· λαβόμτα δού-
λου μορφιώ· δέξαιμαι κραυγάζῃ σοι,
χαῖρε μύμφη αὐύμφευτε:~
ωδὴ δ· χϛ μου δωάμις·
Ῥῆς πάλαι γέγομας, σφαγῆς ϖαμόλβιε·
ἐμφαμὴς διαθήκης καὶ ωεφθητῶμ·
ωατὴρ χς ἐχρημάτισας, καὶ μυμφοφόλος
δὲ θεῖος, τῆς κεμῆς ἐδείχθης πρόδρομε·
εὐχήμοις ῥάκκεσι, σωιθῶς ωεόδρομε·
τῷ τιμίαμ λιμένχου, καὶ ἀγκλεῆ, κά-
ραμ σου καλύωτεσθαι· βασιλικῆς ἀ-
λουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος:~
Ἡ αἴγλη πρόδρομε, τῷ θείῳ πυεύματος·
τῷ τιμῶσάμ σε πόλιμ διωυεκῶς· πρέ-
σβυε φαιδρωύεσθαι, Ϛ σὲ τῇ θεία σου
μνήμη, σωῦ ἀπέλοις ἐπαγάλλεσθαι:~
Ἐκφόμ με ἔσθξε, φυτῷ ἀπόγειος· τῆς
ζωῆς δὲ Ϛ ξύλου ἐκ σοῦ φαμέν· ϖαμία
γιε αἰέχησε, καὶ παραδείσου τῆς ῥυ-
φῆς, κληρομόμομ με κατέχησε:~
ωδὴ ε· Ψῶ θείῳ φέγγί σου·
Οὐκ ἔφις κάλαμος βαωτιζᾶ, ταῖς πει-
ρασικαῖς τῷ δυσμεμοῦς· αὔραις ἀεὶ ῥι-
πιζόμενος, πύργος δὲ τῷ θείου λαοῦ ἀ-
κραίδαμτος· δωυάμει λιλιοῦ γὰρ ὤφ-
θης καὶ πυεύματος:~
Τῷ δεότητα ἀδετῶμ, καὶ κατασμικρῦ
νωμ τῷ δόξαμ, τῷ ὑῶ σοῦ βαωτι-
σθέντος χῦ· τὴμ τε θείαμ χάειμ, σοῦ
μοσφιζόμενος, ϲμδίκως ϖολυβόλωμ,
θείωμ ἀπείργεται:~
Μέωξας ἀφθόγου θείας πηγῆς, πύλῶ-
τοῖς ὑμμοῦσι σε πόθω ἀοίδιμε πρόδρο-
με· χάειτος τῆς θείας βλυζούσης μά-
ματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτωμ, πάντας
ἀφραίμοντα:~ ϗ.
Ὁροῦσα κάλλος Ϛ μοητὸμ, τῆς ὡραιοτά-
της σου ψυχῆς· μύμφη θῦ ἐχρημάτι-
σας, κατεσφραγισμέμη τῇ παρθεμία
σεμμῇ, καὶ φείγλ τῆς ἀχρείας, κόσμομ
φαιδρωύουσα:~
ωδὴ ϛ· Ψοῦ βίου τὸν θάλασσαμ·
Ἐσφήτην σε ἔφησεμ, ὁ ἀληθεια χς,
καὶ ωεσφητῶμ ὑωστέρομ· βαωτι-
στά τε καὶ πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸμ
γὰρ εὑρέσκας, ὃμ ωεσφῆται καὶ μόμος
ωεσκατήγγλαμ:~
Οὐκ ἔφορε κρύωτεσθαι, τῶμ θαυμάτωμ
ὁ πηγή· ὁ ἡσαυρὸς τῆς χάειτος, ὁ ἀοί
διμος κάρα σου βαωτιστά· ωεσφῆτα
καὶ πρόδρομε, ἀλλ' ὀφθεῖσα ωεσχέει,
ἰαμάτωμ πηγάς:~
Ἁμόλβιομ καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα
φαιδρὸμ, καὶ θυραιὸμ σεῖομ· ὁ φιλό-
χριστος αὔτη καὶ ἀγκλεής· ωεσβάλλε-
ται πόλις σου, τῷ σεωτηρίου σου ϲθείαμ
καράμ πρόδρομε:~ ϗ.
Μέγας ωεσέγραψεμ, σὲ ωεσφήταις
μωυσῆς· σὲ κιβωτὸμ καὶ ῥάπεζαμ, καὶ
λυχμίαμ Ϛ ράμμομ συμβολικῶς· σή-
μαίνωμ τῷ σάρκωσιμ, τῷ ἐκ σοῦ τῆ ὑ
ψίστου, μητεωαρθέμε:~ ὁ εἱρμός·
Οὗ βίου τὸν θάλασσαμ, ὑψουμέμῳ κα-
θορῶμ· τῶμ πειρασμῶμ, τῷ κλύδωνι·
τῷ ἀδίῳ λιμέμι σου ωεσδραμώμ·
Βοῶ σοι αἰμάγαγε· ἐκφθορᾶς τῷ ζωῷ
μου πολυέλεε:~
Κομτάκιον· ἦχ β· Ψαλῶ ζῃτῶμ·
Ἐσφῆτα θῦ, καὶ πρόδρομε τῆς χάει-
τος· τῷ καράμ, τῷ σῇ, ὡς ῥόδομ ἱρώ
ταμ· Ϛοὶ γῆς ἀερώμενοι, τὰς ἰάσεις
πάμτοτε λαμβαώμεμ· καὶ γὰρ πά-
λιμ ὡς πρότερομ, ϲμ κόσμῳ κηρύττεις
μετάμοιαμ:~ ὁ οἶκος·
Κ τῇ κῷ τῷ μαρτυρίαμ εἰλήφως ἰωαμ
μὴ ὑωστ ϖάντας βροτοὺς, ὑωστέρους
ἐχρημάτισας· ὅθεμ ἐπαίνοις τῶμ ἐγκω
μίων προσεμέγκαι σοι δέδοικα, ἀλλὰ πό
θῳ ἐκβιασθείς, τῷ ὠδὴμ εἰχειρίσαι τε
τόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης σωθρόν
μοι γεμέσθαι ϖαμάφημε· ἵμα ἰσχύσω

μ σεφαμῶσαι

Digitized by Google

φαμῶσαι σου, κορυφλιὼ τὴν ἁγίαν
τεισόλβιε· καὶ γὰρ αὐτὴ ἐν κόσμω, κη-
ρύττει τὴν μετάνοιαν:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κδ'· Εὕρεσις τῆς τι-
μίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ καὶ Προδρόμου· ἡ-
γοῦν εὑρέσις τοῦ Προδρόμου σε τιμῶ
καρπῷ· Καρποὺς παρακινῶν, ἀξίους
ποιεῖν πάλιν· Ὁ βαπτίσας πρὶν ὑδά-
των πηγαῖς ὄχλους· Γ' ἦλθεν φανείς,
βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων· Ὃ ἱκανὴν
προδρόμοιο φάμην καρπὸν ἀφὶ τεταρτην·
τιμία αὕτη καὶ ἀπέλοις αἰδέσιμος κε-
φαλὴ· πρῶτον μὲν εὑρέθη κατ' ἀίδο-
κίαν καὶ Βαπτιστοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάν-
νου τοῦ Προδρόμου· Ὑπὸ δύο τιμῶν
μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρῴδου· ἐλθόν-
των εἰς Ἱλλὴμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ τά-
φου τοῦ κυ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰυ χυ·
ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων, λαβὼν αὐ-
τὸν κεραμεύς τις, εἰς τὴν ἐμεσηνῶν ἦ-
γαγε πόλιν· αἰδόμενος δὲ ἀπ' ἐκείνης
τινὸς δι' αὐτῆς ὁ κεραμεύς, διαφόρω-
τος ἐτίμα αὐτήν· εἶτα μέλλων τελευ-
τᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελ-
φῇ· ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτὸν, μηδὲ ἀ-
νακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν, καὶ
μὴ τὴν τῆς γυναικὸς τελάντιον, πολ-
λοὶ ταύτην καταδιαδοχὴν ἐδέξαντο·
ἔσχατον δὲ εἰς ἀγαθόν τινα μοναχὸν
καὶ πρεσβύτερον τοὔνομα ἦλθε, τῆς τῶν
Ἀρειανῶν ὕβρεως κακοδοξίας· ὃς ἀπε-
λαθεὶς τῆς ἀσκηταίας, ἐν ᾧ κατῴκει πα-
ρὰ τῶν ὀρθοδόξων διὰ ὃ καπηλεῖον
τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις καὶ σω-
γράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ·
κατὰ θείαν εἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν
τῷ ἀσκηταίῳ, τὴν τοῦ θείου προδρό-
μου κάρην, καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτο-
μένη μέχρι τῶν μαρκέλλου χρόνων·
ὅπως ἀρχιμανδρίτου σὺν τῆς βασι-
λείας ἀναλεπτιμιανοῦ τοῦ μέσου· καὶ οὐ-
ρανίου ἐπισκόπου ἐμέσης· τότε δὲ πολ-
λῶν ἀποκαλυφθέντων τοῦδε αὐτῆς·

Η

ἀνευρεθούσης ἐν ὑδρεία, καὶ παρὰ τοῦ ἐ-
πισκόπου οἰκείου εἰσηχθη ἐν τῇ ἐκκλη-
σία· πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνερ-
γήσασα· τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σωμά-
ξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ προφητείῳ,
τῷ ὄντι ἐν τοῖς φωσκίου:~

Θ ὠδὴ ζ'· Δεσποβόλον μὲν τὴν·
τῆς παρθένου βλαστὸς σε ὑπὸρ ἄνθρω-
πους, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς
γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσάγγελος ὢν τῆς
γῆς· αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν, ἄλο-
γητος εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρώην ἡμῶν:~

Τ ὃν ἐν μηδυῒ παρθενικῇ σκιωσάμενα·
ἔγκυος χειροτικῆς ἐκ γαστρὸς, καὶ χρησά-
μενος, τῇ μρᾷ πρόδρομε φωνῇ· σκιρ-
τῶν αἰνεκραύγαζεν αὐτῷ· ἄλογητος
εἶ ὁ θς ὁ τῶν πατρώων ἡμῶν:~

Μ εμακάρισται ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν· αὕ-
τη μοῦ παμακοίδιμε, κτησαμένη σε,
πολιοῦχον προδρόμε χυ· διὸ ἑορτά-
ζουσα βοᾷ· ἄλογητος εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν
πατρώων ἡμῶν:~ Ξ·

Λ ιὰ σοῦ μὲν παρθένε φῶς ἀνέτειλεν,
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· σὺ γὰρ
τὸν κτίσην τῶν ἁπάντων τέτοκας θν,
ὃν αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς· καταπεμ-
φθῆναι τοῖς πιστοῖς ὃ μέγα ἔλεος:~

Α ὠδὴ η'· Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις·
πεσάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ πρόδρομος·
ταῖς ὁρίμοις καρδίαις, τὴν τοῦ ἰοῦ τῆς
θῦ, πίστιν ἀσεβῆ, ἐγκεντρίζων τῇ ὄν-
τως θῦ, ὃν ὑπερυμνοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~

Ε τοιμάσατε φάσκει καὶ μοῦ ὁ πρόδρο-
μος, τῷ κῷ τὴν τρίβον διάγοντα· οὗ-
τος γὰρ ἐλθὼν, σωτὴρ τῷ πνι· ταῖς
ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας:~

Π ἡ φωνὴ ἀκολουθῶν τὴν τῆς γεννήτορος·
ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θέᾳ τῆς θείας πηγῆς· ὅ-
λως δὲ ἀφῆν, ἰωάννης ὁ πρόδρομος, σὲ
χειροδετήσας· χς κωφορεῖται:~

Χ ρυσαυγῆ σε λυχνίαν προδιετύπωσε·
δεξαμένην ἀφράτως φῶς ἀπρόσι-
τον, χρώσει τῇ αὐτῆς καταυγάζων τὰ

σύμπαντα

ζομ τὰ σύμπαντα· ὃν ὑπορυφοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θ εἰρμός·
Ε κφλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας·
καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
παντα γὰρ δρᾷς χέ, μόνῳ τῷ βούλε-
σθαι· σὲ ὑπορυφοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας:~ ᾠδὴ θ'· Θυ αἰοῖς ἰδεῖν·
G αφῶς τῆς πληρώσεως δεκάδος πορεύσομε,
τῶν ἐντολῶν· σὺ φύλαξ ἐμ ἰσχύων γε-
νόμενος, καταπλήλως πρὸς χν τετίμη-
σαι· χαρισμάτων δεκάδι, ὅθεν τῶ πνεύ-
ματος, μύσην τε καὶ φίλον εἰδότά σε
μακαρίζομεν:~
Χ ὺ πορφήτης τε καὶ ἀπόστολος, ἄγγελός
τε· καὶ πρόδρομος τῆς θείας σαρκώ-
σεως· βαπτιστὴς καὶ ἰσάγγελος μάρτυς πα-
ρὸς, κήρυξ τε τοῖς ἐμ ἅδου, συ ἐλεημάτι-
σας, καὶ τοῖς παραπεμπόμενοις καμῶν καὶ
τῆς ὀρήμου βλασφόις:~
Ψ υχῆς ὃ ἄπορον δήγματίζεται, ἰσχυρο-
γνῶ· χειρὸς πεπεκρωμένης τῷ δαίμο-
νι· βλασφημούσης αὖθις δὲ τῆς πίστεως,
καὶ τῆς σῆς ἐκ φαντασίας, κάρας μακά-
ριε, ἐ κατοπτεῖσα παλάμη αἷμα
καθαίρεται:~
Α θῶν ἰάματα ἀῤῥυσώμεθα, τῷ ἀ-
κλεεῖ· τεμένει τῶ πορφήτου, πορ-
φρέχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ παραδείσιν ἀπέ-
λων χοροί· πνεύματά τε δικαίων, πάν-
των ἐ δέσποινα, σωτῆρα βαπτιστὴν ἰωάν-
νην ἰάσεις μέλουσα:~ ὁ εἰρμός·
Θ ν αἰοῖς ἰδεῖν ἀδυνάτων· ὃν οὐ τολμᾷ
ἀπέλων ἀτενίσαι τὰ πάγματα· διὰ σοῦ
δὲ πάλαγμε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σε-
σαρκωμένος· ὃν μεγαλύνομέν· σωτῆ
οἰκείαις φρασὶ, σὲ μακαρίζομεν:~
Ὀ ξαποστειλάριον· Ψ οῖς μαθηταῖς·
Α μπορφάνης ἀφέτειλεν, ἐ πνεῦμα σου
κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς· πρό-
δρομε ἰωάννη· λύχνε φωτὸς τῆ ἀΰλου,
ἧς τὴν εὕρεσιν πόθῳ τελοῦντάν δυσω-
ποῦμέν σε· τῶν δεσμῶν δεινῶν λύσιν, τὸν
καιρὸν, ἀμαρῶς αἰτῆσαι τῆς ἐγ-
κρατείας, πρεσβείαις σου πάντα πάθη,
βαπτιστὰ τῶν σωτῆρος:~
θεῶμ· ὅμοιον·
Ψ υχαγωγεῖτε πάλαγμε, τῶν πιστῶν ἡδέ-
φρενν· ὁμίχνεις λαμπρύνουσα, καὶ πιστῶς
αἰνυμνοῦσα, σὲ θεὸν κυρίως· ταῖς
πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν μηδεμιῶν τὸν
δίαυλον· δὸς λιμὴν ἐκτελέσαι, θεοπρε-
πῶς, καὶ χρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆ-
σαι· καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τῆ ἱοῦ καὶ
θεοῦ σου:~
Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰσῶμεν ᾆδ'· καὶ ψάλ-
λομεν, σχερὰ πρόσωμοια· ἦχος δ'·
Ἔδωκας σημείωσιν·
Η νοιξε πύλαια, τῆς ἐγκρατείας λι-
πάλαμος, κεφαλήν σου πάλαι ἄφημε·
καὶ τρυφλῶ προέθηκεν, λιδυπάτην
πᾶσι, θείων χαρισμάτων· ὧν πορ με-
τέχοντα πιστῶς, ὃ τῆς μηδείας φαρμὸ
γλυκαίνομεν, ὃ πίστει ἀφημοῦμέν σε·
καὶ ἐκ βοῶμεν χῶ, τῷ θῶ· ἱοῦ πάλαι πολύ-
μαμε, ὁ σὴρ τῶν ψυχῶν λιμήν:~
Μ ύρια ὡς πορ αἵματα, λι κεφαλὴ ἄπορ-
ραίζουσα· τῆ προδρόμου αἐμμαα, καὶ
ραπέζη σήμερον, ἀποτεθειμένη· μυ-
ρίων καὶ θεία, ἀνωδιάζει μονῶτας, καὶ αἰ
δίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ ἀφροσύ-
νης ἄπαντας, πληροῖ τοὺς πόθω κραυ-
γάζοντας· ἱοῦ πάλαι πολύαμε, ὁ σὴρ τῶν
ψυχῶν λιμήν:~
Τ εμεν λι κάρα σου, καθαίπορ ξίφος τε-
μώτερον· κεφαλὰς ἀμόμων τῶν ἐ-
χθρῶν· καὶ ἵαμα ἔβλυσεν, ἀνόμοις
πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων, καὶ διὰ τοῦτο
σε πιστῶς· αἰνύφημοῦμεν φίλον καὶ
πρόδρομον· ἰωάννην κτίσαντος· καὶ ἐκ
βοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς, ἱοῦ πάλαι πολύαμε·
με· ὁ σὴρ τῶν ψυχῶν λιμῶν:~
Λ υτρούμεν, δ' ἀ· δόξα· ἦχ π β'·
Ἰὼ πάνσεβάσμιον κάρα· τῆ βαπτι-
στοῦ σου κε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ
γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως· ἀῤῥυσάμε
νοι πιστῶς· εἰς πρεσβείαν φιλάνθρω-
πε· οἱ ἐορταικότες δοῦλοί σου· πρόσ-
χομεν αἰτούμενοι· δι' αὐτῆς σώτη-

Digitized by Google

χεῖμ ἀμ ἡμέρα κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸμ ἵλασμὸμ καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ μιῶ Ϛ. ὅμοιομ.

Φιλάγαθε θεὲ καὶ σωτὴρ, τοὺς δούλοις σου τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἀπὸ πάσης, τοὺς μιαρὰ σεως δίψης· πρεσβείαις τῆ θεοδρόμου· καὶ πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τῆς μητρός σου ταῖς ἱκετείαις σου:~

ἀπολύχου, τὸ ϛ τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ ἁγίου· δόξα· ἦχος πλ. β΄.

Πρωΐ σὺν πνεύματι, τὸ τῆ ἱερωδου ἄθεσμον μῖσος ἐλέγξασα· τῶν δὲ μετανοίαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία κεφαλὴ τὸ βαπτιστοῦ σου κὲ· ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανεῖσα προέκειται· τοῖς πίστει προσιοῦσιν αὐτῆ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβω· καὶ προσκυνοῦσι πόθω ψυχῆς, βεκαβάμενη λύσιν πταισμάτων· τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ μιῶ Ϛ. θ κὲ σὺ εἶ ἱλάσμπελος ἡ ἀληθινή· ὃ, ἀγαθὸν ὁ ὁμολογεῖσθαι τῷ κυρίω, καὶ ψάλλειν· Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας, γ΄· Ἐνατώτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην, ὥραν ἐξομολογούμενοι αὐτὰ μετανοοῦντες· καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ΄· οὕτως οὖν γίνεται ἐὰν ἔσται τεσσαρακοντή, εἰ δὲ οὐκ ἔστι τεσσαρακοντή, εἰς τοὺς αἴνους ὁ δοξαστικὸν καὶ ὁ Ϛ. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά· καὶ ἐκ τῆ καμόνος τῆ ἁγίου· ὠδὴ γ΄, καὶ ϛ΄· κοιμωμενικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον:~

Εἰ δὲ ἔστι μηνεία, προσκομιδὴ οὐ γίνεται· ἀλλὰ μετὰ τὸ κὲ ἐκέκραξα· ἰσῶμεν ἅ ἱ· καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς· καὶ τὸ μαρτυρικόν· καὶ τὰ προσόμοια τῆ τριωδίου· καὶ αὐθις τῆ ἁγίου ἦχος πρὰ προσόμοια γ΄· δευτερωτὸν τὸ πρῶτον· ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλου σε μεκρόμ·

Λεύτε τῆς τιμίας κεφαλῆς, τῆς ἀποτμηθείσης τῷ ξίφει, τοῦ βαπτιστοῦ οἱ πρὰ, σήμερον τιμήσωμεν· ἐν τῆ ἀνέσει αὐτῆς· ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν ἁγίασι· πιστῶν ἐκπόθου· χάριτας προχέουσα· τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἦν πρὸ ὁ ληρώδης ἡρώδης· πάλιν προσαπέτεμεν οἴστρω, τῆς ἡρωδιάδος συμπλεκόμενος:~

Ὡς πρὸ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τῆ προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ· φάμπω διαλάμπουσα, καὶ φεγγομένη φαιδρῶς· τῆ ἱερώδου ἐλέγχουσα· μοιχείαν καὶ φόνον· αἰγλίπε φωτίζουσαν, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἦν πρὸ, ἀσπαζόμενοι πίστει· σήμερον τιμήσωμεν, ὕμνοις· ὡς ὑπὲρ ἡμῶν θῶ προσβάλουσα:~

Ἅλαι, ὡς πρὸ θεῖος ἡσαΐας· φάμπω κεκρυμμένη ἡ κάρα, τῆ βαπτιστοῦ ἐν τῆ γῆ· σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται· ὡς πρὸ πλοῦτον προχέουσα· πηγὰς ἰαμάτων· μόσεις θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅλεν, θυμηδίας ἁπάσης· χάριν ἀπολαβόμενοι ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν θῶ προσβάλουσα:~

Δόξα, ἦχος β΄.

Τῶν θείων ἐμμοιῶν, πρεσβάσμιος ἦν· καὶ τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, φαιδρῶς ἐπροβλέψασα τὸ μυστήριον κάρα σου· ὡς ἐκλαμπρον μητρικῶν· ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς σήμερον ἀμαράντινον ἐστεφάνωμαι· καὶ ἀνῳδίαις σε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ μονῆς κηρύττουσα μεταμοίας ὁδόν· καὶ τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων προσβάλουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ μιῶ Ϛ.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλου σε μεκρόμ·

Φόβος πολυτρόπων πειρασμῶν· ἐπὶ τὸν ἀμαγκῶν καταιγίδες, μιῶ με χειμάζοισι· καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀποχώσεως· ὁ χειμὼν τῶν ταπεινωμάτων μου, σφοδρῶς με ταράττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, κλυδωνιζόμενον· μόνη, τῶν πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς

λιμένα

λιμένα τῆς ἄνω· θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε:~

στροφὴ· ὅμοιον·

Πόνοις, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου, στρώσει ἄχραντε· ἔστενεν δακρύουσα καὶ ἀλαλάζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις· πῶς τῷ ξύλῳ κρέμμασαι· ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν· ὅθεν παναγία παρθένε· σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεον ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι:~

Θεῖσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου· τὸ, φῶς ἱλαρόν· τὸ προκείμενον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ κατευθυνθήτω· καὶ εὐθὺς τὸ, προκείμενον τοῦ ἀποστόλου· τὸ ἀλληλούϊα, καὶ τὸ εὐαγγέλιον· καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων· καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἀνὰ τῆς πρώτης ἑβδομάδος:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κέ· τοῦ ἐν ἁγίοις πρ̄ς ἡμῶν ταρασίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα· στιχηρά· ἦχος α·

Ψῶν ὀυνίων ταγμάτων·

Ὑπὲρ τοῦ ζῆσαι τὸ θνῆξαι· πέρ προθέμενος· τὴν τοῦ χυ εἰκόνα· ἀναστηλοῦσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ὅθεν λοιπόν· αἱρετιζόντων τὰ στόματα· δαβιτικῶς ἐνεφράγη κατὰ θυ· τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν:~

Φιλαργυρίας τὴν νόσον, ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω· βασιλείας ἐκτήσω· ὅσιε θεόφρον, ὅθεν πιστῶς· ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς· τὰ ἰάματα ἀοίδιμε:~

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ κυ, πολιτευσάμενος· ὑπογραμμὸς ἐδείχθης· τοῦ ποιμνίου σου πέρ· ταράσιε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν· τῇ διδαχαῖς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς:~

Τὸν ἀληθῆ ἱεραρχὴν, καὶ λειτουργὸν τοῦ χυ· ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα· τὴν τοῦ πνς χάριν· τιμήσωμεν ἀξίως· ταράσιον νῦν· τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· ὡς παῤῥησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν θν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

Δόξα, καὶ νῦν, θν· ὅμοιον·

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε· Σπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω· οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην· ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε· καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπλήττόμενος· τοῦ σοῦ υἱοῦ Σπὶ πᾶσι μου τοῖς κακοῖς· ἣν ἐνδείκνυσι θεόνυμφε:~

στροφὴ· ὅμοιον·

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, Σπὶ στροῦ τὸν ἀμνὸν, ἡ ἄμωμος παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μοι τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα· πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρί· Σπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καινών· οὗ ἡ ἀκροστί· χαίρων γεραίρω ταράσιον τὸν μέγαν· ὠδὴ α· ἦχος δ· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·

Χαρίτων τοῦ πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τοῦ ἱεραρχου χυ· καταρδεύουσι, πιστῶν τὰς διανοίας, καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν:~

Ἄνωθεν δεξάμενος ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα· ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος· φωστὴρ ἐν ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν πνι, ἱερουργῶν τῷ χω:~

Ἱδρύσας ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον· πέτραν τὴν διανοίαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλεν:~ θκίον·

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς θεονύμφευτε· τὴν κτίσιν ὁ ἄῤῥητος, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκὶ, καὶ κατηύγασε· τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅρ-

μον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐραίνιον :~

ᾠδὴ γ'. Ψοὺς σοὺς.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰς δύσας ταράσιε σοφέ· ἐν τεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας, ὃν μετὰ δοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτησας :~

Ἐσβέσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανῆψας ὅσιε· τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίω καθαρότητος, καὶ εὐποιΐας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς :~

Ῥάβδω τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θήρας σοφὲ τοὺς νοητοὺς, τῆς τοῦ χυ ἀπήλασας, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν ταράσιε, τὸν ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν :~ θτ.

Ὡς κλίμακα θείαν σε παρθένε, ὁ κτίστης προθέμενος βροτοῖς· ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκφθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~ ὁ εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον :~ κα· ἦχος πλ δ'. Ψὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τὸν τῆς σαρκός· ἱεραρχὴς ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας· ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν· ἀξίως κεκλήρωσαι· ἱεραρχα ταράσιε, διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι, πρέσβευε χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα, καὶ νῦν, θτ. ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί· σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θν σαρκί· πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκηνώσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις· τὸν κτίστην καὶ κύριον, ὅθεν τῶν ἀντέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν· τὸν παναγίαν τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου :~

στρο θτ. ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν· ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ στρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα· καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται· ὁρώσης σου τὴν στρῶσιν· ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κε· τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ψὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἄρτον προβαλλόμενος, τὸν ψυχικόν· ἔθρεψας πεινῶντας ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ προτέθεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τρυφὴν ἐπιφερούσαν :~

Ἰλὺν ἀποθέμενος, πέρ σοφέ· τὴν ζωὴν προσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας· ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες· θυ θεωρίας ταράσιε :~

Ῥώμη τῶν δογμάτων σου, πέρ σοφέ· ὄρη ἐσαλεύθη αἱρέσεων· καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοί· καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς ἐκκλησίας θεμέλιοι :~

Ῥώμην περιβέβληται· ἡ τῶν βροτῶν φύσις ἀσθενήσασα πρότερον· τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου ἁγνή· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν :~ ᾠδὴ ε'. Θξέστη τὰ σύμ.

Τοῦ λόγου τῇ σύριστι, τὴν ποίμνην σου ταράσιε· ζωὴ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, καὶ ζωὴ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως· καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ χυ· ἴθυνας ἀλώβητον· ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου :~

Ἅρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν ταράσιε· δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα· εἶδες διανοίας

Digitized by Google

νοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ δεσπότου σου· ὧν νοητῶς ἐφύφησας:~

Ρεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλαίου ἀνέξαντλητον, ἔχων ἱσραρχα δεομένοις, τῆς εὐποιΐας τοὺς ἀεννάους κρουνούς· ἔβλυσας διό σε ὁ χ̅ς̅, πρὸς ὕδωρ ἀείζωον, καὶ φυφὴν κατεσκηνώσεν:~ ϛ̅ι̅·

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα· δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται ἁγνή· διὰ τῆς κνήσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα:~

ὠδὴ ϛ'· ἦλθον εἰς τὰ βάθη·

Ἁπάρας τὸ κάλλυμμα θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας· τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων ὅσιε· πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας:~

Εὐπυρφόροις λόγοις ἱσραρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέξας· δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων· τὸν φωτισμόν· τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας:~

Ἰσχὺν ἐκ θυ̅ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου ἱερομύστα· καὶ κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγέλλων τὴν ἀλήθειαν:~ ϛ̅ι̅·

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητήν σου δόξαν· καταξίωσον θεογεννῆτορ· τοὺς τὰ σεπτὰ, προσκυνοῦντας σύμβολα· τῆς ἀφθόρου σου κνήσεως:~

ὁ εἱρμός·

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς θ̅ς̅, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Κοντάκιον· ἦχ̅ο̅ δ'· Ἐπεφάνης σήμε·

Ὡς περ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ πάντος, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα· ὀυ̅ν̅ομύστα παμμάκαρ ταράσιε:~

Θοῖκος·

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ σκότει, τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους καταύγασον σήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς δώρησαί μοι χέμου· ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν, τῶν φαύλων, ἐν θυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν, ἰσχύσω τὸν σὸν ἱσραρχὴν, ἀνυμνῆσαι καὶ φράσαι, τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς, καὶ τὴν ἔνθεον πολιτείαν τὰς τὰς ἀριστείας, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τ̅ σῆς ἐκτήσατο ἐκκλησίας· ἥτις καταχρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει, ὀυ̅ν̅ομύστα παμμάκαρ ταράσιε:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κε'· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρ̅ς̅ ἡμῶν, ταρασίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως· ϛ̅ι̅·

Ἄκλυστος ὅρμος, ταράσιον λαμβάνει· Κόσμου ταραχῆς, καὶ ζάλης σεσωσμένον· Ἐ ἰκάδι ἐκ ταράχοιο ταράσιος ἔπτατο πέμπτη·

Οὗτος, τὴν τῶν σεπτῶν ἁγίων εἰκόνων προσκυνήσιν ἐδογμάτισε· καὶ δι' αὐτοῦ ἡ βασίλειος ἀρχὴ καὶ ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἐπανῆλθε· καὶ ἡ ἁγία ἐκκλησία τοῖς πατριαρχείοις ἥνωται· ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, ϛ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη μοναστῶν, συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν ἐκκλησίαν· Ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ· ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ· πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν πάντελῶς τοῦτος πολιός· ἡ δὲ αὐτοῦ σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Ψὸν ἀλέξανδρον, δίσκος εἶδεν ἡλίου· Ὑπὲρ χ̅υ̅ τμηθέντα δόξης ἡλίου·

Οὗτος ἦν ἐκ ποτιόλων τῆς καρταγένης, ἐπὶ μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ τιβεριανοῦ

νοῦ ἡγεμόνος· παρ' οὗ προσφαπεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεεν· ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται· λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ· ἐκεῖθεν δὲ ἐν καρταγένῃ ἀχθεὶς, καὶ αὖθις κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται· καὶ ἐν μαρκιανουπόλει γεγονὼς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται· ἐν θράκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται :~

Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ῥηγίνου ἐπισκόπου σκοπέλων· ϛι.

Ἄσειστος εἶ ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Καὶ δεινὸν ἐν σείσωσι πυκνάσοι ξίφει·

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἑλλάδος· γονέων χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος σκοπέλων, καὶ εἰς τὴν ἐν σαρδικῇ συνόδον κληθεὶς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ δὲ τῆς παῤῥησίας ἠφάνισεν· εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ῥηγῖνος ἐπίσκοπος σκοπέλων, ξίφει τελειοῦται· ϛι.

Ἄσειστος εἶ ῥηγῖνε, τὴν προθυμίαν·
Καὶ δεινῶν ἐν σείσωσι, πυκνάσοι ξίφει·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ὑπατίου ἐπισκόπου γαγγρῶν· ϛι. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα, καιρίαν λίθῳ, Ψὸν ὑπάτιον φεῦ γυναικὸς ἀθλίας·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πῆρ ἡμῶν ὑπάτιος, ἐκκιλίκων ἀνθήσας, ἐν γαλατίᾳ ἀθλήσας, ἐν γάγγρα ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ πρῶν εἷς γεγονὼς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν τοῦ ἁγίου πνς· πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας γέγονε περιβόητος· κωνσταντίου δὲ βασιλεύσαντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, καὶ δράκοντός ποτε τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσαντος, δὲ παραπεσόντος τῇ εἰσόδῳ· ἐν ᾧ ἅπας ὁ χρυσὸς ἀπετίθετο, καὶ μὴ συγχωροῦντός τινι πλησιάσαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ περιστάσει τοῦ βασιλέως γενομένου, ὁ μακάριος οὗτος προσκληθεὶς, ὡς εἶδε τὸν βασιλέα κωνστάντιον, μετὰ πάσης τιμῆς προϋπαντήσαντα, καὶ ὑποδεξάμενον, καὶ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κυλινδούμενον, ἀνάστησας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους· εἰ δυνατόν μοι φησὶν ὦ βασιλεῦ τοῦ θῦ συγχωροῦντος μοι, τῷ ἀναξίῳ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι ὃ προσταχθὲν, ἐὰ μὴ ἀθύμει ὦ βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνοῖς ἀδύνατα, τῷ θῷ δυνατά· ταῦτα τοῦ ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ὑποδειχθέντος· ὁ βασιλεὺς μὴ ἀσυντηρήτως ὦ πέρ τῷ θηρίῳ φησὶ πλησιάσης, δὲ πείσῃ ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν· δὲ ὁ μακάριος· ἡ ἡμετέρα εὐχὴ ὦ βασιλεῦ, οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἰσχύει· ἡ πρὸς θν δέσου πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις· τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐπὶ ὥραν ἱκανήν· καὶ ἀνάστας, λέγει τῷ βασιλεῖ· ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στύλη τοῦ πρς σου ἵδρυται· κέλευσον μέσον τῆς πλατείας, πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην· δὲ οἱ ταύτην ἐκκαύσοντες· προσμενέτωσαν ἐκεῖσε, μέχρις ἂν κἀγὼ ἀφίξωμαι, καὶ τοῦτο τοῦ βασιλέως προστάξαντος· ὁ ἅγιος εἰσελθὼν· τὰς θύρας τῶν βασιλικῶν ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἔφυγον· μήκοθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες· φόβῳ, καὶ τρόμῳ συνείχοντο, τύπτων δὲ ὃ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἥνυεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν ἅγιον· ἀλλὰ ὃ ὄμμα εἰς οὐνὸν τείνας, καὶ τὸν κν ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν· ἐν ὀνόματι τοῦ κυμου ἰυ χυ, ἀκολούθει μοι· καὶ ὁ δράκων τὴν

ῥάβδον

ῥάβδον ἐνδακών· ἠκολούθει τῷ ἁγίῳ, ὡς ὑπ' ἔρωτος διωκόμενος· ὁ γοῦν μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων· καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τῆς φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ξύλον τῆς γῆς, δι' ἧς εἵλκε καὶ τὸν δράκοντα, ὡς ἐνδακόντα τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἦν γὰρ καὶ φοβερὸς ὁ δράκων τῇ θέᾳ· ἐξήκοντα πήχεις ἔχων μῆκος ὡς ἔλεγον, καὶ πλησιάσας ὁ ἅγιος τῇ πυρᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύττω· ἐπιτάττω σοι εἰσελθεῖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰωρουμένης φλογός· ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος τῇ θέᾳ· καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκρυπτώσας ἑαυτὸν καὶ μέγα ἐκταθεὶς ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς τῆς καμίνου, ἐνώπιον πάντων, καὶ παραμύθιον ταύτης γέγονε, καὶ πάντας ἐξεπλάγησαν δοξάζοντάς θ(εό)ν, ὅτι τοιοῦτον φωσφόρον καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν· τότε ὁ βασιλεὺς τὸν μακάριον διαφερόντως τιμήσας· τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τῆς ὄψεως ἐκέλευσεν σαμίδι ἀναστυπώσαθαι· καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ ταμείῳ ἀποτεθῆναι, εἰς ἀποτροπὴν πάντων ἐναντίων· τὸν ἅγιον οὖν καταπαυσάμενος ἀπέφειλεν οἴκαδε· μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον τῆς πόλεως, ἀφίκετο πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τ(ὸ)ν θ(εό)ν· τότε οἱ τῆς μανιάτου αἱρέσεως πολλῷ φθόνῳ ὠδυνήσαντο κατὰ τοῦ μακαρίου ὑπατίου, ἐν οἷς εἰώθη ὁ ἀοίδιμος διορχεῖσθαι γεμωτοῖς δὲ κρημνώδεσι τόποις, παρακαθίσαντες ἐγκεκρυμμένοι, σιδηροπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου διερχομένου, ἀφνιδίως ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας· ὁ μὲν ξύλῳ, ὁ δὲ λίθῳ, ἕτερος δὲ ξίφει κατὰ τοῦ κρυμνοῦ τὸν ἅγιον ἠκόντιζον, καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐκείνου εἰς τὸν κρημνόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο· ὡς τῶν οἰουδαίων ποτὲ στεφανοῦντι τῷ πρωτομάρτυρι· ὁ δὲ ἅγιος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφείς, ἡμιθανὴς ὤν, τὰς χεῖρας μικρὸν ὕψαι πλώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν αἰωρήσας, κἀμὲ μὴ φήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ἔλεγε· καὶ ἐπ' αὐτῷ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν τὸν κρότα φον τοῦ ἁγίου κρούσασα, ὃ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυσχὴς καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχὴ, ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ θ(εο)ῦ· ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνὴ, πομπῷ πνεύματος ἁλοφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἔτυπτε τὸ ἴδιον σῶμα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τούτου τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο· τότε δὲ λείψανον τοῦ ἁγίου ἐν ἀχύρῳ μικρῷ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἄχυρων ἦν, εἰσελθὼν ὑπὸ δοιῶν τετραπόδων τοῖς αὐτοῦ ζώοις, ἀκούσας ὀπίσω ἀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ μακαρίου πρός· τοῦτο αἰσθόμενοι οἱ τῆς πόλεως οἰκήτορες ἀγρῷ, ἐκεῖσε συνήχθησαν· καὶ κοινῶς πάντες θρηνήσαντες· ἅγιον αὐτοῦ ἔλαβον λείψανον, καὶ τῇ πόλει αὐτῶν ἀποκομίσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο· ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη ἀκολουθοῦσα καὶ τούτου σὰρξ ἑαυτῇ, μετὰ τοῦ λίθου δι' οὗ τὸν ἅγιον ἔκτεινε, μετὰ δὲ κατατεθῆναι τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, αὐθέως ἰάθη· καὶ πάντες οἱ τούτου κοινωνήσαντες· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φονεῖς, οἱ καὶ τῇ αὐτῇ μάστιγι ἐκτακέντες· ἕτερα δὲ θαύματα γεγόνασιν ἐν τῇ καταθέσει τοῦ μακαρίου πρ(εσβυτέ)ρ(ου), καὶ μ(ετ)ὰ τὴν κατάθεσιν· ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ὀργώδες ἐάσαμεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος αὐτώνιος, τελειοῦται· ᾗ.

Ὑ μνεῖται αὐτώνιος, εἰς πῦρ οἱ πλανῶντες ὑ φοῖσιν ὄφιν μόσιμον τῷ κῷ·

τῇ αὐτῇ

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος θεόδωρος ὁ διὰ χῦ σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛι·

Ε κὼν ἀμείψας ὡς ὁ δᾶδ τὰς φρένας·
Βίον διέδρας, οὐ τὸν ἀγχοῦς παμμάκαρ·
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς μάρκελλος ἐπίσκοπος ἀπαμείας τῆς κύπρου, ξίφει τελειοῦται· ϛι·

Ε πένδεις θῶ, μάρκελλε, θερμῶ τῷ πόθω·
Θ ερμοὺς σταλαγμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος· ὠδὴ ζ'· Οὐκ ἐλάτρευσαν·

Ο ἱκρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι· οἴνου τῆς χάριτος· πόμα ἡμῖν νοητὸν, πέρ δ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πρῶν κς, καὶ θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ν έφη ἤλασας τῇ νεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων τῆς ἐκκλησίας χῦ· καὶ αἴγλη ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτὴν κατεφαίδρυνας· τῷ φωτοδότῃ κράζουσαν· ὁ θς εὐλογητὸς εἶ:~

Τ ὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰς δεξάμενος, χάριν ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔβλυσας, τοῖς ἐνδεέσι σοφέ· διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν:~ θι·

Ο ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος· λόγος θῦ γεννηθεὶς ἐκ σοῦ σαρκὶ πάναγνε καὶ πανάμωμητε, καὶ προσίεται· δ ἐν εἰκόνι γράφεσθαι, ὡς σαφῶς ἐν ἀνθρωπίσας:~

ὠδὴ η'· Παῖδας εὐαγεῖς·

Ο λον τῆς σαρκός σου δ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις ταράσιε· καὶ βίον ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν ἀσωμάτων σε χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ κτίστῃ, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ν άμασι χῦ τὴν ἐκκλησίαν, δογμάτων ἱσφάρχα ὅλην κατήρδευσας· καὶ τὰ θεῖα σπέρματα· τοῦ ἁγίου πνς, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Μ ύρω νοητῷ τοῦ παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς πέρ ταράσιε· τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας· τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερούργεις κραυγάζων, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ θι·

Υ πὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας καὶ ἀγαθότητος· τοῦ πρς ὁ σύνθρονος, λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται· θεοχαρίτωτε, ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνῶν, φύσιν ὀυνώσῃ, ὡς μόνος εὐεργέτης:~ ὁ εἱρμός·

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θκοῦ διεσώσατο τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἤγειρε ψάλλουσαν· τὸν κν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'· Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω·

Ε μπνοις ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη ταράσιε· ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾶς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφὲ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις πιστούς· διὰ τοῦτο, μνήμη ἀθανάτωσε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν·

Γ νῶσιν ἀληθῆ, πλουτήσας τὴν ποίμνην σου· πέρ ταράσιε, ἀπειθεῖς ἐγύμνωσας· τῆς ψευδωνύμου γνώσεως ὅσιε, καὶ ἀπορούντας ἔδειξας, ϛ πενομένοις αὐτούς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα· οἱ πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν:~

Ἄ ρας πρὸς θν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, πέρ ταράσιε· νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτοις καὶ πολεμίοις ἐχθρούς· καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας, τὰς τῶν αἱρέσεων, καὶ τὴν ποίμνην, τοῦ χῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας:~ θι·

Ν έφη τῶν παθῶν, ἁγνὴ ϛ τῶν θλίψεων· διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου· καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι· τὸν φωτοδότην χν· ἐν αὐγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντας σε, ϛ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε·

ὁ εἱρμός·

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνι λαμπαδουχού-

Digitized by Google

δουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, αὐλῶν νόον, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱσραὴ πανήγυριν, τῆς θεομήτορος, καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, θκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε:~

ὀξαποστειλάριον· Ψοῖς μαθηταῖς·

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων· καταφαιδρύνεις πάνσοφε· τὴν χῦ ἐκκλησίαν, ταράσιε θεοκῆρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι πέρ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος· θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης· τῆς τριφεστοῦς, καὶ σεπτῆς θεότητος ἱσράρχα· ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον:~ Τρ· ὅμοιον·

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα· ψυχὴν καὶ ἅπασαν κίνημα ἐνεργείας ἐνθέου· εἰς σὲ ἐθέμην παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε· ἐξ ἀοράτων δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων· τὸ πονηρὸν, τῶν ἁμαρτιῶν μου λύουσα χρέος, ὡς θεομῆρ πάντα γὰρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κ ς· τοῦ ἁγίου πορφυρίου ἐπισκόπου γάζης· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα· στιχηρὰ ἦχ α· Ψῶν οὐνίων τα·

Ψοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις, μάκαρ πορφύριε· τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα· παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὴν στολήν· ἐν πορφύρᾳ κιχρώμενος· ἐν οὐνίοις πολύνη διὰ πάντος, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος:~

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, ἀρχιερέων κλέος· τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς· τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος, καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκθυ, ἐκομίσω παμμακάριστε·

Ο μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς φαπέζης ἐκεῖ· ἐν οὐνοῖς κω, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄυλον ϛ θείαν, ἀΰλως ἀεί· ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ· πρὸς τὴν ἁγίαν τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ πορφύριος:~

Δόξα, καὶ νῦν, Τρ· ὅμοιον·

Παραπτωμάτων πελάγει, κλυδωνιζόμενος· τῷ γαληνῷ λιμένι· τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς θεοκυῆτορ· προσπεφευγὼς, ἀνακράζωσοι σῶσον με· τὴν κραταιὰν σου ὀρέξασαν δεξιὰν, τῷ οἰκέτη σου πανάμωμε:~

στρο Τρ· ὅμοιον·

Ἰδοὺ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσαν μου· καὶ τὴν καρδίαν τέκνον, ὡς προεῖπον μοι πάλαι· ὅτε σε ἑώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον· τῷ γὰρ στρῷ ἑκουσίως μετὰ λησῶν, ὡς κακοῦργος ἀπηώρησαι:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καινὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ψὸ πορφυρίζον ποιμένων ἄνθος σέβω·

Ἰωσήφ· ὠδὴ α· ἦχ πλ δ·

Ἄσωμεν τῷ κω·

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι πορφύριε· φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐνόθεν δοθῆναι ἱκέτευε:~

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, ἑαυτὸν κω προσανέθηκας· καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ πορφύριε:~

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως πορφύριε· ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος:~ Τρ·

Ὄμβρον εἰς δεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδύϊ τὸν οὐνίον, θκε παρθένε· ἁμαρτίας τοὺς ὄμβροις ἐξήρανας:~

ὠδὴ γ· Θὺ εἶ τὸ στερέωμα·

Ῥάβδω τῶν δογμάτων σου, Ἐπὶ νομὰς ζωῆς ὅσιε· τὴν ἱσραὴ, ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ θῷ ἐνηρέστησας:~

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὅσιε· φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως:~

Ὕψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν θς τέθεικεν· ἐν ὑψηλῇ, πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα:~ Τρ·

Ῥῦσαι με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν ἄχραντε· καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου·

ὁ εἰρ-

Digitized by Google

Ο εἱρμός·

Εὐ εἶ δὲ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κε· σὺ εἶ δὲ φῶς· τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε δὲ πνᾶ μου :~

κα ἦχ δ· Ψαχὺ προκατάλαβε·

Ἐν πέτρα τῆς πίστεως, σφηρεισμένος σοφέ· τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν πάλαι εἶδε δανιὴλ, χν τὸν θν ἡμῶν· ὕψωσας τὴν φωνήν σου· καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν κτίστην, ἔβαλε τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους· τῇ σῇ σφενδόνι γάζης ὁ σεπτὸς, πρόβολος πῆρ πορφύριε :~

Δόξα, καὶ νῦν, θν· ὅμοιον·

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου· φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας· πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε καταχρέος, μακαρίζομεν πίστει, παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας :~ στρο θν· ὅμοιον·

Παρθένε πανάμωμε, μέρ χυ τοῦ θυ ῥομφαία διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχήν· ἡ νίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ θν σου· ὃν πρὸ εὐλογημένη· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι

ὠδὴ δ· Εἰσακήκοα κε·

Ἰσουργὸν τῷ γεννήτορι, λόγον διαστέλων τοῖς ματαιόφροσι· πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγρησας· καὶ θῶ τῶν ὅλων καθιέρωσας :~

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίας ὥρας ἐγγίζουσαν· ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν·

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις ὅσιε στάσεσι· τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· τοῦ θυ τῶν ὅλων, καταγώγιον :~ θν·

Νεκρωθέντα με πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν υἱὸν καὶ λόγον τοῦ γεννήτορος :~ ὠδὴ ε· Φώτισον ἡμᾶς·

Πρόρριζον τεμὼν, τὴν ἄκανθαν τὴν φιλήδονον· ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας, ἱεραρχα πανσεβάσμιε·

Ὀμβροις σῶν εὐχῶν, οὐνοὺς σοφὲ διηνοίξας, καὶ ὑετοὺς τῇ γῇ διένειμας· αἱρετιζόντων, ἀποπνίξας τὰ ζηζάνια :~

Ἰθυνας ῥοπῇ, θείου πνς ὁλόκληρον· λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας, ἀθείας δὲ κλυδώνιον :~

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο· ὁ πλαστουργὸς καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς· ἐν σοὶ οἰκήσας θκε ἀειπάρθενε :~ θν·

ὠδὴ ς· Ψὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη· καὶ πρὸς θν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτω παρίστασαι, πορφύριε, ἱεραρχῶν· καὶ ποιμένων κανὼν ἀκριβέστατος·

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς δὲ ὡραῖον, καθωράθη ἐν στρῷ ἡ πλωμένος, ὁ ὑψωθεὶς, ἐν ἑαυτῷ ἑκουσίως· καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζειν σοι· ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ στοργὴν ϛ τελείαν οἰκείωσιν·

Ὡς πέτρου τοῦ κορυφαίου τὸν ζῆλον· καὶ τὴν πίστιν θεηγόρε πλουτήσας· τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, δὲ κακουργὸν ἐθανάτωσας γυναῖον· τοῦ μάνεντος φθοροποιὰ, δολερῶς ὑποσπείρων διδάγματα :~ θν·

Νεκρούμενον, καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα· τὸν πρωτόπλαστον παρθένε μαρία τὸν νεκρωτήν· τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐνίοις θν σωματώσασα·

Ο εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη· καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ θς με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον· ἦχ β· Ψοῖς τῶν αἱμά·

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος· ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλάϊσαι, παμμάκαρ θεόφρον πορφύριε· καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :~ ὁ οἶκος·

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ· ἀστραπαῖς θαυμάτων

τῶν πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, ⁊ διώκουσα πλανίην, τ̃ τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα τοῖς πάντας ἀφραίνῃ· θῶ γὰρ ἀφελοῦσα Χῦ τῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τ̃ χάριν, τοῖς πάντας ἰώμενος, παρεσῶς τῇ τειάδι ὁλόφωτος, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κς· μνήμη τ̃ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν πορφυρίου ἐπισκόπου γάζης.

ϗ. Ὡς τίς παρέλθῃ, τίς δὲ παρελθάμην· Ψ ὁ πορφύριον, καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου. Π ορφυρίοιο μέκων ἔκρυφε χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς λεοντοπολιτέων πόλεως· ὑὸς ὑπάρχων γονέων δισεβῶν καὶ πλουσίων, ἀπαρὰς δὲ ἐκ τῆς σμείκα μένης· εἰς αἴγυπτον ἔρχεται, κἀκεῖσε εἰς σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται καὶ μετὰ πέντε χρόνους, εἰς ἰδροσόλυμα παραγίνεται· πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας· διὸ χειροτονεῖται πρεσβύτερος ὑπὸ πραϋλίου παρχίαρχου ἱεροσολύμων, καὶ ὑπὸ ἰωαννίκου ἐπισκόπου καισαρείας τῆς παλαιστίνης, μ̃ Ὑπὸ ἄλλων ἐπισκόπων, ἐπίσκοπος γάζης χειροτονεῖται· ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, σηείζει μὲν τοὺς πιστούς· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς λεοντίαν· ἀπαίρει δὲ πρὸς κωμητὴν μαιούμαν ὑπὸ τῶν κρατούντων τ̃ χώρας, τοὺς πιστοὺς ἀδικουμένους ὁρῶν· ⁊ σὺν τυχόντι τῷ ἁγίῳ ἰωαννίκῃ τῷ χρυσοστόμῳ, ⁊ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, διὸ παρῆν, παρὰ δίδοται ὑπ' αὐτ̃, ἀναγνῶναι τῷ κου βικλαρίῳ· ὅς τις αὐτὸν διδάξας τὰ περὶ αὐτὸν τ̃ βασιλίδα, ἐδέξατο αὐτὸν ἀμέμπτως· ⁊ ἀναφέρει τῷ βασιλεῖ Ἰ ἀνοῦσα τ̃ ὁσίου σημηίαν Ϛ πρόρρησιν περὶ τ̃ μέλλοντος παιδὸς ἄῤῥενος τίκτεσθαι· ὁ δὲ, ἀγαθεὶς Χῦ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ θῷ Ἰυχαρίστησεν· εἶτα τίκτει ἡ βασίλισσα τ̃ μέγαν θεοδόσιον, ⁊ προσκαλεσαμένη Ἰ βασίλισσα τ̃ ὅσιον, ἀλογεῖται παρ' αὐτ̃, ⁊ ὑποπίπτεται πάντα πληροῦν κατὰ τ̃ τοῦ ὁσίου θέλησιν· ὁ δὲ βασιλεὺς σωταξάμενος ⁊ αἰχμητὰς, ἐδυσχέρανε λέγων· διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας, ὑδρωτ̃· διὰ τ̃ πολλὴν τούτων σωτέλειαν· Ἰ δὲ, φησὶ πρὸς τ̃ βασιλέα· βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις δέσποτα, βαρυτέρα δὲ Ἰ παραίτησις· διὸ Ϛ ἐπιμένει ὁ βασιλεὺς, εἰς ὥρας ἐκ βῆμα τὰ αἰτούμενα· ⁊ ἐκπέμπεται συγγράμματα κατὰ τῶν αἱρετικῶν, κελεύοντα, τούτοις ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ γάζης· ὁ δὲ μακάριος πορφύριος, κομίζεται παρὰ τῆς αὐγούστης χρυσοῦν κεντηνάριον δύο χαρακτῆρας ἐκκλησίας· ⁊ λόγῳ δαπάνης, νομίσματα διακόσια· ⁊ καταλαβὼν τ̃ αὐτῆς ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλοις πάντας μαοὺς τῶν εἰδώλων κατέτρεψε, Ϛ τοὺς αἱρετικοὺς ἀπήλασε· τ̃ δὲ ναὸν τῆς μαρνᾶ πυρὶ κατακαύσας, ἀφήγρεν ἐκκλησίαν κατὰ Ϛ χρῆμα ὃ διετάξατο Ἰ βασίλισσα ἀνδρεία· διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ καὶ θαύματα πλεῖστα ῥηγασάμενος· ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι καὶ μησὶν ἕνδεκα· καὶ Ἰ μέρας ὀκτὼ, πρὸς κῦ ἐξεδήμησεν:

Ψῇ αὐτῇ Ἰ μέρᾳ, μνήμη τ̃ ἁγίας μάρτυρος φωτεινῆς, τ̃ σαμαρείτιδος· ἣν Ϛ ὠμίλησεν ὁ χς ἐν τῷ φρέατι· καὶ τῶν συναὐτῇ· Ὑ δωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα Ϛ φθαρτὸν γυναι· Ψ ὠζῶν ἀπολυτρώσεις ὦ ῥύποις ψυχῆς πλυνεῖς.

Ἐν τ̃ Ἰ μέραις μόρωνος τοῦ βασιλέως ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν χριστιανῶν· μ̃ γὰρ τ̃ μαρτυρίαν τῶν κορυφαίων ἀποστόλων πέτρου ⁊ παύλου· Χῶ μελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν μαθητάς· τότε Ἰ ἁγία φωτεινὴ σὺν ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν καθαργένει πόλει τῆς ἀφρικῆς οὔσα, ἐκήρυττε Ϛ ἀναπέλιον τοῦ χῦ μετὰ παῤῥησίας· βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως ἀνδρισάμενος ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀβάρων κατὰ ῥωμαίων ἐστρατευομένων· μετὰ τοῦτο ὁ

τοῦ βασιλέως ἐν ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται πάντας τοὺς ἐκεῖσε χριστιανοὺς κολάζειν· σεβαστιανὸς δὲ ὁ δοὺξ ἀκούσας ταῦτα, οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς στρατηλάτα φησὶν χριστιανόν σε εἶναι· καὶ τὴν σὴν μρᾶ μτ̄ ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν, ἀλλὰ τὸ κελευθέν σοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποίει ἐξάπαντος ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσης· Ὁ ὁ βίκτωρ· ἐγὼ τοῦ ἐποῦνίου βασιλέως καὶ ἀθανάτου τὸ θέλημα ποιεῖν βούλομαι· νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνέχομαι· ὁ δὲ δοὺξ, ὡς γνησίω φίλω μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προόδῳ καθήμενος τοὺς διαγινωσκομένους χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, Ὁ τὸν βασιλέα θεραπεύεις, καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς· ἀλλὰ καὶ τῇ μρᾶ σου ἐ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται διδάσκοντες τοὺς ἕλληνας τὴν πάτριον ἀρνεῖσθαι θρησκείαν καὶ κινδυνεύσεις, ἴσως δι' αὐτούς· λελυθότος δὲ, ἔχετε δὲ τὴν εἰς χν̄ πίστιν ὡς βούλεσθε· Ὁ ὁ βίκτωρ· μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι· ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω χριστιανὸν, ἢ λάβω τί ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μρῖ μου ὡς σὺ φής· ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ χ̄ς θς̄ ἐστιν· ἀλλὰ κἀγὼ κῆρυξ μᾶλλον χῡ καὶ εἰμὶ καὶ ἔτι γενήσομαι· ὥς περ κἀκεῖνοι· Ὁ πάντως ἴδομεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακὸν· ὁ δὲ δοὺξ· ἐγὼ μὲν ἀδελφὲ, τὰ συμφέροντα φησὶ συμβουλεύω σοι· αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται· ταῦτα εἰπὼν ὁ δοὺξ εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν· ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς, μὴ δ' ὅλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν, ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων, εἷς ὁ θς̄ ὁ τῶν χριστιανῶν· εἰσελθὼν δὲ ὁ βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης· ὁ δὲ, προσκαλεῖται με ὁ χ̄ς ἔφη γλυκύτατε βίκτωρ· καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη, καὶ ἀνελθόντος ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα, ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξαζε τὸν θν̄· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μή ποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν· μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς νέρωνος· ὅτι ὁ βίκτωρ ὁ στρατηλάτης ἰταλίας, Ὁ σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως δοὺξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα πέτρου καὶ παύλου, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ χῷ· ἀλλὰ Ὁ ἡ τοῦ στρατηλάτου μήρ φωτεινὴ σὺν ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν καθαργένῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι· ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν ἰταλίᾳ ἀναγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε χριστιανοὺς, ἄνδρας τὲ καὶ γυναῖκας· ὤφθη δὲ πᾶσιν ὁ κς̄ λέγων, δεῦτε πάντες οἱ κοποιῶντες ἐ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀνὰ παύσω ὑμᾶς· μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ, καὶ ἡττηθήσεται ὁ νέρων μτ̄ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν βίκτωρ ἄφησιν· φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενεχθήσονταί μοι, σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐν ἰσχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· Ὁ μακάριος ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται καὶ ταῦτα εἰπὼν, ὁ κς̄ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐνούς· ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ ἁγίᾳ φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν Ὁ ἀπάρασα ἀπὸ καθαργένης μτ̄ πλήθους χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην ῥώμην· ἐ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, τίς ἐστιν αὕτη· ἡ δὲ, μτ̄ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν χν̄· ἤχθη δὲ καὶ φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς, μετὰ σεβαστιανοῦ

ὑπὸ

ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· ἡ δὲ ἁγία φω-
τεινὴ προλαβοῦσα αὐτὸν, παρέστη τῷ
νεῴωνι μετὰ ἰωσὴ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ· εἶ-
πεν δὲ ὁ νεῴων πρὸς αὐτὴν, τί παρα-
γεγόνατε πρὸς ἡμᾶς· ἡ ἁγία εἶπεν·
διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν χν σέβεσθαι· οἱ πα-
ρεστῶτες εἶπον· σεβαστιανὸς ὁ δοὺξ, καὶ
βίκτωρ ὁ στρατιλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπει-
θοῦντες, ἥκασιν ἀπὸ ἰταλίας· ὁ βασι-
λεὺς ἔφη· ἀχθήτωσαν, εἰσαχθέντων
δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγει αὐ-
τοῖς· τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν· οἱ ἅγιοι εἶ-
πον, ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας ὦ βασι-
λεῦ, ἀληθῆ εἰσὶν, καὶ ὃς ἀτενίσας πρὸς
τοὺς ἁγίους, ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν χν φη-
σὶν, ἢ αἱρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν· καὶ οἱ
ἅγιοι, μὴ γένοιτό ποτε χε ἄναξ τὸ ὄμμα
εἰς οὐνὸν ἄραντες, ἀποστῆναι τῆς πρὸς
σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης· καὶ πάλιν
ὁ νεῴων εἶπε· τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς· ἡ ἁ-
γία εἶπεν, ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ χυ καὶ θυ
μου, φωτεινὴ ἐκλήθην, αἱ δὲ ἀδελφαί
μου ἡ μὲν πρώτη ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα,
καλεῖται ἀνατολῆ· ἡ δὲ δευτέρα φω-
τὼ, ἡ τρίτη, φωτίς· ἡ τετάρτη παρα-
σκευὴ, καὶ ἡ πέμπτη, κυριακή· οἱ δὲ υἱοί
μου ἅγιοι, ὁ πρῶτος βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη
ὑπὸ τοῦ κυ μου φωτεινός· ὁ δὲ δεύτε-
ρος ὁ σὺν ἐμοὶ, ἰωσῆς· καὶ ὁ νεῴων, πάν-
τες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑ-
περὶ τοῦ ναζωραίου ἀποθανεῖν; ἡ ἁγία
εἶπεν· πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες
καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν· τότε
ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς σφαίραις σιδη-
ραῖς καταθλασθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν
χειρῶν αὐτῶν· ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄ-
κμωνος, ἐπέθηκαν οἱ ἅγιοι τὰς χεῖρας
αὐτῶν, ἄνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαν
το τύπτειν οἱ δήμιοι· καὶ ἀπὸ ὥρας τρί-
της ἕως ὥρας ἕκτης, ἐκ τρίτου ἐνηλλά-
γησαν οἱ τύπτοντες· οἱ δὲ ἅγιοι, οὐδ' ὅ-
λως ἠσθάνοντο τῆς κολάσεως· καὶ ἀκού-
σας ὁ νεῴων, ἐταράχθη· καὶ προσέτα-
ξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
αὐτίκα τὴν ἁγίαν κρατήσαντες, καὶ τὰς
χεῖρας δεσμήσαντες· καὶ τῷ ἄκμωνι ἐ-
πιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο· καὶ
κατὰ τῶν χειρῶν τῆς ἁγίας φωτεινῆς
τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ
δήμιοι ἐπαγαγόντες, ἥνυσαν οὐδέν· ἐκ-
λυθέντες δὲ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί· ἡ δὲ
ἁγία ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστή-
σασα τῷ θῷ, προσηύχετο λέγουσα κε
ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιή-
σει μοι ἄνος· τοίνυν ἤρξατο ὁ βασιλεὺς
ἀπορεῖν· καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τού-
των τί ποιήσει καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ
κύριος τῶν ἁγίων, καὶ τούτοις μὲν ἐν τῇ
βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει·
τὴν δὲ ἁγίαν φωτεινὴν μετὰ τῶν πέν-
τε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν
τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλείῳ· καὶ τεθῆ-
ναι ἑπτὰ κλίνας χρυσᾶς, καὶ δίφρους
ἑπτὰ χρυσοῦς καὶ φράπεζαν, καὶ τὴν αὐ-
τοῦ θυγατέρα δομνίναν προσέταξεν εἰ-
σελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ
καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆ-
ναι χρήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσά·
ἐσθῆτας τε, χρυσὰ, καὶ ζώνας· ἰδοῦσα δὲ
τὴν παῖδα δομνίναν ἡ ἁγία φωτεινὴ
εἶπε· χαῖρε ἡ τοῦ κυ μου νύμφη, ἡ δὲ καὶ
αὐτῇ· χαίροις καὶ σὺ κυρία μου ἡ λαμ-
πὰς τοῦ χυ· ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία φωτει-
νὴ τὸ τοῦ χυ ὄνομα εἰποῦσαν, ηὐχαρίστη-
σε τῷ κω, καὶ ἀγαλισαμένη αὐτὴν, ἠ-
σπάσατο, καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ
τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς ἁγίας μετὰ τῶν
ἑκατὸν αὐτῆς θεραπενίδων, ἐβαπτί-
σθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας φωτεινῆς· καὶ
ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως,
ἀντὶ δομνίνας, ἄνθουσαν· καὶ εὐθὺς προ-
σέταξεν ἡ μακαρία ἄνθουσα, τότε χρυ-
σίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ
κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δο-
θῆναι τοῖς πτωχοῖς διὰ χειρὸς στεφανί-
δος, τῆς τῶν ἑκατὸν θεραπενίδων ἐ-
ξαρχούσης· μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ βασι-
λεὺς· καὶ λίαν θυμωθεὶς, καὶ μέγα οἰ-

ξ ιι μώξας·

μώξας· ἐκέλευσεν αὐλέως ἐκ καινῆς κάμινον Ϛοῦ ἑπτάκις ἑπταπλασίως καιομένην, ἐν ᾗ ἐβλήθησαν οἱ ἅγιοι παῖδες τοῦ θυσιάζειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτοῖς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας· καὶ τοῦτον γενομένου, ἐπῄνεσεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας ῥεῖας· σῶοι δὲ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης· μὴ δὲ τὰς ῥεῖας ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι παραμύθιόν γε γόνασιν οἱ ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρός· ἐκέλευσεν ἀναφέρεσθαι τὴν κάμινον, εἰ μὴ ἄρα ἔνδον ἐκεῖσε ὀφθαῖς τῶν ἁγίων, ῥιφῆναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ αὐτοῖς αὐτὰ οἱ δήμιοι εὗρον πάντας δοξάζοντας καὶ ἀνυμνοῦντας τὸν θν· καὶ δεξέσθαι Ϛοῦ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἄνδρες τὰ οἱ τῆς πόλεως ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, δεξεπλάγησαν δοξάζοντά τε καὶ αὐτοὶ τὸν θν· ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, αἰφνιδίως φάρμακον ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς· καὶ περιπλεκτέντος λαμπαδίου τοῦ μάγου, καὶ συγκεραύνου τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ ἁγίᾳ φωτεινῇ πρεσβυτέρῳ· ἡ δὲ λαβοῦσα τοῦτο, σοῦ μὴν ἔφη ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου ἵνα δὲ γνῶς βασιλεῦ σὺ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ χοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίνομαι τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ καὶ θυ ἡμῶν· εἶθ' οὕτως σὺ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντα, καὶ πάντων πόντων· καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ μάγος δεξέσθαι· καὶ προσβλεψάμενος τὴν ἁγίαν, ἔφη μοι δηλητήριον πάνυ φησὶν δόκιμον· εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποθνήσκετε πάντως, πιστεύσω ἐν αὐτὸς τῷ θῷ ὑμῶν· οὗ δὲ προσκαλέσαντος ἐν πάντων τὸ δηλητήριον γευσαμένων, ἐν μηδενὶ δηλητηρίου, πεπομφότων, δεξέσθαι ὁ μάγος· ἐν σωσαγαγὼν δὲ θυς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ· πυρὶ κατέκαυσε· καὶ πιστεύσας τῷ χῷ ἐβαπτίσθη· μεταμορφωθεὶς δεόκλητος· τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ βασιλεύς, προσέταξεν ἁρπαγέντα αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἁγίων, ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ οὕτως πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ δεόκλητος ὑπὲρ Χοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς· τοὺς δὲ ἁγίους πάντας σὺν τῇ μεγαλομάρτυρι φωτεινῇ, ἐκέλευσε μάγειρον πηδῆναι· οὗ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων λοιδορησάντων, καὶ διαχλευάζοντων τόν τε βασιλέα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα, σὺν τεάφῳ ποτισθῆναι τὴν ἁγίαν προσῆκε· κατὰ δὲ τῶν ὤτων τῶν λοιπῶν ἁγίων, ἐκχεῆναι προσέταξε· καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ ἅγιοι ἐξεβόησαν· εὐχαριστοῦμέν σε χέ ὁ θς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου, ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν· ὡς πρὸ ἀνὼ καύσωνος δι' ὑδάτων ψυχρῶν διψώσας καὶ φλεγμαινούσας, τότε ὁ μόρων ἐκπληττόμενος καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσεν τοὺς ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος· καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι· τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων προσευχομένων· καὶ ἐκ τοῦ θείας χάριτος ἐμπνεομένων ἐμμανεὶς ὁ δείλαιος μόρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἐμωθλιῦσαι· καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων τῶν ἁγίων χυθῆναι προσέταξε· προσαχθέντος δὲ τοῖς ἁγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, ἐκ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν Ϛοῖ φαίνεται ἔλεγον· Ϛοῖ πλέον οὖν παροξυνθεὶς, ἐκέλευσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι· καὶ ἐκ τυφλώσας αὐτοὺς, καθεῖρξεν ἐν φρυκτῷ ὀφώδει πλήρει ὀρπετῶν ἰοβόλων καὶ ἀκαθάρτων· οἱ δὲ ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον θν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰόβολα θηρία ἀπεμαράνθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς, εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀμυπέρβλητον· καὶ ὁ σκότος, ἐγένετο φῶς

ὑπερ-

ὑπερλαμπρον, καὶ ὁ χ̅ς̅ ἔστη ἐν μέσῳ
τῶν ἁγίων καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑ-
μῖν· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς ἁ-
γίας, ἤγειρεν αὐτὴν εἰπών· ὅτι μεθ' ὑ-
μῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
ὑμῶν· ἀεὶ χαίρετε· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ
εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί, καὶ ἰδόντες τὸν κν̅, προσεκύνη-
σαν αὐτόν· καὶ κατασφραγίσας αὐ-
τοὺς εἰπών· ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, οὗ-
τος μὲν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς· ἐκ
δὲ τῶν σωμάτων τῶν ἁγίων, ὡσεὶ λε-
πίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς
τὸ πρότερον· ὁ δὲ νέρων ὀδύστηνος καὶ
θεομισὴς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς ἁ-
γίους ἐν τῇ φυλακῇ χρόνοις τρεῖς· ὥστε
κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανά-
τῳ, τὰς ψυχὰς ἀποῤῥῆξαι· μετὰ δὲ
τοὺς τρεῖς χρόνοις, ἴδιον οἰκέτην ἔχων
ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κατάκλειστον·
προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς
εἶδον τοὺς ἁγίους ἐῤῥωμένους οἱ ἀποστα-
λέντες, ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· ὅτι οἱ
ἐκτυφλωθέντες γαλιλαῖοι βλέπουσι
καὶ ὑγιεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φω-
ταγωγηθεῖσα, καὶ μῦρα πάμπολλα
πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν θυ̅, καὶ οἶ-
κος ἅγιος· καὶ δαψίλεια μέσον τῆς φυ-
λακῆς ἐστι βρύουσα, ἐν ᾗ συντρέχοντες
οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πι-
στεύοντες εἰς τὸν θν̅ αὐτῶν· ταῦτα ἀ-
κούσας ὁ βασιλεὺς ἐξέστη, καὶ ἀποστείλας
παρέστησεν αὐτοὺς καὶ φησίν· οὐκ ἐπε-
φωνησάμην ὑμῖν, διὰ προστάγματος
βασιλικοῦ μὴ κηρύττειν τὸν χν̅ ἐν τῇ πό-
λει τῶν ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλα-
κῇ ὄντες τοῦτο ποιεῖτε· διὰ τοῦτο πολ-
λὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας
ὑμῖν· οἱ ἅγιοι εἶπον, ὃ θέλεις, ποίησον· ἡ-
μεῖς γὰρ τὸν χν̅ θν̅ ὄντα ἀληθινὸν καὶ
ποιητὴν πάντων, διδάσκειν οὐ παυσό-
μεθα· ἐπὶ τοῦτο τῷ θυμῷ ὑπερζέσας,
ἐκέλευσε στρωθῆναι τοὺς ἁγίους κατὰ
κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κατα-
ξαίνειν τὰς σάρκας αὐτῶν· ἕως ἀνφη-
σι διαλυθῶσιν αἱ ἁρμονίαι αὐτῶν· τού-
του δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν,
ἑάσαντες αὐτοὺς ἐπὶ ἑτέρας ἡμέρας
τέσσαρας ἀπαιωρεῖσθαι· τῇ δὲ τετάρ-
τῃ ἡμέρᾳ ἐλθόντες· οἱ δήμιοι θεάσα-
σθαι αὐτοὺς εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐ-
τοὺς κρεμαμένους, τοῦτοι μὲν εὐθέως ἀπε-
τυφλώθησαν· ἄγγελος δὲ κν̅ κατελθὼν
ἐξ οὐρανοῦ καὶ λύσας τοὺς ἁγίους καὶ ἀσπα-
σάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο· τότε
ἡ ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων,
σπλαγχνισθεῖσα προσηύξατο, καὶ εὐ-
θέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύσαντες ἐ-
βαπτίσθησαν· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ νέ-
ρων, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι
τὸ δέρμα τῆς ἁγίας φωτεινῆς· οὗ γενο-
μένου, ἡ ἁγία ἔψαλλε· κε̅ ἐδοκίμασάς
με καὶ ἔγνωσμε· ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρ-
μα αὐτῆς, ἔῤῥιψαν εἰς τὸν ποταμόν·
τὴν δὲ ἁγίαν εἰς φρέαρ ξηρὸν, τοὺς δὲ
λοιποὺς, σεβαστιανὸν καὶ φωτεινὸν καὶ
ἰωσῆ κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τού-
των μόρια ἀπέτεμον· καὶ τοῖς κυσὶν ἔῤ-
ῥιψαν· εἶθ' οὕτως ἀποδύσαντες αὐ-
τῶν τὰς δοράς· ταύτας μὲν ἐν τῷ πο-
ταμῷ ἔῤῥιψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλί-
σαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ· τὰς δὲ πέν-
τε ἀδελφὰς τῆς ἁγίας φωτεινῆς πα-
ραστήσας· ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐ-
τῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων
τὰ δέρματα· ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ
πρὸς τὴν ἁγίαν φωτίδα, οὐ κατεδέ-
ξατο αὕτη κρατηθῆναι ὑπότινος κα-
θὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἵστατο γεν-
ναίως ἀποδυομένη τὸ δέρμα τῆς σαρ-
κὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν
βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς, καὶ καρ-
τερικόν· διὸ καὶ ἐκμανεὶς μετὰ τὸ ἀ-
ποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς· ἐκδυ-
θῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐ-
τῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμω-
ρίαν, πανδεινὸν καὶ ὀλεθρίαν· δύο
γὰρ δένδρα ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐ-

τῦ, βία κελάδσας κλιθῆναι· ϗ τούτοις τὴν μακαρίαν ἀπολαῦσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμεμενθῆναι τούτοις τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχήν τῷ θῷ παραθῆναι· τότε ϖλήτας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύςημος, τὴν μακαρίαν φωτεινὴν, ἀπὸ τῦ φρέατος ἐκ βαλὼν, τῇ φρυερᾷ σμα πέλετο· αὕτη δὲ ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα καὶ μὴ σεφαν-θεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τῦ θῦ· ὃς, καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, ϗ τὸν σφεγγίσας· ὑγιῆ ἀπεργάσατο, καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς ὑμνοῦσα ϗ ἀλογοῦσα τὸν θν̄, εἰς χεῖρας αὐτῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχήν :~

ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἀρνας ποιμαίνας ζωὴ χλόῃ, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι· σεσημείχθης χῷ, πορφύρεε κραυγάζων· ἀλογητὸς εἶ κε̄, ὁ θ̄ς̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἡμεῖ καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε μονὰις ἐν ἀκηράτοις· ἰς̄ ὁ χ̄ς̄, πορφύρεε βοῶντα· ἀλογητὸς εἶ κε̄· ὁ θ̄ς̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θαύμασι πλείοσις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τελειομάκαρ· ὁ χ̄ς̄ ὃν πολῶν πορφύρεε ἐβόας· ἀλογητὸς εἶ κε̄ ὁ θ̄ς̄ εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Ϟ.

Οἰκτειρον σῶσον με παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα θν̄ λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοί· καταύγασον βοῶντα, ἀλογημένος ϖλήρωμα ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας·

ὠδὴ ή. Οἱ δεορρήμονες.

Γεσοφισμένῳ σου λόγῳ, κατεβλήθη ὁ σοφισὴς τῆς κακίας· ἱερωκῆρυξ ϖλομόλβιε, ἀσεβῶν δὲ καρδίαι· ἐμπέως ἰνυφεσίμησαν :~

Ἰωαγελάζη πρῶν ὁμηγύρει, καὶ σωδιφραίνη ὁσίων πέρ μακάρεε πρᾶσιν· ἀλογεῖτε ϖλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̄ν̄ :~

Ξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν θῦ ἐδομήσω ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει ὅσιε, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̄ν̄ :~

Βασιλικὴν ἀλυργίδα πορφυρώσας· ἐξ ἀρετῶν σου, ϗ ταύτην ὡς ἱερὰς στολισάμενος· εἰς τὰ ἄνω χοροὺς βασίλεια ὅσιε· ϗ ἀνωτέραν σε ϖλήτων τῶν ποιημένων· καὶ ὀπαδῶν πλατυτέραν, παρθενομόρ ἠγάπησεν· ὁ ὑός σου καὶ σάρκα, ἐκ σοῦ ἀμελάβετο :~ ὁ εἱρμός·

Ἱεορρήμονες παῖδες ἐκ καμίνω, σὺν τῷ πυρὶ ϗ τὴν φλόγα κατεπατοῦντες ἐκραύγαζον· ἀλογεῖτε τὰ ἔργα κῦ τ̄ν̄ κ̄ν̄·

ὠδὴ θ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή·

Ἰσχύω πέρμονι τῷ, ἐκ περίσσης ϗ τῆς βίου κλυδωνίου· οἰακιζόμενος, παλάμη θείᾳ τῆς ϖλουτοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς· ὅσιε κατέπαυσας, χαρᾶς λαβόμενος αἰωνίου καὶ τερπνῆς ἀναπαύσεως :~

Ὑετιμος, πλήρης ἡμερῶν· τῶν τῆς πρ̄ς̄ γενόμενος ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν· ὡς ὀλιγοπλοΐδα ϖολυβαλλόμενος, ἱδρωσιώνης σταλισμῷ, λάμπων μεταβέβηκας εἰς φῶς ἀμέσερον, τῆς κῦ καθορᾶν τὴν τερπνότητα :~

Γόμα πανθεῖον γλυκασμόν, ἀρρυσάμενος ἱμάξω μακάριε· λόγον σεῖον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνεύματικῷ ϖλήτας ἐμποδίζοντα τοὺς τὴν αἰτήσιον· ἐκτελοῦντάς σου θεόφρονα ϖλανήγυριν :~

Ἥλιον ἔχωσε τὸν χ̄ν̄, ὁμιλήσαντα ἱμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι ταῖς τούτου περὶ ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθείς, ὁλολαμπὴς ἀστὴρ ἐχρημάτισας δέσει δεδεμένος, ἱερὰ θαυματουργέ, πέρ ὅσιε :~ Ϟ.

Εἰσαίμου σέρ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν· ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρελθῶν· καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀνάμαρτητος, ἐλεήμων ὡς θ̄ς̄ καὶ φιλάνθρωπος :~ ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον θῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὕψιος, ἑκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἀνθρώπος·

Digitized by Google

πος· διὸ τὴν ἄχραντον, θκῶν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμεν:~

Ἔξαποστειλάριον· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας, τοὺς πλανὴν δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε πέρ, σωθῆναι τοὺς δούλοις σου:~ θτ· ὅμοιον·

Ἐπὶ σοὶ μετὰ θν, ἐλπίζομεν πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συστρουμενοι χῶ· ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου ἀπροσκόπτως, εἰς τέλος ἡμᾶς ἐλευθέρωσον:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κζ· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν προκοπίου τοῦ δεκαπολίτου·

Εἰς δ κε ἐκέκραξα· στιχηρά· ἦχος δ·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ θυ καὶ ὁμοίωσιν· κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως παμμακάριστε· δ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα· τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῶ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι· καὶ ἁγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεία, καὶ τηρήσει· τῶν χυ διαταγμάτων, ἐν εὐσεβείας πανόλβιε·

Τῇ ἀσκήσει δ πρότερον, προσλαβὼν ς τὴν ἄθλησιν· θεοφρόνως ὕστερον εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν· ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὗ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων, προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος:~

Τοὺς τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας· διελέγχων ὅσιε διετέλεσας· διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς χυ βασιλείας, κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ ἀοιδίου ἐλάμψεως:~ Δόξα, καὶ νῦν, θτ· ὅμοιον·

Ἡ θν τ ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα· φιλανῶς ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ δ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς· μὴ παρίδης με πάναγνε· νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει· καὶ πάντοιας, δυσμενείας τε ς βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον:~ στρο θτ· ὅμοιον·

Ἐν στρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον κε· ἡ ἀμνὰς καὶ μήρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ τὶ δ ὅραμα ἔκραζεν, υἱὲ ποθεινότατε· ταῦτα σοι ὁ ἀπειθής· δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἀπολαύσας· ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου δέσποτα:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καινὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ψοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ· ὦ α· ἦχος π β· Ὡς ἐν ἠπείρω·

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεὶς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας, κοσμικάς· ἀπεκρούσω ὅσιε θῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἀνακρουόμενος:~

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ δ φαιδρόν· τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβεία συγκραθέν· ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ ὅσιε φανῶς ἀπηκριβώσατο:~

Υπερφυεῖ δαδουχία καὶ φωταυγεῖ, τοῦ χυ λαμπόμενος· τῶν παθῶν τὰς προσβολάς· ἐγκρατῶς ἐμάρανας βοῶν· ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ παντοκράτορι:~ θτ·

Ἐσαρκωμένον τὸν λόγον θεοπρεπῶς· συλλαβοῦσα πάναγνε· τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν· ὑπερφύσιν τέτοκας ἁγνή· μετὰ γέννησιν παρθένος, διαμείνασα·

ὠδὴ γ· Οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Ἐοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως ζήλῳ· πυρπολουμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικραν· μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, θεοφόρε κραταιῶς διέλυσεν:~

Οἰκείοις αἵμασι βαφεὶς, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλοις, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν· ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας καρτερῶς προκόπτε:~

Υπέστης ὅσιε διπλοὺς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων

των τας ὁρμας· αὐδρεως ὑπερεπωμ·
δεοφερως, ωλμοφε ωερσκοπε:~
Γοφια λογος τῆ πρ̄· ὁ ωερὶ ωλμ των
αἰωνων, ἐπ' ἐχατων τῶν χερνων· ἀ·
πορρητως σαρκωθεις· ὃς ἀπειραυδρου
μρ̄, θεον ταυτην ἀπειργασατο:~

Ο εἱρμος·

Ο ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, κε̄ ὁ θ̄ς μου· ὁ ὑψώ·
σας τ̀ κερας των πιστων σου ἀληθ̄ε· Σ
τερεωσας αὐτους, ἐπι τῇ πετρᾳ τ̃ ὁμολο·
γιας σου:~ ἁγ̄ι, ἡχ̄ ά· Ψυ λιθε σφρα·
Σωματος ἐν βιω, ἐμωρανθης πνρ ἡμων,
καὶ ἔμσαρκος ἀπελοις, αἰμεδειχθης σω·
δια των· τῷ κοσμω κατα παυλον σταυ·
ρωθεις, καὶ κοσμον σταυρωθέντα σοι σα·
φως· καὶ εἰς οἰωνιον οἰκον τῇ διανοια χω
ρων ὁ γνιμος· δοξα τῷ ἀνδρωσαντι ἐν
σοι, δοξα τῷ χωρεισθέντι σοι· δοξα τῷ
ἐμφρονωντι διὰ σου πασιν ἰαματα:~

Δοξα καὶ νυν, ν̄· ὁμοιον·

Π ας χειρας σου τας θειας, αἷς τὸν κτισην
ἐβαστασας, παρδενε ωλμαγια· σαρκω·
θέντα χρηστοτητι, ωερτειναστα δυσωπη
σον αὐτόν· λυτρωσασθαι ἡμας ἐκ πειρα
σμων, καὶ παθων καὶ κινδυνων· τους
ἀφημοιωτας ἐκ πόθου, καὶ βοων τας
σοι· δοξα τῷ ἐν οἰκησαντι ἐν σοί· δοξα
τῷ ωερελθόντι ἐκ σου· δοξα τῷ ἐλέ·
ησαντι ἡμας διὰ τὸ τόκου σου:~

τροπ̄· ὁμοιον·

Γ ρωσου ωερσαγέντος τοῦ των γρα·
πτων, σὲρ λόγχη τὴ πλευρᾳ ὀρυχέν
τος· ἱ ωλμαγμος ὡδυρετο πικρως· καὶ
ὁ πολυσπλαγχνος, τῆς αἰτιας ἐ·
ξίατο βοωσα· δοξα τῇ ωερὶ αὐτους σου
οργῇ, δοξα σου τῇ χρηστοτητι· δοξα τῷ
ἐν παθεσι σου βροτους ἀθανατίζοντι·

ὠδὴ δ· χ̄ε μου δυναμις·

Α ρδευων ὅσιε, δακρυοις χυμασι· τὴν
καρδιαν σου μακαρ τῶν ἀρετῶν, ἀπό·
ρων ἐγεώργησας, ἐκ διανοιας καθαρᾶς·
ὁσιώτατε ωερσκοπε:~

Γ εωδες φρονημα, τῷ θειῳ πνῑ, καθυπέτα
ξας σὲρ ἀσκητικὸν· βιον ἀνελόμενος,
καὶ σωτα ἡμενος χοροῖς, τῶν μαρτύ·
ρων παμμακαριστε:~

Ω ς μαρτυς ἔνθεος, ὁ ἀληθέστατος· ὑπὸρ
τῆς ἀσεβειας αἱρετικὴν, ἤλεγξας ἀπό·
νοιαν· τῆς γαρ μανίας ἀληθῶς, τῶν ἀ·
θέων κατεφρόνησας:~ ν̄·

Η ομιμων αὐλὸν, δεσμῶν ωλμαμενε·
συλλαβοῦσα τὸν κτίσην δι' αφθορεᾶς·
τεκτον ἀπεγέννησας, καὶ θεὸς ἀληθῶς,
καὶ κυριος ἐχρημάτισας:~

ὠδὴ ε· Ψῶ θειῳ φέγγει σου·

Α γαθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα
σε δι' αἵματος γεραίρομεν ὅσιε· μνήμη
γὰρ δικαίου μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ, πιστῶς ἐ·
πιτελεῖται καὶ μνημονεύεται:~

Γ οφῶς ὁ ωλμτα μεταποιῶν, καὶ μετα·
σκευάζων πρὸς ὃ κρεῖττον ὡς βούλεται
κε̄ τῇ τῶν δυσσεβούντων μιαιφονία, τῇ
σῇ ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθε·
το· πὶ τῶν ὤμων αἰχαλαβών, τὸν διὰ σταυ·
ροῦ ωλμοπλίαν· σὺ τῷ χῷ ἰκολούθησας,
τῶν ὀπίσω σὲρ λήθην ποιούμενος, ὁ τοῖς
ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος:~

Μ μνοῦμέν σε πάναγιε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα πα
θητὴν τε ὁ θ̄ς τὸν· ωολυβαλόμενον,
καὶ τελεωμένην ἀωρασάμενον, ἑνώ
σει ἀσυγχύτω ὁ καθυπόστασιν:~

ὠδὴ ς· Ψοῦ βίου τὸν θάλασσαν·

Π εσβαίνων ἀείμνηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς
ἀσκητικῶς αἰέδραμες· ωερὸς μαρτύρων
αἰδρείαν τε ὁ τιμὴν, οἰκείᾳ ὃς αἵματος·
ῥυθεᾶν πορφυρίδα ωολυκείμενος:~

Ρ εόμενον ὃ ἄσατον, λογισάμενος ψυχῇ·
καὶ λογισμῶ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμένου
σιν ἀγαθοῖς, καὶ ωόρας οὐκ ἔχουσιν· ὁ
σεβῶς ἐωτόρωσας παμμακάριστε:~

Γ κράτειαν σώφρονα, καὶ πραότητα χ̄ς,
σὲ καθορῶν πλουτήσαντα· φιλανθρω̄ς
ἐπέβλεψεν σωτὴρ σε, καὶ δόξης ἀνέδηξε,
κοιμωμένον θεοφόρε ωλμα οἰδιμε:~ ν̄·

Π αράμενε δέσποινα, τ̀ ψυχῆς μου τὰ δε·
ινά, ὁ χαλεπὰ σωτείνματα· χειμαζόμ·
ενα ταῖς ἰάτρευσον μυσικαῖς, δραστήρια φάρμα
κα· τῷ ἰῷ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα·

ὁ εἱρ·

Digitized by Google

ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι· τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών· βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κζ· μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος γελασίου· ὃς δὲ βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς καὶ ξίφει τελειοῦται· ἀγ· φώτισμα μέλλων, ἐκ γελᾶν γελᾶς πλανήν· Πλυθεὶς δὲ γελάσιε τέμνει κάραν· Βαπτίσθης γελάσιε καὶ ἑβδόμη εἰκάδι τμήθης·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ προκοπίου τοῦ δεκαπολίτου· ἀγ· Οὐδὲν δεκαπόλιτα, γῆς πᾶσαι πόλεις, Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθα περ τάττη πόλιν· Εἰκάδι ἑβδομάτη προκοπίω, τόρμα φράνθη·

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδυ· πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, ἐς τελείως καθάρας ἑαυτόν· τοὺς τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕστερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας ὁμολογητὴς ἀνεφάνη θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος, καὶ οὕτω πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν θαλελαίου τοῦ ὁμολογητοῦ· ἀγ·

Ὁ θαλέλαιος φαιδρῶς ἥκει πρὸς πόλον· θαλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος·

Οὗτος, κίλιξ μὲν ἦν δὲ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε γαβάλων· ἧς ἀπὸ σταδίων εἴκοσι γεώλοφόν τινα καταλαβών· ἐν ᾧ τέμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις· νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων, ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες, πλείστοις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδειμάτουν· οὓς καὶ κατησχυμένοις ἐξέπεμπε καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν· μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε· κελλίον δὲ στενώτατον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσήει· τοῖς γόνασι δὲ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον, θεαρέστως οὖν ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκὸς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὅσιος στέφανος ὁ συστησάμενος δὲ γεροκομεῖον τῶν ἁρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἀγ· Γήρει στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου· Ὃν περ θανόντα, πρύτανις στέφος στέφοις·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος τελειοῦται· ἀγ·

Νεύροις βοείοις, νήσιος πάσχων φέρει· Νευρούμενος γὰρ τῶν πόνων λήθην ἔχει· ὠδὴ ζ· Δροσοβόλον μὲν·

Ὡς ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου θεόσοφε γέγονε δι' ἀσκήσεως· οὕτως ὤφθη σου, προφανῶς ἡ ἄθλησις στερρά· χν̄ γὰρ ἐδόξασας βοῶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ θ̄ς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Σωφροσύνης καθαρότητα θεσπέσιε· πέρ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δέ· μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, ἐδέξω ἐν χάριτι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θ̄ς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μὴ προσκυνοῦντες εἰκόνα σου τὴν ἄχραντον· σὲρ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου· μαστιγοῦντες ἔξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα Σκράζοντα πρὸς σὲ, εὐλογητὸς εἶ ὁ θ̄ς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ ἀγ·

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου πανάμωμε, πάντες σε μακαρίζομεν· δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς· ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ, εὐλογητὸς εἶ ὁ θ̄ς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ὠδὴ η· Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Πελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθείς· μετετέθης ἐν τεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, ὅσιε ζωήν· τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, προκόπιε θεόφρον:~

πεπλη-

Πεπλησμένος ἐφαίνης αἴγλη τῆς πίστεως, Ὁ πρὸς ἄδυτον φέστος πέρ ἐφοίτησας· πᾶσαν ὑλικὴν ἀποθέμενοι ἔφεσιν, ὅθεν σε τιμῶμεν, προκόπιε θεόφρον:~

Ὡπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου πνς· πονηρίας πνῶν ἐτρέψω φάλαστας· ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σοι ἠνεώχθησαν· μάκαρ αὐυμνοῦντι, χν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη θεομακάριστος· σὲ τὴν ἀληθῆ θκόν καὶ πάναγνον, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὁ εἱρμός·

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς χε, μόνω τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὠδὴ θ'· θν αὐοῖς ἰδεῖν·

Ἀθλεῖν νομίμως σοφὲ ἑλόμενος, τὰς τῶν παθῶν· ὁρμὰς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα, θεράπον χυ· ὅθεν τῆς ἀπαθείας νῦν τὴν ἀνώλεθρον· σὺν τοῖς ἀσωμάτοις στρατιαῖς εὗρεν ἀπόλαυσιν:~

Κριτῇ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νικητής· στεφάνοις ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενῶς προκόπιε δεόμενος· ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερον, μνήμην καὶ τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς μεταστάσεως:~

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος· ταῖς ἐκ μιᾶς, ἀφράστως προϊούσαις θεότητος· πανολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις στρατιαῖς πέρ προκόπιε:~ θν·

Ῥευστὴν ὁ λόγος θυ ὁ ἄῤῥευστος, μορφὴν λαβὼν, αὐοῦς ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν· εὐδοκία πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί· τῇ κεχαριτωμένῃ, ὅθεν πανάχραντε, σὺν ταῖς ὀυνίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν·

Ὁ εἱρμός·

Θν αὐοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀστέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες· σὺν τοῖς ὀυνίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν:~ ὄξα ποστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτί·

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν ἀστέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ τριάδι· πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμώντων σε ἐκ πόθου· πέρ σοφὲ ἱεράρχα:~

θκίον· ὅμοιον·

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ ὀυνῶν πλατυτέρα, καὶ χερουβὶμ ὑπερτέρα· τὸν σὸν υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, θεοκυῆτορ πάναγνε, ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κή· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ· μαθητοῦ τοῦ ἁγίου προκοπίου τοῦ δεκαπολίτου· Εἰς δ κε ἐκέκραξα· στιχηρά· ἦχος δ'·

Θδωκας σημείωσιν·

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος· ἐλογίσω θεσπέσιε· τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν· τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην· περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν ἁγίων βασίλειε:~

Λρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω πέρ· τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε χς· ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων αὐτίδωσιν, ὃν δυσώπει θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων δ σῶμα σου· ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν· ἐγκρατείας τόνοις, καὶ σκλη-

Digitized by Google

σκληραγωγίαις· ὑπομονῇ τε πειρασμῶν,
καὶ καρτερίᾳ, τῶν τοῦ μισαίσεως, αὐθ'
ὧν τὴν ἀτελεύτητον· αἰτπλαμβαίεις
ἀπόλαυσιν, καὶ ψυφλὴν ἀδιάδοχον, Ὃν
χαρᾷν αἰενκλάλητον :~

Δόξα, καὶ νῦν, Ἅγ. Ὅμοιον·

Ψ ὀχαῦμον καὶ ἔκλυτον, παρλεγομόρ πα
γάμωμε· τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς
ῥῶσιν καὶ δυνάμιν, μνῶ τῆ θείου φόβυ·
ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα
χῦ· ὅπως ἐκ φύγω Ὃ πῦρ Ὃ ἄσβεσον·
καὶ κληρον τὸν οὐῖον, καὶ τὴν ζωὴν
τὴν ἀτοράμτον· διὰ σοῦ ἀποληψο·
μαι, ἀψραιμόμενος τοῦ πότε :~

τρόΑγ. Ὅμοιον·

Θ ῥούμενον βλέπουσα, Ὃ τὴν πλάγιαν
ὀρυττόμενον· ὦ τοῦ λόγχης ἡ τοῦ μάχος,
χῦ τὸν φιλανθρωπον· ἔκλαιε βοῶν
σα, τί τὸ τὸ ἐμοῦ· τί σοι ἀχάριστος λαὸς
ἀποτίνυει αἰθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν
αὐτοῖς καὶ ἀνάξιος με· ἀτενιωψῆναι
παμφίλτατε· καταπλήττομαι εὖ·
σπλαγχνε· σὺν ἑκουσίον τρῶσιν :~
Εἰς τὸν ὀρθρινὸν κανών, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Ψ ἧς πίστεως βάσιν σε γνωρίσκω πέρ·
Θά· ᾠδὴ δ· θαλάσσης Ὃ ῥυθραῖον·
Ψ ἰὼ βάσιν Χῦ τὴν πέτραν δέμενος, πέρ
τῆς πίστεως· τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔτιν·
ξας ὁρμάς· ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμειναν, ὡς
ἀρετῆς ὑποθύμαχος, τῆς βασιλείας ὡς
ἐπώνυμος :~
Η χάρις τῆ πανσόφου πνς, σὲ δυναμώσα
σα· τῶν ἀλγεινῶν μαζίκων καρτερεῖν,
τὰς γυναῖκας ἐνίσχυσε· καὶ γυναικόφρονα
ἔδειξε, κατὰ τυραννου παιδόφρονος·
Θ ωμάθλου καὶ γραπτόπου ἔμφρονος, πέρ
ἐπέτυχες· τῶν ἀρετῶν ἀποκότοντος
ἀεί, μεθ' ὧν χαίρων πανεύλβιε· τῆς ζωη
ρᾶς ἀπολύσεως, διηγωνίσω Ὃ μαρτύριον
Η ρσάτην καὶ σεῖας ἀποξέμον Ὃ τεῖχος
ἄῤῥηκτον· σὲ τῆς ἐμῆς ἀποβαίλομαι
ζωῆς· θκέ πανύμνητε, τὴν τὴν θῦ γεν·
νήσασαν, τὸν ἀῤῥαγέτην πάσης κτίσεως·

ᾠδὴ γ· Εὐφραίνεται Χῶρ σοί·

Ι θυίας Χῦ μελῶς, τὴν σὴν καρδίαν
ἀποδῦ ὅσιε· ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁ·
μολογίας δάπρεψας :~
Θ ρατείαν ἀγαλαβών, καὶ πανοπλίαν
τοῦ σταυροῦ ἔνδυσας· τὸν μονοτὸν δράκον·
τα, καὶ τὸν αἰδητὸν πέρ λέοντα :~
Ψ ρησαμενὸν ἀσεβῶς Ὃ κατ' εἰκόνα τῆς
ψυχῆς ὅσιοι· τὴν τῆ χῦ ἄχραντον, σέ·
βοντὰν εἰκόνα ἰάθλησατε :~ Ἅγ.
Ε ὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρα καὶ
φθορᾶ κάτοχος· φύσις ἡμῶν ἄχραντε,
καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν :~

ὁ εἱρμός·

Ε ὐφραίνεται Χῶρ σοί, ἡ ἐκκλησία σου χᾶ
ραίρουσα· σὺ μου ἰσχὺς κᾶ, καὶ καταφυ·
γὴ καὶ στερέωμα :~
κάθισμα ἦχ δ· Κατεπλάγη ἰωσήφ·
Ψ ἰὼ τὼ χείαν τῆ χῦ, ἐπιποθήσας ἀσε·
βῶς· πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δό·
ξαν ῥέουσαν σοφὲ, καὶ τὸν τρόπον σου ἐπ'
ὤμων αἴρομενος, τὴν τείβον τὴν στε·
νὴν χαίρων διώυσας, πατῶν τὰς ἡδο·
νὰς τὰς ἐκ τῆ σώματος· δι' ἐγκρατείας
ὅσιε ἀπάσης τε· κακοπαθείας Ὃ ἔφθα
σας· τοῦ πλάτος θεῖον τῆ παραδεί·
σου, δεκτόρε βασίλευε :~

Δόξα καὶ νῦν, Ἅγ. Ὅμοιον·

Κ ατεπλάγη ἰωσήφ, Ὃ τὸν τοῦ φύσιν θεο·
ρῶν, καὶ ἐλάμβαμεν εἰς μοῦν· τὸν Χῶ
πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπόρω συλλήψει σου
θκέ· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ῥάβδον ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ·
τοῖς ἰδρεῦσιν ἐκραύγαζεν· παρθένος τε·
κτει καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρ·
θένος :~ τρόΑγ. Ὅμοιον·
Η αρεστῶσα τῷ τρῷ, ἡ πανάμωμος ἐν
μυρὰς· τῆ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτῆ, θρλίους
συνέκοπτὰν σαυτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔ·
λεγεν ἐκ πληθομένη, τί τῆτο Ὃ καν·
νὸν, καὶ ξένον θέαμα· γλυκύτατε υἱέ,
πῶς φθορεὺς ταῦτα ἐκών· ὀνειδισμοὺς
καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐμπτύσματα
θάματον· δοξολογῶ σου τὴν ὑπερ λό·

γον,

γομ, ψέ μου σῦ καταβασιμ :~

ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ω ε ὡραία σου παμμάκαρ ἡ καρτερία· ἐν πολιᾶ μετόπτος· Χῶ ὀφθήμυμένη, ὅσιε φερρότητα· μεθ' ἧς αὐεκραύγαζεμ, δόξα τῇ δωαμέι σου κέ :~

Γ ωνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ δεσπότῃ, ἐξ ἀυτῦ βοηθέμ· τοῦ μβεβλημένος, πόμων οὐκ ἀδαίμου σαρκός· κραυγάζωμ δὲ ἔψαλλον, δόξα τῇ δωαμέι σου κέ :~

Χ ασιλείας ὡς ἐπόθυμος οὐρίου, τῶ πρὸς ἀυτῶ ἀπάγουσαμ· ὁδὸμ ἐπορεύθης· σύμπνοον ἀρέσμενος, τῷ σκόπομ κραίζομ τα· δόξα τῇ δωαμέι σου κέ :~ Ἐπ περιφανῶς ἐκύησας ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκομ ὤφθης παρθεμεύσα πάλιμ· ὅθεμ ἀσιγήτοις φωναῖς, Θ χαῖρε σοι δέσπυιμα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεμ·

ὠδὴ ε'. Βύκέ μου φῶς·

Θ ὺ ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω βασιλεῦ· τῆ λέομτος ἐκ φαυλίσας, Θ ἀμείλικτομ θεσίσας, καὶ γνώμημ τῷ ἀγνώμονα :~

Σ ορρόπομ ὁρῶμ, διαμύεις τῷ ἄθλησιμ· τῷ σκόπομ τὸμ ἐμ πόμοις, τῷ σκοπαῖς παλυτελέστοις ἐμθέως σεφαμεύμενος :~

Μ ῶ βλέπεις μονηπῶς, τὸμ χῖ ὃμ ἐπόθησας· οὗ πορρῶθεμ τὰς ἐμφάσεις, πρακτικῶς ἐλεώρεις, παμμάκαρ ἱδρώτατε· Θ ὅπλομ ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶμ προβαλλόμεθα· σὲ ἄσυραμ καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶμ σελίας, δεόμυμφε κεκτήμεθα :~

ὠδὴ ς'. θύσωσοι μετὰ φωνῆς·

Γ ρωτί, βασιλείας τῆς αὖῶ λαβόμενος· τῆ Χῶ γῆς βασιλέως· ἀλογίσου γνώμης καὶ σεσαγμάτωμ, καὶ δογμάτωμ, θεοφόρε γεμναίως ἠλόγησας :~

Γ υμνός μοι, τῶμ Χῶ γῆς ἐμφερόμως ἠγώνισαι· ἐμθεδυμένος δὲ θείαμ, δωασείαμ ὤφθης σεφαμηφόρος· ὡς νικήσας τῶμ ἀθέωμ τυραμνῶμ τῷ ἔγκαιμι· δούμῳ, τῶμ σεσφῆτῶμ πλησιῶται κηρύγματα, σοῦ τῆς παρθένου τεκούσης· τὸμ σεσφήταις πάλαι κεκηρυγμένομ, καὶ πλησιῶτα, τὰ σεσῤῥήθέντα πρὸς χάριτι :~ ὁ εἱρμός·

Θ ύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κέ· ἡ ἐκκλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δ' οἴκτου, ἐκ τ πλάγας σου ῥάσαντί αἷματι :~

Κοντάκιον· ἦχος β'. Φὰ αὖῶ χηπῶν· ξύλοις λαβών, τὸν θεῖαν ἀποκάλυψιν· ὄξυηλες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων, Χ μονάσας ὁσίως, τῶν δαιμόνων ἐλήφας τὸν ἐμόργαν· Χ τὰς νόσους, ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, βασίλειε παμμάκαρ ἱκέτευε :~

Φῶ αὐτῷ μνήμ, κή· μνήμη τῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῦ βασιλείου, σμαθλητῦ τῦ ἁγίου σεσκοπίου·

Θ ὗτος ὑπῆρχεν Χῶ τῆς βασιλείας λέοντος τῦ οἰκονομάχου, καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐμ κόσμῳ, ἐγένετο μοναχός· καὶ καλῶς ἀσκήσας σεσβύτερος, ὑπερεν δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιφείσης τιμῆς, ἀσυδαίως αὐτέσχη τοῖς εἰκονομάχοις· ὅθεν κρατηθεὶς καὶ πολλὰ τιμωρηθείς, οὐκ ἐμέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν ἐκήρυτ̃ε μέχρι θαμάτου συμμαχοῦντα, ἔχων Χ τὸν θεῖον προκόπτον, διὸ ἀξέσθη ἄνωθεν Θ σῶμα καὶ τὸν φάλτον· καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη, τῷ δὲ τυραμνικῷ τελώνισαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἀξελθών, τῆς ὁμοίας ἐπιμελεῖτο διαγωγῆς, Χ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, Χ σεσὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκραταίωνεν· ἐν διαφόροις καιροῖς σεσὶ τὸν θῦ ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων ἀνεχωρίσθη ἀξιδήμησεν :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος σεσβυτέρου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας· φι·

Θ προτέριος, σφάγεται τοῖς καλάμοις· Θξυγράφου καλάμοις ὧν κατὰ πλάνης· ἐκκλίδι ὀγδοάτη σφάξαν καλάμοις σεσβυτέριον·

Θ ὗτος ὁ μακάριος, πρεσβύτερος ἦν, ἐν τῇ κατὰ ἀλεξανδρειαν ἐκκλησία· καὶ σωνελ-

συνελθὼν τοῖς ἐμ κωνσταντινουπόλει, ἀνελθοῦσιν ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστα τοῖς ἁγίοις παρᾴσιν ἀνωμισάμενος κατὰ τῶν δυσεβῶν αἱρέσεων, ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας ἀντὶ τῆς σινώδου προσβάλλεται· στασιαζόντων δὲ ὅσοι τὰ ἀτυχοῦς καὶ μετρίου φρονοῦντων ἐπύγχανον, καὶ τὴν αὐτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ἀδύσεβὴς βασιλεὺς μαρκιανός, οὐκ εἰς ἀλεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς ὃ πλούσιον αἰγάλη διὰ τοῦ μείλου παρεκελεύσατο· ὅθεν οἱ ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν ἀρχιφρέα πρὸς τὸν βασιλέα προσβάλλονται· ὁ δὲ, τῇ τοῦ ἀρχιφρέως ἕξας παρακλήσει, πάλιν ἐν ἀλεξανδρείᾳ καταγεσθαι τὸν σῖτον παρεκελεύσατο· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνσεβεστάτου βασιλέως μαρκιανοῦ· πρόθεός τις τὴν ἐπωνυμίαν αἴλουρος· ἀνσέλιωνά τινα νύκτα σωτηρίσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀφεὶς τῶν νυκτῶν σωτῆρας· ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοιμωμίας ἀποστῆναι προστερεῖον ἐπέσκηψε τούτοις· οἱ δὲ, ὡς ἁπλοϊκῶς δεξάμενοι, στάσιν κατὰ τοῦ ἀρχιφρέως ἐγείρουσιν· οὗτος δὲ φάλκων, τὸν θειότατον προφήτην ἡσαΐαν ἐλεάσατο λέγοντα· ὑπόστρεψον, κἀγὼ σωθήσομαί σε διαδέξασθαί σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτήν· ὑποστρέψας οὖν καὶ ἐν τῇ θείᾳ κοιμωμένῃ εἰσελθὼν· ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται, εἶτα χειροτονοῦνται μετ' ἐκεῖνον τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς τιμόθεον· καὶ σωτὴρ τῆς ἀρχιφρωσύνης θρόνον αἰτάλοισιν, ὅστις μαλὼν ὁ μετὰ μαρκιανὸν βασιλεύσας λεών· τὸν μὲν τιμόθεον, ὑποτὴν τῶν σωτηρικῶν προσώπων ἀξιοῦσαν κριθῆναι· καινοτομικῶς ἐποίησεν, ὃν καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς χάγγραν ἀφώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς, εἰς τὴν τοῦ ἀρχιφρέως φόνου, μάξει, καὶ δημεύσεσι, καὶ μελῶν ἀφαιρέσει παιδεύσας ὁ βασιλεύς· ἕτερον τιμόθεον ὀρθόδοξον σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο, καὶ οὕτως ἡ σταῖσις πέρας εἴληφε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων· ϛ.

Ο ὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ὑλῶ· καὶ ἴδωμεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ὑλῶ· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, ἐκλιπὲς παρὰ πάντας ἀνθρώπους· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν· ὅτι ἀπεστράφη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη· οὗτος ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει· αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν· πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι αὐτὸν, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον· καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησε, οὐδὲ δόλος εὑρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τραυμάτων· ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ψυχὴν αὐτοῦ, ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλημα κυρίου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εὐοδωθήσεται· ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δείξει αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσει τῇ συνέσει αὐτοῦ· δικαιώσει δίκαιος εὖ δουλεύων πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει· διὰ τοῦτο κατακληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη· ἐν τῷ ὕψ

ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς· Οὐκ ἐρεῖς ὅλοις ἐμαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ζωοδόχον ταφὸν τοῦ κυ παραθεῖσαι· οὐδὲ μιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν μέχρις αὐτῆς τῆς τροσκυνήσεως ἐποιήσαντο· καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἅσιτοι τὴν ποτρείαν διῆυσαν· Ὁ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος, σταδίων ὑπῆρχεν εἴκοσι, ἐφ' ὃ τῆς καλλιμήκου δέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο· αὗται μὴν οὗν τοιαύτη πολιτεία, ὃ ἦλυ καταικοσμήσασαι γένος· τροὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον κῆ :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐξ αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται· ζῆ· ξίφει δαμεῖν ἔγραψαν, ἐξ αἰγυπτίους· Οἱ τοῦ χνοῦ γράμματα· ἄθλοις καὶ βίοις·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι μυμφᾶς καὶ εὔβουλος σὺν εἰρήνῃ τελειοῦνται· ζῆ·

χῦ φυτεία, χειραπόστολοι δύο·
χῶ σωέπεσιν εὔβουλος μυμφᾶς ἅμα·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος βάρσος ἐπίσκοπος δαμασκοῦ, σὺν εἰρήνῃ τελεῦται· ζῆ·

Μ αμήνειν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου·
Β ωέσι βάρσος, ἀπέλων τὰ μηνύρει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος κασιανὸς, σὺν εἰρήνῃ τελειοῦται· ζῆ·

θ είοις μεταναῖς, κασιανὸς τροὸς μόας·
θ είας μοκτῶς, κασίας δεσποτέει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀβείκιος ξίφει τελειοῦται· ζῆ·

χῦ λαῤῥάτης, ἀυχένα τμηθεὶς ξίφει· θ εῶν λαῤῥάτας, ἀβείκιος αἰχμύει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία φωτεινὴ ἡ σαμαρεῖτις εἰς φρέαρ ξηρὸν ῥιφεῖσα τελειοῦται· ζῆ·

Ρ ίστοισι δῆμῶς σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ·
Ψ ιὼ εἰς φρέαρ πρὶν συλλαλήσασαν λόγῳ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία φωτεινὴ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελοῦται· ζῆ·

φ ρυμιὼ ταλαύτων, μυείων αὐτεξίαν· φ ωτεινὴ φορέσει, τιμὴν κύραν φώτων πάτερ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία φωτὶς ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο τροσδεθεῖσα δένδρα καὶ διαμερισθεῖσα τελοῦται· ζῆ· Ὅσις ἔπαθλον, δενδραέθλων φωτίδος· Δ ενδρὼν ὁ τορπὸς τῆς ἐνδεμυθῦ λόγε·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ζῆ· Η παρασκευὴ τροὸς ξίφος τὸν αὐχένα· Θ τοιμον εἶχε, καὶ παρεσκευασμένον·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία κυριακὴ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ζῆ· Θ κυριακῆς οὐδὲ τῷ ξίφοις φόβος· φόβον ἐκ βάλλει καὶ πάθον τῷ κυρίου·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας φωτεινῆς, ξίφει τελοῦται· ζῆ· Ψ ομῆς, ῥαχήλῳ, ἔξεγύμνου Θ ξίφος· Ι ωσῆς δὲ ῥάχηλος οὐ φείδῃ ξίφος·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος φωτεινὸς ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ζῆ· Ψ ὶς ἔρος ἀτμὸς, ἐκ ζεόντων αἱμάτων· φ ωτεινὸς αὖτι μάρτυς ἐτμήθη κύραν·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος σεβασιανὸς ὁ δουξ ξίφει τελοῦται· ζῆ·

Θ εβασιανῶ, τῶ τον εἶπω τὸν λόγον·
Θ εβάζομαί σε, τιμὴν κύραν τετμημένον·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς ἀβίρκιος· ξίφει τελοῦται· ζῆ·

θ ῦ λαῤῥάτης αὐχένα τμηθεὶς ξίφει, θ εῶν λαῤῥάτας ἀβίρκιος αἰχμύει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σὺν τῷ κυρίῳ πάχα, κατὰ ὃ μέσον τῆς τεσσαρακοστῆς τροσκύνησις τῶ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· ζῆ· Ψ ὸν μηνὶ μου φθάσαντα οἱ τροὶ μέσον, Θ ὲ τροσκυνοῦμεν σταυρὸν οὗ τῆς μέσου :~

ὠδὴ ζ· Θ ν τῇ καμίνῳ ἀβρααμαῖοι·

χορ-

Digitized by Google

Γεωργηθέντα καὶ καθαρθέντα δι' ἀθλήσεως· πέρ, ἐν ἀσκήσει λάμψαντα καρτερῶς· ὁ χς σε προσεδέξατο, εὐλογημένος εἶ ὁ θς μου κραυγάζοντα :~

Νενευρωμένος θεία δυνάμει, πέρ ἤλεγξας· πάντας, τοὺς σε πτὸν εἰκόνισμα τοῦ χυ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας· εὐλογημένος εἶ ὁ θς μου κραυγάζων καὶ κς :~ θκίον·

Ως θκόν καὶ βασιλίδα πάσης κτίσεως· πάντες οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμεν σε τὴν ἁγνήν· καὶ τὸν χαῖρε σοι κραυγάζομεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα :~

ὠδὴ η· χεῖρας ἐκπετάσας·

Σῶμα θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν· χῷ προσήγαγες, εἰς ὁλοκαύτωμα τέλειον· τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθροὺς, καὶ διωκόμενος· πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας ὅσιε τὴν ὀφρὴν τὴν ὑψηλόφρονα· ἀνηρημένοις κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~

Ως τις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεὺς, ὤφθης πανόλβιε· τὴν πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας· συναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων προκόπιον καὶ βοῶντα, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κν :~

Πύλην φωτοφόρον ὀυνῶν, σὲ ὀνομάζομεν· δι' ἧς διῆλθε θς, καὶ σεσωμάτωται πάναγνε, ὁ ἀσώματος τὸν πρότερον· καθὸ θς καὶ τῷ πατρὶ ὡς ὁμοούσιος· ὦ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι· οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ τὸν κν :~ ὠδὴ θ'· Αἶθος ἀχειρό-

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν πάτερ· νῦν ὑπερβὰς, πρὸς τὸν δεσπότην χαίρων μεταβέβηκας πόθῳ· τῶν σῶν ἀγώνων πλοῦτον δρεπόμενος· ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ παραδείσου τρυφὴν ἄληκτον :~

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ· συναπολάβων ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος· καὶ δι' αἰῶνος συνευφραινόμενος· τοὺς τὴν ὑμῶν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε :~

Ἐκ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξιν, στεφανηφόροι μεταστάντες· ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι· καὶ τῶν ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε :~ Ψ.

Ῥῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων· τῶν σὲ ὑμνούντων θεομόρ, παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν· τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον, τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων μρόπαρθενε·

Ο εἱρμός·

Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἔξαλοξεύτου σου παρθένε· ἀκρογονιαῖος ἐτμήθη· χς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θκε μεγαλύνομεν :~

Ψῶ αὐτῷ μηνί, κθ'· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ κασιανοῦ·

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἔστι ὁ χρόνος βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὰς κθ'· Εἰ δὲ οὐκ ἔστι βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς κη, εἰς τὰ ἀπόδειπνα· στιχηρά· ἦχος β'· Ἄγγελος μὲν τὸν χαῖρε·

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς θεόφρον μακάριε· χωροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· στρόν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος, ὅσιε· τῷ τῶν ὅλων θῷ ἠκολούθησας, ὑπάθη ψυχοφθόρα· ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ πνεύματος δοχεῖον,

ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς· Ἐπὶ τρεῖς ὅλοις ἐνιαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ χυ̅ πορευθεῖσαι· οὐδὲ μιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν μέχρις αὐτὴν προσκυνήσιν ἐποιήσαντο· καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν· Ὁ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος, σταδίων ὑπῆρχεν εἴκοσι, Ὃ εἰς Ὁ τῆς καλλινίκου θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο· αὗται μὲν οὖν τοιαύτη πολιτεία, Ὁ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος· πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον κυ̅:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐξ αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται· ϛι̅·

ξίφει θανεῖν ἔγραψαν, ἐξ αἰγυπτίοις· Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλοις καὶ βίοις·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι νυμφᾶς καὶ εὔβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· ϛι̅·

χυ̅ φυτεία, χριστοπόστολοι δύο·

χω̅ συνεισιν εὔβουλος νυμφᾶς ἅμα·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὅσιος βάρσος ἐπίσκοπος δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛι̅·

Παμήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου·

Συνέστι βάρσος, ἀντέλων πανηγύρει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὅσιος κασιανὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛι̅·

Θείοις μεταστὰς, κασιανὸς πρὸς νόας·

Θείας νοητῶς, κασίας ἐπόπνεει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ἅγιος ἀβρίκιος ξίφει τελειοῦται· ϛι̅·

χυ̅ λατρευτὴς, αὐχένα τμηθεὶς ξίφει· Θεῶν λατρευτὰς, ἀβρίκιος αἰσχύνει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία φωτεινὴ ἡ σαμαρεῖτις εἰς φρέαρ ξηρὸν ῥιφεῖσα τελειοῦται· ϛι̅·

Ῥίπτουσι δεινῶς σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ·

Ψὴν εἰς φρέαρ πρὶν συλλαλήσασαν λόγω·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία φωτὼ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ϛι̅·

φορνὴν ταλαίπων, μυρίων αὐταξίαν· φωτὼ φορεῖ σοι, τὴν κάραν φώτων πάτερ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία φωτὶς ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα καὶ διαμερισθεῖσα τελειοῦται· ϛι̅· Δόσις ἔπαθλον, δενδραέθλω φωτίδος· Δενδρὼν ὁ τορπνὸς τῆς ἐδέμθυ̅ λόγε·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ἡ ἁγία παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ϛι̅· Ἡ παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα· Ἑτοίμον εἶχε, καὶ παρεσκευασμένον·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἁγία κυριακὴ ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ϛι̅· Ἐκ κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος· φόβον ἐκ βάλλει καὶ πόθον τοῦ κυρίου·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται· ϛι̅· Ψομῆς, τραχήλων, ἐξεγύμνου Ὁ ξίφος· Ἰωσῆς δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος φωτεινὸς ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς ξίφει τελειοῦται· ϛι̅· Ψὶς ἔστος ἀτμὸς, ἐκ ζεόντων αἱμάτων· φωτεινὸς ἄρτι μάρτυς ἐτμήθη κάραν·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος σεβαστιανὸς ὁ δοὺξ ξίφει τελειοῦται· ϛι̅·

Σεβαστιανῶ, τοῦτον εἴπω τὸν λόγον·

Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ἅγιος μάρτυς ἀβίρκιος· ξίφει τελειοῦται· ϛι̅·

Θυ̅ λατρευτὴς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει, Θεῶν λατρευτὰς ἀβίρκιος αἰσχύνει·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, κατὰ Ὁ μέσον τῆς τεσσαρακοστῆς προσκυνήσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ στρου̅· ϛι̅· Ψὸν νηστίμου φθάσαντες οἱ πιστοὶ μέσον, Σὲ προσκυνοῦμεν στρε̅ οὗ χ̅ς μέσον:~

ὠδὴ ζ̅· Ἐν τῇ καμίνῳ ἁβραμιαῖοι·

γεωρ-

Γεωργηλέγτα καὶ καθαρλέγτα δι' ἀθλήσεως· πέρ, ἐ ἀσκήσει λάμψαγτα καρτόρως· ὁ χ̄ς σε προσεδέξατο, ἀλογημένος εἰ ὁ θ̄ς μου κραυγάζομτα :~

Ηεμάρωμένος θεία δυνάμει, πέρ ἤλεγξας· πολύτας, τοὺς σε τὸν εἰκόνισμα τῦ χῦ, ἀλετοιῦτας ὡς παράφρογας· ἀλογημένος εἶ ὁ θ̄ς μου κραυγάζωγ καὶ κ̄ε :~ ϑκῶμ·

Ως θεὸν καὶ βασιλίδα πάσης κτίσεως· πολύτας οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμεν σε ☧ ἀχράντε καὶ σὲ χαῖρε σοι κραυγάζομεν· ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πολυάμωμε δέσποινα :~

ὠδὴ ή· χεῖρας ἐκπετάσας·

Θῶμα θεοφόρε καὶ τὸν μοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν· χῶ προσήγαγες, εἰς ὁλοκάυτωμα τέλειον· τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον καὶ κραυγάζεις· πολύτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̄ν :~

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διωκόμφος· πάτερ κατέλαβόν, καὶ κατεπάτησας ὅσιε τὸν ὀφρὶν τὸν ὑψηλόφρογμα· αἰχμηρμένοις καπδῶν τοὺς σὲ μαξάμτας, καὶ κραυγάζω, πολύτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̄ν :~

Ως ἐν τοῦ μιδέξιος ἰμῖν, τοῖς φοιτηταῖς αἱρεσεὺς, ὤφθης πολύολβιε· τὸν πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, αὐδρικώτατα προστέθεικας· σωματλητὸν τὸν μαθητὸν ἔχων προκόπτον καὶ βοῶντα, πολύτα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κ̄ν :~

Ἁγ. Πύλιν φωτοφόρον οἰκῶν, σὲ ὁμομάζομεν· δι' ἧς δι' ἦλθε θ̄ς, καὶ σεσωμάτωται πάναγμε, ὁ ἀσώματος ϑ προέτερον· καὶ θ̄ς καὶ τῷ πατρὶ ὡς ὁμοούσιος· ὧ βοῶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δαμηλ, λέοντων χάσματα, σὺ λάκκω ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμει ἔσβεσαν, ἀρετῇ πολιζωσάμενοι οἱ ἀσεβείας ἐρασαὶ, παῖδες κραυγάζομτες· ἀλογεῖτε πολύτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̄ν :~ ὠδὴ θ'· Ἅγιος ἀχειρότμητος ὄρους, ἄκρα λοξὰ τοῦ παρθένε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χ̄ς σωτῆρας τὰς διεφώσας φύσεις· διὸ ἐν παναγίοις ὑμνοῦμέν σε θεὸν μεγαλύνομεν :~

Ἁγ. Φῶς ἀπρόσιτον οἰκῶν, κθ'· τὸ ὁσίου πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητὸν κασιανοῦ·

χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐξ ὁ χειμὼν βίσεκτος, φάλλεται εἰ τοιαύτη ἀπολυθία εἰς τὰς κθ'· εἰ δὲ μὴ ἐξ βίσεκτος, φάλλεται εἰς τὰς κή, εἰς τὰ ἀπόδειπνα· ἀχειρότ· ἦχ β'· Ἄγγελος μὴν ϑ χαῖρε· Γαβριηλικῶς βιώσας, ϑ γῆς θεόφρογμα· κάθαρσιν τῶν ἀσωμάτων εἰσδεξάμενος· χορὸς γὰρ ϑ ὤμων σου ἁράμενος, ὅσιε· τῷ τῶν ὅλων θῷ ἠκολούθησας, ϑ πάθη ψυχοφθόρα· ἐγκρατείας πόνοις θαματώσας, τοῦ πνεύματος δοχεῖον,

καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐξεκαθάρισας· διὸ βοῶμέν σοι, ὕσον τῶν ἐκδυσώπει τῶν ἀθημοιώτων σε:~

Νηρείαις ἀλρυπρίαις, τῷ θῷ ἀεὶ προσκολλώμενος· ἀπάσης ἰδδρμῆς ὑψηλότερος μακάριε· ἐδείχθης καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος ἔβλυσας· διδασκαλίας ῥεῖθρα τῶν πιστῶν, ἀρδεύοντα καρδίας· καὶ χρῶσιν ἐκπλέοντα, κασιανὲ θεόφρον σωτήριον· διὸ βοῶμέν σοι, ὕσον τῶν ἐκδυσώπει, τῶν ἀθημοιώτων σε:~

Γνωθεν φωτισθεῖσα, ἱ σοφή σου πᾶρ διάνοια· διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψεν· δι οὗ φωταγωγεῖται, μοναζόντων ὅ σύστημα· τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενος· διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν σου πότε μνήμην, τὸν κῦ τῆς δόξης δοξάζων τὸν ἀεί σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον:~

ὁ καμών· ὦά· ἦχος β'· Ἐν βυθῷ κατεπεφαγώσας θείαις ἀρεταῖς, ὅσιε τὸν βίον σου κασιανὲ πρὸς θν̄ ἐδεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα· τοῖς ἐπιτελοῦσι πίστει τὴν ἁγίαν σου μετάσασιν:~

Ολοτρόπως μάσει πρὸς θν̄, σοφὸν ἀνεῖλαξε· τῶν ἐμπαθῶν μοσημάτων δζέγματα· καὶ φῶς ἐξημάτισας, ταῖς μεθέξεσι ταῖς αὐτοῖς θεούμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου:~

Ιατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι· κασιανὲ ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, μοναζῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν ἀϊδιον· ἄνεσιν δημιούργων, τείνων θεοφόρε παμμακάριστε· σωτῆρα πέφιλωσας ἀγνή, πάσης αἱρέσεως· καὶ ὄφεως τῆς ἀεὶ παρθενεκτίστου· τὸν γὰρ κτίσην τέτοκας, ὡς ἠυδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧν σωθῆναι παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

ᾠδὴ γ'· Ἐξελώθησεν ἡ ἔρημος·

Χαρᾷ σε ἐν ὕμνοις τῆς ἐκκλησίας λάμπουσα· ὁ φωτισμὸς ἀνέδυξε, τῶν ἐν σκότει χθὲς πανάθημε, ἀσκητῶν ὡραιότης πᾶρ πανόσοφε:~

Γρῶ τὸν ὁμιλήσαντα· καὶ τὸν κόσμον σώσαντα· κασιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ τοῖς πάθεσιν· πανουργίας δαιμόνων τετροπωσάμενος:~

Οφίας πληρωθεῖσα σου· ἡ καρδία πανόσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον· ἐν ἁγίῳ ἔβλυσε πνεύματι, μοναζῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα:~ ᾠδ.

Ἁρπάσον πανάμωμε τὴν ψυχήν μου δέομαι, δξαθεμοῦσαν πάθεσι καὶ πανοίαις ἐπαναισάσεσι, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείαις σου:~ Ο εἱρμός·

Ξελώθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κεῖνον κέ, ἡ τῶν ἐθνῶν χειρώσουσα, ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐχερεώθη ἱ καρδία μου:~ κάθισμα ἦχος δ'· Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ γρῶ· σιωθεὶς σὺ τῷ θῷ ἀνετέθης Ἐλαμπρυνθεὶς τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις· κασιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σου, διδαχῶν τὰς καρδίας· πανόσοφε τῶν τιμώντων σε· ἀεμμάως φωτίζων, ἀλλ' ἐκτενῶς ἱκέτευε χῶ· ὕσον τῶν πόθω, θερμῶς ἀθημοιώτων σε:~

θεῖον· ὅμοιον·

Ἢ θεῷ ἐκτενῶς μνῶ τοῖς δράμωμεν· ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ τοῖς ἀπέστομεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν πλανηχθεῖσα· ἀσεβῶν ἀπολύμεθα· ὕσον πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα:~

χροῦ· ὅμοιον·

Ὃν ἐξ ἀϊδίου τῷ πρὸ γεννητέρα· ἱ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκῖα· ὕσον χροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χέ· οἴμοι ποθεινότατε, ἰῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θς ὑπ' ἀγγέλων, ὕσον ἀνόμων μνῶ βροτῶν ἡδέλων χροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε:~ ᾠδὴ δ'· Ἐλιλύθας·

ἀγῶσι

Ἀγώσι σου, τῆς σαρκὸς ὑποταξάς σκιρτή-
ματα· τῷ πνεύματι, Σωφρόνως μουδεσίαις
σου· πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πολυπρ
γίας τοῦ πλανόυ καὶ τὰ ἔμεδρα :~
Ἐκρούμενος, ἑκουσίως τῷ κόσμῳ τῷ μέλ
λουσαν, ζωῷ συνηρμοσθῆς· καὶ σα-
νῶς πολιτεύμενος, νόμοις συνεχράφω δὲ,
εἰς μοναχῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν :~
Γνώρισε, τὴν ψυχήν σου ἡ χάρις τοῦ πνς· Σ
πολλῶν αὐτόθεν, τῶν τῆς σαρκὸς φρο
νημάτων σε, ἔδειξε πολυόλβιε· Σ τῶν
τοῦ πλανόυ παγίδων, ἐμφανέστατα :~
Τὸν ἄχρωμον, ὑπὸ χρόνου γενόμενον
πότοκας· ἀῤῥήτως πολυπαίμωμε, τὸν τοὺς
ὁσίους λαμπρυνάμενα, πίστει ἀειστεύσαν
τας, Σ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώ
σαντας :~ ὠδὴ ε· Μεσίτης θυ, Σ·
Ῥηξάσης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς δεόλητε ὁ
χούμενος· καὶ χαίρων κατέπαυσας·
πρὸς τὰ ἐπουσία σκιρτώματα· τῶν κα
μάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος :~
Οἱ καθαρῶ, σὺν ἁγιοστειζόμενος Σ κάλος
χῦ· ἴασαι ἀκλόνητος νύκτωρ μεθ' ἡμέ
ραν τε ἀοίδιμε, τὰς ἐμβέους δηλώσεις, ἐ
κεῖθεν εἰς δεχόμενος :~
Λαχρύων πηγαῖς, θεοφόρε πεῖρ ἀρδευόμε
νος· ὡς δένδρον ὑψηκομον, ἤγειρας καρ
πους τὰ κατορθώματα· ἐπευφραίμον
τα πολιτῶν, ἐνθέως τὰ νοήματα :~
Κσοῦ λιζωή, ὑπὸρ μοῦν παρθένε αἰκα
τείλασα· ἐχθρὸν ἐθαμάτωσεν, ἄπολω
τας λιμᾶς †θαμα πόσαν τα καὶ ἐζώωσε·
κόσμον, ἀπαύστως αἰυμνοῦν τα σε :~
ὠδὴ ς· Ἐν ἀβύσσῳ τοπασμάτων·
Πλῷ ὁδὸν τῷ σεμνῷ πεῖρ ὥδευσας· πᾶσι
τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας·
ἣν οἱ καλῶς βαδίζοντες, παραδείσου
πολεῖς πλάτος εἰσάγονται :~
Ζωή σου ὁσία γεγένηται· καὶ λιτελε-
τή, μακαρία καὶ ἔντιμος· κασιανὲ πεῖρ
ἡμῶν, τῶν ἀγίων ἀγάλλων συνόμιλε :~
Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέῤῥιψας, καὶ ἐ
παγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσι· ἀγ-
γελικῶς ἐβίωσας· Σωτὴρ γῆς θεοφόρε
πολυόλβιε :~ θεῖον·
Ὡς καλιὼς ὡραίαν ποήσας σε, ὁ κάλλο
ποιὸς ἐν πολυαμώμητε· ἐκ σοῦ σαρκὶ γε
γέννηται· Σ θεοῖ με δι' οἰκτιρμῶν·
Ὁ εἱρμός·
Ἐν ἀβύσσῳ τοπασμάτων κυκλούμε
νος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς ἀσωλαγ
χνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ
φθορέας ὁ θς με ἀνάγαγε :~
Ψῶ αὐτῷ μνεῖ, κθ'· τῶν ὁσίων πρς ἱκε
σίαις καὶ ὁμολογητῶν, κασιανοῦ τοῦ ῥω
μαίου· ἦχ.
Θείοις μετασὰς κασιανὸς πρὸς μόας,
θείας μονὰς κασίας ἀπαντρέει·
Ὕστος ἦν ἐκ πόλεως ῥώμης, πολυφαιδῶν
καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων γιός· Σ
ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ, πολλὰ πολὺ
τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα· τῇ οὖν πε
ρὶ τούτου σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύ
τητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν με
τῆλθε· φιλοσοφίαν τε Σ ἀστρονομίαν,
εἰς ἄκρον ἐκ μελετήσας· καλῶς δὲ καὶ
τὴν θείαν γραφὴν ἐκ μαθών, καὶ εἰς Σ
ἄκρον τῆς πολὺ αὐτ' ἐλάσας γνώσεως,
καὶ σὺν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον
κοσμήσας, ἀπαλλαγὰς τῆς πεῖδος, Σ τ
σκήνην κατέλαβεν, τὸν μοναρκὸν βίον ὑ
ποδέχεται· καὶ ἐκ δούς ἑαυτὸν μοναχι-
κῷ, πᾶσαν ὑπακοὴν ἄσκησας, καὶ
πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκ μα-
θών, καὶ ἑαυτὸν ἐλίσας, εἰς ἄκρον τε δια
κρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθά
σας, σωτὴρ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται· χρόνοις
δὲ πλείοις πεποιηκώς, καὶ πάσι σκλη
ραγωγίαν ἑαυτὸν ἐκτήσας, πρὸς πλείο
νας πείρας καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν· ἀν
μασὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει
πολλὰ τὰ μοναχικὰ, τῆς τε αὐγούστου
πάσης καὶ θεοβαΐδος, καὶ Σ τῆς μητρὸς
ὄρους, ἀσίας τε Σ πόντου, καππαδοκίας
τε καὶ πάσης αἰγυπτολιβύης· ἀμεμάξατο
δὲ πολλῶν τοὺς βίους καὶ τύπους καὶ ἀ
γωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων
τοὺς τύπους ἐκμάττεται· καὶ δηλοῦσι
ταῦτα

ταῦτα αἱ παρ' αὐτῆς συλλεχθεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὖσαι πεπληρωμέναι· ἃ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτῆς συνελέχθησαν καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαι· ἃς, εἴ τις ἐπεσκεμμένως ἢ ἀκριβωμένως διέλθοι, πολλὴ ἐκ τούτων ὀρέγεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τῆς συγγραφέως βίον καὶ τρόπον, ἐκ τούτων γνώσεται· οὕτως οὖν βιοὺς ὁ θεῖος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς:~ ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον προφῆται ὅλοις ταῖς μούσαις ταῖς φαιδραῖς, δεόφρονα δεύμνησαν· φωσὶν ἐδείχθης ἄδυτος, ἐν τεύχεσιν ἀπήρασας, λόγον σωτήριον· πολλῶν τὰ μόνιμα τὴν ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν ἀφημοιώτων σε· γλῶσσα σου κάλαμος ἐντετιλμένη· σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σεῖον· ἐν τύποις ὃς ἔθετο, οἷς πρὸς ῥυθμίζονται, πᾶσαι παμμακάριστε ἀεί· τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι:~ ῥήματα ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄμωμα, καρδίας ἀπελαύνοντα· πλουσίως αὐέβλυσας πέρ θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν πανήγυριν τελοῦντάν μνήμην σου:~ Ἅγιος.

Πασὰς ἐχρημάτισας τὸν θεῖον λόγον· καὶ θεόμορφος ἐνεφορήθης· ἐν ᾧ ἐπανῆλθε παύσας τὸ ὁ λόγος σαρκούμενος· διὰ ταῦτά σε τὸν οὖν ἱκέτευε ἀγνὴ, καὶ οἰκτειρῆσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς:~

ὠδὴ η'. Ὃν ἐν καμίνῳ· Οἱ τῶν παλαιῶν δημιουργοὶ, ἐν τῷ μόσχου δόγματι τὴν αὐτομολίαν, ἐκτήναντο σέρ, ἃ αἰσχύνουσι πρὸς σὲ, οὐκ ἔπιχύω ὁδοῦ λος σου· ταῖς τῶν σῶν ὁσίων πρεσβείαις οἰκτείρησόν με:~ Ὡς ὑπηρέτης τοῦ λόγου, ὡς διάκονος πρὸς καὶ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανὴς ὁδηγὸς ἐφάνης· πάντα θεραπεύεις γάρ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν λυτρωτὴν, μὴ ἱκέτευε θεὸν ὅσιε θεῖε· χαλεπῶν ἐκνυδώνων δυσημάτων πικρῶν, καὶ βλάβης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Ἅγιος.

Ξαθεμήσασαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν δεοκωπτορ, πρεσβολαῖς τῶν βελίαρ, ταῖς ῥωγικαῖς σου λιταῖς παρθένε, ὑμνήσασαι, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ὃν ἐν καμίνῳ τῶν πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συνκατέβαντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κύριε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'. Ἀρχηγοὺς γεννήτορες· Ἰσχὺς σοι δεδώρηται, παρὰ θεοῦ καὶ δυνάμις· τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, πέρ θεοφόρε· χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν ὁσίων ἀγαλλόμενος:~ Ῥόδον ἱδύπνοον, ἡμᾶς ἀνωδιάζοισιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι τῆς θείας γλώττης σου· σὺ γὰρ ἀνωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ ἐνωθέντος θεοφόρε παρθενικῶς· ὃν πιστῶσωμεν αὐθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες· καθαιροῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι· ψάλλωμεν δῶν ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ ὅτι ἐν ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας:~ Θαρρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τῶν προπάτορος· ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης, τὴν πλάσιν ὅλην ἐν χρῷ, κρεμάμενον πάλαι· ἱλάλαζεν βλέπουσα, πανήγυρις μυστηρίου παρθένε:~ ὁ εἱρμός·

Ἀρχηγοὺς γεννήτορες, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωτηρίαν τὰ ἐσκορπισμένα· ἃ σὲ τὴν πανύμνητον, θεὸν μεγαλύνομεν:~

Τέλος, τοῦ φαρουαρίου μηνός·

Digitized by Google

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία·

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο·

ἅπαντα εἰσὶ τριάδια, πλὴν τοῦ μ' ὅπερ ἐστὶ δυάδιον·

Τὸ παρὸν μηναῖον ἐτυπώθη ἐν ἐτίησιν· ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν
σπινέλλων, μονεταρίων τῆς ἐκλαμπρωτάτης ἀρχῆς τῶν ἐνετῶν·
Ἐπιμελεία δὲ, Βασιλείου ἱερέως τοῦ Βαλέριδος· Ἔτει τῷ
ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ κυ̅ καὶ θυ̅ καὶ
σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χυ̅· ᾳφνβ'·
μηνὶ μαρτίω, κβ'·

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google